

7730

ఆంధ్రగ్రంథమాల—౧౦

ఆత్మకథ

ప్రథమసంపుటము

అనువాదకుడు:

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రి

ప్రకాశకుడు:

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

చెన్న పురి:

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయమునందు

ముద్రితము.

P.S.V.-1993

మహాత్మాగాంధీ

సూ చ న

గాంధీమహాత్ముడు “ఆత్మకథను” వ్రాయఁబూనుకొనుటకు గల కారణములను గ్రంథపీఠికయందు సవిస్తరముగ చదివెయివ్వాడు. గుజరాతి నవతీన పత్రికయందు వ్యాసరూపమున ప్రచురింపబడుచుండిన “ఆత్మకథ” కొంత పుస్తకరూపమును దాల్చినది. ఆత్మకథా ప్రకరణముల కనువాదము లెప్పటి కప్పుడే ఆంగ్లపత్రికలయందును, దేశభాషాపత్రికలయందును ప్రచురింపబడుచుండినవి. ఆంగ్లపత్రికలయందును నీయనువాదములు వెలువడినవి. గుజరాతి, హిందీ, అరవము, కన్నడము, ఇంగ్లీషు మొదలగు భాషలయందు దీగ్రంథము వెలువడినది. అమెరికా మాక్మిలన్ కంపెనీ ప్రకాశకులు దీనిని తాము ప్రచురించుటకు లక్షరూప్యములు కానుకగ నొసగిరి. తెలుగునందును ఆత్మకథను ప్రచురించుటకు మహాత్ములవారి సాంధ్రప్రముఖులు కోరియుండిరి. మహాత్ముని యనుచుతిని దీనిని ప్రచురించుటకు బూనితిని. స్వయముగ తెనిగింప నెంచితిని, కాని సాధ్యముగాలేదు. సుప్రసిద్ధాంధ్రపండితులు, శతావధానులు శ్రీ వేలూరు శివరామశాస్త్రిగారి రాభారమును వహించి, అచిరకాలమున వ్రా రిచేసిరి. లోకోత్తరమైన ఆత్మకథను ఆంధ్రభాషయందు బ్రచురించుటకు సహకారులైన శ్రీ శివరామ శాస్త్రిగారికిరి, ఇతరప్రముఖులకును వందలముల వాచరించుచున్నాను. ఆంధ్రలోక మిగ్రంథప్రయోజనమును బొందుగాత!

విభవ, ఫాల్గుణ శు. ౧౨, }
శుక్రవారము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

ॐ

ప్రస్తావన

నా గురుదేవుల వేదముల నా మిత్రులు పట్టినట్లుచే
ఆత్మకథను వ్రాయ నిర్వాహకం చేసిని; అంతట
వ్రాయుటకుఁగూడఁ బూనుకొనితిని మొదటిపుట వ్రాసి
తిన్నో లేదో చూచుటయిలో అట్లుగా లాఠిరింభమాయెను;
అంతటితో నావ్రాతయు నాఁగిపోయెను. పదవ యేట
నానాకమునకు దగులుకొని తిరిగితిరిగి మొదకు మొదలవడ
చెఱునానియందు శాంతిని పొందతిని. నాతోపాటు జయ
రామదాసుగారును అం గూడెరి. ముగిసినను అన్నియు
నొకమూల నుంచి మునిమునిగా ఆత్మకథను వ్రాయుచుని
వారు నాకు సందేశ మందిరి. 'ఇంతట నేను కొన్నిగ్రంథ
ములు చదివెననియు నని యిదవఱకే నిశ్చయించుకొని
యుంటిని గాన నీవిని సమాప్తంపక ఆత్మకథ వ్రాయఁ
బూనుకొనఁజూసినని వానికి ప్రత్యుత్తర మందితిని. యెర
వడ చెఱునానిలో నాకు సంపూర్ణముగా ఆశోక స్థలండు
సౌభాగ్య మొదవియుండెనేని నే నెచటనే తప్పక ఆత్మ
కథను వ్రాసియుండెడివాడను. కాని నా గ్రంథపఠనము

పూర్ణిమగుట కింకను ఒకసంవత్సరము కొఱతెయుండెను; గాన నది కాకముం దెటులును నాకు నీని వ్రాయనయి వదికాదు. ఈకారణముననుచు అచటను ఈని నిలిచి పోయెను. నేడు ఆనందస్వామి నీనిని దిగుగఁదోడెను. మఱి నేను గ్రహ-ఆత్మకా నత్యగ్రహేతిహాసమును పూర్ణిమసియుంటినిగాన నిక నాశ్మకథను వ్రాయ మనసు పడితిని. 'ముదట కథనంతయు వ్రాసియుండి పదన పుస్తకాకారముగా ప్రకటింపఁజేసెదని ఆనందస్వామి యనెను. 'విడిగా నీనినే వ్రాయుచు కూర్చుండునంత అవకాశము నాకు లేదు. కాని క్రమక్రమముగా నవజీవన పత్రీకకు వ్రాసి యిచ్చుచుండవచ్చును. ఇంతియ కాక నవ జీవనపత్రీక కేదో కొంచెము వ్రాయుచుండువానినవాడె నుగదా! అది ఆశ్మకథయే యేమి కారాదు?' అని నే ననఁగా స్వామియు సంగీకరించెను. ఇటు లాశ్మకథ వ్రాయు నవకాశ ముకపెను.

నే నిటులు నిశ్చయించుకొనియుండఁగా నిర్మలహృదయుండగు నొక మిత్రుఁడు వచ్చి యిటు లనెను నాడు- సోమవారము-నాకు మానదనము:

‘మీ ఆశ్మకథ నెందులకు వ్రాసికొనుచున్నారు? అది పాశ్చాత్యుల సంప్రదాయము. మనపూర్వు లెవ

నును వ్రాసియెఱుంగు. అయినను మీరు వ్రాయున దెద్ద? మీరు నేడు సిద్ధాంతము లనుకొని వానిని రేపు కావనుకొనినచో? లేక యీ సిద్ధాంతమున ననుసరించి యేపనులను మీ రిప్పుడు చేయుచున్నారో వానిని కొంత కాలమునకు తాముమీఁల చేయవలసివచ్చినచో? ఇటు వురు మీ వ్రాతలను ప్రమాణముగాఁ జేసికొని తదను గుణముగా నామజీవితమును దుర్దకొనుచున్నార, నీని వలన వారు చెడుదారిని పడినచో? ఈకారణములవలన ఇపు డాత్మకథాసూచముగా నేమేని వ్రాయుటకు తొంద రపడనిచో బాగుగా నుండదా?

ఈమాటలు కొందఱు యీ గొప్పయో నామదిలో పనిచేసెను. కాని నే నాత్మకథను వ్రాసకొనుచుంటినా? అనేకసమయములందు నన్యమునుబట్టి నాయుగర్చిన ప్రయోగములను ఆత్మకథ యనుపేరి వ్రాయు నుంకించుచు న్నాను. నాజీవితమంతయు నిటువంటి ప్రయోగములచే పడుగుపేకలుగా నేయఁబడిన దననగును. కావున వీనిని వ్రాయుచో నవి యుకజీవితకథాకారిమును నైకొనఁ గలవు. నీనిపుటపుటయందాను ఈనా ప్రయోగములే నిండియుండునెడల ఈకథ నిర్దోషమని నే ననుకొందును. నా యీ ప్రయోగముల నన్నిటిని లోకులయెట్టదుటఁ బెట్టినచో వీనివలనఁ గొంతయుఁప్రయోగ ముండునని నా

నమ్మకము, — లేక యిది వెచ్చినమ్మక మగుఁగాక! నా రాజ
 నీతి ప్రయోగమును భరతివర్ష మంతయు నెఱుఁగును —
 కొంతవట్టు సభ్యప్రపంచమంతయు నెఱుఁగును. నాబు
 ధ్ధిలో వివిలువ తక్కువలో తక్కువ. ఈ ప్రయో
 గములవలన నాకు మహాశ్రమము నచ్చుటలేనియు
 వివిలువ నా చూపులో నింకను తక్కువ. పలుమా
 ఱు లీవిశేషము నాకు మిగుల దుఃఖము కలిగించును.
 ఈవిశేషమువలన నేను చంక లెగురపైచిన తుణ
 మొకటియు లేదు. అది యటుంచే నాచూధ్యాత్మికప్రయో
 గమును చెలుస నా కిష్టము. ఇవి నాకొకనికే తెలియును.
 మఱియు వీనివలననే రాజనీతి తేజ్రమున నాకు శక్తి
 గలిగెను. ఇవి నిక్కముగా నాధ్యాత్మికము లగునెడల
 ఇంక జంకలు కొట్టుకొనుట కవకాశ మేద? వీనిని నర్హిం
 చుటవలన విషయము వృద్ధి యగుటకే వీలు కలదు. నేను
 విచారించుకొనుకొనియు, నాటొంటి జీవితమున చూపు
 బలవనకొనియు నాయభ్యుత్థమే నాకు స్పష్టముగా కాని
 పించుచున్నది. ఈముప్పదియేండ్లనుండియు నా చేసినపని
 యంతయు అట్టిదర్శనముకొఱకు — ఈశ్వరనామోత్కార
 ముకొఱకు — మోక్షముకొఱకు. నాజీవితమునందలి ప్రతి
 పనియు నిందులకే. నాచలనవలనములు, నావ్రాతకోతలు,

రాజనీతిక్షేత్రమున నేను దుముకుట, ఇన్నీయు నిదే
పరిసమాప్తములు.

ఒకనికి శిష్యములు పని అవలయును శిష్యులు
నని నా చిరవిశ్వాసము. కావున నాస్రయోగములు చేక
టింట జరుగలేదు, ఉండునులేదు. ఏని సంవత్సరము తెలిసి
కొనిపోదురని కొందఱు అందురు. ఏనివలన ఆధ్యాత్మికశార
వము క్రిష్టానున నేల వుండును. మనకును, మన అతి
ర్యామికినిమాత్రము పోలిసంవిషయములు కొన్ని యుం
డును. కాని యివి నాయుండి బాటున కానలివి. నాస్రయో
గములం దాధ్యాత్మికము లగుగా నైతికములు; ఫర్మమున
కర్మము నీతి; ఆత్మన్యస్తేతో ఏనీతి పాలించుదగినదో అది
ఫర్మము. కావున ఈకథయందు పన్నులును, పెద్దలును
నిర్ణయము చేయునట్టియు చేయఁగొట్టియు విషయసమా
వేశము ఉండఁగలదు. నేను గుటస్థుడనై అభిమానరహి
తుడనై ఈకథను వ్రాయఁగలిగితి నేని, స్రయోగమార్గాను
గాములగు నితరులకును దారిబ్రష్టము దొరకఁగలదు.

• నాస్రయోగములం దెట్టి సంపూర్ణత్వమును నే
నాలోపించుకొనను. వైజ్ఞానికపండితుడు (Scientist)
మిగుల నిశ్చయముతో, ఆలోచనతో, శాశ్వతముతో తన
స్రయోగములు నడపును. అతడు దానిని గలిగిన పరిశా
మములనే చరమసిద్ధాంతములని యనఁడు. వాని సత్య

త్వమునెడల శంక లేకున్నను తటస్థుడయి యుండును. నాప్రయోగములును అటువంటినే. నన్ను నేను మిగుల పరీక్ష చేసికొంటిని, ఒకొక్క భావమునే లోతుగా పరికించితిని, విడబఱచియుఁ జూచితిని. అయినను ఇవియే పరినిష్ఠితముని నాయభిప్రాయము కాదు. ఇవి సత్యములు. లేక అంతవఱకును సత్యములు. ఇచట నీ విషయము చెప్పనావశ్యకము—అవి నాదృష్టిలో సత్యములు. ఈనమయమువఱకును పరినిష్ఠితములు. అటులు కానినాడు వీనిమీఁద నే నేకార్యమును స్రతిష్ఠింపజాలకపోవుదును. నేను స్రతిఁదమందును ‘ఇది గ్రాహ్యము, ఇది అగ్రాహ్యము’ అను రెండుపద్ధతులనలంబించుచు వచ్చుచుంటిని. గ్రాహ్యములని తోచినవాని ననుసరించితిని. కావున ఎంతవఱకీయాచరణము నాకు—అనఁగా నాబుద్ధికి—నా అంతరాత్మకు—సంతోషము కలిగించునో అంతవఱకు నాయాసిద్ధాంతముయందు నా కచలమగు విశ్వాసము.

నేను కేవలము సిద్ధాంతములను అనఁగా తత్త్వములనుగూర్చి వ్రాయఁదలఁచితినేని ఆత్మకథనువ్రాయను. కాని యీ సిద్ధాంతములనుండి బయలుదేరిన కార్యముల యితిహాసమును వ్రాయఁగోరుచున్నాను, కావుననే యీ ప్రయత్నమునకు సత్యప్రయోగమని మాఱుపే రుంచితిని. ఇందు సత్యముకన్న భిన్నము లనఁబడు అహింసాబ్రహ్మ

చర్యాది నియమములును, వీని ప్రయోగములును రాగ
లవు. కాని సత్యమే నా కన్నిటికన్న వొడ్డది. మతియు
దీనియందు పెక్కు నస్తువుల సమావేశముకలదు. ఆసత్య
ము స్థూలముగా వాక్సత్యమే కాన, భాససత్యముకూడ.
ఆసత్యము కేవల మస్మక్కబునాగితిసత్యమే కాదు. అది
స్వతంత్రము, చిరస్థాయి—అనగా సాక్షాత్ పర
బ్రహ్మము.

పరబ్రహ్మమునకు లక్షణము లనేకములు; ఏల
నగా తద్విభూతు లనేకములు. విభూతులు న న్నాత్పర్య
చకితుని జేయును. ఒకొక్కతాణము నన్న ముగ్ధునిజేసి
వైచును. నేను సత్యమాయగు పరమేష్వరునికే పూజారిని.
అతఁ డొకఁడే సత్యము. మిగిలిన దెల్ల మిథ్య. ఆ
సత్య మంతవఱకు నాకు దొరకలేదు. నేను శోధక
మాత్రుఁడను. ఈశోధనమున నేను నాస్రయతమపై నున్న
గూడ విజనాడఁగెను. మతియు నే నీశోధనయాజ్ఞమున
నాశరీరమునుగూడ హోమము చేయి సంసిద్ధుఁడను.
ఇంతియొకాక ఇంతశక్తిగూడ నాకుఁ గలదనియే నా మొక్క.
ఇక నంతవఱకు నాకీసత్యము సాక్షాత్కరింపఁజో అంత
వఱకును నాయంతరాత్మ దేనిని సత్యముగాఁ దాఁచునో
ఆకల్పితసత్యమును ఆధారముగా గఱచి, దీక్ష స్తంభముగా
భావించి, దీనియూత్రయమున నాజీవితమును పెడలింతును.

ఇది కత్తిమీడి సామయిను నా కతిసరళముగా
 కానిపించుచున్నది. ఈ మార్గమునఁ బోవుచుండఁగా
 భయంకరములగు నాశప్పిదములును కడు సాధారణము
 లట్లు కానిపించుచున్నవి. ఏలయుఁ నే నిన్ని తప్పిదములలో
 నున్నను రక్షింపఁబడుచుంటిని. ఇకముందుగూడ నే
 నీదారి నే పోగొను. దపుదపుల విశుద్ధమగు సత్యము
 యొక్క--పరమేశ్వరునియొక్క--మోటుపుగూడ కానిపించు
 చున్నది. ఈసృష్టిలో ఒకటియే సత్యము, మిగిలినవెల్లె
 మిథ్య యను నీ సమ్యక్ నాఁడునాటికిఁ బెరుగుచున్నది.
 ఈసమ్యక్ యేచందమునఁ బెరిగినదో నాన్రపించము
 అనఁగా సవజీవనాదీపత్రికాపాతకగణ మొలుగుఁ గాక,
 మఱియు ఈప్రయోగములందు నాకు వారు భాగస్వాము
 లగుదురుగాక, వారును నాతోపాటు పీనిమోటుపును కనుఁ
 గొందురుగాక! నాకు శక్యమయినది ఒక బొంకునకుఁగూడ
 శక్యమే యను నీవిషయ మొకనాటికంటె మఱియుకనాఁ
 డెక్కువ ధ్రువమగుచున్నది. ఇందులకు నాకు బలవత్త
 రములగు కారణములు కలుపు. సత్యశోధన సాధన ములెంత
 కఠినములో అంతసరళములును. అహంతి కలువాని కేది
 దుశ్శక్తి మనిపించునో కల్లకపట మొలుగని పసివాని కవి
 సుశక్తి మనిపించును. స్యాశోధకుఁడు తనను రజఃకణము
 కన్నను తక్కువవానిగా నెఱుంగవలయును. ప్రపంచ

మంతయు రజఃకణములను త్రొక్కుకొనుచు బోవుచుండును; అట్టి రజఃకణములచేఁగూడ త్రొక్కివేయఁబడునంత యల్పుడనని సత్యార్చకుఁ డెంతవఱకు తనను దాఁ దెలిసికొనఁజాలఁడో అంతవఱకును వానికి స్వతంత్రమగు సత్యముయొక్క ఆభాసమేనియు దుర్లభము. ఈవిషయము వసిష్ఠవిశ్వామిత్రుల యాఖ్యానమునందు పరిస్ఫుటమాయెను. ఏసుమతము, ఇస్లాముమతముకూడ ఈవిషయమును నిరూపించెడిని.

ఈముందు వ్రాయఁబోవు గ్రంథమునందు పాఠకున కెందేని గర్వగంధము సోకెనేని నాపరిశోధనమున నేదోలోన ముండక తప్పదు. మఱియు నాకుఁ గానిపించు ఆసత్యపుమెఱు పెండమావులును గాక తప్పదు. నావంటివారు నందఱు నేలు మ్రుందుదురుగాక! సత్యమునకే సదా జయమగుఁగాక! అల్పాత్ముల ప్రమాణముచే సత్యముయొక్క ప్రమాణము వీసరవోవకుండుఁగాక!

నాయీ వ్రాతల నెవఁడేని ప్రమాణముగా గ్రహింపకుండురుగాత మని విసతుండనై ప్రార్థించుచున్నాను. ఇందలి ప్రయోగములను ఉదాహరణముగాఁ గైకొని యెవరి ప్రయోగములను వారు యథాశక్తిగను, యథామతిగను చేయుదురుగాత మనియే నాకోరిక. ఈసంకుచితక్షేత్రమున ఆత్మకథాసంబంధములయిన యీవ్రాతల

వలన చాల సాయము చేకూరుగలదని నానమ్మకము. ఏలనగా నేను చెప్పదగిన యంశ మొక్కటియు దాచి కొనను. నాదొసంగుల నన్నిటిని పాఠకులయెదుటఁ బెట్టి తిని. ఏలందురా, సత్యవైజ్ఞానిక ప్రయోగములు తెలుపుట నా యుద్దేశము. నే నెంతమంచివాఁడనో తెలుపుట తిలమాత్రము నా కిష్టముకాదు. ఏప్రమాణముచే నేను ప్రమితుఁడను కాఁదలచుచున్నానో, మఱియు ఏప్రమాణము మనకందఱకు సంపూర్ణముగా అవలంబనీయమో అట్టి ప్రమాణముచే నన్నిటలు భావించుకొనుచున్నాను:

క. నావంటి కుటిలమతియుం

గావలుఁడుం గాముకుండు కలఁడే యిలలో?

ఏవాఁడు నాకు నొడ లిడె

నావానినె మఱచునెంత యక్కతజ్ఞుఁడన్. *

నేను నిండు సమ్మికతో ఎవనిని నామూర్ఖునిట్టూర్పుల కేలికగా పొలఁచుచుంటినో, మఱియు ఎవని యుష్పఁగల్లు నేను తినుచుంటి ననుకొనుచుంటినో అలవానికి నే నింతవఱకును దవులనే యుంటి నను నీచింత ప్రతిక్షణము నన్ను తొలుచుచున్నది. దీనికి కారణము నావికారములే

* మోసము కొన కుటిల ఖల కామి?

జన తను దియె తాహి విసరాయె

విసో నిమకహరణి.

—[సూరదాస్]

యని నాకుఁ దెలియును. కాని వీని నితవలకు నిర్మూలము
చేయఁజాలకున్నాను.

ఇంక ముగింతును. ప్రస్తావనలో ప్రయోగములఁ
గూర్చి ప్రసంగింప నొల్లను. అవి కథాప్రకరణములందే
పాఠకుల కంటఁ బడుఁగాక!

ఆశ్రమ, సాబర్ మఠీ } మోహనదాస్ కిరంచంద్ గాంధీ
మార్గశిర్ష శు. ౧౧, ౧౯౨౨.

విషయ సూచి

మొదటిభాగము

విషయము			పుట
జన్మాదికము ౧	౧-౫
బాల్యము ౨	౬-౯
బాల్యవివాహము ౩	౧౦-౧౫
యాజమాన్యము ౪	౧౬-౧౯
హైస్కూలులో ౫	౨౦-౨౬
దుర్వార్త (౧) ౬	౨౭-౩౧
,, (౨) ౭	౩౨-౩౭
దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము ౮	౩౮-౪౨
నాపితృనిర్యాణము—నామహావమానము ౯	౪౩-౪౭
మతములలో స్వల్పప్రవేశము ౧౦	౪౮-౫౪
సీమకు ప్రయాణసన్నాహము ౧౧	౫౫-౬౧
జాతిబహిష్కారము ౧౨	౬౨-౬౫
తుదకు సీమ ౧౩	౬౬-౭౦
నా అభిరుచి ౧౪	౭౧-౭౫
ఆంగ్లవేషము ౧౫	౭౬-౮౦
మార్పులు ౧౬	౮౧-౮౫
భక్త్యపరిశీలనము ౧౭	౮౬-౯౦
బిడియము నాడాలు ౧౮	౯౧-౯౬
అనత్యవ్రణము ౧౯	౯౭-౧౦౨

విషయము

పుట

మతపరిచితి ౨౦	౧౦౩-౧౦౪
నిర్బలకే బల రామ్ ౨౧	౧౦౪-౧౦౫
నారాయణ హేమచంద్రుడు ౨౨	౧౦౫-౧౦౬
గొప్పసంత ౨౩	౧౦౬-౧౦౭
పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట ౨౪	౧౦౭-౧౦౮
నాబెంగ ౨౫	౧౦౮-౧౦౯

రెండివభాగము

రాయచందుభాయి ౧	౧౩౧-౧౩౫
జీవయాత్ర ౨	౧౩౫-౧౪౦
మొదటికేసు ౩	౧౪౦-౧౪౫
మొదటిదెబ్బ ౪	౧౪౫-౧౫౦
దక్షిణ ఆఫ్రికాకు ౫	౧౫౦-౧౫౪
నేటాల్ ౬	౧౫౪-౧౫౯
కొన్ని అనుభవములు ౭	౧౬౦-౧౬౫
ప్రిటోరియాదారిలో ౮	౧౬౫-౧౭౦
ఎక్కువకష్టములు ౯	౧౭౦-౧౭౪
ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు ౧౦	౧౭౪-౧౭౮
క్రైస్తవులతో పరిచయము ౧౧	౧౭౮-౧౮౨
భారతీయులతో పరిచితి ౧౨	౧౮౨-౧౮౬
కూలితనపు అనుభవము ౧౩	౧౮౬-౧౯౦

విషయము

పుట

దావా సిద్ధపటచుట ౧౪	౧౯౯-౨౦౩
మథన ౧౫	౨౦౪-౨౦౯
తేటిమాట యెవరి కెఱుక? ౧౬	౨౧౦-౨౧౩
బస పెట్టితిని ౧౭	౨౧౪-౨౨౦
వర్ణ ద్వేషము ౧౮	౨౨౧-౨౨౫
నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు ౧౯	౨౨౬-౨౩౧
బాలసుందరము ౨౦	౨౩౨-౨౩౫
మూడుపౌనుల పన్ను ౨౧	౨౩౬-౨౪౦
ధర్మనిరీక్షణము ౨౨	౨౪౧-౨౪౫
గృహవ్యవస్థ ౨౩	౨౪౬-౨౫౦
ఇంటికి ౨౪	౨౫౧-౨౫౪
హిందూ దేశమున ౨౫	౨౫౫-౨౬౦
రాజభక్తి, శుశ్రూష ౨౬	౨౬౦-౨౬౪
బాంబాయిసభ ౨౭	౨౬౫-౨౬౯
పూనాలో ౨౮	౨౭౦-౨౭౩
వెంటనే మరలి రమ్మ ౨౯	౨౭౪-౨౭౭

మూడువభాగము

తుపాను చిహ్నములు ౧	౨౮౧-౨౮౪
తుపాను ౨	౨౮౫-౨౯౦
ఒరగల్లు ౩	౨౯౧-౨౯౭

విషయము	పుట
శాంతి ర	౨౯౮-౩౦౨
పిల్లలచదువు ౫	౩౦౩-౩౦౭
సేవాభావము ౬	౩౦౮-౩౧౧
బ్రహ్మచర్యము (౧) ౭	౩౧౨-౩౧౬
,, (౨) ౮	౩౧౭-౩౨౩
మితవ్యయము ౯	౩౨౪-౩౨౭
బోయరుయుద్ధము ౧౦	౩౨౮-౩౩౨
నగరసంస్కరణము-తొమ్మిది ౧౧	౩౩౩-౩౩౫
స్వదేశాగమనము ౧౨	౩౩౬-౩౪౦
మరల భారతదేశములో ౧౩	౩౪౧-౩౪౫
గుమాస్తా-బేరా ౧౪	౩౪౬-౩౪౮
కాంగ్రెసులో ౧౫	౩౪౯-౩౫౨
లార్డు కర్జన్-దర్బారు ౧౬	౩౫౩-౩౫౫
గోఖలేగారితో నొక నెల (౧) ౧౭	౩౫౬-౩౫౯
,, (౨) ౧౮	౩౬౦-౩౬౩
,, (౩) ౧౯	౩౬౪-౩౬౭
కాశీలో ౨౦	౩౬౮-౩౭౩
బాంబాయిలో ౨౧	౩౭౪-౩౭౭
ధర్మసంకటము ౨౨	౩౭౮-౩౮౨
మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికా ౨౩	౩౮౩-౩౮౬

ఆత్మకథ

మొదటిభాగము

జన్మాదికము

గాంధీకుటుంబమువారు మొదట * పచారుదినుసులు అమ్ము
వారై యుందురు. కాని మాతృతగారికి పైమాపురు
పురుషులు కాతియావాడునందలి కొన్ని సంస్థానములందు ముత్రులుగా
ఉండిరి. ఓతాగాంధి యను మాటుపేరు కల ఉత్తమచందు గాంధీ
అను మాతృత మిక్కిలి నియమపాలకుడై ఉండనోపును. వీలన, కొన్ని
రాజకీయము లగు కుట్రలవలన ఆయన పోరుబందరు దివానుగిరి విడిచి
జువాహర్ అను సంస్థానమును ఆశ్రయింపవలసివచ్చెను. అచట అతఁడు
నవాబునకు ఎడమచేతితో సలాముచేసెను. ప్రత్యక్షమైన ఈ అవినయ
మునకు ఒకఁడు కారణ మడుగఁగాఁ 'కుడిచేయి ఈవఱకే పోరుబందరు
నకు సమర్పితమయినది' అని అతఁడు అనెను.

భార్య చనిపోగా, ఓతాగాంధి మరల పెండ్లాడెను. అతనికి
ప్రథమకళత్రమున నలుపురును, ద్వితీయకళత్రమున ఇద్దఱును కుమారులు.
ఈ ఓతాగాంధి కుమారు లందఱు ఏకగర్భసంజాతులు కారని నేను
బాల్యమున గ్రహించితినిగాని, ఒరులవలన ఎఱిగికొంటిననిగాని అను
కొనను. ఈ ఆటుగురు అన్నదమ్ములలో అయిదవవాఁడు కబాగాంధి
అని నామాంతరము కల కరంచంగు గాంధి. ఆఱవవాఁడు తులసీదాసు

* గజరాతు, కాతియావాడులో పచారుదినుసులు అమ్మువారికి 'గాంధీ' అని పేరు.

ఆత్మకథ

గాంధీ. ఈ సోదరులు ఇరువురు ఒకరిపిదప మఱియొకరు పోరుబందరు నందు ప్రధానామాత్యులుగ నుండిరి. ఇందు కబాగాంధీ నాతండ్రి. ఆయన రాజస్థానికఁగోర్ఖులలో ఒక సభ్యుఁడు. ఆగోర్ఖు ఇపుడు అంత రించెను కాని అది ఆకాలమున రాజులకును, తత్కులజులకును తగవులను దిద్దజాలినదిగా ఉండెడిది. ఆయన కొంతకాలము రాజగోట లోను, పిదప వాంకనేరులోను దివానుగా ఉండెను. ఆయన చనిపోవు వఱకును రాజగోటసంస్థానమున పింఛను పుచ్చుకొనుచుండెను.

కబాగాంధీ కళత్రవియోగమాలవలన నాలుగు మాఱులు పెండ్లియాడెను. ప్రథమ ద్వితీయకళత్రములకు ఇద్దఱు కూతుండ్రు; తుది భార్య యగు పుత్తలీబాయికి ఒకకూతురు, మరి ముగ్గురు కొడుకులును; అందు నేను కడగొట్టుబిడ్డఁడను.

నా తండ్రి కులాభిమాని, సత్యప్రియుఁడు, శూరుఁడు, ఉదారుఁడు; కాని కోపిష్టి. కొంచెము విషయ లోలుఁడనియు అనవలయును. వీలయన, అతఁడు నాలుగవపడి దాఁటినపిదప నాలుగవతూరి పెండ్లియాడెను. కాని లంచగొండి కాఁడనియు, ఇంటను బయటను గూడ పక్షపాతములేని న్యాయశీలము కలవాఁడనియు పేరు మోసెను. ఆయన సంస్థానాభిమానము సర్వవిదితము. తన ప్రభువగు రాజగోటరాజును ఒక అస్పృశ్యుఁడు పాలిటికల్ ఏజెంటు తూల నాడఁగా ఆయన అవరోధించెను. ఆ యేజెంటు కినిసి, 'పొరపాటు చేసినవని విన్నవించుకొని కరణు నేడికొంటివేని తుమింతును' అనెను. అందులకు అతఁడు ఒప్పుకొనమి కొన్ని గంటలు నిర్బంధమున ఉంపఁబడెను. అటులయినను అతఁడు చలంపకుండుట చూచి ఆ యేజెంటు విడిచి పుచ్చెను.

మాతండ్రికి సొమ్ము కూడఁబెట్టవలయునను ఆశ లేనే లేదు, కాన మాకు మిగిలినది కడుఁ గొలఁది.

మాతండ్రి కేవలము అనుభవశాలి. ఆయన అయిదవ గుజరాతి క్లాసు వఱకు చదివినాఁ డన్నచో అక్కడి కెక్కువ. చరిత్రము, భూగోళశాస్త్రము ఆయన ఎఱుంగఁడు. కాని నిత్యవ్యవహారములలో కలిగిన మంచి అనుభవము గట్టి చిక్కులను విడఁదీయను, వందలతర బడి జనమును పరిపాలింపను అన్ని విధముల చాలియుండెను. ఆయనకు మతశిక్ష కడుఁ గొలఁది. కాని దేవళములను తఱచు దర్శించుట వలనను, మతవాదముల వినుటవలనను చాలమంది హిందువులకు కలుగు ధర్మపరిజ్ఞానము ఆయనకును కలగు. కుటుంబమునకు ఆప్తుఁడగు ఒక పండిత బ్రాహ్మణుని ప్రేరణచే ఆయన అంత్యదినములలో గీతా పారాయణము మొదలిడెను. ఆయన ప్రతినాఁడును పూజాకాలమున కొన్ని స్లోకములు ఎఱుంగెత్తి చదువుచుండువాఁడు.

నాచిత్తమున మాఅమ్మ పరమసాధ్వి యను విషయము హత్తు కొనిపోయినది. ఆమె మిగుల దైవచింత కలది. ఆమె నిత్యము పూజ చేసికొనక భోజనము మాట తలపెట్టునది కాదు. హవేలీకి (విస్ట్రాలయము) పోవుట ఆమెకు నిత్యవిధులలో ఒకటి. నాకు జ్ఞాపి ఉన్నంతవఱకు ఎన్నడు ఆమె *చాతుర్మాస్య మానినటులు లేదు. ఆమె అతికఠినములగు నోములు నోచి నిర్విఘ్నముగా నెఱవేర్చి డిడి. పట్టిన నోము విడువను ఆమెకు జ బృక్క సాకు కాదు. ఆమె గృహాంద్రాయణము చరించుచుండఁగా జబ్బుపడుటయు, జబ్బు ఆమె

* వర్షర్తువున నాలుగు నెలలు వీరభోజనము చేయువతము.

‡ చంద్రుని వారి వృద్ధుల ననుసరించి అన్నభోజనం తగ్గించుట, పెంచుట.

ఆ త్మ క థ

నిసుమంతయు చలింపఁజేయలేకపోవుటయు నాకు గుఱుతు. పరు సగా రెండు మూడు నిట్లుపాసములు ఆమె కొక రెక్క కాదు. చాతుర్మాస్యలో ఒకపూట మాత్రమే భుజించుట ఆమె కలవాటు. అంతటితో తృప్తిచెందక, ఆమె ఒకచాతుర్మాస్యలో దినము విడిచి దినము ఉపవసించినది. మరియొక చాతుర్మాస్యలో సూర్యుని చూచి గాని భుజింపనని నతము పూసెను. ఆరోజులలో సూర్యదర్శన మయినదని మాఅమ్మకు చెప్పటకు పిల్లల మందఱుమును నిలవఁబడి సూర్యునిమీఁద కనులు పెట్టుకొని యుండువారము. నడిమర్నాకాల మున సూర్యదర్శనము తఱుచు లభింపదని అందఁజెఱుఁగుదురు. సూర్యుఁడు హఠాత్తు కానిపింపఁగా మేము మా అమ్మ కడకు పరు వెత్తికొని వెళ్లి, 'అమ్మా, అమ్మా! సూర్యుడు కనుపడుచున్నాడు, రా' అని చెప్పిన రోజులు నాకు గుఱుతు. ఆమె స్వయముగా దర్శనముచేసికొన పరుగుపరుగున వచ్చేడిది కాని అంతలో సూర్యుఁడు మాయమయి పోవువాఁడు. ఆమె 'పోనీ! నేఁడు నేను భుజించుట ఈశ్వరునికి ఇష్టము కాదు' అని సంతోషముగా పలుకుచు గృహకృత్య ములకు పోయేడిది.

మా అమ్మకు వ్యవహారజ్ఞానము మెండు. సంస్థానమునకు సంబంధించిన విషయములు ఆమెకు రెస్సగా తెలియును. రాణివాస మంతయు ఆమె తెలివి తేటలకు మెచ్చుకొనునది. బాల్య మిచ్చిన వీలును ఉపయోగించుకొని నేనును ఆమెవెంట రాణివాసమునకు తఱుచు చనుచుండువాఁడను. రాజమాతకు మాయమ్మకు జరుగుచుండెడి నాఁటి సరససంభాషణములు నేఁటికిని నాకు గుఱుతు.

ఈ దంపతులకు సుదామపురి అను పోరుబందరున 1869 సం. అక్టోబరు 2 వ తేదీని (శుక్ల సం. భాద్రపద బహుళ ద్వాదశి కని

౧ జన్మాదికము

వారము) నేను జనించితిని. పోరుబందరున నాశైశవము కడచెను. బడిలో వేయుట నాకు గుఱుతు ఉన్నది. ఎక్కములు వల్లించుట నాకు కొంతచిక్కే అయినది. అప్పుడు తోడిబాలురతో మాపంతులను తిట్టుట తక్కు మరియేమియు నానేర్చినది గుఱుతున లేకపోవుట చూడఁగా, నా బుద్ధి కడు మందమైనదనియు, నాకు ధారణ తక్కువ అనియు తెలము.

బాల్యము

నా తండ్రి పోరుబందరు విడిచి రాజస్థానిక కోర్టులో సభ్యుడగు రాజకోటకు వెళ్లునాటికి నేను సుమారు ఏడేండ్ల వాడను కావచ్చును. నన్ను ఆచట ఒక ప్రైవేటుస్కూలులో చదువ వేసిరి. అందు నన్ను చదివించిన ఉపాధ్యాయులపేరులు, ఇతరవిషయములతోఁగూడ ఆలోచింపలు అంతయు నాకు గుఱుతున్నవి. పోరుబందరు నందువలె ఇచటఁగూడ నావిద్యావ్యాసంగమును గుఱించి వ్రాయఁదగినదేదియు లేదు. నే నొక విద్యార్థిమాత్రుడనై యుండును. నేను ఈ స్కూలునుండి సుబర్బనుస్కూలునకును, అటనుండి హైస్కూలునకును వెళ్లితిని. నాటికి నాకు పండ్రెండేండ్లు. ఈ కొలఁదికాలములో నేను ఉపాధ్యాయులతోఁ గాని, సహాధ్యాయులతోఁ గాని, ఎన్నఁడేని బొంకులాడియున్నటులు నాకు గుఱుతు లేదు. నాకు బిడియము హెచ్చగుటచే సమాజమును తప్పించుకొనుచుండువాడను. నాపుస్తకములు, వాపాతములును నాకన్న జతగాండ్రు. వేళకు సరిగా బడికి పోవుట, బడి మూయఁగనే ఇంటికి పరుగిడుట-ఇదియే ప్రతిదినము నా కలవాటు. వాచ్యముగా నేను పరుగిడువాడను. ఏలన, నాకు ఇతరులతో మాటలాడుట దుస్సహము. ఎవరేని గేలిచేసిపోయి రినియు నాకు భయము. హైస్కూలున లొలియేడు పరీక్షాసమయమున సంభవించిన ఒకవిషయము వ్రాయఁదగియున్నది. జైల్స్ అను పరీక్షకుఁడు (Educational Inspector) పరీక్షింపజచ్చెను. అతఁడు

౨ బాల్యము

వర్ణక్రమ (Spelling) పరీక్షకుఁగాను అయిదు పదముల నిచ్చెను. అందు ఒకటి కెట్టిల్ (Kettle). నేను దానిని తప్పవ్రాసితిని. ఉపాధ్యాయుఁడు తన బూటుకొనతో నన్ను దిద్దఁజూచెను గాని నేను దిద్దఁబడనైతిని. 'సారుగువాని పలకలో చూచి వ్రాయుట ఆయన ఉద్దేశము' అని ఊహించుట నాతల దాటిన విషయము. ఏలన, ఒకరి పలకలో ఒకరు చూచి వ్రాయకుండ ఉపాధ్యాయుఁ డచట నిలువఁబడెనని నాతలఁపు. తుద కేమైన దనఁగా, నేనుతక్కు నందఱును ప్రతిపదమునకు వర్ణక్రమము సరిగా వ్రాసిరి. నేనుమాత్రము దద్దమ్మను. తరువాత ఉపాధ్యాయుఁడు నామూఢత్వమును నాకు తెలుపఁజూచెను గాని ఆయన యత్నము వ్యర్థమైనది. దొంగతనముగా చూచి వ్రాయు విద్య నే నెన్నఁడును నేర్వలేకపోతిని.

ఇది ఉపాధ్యాయునిపట్ల నాకుఁగల వినయమును కొంచెమైనను తగ్గింపలేదు. పెద్దల దోషములయొడ అంధుఁడనై యుండుట నాస్వభావము. తరువాతఁగూడ ఈ యుపాధ్యాయునిగుఱించి ఇంకను చాల దోషములు నాయెఱుకకు వచ్చినవి కాని ఆయనపట్ల నావినయ మట్లే యుండెను. ఏలన, నేను పెద్దల యాజ్ఞ పాలించుటయే నేర్చితిని గాని వారి పనుల తర్కింప నేర్వలేదు.

నాటివే యగు మరి రెండువిషయము లెల్ల పుడు నాస్మృతిలో హత్తుకొనియున్నవి. బడిపుస్తకములు తక్కు ఇతరపుస్తకము చదువుటలో నాకు రుచి తక్కువ. దినపాఠములు చదువవలసియే యుండెను. ఏలన, ఉపాధ్యాయుని మోసగించుట నాకు ఎంత ఇష్టముకానిపనియో ఆయనచే మాటపడుటకూడ నాకు అంత ఇష్టముకాని పని. కావున నేను పాఠములు వల్లించుచుండువాఁడను. కాని తఱుచుగా నామనః సుమత్రము అచట ఉండెడిది కాదు. ఈ రీతిగా నాకు పాఠములే

ఆత్మకథ

సరిగా రానపుడు ఇంక అన్యగ్రంథపఠనముమాట యొక్కడ? కాని ఒకానొకపుడు మాతండ్రిగారు కొనిన ఒకపుస్తకముపై నాకనులు పడినవి. అది శ్రవణపితృభక్తి నాటకము. (పితృభక్తి కల శ్రవణునిగుఱించి నాటకము.) నేను అతిశ్రద్ధాశుభవనై దానిఁ జదివితని. ఆతఱినే బొమ్మలాటగాండ్రును మానివాసమునకు వచ్చిరి. వారు చూపు బొమ్మలలో అంధులగు తలదండ్రులను కావడిలో నుంచుకొని యాత్రకుఁ గొనిపోవు ఈశ్రవణుని బొమ్మయు కలదు. ఈపుస్తకమును, ఆబొమ్మయు నామనస్సుపై మాయని ముద్ర వేసెను. 'నీవు లక్ష్యముగా గ్రహించి చరింప నలసిన వస్తువొకటి ఇచట ఉన్నది' అని నేను నాకు ఆదేశించుకొంటిని. శ్రవణుడు చనిపోవగా, అతని తలదండ్రుల కరుణావిలాపము నేటికిని నాకు స్మృతికివచ్చుచున్నది. ఆబాలిపాట నన్ను చాల ద్రవంపఁజేసెను. నాతండ్రిగారు కొనియిచ్చిన జంత్రిముపై నేను దానిని పాడితిని.

ఇట్టిదే వేటొక నాటకమునకు సంబంధించినది కలదు. సరిగా ఆసమయముననే ఒకనాటకసమాజమువారి ప్రదర్శనము చూచుటకు నేను మా నాయనగారి అనుజ్ఞ సంపాదించుకొంటిని. అది నాహృదయము మారగొన్న హరిశ్చంద్రనాటకము. దానిఁ జూడ నాకు విసుపులేదు. కాని దానిఁ జూడ నాకు ఎన్నితూరులు అనుజ్ఞ దొరకును? అదియే నామనస్సున ఎప్పుడు తిరుగుచుండెడిది. నాలో నేనే లెక్కలేనన్ని మాటులు హరిశ్చంద్రనాటక మాడియుందును. 'అందఱును హరిశ్చంద్రునివలె ఏల సత్యసంధులు కారాదు?' అని రేయుంబవలు నాలో నేను ప్రశ్నించుకొనుచుంటిని. హరిశ్చంద్రునివలె సత్యమును పాలించుటయు, హరిశ్చంద్రునివలె విపత్తు లన్నియుఁ గడచుటయు అను ఈ ఉత్తమధర్మము నాలో ఆవేశించినది. హరిశ్చంద్రకథలోని ప్రతి అక్షరమును నిక్కమని నా నమ్మిక. దాని తలపోయు మాత్రము

౨ బాల్యము

నేనే నాకు దుఃఖ మాఁగెడిది కాదు. హరిశ్చంద్రుఁడు ఒక చారిత్రిక పురుషుఁడు కాఁడు అని లోకజ్ఞానమువలన నాకిప్పుడు తోచుచున్నది. నాకు మాత్రము శ్రవణ హరిశ్చంద్రులు సజీవసత్యములే. మరల నేను ఇప్పుడు ఆనాటకములు చదువుదునేని వెనుకటివలెనే ద్రవించుట నిష్క్రమము.

బాల్యవినాహము

ఈ ప్రకరణము వ్రాయకుండుట నా యభీష్టము. అయినను ఈ కథాక్రమమునందు ఇట్టి చేదు ఎంతయో మ్రొంగ వలసియున్నాను. నేను సత్యమునకు పూజారి నగుచో మార్గాంతరము లేదు. నాకు పదుమూడవయేట పెండ్లి అయినదని యిచట గ్రంథ సము చేయుట నా పరితాపయుతమగు విధి. నారక్షణలో ఉన్న బాలురను, ఆ నాటి నా ప్రాయమువారిని చూచుచుండిగా, నా పెండ్లి గుఱుతు వచ్చి నన్ను గూర్చి వగచికొనను, నాదౌర్భాగ్యమును తప్పించుకొనుటజేసి వారిని అభినందింపను నాకు మన సగుచున్నది. పదుమూడేండ్ల ప్రాయముననైన ఆ నావివాహమును సమర్థించు వైతిక మగు వీవిధియు నాకు కానరాదు.

పాఠకుడు పొరపడకుండుగాక, నాకు అయినది పెండ్లి కాని ప్రధానము కాదు. కాతియావాడునందు ప్రధాన మనియు, పెండ్లి అనియు రెండు వేఱు వేఱు సంస్కారములు కలవు. పెండ్లికిగాను పిల్లల తలదండ్రులు ముందు చేసికొను ఒప్పందము ప్రధానము. అది అతిక్రమణీయముగాదు. కుర్రుడు చనిపోవుచో ప్రధానమువలన పిల్లకు వైధవ్యము రాదు. అది కేవలము తలదండ్రుల ఒడంబడికయే కాని పిల్లలకు దానితో సంబంధము లేదు. పిల్లలకు ఈ ప్రధానము సంగతి తఱుచు తెలియదు కూడ. నాకు ముమ్మాఱు ప్రధానము జరిగినటులు

3 బాల్యవివాహము

ఉన్నది కాని ఎప్పుడో ఎఱుగను. ప్రధానము అయిన మొదటి ఇరువురు బాలికలు ఒకరితరువాత ఒకరు చనిపోయి రని వింటిని. కావున నాకు ముమ్మాఱు ప్రధానము అయినదని ఊహించుచున్నాను. మూడవ ప్రధానము నావీడవయేట జరిగెనని కొంచెము గుఱుతు ఉన్నది కాని దానిగుఱించి నాతో చెప్పినటులు మాత్రము గుఱుతు లేదు. వివాహమున వధూవరులు కర్మలు నెరవేర్చవలసి యుందురు. ఈ ప్రకరణమునందు నా పెండ్లికి సంబంధించిన కొన్ని విషయములు మాత్రము వ్రాయుదును. నా పెండ్లి నాకు సరిగా గుర్తుకలదు.

మేము అన్నదమ్ములము సూపురము అని చదువరులకు తెలిసి యున్నది. మొదటివానికి ఈవఱకే పెండ్లి ఆయెను. నాకంటె రెండు మూడు ఏండ్లు పెద్ద అయిన నా రెండవ అన్నకును, నాకన్న ఒక యేడు పెద్ద కాదగిన మా పెత్తండ్రికొడుకునకును, నాకును కలిపి ఒకలగ్నముననే పెండ్లి చేయ నిశ్చయించిరి. ఇందు మా బాగో గుల తలంపు లేదు. మా ఇష్టానిష్టముల ప్రసక్తి మొదలే లేదు. అది కేవలము వారి ఆనుకూల్యము, న్యాయము తగ్గుట-వీనికి సంబంధించినది.

హిందూసంసారములందు పెండ్లియనిన ఒక స్వల్పవిషయము కాదు. దాతృప్రతిగృహీతలు పెండ్లితో తఱుచు కూలిపోవుదురు. వారు సొమ్మును, సమయమును వమ్ముచేయుదురు. బట్టలు పాత్రలు, నగలు నాణెములు, విందులు వింతలు తయారుచేయుటకు కొన్ని నెలలు పట్టును. ఇవి సమకూర్చుటలో నొకరినొకరు మించఁ బ్రయత్నింతురు. కంతమాధుర్యము ఉన్నను లేకున్నను, గొంతు బొంగురువోవ పాడి రోగములుగూడ తెచ్చికొని ఇరుగుపొరుగువారి కాంతికి భంగముచేయుదురు. ఇరుగుపొరుగువారుగూడ ఈ సందడిని దందడిని, ఈచెత్తను చెదారమును

ఆత్మకథ

నెమ్మదిగా సైరింతురు. ఏలయనగా, వారివంతు వచ్చినపుడు వారికిని ఇటులు చేయవలసియుండునని తెలియును.

మాపెద్దలు ఈపీడ నంతయు ఒకసారియే ఝాడాచేయుట మేలనుకొనిరి. తక్కువ వ్యయము, ఎక్కువ వైభవము; ముమ్మాటు ఖర్చు పెట్టుటకుబదులు ఒకమాటు ఉదారముగా వ్యయము చేయ నగును గదా! నాతండ్రి పెత్తంద్రులు మదుసండ్రు. వారు ఇంక జరుపవలసిన కడపటిశుభకార్యములు ఇవియే. చరమవయస్సున శుభకార్యములు చూచుకొనఁ దలచుట వారికి పాడియే. ఇన్ని సందర్భములఁబట్టి మూడు పెండ్లిండ్లును నిశ్చితము లైనవి. పైన నేను చెప్పినట్లు పెండ్లి పనులు చేయుటకు కొన్ని నెలలుపట్టెను.

ఈప్రయత్నములఁ జూచియే మేము రాజబోవు విషయమును పసిపట్టితిమి. మంచి బట్టలు, మేళతాళములు, ఊరేగింపులు, విలువ విందులు, ఆడుకొన ఒకక్రొత్తపిల్ల-ఇవన్నియు చేకూఱునని తెలియుట కంటే నాకు వేతేమియు తెలిసినటులు లేదు. భోగాభిలాష తరువాత. గ్రంథస్థము చేయఁదగిన కొన్నిమాత్రము వ్రాసి నాసిగ్గుపాటును తెరచాటు చేయ సంకల్పింతును. అదిగూడ ముందు ఉగ్గడింతును. ఈ నా ఆత్మకథలో ముఖ్యముగా నేను వ్రాయఁదలచుకొనిన ప్రధానాంశమునకును, దీనికిని గల సంబంధము కొలచి.

పెండ్లికిఁగాను నన్నును, మా అన్నను రాజకొటనుండి స్థాయి బంధించునకు కొంపోయిరి. వివాహనాటకమునకు పూర్వరంగముగా జరిగడి పనుపునలుగు మొదలగు తమాషాలు చాల గలపు కాని వాని వివరింపక విడుచుట లగ్గు.

3 బాల్యవివాహము

మాతండ్రి దివానే; అయినను నవుకరు. రాజుగారికి విశ్వాస పాత్రుఁడు గాన మరింత పరాధీనుఁడు. చివరనిమిషమువఱకు రాజు గారు ఆయనకు పోవ ననుజ్ఞ తీయలేదు. పోరుబంధరునకును రాజు కోటకును ౧౨౦ మైళ్లు; ఎడ్ల బండిమీఁద అయిదునాళ్లు ప్రయాణము. రాజుగారు అంచెగుర్రపుబండను ఉంచి మూడునాళ్ల కే చేరునటులు వీర్పాటు చేసిరి. మూడవ మకాములో బండి బోల్తాపడెను. మాతండ్రికి గాటపుడెబ్బలు తగిలెను. ఒడలినిండ దెబ్బలతో ఆయన ఇలు చేరెను. ఆయనకును, మాకును ఉత్సాహము సగమాయెను కాని వివాహ మాగుటకు వీలు లేదు. ఏలన, లగ్నములు మార్చి శకమా? నేను బాల్యోల్లాసముతో పెండ్లి కులాసాలో మునిగి మాతండ్రిగారి గాయములకు దుఃఖింప మఱచితిని.

నేను పితృభక్తుఁడను; అంత విషయ భక్తుఁడనుగూడ. 'విషయ' మనగా ఇంద్రియములని కాదు. కేవలము భోగమాత్రమనియే యర్థము. కలిదండ్రుల నుపచరించుటకు సమస్తమును త్యాగము చేయవలయును అను ఉత్తమధర్మము నే నింకను గ్రహింపలేదు. నాభోగాభిలాషను దండించుటకో యన ఒకటి జరిగెను. నాటినుండియు అది నన్ను బాధించుచునే ఉండెను. దానిని ముందు తెలిపెదను. నిష్కులానం దుఁడుచెప్పెను:

✧ 'త్యాగ న టకే రే వైరాగ వినా, కరీ యే కోటి ఉపాయ జీ.'

క. ఎన్ని యుపాయంబులనుం

బన్నినయేనియును విషయవాసన విడలే,

✧ ఈ పాటను నే నెఱుఁచి పాడినను, ఎవరేని పాడఁగా విినను, ఈ కటువిషయము చివరన స్మృతిఁ దలిచి నన్ను అజ్ఞాపూరితుని చేయుచుండును.

ఆత్మకథ

కున్నను నీకుం ద్యాగం

బన్నది పెనుబండిసున్న యగుఁ జూడుమురా!

మాతండ్రి గాయములతో నొగిలియు నగుమోము వెట్టి, క్రియా కలాపమంతయు నిర్వహించెను. నేను అది తలచుకొనినపుడు వివాహమున కర్మకాండచేయ ఆయన ఎచటనెచట కూరుచుండెనో ఆయా ప్రదేశములు అన్నియు నేటికిని నాకనుల వ్రేలును. బాల్యమున నాకు పెండ్లి చేసినందులకుఁగాను ఒకనాఁడు నాతండ్రిని తీవ్రముగా విమర్శింతునని అప్పుడు నేను తలచితివా? ఆనాఁడు ప్రతిదియు సక్రమముగను, యోగ్యముగను, మనోహరముగను కానిపించెను. పెండ్లి చేసికొనవలయు నను ఉబలాటము నాకును గలదు. అప్పుడు నాతండ్రిగారు చేసిన ఏర్పాటులన్నియు నిర్దుష్టములుగ కానిపించెను. ఇది యెల్ల ను నాకు చక్కగా గుఱుతు కలదు. మేము ఇరువురము వేదికపై కూర్చున్న తెఱఁగు, * సప్తపది జరిపినరీతి, ఒకరు త్రావిన + కంసారు ఒకరి నోటికి అందించిన పోలిక, సంసారము చేయ మొదలిడిన విధము నేటికిని నాయెదుట చిత్రపు పోల్కి ఉండును. ఓహో, ఆతొలి రేయి! ఏమియు తెలియని ఇరువురు పిల్లలు!! వారికి తెలియకుండునట్లే అమాంతము సంసారసాగరమున ఉఱికిరి. తొలిరేయి మెలఁగవలయు మెలఁకువను మావదినెగారు నాకు చక్కగా బోధించిరి. నాభార్యకు ఎవరు బోధించిరో నే నెఱుఁగ. ఆమాట ఆమె నెన్నఁడు నేనడుగ లేదు; ముందును అడుగఁ దలఁపలేదు. మేము ఒకరి మొగమును మరియొకరు చూడ మోమోటమి కలవార మని పాఠకులు

* కన్నకల్లు తొక్కించుట.

+ ఇది గోడుచుంతో చేసిన ఒకానొక పదార్థము. వివాహ మయినపిదప భర్తావరు లిరువురు చరన్సరము భుజింతురు.

3 బాల్యవినాహము

దృఢముగా ఎఱిగియుండవచ్చును. నిక్కముగా మాకు సిగ్గు హేచ్చు. నేను ఆమెతో మాటలాడు టెటులు? అదిగాక, ఏమి మాటలాడుదును? మావదినెగారి శిక్షణము నన్ను సుదూరము తీసికొనిపోలేదు. అట్టి విషయములలో శిక్ష నిక్కముగా అక్కఱిగాదు. శిక్షను ఇసుమంతయు అక్కఱి లేకుండఁ జేయుటకు పూర్వజన్మ సంస్కారములు బలవత్తరములు. క్రమముగా మాకు పరిచయము బలిసినది. అఱిగొని లేక మాట కలిసినది. మేము సవయస్కులము. అయినను భర్తృధికారమును చలాయించుటకు నేను ఆలస్యము చేయలేదు.

యాజమాన్యము

నాకు పెండ్లి అయిన దినములలో దమ్మిడికో, కానికో కాని-
వెల సరిగా గుఱుతు లేదు- చిన్న చిన్న పత్రికలను అమ్ముచుండువారు.
వానిలో దంపతుల ప్రేమ, పొదుపు, బాల్యవివాహములు, ఇంకను
ఇట్టి ఇతరవిషయములను గుఱించిన చర్చ ఉండెడిది. ఇవి నాకు అంది
నపుడెల్ల సాకల్యముగ చదివెడువాడను. నాకు రుచింపని వానిని మఱి
చుటయు, రుచించినవానిని అనుష్ఠించుటయు నాచొప్పు. ఏకపత్నీ
వ్రతము ధర్మమని ఈపత్రికలలో నిరూపింపబడినది. అది నామదిలో
గాఢముగా నాటుకొనెను. సత్యానురాగము నాశీలము కావున
భార్యను అతిచరించుట శంకాచారము. మరియు ఆయాడున ఏక
పత్నీవ్రతము భంగించుటయు నాకు అసంభవము.

అయితే ఆసద్విచారము నాకు ఒక దుష్పరిణామమునకు
హేతు వైనది. నేను ఏకపత్నీవ్రతము పాలించుచో ఆమెయు పాతి
వ్రత్యమును పాలింపవలయు గదా! అని నేననుకొంటిని. ఈఆలోచనతో
ఆమెయొడ నాకు అనుమానము పుట్టెను. ఆమెనుండి నమ్మకను లాగు
టకు ఆమెవిధి సులువుగా నాఅధికారములోనికి మార్పబడెను. ఆనమ్మ
కను బలాత్కరించి పుచ్చుకొనుటకు నేను నాయధికారమును మెలకు
నతో కాపాడుకొనవలయును. ఆమెను తప్పదలంప కారణ మేమియు
లేదు; కాని అనుమానమునకు కారణములతో ఏమిపని? నా కన్నంతయు
ఆమె పోకలమీదనే. కావున ఆమె నాసెలవు లేక ఎక్కడికిని పోవ

వీలులేదు. ఇది మాకలహమునకు దీజమాయెను. ఈ నిర్బంధము మొత్తము మీద ఒకవిధమున చెబు ఆయినది. అయితే కస్తూరిబాయి ఇటువంటివానిని సహించు పిల్ల కాదు. ఇష్టము వచ్చినపుడు ఎప్పుడేని ఎచటికేని నాకు చెప్పకుండఁగనే వెళ్లిపోవుట పెట్టుకొన్నది. నాకొప్పువలన ఆమె ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యము తీసికొనుటయు, నాకు ఎక్కువ కోపము కలుగుచుండుటయు పర్యవసించెను. క్రొత్తగా కాపురము చేయు మాకు మాటలు లేకపోవుట పరిపాటి ఆయెను. నానిర్బంధములకు లోఁగక తన యిచ్చవచ్చినటులు చరించుట కస్తూరిబాయికి నేరము కాదు. కోవెలకుఁగాని, చెలులయింద్లకుఁగాని పొంగూడదను ఆజ్ఞను ఏమంచిపిల్లయేని సహించఁగలదా? నాకు ఆమెను నియమించు అధికారము ఉండునో, ఆమెకుఁగూడ అట్టి అధికారమే ఉండదా? ఈమాట నేడు నాకు తెలియును; కాని నాఁడు భర్తృత్వాధికారమును చలాయించవలెననునదియే నాకు తెలిసిన విషయము.

అయితే మాబ్రతుకంతయు పొట్లాటలతో సరియని పాతకుఁడు తలపోయ కుండుఁగాక. నా నిర్బంధమునకు ప్రేమయే మూలము. నేను నాభార్యను అదర్శస్త్రీని చేయఁదలచితిని. నాభార్య పవిత్రముగ మనుటయు, నానేర్పినది నేర్పుటయు, చేతలో, తలఁపులో, నాతో సమముగా ఉండుటయు నాకోరిక.

కస్తూరిబాయికి అట్టి కోరిక ఉండెనో లేదో నే నెఱుఁగ. ఆమెకు అక్షరములు రావు. స్వభావముగా అమాయక; స్వతంత్ర; పట్టుదలకలది. నాతోమట్టుకు మిత్రముగ మాట్లాడెడిది. చదువు రాకపోయెనే యని ఆమెకు చింత లేదు. నావిద్యావ్యాసంగము ఆమెను అట్టి సాహసమునకు పురికొల్పినటులు నాఅనుభవములో లేదు. ఈకోరిక యంతయు కేవలము నాదే. నేను మిక్కిలముగా ఆమెనే ప్రేమించితిని.

ఆత్మకథ

శాన ఆమెయు నన్ను అట్టులే ప్రేమింపవలె నని నాకోరిక. అయితే అట్టి అన్యోన్యప్రేమ లేకున్నను, ఒకపక్షముననైనను సంపూర్ణముగు ప్రేమ ఉండుటచే, అది తీరిని వెత కా లేదు.

నేను మిగుల భార్యాసక్తుఁడును. పాతకాలయందును అదే తల పోత. ఎపుడు చీకటి పడునా, ఎపుడు పోయి వ్రాలుదునా, అనియే బెంగ. ఎడఁబాటు దుస్సహ మయ్యెడిది. కల్లిబొల్లి మాటలతో నడి రేయివఱకు నిదుర పోనిచ్చువాడఁ గాను. ఇట్టి మహాశనముగు భోగా సక్తితోపాటు కర్తవ్యపరాయణతయే లేకున్నచో, నేను తెవులుగొంటనై యుందునో! అకాలమృత్యువువాతనే కూలియుందునో! లేక ఈప్రపంచమున ఎట్టి జీవచ్ఛవమునై ఉండియుందునో! కాని ప్రతి ఉదయమున నిత్యకృత్యములు తీర్చవలసి యుండెను. కల్ల అరరాదు. నన్ను అనేక సమయములలో రక్షించినది ఈతుదివస్తువే.

కస్తూరిబాయికి చదువు రాదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. ఆమె కు చదువు చెప్పవలయునని నాకు కడుఆతురత. కాని విషయాసక్తి కాలమును మిగుల నిచ్చెడిది కాదు. మరియు ఆమెకు ఇష్టము లేకున్నను చదివింపవలెను. అదియు రాత్రి. పెద్దలసమక్షమున దాపున ఉండుటకే నాకు సాహసము లేదు; ఇంక మాటలాడుట యేడ? కాకి యావాడునందు నాడును, కొంతవట్టు నేడును, ఒక కొత్తరకపు పనికిమాలిన ఘోషా కలదు. కావున ఎలఁబ్రాయమున నేను కస్తూరి బాయిని చదివింపఁ జేసిన ప్రయత్నములు చాలవట్టు వమ్మతియెనని ఇయ్యకొందును. కామాంధ్యముగడచి మెలఁకున వచ్చుసరికి నాకు లోక యాత్ర మొదలై తీరిక దొగకక పోయెను. ఉపాధ్యాయులను పెట్టి చదువు చెప్పించు ప్రయత్నమును సాగలేదు. కాఁగా కస్తూరిబాయికి సామాన్యములగు ఉత్తరములు వ్రాయను, గుజరాతీపుస్తకములు చదువను

౪ యాజమాన్యము

మాత్రము పట్టువడినది. ఆమెయొడ నాకు ఉన్న త్రప్రేమయే లేనియెడల ఆమె నేటికి విడుషియై ఉండెడిదని నా నమ్మకము. ఏలనగా, నేను అప్పుడు ఆమెకు విద్యయొడఁ గల అనిష్టమును తొలగించియుండును. శుద్ధప్రేమకు సాధ్యము కానిది ఉండఁబోదు అని నా విశ్వాసము.

లాలసయొక్క చెఱుపులనుండి కొలఁదిగనో, గొప్పగనో, నన్ను కాపాడిన ఒక విషయమును చెప్పియుంటిని. చెప్పదగిన మరియొక విశేషము : 'ఎవనినిష్ఠ పవిత్రమై ఉండునో వానిని తుదికి పరమేశ్వరుడే రక్షించును.' అని అనేకదృష్టాంతములు నన్ను నమ్మించినవి. ఆతిబాల్యవివాహము అను దురాచారము తోపాటు దాని చెడుగులను కొంతవట్టు తగ్గించుటకు హిందువులలో మరియొక ఆచారము కలదు. తలదండ్రులు నూతనదంపతులను చిరకాలము ఒకచో కలిసి ఉండ నీయరు. నూతనవధువు అర్ధకాలముకంటె ఎక్కువకాలము పుట్టింటనే ఉండును. మాకును అటువలెనే. మాకు పెండ్లి అయిన అయిదేండ్లలో (౧౩ ఏడునుండి ౧౮ వఱకు) మేము కలిసియున్న కాలము మొత్తముమీఁద మూడేండ్లకు పైఁబడదు. ఆఱు నెలలు కాక మునుపే పుట్టింటనుండి కస్తూరిబాయికి పిలుపు వచ్చెడిది. ఆనాఁడు ఆఫిలుపులు నాకు కష్టముగ ఉండెడివి కాని అవి మమ్ము ఇరువురిని రక్షించినవి. పదునెనిమిదవయేట నేను ఇంగ్లాండునకు పోయితిని. అది మాకు చక్కని విలంబవియోగపుత్ర మాయెను. ఇంగ్లాండునుండి నేను మరలి వచ్చినపిదపఁగూడ మేము ఆఱునెలలకంటె ఎక్కువ కాలము కలిసి కాఁపురము చేయలేదు. ఏలనగా, నేను రాజకోటనుండి బొంబాయికిని, బొంబాయినుండి రాజకోటకును పరుగులెత్తవలసివచ్చెను. తరువాత దక్షిణాఫ్రికాకు పోవలసివచ్చెను. దానితో నాకు విషయవాసన నుండి విముక్తి.

హైస్కూలులో

వివాహకాలమున నేను హైస్కూలులో చదువుకొనుచుంటినిని లోంగడనే వ్రాసియుంటిని. మేము మూవురు సోదరులము ఒక పాఠశాలయందే చదువుచుంటిమి. శ్రేష్ఠునిది చాలపయితరగతి. నాతో పాటు పెండ్లి అయిన రెండవ సోదరుడు నాకు పైతరగతిలోనే ఉండెను. మాకు ఒకయేడు వివాహముతో విద్యానాళ మాయెను. ఈ నాఅన్నపని మరీ అన్యాయము. ఆయన బడి మానెను. ఎందఱు పిన్నవాండ్రు ఆతని అవస్థకు పాలుపడిరో దైవమునకే ఎఱుక! నేటి మన హిందూసంసారములందు మాత్రము విద్యావివాహములు రెండును సమముగా నడుచును.

నా చదువు ఎడతెగక సాగుచుండెను. హైస్కూలున నాకు మొదట బ్యాచి అని గణన లేదు. నాయెడ ఉపాధ్యాయులకు వాత్సల్యము. కుర్రని నడవడిగూర్చియు, విద్యను గూర్చియు తలిదండ్రులకు ప్రతియేడును ఉల్లాసు (Certificate) పంపుచుండుట మామూలు. నాకు ఎప్పుడును చెడ్డ ఉల్లాసు లేదు. అదియటుండ, నేను రెండవతరగతి గలు పొందినపిదప బహుమతులుకూడ సంపాదించితిని. అయినవ తరగతిలో నాలుగును, ఆవతరగతిలో పదియును రూపాయలు విద్యార్థి వేతనము పడసితిని. ఇది కేవలము నాప్రజ్ఞవలనఁ గాదు; మఱి అదృష్టమువలన. ఏలన, ఈవేతనములు అందఱకుఁ గావు; అవి కేవలము కాలియావాడులోని సోరకు డివిజనునుండి వచ్చువారిలో శ్రేష్ఠులకుమాత్రము.

మరియు నలువండ్లు, ఏబండ్లు గల తరగతిలో సోరకుసుండి వచ్చు కుర్రలును ఎక్కుడుమంది ఉండువారు కారు.

నా తెలివి లేటలవిషయమై నాకు తృప్తి ఉన్నటులు గుఱుకు చాలదు. బహుమతులుగాని, వేతనముగాని లభించినపుడు ఆశ్చర్యము కలిగెడిది. కాని ప్రవర్తనమును కడుమెలకువతో కాపాడుకొనుచుండువాడను. నలుసంత దోషగు కానిపించినను కన్నులజొట జొట నీరు ఉరిలెడిది. దండ్యుడ నయినపుడుగాని, 'వీడు దండ్యుడు' అని గురువు అనుకొనినపుడుగాని నా చింతకు మేరలేదు. నే నొకతూరి చెబ్బలు తిన్నట్లు ఉన్నది. కొట్టిరని నే నంతగా వగవలేదు. కాని కొట్టడగిన నేరము చేసితి నని అనుకొనిపోవుదురుగదా అని మిగుల వగచితిని; వెక్కి వెక్కి ఏడిచితిని. ఈ ముచ్చట నేను ఒకటవ తరగతి లో ఉండఁగనో, రెండవతరగతిలో ఉండఁగనో. నేను ఏడవతరగతిలో ఉండఁగా ఇట్టిదేమరియొకటి: అపుడు హెడ్ మాస్టరు దొరార్జి ఎదుర్కొనినా. అతఁడు శిష్యవత్సలుఁడు, నియమపాలకుఁడు, విధివర్తి, గుఱికుఁడును. ఆయన పయితరగతులలోని బాలురకు కఠినవ్యాయామము, క్రికెట్ వ్యాయామము తప్పనిసరిగా చేసెను. నాకు రెండును గిట్టనివి. ఈనియమమునకు ముందు నేను క్రికెట్ గాని, ఫుట్ బాల్ గాని మరి యేదిగాని ఆడిన పాపమున పోలేదు. దానికి కారణము నేడు నాకు తప్పని తెలిసిన విషయమే. కఠిన వ్యాయామమునకు చదువుతో పాత్తు లేదనినాఁడు నాకు దురూహ. విద్యాప్రణాళికలో మనశ్శిక్షకు ఎంత తావు కలదో కఠినవ్యాయామమునకును అంతతావు ఉండవలయు నని నాకు నేడు తెలియును.

వ్యాయామమును వీడినందువల్ల నాకు లోటు లేదని చెప్పఁగలను. వీలన బయలున చాల దవ్వు నడుచుట మంచిదని అచటనచట

ఆ త్మ క థ

చదివి ఆసలహాను గమనించి నేటికిని నేను అలవాటులో ఉంచుకొనిన నడకను అలవరిచికొంటిని. ఈవ్యాయామముచే నాకు తగురీతి శరీరపాటవము కలిగెను.

మాతండ్రిగారికి పరిచర్య చేయవలయు నను మిక్కుటమగు అభిలాషయే శరీరవ్యాయామమునెడ అనిష్టమునకు కారణము. బడి వదలఁగనే ఇంటికి పరువిడి మాతండ్రిని పరివరించుచుండు వాడను. వ్యాయామనియమము దీనికి అడ్డు తెగిలెను. మాతండ్రిగారికి నేను పరిచర్య చేయవలయునుగాన నాకు ఈనియమములేకుండ జేయుచుని గిమిగారికి విన్నవించుకొంటిని. ఆయన నామాట వినలేదు. ఆరోజులలో శనివారమునాడు ప్రాద్దుటిపూటబడి. ఆశనివారపు సాయం కాలమున నాలుగుగంటలకు వ్యాయామమునకై ఇంటినుండి బడికి పోవలసివచ్చెను. నాకు గడియారము లేదు. మబ్బులు నన్ను మోసగించెను. నేను బడికి వెళ్లువఱకు అచట ఒకపిట్టయేని లేదు. మఱునాడు గిమిగారు హాజరుపట్టి పరీక్షించుచు నన్ను జూచి నీవేల నిన్న హాజరు కావైతివని అడిగిరి. నేను జరిగినది చెప్పితిని. ఆయన నామాట నమ్మక అణాయో, రెండణాలోకాని (నా కిప్పుడు గుఱుతు లేదు) జరిమానా వేసెను.

నేను అబద్ధాలకోరనిపించుకొంటిని. ఇది నాకు ఎంతో వంత కలిగించెను. నేను జూటాకోరును కానని ఎటులు సమర్థించుకొనఁగలను? ఉపాయాంతరము లేదు. మిగుల దుఃఖించితిని. సత్యమును నమ్ముకొన్న వాడుఎల్ల పుడును జాగ్రత్తగా ఉండవలెనని నేను గమనించితిని. బడిలో నేను అశ్రద్ధగా నుండుటకు ఇదియే అది; ఇదియే అంతమును. జరిమానావేసిన పొమ్ము తిరిగి యిచ్చునటులు చేసికొనఁగలిగితివని నాకు కొండగుఱుతు.

‘బడి వదలగనే మావాడు నాకడ ఉండవలసి యున్నా’ డని మానాయనగారి కోరికమీద తుదకు నాకు వ్యాయామమునుండి విడుదల కలిగినది. నేను వ్యాయామమును ఏమరుటచే కొఱవడకున్నను మఱి యొక ఏమరికకు దండము లర్పించుకొనుచునే యున్నాను. ‘దస్తూరి విద్యలో ఒక భాగముకాదు’ అను ఈ ఉద్దేశము నాకు ఎపు డొదవెనో తెలియుదు ‘కానినే నీ ఉద్దేశమును ఇంగ్లాండు వెళ్లువఱకు నిలువ ఉంచుకొంటిని. తరువాత దరువాత, ముఖ్యముగా దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అచట పుట్టి అచట విద్యావంతులైన పిన్నవారలయు, లాయరులయు చక్కని వ్రాతనుచూచి స్గిల్లి నేను దానిని ఏమరినందులకు పశ్చాత్తాపపడితిని. చెడుదస్తూరిని అసమగ్రమగు విద్యయొక్క చిహ్నముగా పరిగణింపవచ్చునని నే నరసితిని. పిదప నేను వ్రాయసమునకు పాటుపడితినిగాని తరుణము తప్పెను. నాబాల్యమునందలి లోపమును నే నెన్నటికిని దిద్దుకొనలేకపోతిని. నన్ను చూచి ప్రతిచిన్నవాడును, ప్రతిచిన్నదియు జాగ్రత్తపడుగాక! మంచిదస్తూరివిద్యలో ఒకముఖ్యాంశమని గుర్తించుగాక! అక్షరముల దిద్దించుటకుముందు బాలురకు చిత్రలేఖనము నేర్పుట యుక్తతరమని నాకు నేడు తోచుచున్నది. పూవులు, పిట్టలు మొదలగు వానిని పరికించి గీయునటులే అక్షరములను గూడ పరికించి వ్రాయుట తగును. వస్తువులను చూచి వ్రాయుట నేర్చికొన్న పిదపనే వ్రాత నేర్చుట తగును. అపుడు ఆవరవడి అందముగా నిలువఁబడును.

నాటి బడిమాటలు చెప్పదగినవి రెండు కలవు. వివాహముచే నాకు ఒకయేడు విద్యానాశము వాటిల్లినది. దానిని కూడఁదీయుటకు ఉపాధ్యాయుండు పయితరగతి లోనికి దాటించెను. కష్టించి వ్యాసంగము చేయువారికి సాధారణముగా ఈవిలు ఉండెడిది. కాన నేను మూడవతరగతిలో ఆరునెలలే ఉండి వేసగి నెలవులకుముందు జరుగు

ఆత్మకథ

పరీక్షలు అగుపిడప నాలుగవ తరగతిలోనికి దాటింపఁబడితిని. నాలవ తరగతి మొదలుకొని చాల పాఠములు ఇంగ్లీషుననే బోధింపఁబడుచుండెను. నాకు నడిసముద్రములో ఉన్నటు లుండెను. రేఖాగణితము (Geometry) నాకు క్రొత్త. దానిసంగతి బాగుగా నాకు తెలియదు. అంగ్లములో బోధించుటచే అది మరికొంచెము రాయితయెను. ఉపాధ్యాయుండు మంచి బోధకుఁడేకాని, నాకు మాత్రము తెలియకుండెను. పలుమాఱులు మనస్సు చెదిరి రెండేడ్ల చదువు ఒకయేడు ఘింగఁదలంచుట పేరాస యని మరల మూడవతరగతిలో చేరఁదలంచితిని. ఇటులు చేయుట నాకేకాక నాగురువునకును తలవంపుల మారి పని; ఏలన, నావ్యాసంగమును విశ్వసించికదా ఆయన నన్ను పైన వేసినాఁడు అను ఈరెండుభయములును నన్ను ఆతరగతియందే ఉంచెను. ప్రబలముగా వ్యాసంగము చేసి యూక్లిడ్ లో ౧౩ వ ప్రాపొజిషన్ వఱకు రాఁగా అటునుండి రేఖాగణితమునందలి సంపూర్ణ సౌలభ్యము గోచరించెను. తనంతట తాను తెలివితేటలను సరళప్రయోగమును ఉపయోగించి చూడఁదగిన విషయము వీదియయినను రాకపోదు. నాడు మొదలుకొని ఎప్పటికిని నాకు రేఖాగణితమునెడ సౌలభ్యమును, అభిరుచియు కలిగెను.

సంస్కృతము మరీ కష్ట మనిపించెను. రేఖాగణితమున ధారణలో ఉంచుకొనఁదగిన దేదియులేదు. ఇక సంస్కృతముననో ప్రతిదియు కంఠపాఠముగా ఉంచుకొనవలెనని నా ఊహ. ఈపాఠము కూడ నాలుగవతరగతినుండి ఆరంభింపఁబడును. అఱవ తరగతిలోనికి వచ్చుసరికి చెదిరిపోతిని. సంస్కృతోపాధ్యాయుండు పాఠము ఎక్కువ ఇచ్చి అంతయు ఒకమాఱు నూటిపోయు స్వభావము కలవాఁడు. సంస్కృతోపాధ్యాయులకును, ఫారసీకోపాధ్యాయులకును వీదో ప్రతి

స్వర్గ ఉండెడిది. ఫారసీ మాల్వీ సామ్యుడు. ఫాసీ మిగుల రేలిక
యనియు, మాల్వీ విద్యార్థులయెడ దయాదాక్షిణ్యములు కలవాడనియు
బాలురు తమలోతాము అనుకొనుచుండెడివారు. ఈ రేలికదనము నన్ను
బెల్లించెను. ఒకనాడు పోయి ఫారసీ తరగతిలో కూర్చుంటిని. అందు
లకు సంస్కృతోపాధ్యాయుడు దుఃఖించెను. అతడు నన్ను పిలిచి
‘ఓయీ, నీ వెవరి కుమారుడవు? నీమతభావము నీవు నేర్చికొననా? నీకు
తెలియనివో నాకడకు వీల రావు? నాకే కాలిది విద్యార్థులకు సంస్కృ
తము బోధించు కోరిక నాకు కలదు. చదివిన కాలిది తన్మయము
చేయు విషయములు మీకు కానిపించును. అద్వైతము వలదు. మరల
వచ్చి నా క్లాసులో కూర్చుండుము’ అనెను.

వారిదయచే నాకు సిగ్గు పుట్టెను. గురుప్రేమను తిరస్కరింపఁ
జాలకపోయితిని. నేడు నాయాత్మ కృష్ణశంకరపాండ్యగారి ఉప
కారమును స్మరించుచున్నది. ఆనాడు ఆ కాలిది సంస్కృతమునేని
నేను చదివియుండనివో మనశాస్త్రములందు అనందింప శక్తుడఁ గాక
పోవు వాడనే. నిజమునకు నేను సంస్కృతము ఎక్కువ చదువుకొన
లేదే! అని నాకు విచారము కలదు. వీలన ప్రతిహిందూబాలుడును,
బాలికయు సంస్కృతము చక్కగా చదువుకొనితీరవలయునని ఇట్టి
మల ఎఱిగికొంటిని.

భరతవర్షమున ఉన్నతవిద్యాప్రణాళికలో మాతృభాషయు,
ఉపరి హిందీ సంస్కృత ఫారసీ అరబ్బీ ఇంగ్లీషు భాషలు పాఠ్యము
లుగా చేయఁదగినవని నాఆశయము. ఈసంఖ్యకు భీతిల్లఁ బనిలేదు.
మన విద్య యంతకంటె క్రమబద్ధమై ఉండి బాలురకు ఇతరభాషలో
పాఠములు నేర్వవలసిన బరువు లేకుండినచో ఈభాషలన్నియు నేర్చి
కొనుట ఒకశ్రమగాక మహోల్లాసముగనునని నాకు యర్థమయ్యెను.

ఆ త్మ క థ

ఒక భావ శాస్త్రీయముగా అభ్యసించినచో మిగిలిన భావలు సులభ తరములు.

అసలు హిందీ గుజరాతీ సంస్కృత భావలు ఏకభావయే అననగును. అట్లే ఫారసీ అరబ్బీ భావలు ఏకభావ. ఫారసీ భావ ఆర్యభావ అయ్యును, అరబ్బీ భావ హీబ్రూకు చెందియున్నను ఈ రెంటికిని ఒక దగ్గఱ చుట్టజీకము ఉన్నది ఈరెండును ఇస్లాము మతముతో నర్దిల్లి నవి. ఉరుదూభావను వేఱుగా ఎన్నను. వీలనఁగా: దాన హిందీ వ్యాకరణసమావేశమును, ఫారసీ అరబ్బీ పదములును గలవు. గుజరాతీలోఁగాని, హిందీలోఁగాని, బంగాళీలోఁగాని, మరాఠీలోఁగాని మంచి ప్రవేశము ఉండవలయు నన్నచో సంస్కృత మెటులు రావలయునో ఉరుమాలో పాండిత్యము సంపాదింపవలయు ననిన ఫారసీ అరబ్బీలు రావలెను.

మర్నా ర్త (౧)

మోన్మాలులో వేటువేటుసమయములందు నాకుగల కొలది మిత్రులలో ముఖ్యులు ఇద్దఱు. వీరి మైత్రులలో ఒకటి చాలకాలము మనలేదు. అయినను నేను నామిత్రుని పరిత్యజింపలేదు. నేను మరియొకనిసావాసము పట్టితి నని అతఁడు నన్ను పరిత్యజించెను. ఈరెండవవానిమైత్రి నాజీవితమున చింతాకరమైన ప్రకరణము. అది చాలకాలము ఉండెను. సంస్కారదృష్టితో నేను ఆచెలిమి చేసితిని.

ఇతఁడు తొలుత మాచిన్నన్న చెలికాఁడు. వాగు ఇరువురును సహాధ్యాయులు. అతనిలోటులు నే నెఱుఁగుదు గాని అతఁడు విశ్వాసి యని నా తెలఁపు. మా అమ్మయు, పెద్దఅన్నయు, ధర్మపత్నియు చెడు సావాసము పట్టుచుంటివని నన్ను మందలించిరి. అభిమానము కల నేను అతి ఎచ్చరికను సరకుగొందునా? అయితే నేను మా అమ్మగారియు, అన్నగారియు మాటను ఉల్లంఘింప సాహసింపను. అయినప్పటికిని 'మీరు ప్రతిపాదించు దోషములు అతనియందు ఉన్నమాట నిక్కమే కాని వానిగుణము మీరు ఎఱుఁగరు. అతఁడు నన్ను చెడుదారికి తిప్ప లేడు; ఏలయునగా అతనిని మంచి త్రోవలోనికి తెచ్చుటకే నే నతని చెలిమి చేయుచుంటిని. అతఁడు తన దోషములను సంస్కరించుకొ నుచో ఉత్తముఁడు కాఁగలఁడు. మీరు నాకొఱకు దిగులుపడవలదు' అని వారికి నచ్చబలికితిని.

ఆ త్మ క థ

ఇది వారికి నచ్చిన దనుకొననుగాని వారు నామాటలు విని నాదారిని మాత్రము నన్ను పోనిచ్చిరి.

నాదే పారపాటని పిదప తెలిసినచ్చినది. సంస్కారము కావించుటకొఱకయినను లోతునకుఁ జోవరాదు. సంస్కర్తకును, సంస్కార్యునకును గాఢమైత్రి ఉండుటకు వీలులేదు. మైత్రిలో అద్వైతభావన కలదు. అట్టిది ప్రపంచమున అరుదు. సమగుణశీలర మైత్రియే శోభించును; నిలుచును. మిత్రులు ఒకరిపై మరియొకరు ప్రతిబింబింతురు. కావున మైత్రిలో సంస్కరించుటకు అవకాశము కడుఁ గొలది. అతి మైత్రి తగదని నా అభిప్రాయము. వీలన మనుజుఁడు గుణముకన్న దోషమును వడిగా గ్రహించును. ఆత్మమైత్రి, ఈశ్వరునిమైత్రి శోరువాఁడు ఏకాకిగా ఉండవలయును; లేదా ప్రపంచము నంతయు తనకు మిత్రముచేసికొనవలయును. ఈపయివిచార మంతయు యోగ్య మగుఁగాక, అయోగ్య మగుఁగాక! గాఢమైత్రి చేయవలయునను నాపూనిక వ్యర్థమయినది.

నాకు ఇతనితో పరిచితి కలుగునాళ్లలో రాజకొటలో సంస్కరణము తరంగమువలె ఉబుకుచుండెను. మా ఉపాధ్యాయులలో పలువురు చాటుగా మద్యమాంసములు స్వీకరించుచున్నారని అతఁడు నాకు చెప్పెను. ఈజట్టునకు చేరిన సుప్రసిద్ధులగు రాజకొట వాస్తవ్యులను పలువురను అతఁడు పేరుకొనెను. ఇంకను హైస్కూలు పిల్లలుగూడ కొందఱు కల రనెను.

నాకు వింతయు, వెతయు కలిగెను. 'వా రటులు చేయుటకు 'హేతు వేమి?' అని నే నడిగితిని. అతఁడు ఇటు లనెను:

'మాంస భోజనము కాము కావున మనది దుర్బలజాతి. తెల్లవారు మాంస భోజనము కావుననే మనలను వీలగులుగుచున్నారు.

నే నెంత బలిష్ఠుడనో, ఎంత దవ్వు పరుగిడఁ గలనో నీ వెఱుఁగవా? ఏల? నేను మాంసాశిని. మాంసాశులకు కుటుపులును, గ్రంధులును పుట్టవు. ఒకవేళ పుట్టినను వెంటనే మానును. మన ఉపాధ్యాయులును, ఇంకను గుప్రసిద్ధులును వెఱిపప్పలై మాంసము తినుచుంటి రనుకొంటివా? దాని గుణము వారికి తెలియును. కాన నీవును అటులు యత్నింపవలయును. యత్నమువంటి దేదియు కాదు. తిని చూడు: దానివలన ఎంత బలము కలుగునో!"

ఈవాద మంతయు ఒకనాఁటిది కాదు. ఇది అతఁడు అనేక దినములు నన్ను ఒప్పించుటకు సోదాహరణముగ చేసిన దీర్ఘప్రసంగముల సారము. మా చిన్నన్న ఇదివరకే ఈవలలో పడెను. కాఁగా అతఁడు నామిత్రుని వాదములను సమర్థించెను. నేను నామిత్రుని ముందరను, మా చిన్నన్న ముందరను దోమను; వా రిరువురును బలిష్ఠులు, ద్రధిష్ఠులు, ధీరులును. నామిత్రుని పరాక్రమము చూచి నేను తీవ్రపడితిని. అతఁడు ఎంతదూరమేని రివ్వనఁ బాటును; ఎత్తు దూఁకుటలోను, దూరము దూఁకుటలోను పెట్టినది జేరు. అతనికి ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టినను లెక్కలేదు. అతఁడు తఱచుచుగా తన పరాక్రమమును నాకు చూపువాఁడు. తనకు లేని శక్తులు ఇతరులలో చూచి ఆశ్చర్యపడుట స్వాభావికముగాన నేనును ఇతని జూచి ఆశ్చర్యపడితిని. తరువాత అతని యంతవాఁడ నగుటకు నాకు ఆశ జనించెను. నేను దుముకలేను; పరుగిడలేను. నేను అతనివలె ఏల కాఁగూడదు?

మరి నేను పిఱికిపందను. దొంగ లనిన, దయ్యము లనిన, పాము లనిన నాకు భయము. రాత్రి గడప దాటలేను. చీకటిలో ఎక్కడికి పోను. ఒకదిక్కునుండి దయ్యములు, మరియొకదిక్కునుండి దొంగలు, ఇంకొక దిక్కునుండి పాములు నన్ను మింగునటులు ఉండుట

ఆత్మకథ

వలన నేను చీకటిలో పడుకొనుట కల్గి. గదిలో దివ్యలేక పరుండలేను. నాప్రక్క నిదిరించు నాభార్యకు ఈ యావనడకలో నాభయములన్నియు ఎటులు చెప్పగలను? నాకంటె ఆమె ధీర అని నాకు తెలియును. నాలో నేను స్గిలితిని. ఆమెకు పాములన్న, దయ్యము లన్న భీతిలేదు. ఆమె చీకటిలో ఎటుకేని పోగలదు. నాలోటులన్నియు నా మిత్రుఁ డెఱుంగును. 'నేను పాములను చేతితో పట్టుకొనగలను; దొంగలను తఱిమివేయగలను; దయ్యము లను నమ్మను' అని అతఁడు నాతో చెప్పుచుండును. ఇది యంతయు మాంసాశన ప్రతాపమని చెప్పఁ బని లేదు.

ఆ కాలములో నర్మదకవి కట్టిన ఈ పాటను బడి స్థిలలందఱు పాడుదుందువారు:

*గీ. తెల్లవారిని జూడరా నల్లవారి
నాయనమ్మలఁ జేసి యున్నాఁడు నేడు
దేన ననుకొంటివో వాఁడు తినును మాంస
మలరు నద్దాన మరి పాడ వడుగు లైదు.

ఇది యంతయు అది చేయవలసిన పని చేసెను. నేను లోఁగితిని. మాంసాశనము మంచిదనియు, అది నన్ను బలిష్ఠునిగను, వీరునిగను చేయు ననియు, దేశమంతయు మాంసము తిన నారంభించెనేని తెల్ల వారిని జయింపవచ్చుననియు—ఈయూహలు నానాటికి నాలో నాటుకొనెను.

మాంసభక్షకమునకు శుభముహూర్తము నిశ్చయింపబడిను. అది చాటుగా జరుగవలెను. ఏలనః గాంధులది వైష్ణవసంప్రదాయము;

• అంగ్రహో రాజ కరే, దేశి రహి దరా ఈ,
దేశి రహి దరా ఈ, హోనే నేనాం శరీర భాజ
దో పాండ ఈభ భూరో, మాంసనేవే.

౬ దుర్వార్త (౧)

అందును మాతలిదండ్రులు పరమవైష్ణవులు. వారు తప్పక ప్రతిదినము కోవెలకు పోదురు. మాకుటుంబమునకును ప్రత్యేకము కోవెలు కలవు. గుజరాతులో జై న సంప్రదాయమునకు వ్యాప్తి ఎక్కువ. ప్రతిగోటను, ప్రతివిషయమునను దాని అధికారము మెండు. జై నులలోను, వైష్ణవులలోను గల యంత మాంసనిషేధము, మాంసతిరస్కారము హిందూదేశమునఁగాని, మరియే దేశమునఁగాని లేదు. ఇది నేను పుట్టిపెరిగిన కుటుంబములోని సంస్కారము.

నేను నా తలిదండ్రులకు పరమభక్తుఁడను. వారు నేను మాంసము తింటినని విన్నవెంటనే నాలుక పీకుకొని చత్తురనియు నాకు తెలియును. నాకు అప్పుడు సత్యనిరతియు ఎక్కువగ నే ఉండెను. నేను మాంసాశనము చేయ మొదలిడుచో నాతలిదండ్రులను మోసగింప వలసియుండునని తెలియదనిగూడ చెప్పఁజాలను. ఇట్టిస్థితియందు నా మాంసాశన నిశ్చయము మిక్కిలి భయంకరముగ నుండెను; కాని నా మనస్సంతయు సంస్కారదీక్షమీఁద ఉండెను. నేను మాంసము తినఁదలఁచుట జిహ్వచాపల్యమునఁ గాదు. మాంసము మంచి చవియని నేనెఱుంగను. నాకు బలము కావలయును; పరాక్రమము కావలయును; నాదేశమువారు ఎల్లరును అటువంటివారు కావలయును. అటులగుచో తెల్ల వారిని జయించి హిందూదేశమును స్వతంత్రము చేయవచ్చును అని నాకోరిక. స్వరాజ్యమును పదము నాటికి నాకర్ణగోచరము కాలేదు. కాని స్వాతంత్ర్యమున నేమియో నాకు తెలియును. సంస్కారపు పిచ్చ నన్ను అంధుని జేసెను. రహస్యగోపనము చేయఁగలిగి, తలిదండ్రులకు ఈ విషయము తెలియఁబడకుండ కాపాడుకొనుట సత్యమునుండి తొలఁగుట కాదని నేను నమ్మితిని.

దుర్వార్త (౨)

నియత దినము వచ్చెను. నాటి నాస్థితిని వర్ణింప నలవి కాదు. ఒక వంక సంస్కరణమునందు ఉత్సాహము, జీవితమునందు ఒక మహా పరివర్తనము చేయు వింత; ఇంకొకవంక దొంగవలె చాటుగా చేయు సిగ్గు. ఈరెంటిలో దేనికి ప్రాధాన్యమో నేను చెప్పజాలను. నది యొడ్డున ఏకాంతస్థలము వెదకుచు వెళ్లితిమి. దూరమున ఎవరికి కనరాని స్థలము లభించినది. అచట నాజీవితమున తొలిసారి మాంసమును చూచితిని. అచట కల్లు రొట్టెయు కలదు. నాకు రెంటిలో నేవీయు రుచింప లేదు. మాంసము తోలువలె బిటుసుగా ఉండెను. దాని తినుట అశక్యమాయెను. నాకు వమన మగునట్లుండుటచే దానిని పరిహరించితిని.

ఆరాత్రి నాకు ఇంతయైన నిద్రలేదు. ఏవేవో సీడకలలు. కన్ను మూతపడఁగనే నాకడుపులో బ్రతికియున్న ఒక మేఱ 'మే మే' యని అఱచినటులు కాఁగా సంతాపముతో క్రుశ్ణిపడి లేచుచుంటిని. అయితే మాంసాశనము ఒక విధి గదా యని తెలివి తెచ్చుకొని క్రమశ్రుతి రెండింతలు ధైర్యము తెచ్చుకొనుచుంటిని.

నామిత్రుఁడు అంతంతమాత్రమున వదిలిపెట్టువాఁడు కాదు. అతఁడు మాంసముతో పలురకముల పాకముల రుచికరములుగ తయారు చేయ మొదలిడెను. ఇంక తినుటయు నదీతీరమందు ఏకాంతమునఁగాదు; ఒక గొప్పభవనమున. అందు భోజనకాలలు, మేజాబల్లలు, కుర్చీలు

2 దుర్వార (౨)

కలవు. నామిత్రుఁడు అందలి ప్రధానపాతకుని మంచిమాటచేసికొని ఆదివ్యభవనమును మా ఉపయోగమునకు పుచ్చుకొనెను.

ఈ యెర పాటినది. రొట్టెపై రోతపోయినది. మరి మేఁకలపై జాలి జారిపోయినది. పట్టి మాంసము కాకున్నను మాంసముతో కలిపి వండిన వంటకములలో రుచిమరగితిని. ఇటులు ఒక సంవత్సరము కడచెను. మాంసపు విందులన్నియు వెరసి ఆఱుకంటె ఎక్కువ కాలేదు. ఏలనఁగా: ఆరాజభవనము ఎల్లప్పుడు చిక్కదు. మరియు చవియు, విలువయుఁ గల మాంసపు వంటకములు మాటిమాటికి సిద్ధము చేయుట కాని పని. ఈ ‘సంస్కరణమును’ భరింప నాకడ ధనము లేదు. దీనికి కావలసిన దంతయు నామిత్రుఁడే ఖర్చు పెట్టవలసియుండెను. అతనికి ఆడబ్బు ఎక్కడి నుండి వచ్చెడిదో తెలియదు. నన్ను మాంసభోజిగా మార్చుటకు, భ్రష్టునిగచేయుటకు దీక్షితుఁ డగుటచే ఎల్లో తెచ్చి ఖర్చు పెట్టుచుండెను. అయితే అతనికి ఆడబ్బు వచ్చు ఉపాయములును మిత్రములయి ఉండవలయును గాన మా వింగులు నూటి కొక నాఁడు కోటి కొక నాఁడును కావలసి వచ్చెను.

ఈ దొంగవిందులు కుడువ పొసఁగిననాఁడు నేను ఇంట అన్నము తినువాఁడను గానని చెప్పనక్కఱలేదు. మా అమ్మ ఎప్పుటట్ల అన్నమునకు పిలిచి నా ప్రాలుమాలికకు కారణ మడిగడిది. ‘నాకు నేఁడు అన్నము అఱుగ లేదు, ఆకలి లేదు,’ అని నేను సాకులు చెప్పవలసివచ్చెడిది. నేను ఇటులు ముందరికాళ్లకు బందములు వేయుట అతిభేదముతోడనే. బొంకుచుంటిననియు, విశేషించి మాఅమ్మతో ననియు నాకు తెలియును. పిల్లలు మాంసభోజి లయిరని తెలియుచో

ఆత్మకథ

తలిదండ్రుల గుండెలు బ్రద్దలగుననియు నాకు తెలియును. ఇది యంతయు నాగుండెలు నమిలివేయుచుండెను.

మాంసముతినుటయు, దానిని హిందూదేశమున ప్రచారముచేయుటయు ఆవశ్యకమైనను తలిదండ్రుల పెంచిచుటయు, వారితో బాంకుటయు మాంసము విడనాడుటకంటె ఎక్కు. కాన వారు బ్రతికియుండఁగా మాంసముతినుట కానిమాట. వారి అనంతరము నేను పెద్దనయిన పిమ్మట బట్టబయలుగా మాంసము తిందునుగాని ఆ గడియవచ్చువఱకు ఇంక మాంసము ముట్టను అని నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ నాప్రానికను నామిత్రునకు తెలిపి మరి దానిదెస చూడలేదు. తమకొడుకు లిరువురు మాంసభోజు లయికని మాతలిదండ్రులెన్నఁడు ఎఱుంగరు.

మాతలిదండ్రులకు బొంకకుండవలయు నను మంచి ఆలోచన చేతనే నేను మాంసమును పరిత్యజించితినిగాని నామిత్రుని సావాసము మాత్రము పరిత్యజింపలేదు. ఇతరులను సంస్కరింపవలయు నను నా ఉత్సాహమే నా కొంప ముంచినది. ఇట్లని అప్పుడు నాకు రవ్వంతయు తెలియదు.

ఆతని సంగడము నన్ను వ్యభిచారమునఁగూడ దింపియుండును గాని వెంట్రుకవాసిలో తప్పిపోయెను. ఒకనాఁడు అతఁడు నన్ను బోగముదాని యింటికి తీసికొనిపోయెను. చెప్పవలసినవి చెప్పి అతఁడు నన్ను లోనికి పంపెను. చేయవలసినదంతయు లోగడనే ఏర్పాటు చేసెను. రొక్కము లోగడనే ఇచ్చివేసెను. నేను పాపపు కోతి లలో పడితిని; కాని భగవంతుఁడు అనంతకృపతో నాప్రయత్నమును ప్రతిఘటించి నన్ను కాపాడెను. ఈపాపగుహలో నాకు కనులు

2 దుర్వార (౨)

కనబడలేదు; నోట మాట రాలేదు. నేను పటుపుమీద ఆమె ప్రక్కను కూర్చుంటినిగాని నానోరు బిగిసికొనిపోయెను. ఆమె ఎంతో నేపు ఓపిక పట్టలేక తిట్టుచు, తిమ్మచు ద్వారము చూపెను. దానితో నామగతనమునకు కళంకము కలిగినటులు సిగ్గుపడి 'భూమి తనలోనికి దారి యీరాదా?' అనుకొంటిని. అయితే నా కీర్తనాపద తొలగించి నందులకు పరమేశ్వరునకు మ్రొక్కుచునే యుంటిని. నా జీవితమున ఇట్టివే మరీ నాలుగు కలవు. దానిలో నాప్రయత్నముకంటె నాఅదృష్టమే నన్ను ఎక్కువ రక్షించెను. నీతినిబట్టి పరిష్కరించుచో ఇవి యన్నియు దోషములే. ఏలనః ఇందు విషయాభిలాషకలదు. క్రియ ఎట్టిదో అదియు అట్టిదే. తాకికదృష్టిలో సాక్షాత్తుక్రియకే దోషమని పరిగణన. ఇట్టి దృష్టిలో మాత్రమే నేను దోషినికాను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన కర్తకును, అశనికి సంబంధించినవారికినిగూడ తప్పి పోవు కొన్ని కర్మలు కలవు. అటులు తప్పి పోయినపిదప, సరియగు జ్ఞానము కలిగిన వెంటనే మనుష్యుడు తనను తప్పించినందులకుఁగాను ఈశ్వరానుగ్రహమును మననము చేయును. మనుష్యుడు ఎంత ప్రయత్నించి నను వికారము చెందుట మనకు తెలియును. అటులే భగవంతుఁడు అడ్డుపడి ఎదుఱొడ్డి రక్షించుటయు మనకు తెలియును. ఇదియంతయు ఎటులు సంభవించును? మనుజుఁడు ఎంతవట్టు స్వతంత్రుఁడు? ఎంత వట్టు పరతంత్రుఁడు? ఎంతవట్టు పురుషప్రయత్నము పనిచేయును? ఎపుడు ఈశ్వరేచ్ఛ రంగమున ప్రవేశించును? ఇది యంతయు గహనము; ఏన్నటికిని గహనమే.

ఇక ప్రకృతమునకు వత్తము. ఇంత జరిగినను నామిత్రుని దుస్సాంగత్యము నెడ నాకనులు యూసికొని పోయియే ఉండెను.

ఆ త్మ క థ

నే నెన్నఁడును అతని విషయములో ఊహింపని కొన్ని దోషములు సాక్షాత్తు నాకంటికి కానబడనివఱకును నాకుఁగాను కొన్ని కటువిషయములు నిలున యుండెను. వానిని పిదప సమయానుక్రమముగా తెలుపుదును.

అయినను ఒకవిషయముమాత్రము ఈసమయమునకే సంబంధించినదిగాన ఇచట చెప్పఁదగినది. నాకును, నాభార్యకును మనస్సులు కలియక పోవుటకుఁ గల కారణములలో ఒకటి ఇతని నేస్తమే. తఱచు నాకు భార్యయెడ మిక్కిలి వలపును, అనుమానమును కలదని చెప్పియేయున్నాను. ఈ మిత్రుఁడు నా అనుమానాన్నిని ప్రజ్వరిల్లఁజేసెను. మిత్రుఁడు కల్లలాడునని నే నెన్నఁడును అనుకొన లేదు. అతనిమాట నమ్మ నాధర్మపత్నిని తఱచు హింసపెట్టితిని. నే పెట్టిన హింసకు నేను నన్ను ఎప్పుడును తుమించలేదు. ఇట్టి కష్టములను ఒక్క హిందూస్త్రీయే సహింపఁగలదు. కావుననే నేను స్త్రీని తుమయొక్క అవతారముగా పరిగణింతును. బంటును అకారణముగా అనుమానించుచో అతఁడు పనిమానుకొనవచ్చును. కొడుకు తండ్రియింటినీడ త్రొక్కకుండవచ్చును. మిత్రుఁడు మైత్రికి నీరు వదలవచ్చును. భార్య భర్తను అనుమానించుచో నోరు మూసికొని పడియుండును. కాని భర్త భార్యను అనుమానించుచో ఇంక ఆమె పని పాడే. ఆమె ఎటుకు పోవును? ఉచ్చవర్ణమునకు చెందిన హిందూవనిత విడాకులకుఁగాను న్యాయస్థానముల కెక్కదు. న్యాయము ఆమెకు తొరకముకాదు. నేను నాభార్యను అటువంటి బెడదలోనికి నెట్టుట ఎట్టులును మఱవఁజాలను; అందులకు నన్ను మన్నించుకొనను జాలను.

౨ దుర్వార్త (౨)

అహింసను నేను సాంగోపాంగముగా తెలిసికొనిన పిమ్మటనే నా కీ అనుమానస్రణము మానిపోయెను. అపుడు నేను బ్రహ్మచర్యముయొక్క మహిమను తెలిసికొని భార్య భర్తకు ఘటదాసి కాదనియు, అతనికి సహచారిణి యనియు, సహధర్మిణి యనియు, ఆమెకు అతని సుఖదుఃఖములలో పాలు కలదనియు, తనదారి తాను చూచుకొనుటకు భర్త ఎంతస్వతంత్రుడో తానును అంత స్వతంత్ర యనియు నే నెఱిగికొంటిని. సందియములతో, అనుమానములతో నిండిన ఆచీకటి దినములు తలఁచినపు డెల్ల నామూర్ఖతకు, విషయాంధమగు నిర్దయత్వమునకు క్రోధమును, నామిత్రునితో చేసిన గ్రుడ్డి సావాసమునకు దుఃఖమును కలుగును.

౧

దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము

ఈ నామాంసాహారకాలమునను, తత్సూర్యమునను నా అకార్యములు చెప్పటకు కొంచెము బాకీ ఉన్నది. అవి నా వివాహమునకు కొంచెముముందో, లేక వెనువెంటనో అయియుండును.

నాచుట్టు మొకఁడును, నేనును పొగత్రాగుటకు వేడుకపడితిమి. పొగత్రాగుటయందు మేము కలదనికాదు; దానిపరిమళమునకు మోహపడి కాదు. మా పినతండ్రికి ఈయలవాటు కలదు. అతఁడు పొగద్రావుచుండఁగా చూచి మేముకూడ సిగరెట్లతో చిన్న మబ్బుల తయారు చేయవలయు నన తలంచితిమి. మావద్ద ధనము లేదు. కాన మాపినతండ్రి కార్చిపాఱవైచిన సిగరెట్లు ముక్కలను తీసి దాఁచ మొదలిడితిమి.

అవి అనుకొన్న పుడు దొరకెడివి కావు; దొరకినను ఎక్కువపాగ వచ్చెడిది కాదు. కావున నౌకరుల సొంతసొమ్ములోనుండి డబ్బులు మ్రచ్చిలించి బీడీలు (దేశవాలీసిగరెట్లు) కొన మొదలిడితిమి. పిమ్మట వానిని దాచుట ఎదట అనునది ఒక పెద్ద విషయము. పెద్దలయెదుట మేము కాల్యలేముగదా! ఈదొంగ డబ్బులతో కొన్ని వారములు ఎటులో కడపితిమి. ఈలోపుగా కొన్ని మొక్కలకాడలకు సన్ననిబెజ్జములు కలవనియు, అవి సిగరెట్ల పనిచేయు ననియు వింటిమి. మేము వానిని తెచ్చి ఈక్రొత్త ధూమపానము మొదలుపెట్టితిమి.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

వీనితో మాకు తృప్తికలుగలేదు. మా పరతంత్రతకు కడు వగచితిమి. పెద్దల అనుజ్ఞ లేక ఏమియు చేయఁజాలకపోవుట మాకు దుర్భరముగ నుండెను. తుదకు విసిగి విసిగి ఆత్మహత్యకు తెగఁబడితిమి.

అయితే ఆత్మహత్యకు ఉపాయమేమి? మాకు విషము ఎవటి నుండి దొరుకును? ఉమ్మెత్తగింజలు చెడ్డ విషమని తెలిసికొంటిమి. వానికొఱకు అడవిలో వెతికికొనుచు పోయి కడు దవ్వున వానిని సంపాదించుకొంటిమి. సాయంకాలము మంచి ముహూర్తమని నిశ్చయించుకొంటిమి. కేదారేశ్వరుని మందిరమునకుపోయి, దీపపు ప్రమిదలో నేయివైచి, దేవదర్శనము చేసికొని మాటుమూలకు వెతికితిమి. 'అయితే ప్రాణములు వెంటనే పోకున్నచో? నచ్చుటచే కలుగు లాభమేమి? పరాధీనతతో మాత్రము బ్రతికి యుండఁగూడదా?' అను ఈ ఆలోచనలతో మాధైర్యము అడుగంటెను. అప్పటి కప్పుడే రెండుమూడు గింజలు మింగివైచితిమి. ఇంక తిన సాహసింప లేకపోతిమి. మాకు ఇరువురకును చా వనిన భయము కలిగెను. కొంచెము కుదుటఁ బడుటకును, ప్రాణములను పాపుకొను ఊహను తొలగించు కొనుటకును రామ మందిరమునకు పోవ నిశ్చయించు కొంటిమి.

ఆత్మహత్య చేసికొనుట తలఁచుటంత లేలికపని గాదని నాకు తెలిసివచ్చెను. నాటినుండియు ఎవఁడేని ఆత్మహత్య చేసికొందునని అనినచో నా కామాటమీఁద యింతయైన పాటి లేదు.

ఈఆత్మహత్యావిచారము తుదకు సిగరెట్టుపీకెలకు ఒకసలాము చేయింపను, సిగరెట్లు కాల్చుటకు నొకరుల డబ్బులు దొంగిలింపకుండ జేయను పరిణమించెను.

ఆ త్మ క థ

నేను పెద్దవాడనైన పిమ్మట ఎన్నఁడును పొగత్రాగు కోరిక పుట్టలేదు. అంతియకాక అది చాల అనాగరకము, హానికరము, రోత అని నా ఉద్దేశము. ప్రపంచమున దానికొఱకు ఇంత పెద్దమోజు ఎందుకో నాకు తెలియకున్నది. పొగత్రాగువారితో నిండిన రైలుబండ్లలో నేను ప్రయాణముచేయఁజాలను. అచట నాకు ఊపిరి ఆడదు.

దానిపిదప దానికంటెను మిగుల తప్పులైన నేరము మరియొకటి. నేను పండ్లెండు పదుమూఁ డేండ్లవాడనయి యుండఁగా, అంతకు తక్కువయే కావచ్చును, మొదట సిగరెట్లకోసము డబ్బులు దొంగిలించితిని. పదియేనేండ్లనాట రెండవ మ్రుచ్చిమి. అది మాంస భోజియైన మా అన్న మరుగునుండి కొంచెము బంగారము. ఈయన్న ఇరువదియైదురూపాయలు అప్పుపడెను. మేమిద్దరము ఈఅప్పు తీర్చుట ఎట్లను విచారమున మునిగితిని. అతనిచేత గట్టి మరుగు ఉన్నది. దానిలో ఒక తులము చిన్నముక్క తెగఁగొట్టుట ఎంతో పని కాదు.

ఆపనియు జరిగెను; అప్పు తీఁతును. ఇది నాకసహ్యమయ్యెను. కాని ఇంక చార్యము చేయఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. మరియు అవిషయమును మాతండ్రిగారితో మనవిచేసికొనను రూఢి చేసి కొంటిని. కాని వారిఎదుట నోరు విప్ప సాహసింపఁజాలకపోతిని. నాతండ్రి కొట్టునని భయపడి కాదు. నాకు అట్టిభయము లేదు. ఆయన మాలో ఎవ్వరినేని కొట్టిన గుఱుతు లేదు. ఇంక నేమి? ఆయనకు ఈమాట మనస్తాపము కలిగించిపోవునని. దోషస్వీకారము చేసినఁగాని శుద్ధి కలుగదు. కాన. వారికి మనస్తాపము కలిగించుటకును ఒడి గట్ట వలెనని తోచెను.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

తుదకు నేను నాతప్పును ఒక చీటిపై వ్రాసి మాతండ్రిగారికి నివేదించి శరణు కోరుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. ఒకచిన్న కాకితము మీద వ్రాసి నేనే తీసికొని పోయి ఇచ్చితిని. ఈచీటిలో నేను నా తప్పు వ్రాయుటయే కాక దానికి తగిన శిక్ష విధింపుఁ డనియు కోరి నా దోషమునకుఁగాను మీరు ఇంతయు దుఃఖింపవలదని ముగించితిని. ఇంకమీద నే నెన్నఁడును చార్యము చేయననియు శపథము చేసితిని.

నేను ఆచీటిని మానాయనగారికి ఇచ్చుచు వడఁకిపోవుచుంటిని. ఆయన అప్పుడు భగందరమువలన బాధపడుచు మంచముపట్టి ఉండెను. ఆయన శయ్య ఒకబల్ల. చీటి వారి చేతికి ఇచ్చి నేను ఎదురుగా కూర్చుంటిని.

వారు దాని నంతయు చదివిరి. ముత్యములంతలేసి కన్నీటి బొట్లు గండఘటకములనుండి జాటి ఆచీటిని తడిపివేసెను. ఒక నిమిషము ఆయన కనులు మూసికొని ఆలోచనలో మునిగి పిదప ఆచీటిని చింపివేసెను. లోఁగడ ఆయన దానిఁ జదువ లేచెను. ఇప్పుడు మరల శయనించెను. నాకును అప్పుడు ఏడుపు వచ్చెను. నేను నాతండ్రి వేద నను గ్రహించితిని. నేను చిత్రకారుడనని నేఁడు అది యంతయు చిత్రింపఁగలిగి యుందును. అది యింకను నాకనులకు కట్టినటులున్నది.

ఆ ప్రేమబాష్పములు నాహృదయమును ధాతము చేసి నాపాపమును కడిగి నెచెను. అనుభవించిన వానికే ఆ ప్రేమ తెలియును—

*ద్వీ. అనురాగశరముల యనుభూతి వెలయు

మనుజునకే దాని మహిమలు తెలి... .

● రామ-రాణ వాగ్దాత సెయ్య కే జాడే.

ఆ త్మ క థ

నాకు ఇది యొక అహింసాపాతము ఆయెను. అందు పితృనా త్వల్యముకంటె ఎక్కుడు ఏమియు నాకు అవుడు కానరాలేదు. కాని నేడు అది కేవలము అహింసయని తెలిసెను. అట్టి అహింస ఎప్పుడు వ్యాపకరూపముగా గృహీతమగునో అవుడు దాని స్వరూపమిది ఎవడు అలిప్తుడై ఉండఁగలఁడు? దాని శక్తికి మేర లేదు.

ఇంత శాంతమగు ఓర్పు మాతండ్రికి స్వభావేతరము. ఆయన కోపించునో, చూపించునో, తల పగులఁగొట్టుకొనునో అని అనుకొంటిని. కాని అశ్చర్యము కలిగించు ఆయన శాంతికి కారణము నాదోషస్వీకారమే అని నా నమ్మిక. 'మరల ఈదోషము చేయను' అను శపథముతోఁ గూడిన దోషస్వీకృతి దానిని గ్రహించుటకు అధికారము గలవానిముందు సమర్పింపఁబడినపుడే అది సరియగు ప్రాయశ్చిత్తము. నాదోష స్వీకృతివలన మాతండ్రిగారు ఇంక ముందు నావిషయమై ఘరవా లేదని అనుకొనెను. మరియు వారికి నాపై వాత్సల్యమును ఇనుమడించెనని నాకు తెలియును.

నా పితృనిర్యాణము - నా మహావమానము

ఇప్పుడు ఇప్పుడు నాకు పదునాఠవయేడు. నా తండ్రిగారు భగవంతుని

ముచే బాధపడుచు మంచమెక్క నని పాతకులకు తెలియును. మా అమ్మగారును, ఒక పురాణభృత్యుడును, నేనును వారి ముఖ్యపరిచాతకులము. నాదీనర్సు' (Nurse) పని-అనగా-కట్టువిప్పికట్టుకట్టుట-మందు ఇచ్చుట-ఆక్కట కలిగినపుడు మందులు నూటుట, కలుపుట మొదలగునవి-నాపని. ప్రతిరాత్రియు నేను వారి కాళ్ళపిసికి, వారు ఇంక చాలును' అని సెలవు ఒసగినపిదపనే విరమించువాడను; లేక, వారు నిద్రించినపయినే విరమించువాడను. ఈ నేవ నాకు మిగుల ప్రియము. నేనిది ఎప్పుడును ఏమరినటులు గుఱుతు లేదు. నిత్యకృత్యములకు పోగా మిగిలిన కాలము నంతయు బడికిని, పితృసేవకును పంచితిని. నాకు వారు సెలవు ఇచ్చిన యపుడును, వారికి కొంచెము తిన్నగా ఉన్నపుడును మాత్రమే సాయంకాలము పికారు వెళ్లువాడను.

ఆ యేడే నా భార్య గర్భవతిగ మండెను. అది నేడు నాకు ఇరు తెఱుగులసిగ్గు. ఏలన, నేను విద్యార్థినియై యుండియు బ్రహ్మచర్యమును విడుచుట ఒకటి; నాకు విధియగు విద్యావ్యాసంగముకంటెను, మరియొక బాల్యమునుండియు నాకు శ్రేవణుడు గుఱికాన పూర్వవిధికంటె బలవత్తరమగు పితృసేవకంటెను ఎక్కువగా భోగసేవజేయుట రెండు. ప్రతిరాత్రియు నాచేతులు మా తండ్రిపాదములమీఁద; మనస్సు పడక

ఆత్మకథ

గదిమీద. అందును స్త్రీసంగమమును వైద్యశాస్త్రము, మతము, లోకజ్ఞానముకూడ నిషేధించిన సమయము. వదలిపెట్టిన చాలును అని సంకోషించి, మాతండ్రిగారికి నమస్కరించి నూటిగా పడకటింటికి పోవువాడను.

సరిగా ఆదినములలోనే మాతండ్రిగారికి క్రమక్రమముగా వ్యాధి ఎక్కువ అగుచుండెను. ఆయుర్వేదవైద్యుల పూత్రులు, హాకీములపట్టిలు, కూరగాయవైద్యుల గుప్తాపధములు, అన్నియు అయినవి. ఒక అండ్లయ వైద్యుడొకూడ తనశక్తిని వినియోగించెను. అతడు ఇంక శస్త్రచికిత్సతప్ప వేఱు గతిలేదని చెప్పెనుకాని అందులకు కుటుంబ వైద్యుడు అడ్డమువచ్చెను. అంత పెద్దయ్యాడున శస్త్రచికిత్సకు అతడు సమ్మతంపలేదు. ఈవైద్యుడు సమర్థుడు, సుప్రసిద్ధుడును కావున ఆయన మాట నెగ్గెను. శస్త్రచికిత్స మూలంబడెను; అందులకు నొన్న మందులన్నియు గోతంబడెను. కుటుంబవైద్యుడు శస్త్రచికిత్సకు అంగీకరించియుండుచో గాయము కుదిరియుండునని నాతలంపు. ఆ శస్త్రచికిత్సయు బొంబాయిలో ప్రసిద్ధుడైన ఒకగొప్ప వైద్యునిచేతనే చేయింపదలంచినది. కాని ఈశ్వరేచ్ఛ భిన్నముగా నుండెను. మరణము నెత్తిమీద కూర్చుండినపుడు ఎవరికి మంచి ఉపాయము తోచును? అటు పిమ్మట ఉపయోగహీనమైన శస్త్రచికిత్ససంబంధములకు పరికరము లన్నిటితో మాతండ్రిగారు బొంబాయినుండి ఇలుచేరిరి. ఆయనకు ఇంక జీవింపనని అదైర్యము కలిగెను. ఆయన క్రమక్రమముగా నీరసించిపోయెను. పడకలోనే అన్ని పనులు కావలసియుండెనుగాని, ఆయన చిట్టచివరవఱకును అట్టిదాని కియ్యకొనక పట్టుపట్టి ఎట్లో స్వయముగనే లేచి ఆవలికి వెళ్లుచుండువారు. బహిష్కర్తృత్వముమై వైష్ణవవిధులు అంత కఠినమైనవి.

౯ నా పితృనిర్యాణము-నా మహావమానము

అట్టి శుద్ధి ఆనశ్యకమనుటకు సందియము లేదు. కాని రోగికి ఇసు మంతయు వోప్పి లేకుండు, శయ్యపై ఇంచుకయు మైలసోఁకకుండు, సంపూర్ణ మగు పరిసభితతో ఆవశ్యకకృత్యములన్నియు, స్నానముతోఁగూడ, పడకయందే జరుపఁగలుగుట పాశ్చాత్య వైద్యశాస్త్రము మనకు నేర్పినది. అట్టి శుద్ధి ఈ వైష్ణవమందు అంతగ్గతమైయున్నది. కాని మాతండ్రిగారు అంతపట్టు పట్టుట నాకు కేవలము అశ్చర్యముగ ఉండేది. దానికి నేను మెచ్చుకొనువాడను.

కాశరాత్రి వచ్చెను. మా పినతండ్రి అపుడు రాజకోటలో నుండెను. మా తండ్రి అపాయస్థితిలో ఉండెనని తెలిసి అతఁడు రాజకోటకు వచ్చెనని కొంచెము గుఱుతు. నారిరువురకును సోదరప్రేమ మెందు. మా పినతండ్రి పగలంతయు మా తండ్రిపడకకడనే కూర్చుండి, రాత్రి మమ్ములనందఱును నిద్రింపఁ బంపివేసి, ఆ పడక ప్రక్కనే పరుండియుండువాఁడు. ఇదియే కడరాత్రియని ఎచరికిని తెలియదు. ఎప్పుడును భయము మాత్ర ముండెడిది.

అది రాత్రి 10 $\frac{1}{2}$ -11గంటల సమయము. నేను కాళ్లు పట్టుచుంటిని. మా పినతండ్రి 'నీవు పోయి పరుండుము; నేనుఉందును' అనెను. నేను సంతసించి నూటిగా పడకటింటికి పోయితిని. నా భార్య, పాపము! గాఢనిద్రలో ఉండెను. నేనచ్చట నుండఁగా ఆమెయెటులు నిద్రపోగలదు? నే నామెను లేపితిని. అయిదాఱు నిమిషములలో నాకరుతలుపు తట్టెను. నేను కంగారు పడితిని 'లెండు, నాయనకు చాల జబ్బుగా నున్నదని అతఁడనెను. వారికి చాలజబ్బుగా ఉన్నదని నాకు తెలియనే తెలియును; కాని ఆక్షణములో 'చాల జబ్బు' అనుదానికి

ఆ త్మ క థ

నాకు విశేషార్థము గోచరించెను. నేను మంచముపైనుండి దుమికి, 'ఏమి జరిగినది? చెప్పు' మంటిని. 'నాయన లేడు' అని అతఁ డనెను.

అంతయు అయిపోయినది. చేతులు కాలిన పిదప అకులు వెతుకుటెందుకు? నాకు పట్టరాని దుఃఖమును, సిగ్గును కలిగెను నేను మాతండ్రిగారి గడకి ఉంటిని. పశుప్రవృత్తి నన్ను అంధునిచేయకున్నయెడల అంతిమక్షణములలో, మాతండ్రిగారి ప్రయాణవేషణలో, నేను పాలు గొనియుందునుకదా! అను కొంటిని. నేను ఆయనకు కాళ్లు పట్టుచుండి యుందును, ఆయన నాచేతులలో పోయియుండును. కాని ఆభాగ్యము మా పినతండ్రికి లభించెను. మా పినతండ్రి అన్న గారియొడ పరమభక్తుఁడు. కావున ఆయనకే అంత్యసేవ చేయు సౌభాగ్యము దక్కినను. మా తండ్రి గారు మరణము ఆసన్నమాయెనని తెలిసి, కలమును, కాకితమును పైగ చేసి తెప్పించి, 'సిద్ధముచేయుఁడు' అని వ్రాసెను! పిదప తనదండి నున్న తాయెతును, మెడినున్న బంగారపు తులసి తావళమును తీసివైచెను. పిదప ఒక నిమిషముపైని ఆయన మరి లేడు.

నేను గత ప్రకరణమున సూచించిన అవమాన మిదియే. తండ్రి ప్రాణము పోవుచున్నపుడుగూడ తరుణిపై మోహము. నాకు ఇది మాయని మచ్చ. నాకు తలిదండ్రులయొడ భక్తి అపారమైనను, అందులకు నాసర్వస్వమును ధారపోయఁ గలిగినను, అది యింకను మిగుల కొఱవడి యున్నదని లేలినది. ఏలన, ఏసమయమున మెలకువతో ఉండలయు నో ఆసమయమున నామనస్సు విషయసక్తమయియున్నది. కాన అది ఎన్నటికిని తుమింపరానిది. కావుననే నేను ఏకపక్షప్రభ పాలకుఁడనైనను కామాంధుఁడ నని అనుకొందును. దీనిని మరణము చేయుటకు

౯ నా పితృనిర్యాణము-నా మహావమానము

నాకు చాలకాలము పట్టెను. దానిని నేను ఎళము చేసికొనువఱును పలుగండములు దాటవలసివచ్చెను.

నాకు ఇరు తెఱుగుల అవమానకరమైన ఈ ప్రకరణమును ముగింపక మనువు నా భార్యకు కలిగిన నరమునంటి అబ్బిడ్డ మూడు నాలుగు నాళ్ల కంటె ఎక్కువ జీవింప లేదని నేను చెప్పుదును. అంతగాక ఇంకేమి కాగలదు! నా ఉదాహరణమును గమనించి వివాహితు లందఱు మేలు కందురుగాక!

మతములలో స్వల్పస్వల్పవేళము

నేను ఆటు ఏడు ఏండ్లు మొదలుకొని పదునాఱవ యేడువఱకు విద్యావ్యాసంగము చేసితిని గాని బడిలో మతవిషయము తక్కు మిగిలిన విషయము లెన్నియో చెప్పకొంటిని. సులభముగా ఉపాధ్యాయులవలన మాకు లభింపఁదగిన విషయము గూడ లభింపలేదు. నా పరిసరములలో కొంత కొంతయుఁగా కొన్ని విషయములు గ్రహించుచుంటిని. 'మతము' అను ఈ పదమును వ్యాపకమగు అర్థమున ప్రయోగించుచున్నాను. మత మనఁగా ఆత్మసాక్షాత్కార మనిగాని, ఆత్మజ్ఞానమనిగాని నా అభిప్రాయము.

మాది వైష్ణవ సంప్రదాయము కావున నేను తఱుచు విష్ణులయమునకు వెళ్ల వలసియుండెడిది. కాని దానియెడ నాకు శ్రద్ధకలుగ లేదు. దాని వైభవము నాకు అభిమతము కాలేదు. అచట కొంతదుర్మితయు జరుగునని విని దానియెడ ఉదాసీనుడ నైతిని. కావున కోవల వలన నాకు అబ్బిన దేమియు లేదు.

అయితే, నాకు అచట ఏది అబ్బకపోయెనో అది మా కుటుంబమున పురాణదాసివలన అబ్బినది. ఆమె వాత్సల్యము నాకు ఇష్టమగు గుఱుతున్నది. భూతప్రేతాదుల భయము నాకు కలదని లోఁగడనే చెప్పితిని. రంభయని పేరు కల ఈనాదాది ఈభయము పోవుటకు రామనామము మందు అని చెప్పెను. నాకు ఆమె మందు మీఁద కంటే

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

ఆమెమీద ఎక్కువ నమ్మిక. కావున ఆలేత వయసున భూతప్రేత భయ నాశనమునకు రామనామమును జపముచేయు మొదలిడితిని. ఇదయితే ఎన్నో నాళ్లు జరుగలేదు కాని, ఆలేత వయసున మనస్సులో పడిన బీజము పొల్లు కాలేదు. రామనామము నాకు నేడు అమాఘమగు ఓషధి అగుటకు కారణము నాడు ఆ రంభ విత్తిన విత్తనమే.

సరిగా ఆ రోజులలో రామాయణ మనిన అత్యాదరము కల మా పెదతండ్రి కొడుకొకడు నా చిన్నన్నకును, నాకును రామరక్షా స్తోత్రము నేర్పునేర్పాటు చేసెను. మేము దానిని వల్లించి ప్రతిఉదయమునను స్నానమయిన పిదప పారాయణము చేయ నియమించుకొంటిమి. మేము పోరుబందరులో ఉన్నంతకాలము ఆ దీక్ష సరిగా జరిగినది; కాని రాజకోటకు వచ్చుసరికి శిథిలమయినది. దానియందు నాకు అంతగా నమ్మకము లేదు. రామరక్షను పారాయణము చేయుటకు హేతువులు రెండు: ఒకటి-నాకు మా అన్నగారియొడఁ గల ఆదరము, రెండు- నేను రామరక్షను స్ఫుటముగా ఉచ్చరింపఁగల నను గర్వము.

మాతండ్రి జబ్బులో కొంతకాలము పోరుబందరునందు ఉండెను. ఆయన అదట ప్రతి సాయంకాలము రామాయణము వినమండువాడు. ఆరామాయణపఠనము నాకు బాగుగా నెలకొనినది. చదువువాఁడు గొప్ప రామభక్తుఁడు. ఆయన పేరు లాధామహారాజు; బిల్వేశ్వరనివాసి. ఆయనకు కుష్ఠు ఉండెననియు, ఆయన మందులు మాఁకులు తినక బిల్వేశ్వరుని దేవాలయమున శివనిర్మాల్యమునందలి మారేడు పత్రుని కట్టి రామనామము నిత్యము పారాయణము చేయుచుండెడువాఁడనియు, తుదకు కుష్ఠ సంపూర్ణముగా కుదిరె ననియు వింటిని. అతని విశ్వాసముచే అతనిది వ్రజకాయ మాయెనని అనుకొనిరి. ఇది నిక్కము

ఆత్మకథ

కావచ్చును, కాకపోవచ్చును. ఎటులైనను మే మింకాకథ నమ్మితిమి. మరియు లాధామహారాజు రామాయణము చదువ మొదలిడిన నాటికి అతని శరీరముమీద ఒక మచ్చయైన లేదు. లాధామహారాజు స్వరము మధురము. అతడు *ద్విపదలు, †చౌపదములును పాడి అర్థము చెప్పుచు పరవశుడై శ్రోతలను పరవశులను కావించుచుండెడు వాడు. నాకు అప్పుడు పదుమూడేండ్లు ఉండును; కాని ఆపురాణము వినినపుడు మై మఱిచు చుండువాడ నని గుఱుతు. ఆరామాయణ శ్రవణమే నాకు రామాయణముపై ఆదరము కలిగించుటకు కారణము. భక్తిగ్రంథముల లో తులనీదాసు రామాయణము ఉద్ధరింపమని నేడు నే నెంచెదను.

ఇటు పిమ్మట కొన్నిమాసములకు మేము రాజకోటకు వచ్చితిమి. అచట రామాయణ కాలక్షేపము లేదుకాని ప్రతి ఏకాదశియు భాగవతకాలక్షేపము జరిగెడిది. అప్పుడప్పుడు నేను వినఁబోయితిని గాని పారాణికుడు శ్రోతలను పరవశులగావింపలేకపోయెడువాడు. భాగవతము భక్తి జనకమగు గ్రంథమని ఇప్పుడు ఎఱుంగుదును. నేను దానిని ఘూర్ణరభావలో తన్మయుడనై చదివితిని. నామూడు వారముల ఉపవాస దీక్షలో పండిత మదనమోహన మాలవ్యులు మూలమునందలి కొన్నిఘట్టములు చదువఁగా వింటిని. మాలవ్యుఁడంటి మహాభక్తునివలన చిన్నతనముననే దాని వినఁగల భాగ్యము నా మండేనేని ఆవయసుననే దానిపై గాఢప్రీతి కలిగెడిదికదా! అని అనుకొంటిని. ఆ వయస్సున ఉత్పన్నములగు శుభాశుభ సంస్కారములు లోతుగా వేరుత్రొక్కుకొనును కావున ఆవయసున అటువంటి ఉత్తమగ్రంథములు ఎక్కువ వినఁజాలకపోతినే అని నాకు సర్వదా విచారము.

* దోహ † చౌపాళి

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

అయినను నాకు రాజకోటలో సర్వమత సంప్రదాయములందును సమత్వము అనాయాసముగా ఏర్పడినది. హిందూమతముయొక్క ప్రతిసంప్రదాయమునెడను ఆచరభావము కుదిరినది. వీలయిన, అనట మా తలిదండ్రులు రామాలయమునకును, శివాలయమునకును వెళ్లుచుండువారు. మమ్ములను తమతో తీసికొనిపోయెడివారు; లేక, మమ్ము పంపుచుండెడివారు. కై నధర్మాచార్యులు తఱుచు మానాయనగారికడకు నచ్చుచుండువారు. మేము కై నులము కాకున్నను, సిషిద్ధమైనను, వారు మాయింట భుజించుచుండువారు. వారు మాతండ్రితో ధర్మ సర్పయు, వ్యవహారసర్పయుగూడ చేయుచుండువారు.

ఇంతేకాక, మాతండ్రికి మహమ్మదీయులలోను, పారసీకులలోను మిత్రులు కలరు. వారు తమతమ మతములగూర్చి తఱుచు మాటలాడుచుండువారు. మాతండ్రియు గౌరవముతోడను, శ్రద్ధతోడను ఆలకించుచుండువాడు. నేను వారికి 'నర్సు'గా ఉండుటచే తఱుచు వారి సంభాషణము విన వీలయ్యెడిది. ఈవిషయములన్నియు కలిసి అన్ని సంప్రదాయములందును సమత్వమును కలిగించుటకు సాయపడెను.

అపు డొక క్రైస్తవమతము మాత్రమే మిగిలినది. దానియొడ నాకు ఒక విధమైన అరుచి పుట్టెను. ఆగోజులలో క్రైస్తవమతబోధకులు హైస్కూలు దాపున ఒకమూల నిలువబడి హిందువులను, వారి దైవములను నిందించుచు ఉపన్యసించుచుండువారు. అందులకు నాకు సహనము లేకుండెడిది. వారిని వినుటకు నేను ఒక్కమాత్రే అనట నిలిచియుండును కాని దానితో మరి పనిలేకపోయినది. ఆసమయముననే సుప్రసిద్ధుడగు ఒక హిందువు మతమానగలిసెనని వింటిని. అపు డతడు గోమాంసము తినక తప్పకపోయె ననియు, సారా త్రావకతప్పకపోయె

ఆత్మకథ

ననియు, వేషమునుగూడ మార్చక తప్పక పోయెననియు, పిదప అతఁడు హాటుతో కూడ సర్వము పాశ్చాత్యవేషముతో సంచరించుచుండెననియు ఊరును నాడును మోగిపోయెను. ఈమాట వినఁగా నాకు వ్యభ కలిగెను. గోమాంసము తినుట, సారా త్రావుట, వేషము మార్పుట, వీనిని విధించు మతము మత మనిపించుకొన దని తలఁచితిని. ఈక్రొత్త క్రైస్తవుఁడు అప్పటికప్పుడే తన పెద్దల మతమును, వారి ఆచారములను, వారి దేశమును నిందింప మొదలిడె ననియు వింటిని. ఇవి అన్నియు క్రైస్తవమతముపట్ల అరుచి పుట్టించెను.

ఈరీతిగా నాకు ఇతరమతములందు సమభావము కలిగె నన్నంత మాత్రమున నాకు ఈశ్వరునియందు గాఢమగు శ్రద్ధ ఉండె నన్నమాట కాదు. ఈసమయమున నాకు మాతండ్రిగారి గ్రంథసంచయమున ఉన్న మనుస్మృతి చూడ సాగెను. అందలి సృష్టి మొదలగు విషయములు నాకు ఎక్కువగా శ్రద్ధ కలిగింపకపోవు టటుండ, కొంచెము నాస్తికత కలిగించెను.

అపుడచట మాపితృవ్యపుత్రుఁడు కలఁడు. అతఁడు గొప్ప మేధావి. అని నాతలఁపు. అతనికి నాసందియము లేఱిఁగించితిని గాని ఆయన వానిని పోఁగొట్టలేదు. ‘నీవు పెద్దవాడ వైనపుడు నీయంతట నీకే తెలియఁగలవు. నీవేమి? నీయీడునకు ఈప్రశ్న లేమి? ఇవి నీయీడు నకు తగవు’ అని యీమాటలతో నన్ను పంపివేసెను. నేను ఊరకుం టిని గాని మనసులో తృప్తి లేదు. మనుస్మృతిలోని భక్త్యాభివ్యక్తి ప్రక రణము మొదలైనవి లోకాచారమునకు విరుద్ధముగా ఉన్నటులు కాని పించెను. దీనికిఁగూడ ఆయన అదియే సమాధానము చెప్పెను. తెలి

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

వియ్య, విద్యయు బాగుగా అభివృద్ధి చెందినపిదప నేను బాగుగా తెలిసికొనఁగల నని నాలో నే ననుకొంటిని.

అప్పుడు మనుస్మృతి అహింసను బోధింపలేదు. నేను నామాంస భోజనకథను పైన చెప్పియుంటిని. మనుస్మృతి ఆ మాంసభోజనము పక్షమే అని తోచినది.

పాములు, నల్లులు మొదలయినవానిఁ జంపుటకూడ నీతివిహితమే అని అనుకొంటిని. ఆసమయమున అదియొక విధి యనుకొని నల్లులు మొదలగు వానిని చంపియున్నటులు గుఱుతు.

కాని ఒకవిషయము నాలో వేరుతన్నుకొనెను. అది యేదనఁగా, 'సృష్టికి నీతి మూలము, నీతికి సత్యము మూలాధారము' అనునది. కావున నాకు సత్యమే కావలసినది. దైనందినము సత్యముయొక్క మహిమ నాదృష్టిలో పెరుఁగుచున్నది; మరియు దానినిగుఱించి నాయొనర్చిన లక్షణమును విస్తారమగుచు నే యున్నది.

మరియు ఒకగుజరాతీ నీతిపద్యమును నాహృదయమున అంకితమై పోయెను. అందలి 'అపకారికి ఉపకారము చేయుట' అనునది నాకు జీవనసూత్ర మాయెను. నేను అనేక ప్రయోగములు కూడ చేసి చూచితి ననిన నాకు దానిపై నెంతగుఱియో తెలియఁగలదు. ఇచట చమత్కారములగు పద్యముల సుదాహరింతును.

నీ. జలిమును నీ కీయఁగలవాని కెందేని నొసఁగుమీ కడుపార నోగిరంబు వందనంబును జేయు నానికిఁ జేయుమీ భక్తిమై సాష్టాంగవందనంబు దమ్మిడి నీకిచ్చు ధన్యాత్మునకు మాటుగా నిమ్ము మేల్మిబంగారుకాసు కష్టంబులందు నక్కఱవచ్చువానికి నిమ్ము నీనెమ్మనినేని కోసి

ఆత్మకథ

ఒకటి యొసంగినఁ బదిరెట్టు లొసంగవలయు
 చెట్ట చేసిన మేలును జేయవలయు
 ప్రాతకాలము నాఁటి యీ చేత లెల్ల
 ఆనుపూర్విగ సత్యరహస్య మరయ. *

* పానీ ఆపన పాయ, భలుం భోజన లో దీక్ష,
 అది నరూపే శిశ, దండితక కోదేక్షి;
 ఆదణ సుసే దామ, కామ మహారో నుఁ గరిప,
 ఆద ఉగారే ప్రాణ, లే కణా దుఃఖ మాం మరీప;
 గుణ కేదే తో గుణదళ గణో, మన వాచా కర్త కరీ,
 అవగుణ కేదే జీ గుణకరే, లే జగమాం దీప్యో నహి.

సీమకు ప్రయాణ సన్నాహము

నేను ౧౮౮౭ సంవత్సరమున మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్ష ఇచ్చితిని.

అప్పుడు అహమదాబాదు, బొంబాయియు పరీక్షాకేంద్రములు. దేశము దరిద్రమగుటచే కాతీయావాడువిద్యార్థులు దాపునఉన్నట్టియు, కొద్దిఖర్చుతో సరిపోవునట్టియు, అహమదాబాదు కేంద్రమునకే పోవ నభిలషింతురు. మా కుటుంబముయొక్క ఆర్థికస్థితిగూడ అంతంతమాత్రముగా నుండుటచే నేనును ఆకేంద్రమునకే పోవలసివచ్చెను. రాజకోట నుండి అహమదాబాదునకు ఒంటరిగ పయనించుట నాకదియే మొదలు.

మెట్రిక్యులేషను అయిన పిదప కాలేజీలో నడుపుమని మా పెద్దలు ప్రోత్సహించిరి. భావనగరమునను, బొంబాయిలోను కాలేజీలు కలవు. భావనగరమున ఖర్చు తగ్గను గాన అచటి శ్యామలదాసు కాలేజీలో జేరితిని. చేరితింగాని అక్కడ అంతయు అడవిగొడవ. ఉపాధ్యాయులు చెప్పనది నాకు తెలియలేదు. అది వారిలోటు కాదు. ఇంతియకాక అచటి అధ్యాపకులకు పెద్దపేరు. కాని నేను కసరగా యను. మొదటి ఆఱునెలలు ముగియఁగానే ఇంటికి వెళ్లితిని.

• ‘మావుజీ దవే’ అనువారు మా కుటుంబమునకు పురాణ మిత్రము. మాకు మంచి చెడుగులు చెప్పవారు. బ్రాహ్మణులు; విద్వాంసులు; వ్యవహారకులేరు. మా తిండిగారు గతించిన పిదపఁగూడ మా కుటుంబ కష్టసుఖములను ఆరయుచెండెడివారు. నా నెలవుదినములలో వారు

ఆత్మకథ

మాయంటికి వచ్చిరి. ఆయన మా అమ్మగారితోను, పెద్ద అన్నగారితోను సంభాషించుచు నా చదువునుగూర్చి చుచ్చటించిరి. నేను శ్యామలదాసు కాలేజిలో చదువుచుంటినని తెలిసికొని, “ఇప్పుడు కాలము తాఱుమాఱుచున్నది. తగినవిద్య లేక మీలో నెవరును మీతండ్రిగారి హోదా పొంద నాశింపజాలరు. ఈ కుర్రవాఁ డింకను చదువుకొనుచు ఉండుటవలన ఇతఁడు ఆ హోదాను నిలుపుకొనునట్లు చూడవలెను. ఇతఁ డింకను బి. ఏ. ప్యాసు అగుటకు నాలుగై దేండ్లు పట్టును. అంతవఱకు తింటాలు నడినను నెలకు ఏబది అఱువది రూపాయలు సంపాదించఁగలుగునే కాని దివాను కాలేఁడు. ఇతఁడు నా కుమారునివలె లాయరు అగుటకు ఇంకను చాల కాలము పట్టును. నాఁటికి దివానుగిరికి ప్రయత్నించు లాయరులు పలువురు ఉందురు. మీరితనిని ఇంగ్లాండు పంపుట శ్రేయమని నా అభిప్రాయము. బారిష్టరగుట చులకన అరి నాకొడుకు కేవలరాము చెప్పును. మూఁడేండ్లకు తిరిగి రావచ్చును. న్యాయమును నాలుగైదు వేలకు మించదు. ఇంగ్లాండునుండి బారిష్టరై తిరిగివచ్చిన ఆక్రొత్తయాతఁ డెంత దర్జాగా ఉన్నాఁడో చూడుఁడు! అతఁడు అడిగినఁ జాలు, దివానుగిరి యిత్తురు. ఈ సంవత్సరమే మోహనదాసును ఇంగ్లాండు పంపుట నాకు మిగుల అభిమతియు. కేవలరామునకు ఇంగ్లాండులో పలువురు మిత్రులున్నారు. అతఁడు వారికి పరిచయ పత్రములను ఈఁగలఁడు. కావున ఇతనికి ఇంచుకయుక్తము కలుగదు” అని బోషిచీ (మేము మావుజీదవేగారిని ఇటులు పిలుచు వాడుక) నావంక తిరిగి తన సలహాను అంగీకరించినటులే తలచి—“నీవు ఇక్కడ చదువుటకంటె ఇంగ్లాండులో చదువుకొనుటకు అభిలషింపవా?” అని అడిగెను. నాకు దీనికంటె సంతోషజనకమైనది వేఱొండు లేదు. నేను కాలేజి కఠినవిద్యచే విసిగితిని. కావున ఈమాట

౧౧ నీమకు ప్రయాణసన్నాహము

వినఁగనే ఎగిరిపడి, ‘నన్ను ఎంతవడిగా పంపిన అంతమేలని అంటిని, పరీక్షలు వడిగా ప్యాసగుట సులభము కాదు. కావున ‘అయ్యా! నన్ను వైద్యమునకు పంపకూడదా?’ అని అడిగితిని.

మా అన్న నా మాటకు అడ్డమువచ్చి—“నాన్నకు వైద్యమనిన ఇష్టములేదు. ‘మనము వైష్ణవులము. మనకు పీనుఁగులను కోయుట పాడిగాదు’ అని వారు చెప్పుట నిన్ను ఉద్దేశించియే. నీవు వకీలు వగుట నారి కభీమతము” అనెను.

జోషీజీయు మా అన్నగారి పాటనే మరల ఇటులు పాడిరి: “నేను మీతండ్రివలె వైద్యవృత్తిని ద్వేషింపను. శాస్త్రనిషేధమును నాకు కానరాదు. కాని నీవు వైద్యము ప్యాసు అయినను ‘దివాను’ కాలేవు. నీవు దివాను కావలయును. చేతనయినచో అంతకంటె గొప్పవాడవు కావలెను. అటులయిననే మీ యీ గొప్పకుటుంబమును కాపాడఁ గలవు. కాలము వడిగా మార్పు సొందుచున్నది. దినములు గడచినకొలది కష్టము పెరుఁగుచున్నది. కావున బారిష్టరుగట తెలివిగల పని” అని యిటులు చెప్పి, మా అమ్మగారితో “ఇక నాకు సెల విండు. నేను చెప్పినది కొంచెము ఆలోచింపుఁడు. మరల నేను తిరిగి వచ్చుసరికి ఇంగ్లాండు ప్రయాణము సిద్ధ మగు ననుకొందును. నేనును చేయఁగలిగిన సాయ మున్నచో చేసెదను” అనెను.

జోషీజీ వెల్లి పోయెను. నేను సౌధములు కట్ట మొదలిడితిని.

మా పెద్ద అన్నగారు ఆలోచనాసముద్రమున నిమగ్నులైరి. నన్ను ఇంగ్లాండు పంపుటకు ఇంత ద్రవ్య మేడ? మరియు నావంటి పిన్నవానిని ఒంటరిగా సముద్రముల కావలికి పంపఁడగునా ?

ఆ త్మ క థ

మా అమ్మగారును చింతలో పడిరి. ఆమెకు న న్నెడఁబాయుట అనిష్టము. కాని నన్ను మానిపించుటకు ఇటు లొక యెత్తు ఎత్తెను: “మీ పినతండ్రిగారు ఉన్నారకదా కుటుంబశ్రేష్ఠులు! మొదట వారితో ఆలోచింప నలయును. వారికి అంగీకారము అయ్యెనేని పిదప ఆలోచింతము.” అని.

మా అన్నగారికి మరియొక ఆలోచన కలిగెను. ‘పోరుబంద రుపై మనకు కొంతహక్కు ఉన్నది. అచట లేలీగారు వ్యవహారాధి కారులు. వారికి మన కుటుంబమనిన గౌరవము. మరియు పినతండ్రి పై ఆయనకు విశేషాభిమానము. నీ విద్యావ్యయమునకు సంస్థానము వారు కొంత సాయము చేయునటులు వారు తోడుపడవచ్చును’ అని మా యన్న నాతో ననెను.

నాకు ఈ మాటలు బాగుగా ఉండెను. పోరుబందరునకు పోవ చూట కట్టితిని. ఆరోజులలో రైల్వే లేవు. ఐదు దినములు ఎద్దుబండిమీఁద ప్రయాణము. నేను పిఠికివాడనని చెప్పనే చెప్పితిని. కాని ఆ సమయమున ఇంగ్లాండునకు పోవుగు మను ఆవేశముమందు నా పిఠికితనము పటాపంద లాయెను. ధోరాజీ వఱకు ఎడ్లబండితో పోయితిని. ఒంటె బండ్లకంటె ఒకనాడు ముందు పోవునని అటనుండి ఒంటెమీఁద పోయితిని. ఇదియే నాకు తొలిసారి ఒంటెపై పోవుట.

నేను పోరుబందరును చేరి మా పినతండ్రికి సాష్టాంగ నమస్కారములు చేసి అంతయు చెప్పితిని. వారు ఆలోచించి ఇట్లనిరి: “ఘన ర్మమును రక్షించుకొనుచు ఇంగ్లాండునం దుండుట శక్యమని నాకు తోచదు. నేను వినిన విషయములబట్టి నాకు సందేహమే కలుగుచున్నది. నా చూచుచున్న ఈబారిష్టరునికును, తెల్లవారికిని భేదము

౧౧ నీమకు ప్రయాణనన్నాహము

కానిపింపదు. వారికి ఆహారమునెడ విధినిపేధములు లేవు. చుట్ట లేక వారి నోరు ఎప్పుడును ఉరకుండదు. లజ్జ లేక వారు ఇంగ్లీషువారి ఉడుపులు ధరింతురు. ఇటు లుండుట మన కుటుంబసంప్రదాయము కాదు. నేను కొలఁదిలో తీర్థయాత్రకు పోవుచుంటిని. ఇంక ఎన్నాళ్లలో బ్రతుకను. కాటికి కాళ్లు చాచుకొని సముద్రయానమును ఎట్లు సమ్మతింప సాహసించును? కాని నేను నీదారి కడ్డురాను. ఈషయమై నిక్కముగా కావలసినది మీ అమ్మగారి అనుమతి. ఆమె అంగీకరించునేని, హి, పరుగు! నేను అడ్డురానని ఆమెతో చెప్పు. నేనును ఆశీర్వదించి పంపుదును.”

‘నాకు కావలసినదియు అంతే. మా అమ్మగారి అనుమతిని పుచ్చుకొన యత్నింతును కాని మీరు లేలీగారికి సిఫారసు చేయరా? అని నేను అడిగితిని.

‘నే నెట్లు చేయగలను? అయితే అతఁడు మంచివాఁడు. నీవు ఉత్తరము వ్రాసికొనుము. మన కుటుంబమునుగూర్చి వారికి తెల్పుచో అతఁడు తప్పక మాటాడ నవకాశ మిచ్చును. మరియు సాయముకూడ చేయవచ్చును’ అనిరి.

మా పిన్నాయన నాకు కాసంత సిఫారసుముక్క వీల వ్రాసి యాయలేదో నేను చెప్పజాలను. నిషిద్ధమని వారి అభిప్రాయములో ఉన్న ఈవా విదేశ గమనమునకు తాము ప్రత్యక్షముగా సాయపడుటకు వైనుదీసిరని నాకు కొంచెముగా గుఱుతు.

లేలీగారికి ముందు ఒకజాబు వ్రాసి వారి యనుమతిని గొని వారిని దర్శింపఁజూయితిని. మేడమెట్లు ఎక్కుచు ఆయన నన్ను చూచి, ‘బి. ఏ. ప్యాసు కమ్ము! పిదప ననుఁ జూడ రమ్మ! నీకు ఇప్పుడు ఏమియు సాయ

ఆ త్మ క థ

ము చేయబడదు' అని రెండుమాటలు చెప్పి పైకి వెళ్లి పోయిరి. నేను దొరగారిని మాచుటకు చాల తయారుచేసికొంటిని. నేను మెలకువతో కొన్ని వాక్యములు వల్లించికొనిపోయితిని. వంగి వంగి రెండుచేతులతో సలాముచేసితిని. కాని అవి యన్నియు ఉప్పునకుగూడ కా లేదు.

పిదప నా భార్యనగలపై దృష్టి పోయెను. మాఅన్నగారి యెడ నాకు పరమవిశ్వాసము కలదు. ఆయన ఉదారత నిస్సీమము. అయినకు నాపై పుత్రవాత్సల్యము.

నేను పోరుబందరును విడిచి రాజకోటకు వచ్చి జరిగినదంతయు చెప్పితిని. నేను తోషీజీతో ఆలోచించితిని. అక్కఱయగుచో అప్పు చేసియేని ఇంగ్లాండు వెళ్లుమని ఆయన సలహా యిచ్చెను. నా భార్య నగకట్టు రెండుమూడు వేలు చేయుననియు, దానిని అమ్మి ఇంగ్లాండు నకు పోదుననియు అంటిని. ఎటులేని ద్రవ్యమును సమహర్తునని మా అన్న వాగ్దానము చేసెను.

కాని మా అమ్మకు ఇంకను ఇష్టము లేదు. ఆమె నలుగులు విఱదొడఁగెను. ఇంగ్లాండులో యువకులు చెడిపోదురని ఆమె కవరో చెప్పిరి. మరియొకఁడు గోమాంసము తిందురని, ఇంకొకఁడు కల్లులేనిది బ్రతుకునేలేరని చెప్పిరి. 'ఇది యంతయు నేమి?' అని ఆమె ప్రశ్నించెను.

నే నంటిని— 'నన్ను నమ్మవా? నేను నీకడ బొంకను. నేను ఇవి యేమియు ముట్టనని ఒట్టుపెట్టుకొందును. మరియు అటువంటి అపాయ మేదేని ఉన్నయెడల తోషీజీ నన్ను వెళ్లు మనునా? :

'నాకు నీపై నమ్మిక ఉన్నది కాని అంతదూర దేశమున ఉన్నచో ఎటులు నమ్ముట? నా కేమియు తోచుటలేదు. బేచరజీస్వామిని అడిగి చాతును' అని ఆమె యనెను.

౧౧ నీమకు ప్రయాణనన్నాహము.

బేచరజీస్వామి అసలు మోక్షవైశ్యుడు. పిదప జైన సాధువు అయ్యెను. ఆయనయు జోషీజీవలెనే మాకుటుంబమునకు మేలు కోరు వాడు. ఆయన నా పక్షమునకు వచ్చి, 'ఇతినినుండి మూడు వాగ్దానములు పుచ్చుకొని ఇంగ్లాండునకు పంపవచ్చును' అని చెప్పి, 'మద్యమును, మాంసమును, మహిళను ముట్ట'నని నాచే ప్రమాణము చేయించిరి. ఇది జరిగినపిదప మా అమ్మ అంగీకరించెను.

హైస్కూలునందు నన్ను వీడుకొలుపుటకు సమ్మేళనము జరిగెను. రాజకోటలోని ఒకపిన్నవాడు ఇంగ్లాండు పోవుట ఒక అసాధారణ విషయము. నేను నా కృతజ్ఞత తెలుపుచు కొన్నిమాటలు వ్రాసితని. కాని వానిని చదువ నాపని అట్టిటైనది. నాడు వానిని జరువ నాతల తిరిగినది. నామేను వడచినది. ఇది నాకు గుఱుతు.

పెద్దల దీవెనలతో బొంబాయికి పయనమైతిని. బొంబాయికి ఇదియే నా ప్రథమప్రయాణము. మాయన్న నన్ను అనుగమించెను. కాని ఇల్లు అలుకఁగనే పండువా? బొంబాయిలో కొన్ని గండములు. గడవవలసియండెను.

జాతి బహిష్కారము

పూర్వము ఆజ్ఞను, ఆశీర్వాదమును బడసి పసుఁబాపను, భార్యను విడిచి అధికోత్సాహముతో బొంబాయికి బయలుదేరితిని. జూన్ జూలై నెలలలో భారత సముద్రము (Indian Ocean) చాల ఒడుదుడుకుగా నుండును. 'మీ తమ్మునికి సముద్రయానము ఇదియే మొదలు గాన నపంబరువఱకును వెళ్లుట మంచిది కాదు; మొన్న నీనడుగునే తుపాను చే ఒక స్త్రీ మరుసాడ మునిగిపోయినది' అని కొందఱు మిత్రులు బొంబాయిలో మా అన్నకు చెప్పిరి. కావున వెంటనే వెళ్లుటకు మా అన్న అంగీకరింపలేదు. అచట ఒక మిత్రునియింట నాకు బస ఏర్పఱచి మా అన్న రాజకీయములను మరలి తన యువోగమునఁ జేరెను. నాకుఁ గానిలసిన ప్రయాణ వ్యయమును మా బావదగ్గఱనిచ్చి నా కిమ్మనియు, వెలసిన సాయమునంతయు చేయుఁడని తన మిత్రులతోడను చెప్పి పోయెను.

బొంబాయిలో నాకు స్రాద్ధ పోయెడిది కాదు రేయంబఱలు నీమ ప్రయాణపు కలవరింతలే.

ఇంతలో మా కులమువారిలో నా సముద్రయానమునుగూర్చి ఆందోళనము సాగెను. అంతవఱకు మా షర్లమువారైన మోక్ష బనియాలు ఎవరును నీమ ప్రొక్కలేదు. నేను నీమకు పోదలఁచితిఁ గాన నన్ను వెలివేయ వెలయునని కులమున కొందఱు ఆవేశము కలిగెను. అందులకు ఒకసభ జరిగెను. కులములు చాలమంది వచ్చిరి. నన్ను పిలువనంపిరి. నాకు

అంత సాహసము ఎటులు నిచ్చెనో నాకే తెలియదు; 'నే నాసభకు నిర్భయముగా వెళ్లితిని. ఆ కులపు పెద్దయగు నేటునకును, మాతండ్రికిని నెయ్యము కలదు. మరియు ఆయన మాకు దూరబంధువు.

‘కులధర్మమునుబట్టి నీవు నీకు కేగుట పాడిగాదు. సముద్రయానము మనకు నిషేధము. మరియు అదట ధర్మపాలనము చేయుట అశక్యమనియు వింటిమి. అగుట దొగలతో కలిసితినుట, త్రావుట తప్పని సరి’ అని నేటు నాతో అనెను.

నేనిటులు బదులు పల్కితిని:—‘నీమకు వెళ్లుట ఎంతమాత్రము ధర్మేతరము కాదు. నే నాటికి విద్యకొఱకే పోవుచున్నాను. తాము వేనికి భయపడుచున్నానో వానిని తాడనని మా అమ్మచెంత శపథము చేసితిని. అది నన్ను కాపాడఁగలదు’.

‘నీ వక్కడికి వెళ్లిన పిదప ధర్మమెంతయు సాగకుండుట నిక్కువము. మీతండ్రిగారికిని, నాకును ఎట్టిచెలిమి కలదో నీ వెఱుఁగుదువు గాన నామాట నీవు వినవలెను’ అని నేటు పల్కిెను.

‘అయ్యా, నే నాచెలిమి నెఱుఁగుదును. మీరు నాతండ్రివంటి వారే కాని నీమకు వెళ్లవలె ననునానిశ్చయమును మార్చుకొనఁజాలను. వేఱుఁకాపాయము లేదు. మా తండ్రిగారికి మిత్రుఁడును, సలహా చెప్పువాడును, విద్వాంసుఁడును అగు ఒకబ్రాహ్మణుఁడు కలఁడు; ఆయనకు నీమకు వెళ్లుటయం దేమియు దోషము కానరాలేదు. మా అమ్మగారును, అన్నగారును అంగీకరించిరి’ అని నే నంటిని.

‘కులమువారి ఆజ్ఞను నీవు మన్నింపవా?’

‘నాకు వేఱుదారి లేదు. కులమువారు దీనిలో కల్పించుకొనఁ గూడ దనియే నా తలఁపు’.

ఆత్మకథ

ఈ ప్రత్యుత్తరముతో నేటునకు ఆగ్రహము కలిగి నాలుగు చీవాట్లు వేసినాడు. నేను నిబ్బరముగా మార్చుంటిని.

‘నేడు ఇతినిని వెలివేసితిని. వీనికి సాయముచేయువారికిని, వీనిని సాగనంపుటకు స్త్రీ మరు రేవునకు పోవువారికిఁగూడ ఒకరూపాయి పాపలా జరిమానా వేసితిని’ [సాలగ్రామదానము] అని నేటు ఆజ్ఞా పించెను.

నేను ఇసుమంతయు చలింపలేదు. నేటుకడ సెలవు గైకొని వెడలిపచ్చితిని. మా అన్నకు ఈవిషయము తెలిసినచో వెనుకకు పీఠు నేమో అని అనుకొంటిని గాని ఆయన ‘పులమువారు వెలివేసినను భయపడవలదు; నీవు నీమకు వెళ్లుట మానవలదు.’ అని వ్రాయుట పరమ భాగ్యము.

ఇది జరిగిన పిమ్మట నాకు తొందగ ఎక్కువ ఆయెను. వీరం దఱును మా అన్నగారికి ఎక్కువ ఒత్తిడి కలిగించినచో వారి అభిప్రాయము ఎక్కడ మాటునో యని నేను తొట్రుపడుచుండఁగా, జాన ఘడు వకీలు ఒకఁడు ఇంగ్లండునకు బారిష్టరు పరీక్షకుఁగాను సెప్టెంబరు నాలుగవ తేదీని బయలుదేలు ఓడపై పోవుచున్నాడని వార్త వచ్చెను. నే నావార్త మా అన్నగారి మిత్రులకు ఎఱిగించితిని. ఇట్టి సహవా సము పోగొట్టుకొనఁ గూడదని వారును అంగీకరించిరి. ఇత అవకాశ ము ఎంతయో లేదు. మా అన్నకు తంతి నీయఁగా ఆయనయు అంగీకరించెను. మా బాసను వైక మిమ్మని అడిగితిని. అతఁడు నేట్లు ఆజ్ఞా ప్రస్తావించి, ‘నన్ను వెలివేసెదరు గాన ఈయఁజాల’ననెను. పిదప నేను మా కుంటుబమునకు మిత్రులగు ఒకరియింటికి వెళ్లి, నా పయనమునకు ఆవశ్యకమగు సొమ్మును బమలిచ్చి మా అన్నవద్ద వసూలు చేసికొనుండని

కోరితిని. ఆయన నాకోరిక నెఱవేర్చుటయ కాక నన్ను చాల ప్రోత్సహించెను. వారి కెంతయు కృతజ్ఞత తెలుపుకొంటిని. వారు ఇచ్చిన డబ్బును పుచ్చుకొని వెంటనే టిక్కెట్టు కొంటిని. నే నొక ప్రయాణమునకు సరంజామా సిద్ధముచేసికొనవలెను. అనుభవకాలియగు ఒక మిత్రుఁడు బట్టలు మున్నగు వానిని తయారుచేయించెను. అవి చాల వింతగా నుండెను. అందు కొన్ని నాకు బాగున్నవి; కొన్ని బాగులేవు. ఇటీవల నేను తాల్చుటకు అంగీకరించు నెక్తై ఆనాఁడు ఏవగించుకొంటిని. పొట్టి చొక్కా (బ్యాక్టెట్టు) తొడుగుకొనుట నాకు సిగ్గాయెను. ఇంగ్లాండునకు పోవు ఉత్కలముగు ఇచ్చుమందు ఈ అనిచ్చకు ఆట్టే తావు లేదు. ఇంక పయనమున కావలసిన తినుబండము నాకడ నిండుగాఁగలదు. జునఘడ్ వకీలు త్ర్యంబకరాయి మజముదారుగారి గది (కేబిను) లోనే నామిత్రులు నాకొక కయ్యను (బెర్డు) పుచ్చుకొనిరి; మఱియు వారితో నాకు పరిచయము గలిగించిరి. ఆయన వయసు నాఁడు; జ్ఞానము, లోకానుభవము కలవాఁడు. నేను ఇంకను లోకానుభవము లేని పరునెనిమిదేండ్ల కసరుగాయను. మజముదారుగారు 'ఇతని గుటించి మీరు భవపడవల' దని చెప్పిరి.

ఇటులు నేను ౧౮౮౮ సం. ౪వ సెప్టెంబరునాఁడు బొంబాయి నుండి బయలుదేరితిని.

తందకు నీమ

నాకు సముద్రయానము వలన తఱుచు అందఱకు నచ్చు వాంతి మొదలగు వ్యాధి రానేలేదు. కాని దినములు గడచిన కొలది ఆరాటముగా నుండెను. కొట్టు పెత్తనగానితో మాటలాడుటకుగూడ నాకు కొంఱు. నాకు ఇంగ్లీషు మాటలాడుట ఎప్పుడును అలవాటు లేదు. రెండవ నెలూనులో ఒక్క మజముదారుగారు తక్కి తక్కినవారందఱు ఆంగ్లేయులే. వారితో నేను మాటలాడఁజాలకుంటిని. వారు నాతో మాటలాడి తటస్థించినపుడు వారి ఉద్దేశము తెలియునది కాదు. తెలిసినపుడును బదులుచెప్పఁజాలకుంటిని. నేను పైకి తెలియఁజెప్పుటకు ముందు ప్రతివాక్యమును లోపల కూడఁబలికికొనివలసి వచ్చెడిది. భోజనసమయములందు కత్తులను, మల్లుగరి పెలను వాడుట నేనెఱుంగను; మఱియు చేసినపదార్థములలో మాంసము లేని పదార్థ మేదో అడుగుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. అందువలన నే నెన్నఁడును భోజనశాలలో పదిచుందితో కలిసి భుజింప లేదు. ఎప్పుడును నా గది లోనే భుజించుచుంటిని. భోజ్యము లన్ననో, ముఖ్యముగా నేను తెచ్చుకొన్న చిలుదిండ్లును, పండ్లును, మజముదారుగారికి ఇట్టి బాధ లేదు. ఆయన అందఱలోను కలిసిపోఁగలఁడు. ఆయన అందఱతోను కలిసి మెలిసి స్త్రీమరు పైతెట్టున సంచరించుచుండఁగా, నేను పగలు నా గదిలో దాగియుండి, సాయంకాలమున కొలదినుండి ఉన్నత్రుడే పైకిఁ బోవ సాహసించుచుండువాడను. మజముదారుగారు నీవును

బాటసారు లందఱతో కలిసిమెలిసి యుండుచునియు, బిడియపడక మాటాడుచునియు ఎల్లపుడు చెప్పుచుండెను. మరియు లాయరులు నోరు కలవారుగ ఉండవలయునని తన అనుభవములు కొన్ని చెప్పెను. మరియు అవకాశము చిక్కినపుడెల్ల ఇంగ్లీషు మాటలాడుచునియు, తప్పులకు లెక్క గొనవలదనియు, పరభాషలో తప్పులు రాక మానవనియు వారు బోధించిరి. కాని ఏదియు నా జంకును తీర్చలేదు.

ఒక ఆంగ్లేయుఁడు దయతో నన్ను మాటలలోనికి దింపెను. ఆతఁడు నాకంటె పెద్ద. నీవు ఏమి తింటివి? నీ కేమిపని? నీ వెక్కడికి వెళ్లుచుంటివి? నీ కి మోపాట మేమిటి?—ఈరీతిగా ప్రశ్నించెను. ఆయన నన్ను అందఱతో పాటు పంక్తికి రమ్మనియు సలహా ఇచ్చెను. నా మాంసత్యాగదీక్షకు నవ్వి, మిత్రుని విధమున, మేము ఎట్టి సముద్రము (Red Sea) లో ఉండఁగా, ఇటులు చెప్పెను—‘బిస్కె సముద్రమును చేరనంతవఱకు నీవనుకొన్నటు లుండును గాని పిమ్మట నీ నియమమును మార్చుకొనవలసి యుండును. మాంసము తిననియెడల బ్రతుకఁజాలనంత చలి ఇంగ్లండులో ఉండును.’

‘అదట మాంసము వర్జించియు బ్రదుకవచ్చునని జనులు చెప్పఁగా వింటినే’ అని నే నంటిని.

‘అది వట్టి కల్ల. నా యెఱుకలో అట్టివా రెవరును లేరు. ఒకటి చూడు: నేను సారా త్రావుచున్నను నిన్ను త్రావు మంటినా? కాని మాంసము తినితీరవలెను. తినకున్న బ్రదుకఁజాలవు.’

‘మీ ఉపదేశమునకు వందనములు కాని నేను మాంసము ముట్టనని మా అమ్మగారికడ యథావిధిగ ప్రమాణముచేసితిని కావున తినఁజాలను. అది లేకుండ జరుగదేని ఇంటికి తిరిగి వెళ్లుటయే మేలని తలఁతును.’

ఆత్మకథ

మేము చిన్నేసముద్రమునఁ జొరబడితిమి కాని మద్యమాంసముల అక్కఱ కానరాలేదు. మాంసము ముట్టలేదని ఉల్లాకులు (సర్పిఫి కేటులు) పుచ్చుకొమ్మని ఇంటికడ చెప్పిరి. కావున నేనా అంగ్ల మిత్రుని ఒక సర్పిఫికెట్టు ఇమ్మని కోరితిని. అతఁడు సంతోషముతో ఇచ్చెను. నేను దానిని కొంతకాలము ముల్లెవలె దాచుకొంటిని. మాంసభోజులు కూడ మాంసభోజులు కానియటులు సర్పిఫికేటులను సంపాదించుచుండుట చూచినపిమ్మట నాకు దానిపై మోజు తగ్గెను. నా మాటను నమ్మనిచో సర్పిఫికేటు సంపాదించుకొని మాత్రము లాభమేమి?

ఎట్లొ ప్రయాణము ముగిసి మేము సాతాంప్టన్ చేరితిమి. అది శనివారమని అనుకొందును. నా మిత్రులు తెల్ల ఉన్ని నూటు (లాగు, కోటు, వేస్టుకోటు) తయారు చేయించి యిచ్చిరి. ఓడలో నల్ల నూటే ధరించితిని. రేవులో దిగినపుడు నూటు బాగుగా ఉండునని దాని తాల్చితిని. అవి సెప్టెంబరు తుది దినములు. అచట నున్న వారిలో నేను గాక మరియొవ్వరును అట్టిదుస్తులఁ దొల్పలేదు. చాలమంది తమ సామగ్రిని తాళపుచెవులతో కూడ గ్రిండ్లీ కంపెనీ ఏజంటు వశమున ఉంచిపోవుచుండుట చూచి నేనును అట్లు చేయవలయునని నా సామానును తాళపుఁజెవులతో అతని వశముననే ఉంచితిని.

నా కడ డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా, దలపతిరాం శుక్ల, రణజీత్ సింహ మహారాజు, దాదాభాయి నాథోజీగార్ల షేర నామిత్రులు ఇచ్చిన సిఫార్సు ఉత్తరములున్నవి. లండనులో విక్టోరియా పూటెలు ఊ బసచేయుండని ఓడలో ఒకరు మాకు సలహా ఇచ్చిరి. దాని ననుస

రించి నేనును మజముదారు గారును ఆ హోటెలునకే వెళ్లితిమి. ఏజింట్ సిగటెలు తెల్లదుస్తులలో ఉన్నది నే నొకడనేకాన అదియే దుర్భర మాయెను. మఱియు మఱునాడు అదివారముగుటచే గ్రిండ్లే కంపెనీ వారు నాడు సామానుల నియ్యరని హోటెలులో తెలిసినందున నా రుసరుస మఱికొంత ఎక్కుదాయెను.

సోతాంప్రనునుండి డాక్టరు మెహతాగారికి నేను తంఱినిచ్చి తిని గాన ఆయన అదివారమున రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు హోటలునకు వచ్చి నన్ను చాల నాదరించెను. నా ఉన్నిదుస్తులఁ జూచి ఆయన నవ్వెను. మాటలాడుచుండఁగా ఆయన టోపిని అచింతముగా తీసికొని దాని మృదుత్వమును తెలిసికొనఁగోరి అవకతవకగా చేతితో అట్టిటు గమిరి దానిపై రోమములను కలఁచితిని. మెహతాగారు కొంచెము కోపవృద్ధితో నన్ను వారించిరికాని అప్పటికే పొరపాటు జరిగిపోయినది. ఈ ఘటన ముందరికి మందలింపు. ఇది నాకు పాశ్చాత్య దేశచారమున మొదటి పాఠము. అందుల విశేషములగూర్చి మెహతాగారు ఇటులు ఉపదేశించిరి: ఇతరుల వస్తువుల తాఁకుము. హిందూదేశము నందువలె ఇనట ప్రశమ పరిచయముననే ఎవరిని ప్రశ్నలు వేయకుము. బిగ్గఱగా మాటలాడవలదు. మనము హిందూదేశములో 'అయ్యా' (Sir) అని సంబోధించినటులు ఇచట సంబోధింపవలదు. ఏలన ఇచట నొకరులును తాదేదారులును మాత్రమే వారి యజమానులను 'అయ్యా' అని సంబోధింతురు-ఇత్యాది. హోటెలు వ్యయ మధికమగును గాన ఏదో ఒక కుటుంబమున ప్రవేశింపుచుని ఆయన చెప్పెను. సోమవారము అవిషయమును నిర్ధారింప నిశ్చయించితిమి.

శ్రీమజముదారుగారికిని, నాకును హోటెలు కష్టముగానే యుండెను. మిగుల వ్యయము కూడ. మాట్టానుండి సింధుదేశీయు లొకరు

ఆ త్మ క థ

మాతోపాటు వచ్చిరి. వారికిని మజముదారుగారికిని నేస్తము కలిగెను. వారికి లండను త్రొత్తగాదు. ఆయన మాకు అద్దెగదులు విచారించునని చెప్పెను. మేమును అందు కంగీకరించితిమి. సోమవారమునాఁడు గ్రిండ్లేకంపెనీనుండి మా సామానులు రాగనే హోటెలువారికి ఈయ వలసిన సామును ఇచ్చివేసి మా సింధుమిత్రుఁడు మాకుఁగాను అద్దెకుఁ గొన్న గదులలో ప్రవేశించితిమి. హోటెలువారు మూడు పానులు అనఁగా మూడు కాసులు పుచ్చుకొన్నటులు గుఱుతు. నేను గుండెలు బాదుకొంటిని. నే నింత డబ్బిచ్చినను కటిక ఉపవాసము చేయవలసి వచ్చెను. వీలన నాకేదియు రుచింపలేదు. ఒకపదార్థము త్రోసివైచి మరియొకటి తెమ్మందునుగదా అదియు నంతే. డబ్బో, రెంటికిఁగూడ గూబలు నులిమి వనూలుచేసిరి. ఇంతవఱకు బొంబాయినుండి నేను తెచ్చుకొన్న పదార్థములు తినియుంటిని.

ఈత్రొత్తగదులలోఁగూడ నాకు సరిగా లేదు. నా మనస్సు ఎపుడును దేశముమీఁద, ఇంటిమీఁద, అమ్మమీఁద బెంగ. రాత్రి ఇంటి సంగతులు గుర్తు వచ్చి కన్నీరు ఓడుచుండుట వలన నిద్ర యను మాటలేదు. నాకష్టము నొకరితోచెప్పుకొనునది కాదు. ఒకవేళ చెప్పి కొనినను ఫలమేమి? ఇది పోవుఉపాయము లేదు. ప్రతిదియు త్రొత్త. ప్రజలు; వారి ఆచారములు, వారి యిండ్లుగూడత్రొత్త. పాశ్చాత్య దేశాచారము నాకు సరిత్రొత్త కావున కడు మెలఁకువతో ఉండ నాయెను. శాకాహార ప్రతిజ్ఞ యొకటి పైపెచ్చు. ఇక భోజ్యములు కూడ అరుచ్యములు. నా పని అటుచూచిన నయ్యి, ఇటుచూచిన గోయ్యి. ఇటు ఇంగ్లండులో ఉండలేను, అటు ఇండియాకు మరలను లేను. 'రానే వచ్చితివి ఈమూఁడేండ్లు ఉండ నిశ్చయింపుము' అని నా అంత రాత్మ బోధించెను.

నా అభిరుచి

డాక్టరు మెహతాగారు, నేను విజ్ఞానియూహూ టెలులో నే ఉండు ననుకొని సోమవారమునాడు అచటికి వెళ్లిరి. మేము అచటి నుండి వెళ్లితిమని ఎఱిగి మా క్రొత్తబస విలాసము తెలిసికొని మరల అక్కడికి వచ్చిరి. నేను ఓడలో వట్టి తెలివితప్పువచే తామర తెచ్చు కొంటిని. ఎల్లనగా-మేము స్నానాదులకు సముద్రోదకము ఉపయోగించు చుంటిమి. అందు సబ్బు కరగదు. నాగరకత అనుకొని నేను సబ్బు రుద్దుకొనుచుంటిని. దానివలన శరీరము పరిపూర్ణము అగుటకు బదులు జిగటలు సాగ నారంభించెను. అందువలన తామర పుట్టెను. నేను డాక్టరు మెహతాగారికి చూపగా వారు ఆసెటిక్ ఆసిడ్ (acetic acid) పూయుమనిరి. అది పూయఁగనే భగ్గున మండి ఏడ్చు వచ్చుట నాకు గుఱుతు. నా గదిని, అందలి ఏర్పాటును వారు పరీక్షించి బాగుగా లేదనునటులు తలఁచిప్పిరి. 'ఇవట బాగుగ లేదు. మనము ఇంట్లాండు వచ్చుట విద్యాభ్యాసమునకే యైనను విశేషముగ ఇచటి ప్రజల ఆచారవ్యవహారములఁ గూడ గ్రహింపవలయును. ఇందు లకు ఎవరి ఘటుంబముననో ఒకరి ఘటుంబమున ఉండుట ఆవశ్యకము. దానికి ముందు ఎవరికడనేని ఆ పద్ధతి నేర్చికొనవలెను. నే నట్టిచోటు నకు నిన్ను తీసికొని వెళ్లేదను రమ్మ' అని మెహతాగా రనిరి.

నేను కృతజ్ఞతతో ఇయ్యకొని వారి మిత్రుల బసకు చేరుకొంటిని. ఆమిత్రుఁడు నన్ను సోదరునివలె చూచెను. ఇంగ్లీషువారి ఆచారాదుల

ఆ త్మ క థ

ను కీక్షించెను. ఇంగ్లీషు మాటలాడుటయు అలవాటు చేసెను. నా భోజనవిషయము మాత్రము కడు కష్టమాయెను. ఉప్పును పోవును లేని కూరలు నాకు సయింపవు. నాకేమి చేయవలెనో భోజనము పెట్టు నామెకును తోచకుండెను. ఉదయమున ఓటుపిండిజావ (oatmeal porridge) ఉండెడిది. దానితో చాలవట్టు కడుపు నిండెడిది కాని మధ్యాహ్నమునను, సాయాహ్నమునను, ఏమియు రుచించునది కాదు. ఇంచు మించు ఉపవాసము. ఆ మిత్రుడు మాంసము తినవలెనని ప్రతిదినమును వాదించుచుండెను గాని నేను నా శపథమును తెలిపి ఊరకుండువాడను. మధ్యాహ్న సాయాహ్నములందు మురబ్బా, ఆకుహార, రొట్టెయు ఉండెడివి. నేను బాగుగా తినువాడ నగుటచే అది సరిపోవునది కాదు. మరలనడిగి వేయించుకొనుట ఒప్పుకాదని మరి రెండు మూడు రొట్టెముక్క లడుగుటకు బిడియపడువాడను. పైగా ఆరెండు పూటలలో నేదో ఒకపూట పాలు శూన్యము. ఈ పద్ధతి చూచి పట్టజాలక నా మిత్రుడు “నీవు నాసోదరుడవై యుండుచో ఈపాటికి మూట కట్టించియుండును. ఇచ్చట తప్పని సరియైన విషయము రెణుగక, చదువురాని నీ తల్లికడ చేసిన ప్రమాణమునకు ఏమి విలువ? అది ప్రమాణమే కాదు, అది ‘లా’ ననుసరించియు ప్రమాణముగా పరిగణింపబడదు. అట్టి ప్రమాణమునకు బద్ధుడవై యుండుట అజ్ఞానము. ఇదిగో చెప్పుచున్నాను. ఈ పట్టుదల వలన ఇచ్చట నీకేమియు మేలుకలుగజోదు. మఱియు నీవు మాంసము తిన్నటులు, అది రుచించినటులు ఒప్పుకొనుచున్నావు. ఆవశ్యకము కాని చోట తిని ఆవశ్యకమగుచోట మానుచున్నావు. ఔరా అభాగ్యము!” అని అతఁ డనెను.

నేను మాత్రము చలింపలేదు. దీనిగుఱించి రోజును వాదప్రతి వాదములు జరుగుచునే యుండెను. ఆయన వాదించినకొలది నేను మరి కొంచెము దిగియు చుంటిని. నేను ప్రతిదినము భగవంతుని రక్షింప ప్రార్థించుచుంటిని. ఆ రక్షణయు కలుగుచుండెను. నేనటులు ప్రార్థించుట నాకు భగవంతునిగూర్చి బాగుగా తెలిసికాదు. నన్ను అటులు చేయించునది నమ్మకము—అదియు చిన్న నాటరంభ విత్తినివీత్తనమే.

ఒకనాఁడు నా మిత్రుఁడు బెంథంగారు వ్రాసిన Theory of Utility అను గ్రంథమును చదువసాగెను. నా పని అయినది. ఆ భాష నాకు తెలియలేదు. అతఁడు బోధింప మొదలిడెను. నేను ఇటులంటిని—“అయ్యా, నన్ను క్షమింపుఁడు. ఈ గహనవిషయములు నాతల దాటినవి. మాంసాహార మావశ్యకమని ఒప్పుకొందును. కాని నేను నా ప్రమాణమును జవదాటును; దాని గుఱించియు వాదింపను. నేను మీతో వాదించి జయింపలేనని ఒప్పుకొందును. అజ్ఞాఁడి నని గాని, పెంకెననిగాని, తలచి నన్ను విడిచిపెట్టుఁడు. తమ ప్రేమకు మెత్తును. తాము నా హితైషులని ఎఱుఁగుదును. మీరు నా మేలునకే మరల మరల చెప్పుచున్నారనియు తెలియును. కాని నేను నా నిశ్చయము విడువ జాలను. ప్రతిజ్ఞ ఎన్నఁడును స్రతిజ్ఞయే. అది అనుల్లంఘనీయము.”

నామాటల కతఁడచ్చెరువొందెను. అతఁడాపు స్తకము మూసి, ‘మంచిది. ఇక వాదింపను’ అనెను. నేను సంతోషించితిని. అతఁడావిషయమై మరల నెన్నఁడును వాదింపలేదు గాని నన్నుగుఱించి యాతఁడు చింతించుట మాత్రము మానలేదు. అతఁడు పొగద్రావును; సారా త్రావును; కాని, నన్ను ఎఱుఁగుగాని త్రావు మనలేదు. అసలు ఆ రెండును నాకు వలదు అని చెప్పెను. నేను మాంసము తిననిచో

ఆత్మకథ

నాదారుపడిపోవుదుననియు, ఈరీతిగా నున్నచో నాకు ఇరక సీను ఇంద దనియు ఆయనకు బెంగ.

ఇటులు నే నొకనెల ఉమేదువారీ చేసితిని. ఆ మిత్రుని యిల్లు రిచ్ మండులో కలదు. కావున వారమునకు ఒకటి రెండు మాఱుల కంటె లండను పోవ వీలులేదు. కావున నా కొకకుటుంబమున బస వీర్ప టుపవలయునని డా॥ మెహతాగారును, దలపతరాం శుక్లాగారును నిశ్చయించిరి. వెట్టు-కెన్సింగ్టనులో ఒక ఆంగ్లో ఇండియను కుటుంబమున శ్రీశుక్లాగారు నాకు వసతి వీర్పఱచిరి. ఆ యింటియామె వితంతువు. ఆమెకు నా శపథ మెఱిగించితిని. ఆమె నన్ను మెలకువతో చూతు ననెను. నే నచట ప్రవేశించితిని. కాని అచటగూడ నాకు కఠిక ఉపవాసమే. తినుబండము కొంత పంపుటకుఁగాను ఇంటికి వ్రాసితిని గాని అప్పటి కింకను రాలేదు. ప్రతిదియు అరుద్యము. ఇది బాగుగా నున్నదా? అని ఆమె ప్రతిదినము ప్రశ్నించునది కాని ఆమె ఏమి చేయఁ గలదు? నా బిడియము ఎప్పుటట్లనే యుండెను. నా ముందు పెట్టిన దానికంటె ఎక్కువ యేమియు అడుగ లేకుంటిని. ఆమెకు ఇరువురు కూతుండ్రు. వారు చెఱియొక రొట్టెముక్కను బలవంతముగా వేయు చుండిరి. రొట్టెకు రొట్టె వేసినఁగాని నాకు చాలదని వారికి తెలియదు.

నా కిప్పటికి నిలవ చిక్కెను. నే నింకను సరిగా చదువు మొద లిడలేదు. శుక్లాగారి ధర్మమా అని వారిచ్చిన వార్తాపత్రికల చదువు చుంటిని. ఇండియాలో నే నెన్నఁడు అట్టిపని చేయలేదు. కాని ఇచట ప్రతిదినము నదివి వానియెడ రుచి కల్పించుకొనఁగలిగితిని. డెయి లీన్మాన్, డెయిలీ టెలిగ్రాఫ్, పాల్ మాల్ గెజెట్ రోజును చూచెడి వాడను. షాన్స్ షర్మపుటకు గంటకంటె ఎక్కువ పట్టెడిది కాదు.

ఇక నేను ఊరు తిరుగ మొదలుపెట్టితిని. మాంసము లేని దుకాణములు (restaurant) వెదుక్క జూచితిని. నగరమున అట్టివి కొన్ని కలవని గేస్తురాలు (landlady) తెలిపెను. నేను ప్రతిదినము పది పండ్లెండు మైళ్లు తిరిగి చవుకపాటు దుకాణములో కడుపునిండు రొట్టె తినుచుండువాడను గాని ఎపుడును తృప్తి లేదు. ఇట్లు ఊరు తిరుగుచుండగా ఒక నాఁడు ఫారింగ్ డస్ వీధిలో శాకాహారాలయమును (vegetarian restaurant) పట్టుకొంటిని. తనకు కావలసిన వస్తువు దొరకినపుడు బాలునికి ఎట్టి సంతసము కలుగునో దానిఁ జూడఁగ నే నాకును అట్టి సంతసమే కలిగెను. నేను లోపలికి వెళ్లక ముందు ద్వారసమీపమున ఒక గాజు కిటికీలో అమ్మకమునకు ఉంచిన కొన్ని పుస్తకములను చూచితిని. వానిలో Salt's Plea for Vegetarianism అను పుస్తకము చూచి ఒక పిల్లఁగునకు దాని కొని తిన్నగా భోజనశాలలోనికి వెళ్లితిని. నేను ఇంగ్లాండులో కాలవెట్టిన పిదప కడుపార మడిచిన దానాడే. భగవంతుఁడు నన్ను రక్షింప వచ్చినటు లుండెను.

నేను సాల్టుగారి పుస్తకమును సంపూర్ణముగా చదివితిని. అది నాకు నచ్చెను. ఈ పుస్తకము చదివిననాఁడు మొదలుకొని మనఃపూర్వకముగా నేను శాకాహారి నై తినని చెప్పకొనవచ్చును. నేను మా అమ్మగారి ముందు ప్రమాణము చేసిన దినము నాకు ఆనందదాయకమాయెను. నేను చేసిన ప్రమాణమును, సత్యమును అనుసరించి అప్పటికి మాంసము త్యజించినను, ప్రతి హిందువును మాంసభోజి కావలెననియు, నేనును ముందు ఒక నాఁడు స్వతంత్రముగాను, బహిరంగముగాను మాంసభోజిని కాఁగలననియు, అందులకు అందఱును తయారు చేయుదుననియు ఇచ్చగించితిని. కాని నే నిప్పుడు నిర్ణయించుకొనిన శాకాహారము ఇప్పటినుండియు వ్యాప్తిచెల్లదు.

అంగ వేషము

ద్వినదినము నాకు శాకాహారమునెడ నమ్మకము పెరుగసా

గెను. సాల్టుగారి పుస్తకము చదివిన పిదప ఆహారవిషయములను గూర్చిన పుస్తకములను చదువవలె ననుఆసక్తి మెండాయెను. దొరకిన పుస్తకములనెల్ల చదివితిని. వీనిలో హోల్డ్స్ విలియమ్సుగారు వ్రాసిన 'ఎటిక్స్ ఆఫ్ డయట్' అను గ్రంథ మొకటి. అందు ఆదికాలము నుండి నేటివఱకు మనుష్యుల ఆహారములనుగూర్చి చర్చ కలదు. మరియు అందు పైథాగరస్, జీసస్ మొదలుకొని నేటివఱకును ఉన్న మత కర్తలును, ప్రవక్తలును అందఱును ఆకు బువ్వయే తిన్నవారు అని నిరూపింపఁబడినది. డాక్టర్ ఆనా కింగ్ న్ ఫర్డ్ అనునామె వ్రాసిన 'The Perfect Way in Diet' అను గ్రంథము ఉత్తమ మైనది. డాక్టరు అల్లిక్సన్ గారు ఆరోగ్యమును గుఱించి వ్రాసిన వ్రాతలు ఉపాదేయములు. ఆయన రోగుల ఆహారపద్ధతిని నియమించి దాని వలన రోగముల కుదుర్చు ప్రణాళికను ఒకటి చూపించెను. ఆతఁడు ఆకు బువ్వయే తినును. తనకడకు వచ్చు రోగులకుఁగూడ ఆకుబువ్వయే తినక తప్పదని చెప్పును. ఈ గ్రంథములను అన్నిటిని చదివినందువలన ఆహార పరీక్ష నాజీవితమున ఒక ముఖ్యవిషయ మాయెను. ఈ పరీక్ష ఆరంభించుట ఆరోగ్యము కొఱకే యైనను పిదప పిదప ఈ శాకాహార విధానమునకు ధర్మదృష్టియే ప్రధాన హేతు వాయెను.

౧౫ ఆంగ్లవేషము

ఇది యిటు లుండఁగా, నా మిత్రునకు నా భోజనమును గుఱించిన బెంగ పోలేదు. మాంసము తిననివో నేను నానాటికి చిక్కిపోదు ననియు, మరియు ఇంగ్లీషువారిలో కలిసియుండలేనందున మందుడి నయిపోదుననియు తెలఁచి నన్ను మాంసము తినుమని పట్టుపట్టెను. ఇది యంతయు అతి ప్రేమచేతనే. నేను శాకాహారగ్రంథములను చదువుచుండుటచే నాకు విపరీతములు కూడ పుట్టునని అతనికి తోఁచెను. మఱియు నేను నా చదువు మాని ఆహారపరిశోధనలతో కాలము గడపుచు వ్యర్థుడ నయిపోదునని అతఁ డెంచెను. ఇటులు తెలఁచి నన్ను మార్చుటకు చరమ ప్రయత్న మొకటి చేసెను. ఒకనాఁడు నన్ను నాటకమునకు రమ్మని పిలిచెను. నాటకము చూడఁబోవుముందు హాల్ బర్న్ రెస్టురెంటులో మా భోజనము. అది నా కొకనగరునలె నుండెను. విక్టోరియా హోటెలు ఐదిలిసవిదప అంతపెద్ద హోటెలును నేను చూడలేదు. విక్టోరియా హోటెలు నాకు అనుభవము కలిగించుటకు ఆటే ఉపయోగింపలేదు. నీలనఁగా నే నచట ఇతికర్తవ్యతామూఢుడనై యుంటిని. నన్ను ఈ హోటెలునకు తీసికొనిపోవువో అక్కడ పలువురు భుజించుచుండువారు ఉందురనియు, నేను మధ్య వీమి ప్రశ్నించినను అవినయ మగుననియు అతఁడు తెలఁచి ఈ యెత్తు ఎత్తెను. మేము పలువుర నడుమ ఒకబల్ల ముందు కూర్చుంటిమి. మొదటి వాయి 'సూప్'. అది చేనితో చేసికో అని నాకు విచికిత్స. కాని మిత్రుని అడుగరాదు. కాన వడ్డనవానిఁ బిలిచితిని. అది కనిపట్టి నా మిత్రుండు ఏల పిలుచుచుంటి వని గట్టిగా అడిగెను. 'ఇందు మాంసము కలియలేదుగదా అని అడుగుటకుని సంకోచించుచునే తెలిపితిని. 'నీవు ఇట్టి సమాజములో ఉండఁదగవు. ఎటులు మెలఁగవలయునో నీకు తెలియనియెడల ఇంకొక భోజన కాలకు పోయి భుజించి నా వచ్చువఱకును వెలుపల వేచియుండుము'

ఆత్మకథ

అని అతడు కోపముగా అనెను. నే నీప్రస్తావనకు సంతసించి నిర్ణయించితిని. దావుననే ఒక శాకాహారశాలకలదు గాని ప్రాద్దుపోవుటచే అది మూయబడెను. ఆరేయి నాకు అన్నము కున్న. పిదప మే మిరువురమును నాటకము చూడఁబోతిమి. నా మిత్రుడు ఈ ఘటననుగూర్చి మరి యెన్నఁడును ఒక మాటయేని తేలేదు. నాకును అట్టి పనితో పని లేదుకదా!

మా కిదియే తుట్టుతుది మిత్ర కలహము. దాన మామైత్రి కెట్టి భంగమును కలుగలేదు. ఈతని ప్రసయామునకు మూలము ప్రేమయే. కావుననే ఆచరణమందును, భావమందును మాకు భేదము ఉన్నప్పటికి ఆయనపై నాకు ఆదరము మెంఠాయెను.

నేను మాంసాహారము వర్జించినను మిగిలిన వ్యవహారములలో ఆంగ్లేయసమాజమున సరిగా మెలఁగికొనఁగలనని నామిత్రునకు ఎఱింగింప నిశ్చయించితిని. అందులకుఁ గాను నాకు అశక్యమైన ఆంగ్లపద్ధతుల నన్నిటిని అవలంబింప దొరఁకొంటిని.

నే నిచ్చట తొడుగుదుస్తులు బోబాయి తరహావి. అవి ఇంగ్లీషు సంఘమునకు పనికిరావని ఆర్మీ అండ్ నేవీ స్టోర్సులో క్రొత్తవి తయారు చేయించితిని. పందొమ్మిది పిల్లింగులుపెట్టి చిన్నా పాట్ ట్రాపి కొంటిని. అది ఆశోజులలో ఎక్కువ వెల. ఇది చాలక వేష నాగరకతకు నడిగడ్డయైన బాండ్ వీధిలో ఒక ఈవినింగ్ నూటునకు పది పానులు పాడుచేసితిని. మా అన్నగారికి రెండుపేటల బ్రగారు గడియారపు గొలుసును పంపుడని వ్రాయఁగా ఆయన దయతో పంపెను. సిద్ధముచేసి యుంచిన నెక్ట్ టైని తాల్చుట అనాచారము గనుక దానిని ముడివైచి కట్టుకొనుట నేర్పికొంటిని. హిందూదేశమున

ఇంటి మంగలి తొలముచేయుచుండగా అద్దము చూచుకొనుట విలాసమునకే. ఇచట ప్రతిదినము ఒక పెద్ద అద్దము ముందు నెక్ పైని సవరించుకొనుచు సరియగు వేషాచారము ననుసరించి పాపట దిద్దుకొనుచు పది నిమిషములు పాడుచేసితిని. నాకేళిపాళము మృదువు కాదు. బ్రష్తో దానిని దిద్దుట బ్రష్మిష్టో బ్రహ్మ అయ్యెడిది. తలమీద టోపిని పెట్టినపుడును, తీసినపుడును, చేయి అలవోకగా తలపైకి వెల్లి జాట్టును సవరించెడిది. తగు మనుష్యులలో, అనగా మంచి సహజము లోఁ గూర్చుండినపుడు తఱుచు చేతితో తలను సరిచేసికొనుచుండవలసినదే. ఇది యొక సభ్యక్రియ; వేషాచారము-అనగా ఫాషన్.

నృత్యము, ఫ్రెంచిభాషను మాటలాడుట, ఉపన్యసించుట-వీనిని అభ్యసించినగాని ఫాషన్ పూర్తికాదని వింటిని. ఫ్రెంచిభాష ప్రాస్తుదేశమునందేకాక యూరపుఖండమున కంతటికి రాష్ట్రభాష. నే నాదేశముల నన్నిటిని చూడఁదలఁచితిఁ గాన నృత్యము నేర్ప నిశ్చయించి ఒక పాఠశాలలో ఒక టెరమునకు మూడుపానుల జీత మిచ్చితిని. మూడువారములలో ఆఱుపాఠములు చెప్పికొని యుందును. తాళగతి గ్రహింప నా తరము కాలేదు. పియానోను అనుసరింపలేక పోతిని. ఇక నా గతి యేమి? కాపీన సంరక్షణాగ మయం పటాలోహః. వెనుక ఒక సన్న్యాసి తన గోఁచిని కొఱుకనుండ ఎలుకలకు పిల్లిని పెంచెనట. పిల్లిని పెంచుటకు ఒకఆవు. ఆ ఆవును కాచుటకు ఒక గొల్లఁడు. ఈరీతిగా గోఁచిగుడ్డకుఁగాను అతనికి సంసార మేర్పడెను. పాచ్చాత్యసంగీత మలవరించుకొనుటకు ఫిడేలు నేర్చుకొనవలె ననుకొంటిని. మూడు పానులు ఫిడేలున కిచ్చితిని. జీతమునకు కొంత. ఉపన్యాసధోరణి నేర్పుటకు మరొక గురువునకు ఒక గిన్నీ ప్రవేశపు రుసుముక్రింద ఇచ్చితిని. ఆయన Bell's Standard Elocutionist ను

ఆ త్మ క థ

కొను మనఁగా దానిని కొంటిని. అది పాత్యపుస్తకము. అందు పట్టుగారి ఉపన్యాస మారంభించితిని.

కాని ఆ బైబిల్* అను ఆయన నా చెవిలో గంట వాయించుటచే నేను మేలుకంటిని.

నేను యావజ్జీవము అంగ దేశమున నివసింపను. ఎందుల కిఁక నీవక్తృత్వాభ్యాసము? ఈ నృత్యము న నైటులు సభ్యుని చేయును? ఫిడేలు ఇండియాలోనే నేర్వనగును. నే నిచటికి విద్యార్థిని వచ్చితిని కాన విద్యావ్యాసంగము చేసితిమనెను. ఇన్ ఆఫ్ కోర్సులో చేరుటకు యోగ్యుడను కావలెను. నా నడవడి నన్ను సభ్యునిఁ జేసినఁ జాలు. కానిచో ఆ యాశ వలదు.

ఇట్టివిట్టివిమరికొన్ని ఊహలు తోఁపఁగా, వాని నన్నియు వక్తృ ణోపాధ్యాయునకు వ్రాసి, ఇకముందు రాజులనందులకు తమింపుఁ డని ప్రార్థించితిని. అప్పటికి రెండుమూఁడు పాఠములే ఆయెను. అట్టి దే మరియొక ఉత్తరము నాట్యాచార్యునకు వ్రాసి, ఫిడేలు ఉపాధ్యాయ కడకు స్వయముగా వెళ్లి, ఎంత వెల వచ్చిన అంత వెలకే ఆఫిడేలును అమ్మిగోరితిని. నాతో చనవుగా ఉండును గాన నేను తప్పదారిఁ బడితి నని తెలిసికొంటినిని ఆమెకు చెప్పితిని. ఆమెయు నా నిశ్చయమును ప్రోత్సహించి సంపూర్ణముగా వీనిని మానుమని చెప్పెను.

నాకు ఈ వ్యామోహము రెండుమూఁడు నెలలు ఉండియుండును. వేషమును గుఱించి పట్టింపు చాల సంవత్సరములవఱకు పోలేదు. ఇటుపయిని నేను విద్యార్థి నయిపోతిని.

* బైబిల్ = గంట అని క్షేప.

మార్పులు

క్రిటపాటలలో పడి నేను ఇచ్చవచ్చినట్లు కాలము గడిపితినిని ఎవరును తలంపకుందురుగాక! అపుడుగూడ నేను ఒడ లెటిగి యే మసలితినిని పాఠకుడు పోల్చియుండును. ఆ వ్యామోహకాలము కొంత ఆత్మపరీక్షచేగాని పోలేదు. నేను వాడిన ప్రతిదమ్మిడికిని పద్దు వ్రాసితిని. వ్యయమునకు లెక్క కలదు. ప్రతి చిన్నపద్దును, అనగా మోటారు కిరాయి, తపాలఖర్చు, వార్తాపత్రికలకు వెచ్చించు ఒకటి రెండుకానులు మొ. అన్నియు వ్రాసి ప్రతిదినము పరుండబోవునపుడు నిలువ లేల్చుచుంటిని. ఆయలవాటు నేటికిని కలదు. దీనివలన చాల ప్రయోజనము లేర్పడెను. లక్షలకొలది ధర్మాదాయము అనేకవిషయములకు నా చేతులమీదుగా వ్యయమగుచున్నది. శాఖోపశాఖలైన ఇన్ని విషయములకు వ్యయముచేయుచున్నను, మితముగను, సరిగను వ్యయముచేసితిని. ఎపుడును బాకీలు రావలసియున్నవిని లెక్కచూప లేదు. మఱి నిలువ చూపితిని.

ఈవిషయమును ప్రతిపిన్నవాడును శ్రద్ధతో గమనించి, తనకు వచ్చు ప్రతిపైసకు, తా నిచ్చు ప్రతిపైసకును లెక్కవ్రాయుచో, తుదకు నా వలెనే మేలు పడయగలుగుట నిక్కము.

నేను ఇంతశ్రద్ధగా నున్నందులనే వ్యయము తగ్గించుట ఆవశ్యకమని తెలిసికొనగలిగితిని. కాన వ్యయమును సగపడె తగ్గింప నిశ్చయించితిని. నా పద్దుపుస్తకము చూడగా అందు బాడుగలు ఎక్కువ కాని

ఆత్మకథ

పించినవి. మఱియు నే నొక కుటుంబములో నివసించుచున్నందున ప్రతివారము వారికి ధన మీవలసినవచ్చెను. మరియు మర్యాదకొఱుకు ఆ కుటుంబమువారితో విందులకుఁ జోవుటయు, విందులకుఁ గొంపోవుటయు తటస్థించెడిది. ఈ రెండు పక్షములలోను వ్యయము నేనే భరింపవలసినవచ్చెడిది. ఏలన, విందునకు పిలిచినఆమె స్త్రీయైనచో పురుషుఁడే వ్యయము భరించుట దేశాచారము. కుటుంబమువారు ప్రతివారము పుచ్చుకొను డబ్బులో విలుగఁగోసికొనరు. కావున ఇట్టి వ్యయము పరిసారింపవచ్చునని తోచెను. మఱియు ఈ దూఁబఱిగిర్చుచే ధనికుఁడనను దురూహకు కారణ మగుచున్నదనియు తోచెను.

ఈ కుటుంబమున ఇంక నివసింపక ప్రత్యేకముగా గదుల నద్దెకుఁ గొనుట నిశ్చయించితిని. నేను చేయవలసిన పనినిబట్టి అనుకూలముగా అచటికచటికి మాటుటకు నిశ్చయించితిని. దానివలన సమకాలముననే అనుభవమును గడింపవచ్చునని తోచెను. పని ఉన్న స్థలములకు కాలినడకలో అరగంటకు చేరుటకు వీలైనంత దాపున గదులను అద్దెకుఁ గొనుచుంటిని. దాన బండ్లబాడుగ తగ్గినది. ఇంతకు ముందు నే నెక్కడికి వెళ్లినను ఏదో యొకవిధ మగు యానమునిఁదనే పోవుచుంటిని. దాన గమనవ్యాయామమునకు కొంతకాలము వ్యయ పఱిపవలసినవచ్చుచుండెను. ఈ యేర్పాటుచే ధనమును, తీటికయు కూడివచ్చెను. ఇట్లు ప్రతిదినము చాలదూరము నడుచుచుండుటవలననే ఆంగ్ల దేశమున నాకు జబ్బు రాకుండుటయే కాక చాలవఱకు ధార్మ్యమును కలిగెను.

నేను రెండుగదులు తీసికొంటిని. ఒకటి కూర్చుండుటకు, రెండవది పన్నుండుటకు. ఇది రెండవ దశ. మూడవది ముందు.

ఈ మార్పులు నా వ్యయములో సగము తగ్గించెను. బారిష్టరు పరీక్షకు ప్రతిదినము కొలదికాలము వినియోగించినఁ జాలును. దీని విషయమై నాకు అద్దైర్యము లేదు. ఇంక మిగులుకాలము? ఇంగ్లీషు భాషలో ప్రవేశము తక్కువ అను విచారము నన్ను మొందుగ వీడి పించుచుండెను. 'మొదట బి.ఏ. ప్యాసు కమ్మ. పిదప న్యాయకర్ము' అను సర్ ప్రెజిడెంట్ లేలీగారి మాటలు నే నుఱవలేదు. (ఆయన కప్పటికి సర్ బిగుదము లేదు. పిదప వచ్చెను.) కావున బారిష్టరు పట్టాకాక మరియొకటి సంపాదించవలెను అని తలచి ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విద్యాలయములను గూర్చి నా మిత్రులతో సంప్రతింపఁగా, వారు ధనవ్యయమును, కాలవ్యయమును అధికముగ చేయఁగలుగునో అట్లే చదువవచ్చు ననిరి. 'కఠినపరీక్షలో కృతార్థుఁడవు కాఁగో రినచో లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు పెట్టుట మంచి' దని ఒక మిత్రుఁ డనెను. అందు ధనవ్యయము లేదు; పైఁగా మంచి కాల క్షేపము; మంచి లోకజ్ఞానమును కలుగును—అని మొదట నేను సంతోషముతో అంగీకరించితిని గాని పాశ్చాత్యసంప్రదిక చూడఁగా అమ్మో అనిపించెను. లాటినుభాషయు, మఱియొక ఆధునిక భాషయు అనివార్యములు. నాకు లాటి నెట్లు కొఱుకఁబడును అని నే ననుకొనఁగా, నామిత్రుఁడు 'లాయరులను లాటిను ఆవశ్యకము. దానివలన లా వుత్తములు చక్కగా అర్థమగును. రోమనులా పరీక్షాపత్రము లాటినుభాషలోనే ఉండును. ఇంతియకాక లాటినువచ్చుచో ఇంగ్లీషు కరతలములకమే' అని చెప్పెను. అది నాకు బాగుగా నచ్చెను. ఎంత కష్టమైనను లాటిను చదువ నిశ్చయించితిని. ఫ్రెంచిభాషను అదివఱకే ప్రారంభించితిఁ గాన అది మరియొకభాషక్రింద ఉపయోగించునని తలంచితిని. ఒక ప్రైవేట్ మెట్రిక్యులేషన్ క్లాసులో చేరితిని.

ఆత్మకథ

ప్రతి అణునెలలకు పరీక్షలు. నా కింక ఐదునెలలే ఉండెను. ఇది నాకు అత్యంతమైనను లోగడ ఆంగ్ల సమాజములో సభ్యుడై ననిపించు కొనవలయునని నన్ను పట్టుకొన్న పట్టువలయే ఇప్పుడు నన్ను అతి శ్రద్ధ గల విద్యార్థిగా మార్చినది. నే నొక నిమిషమైనను వృథచేయకుండఁ జనువుటకు కాలనిర్ణయపట్టికను సిద్ధపఱచితిని గాని నాకు అయిదునెలల లో లాటిను ఫ్రెంచిభాషలను, తదితరవిషయములను గ్రహించుటకు తగిన తెలివియు, ధారణయు లేకపోయినవి. లాటినులో తెప్పి పోయితిని. నాకు అందులకు కొంత చింత కలిగెఁ గాని ఉత్సాహము తగ్గలేదు. నాకు లాటినులో ఆసక్తి కలిగెను. 'మరల పరీక్ష వచ్చునఱకు ఫ్రెంచికూడ వృద్ధియగును. పైనున్నగ్రూపులో మరొక క్రొత్త విషయము తీసికొన నగును' అని తలచి మొదట కెమిస్ట్రీని (రసాయనశాస్త్రము) తీసికొంటిని. అది మంచివిషయమే కాని ఎక్స్ పెరి మెంట్లు లేవు కాన నాకు రుచింపలేదు. ఇండియాలో కెమిస్ట్రీ అని వార్యము కావున ఆంగ్ల దేశమునఁగూడ దానినే తీసికొంటిని. రెండవ సారి 'వేడి-వెలుగు' అను విషయముల తీసికొంటిని. అది సులభమని మిత్రు లనుటయ కాక నాకును అట్లులే యుండెను.

మరల పరీక్షకు పెట్టదలచితిని గాన నా వ్యయ మింకను తగ్గింపదలచితిని. ఇంకను నాఖర్చు కరామతులు నా కుటుంబమునకు తగినటులు లే వనుకొంటిని. తాను జీవనమునకు ఎంత ప్రొక్కటపడు చున్నను నే నడిగినపుడెల్ల ధనము పంపు మా యన్నను తలచికొన్న కష్టముగా నుండెడిది. ఇచట నెలకు ఎనిమిది మొదలు పదియేను పానులవఱకు ఖర్చుపెట్టువారిలో పలువురు శిష్యభ్యంతి (scholarship) పడసినవారే యని తెలిసికొంటిని. నా కంటే తక్కువఖర్చు పెట్టువారిని ఎఱుఁగుదును. ఒక విద్యార్థి బీద లుండుపేట (slum)లో వార

మునకు రెండు పిల్లింగు లద్దె యిచ్చి ఒకగదిని పుచ్చుకొనెను. లాక్ హౌస్ చీఫ్ కోకో రూములో అతడు రెండు పెన్నీ లిచ్చి కోకో, రొట్టెలతోఁ గడపుచుండెను. అట్టిది నాకు కేవలము అసాధ్యము కాని ఇంక ఒకగదిలో ఉండవచ్చును. రెండు గదు లక్కఱలేదు. నేనే వండు కొనవచ్చును; దాన నెలకు నాలుగైదు పానులు కలిపివచ్చును అని నిశ్చయించితిని. తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము చేయుటను (simple living) గుఱించిన కొన్ని పుస్తకములుకూడ దొరకెను. రెండు గదులను వదలి ఒకటియే అద్దెకుఁ గొంటిని. మరిసాయి (stove) కొని ప్రాతరా హారము వండుకొనుటయు ఆరంభించితిని. ఓటుపిండిపులుసును, కోకోను తయారు చేయుటకు ఇరువది నిమిషములకంటె ఎక్కువ పట్టలేదు. మధ్యాహ్న భోజనము పరత్ర. సాయంభోజనము ఇంటికడ. కోకో రొట్టెలతో సరిపెట్టుకొంటిని. ఇందులకు దినమునకు 'సుమారు పదియేను పెన్నీలు సరిపోవుచుండెను. మఱియు నేను బాగుగా వ్యాసంగము చేసినకాల మదియే. మితవ్యయముతో సామ్యజీవనముచేయుట వలన విద్యావ్యాసంగమునకు నాకు కావలసినంత తీటిక ఉండెడిది. నేను పరీక్ష నెగ్గితిని.

నే నిటులు సాదువుగా ఉండుటవలన చాల కష్టముల పాలైతి నని పాతకుడు తలఁపకుండుఁగాక! అందులకు బదులుగా ఈ మార్పు నా ఆంతర జీవితమునకును, బాహ్యజీవితమునకును వికృత ముపాదించెను. నా కుటుంబాదాయమునకు తగిన రీతిగా వ్యయమును సమకూర్చెను. జీవనము అధిక సత్యమయ మాయెను. నా ఆనందమున కంతము లేకుండెను.

భక్త్యపరిశీలనము

నేను లోతుగా పరిశీలించికొనినకొలది బాహ్యభ్యంతరములైన ఆచారములను మార్చుకొనవలసిన అవశ్యకత గోచరింపజూచెను. ఉనికియందును, వ్యయమునందును మార్పు చేయుటతోపాటు గనో, అంతకు ముందుగనో భక్త్యములలోఁగూడ మార్పుచేయ మొదలిడితిని. శాకాహారమును గుఱించి వ్రాసిన గ్రంథకర్తలు మత వైద్య ప్రకృతి శాస్త్రానుగుణ్యముగను, ఆచారజానుగుణ్యముగను, లోతుగా పరిశీలించియే వ్రాసిరి. 'మానవుఁడు తక్కిన జంతువులకంటె అధికుఁడై నందులకు ఫలము వాని చంపి తినుట కాదు. బలిఘ్నఁడు దుర్బలులను కాపాడవలెను. మానవులలో మానవులకు పరస్పరము ఎట్టి సాహాయ్యకము ఉండునో మిగిలిన అన్నింటియెడలఁగూడ అట్టి సాహాయ్యకము ఉండవలయును' అని వారు నైతికముగా నిర్ధారించిరి. మఱియు మానవుఁడు తినుట రుచికి కాదు, మఱి బ్రతుకుటకు, అను సత్యమును వారు పైకిఁ దీసిరి. ఆగ్రంథకర్తలలో చాలమంది మాంసమునే కాక, గ్రుడ్లను, పాలను నిషేధించిరి. తామును అట్లు నడుచుకొనిరి. మనుష్యునిశరీరనిర్మాణమునుబట్టి చూచినచో వండిన పదార్థము సరిపడదనియు, పళ్లు పెచ్చువెఱుకు తల్లి పాలు త్రావవలెననియు, పిమ్మట ఫలదులను తినవలె ననియు కొందఱు వ్రాసిరి. వైద్యశాస్త్రమునుబట్టి ఊరుఁగాయలు, పచ్చళ్లు, పోపులు, మసాలాలు మొదలగునవి పరిత్యాజ్యము లనిరి. శాకాహారము అందఱకు అందుబాటులోనిదనియు, వెల

తక్కువ యగు ననియు వారు నిర్ణయించిరి. ఈ నాలుగు విషయములు నా అనుభవమునకు వచ్చెను. శాకాహారభోజనశాలలలో ఈ నియమములు పాటించువారిని పలువుర కలిసికొంటిని. అంగ దేశమున శాకాహార ప్రచారక సంఘముకూడ ఉన్నది. వా రొక వారపత్రిక ప్రకటింతురు. నే నాసంఘమున చేరితిని. నే నాపత్రికకు చందాదారుడను. కొలదినాళ్లలో నేను కార్యనిర్వహకసంఘసభ్యుడైగా ఎన్నుకొనఁబడితిని. అందు శాకాహారమును బహునిష్ఠతో పరిపాలించువారు నాకు పరిచితులైరి. నేనును భక్త్యపదార్థశోధన మొదలుచేసితిని.

ఇంటినుండి వచ్చిన చిటుతిండి వస్తువులు, ఊరుఁగాయలు మొదలగు వానిని మానితిని. మనస్సు మాటుటచే వానిపై విరక్తి కలిగి, వెనుక రిచ్ మండులో ఉన్నపుడు నా జిహ్వకు చప్పగా కానిపించిన మసాలా లేని స్పినక్ (బచ్చలి) ఇపుడు రుచిగా ఉండెను. ఇట్టి శోధనల వలన రుచికి ముఖ్యస్థానము మనస్సుకాని నాలుక కాదని తెలిసెను.

ఆరి కదృష్టి సర్వదా నా దృష్టిలో నుండెను. ఆరోజులలో కొందఱు కాఫీలు, టీలు హానికరములని నిరసించి, కోకోను స్వీకరించుచుండువారు. తినుట శరీరవ్యాపారమునకే అని నిశ్చయించి, టీ కాఫీలు వదలి కోకో పుచ్చుకొనుచుంటిని.

శాకాహారభోజనశాలలో రెండు విభాగము లుండును. ఒక దానియందు కావలసినపదార్థములు తిని తిన్న వానికి మూల్య మీవలెను. అందు పూటకు ఒకటి రెండు పిల్లింగులుగూడ పట్టును. దానికి ధనికులు పోవుచుందురు. రెండవ విభాగమున ఓ పెన్నీలకు ఒక రొట్టె ముక్కయు, మరి మూడు పదార్థములును పెట్టుదురు. నేను మితవ్యయ దీక్షఁ బూనిన పిదప వాడుకగా ఆఱుకాల (పెన్నీల) నిచ్చియే భుజింప మొదలిడితిని.

ఆత్మకథ

ఈ పరిశీలనముతో ఉపపరిశీలనములు కూడఁ గొన్ని కలవు. కొంత కాలము గంజి (starch) గల పదార్థములు వీడితిని. కొంతకాలము రొట్టె, పండ్లుమాత్రము తినియుంటిని. కొంతకాలము జున్ను, బొంబ, గ్రుడ్లు. ఈచివరపరిశోధనము గమనింపఁదగినది. ఇది పదియేను నాళ్ల కన్న ఎక్కువకాలము సాగలేదు. గంజి లేని పదార్థములు తినవలెనని బోధించిన సంస్కృత గ్రంథులు తినుట మంచిదనియు, అది మాంసాహారము కాదనియు సమర్థించెను. గ్రంథులు తినుచో జీవజ్వంతువులకు హాని చేయుపని లేదుగదా అని సామాన్యముగా తోచెను. అందువలన కక్కుటతీతి పడితిని. ఈ ప్రమాద మెంతోకాలము ఉండలేదు. నా ప్రమాణమునకు క్రొత్తవ్యాఖ్యానము చెప్పుట నా పని కాదు. ప్రమాణము చేయించిన మా అమ్మగారి ఉద్దేశము నాకు తెలియదా? గ్రంథుకూడ మాంసమనియే ఆమె ఉద్దేశము. ఈప్రమాణముయొక్క సత్యమగు ఉద్దేశము స్ఫురింపఁగనే గ్రంథును, గ్రంథతోపాటు పరిశోధనమును మార్చితిని.

ఈ విషయము గమనింపఁదగినది. ఇంగ్లండులో మాంసమును గుఱించి మూఁడు లక్షణములు చూచితిని. మొదటి లక్షణమున పశుపక్షుల మాంసమే మాంసము. ఈలక్షణానుయాయలగు శాకాహారులు పశుపక్షిమాంసము పరిత్యజించి మత్స్యముల స్వీకరించిరి; ఇంక గ్రంథును స్వీకరించిరి చెప్పనక్కఱలేదు గదా! రెండవ లక్షణము సకల జీవజ్వంతువుల మాంసము మాంసము. ఈ లక్షణమున మత్స్యహారము నిషిద్ధము కాని గ్రంథు తినవచ్చును. ఇంక మూడవది—సకల జీవజ్వంతుమాంసమును, వానివలన ప్రభవించు పదార్థమును—అనఁగా, గ్రంథు, పాలు మొదలైనవి అంతయు మాంసకోటిలో పరిగణితమగును. నేను మొదటి లక్షణమంగీకరింతునేని గ్రంథే కాక చేపలఁ గూడ గొనవలసియుండును. నా ప్రమాణమునుబట్టి గ్రంథు పనికిరావు. కాన నేను వాని వీడితిని. శాకా

హాభోజనాగారములలో చాల పదార్థములతో గ్రుడ్లు కలియునని తేలినది. కావున నే నచట ప్రతిపదార్థమును గ్రుడ్లు కలిపెనా, లేదా అని అడుగవలసివచ్చినది. దీనివలన నా కొకవిధముగా చిక్కు తొలగినది: వీలయిన, నా ఆహారమును సాదావస్తువులకు నియమించుకొనఁగల్గితిని. నాకు రుచించు చాల పదార్థములు పరిపూరింపవలసిన చిక్కు కూడ పోనఁగెను. కాని నా ప్రమాణమును సరిగా అనుష్ఠించుచుండుట వలన ఈచిక్కులు క్రమక్రమముగా తొలగి విస్పష్టముగా ఆరోగ్యకరమును, సుత్కృమమును, స్థాయీయునగు చవియొడ అధికప్రీతి వర్పడెను.

ఇంకను సత్యపరీక్ష ముందున్నది. అది రెండవ ప్రమాణము గుఱించి, భగవంతుఁడు కాపాడుచుండఁగా ఎవరు హాని చేయఁగలరు?

ఈ ప్రకరణము ముగించుటకు రెండవ ప్రమాణమునకు సంబంధించిన విషయములు చెప్పట ఆవశ్యకము. ప్రమాణములకు తమకు తమ కనుకూలముగా క్రొత్తక్రొత్త అర్థములు తీయుట జగత్తునందంతటను గలదు. అది కలహకారణము. ప్రమాణము ఎంత విస్పష్టముగా నున్నను మూలమునకు తమకు అనుకూలమగునట్లు అర్థము చెప్పుదురు. మహాధని కులనుండి నిటుపేదలవఱకును ఇట్టివారు కలరు. స్వార్థపరాయణత్వము వారిని అంధులఁ గావించును. వారు దానికి గోడమీఁది పిల్లి వాటముగా అర్థముచెప్పి, ఆత్మవంచన చేసికొని, లోకమును, దైవమును వంచించఁ బ్రయత్నింతురు. ప్రమాణము చేసినవాఁడు ప్రమాణము చేయించిన వాని అర్థమును అనుసరించుటయే ఉత్తమపద్ధతి. రెండు అర్థములు చెప్ప వీలు కలిగినచోట దుర్బలుని అర్థము అంగీకరించుట ఒకపద్ధతి. ఈ రెండు పద్ధతులను త్రోసివేయుచో అన్యాయమునకును, కలహమునకును ఆస్పద మగును. సత్యమునే కొరువాఁడు సులభముగా ఉత్తమపద్ధతి నవలంబిం

ఆ త్మ క థ

చును. అతనికి క్రొత్త అర్థములకు విద్యావంతుల సలహాతో పనిలేదు. మాంసమునకు ఉత్తమపదతి ననుసరించి మా అమ్మగారి అర్థమే నాకును అర్థము గాని ఇత నాగోప్ప అనుభవము గాని, పాండిత్యగర్వము గాని చెప్పు అర్థము ఒక అర్థము కాదు.

ఇంగ్లాండులో ఆర్థికదృష్టిని, ఆరోగ్యదృష్టిని పురస్కరించుకొని నా పరిశోధనములు జరిగినవి. ధర్మదృష్టి ననుసరించి ఈవిషయము దక్షిణ ఆఫ్రికాకు వెళ్లకముందు పరిశోధింపబడలేదు కాని వెళ్లి నపిమ్మట తీవ్రముగా పరిశోధనములు చేసితిని. వానిని ముందు తెల్పెదను. ఎటు లేని వీని యన్నిటికిని బీజము ఇంగ్లాండులోనే నాటబడెను. మతములో ఉన్నవానికంటె క్రొత్తగా మతములో చేరినవానికే పట్టుదల ఎక్కువ. ఇంగ్లాండులో శాకాహారము అనునది సరిక్రొత్త. ఇంచు మించు నాకును అట్టిదే. ఏలనగా, నాకు మాంసాహారమే మంచిదని నమ్మకము. కాని పిదప బుద్ధిచేత శాకాహారములోనికి మారితని. కావున నేను నూతనముగా మతిములో కలిసిన వాని అభిమానముతో నాకు నివాసమైన బేసువాటరుపేటలో ఒక శాకాహారపు క్లబ్బు పెట్టడలచితిని. అచట కారపురమున్న సర్ ఎడ్విన్ ఆర్నాల్డుగారిని ఉపాధ్యక్షునిగాఁ గోరితిని. వెజిటేరియన్ పత్రికా సంపాదకుఁడు ఓల్డ్ ఫీల్డ్ గారు అధ్యక్షులు. నేను కార్యదర్శిని. కొంతకాలము ఆ క్లబ్బు బాగుగనే నడచెను. కాని కొలఁది నెలలలో అంతరించెను. ఏలనగా, కాలక్రమమున ఒకచోటినుండి మరియొకచోటునకు నేను మాటుట నియమముగా పెట్టుకొన్నందువలన నే నాప్రదేశము వీడితిని. కాని వినయముతో కూడుకొనిన ఈ కొలఁది అనుభవము కొన్ని సంఘలు సాపించి ప్రచారములోనికి తేగలుగు శక్తిని నాకు ప్రసాదించెను.

బిడియము నా డాలు

శ్రాకాహారసంఘసభ్యులు నన్ను కార్యనిర్వాహకసభ్యులలో ఒకనిగా ఎన్నుకొనిరి. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లుట పెట్టుకొంటిని. కాని ఎల్లపుడును నాకు వాగ్బంధము. డాక్టరు ఓల్డ్ ఫీల్డ్ గారు 'నీవు నాతో మాటలాడునపుడు చక్కగా మాటలాడుదువుకదా! సభలో ఒకనాడేని పెదవి కదుపవేమి? నీవు మగ తేనెటీగవు' అని మందలించిరి. ఈ పరిహాసమునకు నే నానందించితిని. తేనెటీగలు ఎప్పుడును పని చేయుచుండును; మగ తేనెటీగ మాత్రము పెద్ద సోమరిపోతు. అందఱు సభలో తమ తమ ఉద్దేశము లుద్ఘాటించుచుండగా నేను మెదలక కూర్చుండుట కొంత వింత కాకపోదు. నాకు మాటలాడవలయు నని ఆశ లేక కాదు, మరి మాటలాడలేక; అభిప్రాయమును సరిగా మాటలలో పెట్టలేక. సంఘములో అందఱును విషయగ్రహణము కలదనియు, నాకు మాత్రము లేదనియు నా ఊహ. ఎటులో మాటలాడి తీరువలెను అని సాహసించువఱకు విషయము మాటి మరొక విషయమునఁ బడుట పాపం గెడిది. ఇటులు కొంతకాలము జరిగెను.

ఒకతూరి మా సంఘమున ఒక గంభీర విషయము చర్చకు వచ్చెను. ఆసభకు వెళ్లకుండుట అనుచితమును, అవినయమును. మఱి మాటాడక మూగవోటు ఇచ్చుట పిఱికితన మనుకొంటిని. అందలి విషయ మిది: థేమ్స్ విరక్ వర్క్సు కంపెనీ అధ్యక్షుఁ డగు హిల్ గు గారు ఆసభకు అధ్యక్షుఁడు. అతఁడు నీతివాది (Puritan). కేవలము వారి ద్రవ్యసా

ఆ త్మ క థ

హోయ్యముచేతనే ఆసంఘము నిలిచియున్న దనవచ్చును. సభ్యులలో చాలమంది ఆయన గొడుగునీడలలో ఉండునట్టివారే. శాకాహార విషయమున సుప్రసిద్ధుడగు అల్లిక్ సన్ గారు మాడ కార్యసంఘమున ఒక సభ్యుడు. అపుడు సంతానము కలుగకుండు ఉపాయములు చేయవలయునను విషయము క్రొత్త క్రొత్తగా మొలకెత్తినది. డాక్టరు అల్లిక్ సన్ గారికి సంతాననిరోధ మభిరుచియు. దానినిగూర్చి ఆయన పాటకపు వారికి బోధించుచుండెను. ఈ పద్ధతులు నీతి మూలచ్ఛేదకరములు అని డాక్టరు హిల్ సుగారి ఆశయము. ఈశాకాహారసంఘము కేవలము ఆహారప్రచారమే కాక నీతిప్రచారము మాడ చేయవలయుననియు వారి ఉద్దేశము. ఇట్టి విపరీతభావములు కల అల్లిక్ సన్ గారివంటి మనుష్యులనీతిబాహ్యములైన ఉద్దేశములు సంఘమున ఉండరాదని హిల్ సుగారి తలఁపు. కావున అల్లిక్ సన్ గారిని ఆసభనుండి పాటా కొట్టుటకు తీర్మాన ముపపాదింపఁ బడెను. ఈ చర్య నా హృదయము నాకర్షించెను.

సంతానము కలుగకుండు ఉపాయములు చేయవలయునను అల్లిక్ సన్ గారి ఉద్దేశములు భయంకరములనియే నే నెంచితిని. హిల్ సుగారు నీతివాది (Puritan) కావున అల్లిక్ సన్ గారికి ప్రతిహాలుడగుట ఒప్పునుకొంటిని. హిల్ సుగారి ఔదార్యమునుబట్టి వారియందు నాకు ఆదరము కలదు. కాని నీతివిషయన అభిప్రాయభేద మున్నంతమాత్రమున శాకాహారసంఘమునుండి ఒకసభ్యుని తొలగించుట పాడి గాదని నాకు తోచెను. హిల్ సుగారు నీతివాది కాన వారికి ప్రశ్నేకము అననుమూలతె ఉండవచ్చును గాని దానికిని, సంఘోద్దేశమునకును పొంతం లేదు. సంఘముయొక్క ఉద్దేశము శాకాహారమును విటివించేయుట గాని మఱి ఏనీతిమార్గమును విటివించేయుట గాదు. కాన నీతిని గూర్చిన

౧౮ బిడియము నా డాలు

అభిప్రాయము లేటు లున్నను శాకాహారులైనవా రందఱును ఈ సంఘమున ఉండ నర్హు లనియే నేను తలచితిని.

ఈ విషయమున సంఘసభ్యులలోఁ గూడఁ గొందఱు నాతో ఏకీభవించియున్నను ఈతూరి నేనే మాటలాడఁ దలచితిని. అది యెట్లు సాసఁగను? నాకు ధైర్యము లేదు. కావున వ్రాసి జేబులో పెట్టి తీసికొని వెళ్లితిని. దానిని గూడఁ జదువలేక అధ్యక్షున కిచ్చితిని. అతఁ డింకొకరిచే చదివించెను. డా. అల్లన్ సన్ గారి పక్ష మొడి నది. మొదటి ప్రయత్నముననే నాకు పరాజయము కలిగెను గాని నా అభిప్రాయము సరియైనదని సంతృప్తి నాకుఁ గలదు. పిదప నా సభ్యు తకు నేను విడుదల కోరినటులు కొంచెము గుఱుతు.

ఆంగ్ల దేశమునందు ఉన్నంతవఱకు నాకు ఆ బిడియము వదలనే లేదు. మిత్రుల యింటికి వెళ్లినఁగూడ పదిమంది చేరుచో నాకు వాగ్మంధ మయ్యెడిది.

నే నొకతూరి 'వెంటనర్' అను ఊరు వెళ్లితిని. కూడ మజము దారుగారును గలరు. బస ఒక శాకాహారి యింట. 'ది ఎలిక్స్ ఆఫ్ డెయిలీ' అను గ్రంథము వ్రాసిన హోవర్డుగారు గూడ అచటనే నివసించుచుండిరి. ఇది రేవును, ఆరోగ్యస్థానమును. మేము హోవర్డుగారితో మాటలాడితిమి. ఆయన శాకాహార ప్రవర్తకసభలో ఉపన్యసింప ము స్మార్హ్యనించెను. అట్టి సభలలో వ్రాసికొని వెళ్లి చదువుట తప్పు గాదని తెలిసికొంటిని. సరస్వరసంబంధము పోకుండ నుండుటకును, కృష్ణముగ నుండుటకును పలువురు ఆళ్లే చేయుదురని నాకు తెలిసెను. అటువుగా ఉపన్యసించుట నా కసంభవము కాన అనుకొనిన విషయములను వ్రాసి తీసికొని వెళ్లితిని. అది ఒక ఫూల్ స్కేప్ టావుకంటే

ఆత్మకథ

హెచ్చు లేదు కాని లేచి నిలువబడుసరికి నా కనులు పచ్చ బడెను. నేను మాఁకులాడితిని. అటులు కాఁగా మజము దారుగారు దాని చదివెరి. వారు ప్రత్యేయగను ఉపన్యసించిరి. అపుడు శ్రోతలు కరతాళధ్వనులు చేసిరి. నాకు చాల లజ్జ పొడమెను. నా అసమర్థతకు విచారము కలిగెను.

నే నాంగ్ల దేశము విడుచునపుడు ఉపన్యాసమునకు చరమప్రయత్నము చేసితిని. అపుడు గూడ అస్తవ్యస్తమైనది. శాకాహారు లగు మిత్రులకు హాల్ బెన్ ను రెస్ట్యూరెంటులో విందు ఏర్పాటు చేసితిని. అది శాకాహారాగారము కాకున్నను నేను తదధిపతితో చెప్పి శాకాహారములే చేయించితిని. నా మిత్రు లీక్రొత్తపద్ధతికి చాల సంతసించిరి. విందులన్నియు వినోదమునకే యైనను పాశ్చాత్యులు దాని నొక విద్యగా పట్టిరి. అవి చాల నైభవముతో, సంగీతములతో, ఉపన్యాసములతో జరుపబడును. నేను చేసిన ఈ చిన్న విందులోఁగూడ అట్టివి కొన్ని లేకపోలేదు. అందు కొన్ని ఉపన్యాసములు కావలసివచ్చెను. నా వంతు రాఁగనే నేను లేచితిని. ఆలోచించి ఆలోచించి ఒక విషయమును కొలది వాక్యములలో సిద్ధముచేసికొంటిని. నాప మొదటివాక్యముపైని ఇంక సాగలేదు. తొల్లి అడిసన్ గారి మాదిరి అయినది. హాన్ ఆఫ్ కామన్సులో ఆయన ఉపన్యసించలేదను. అదియే ఆయనకు ఉపన్యసించ తొలిసారి. ఆయన అటులు లేచి—'నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను' అని ముమ్మాటు అనిరి. ఇంకపైని మాట నడవలేదు. అది చూచి ఒక పరిహాసకుఁడు లేచి, 'ఇతఁడు ముమ్మాటు కనెనుగాని పుట్టిన దేదియు కానరాదే?' అనెను. నే నీవిషయమును మూలముగా తీసికొని హాస్యరసము ఊరునటులు మాటాడఁదలచితిని. దీనితో గణాధిపతిపూజ చేసితిని గాని వెంటనే స్వస్తి అయి పోయినది. ఆలోచన అంతయు మఱచితిని. నేను అందఱను నవ్వించఁ

దలచి నేనే నవ్వులపాలై పోతిని. తుదకు 'తమరు చయతో విచ్చేసి నందులకు వందనములు' అని తుంచివేసి కూలబడితిని.

నా కీ బిడియ మెన్నడును వదలలేదు గాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో చాలవఱకు తగ్గెను. ఆశువుగా నేను మాటాడఁజాలను. క్రొత్తవారు పలువురు కానిపించినచో నాకు కడు సంకోచము కలుగును. నేను మాటలాడుకుండ తప్పించుకొనుటకే యత్నింతును. నేటికైనను పదు గురు మిత్రులు కలిసి నపుడు గాలి పోగుచేసి మాటలాడుట నాచేతకాదు.

అపు డపుడు పరిహాసమునకు పాలగుట ఒకటే కాని ఈ బిడియమువలన నాకు కలిగిన లోటులేదు. అందులకు బదులు అది మేలే చేసెను. అప్పుడు దుఃఖకరమైన ఈ సంకోచము ఇపుడు సంతోషకరమాయెను. దానివలన నాకు గలిగిన ఫలము మితప్రదోపయోగము. తలఁపులను నిరోధించు శక్తి సహజ మైపోయెను. నానోటినుండిగాని, కలము నుండిగాని, అర్థము లేని మాట ఒకటేనియు రాదని నాకు నేను ఉల్లాసు (సర్టిఫికేట్) నిచ్చుకొనఁగలను. నా మాటలోఁ గాని, వ్రాతలోఁ గాని, తప్పు దిద్దుకొనవలసిన అక్కఱ కలిగినటులు గుఱుకు చాలదు. ఇట్లు చాల చిక్కులును, వృథాకాలవ్యయమును తప్పెను. సత్యారాధకునకు మానావలంబనము ఆవశ్యకమని అనుభవము నాకు బోధించెను. తెలిసిగాని, తెలియక గాని, అతిశయోక్తికి మొగ్గుటయు, సత్యమును మఱుగుపఱచుటయు మానవునకు సహజ దౌర్బల్యము. దాని నతిక్రమించుటకు మాన మావశ్యకము. మితభాషి అర్థము లేని మాటలు ఉపయోగింపఁడు; అతఁడొ ప్రతిమాటను తూచి మాటాడును. మాటలాడుటకు

అ త్మ క థ

మొగము నాచికొన్నవారిని మనము పలువుర నెఱుఁగుదుము. మాటాడుటకు అనుజ్ఞ కావలయునని వేధింపబడని అధ్యక్షుడనుచు వీసభయందేని ఉండబోడు. అనుమతింపబడఁగనే వక్త సామాన్యముగా కాలనియతి దాటును. మరియు కాలము కావలయు ననును. అనుమతి లేకున్నను ఉపన్యసించుచునే యుండును. వీనివలన లోకమునకు మేలేమియు లేదు. కేవలము కాల మారణము. నా బిడియమే నాకు డాలైనది. నన్నదియే పక్వము చేసినది. సత్యారాధనమున కది మిత్రమైనది.

అసత్య వ్రణము

నలుబది యేండ్ల వెనుక ఆంగ్ల దేశమునందు హైందవ విద్యార్థుల సంఖ్య ఈ కాలమును బట్టి చూచినచో చాల తక్కువ. వారు వివాహితులయ్యును అవివాహితులము అనియే చెప్పుకొనువారు. దీనికి కారణము కలదు. ఇంగ్లాండులో విద్యార్థిమాత్రుడు బ్రహ్మచారియే. 'వివాహో విద్యనాశాయ' అని వారు విద్య పూర్తికానిచో పెండ్లి యాడరు. పూర్వము మనము బ్రతికియున్న కాలములో విద్యార్థికి బ్రహ్మచారి యనిపేరు. మన కిప్పుడు బాల్యవివాహము ఎచ్చిపడినది. కాని ఇంగ్లాండులో దాని ఊరును పేరును ఎవరికిని తెలియదు. భారతీయవిద్యార్థులు సిగ్గు తమకు వివాహ మైనదని చెప్పుకొనరు. ఇందులకు ముఖ్యము కారణము కలదు. ఆ దేశమున పెండ్లియైనవారు పెండ్లి కాని యువకులతో కలిసిమెలిసి యుండురాదు. కావున తమకు వివాహ మైనదని తాము నివసించుచున్నవారికి తెలియచో ఆకుటుంబమునందలి యువకులతో కలిసిమెలిసి యుండుటకును, ఆమోదప్రమోదులు చేయుటకును స్వాతంత్ర్యము ఉండదు. ఈ ఆమోదప్రమోదులు చాలవఱకు నిగ్గోషములు. తలదండ్రులకును ఈ ఆమోదప్రమోదులు సమస్తములు; ఏలనగా, ఆ దేశమున ఎరుఁడే వధువును నిశ్చయించుకొనవలయుగాన కన్యలును, యువకులును మాడ సంచరించుట స్వాభావికము. ఇంగ్లాండు దిగుటతోడనే హైందవవిద్యార్థులు ఆంగ్లేయులకు ఎంతయు సహజమైన ఈ ఆచారమున పడినచో దాని పరిణా

ఆ త్మ క థ

మము భయంకరము. అట్టివి అనేకము విన్నాము. భారతయువకులు ఈ వ్యసనమునకు పాల్పడి కన్యలతో కలిసిమెలిసి యుండుటకు అసత్య జీవనము జఱుప నొడంబడిరి. ఆంగ్లేయులపట్ల అది అనిండ్యము. భారతీయులకు మాత్ర మది తగదు. నేనును ఈ వలలో పడితిని. నాకు పెండ్లియాయెను. కొడుకుల నెత్తితిని. ఐనను అచట బ్రహ్మచారి నైతిని. ఆ నటనలన నా కేమియు ఆనందము కలుగలేదు. నా బిడి యమును, మానమును నన్ను నట్టేట త్రోయలేదు. నేను మాటలాడి కున్నచో నాతో మాటాడుటకుఁ గాని, నాతో తిరుగుటకుఁ గాని, ఎవతె ఉత్సహించును?

నాకు పిఠికితన మెంతయో బిడియ మంత. 'వెంటనరు'లో నేను ఉన్నటువంటి కుటుంబములలో ఇంటియామె కూతురు అతిథులను ప్రికారునకు తీసికొనివెళ్లుట ఒక ఆచారము. ఆమె ఒకనాఁడు నన్ను చేరువనున్న చక్కని గుట్టలకు తీసికొనిపోయెను. అసలు నాదే వడి నడక. ఆమెది నాకన్న. అదియు ఇదియు మాటలాడుచు నన్ను వడిగా లాగుకొని పోవుచుండెను. ఒకొక్కతడవ నేనును ఏదో చెప్పుచునే యుంటిని. తుదకు 'బౌను' అనియో, 'కారు' అనియో, 'అహా, ఎంత బాగుగా నున్నది!' అనియో, మెల్ల గా అనుచు పోవుచుంటిని. ఆమె పిట్టవలె పోవుచుండెను. ఎంతసేపటికి మరల ఇంటికి పోగలమా అని నేను నివ్వెఱిపోవుచుంటిని. ఇటులు మేము పర్వతశృంగ మెక్కితిమి. అంతటి ఎత్తు మడమల జోడు తొడిగికొనియు ఈ ఇరువది ఇరు వదియైదేండ్ల కన్య శరవేగమున దిగుచుండెను. నేను క్రిందికి దిగుటకు క్రిందుమీఁ దగుచుంటిని. పైపెచ్చు ఆమె ఎచట చూచిపోవునో యని లజ్జ. ఆమె వెనుదిరిగి నవ్వుచు ఇటు దిగు మటు దిగు మనియు, ఊత యిచ్చి దింపనా అనియు అడుగసాగెను. నావి కోడిపిల్ల గుండెలు.

ఈసాయముగూడ నెటులు చేయించుకొనగలను? తుదకు అతికష్టము మీద ప్రాకియు డేకియు, కొన్నిచోటుల కూరుచుండియు, ఎటులో క్రిందికి ఊడిపడితిని. ఆమె శాబాష్ శాబాష్ అని బిగ్గఱగా నవ్వి నన్ను ఎంత సిగ్గులజేయగలదో అంత సిగ్గులజేసెను.

అయితే అన్నిచోటులను ఈవిధముగా తప్పించుకొన శక్తి మగునా? భగవంతుడు నా అనత్యప్రణామము మాన్పఁ దలచెను. ట్రైటన్ అను గ్రామము వెంటనరువంటి ఆరోగ్యస్థానము. ఒకతూరి నే నటకు వెళ్లితిని. ఇది వెంటనరు వెళ్లుట ముందు, నే నా ట్రైటన్ నులో ఒకపూటపూర్ణ యింటికి పోతిని. అందు సామాన్య సిత్తిగతులు గల ఒకవృద్ధవితంతువు కానిపించెను. ఇంగ్లండులో ఇది నాకు ప్రథమ వత్సరము. అచట ఆహారపదార్థవివరణము పరాసుభాషలో ఉండెను. నా కాభాష తెలియదు. ఆ వృద్ధవిధవ ప్రక్కనే నే నుంటిని. నేను క్రొత్తవాడ ననియు, కలనరపడుచుంటి ననియు ఆమె గ్రహించి, 'నీవు క్రొత్తవానివలె ఉన్నావు. ఏమియో కలవర పడుచున్నావు. ఏమియు అడిగి తెప్పించుకొనలేదేమి?' అనెను. నేను ఆపదార్థపట్టి కలో ఒక్కొక్క అక్షరమే చూడఁబలుకుకొనుచు నడ్డనవానిని పిలువ వలె ననుకొనుచుండగా ఆమె పైరీతిగా అడిగెను. 'నే నామెకు వందన మిడి, 'నేను శాకాహారి' ననియు, 'నాకు పరాసుభాష రా' దని యు, 'ఏది గ్రాహ్యమో, ఏది అగ్రాహ్యమో తెలియక తికమక పడు చుంటి' ననియు చెప్పుకొంటిని.

అయితే నేను నీకు అంతయు తెలిపెద నని ఆమె అందలి భక్త్య భక్త్యములు తెలిపెను. ఈరీతిగా ఆమెకును నాకును ప్రథమపరిచితి. అది క్రమముగా మైత్రిగా పరిణమించి నేను ఇంగ్లండున ఉన్నంత

ఆత్మకథ

మును, పిదపగూడ, అనున్యతమయెను. ఆమె లండనులో తన యింటి విలాసము ఇచ్చి ప్రతిఆదివారము తనయింటికి విందునకు నిమంత్రించెను. ఇంతియ కాక విశేషములు వచ్చినపుడును, నన్ను నిమంత్రించుచుండెను. నాబిడియము పోగొట్ట నామె సాయపడెను. నన్ను పడుచులకుఁ జూపి నాకు వారితో సంభాషణభాగ్యమును కలిగించుచుండెను. ముఖ్యముగా ఒకపడుచు ఆమెయింట ఈసంభాషణ ములకుఁగాను ఉండెడిది. మేము మాటలాడుచుండఁగా ఆ వృద్ధకుటుంబిని అచటినుండి వెడలిపోవుచుండెడిది.

మొదట మొదట నాకు ఇదియంతయు క్రిందట్లు మీరుట్లుగా ఉండెడిది. నేను మాట కలుపలేను; పరిహాసములు పన్న లేను. కాని ఆమె నన్ను దారిలో పెట్టెను. నేను దారిని బడితిని. కొలదికాలములో ఆదివారమున కెదురుచూచి ఆపడుచు చెలితో సంభాషింప నుత్సహించితిని.

ఆవృద్ధవితంతువు నన్ను ఎక్కువగా ప్రహేళికల జేయఁ దొడఁగెను. మమ్ము సమావేశపఱుచుట కామె కేదో ఉద్దేశము ఉండును.

నాపని సందేహములో పడెను. నాకు పెండ్లి అయినదని చెప్పియుండినచో ఎంతబాగుగా నుండెడిది? అని నేను ననుకొంటిని. అటులు చెప్పియుండినచో ఆమె మాకు ఈ సమావేశము కూర్చియుండెడిది కాదు. అయినను ఈతప్పు దిద్దికొనుటకు ఆలస్యము కాలేదు. నేను సత్యము చెప్పచో అధిక సంకటమున మాలను. ఇటు లూహించి ఆమెకు ఈక్రిందిలేఖ వ్రాసితిని:—

బ్రైటనులో మనకు పరిచితి కలిగిన నాటునుండి నేను నన్ను మీకు దయ. నన్ను కన్నకొడుకువలె భావించితిరి. నాకు పెండ్లి చేయ

వలయు నని మీతలఁపు. అట్టి తలఁపుతో నాకు పడుచుల చెలిమి కలుగఁజేయుచున్నారు. విషయములు ముదిరిపోకుండ నేను తమ దయకు అపాత్రుఁడనని అంగీకరింతును. ముని మొదటనే నేను గృహస్థుఁడ నని తమ కెఱిగించియుండవలసినది. భారతవిద్యార్థు లందఱును అవివాహితులచుని చెప్పుకొందురని యెఱిగి నేనును అటులే చేసితిని. అది తప్పని ఇపుడు తెలిసెను. మరియు ఒకటి చెప్పఁదగినది. నాకు బాల్యముననే పెండ్లి ఆయెను. నా కొక కొడుకుగూడ. ఇంతకాలము నుండి మీ కిది మటుఁగుపఱచినందులకు చాల విచారించుచుంటిని. కాని సత్యము చెప్పు ధైర్యము ఈశ్వరుఁ డనుగ్రహించినందులకు ఆనందించుచున్నాను. మీరు నన్ను తుమింపరా? ఆపడుచుకడ నేను మేరదాఁటి పోలేదని నిక్కము చెప్పుచున్నాను. నేనుండవలయు స్థితి నాకు తెలియును. నా పెండ్లిమాట తెలియక మీరు సహజముగా నాసమావేశము కోరియుందురు. విషయములు ఇంతకు మించి పోకుండ నుండుటకు సత్యోద్ఘాటనయు ఆవశ్యకము.

‘ఈలేఖ అందినసేదప నేను మీ ఆతిథ్యమునకు అనర్హుఁడ నని మీకు తోచుచు నేనది తప్పుగా తీసికొనను. మీదయకును, మమత్వమునకును నే నెన్నఁటికిని అప్పు తీర్చలేను. ఇటుపయిని నన్ను నిషేధింపక మీఆతిథ్యమునకు అర్హుఁడ నని తలంతురేని నేను అన్నివిధముల ఆ అర్హతను కాపాడుకొని, యెప్పటివలె సుఖి నై, దానిని మీ ప్రేమకు చిహ్నముగా పరిగణింతును.’

నేను అటువంటి ఉత్తరము ఒక నిమిషములో వ్రాయఁజాల నని పాఠకుఁడు తెలిసికొనుఁగాక! ఎన్ని చిత్తు లయినవో నే నెఱుఁగ. కాని దానితో నాబరువు పోయినది. ఇంచుమించు తిరుగు తపాలాలోనే ఆమె కడనుండి ఉత్తరము వచ్చెను. —

ఆ త్మ క థ

‘నీవు అంతయు విప్పివేసి వ్రాసిన లేఖ అందినది. మే మిరువురమును చదువుకొని ప్రక్కలు పడ నవ్వుకొంటిమి. నీ అసత్యవరణము తుమింపడిగినది. సత్యము చెప్పి మంచి పని చేసితివి. నాపిలుపు ఎప్పటి వలెనె ఖాయము. రేపటి ఆదివారము నీ కెదురు చూతుము. నీబాల్య వివాహచరిత్ర సంతయు మాకు వినిచి వినోదపెట్టుదువుగాక ! దీనివలన మన మైత్రికి స్వల్పమును లోపము లేదని వేళ్లు ప్రమాణము చూపవలయునా ?’

నే నీరీతిగా అసత్యవ్రణమును మొదటికంటె కోసివైచితిని. అటుపిమ్మట ఆనశ్చక మయినపుడు నావివాహమునుగూర్చి సత్యము వచింప సంశయింపలేదు.

మతపరిచితి

శ్రీమలో నాయున్న రెండవయేడు చివర దివ్యజ్ఞాన సామాజికులు ఇరువురు నాకు పరిచితులయిరి. వారు సోదరులు, అవివాహితులును. వారు నన్ను గీత చదువ ప్రేరించిరి. వారు సర్ ఎడ్విన్ ఆర్నాల్డుగారి గీతానువాదము చదువుచుండిరి. తమతో కలిసి సంస్కృతగీత చదువుటకు వారు నన్ను పిలిచిరి. నేను స్గిలితిని. ఏలన, నేను దానిని చదివియుండలేదు. సుజరాతీ అనువాదమునుగూడ చదివియుండలేదు. నావిషయమును వారికి కొంకుతో ఎఱిగించితిని. నాకు సంస్కృతిమన ప్రవేశము అల్పమయ్యును అనువాదము మూలమునకు ఎచులు భేదించెనో అది తెలిసికొను శక్తి కలదని తెలచి, ఆవిషయమును తెలిపి, వారితో గీత చదువ దొరకొంటిని. ద్వితీయాధ్యాయమునందలి-

‘ధ్యాయతో విషయాన్ పుంస స్సంగస్తే షూపజాయతే,
సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధోఽభిజాయతే.
క్రోధాద్భవతి సంమోహ స్సమోహాత్ స్మృతివిభ్రమః,
స్మృతిభ్రంశాద్భుద్ధినాశో బుద్ధినాశాద్విసర్జ్యతీ.’

. ఈశ్లోకములు నా మనస్సున నాటుకొన్నవి. నేటికిని వాని ధ్వని నా చెవులలో జుమ్మునుచున్నది. భగవద్గీత అమూల్యగ్రంథమను విశ్వాసము దినదినము ప్రబలుచున్నది. తత్త్వజ్ఞానమున దానితో సాటి యగు గ్రంథము మఱొండు లేదని నిక్కముగా నా నమ్మిక. నాకు

ఆ త్మ క థ

మనసు చెదరినపుడు గీత అమూల్యమగు సాయము చేసెను. ఇంచు మించు ఆంగ్లగీతానువాదము లన్నియు శేజదివితిని. ఆర్నాల్డుగారి అనువాదమే ఉత్తమమైనదని నాతలఁపు. అతఁడు మూలానుయాయు. అది ఒక అనువాదమువలె నుండదు. నే నీ మిత్రులతో గీత చదివినను దానిని చక్కగా చదివితినిని చెప్పజాలను. అటు పిమ్మట కొన్ని సంవత్సరముల యనంతరముననే అది నిత్యపారాయణములో పడినది.

మరియు వారు ఆర్నాల్డుగారి లైట్ ఆఫ్ ఏషియా అనుగ్రంథమును (బుద్ధసరితము) చదువుచుని చెప్పిరి. అంతకుముందు నేను ఆర్నాల్డుగారు ఒక గీతనే అనువదించి రనుకొంటిని. నేను బుద్ధసరితము గీతకంటె ఎక్కువ రుచితో చదివితిని. గ్రంథమును చేతఁ బెట్టుకొనినచో క్రింద నుంప ఇప్టముండెడిది కాదు. వారొకనాఁడు నన్ను బ్లావోస్కో కీ భవనమునకుఁ గొంపోయి మదాం బ్లావోస్కోగారికి, ఆనిబిసెంటు సతిగారికిని నన్ను పరిచితుఁ జేసిరి. బిసెంటుగారు అపుడే దివ్యజ్ఞాన సమాజమున కలిసెను. అపుడు ఆమె కలయికను గూర్చి సత్రికలలో చమత్కారముగా చర్చలు జరుగుచుండెడివి. నేను ప్రతిచర్చను ఆసక్తితో గమనించుచుంటిని. వారు నన్ను సమాజమున చేర సలహా నిచ్చిరి. 'నా మతమును గూర్చియే నా కేమియు తెలియనపు డిది ఇతరమత సంప్రదాయమున చేరుటయా?' అని నేను విషయముతో నిరాకరించితిని. వారు చెప్పిన మీఁదట నేను 'కీ టు థియాసఫీ' అను మదాం బ్లావోస్కో రచితమగు గ్రంథమును చదివినట్లులు గుఱుతు. ఆ పుస్తకము హిందూమతగ్రంథములఁ జదువ తృప్తి కలిగించెను. మఱియు హిందూమతము అంధవిశ్వాసయుత మని ఘోషింపి హిందూమతముపై మోపిన నిందను తొలగించెను.

ఆ కాలముననే మాంచెప్పరునుండి వచ్చిన ఒక మంచి క్రైస్తవుడు శాకాహారాగారమున నాకు కలిసెను. అతడు క్రైస్తవమతము గుఱించి మాటలాడెను. రాజకోటలో నే నెఱిగిన ఘాడిలనర్యలు అతనికి చెప్పితిని. అతడవి విని నగచెను. 'నేను శాకాహారిని. నేను త్రావను. నా తోడి క్రైస్తవులు మాంసభోగాలు, మద్యపాయాలు నిస్సంశయము. కాని ఈ రెంటిని బైబిలు తిను మని విధింపదు. బైబిలు సదువువో ప్రమకే తెలియును' అనెను. నేను సరి యంటిని. అతడు నా నొకబైబిలిచ్చెను. ఆయనయే బైబిలులను అమ్ముచున్నటులును, పటములు అనుక్రమణిక ముద్రలగునవి కల ఒక ప్రతిని నే నాయన కడ కొంటిననియు కొంచెము గుఱుతు. కాని నుచు మొదలిడితిని. కాని ఓల్డ్ టెస్టామెంటు (ప్రాతనిబంధన) సాగలేదు. సృష్టిని గూర్చిన అన్యాయములును, పదపడి అన్యాయములును చదువు చుండఁగా నిగుర వచ్చెను. నదివీతి ననిపించుకొనుటకు ఎక్లొ మిగిలిన భాగములును నదివీతిని. నీవియు రుచింపలేదు. నంబర్సు అను భాగము వెగటుగా నుండెను.

కాని న్యూ టెస్టామెంటు చాల ఆకర్షించెను. ముఖ్యముగా అందలి సెర్మన్ ఆన్ ది మాంట్ (గిరి-ప్రవచనము). గీతకును, దీనికిని సాటి యనుకొంటిని.

ఎవరు ఎటులు చేయుదురో వారు అట్టిఫలము అనుభవించురు. అనఁగా అన్యాయమును పాఠదోలవలయునని మీ తలఁపు. కాని నే నందునుగదా, అన్యాయముచే అన్యాయమును పాఠదోలలేదు. ఎవరేని నీ కుడి చెంపమీద లెంపకాయ కొట్టినచో, నీవు

ఆ త్మ క థ

నీయెడనుచెంప మాడ వానికేసి త్రిప్పుము. ఎవ రేని నీ యుత్తరీయమును లాగికొన్నచో, నీ యంతరీయమును మాడ ఇచ్చివేయుము.' *

అను ఈవాక్యములు నాకు అత్యానందము కలిగించినవి. 'జలమును నీ కీయఁగలవాని కెందేని ఒసఁగుమీ కడుపార నోగిరంబు' అనుశ్యామలభట్టు వాక్యములు మనసున తగిలెను. అపరిపక్వమయిన నా మనస్సుగీత, బుద్ధచరిత, గిరి-ప్రవచనము, వీనిబోధములలో ఐక్యమన్వేషింపఁ జూచెను. అట్టిత్యాగమే ఉత్తమమత మని నాకు నచ్చెను.

ఈ వ్యాసంగము అన్యమతాచార్యుల జీవితములు చదువ ప్రేరించెను. కార్లయిలు వ్రాసిన 'హీరోస్ అండ్ హీరో ఇర్లీప్' అనుగ్రంథము నొక మిత్రుఁడు చదువుచునెను. అందు మహమ్మదు జీవితము చదివి అతని మాహాత్మ్యమును, వీరత్వమును, తపశ్చర్యను తెలిసికొంటిని.

పరీక్షలు దాపరించుటచే ఇఁక అవకాశము లేక అప్పుడు ఇఁక నేమియు చదువ లేకపోతిని. కాని వివిధమతములను తెలిసికొనవలెనని మాత్రము మనస్సులో వేసికొంటిని.

నా స్థికమతము మాడ తెలిసికొనుట మంచిదికదా అనుకొంటిని. బ్రాహ్మగారి పేరును, శేరుతోపాటు ఆతనిమతమును ప్రతి హిందువును ఎఱుఁగును. నా స్థికతిగుఱించి నే నొకపుస్తకము చదివితిని. దానిపేరు మాత్రము గుఱుతు లేదు. నా కది రుచిగా లేదు. ఏలన, నే నపుడే నా స్థిక మరుఘామిని చాటితిని. అపుడే బిసెంటుగారు నా స్థిక

* 'But I say unto you that ye resist not evil: But whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also. And if any man take away thy coat let him have thy cloak too.'

మతమునుండి ఆ స్థికమతములో కలిసెను. ఆ విషయముకూడ నా స్థిక మతమునెడ అనిష్టకారణ మాయెను. బిసెంటుగారు వ్రాసిన 'నేను ఎటులు దివ్యజ్ఞానసమాజమున కలిసితిని' అనుగ్రంథము నేను చదివితినీ.

ఆ రోజులలోనే బ్రాడ్లాగారు చచ్చిరి. వోకింగ్ సెమిట్రీలో ఆయనను పూడ్చిరి. అపుడు లండనులోని భారతీయు లందఱు ఆ శవముతో వెల్లిరి. నేనును. అంత్యక్రియలు చూచుటకు కొందఱు ఘాదిరీలుకూడ వచ్చిరి. తిరిగివచ్చినపుడు స్టేషనులో రైలుకొఱకు వేచియుండనాయెను. అచట ఒక నా స్థికాగ్రేసరుడు ఒక ఘాదిరీని చూచి 'వోవుడు కలఁడా?' అనెను.

'ఉన్నాఁడు' అని ఆమంచిఘాదిరీ మెల్లగా ప్రత్యుత్తరించెను.

'భూమి చుట్టుకొలత ౨౮,౦౦౦ మైళ్లు అని మీరును అంగీకరింతురా?' అని ఆ నా స్థికుడు ఘాదిరీకి పరాజయముకూర్చు దలంచి అడిగెను.

'అంగీకారము.'

'అయితే, అయ్యా! ఈశ్వరుని కొలత ఎంత? ఆయన ఎచట ఉండును?'

'మనము తెలిసికొనవలయును గాని ఆయన మన యిరువుర హృదయములందును కలఁడు.'

'అయ్యా అయ్యా! ఇప్పటికిని నన్ను పసికాయనుగా తలఁపకుఁడు.' అని అతఁడు మా కేసీ జయద్యస్టితో చూచుచు అనెను.

ఘాదిరీ నమ్రుఁడై మానము తాల్చెను.

ఈ సంభాషణయు నాకు నా స్థికమతముపై అనూయ పెంచెను.

నిర్బల కే బల రామ్ *

నాకు హైందవ మతమునందును, జగత్తులోని ఇతర మతములం
దును కొంచెము ప్రవేశము ఉన్నను, విషమ సమయములలో అది
నన్ను రక్షింపజాలదని నే నెఱిగియుండవలసినది. ఆపత్స్వచయమునందు
ఏ వస్తువు మనుష్యుని రక్షించునో ఆసమయమున దానిగుఱించి భావము
ఉండదు. జ్ఞానమును ఉండదు. నా స్తితుడు తన ఆపత్తు తప్పటకు స్వభా
వము కారణ మనును; ఆ స్తితుడు తనను ఈశ్వరుడు రక్షించెనును.
మరియు తన వేదాంతాధ్యయనము గాని, తపస్సు లేక సాధన గాని,
ఒక కారణముగా ఎంచును. ఈ రీతిగా ఎనికి తోచినటులు వారికి
అనుమింప అధికారము ఉన్నది. కాని రక్షింపబడిన సమయమున తనను
తన సాధనయే రక్షించినదో, మఱి యెవడేని రక్షించెనో తనకు తెలి
యదు. ఎవడు తన నిష్ఠాబలమునకు గర్వించునో వాడు తన నిష్ఠాబల
ము దుమ్ముధూళి అగునని ఎఱుగఁడా? అట్టి సమయములందు అనుభ
వము లేని శాస్త్రజ్ఞానము వృథా.

కేవల శాస్త్రజ్ఞానముయొక్క వైయర్థ్యము మొదట నా కను
భవ మైనది సీమలో. అంతకు ముందు జరిగిన విషయములలో నాకు
రక్షణ మెట్లాదవెనో చెప్పజాలను. అప్పటికి నేను చిన్నవాడను. కాని
నేడు నా కిరువదేండ్లు. గృహస్థాశ్రమము బాగుగా అనుభూత మైనది.
పెండ్లము, పైఁగా పిల్లలు.....

* బలము లేనివారికి రాముడే బలము.

౨౧ నిర్బల కే బల రామ్

నాకు గుఱుతు కలంతవఱకు నీమలో నా యున్న చివర ఏడు, అది గూఁరి సంవత్సరము, ఆ సంవత్సరమున పోర్ట్ సుమతులో శాకాహారసభ జరిగెను. దానికి నేనును, నా మిత్రుఁ డొకఁడును ఆహూతుల మైతిమి. పోర్ట్ సుమతు సముద్రపు రేవు. ఆయూరునందు నావిక జనము బహుళము. అనట చెడుపేరు గల స్త్రీలు సాక్షాత్తు బోగము వారు కారు. కాని నీతియెడల ఏమియు పట్టుదల లేనివారు పలువురు కలరు. మేము అటువంటి ఒకయింట దిగితిమి. సన్మానసంఘమువారికి ఆ నిమయము తెలియదని వేఱ చెప్ప నక్కఱలేదు. ఎప్పుడో ఒకసారి వచ్చిపోవు నా వంటి బాటసారులను పోర్ట్ సుమతు వంటి పక్షన మున నీని మంచి బసలో, ఏవి చెడుబసలో తెలిసికొనుట దుస్సరము.

రత్రి సభనుండి మే మింటికి వచ్చితిమి. భోజనానంతరమున పేకాటకు హుచ్చుంటిమి. నీమలో గొప్పగొప్పవారి యిండ్లలోఁగూడ గృహిణులు అతిథులతో పేకాడుట ఆచారము. ఆ పేకాటలో అందఱును నిగ్గోషములైన ఛలోక్తుల నాడుచుందురు. ఇవట బీభత్సవిసోద మారంభమాయెను.

నా మిత్రుఁ డీవిద్యలో నేర్పరియని నే నెఱుంగ. నాకును ఈవిసోషము ఇంపిత మాయెను. నేనును అందు దిగితిని. మాటలు చేతలలోనికి దిగఁజొచ్చెను. పేక నావల నుంచునవసరము వచ్చెను: కాని భగవంతుఁడు నా మిత్రుని హృదయమున ప్రవేశించెను. అతఁ డిట్లనెను: 'నీవు నా, కష్టగోరకలిలో? ఈపాపములో? నీకిచట పనిలేదు పో, లేచి పో.'

నేను సిగ్గున మగ్గితిని. అతిని ముదల కైకొంటిని. హృదయమున నా మిత్రునకు కృతజ్ఞత చూపితిని. మా అమ్మగారిముందు నా చేసిన ప్రమాదము గుఱుతు తాఁకెను. నేను పాటిపోతిని. నేను వడఁకుచు నా

ఆ త్మ క థ

గదికి పోతిని. వేటకాని తప్పించుకొన్న లేడినలె నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొనెను.

పరకాంత యెడల నాకు వికారము కలుగుట కిది ప్రథమపర్యాయము. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. అనేకవిచారములు నన్నావరించెను. ఈ యింటినుండి లేచిపోనా? నే నీపత్తనమునుండియే పాటిపోనా? నే నెచట నుంటిని? నేను కాఁపులమీఁద నుండనిచో నాగతి యేమగును? ఇటు లనుకొని అప్పటినుండి అతిబాగ్రతతో మెలఁగ నిశ్చయించుకొంటిని. ఆయింటి నే కాక యెట్టులేని పోర్ట్ సుమతునే విశిచిహించలఁచితిని. సభలు ఇఁక రెండునాళ్ల కెక్కువ జరుగవు. ఆ మఱునాఁటి సాయంకాలమే నేను పోర్ట్ సుమతునుండి నిష్క్రమించినటులును, నా మిత్రుఁడు మఱికొంతకాల మచట నున్నటులును గుఱుతు.

ఆ సమయమున నాకు మతమునుగూర్చిగాని, దైవమునుగూర్చిగాని, దైవసాహాయ్యమునుగూర్చిగాని, తెలియదు. నన్ను ఆసమయమున ఈశ్వరుఁడు రక్షించెనని అనుకొనుట తెలిసీ తెలియని స్థితి. అన్ని ఇక్కట్లులలో న న్నఁతడు రక్షించెను. కాని జీవితముయొక్క వివిధ రంగములందు నా కిది యనుభవము. 'ఈశ్వరుఁడు నన్ను రక్షించె' అను వాక్యమునకు అర్థము నేఁడు నాకు చక్కగా తెలియును; కాని యింకను దీనివిలువ సరిగా గుఱుతింపఁజాలకున్నాననియు నే నెఱుఁగుదును. అనుభవము చేతనే అది తెలియఁదగినది. కాని యెన్నియో ఆధ్యాత్మిక యత్నములందును, లాయరుపనియందును, సంస్థాసంచాలనములందును, రాజకీయవ్యవహారములందును నాకు పొసఁగిన విషయఘటనలలో భగవంతుఁడు నన్ను రక్షించెనని చెప్పఁగలను. ఉపాయము లన్నియు ఊరేఁగినపుడు, సహాయులు దిగ నాడినపుడు, అనువు లంతరించినపుడు, ఎటునుండియో, ఎటులో ఆసాహాయ్యము వచ్చునని నా యనుభవము.

౨౧ నిర్బల కే బల రామ్

స్తుతియు, ఉపాసనయు, ప్రార్థనయు, ఇవి స్రుష్టినమ్మకములు కావు. అవి పాప భోజన స్థాన గమనముల కంటె అధికసత్యములు. ఇవియ సత్యములు, మిగిలినవి అసత్యము లన్నచో అతిశయోక్తి కాఁజాలదు.

ఈ ఉపాసన, ఈ ప్రార్థన వాణీనైభవము కాదు. దీనికి కాణాచి నాలుక కాదు, హృదయము. కావున భక్తిని నించి హృదయమును నిర్మలము చేసికొంటిమేని, మన మా అనంతమున కెగురఁగలము. ప్రార్థనకు చిహ్నతో పని లేదు. అది స్వభావముచేతనే అద్భుత సస్తువు. వికారరూపములగు మలములను, అనఁగా కామాదులను, శుద్ధి చేయుటలో హృదయపూర్వకమైన ఉపాసన ఉత్తమ సాధనమని చెప్పుటకు నేను సందేహింపను. అయితే ఆ ఉపాసన అతి వినతితో, అతి నమ్రతతో పొంది పాపఁగి యుండవలయును.

నారాయణ హేమచంద్రుడు

అతని జులలో నారాయణ హేమచంద్రుడు నీమకు వచ్చెను.

అతడు మంచి లేకరి అని వినియుంటిని. నేనునా ఇండ్లియక
అసోసియేషన్ కు సంబంధించిన మానింగ్ కన్వెన్షన్ నామన మేము
కలిసికొంటిమి. నేను ఇతిరులతో కలిసిమెలిసి యుండలేనని మానింగ్
కన్వెన్షన్ ఎఱుగును. నేను ఆమె యింటి కేగినపుడు, ఎవరేనీ పలుకరించి
నపుడు తప్ప, నేను ముఖపిఠానముగా మార్పుండునాడును. ఆమె నాకు
అతనితో పరిచితి కలిపెను. అతనికి ఇంగ్లీషు రాదు. అతనిది వింత నాల
కము. ఒక వికారపు లాగు, అట్టిచే పార్శ్వపద్ధతిని ముదతలుపడి ముటికి
యైన బూడిదరంగు కోటు; నెక్ టైగాని, కాలరుగాని లేదు. మచ్చలు
కట్టిన ఉన్నితోసీ. వైని సోడుగుపాటి గడ్డము.

అతడు బక్కపలుచన, పొట్టి. అతని సుండ్రపుమోమున
మశూచి మచ్చలు. ముక్కు కొన దేలినదియుఁ గాను, మొద్దు పొటను
లేదు. మాటిమాటికి అతని చేయిగడ్డము విడుచు.

నాగరకసంఘమున ఆ వింతవాలకపు మనుష్యుడు వేలుపెట్టి
చూపించునటు లుండుట సిద్ధము.

‘నేను తమ్మును గుఱించి చాల వింటిని. మీ గ్రంథములు కొన్ని
చదివితిని. మీరు నా యింటికి దయచేయరా?’ అని నే నంటిని.

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

అతనిది ఇంచుమించు బండకొంతుక. నవ్వుచు అతఁ డిట్లునెను—
'మీబస ఎచట?'

'స్తోమపీఠిలో.'

'అగుచో మనము ఒకచోటివారమే. నాకు ఇంగ్లీషు చదివి
కొనవలెనని ఉన్నది. చెప్పెదరా?'

'నాకు తెలిసినదానిలో మీకు చెప్పటకు నాకును సంతసమే.
నాశక్తికొలది చెప్పెదను. మీకిష్టమేని నేనే తమకడకు వచ్చెదను.'

'వలదు, నేనే వత్తును. నా కడ పాఠశాల కలదు; దాని తీసి
కొని వత్తును.'

సమయము నిశ్చిత మాయెను. వడిగా మాకు నిండునెయ్యము
కలిసెను.

నారాయణ హేమచంద్రునకు ఇంచుకయు వ్యాకరణము రాదు.
అతనికి గుఱ్ఱము అనునది క్రియ. పరువెత్తుట అనునది విశేష్యము.
ఇట్టి విచిత్రోదాహరణము లింకను కొన్ని నాకు గుఱుతు కలవు.
కాని అతని అజ్ఞానము నాకు కొఱుకఁబడలేదు. నా స్వల్పవ్యాకరణ
జ్ఞాన మాతనిమీఁద పాఠలేదు. వ్యాకరణము రాకపోయెనే అనుదుగ్ధ
అతనికి లేదు.

కొంచెమేనియు చింతలేక అతఁ డిటులనెను—'నే నెన్నఁడును
మీ నలె బడికి పోలేదు. నాఉద్దేశము ప్రకటింపవలసినపుడు వ్యాకరణా
వశ్యకత నాకు కానరాలేదు. సరియ, మీకు బంగారీ వచ్చువా? నాకు
వచ్చును. నేను వంగదేశము తిరిగితిని. మహర్షి దేవేంద్రనాథ తామర
గంధములు గుజరాతీవారికి అనువదించి ఇచ్చినది నేను. ఇంకను

ఆత్మకథ

ఇతరభావలనుండి గొప్ప గ్రంథములను అనువదించి గుజరాతీవారికి సమర్పించవలెను. నా అనువాదము మక్కికి మక్కి కాదు. భావ మాత్రము తెచ్చినఁ జాలును, నాకు తృప్తి. నా పిమ్మట ఇతరులు వారి విజ్ఞానముతో ముందుముందు ఇంకను చక్కగా చేయఁగలుగుదురు. వ్యాకరణ సాహాయ్యము లేక నేను గ్రహించినది నాకు చాలును. తృప్తిఁగొన్నది. నాకు మరాటీ, హిందీ, బంగాలీ ఈమూఁడును వచ్చును. ఇప్పుడు ఇంగ్లీషు మొదలు వేసితిని. నాకు కావలసినది కబ్జరాశి. అంతటితో నా ఆశ తీటు ననుకొంటిరా? ఊహుఁ. నేను ప్రాన్ను వెళ్లవలెను. ఫ్రెంచి నేర్వవలెను. ఆ పరాసుభావలో మంచిగ్రంథములు కొల్లలుగా ఉన్నవని వింటిని. వీలు అయినచో జర్మనీ వెళ్లవలెను. ఆ భావ నేర్వవలెను' అని యిటు లాతఁడు విడిచిపెట్టక మాటలాడుచుండువాఁడు. ఆయనకు భావల నన్నిటిని చుట్టఁబెట్టి మ్రొంగవలయు నన్నంత ఆశ. మఱి పరదేశములు తిరుగను అట్టి యాశయే.

‘అయితే మీ రమెరికాకును పోవుదురా?’

‘తప్పక. ఆ క్రొత్తప్రపంచము చూడక మఱి ఇండియాకు మళ్లుదునా?’

‘అయితే డబ్బు?’

‘నాకు డబ్బుతో పనిలేదు. నాకు మీవలె హోషు అక్కఱలేదు. నేను తినున దెంత తార్చెడి దేమి? నా పుస్తకము లిచ్చుకొలఁది డబ్బును, మిత్రు లిచ్చునదియు చాలు. నేను మూఁడవ తరగతి లోనే పఠ్యునింతును. అమెరికాకు వెళ్లుచో డెక్ మీదనే.’

నారాయణ హేమచంద్రుని ఈ మాదిరి ఋజువర్తన మనునది అది ఆయన సొంతము. మఱియు దానికి తూఁగు మంచి మనస్సును

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

అయనకు కలదు. గర్వస్వర్గయు లేదు: అయినను ఒకటి: తన కత్తిని గుఱించి మించిన నమ్మకము.

హేమ రోజును కలియుచుంటిమి. మా పనులలో, చేతలలో శాంతవట్టు పోలిక కలదు. మేమిరువురము కాకాహారులము. తఱుచు మాకు ఒక్కడనే భోజనము. ఇది నాకు నేనే వండుకొని వారము ౧౩ పిల్లింగులతో గడుపు కాలము. నే నొక్కొక్కపుడు అతని గదికిని, ఆతఁడొకొక్కపుడు మాగదికిని పోవుచు వచ్చుచుండువారము. నా వంటక మింగ్లీ ఘమాదిరి. అతనికి హిందూమాదిరి తప్ప మరొకటి గిట్టదు. అతనికి పప్పు లేనిది ముద్ద దిగదు. నేను ముల్లంగితో నూపు చేయఁగా ఆయన మూతి ముఱకటించువాఁడు. ఒకనాఁడు ఆయన ఎటులో వేఱుసెనగ లంకించుకొని వచ్చి వండి నాకు పెట్టవచ్చెను. నేను లాట్టలువేయుచు తింటిని. ఈరీతిగా నే నాయనకు, ఆయన నాకు పెట్టుట సతమాయెను.

ఆ దినములలో కార్డినల్ మానింగుగారి కేరు ప్రతివాని పెదవుల మీఁదను ఆడుచుండెను. నాకాశ్రయమునందలి పనివాండ్రు కట్టిన సమ్మె జాబ్ బరన్ సు గారును, కార్డినల్ మానింగుగారును చేసిన ప్రయత్నముల వల్ల అంతమొందెను. కార్డినల్ మానింగుగారి నిరాడంబరమైన సామ్యజీవనమును గూర్చి డిజరాలీ మంత్రిగారి అభినందనమును నేను హేమచంద్రునికి చెప్పితిని. 'నే నాసాధు పురుషుని మాచుట జరూరు' అని ఆతఁడనెను.

‘ఆతఁడు చాల గొప్పవాఁడు. నీ కెటులు చూడ వీలగును?’

‘ఓ, కలుగును. దానికి మార్గము చెప్పెదను. నేనొక గ్రంథకర్త నయినట్లును, ఆయన పరోపకారప్రవీణతకు ప్రత్యక్షముగా ధన్యవాదముల నర్పింపఁ దలచినట్లును; మరొకటి, నాకు ఇంగ్లీషు రాదు గనుక

ఆత్మకథ

మిమ్ముడుబాసిగా తీసికొనివచ్చునట్లును-ఈయర్థమంతయు వచ్చునటులు నా పేరున మీ రొకఉత్తర మాయనకు వ్రాయుడు. తెలిసినదా?

నేనటు లొక లేఖ వ్రాసితిని. రెండుమా న్నాళ్లలో కార్డినల్ మానింగుగారు సమయ మేర్పఱచుచు ప్రత్యుత్తరించిరి.

మేమిరువురము వెళ్లితిమి. నేను ఒకరి దర్శనమునకు వెళ్లనపుడు తొడుగుకొన మామూలైన దుస్తులను తొడిగితిని. నారాయణ హేమ చంద్రుడు తన సనాతన పద్ధతిలోనే యుండెను: మామూలు కోటు, మామూలు లాగు. నేను కొంచెము పరిహాసము చేసితిని. అతడు నా నవ్వె గురఁగొట్టి యిట్లనెను: 'నాగరక పుష్పిల కాయలు మీరందఱు పందఱు. మహాపురుషు లెన్నఁడునుహృదయమును చూతురుగాని పైపైనిచూడరు.'

మేము కార్డినల్ మామూలు చొరబడితిమి. అది పెద్ద నగరు. మేము కూర్చున్నంతనే బక్కపలుచని పాడుగుపాటి ముదుసలి యొకఁడు వచ్చి కరస్పర్శ చేసెను.

నారాయణ హేమచంద్రుడు అభివందనముతో ఇటులనెను:—
'నేను మీ సమయ మపహరింపను. నేను మీ కీర్తి చాల వింటిని. మీరు సమ్మెకట్టిన పనివాండ్రకు ఉపకారము చేసితిరి. ఇక్కడికి వచ్చి మిమ్మభినందింపవలెనని మనసు పుట్టినది. ప్రపంచమున సాధుపురుషుల దర్శనము చేసికొనుట నాకు రివాజు. అందులకు తమ కీ కష్టము కూర్చితిని.'

అతని గుజరాతీ పలుకులకు నేను తర్జుమా చేసితిని. 'మీరాకకు సంకసము. మీకు ఇవట నివాసము సుఖకర మగుఁగాక! అని ఆసింతును. మఱియు మీ రిచటి జనముతో పరిచితు లగుదురు గాక! భగవంతుడు మీకు మంగళ మొసఁగుఁగాక!' అని మానింగుగారు ఈమాటలు పలికి నిష్క్రమించెను.

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

నారాయణ హేమచంద్రుడు దొకనాడు వర్ష తొడుగుకొని, దోవతి కట్టుకొని నా బసకు వచ్చెను. ఆ యింటి గేస్తురాలు తలుపు తీయుచునే భయపడెను. తత్తఱపాటుతో (నేను మాటిమాటికి మకాము మాట్టుచుంటినని పాతకుఁ డెఱుఁగు. ఇది మరల క్రొత్తమకాము. ఈమె క్రొత్తయామె. ఈమె నారాయణహేమచంద్రు నెఱుఁగను.) నా కడకు పరువెత్తుకొని వచ్చి, ఒక రకపు పిచ్చివాఁడు మీకొఱకు వేచి యున్నాఁ డని చెప్పెను. నేను ద్వారముకడకు వెళ్లి నారాయణ హేమచంద్రునిఁ జూచి నివ్వెఱ పోయితిని. అతఁ డెప్పటివలె చునే ఉండెను.

‘బహులూ! పిల్లలెవ్వరును మిమ్ముఁ జూచి అల్లరి-దు.

‘వారు నావెంటఁ బడిరి కాని నేను వారిని దానితో వెనుదిరిగి పోయిరి.’ హేమచంద్రుడు

లండనులో కొన్ని మాసము లుండి పరాసుపుస్తకముల పారిన వెళ్లెను. అతఁడు పరాసుబాగ్గము సరిమాడఁగలిగినంత ననువదించును బూనుకొనెను. అతఁడు వానిని చదువనిచ్చెను. అది ప్రేంచి నాటను వచ్చును గాన ధర్మము.

అనువాదము కాదు, మఱి : వెళ్ల వలయునను తన నిశ్చయమును నిర్వృతుడ కతఁడు ‘పడి డెక్ టిక్లెట్టు సంపాదించెను. వర్ష, హించెను. తండ్రిజాటులోనికి వెళ్లఁగా, అది అచట అసభ్యవేష మై దోవతి కట్టుకొని బెడ్ నేట్ సులో అతఁడు ప్రాసిమ్యుమ్ కో చేయఁ నందువల్ల నువ్వతఁడై అతనిని విడిచిరని గుర్తు.

పట్టా వుట్టినది-కాని పిచ్చుట?

బారిష్టరు పరీక్ష నిచ్చుటకు నేను సీమకు వెళ్లితిని. అది ఏమై నది? దీని గుఱించి లోఁగడ చెప్పనైతిని. దాని గుఱించి కొంచెము వ్రాయుటకు ఇది తఱి.

బారిష్టరు పరీక్ష నిచ్చుటకు రెండు నియమములు: ఒకటి నియత కాలపరిపాలనము, రెండు పరీక్ష లిచ్చుట. ఇంచు మించు మూఁడేండ్ల పరిమితమైన కాలమును పండ్రెండుగా విభాగించి, అటులు ప్రవిధి క్తమైన కాలమున ఒక్కొక్క ప్రవిభాగమున జరుగు ఇరుగది నాలుగు విందులలో కనీసము ఆఱువిందులు కుడుచుట నియతకాల పరిపాలనము.* విందులు కుడుచుట అనఁగా సాక్షాత్తు తినుట కాదు. నియతములగు గంటలయందు హాజరై విందు జరుగు కాలమంతయు ఉండుట. సామాన్యముగా అందఱును పక్ష్యాన్నములు భుజింతురు. కోరుకొన్న మద్యము త్రోలుదురు. ఒక్కొక్కవిందునకు రెండుమూఁడు రూకల వెల. ఇది మితమే. వీలయన్న, హాటెలులో ఒక్క మద్యమునకే అంత వెల యుండును. నవనాగరకులు కాని హిందువులకు అన్నము వెలకంటె తదంతర్లీ నమైన మధువునకు అంతవెల అయిన దన్నచో వింతయే. సీమలో నా కీసంగతి క్రొత్తగా తెలిసినపుడు హృదయా

* అనఁగా మూడునగవత్సరములకు పండ్రెండు టెరములు (terms); ఒక్కొక్క టెరమునకు పండ్రెండు విందులు; సంవత్సరమున కిట్టి టెరములు నాలుగు, విందులు కొందరి యొఱు.

ఆత్మకథ

ఘాతము కలిగెను. త్రాగుడునకు ఇంత డబ్బు వీల పాడు చేయుదు రని ఆశ్చర్యమయినది. తరువాత నాకది అర్థమైనది. నేను తఱచు అందు తిన్నది లేదు. వీలనగా, అందు నాకు తినదగినవి రొట్టెయ్య, బంగాళాదుంపయ్య, కాబేజీయ్యమాత్రము. మొదట వీనియందు నా కిష్టములేక తినలేదు; రుచిపడిన పిమ్మట ఇంకను పెట్టుమని అడుగుటకు సాహసించితిని.

విద్యార్థులకిడు నా హారముకన్న ఉపాధ్యాయులకిడు నా హారము మేలుతరమైనది. నాతోపాటు కాకాహారి ఒక పార్సీవిద్యార్థి కలడు. మేము కాకాహారులము కావున ఉపాధ్యాయులకు పెట్టు కాకాహారములలో కొన్ని మాకు పెట్టుడని విన్నవించుకొంటిమి. మా విన్నపము కైకో లాయెను. మాకును కాకములు, ఫలములు రాదొడంగెను.

అందు నలువురు విద్యార్థుల ముతాకు రెండు సారాబుడ్ల నిత్తురు. నేను సారా సోడను, కావున ముతా నిండుటకు ప్రతివారును నన్ను ఆహ్వానించువారు. వీలనగా వారు మూపురే రెండుకాయలను వీల్చి వేయవచ్చును. ప్రతి యిరువది నాలుగు విందులకును ఒకటి పెద్దవిందు. దానికి గ్రాండు ప్లేట్ అని పేరు. అందు మామూలువి కాక షాంపేన్, పోర్టువైన్, షెర్రీ మున్నగు మద్యములు ఉండును. అనాడు నాకు ప్రశోకముగా పిలుపుమీద పిలుపు, పిలుపుమీద పిలుపు ఉండెడిది.

ఈవిందులవలన చారిష్ట రగుటకు అధిక-అర్హత ఎటులు కలుగునో నాటికిని, నేటికిని నాకు తెలియరాదు. మొదట మొదట ఈవిందులకు కొలదిమంది విద్యార్థులు వెళ్లేడువారు. విద్యార్థులకును, ఉపాధ్యాయులకును పరస్పరము సంభాషణములకు అవకాశము ఉండెడిది. ఉపన్యాసములును జరిగెడివి. వీనివలన మెఱుగుపడిన లోకజ్ఞానమును, కొంత నాగరకతయు, ఉపన్యాససమర్థతయు

౨౪ పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట?

విద్యార్థులకు అచ్చెడిది. నాకాలము వచ్చునకి అవన్నియు దాటిపోయెను. ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులకు ఎడముగా కూర్చుండిరి. దాని అర్థ మంతరించెను. ఆచారము మిగిలెను. పూర్వాచారపరాయణమైన ఇంగ్లాండునందు ఆ ఆచారము వదలక వచ్చుచున్నది.

బారిష్టరు పరీక్షకు చదువవలయు గ్రంథములు చులుకన కావున బారిష్టరకు డిన్నర్ బారిష్టరని నవ్వులాటపేరు. డిన్నరు బారిష్టరనగా తిండిపోతు బారిష్టరు. నామమాత్రమునకు పరీక్షలని అందఱుకు తెలియును. నారోజులలో రెండు పరీక్షలు: రోమన్ లాలో, కామన్ లాలో. ఈపరీక్షకు నియతగ్రంథములు కలవు. విడివిడిగా చదివి, విడి విడిగానే పరీక్ష నీయనగును. కాని ఎవ్వరును చదివిన పాపమునఁ బోరు. రెండువారములు రోమన్ లాటికను బట్టి వెట్టియు, రెండుమాఁడు నెలలు కామన్ లాటికను చదివియు పరీక్ష ఇచ్చినవారిని చాలమందిని నే నెఱుఁగుదును. ప్రశ్నములు లేలిక; పరీక్షకులు ఉదారులు. రోమన్ లాపరీక్షలో నూటికి ౮౫ నుండి ౮౮ మందివఱకును, అపలు పరీక్షలో నూటికి ౭౫ గురును, అంతకు ఎక్కువమందియు నెగుమండెడివారు. ఈరీతిగా పరీక్షాభయములేదు. సాలునకు పరీక్షలు నాలుగుతూరులు. ఇంత వీరైనపరీక్షలు కష్ట మనిపింపవు.

నేను అసలు పుస్తకములన్నియు చదువఁ దలచితిని. ఈగ్రంథములు పఠింపకుండుట మోసమని నాతలఁపు. నేను వానికొఱకు చాల వెచ్చించితిని. రోమన్ లాను లాటిన్ భాషలో చదువ నిర్ణయించితిని. నేను లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు లాటిన్ చదివియుంటిని. అది యిపు డుపకరించెను. ఈచదివిన చదువున కంతయు విలువ లేకపోలేదు. అది దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపయోగించెను. దక్షిణ-

ఆ త్మ క థ

అఫ్రికాలో రోమన్ డచ్చిలా ప్రమాణము. ఇటులు లాటిక్ చదివి కొనుట దక్షిణ-అఫ్రికాలా తెలిసికొంటుకు సాయపడినది.

ఇంగ్లాండు కామన్ లాను అహోరాత్రములు చదువగా నాకు బరువుగా లోమ్మిది నెలలు పట్టెను. బ్రూమ్స్ కామన్ లా' పెద్దది కాని రుచిగా ఉండెను. కాని కాలమును మింగివేసెను. స్పెల్ సు' ఈక్విటీ' హృదయంగమము కాని అర్థము చేసికొనుట కొంచెము కష్టము. వైట్ అండ్ బ్యూడర్' సు' లేడింగ్ కేసెస్' అను గ్రంథమునుండి కొన్ని కేసులు పఠితవ్యములు అగ్రంథము మనోహరము, జ్ఞానదాయకమును. విలియమ్సు అండ్ ఎడ్వర్డ్ సు 'రియల్ ప్రాపర్టీ', సుడీవ్స్ 'పెర్సనల్ ప్రాపర్టీ' అను గ్రంథములు సంతోషముగా చదివెతిని. విలియంగారి ఫ్రెస్కము నవలవలె తీసికొనిపోవును. అట్టి అభిరుచితోడనే నే జదివిన గ్రంథము మెయిన్సు 'హిందూలా.' హిందూదేశమునకు నేను మరలి వచ్చునపుడు స్త్రీ మరులో దానిని చదివినగుర్తు. హిందూలా గ్రంథములఁ గూర్చి ఇచట వక్కాణించుట కిది తావు గాదు.

నేను పరీక్ష అయితిని. ౧౮౯౧ సం. జూన్ ౧౧ వ తేదీని పట్టా పుట్టెను. ౧౧వ తేదీని ఇంగ్లాండు హైకోర్టులో రెండున్నర పిల్లింగు లిచ్చి పేరు రిజిస్టరు చేయించుకొంటిని. ౧౨ వ తేదీని ఇంటికి బయలుదేరితిని.

ఇంత చదివినను నా బెంగకును, భీతికిని అంతు లేదు. కోర్టులో వాదించుటకు నేను తగవని భయము చేసినది.

అత్యోధ వర్ణించుటకు మఱొక ప్రకరణ మావశ్యకము.

బారిష్టరుపరీక్ష ఇచ్చుట సులభమే కాని బారిష్టరుగా పని

చేయుట దుర్లభము. నేను లా అంతయు నేర్చితిని గాని వాదించుట నేర్వలేదు. నేను ధర్మసిద్ధాంతములను (Legal Maxims) అభిరుచితో చదివితిని కాని వానిని నావాదములలో ఎపు డెపుడు ఉపయోగపఱచుకొనవలయునో తెలియదు. 'ఇతరులకు అపకారము కలుగకుండు రీతిని నీవస్తువును వాడుకొనుము' అను నిది ఒకధర్మవచనము. ఈధర్మవచనము తన క్లయింటుకు లాభించుటకు ఏచందముగా ఉపయోగింపఁజలయునో నాకు తెలియలేదు. ఈసిద్ధాంత శీర్షికక్రింద ముఖ్యములైన కేసు లన్నియు చదివితిని కాని అవి వాదించుపట్ల ఈధర్మ వచనము ఉపయోగించునను నమ్మకముకలిగింపలేదు.

మఱి నేను ఇండియన్ లా చదువనే లేదు. హిందూలా మహమ్మదీయన్ లా అస లెట్లుండునో ఎఱుంగను. ప్లయింటు ఎటులు వ్రాయవలయునో నేర్చికొనలేదు. నట్టేట నున్న ట్లుంటిని. సర్ ఫిరోజీ మెహతాగారు కోర్టులలో సింహగర్జనములు చేయునని వింటిని. అతఁడీవిద్యను నీమలో ఎటులు నేర్చెనో అని నేను ఆశ్చర్యపడితిని. ఆయన నైపుణ్యము ఈజన్మమున నాకు రాదనుట నిక్కమేకాని ఈవృత్తిలో ఉదరపోషణమైన చేసికొనఁగలనా, లేనా? అని నా సంశయము.

నేను లా చదివికొను రోజులలోనే ఈసంశయములచే జ్ఞోభపడితిని. ఒకరిద్దరు మిత్రులకడ తలపోసికొంటిని. దాదాభాయి నాకోడీ

ఆ త్మ క థ

గారి సలహా పుచ్చుకొమ్మని అందొక రనిరి. నేను నీమకు చెట్లనవుడు దాదాభాయిగారికిఁగూడ ఒకసిఫార్సు ఉత్తరమును తీసికొని వెళ్లితి నని లోఁగడ చెప్పియుంటిని. నే నాఉత్తరమును చాలకాలమునకు బయటికి తీసితిని. వీలనఁగా, ఈమహాపురుషుని దర్శించుటకు నాకేమి అధికారము కలదు? వారి ఉపన్యాసము జరుగునని వినినపు డెల్ల నేను హాజరై ఒకమూల కూర్చుండి, చెవులార విని, కన్నారఁ గాంచి పోవుచుంటిని. విద్యార్థుల మేలుగీళ్లు బాగుగా తెలిసికొనుటకు ఆయన ఒకసంఘ మేర్పఱచెను. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లెడువాఁడను. దాదాభాయిగారికి విద్యార్థులపట్లఁగల వాత్సల్యము, విద్యార్థులకు వారి యెడఁగల భక్తిని చూచినపుడు నాకు ఆనంద మయ్యెడిది. క్రమముగా ఒకనాఁడు నేను ధైర్యము తెచ్చుకొని సిఫార్సు ఉత్తరము తీసికొని వెళ్లితిని. 'నీ కిష్టమైనపుడెల్ల వచ్చి నాసలహాను పొందవచ్చును' అని ఆయన అనెను. కాని ఆ అనకాశమును నే నుపయోగించుకొనలేదు. అత్యావశ్యకత లేనిది ఆయనకు కష్టమిడుట తప్పని తలఁచితిని. కావున 'నీక్షోభ నంతయు దాదాభాయికి చెప్పికొనుము' అనిన నామిత్రుని సలహాను ఆసమయమున గ్రహింపసాహసించలేదు. ఫ్రెడెరిక్ పిన్కెట్ గారిని దర్శింపుమని అతఁడె సలహా చెప్పెనో, మరొక మిత్రుఁడే చెప్పెనో, గుర్తు చాలదు. అతఁడు పూర్వాచారపరాయణుఁడు (Conservative). ఆయనను భారతీయవిద్యార్థులపై ఆయనప్రేమ నిర్మలము, నిస్సాస్వార్థము. విద్యార్థులందఱును ఆయనసలహాకు పోవుచుం దురు. నేనును వారి దర్శనము కోరఁగా వా రంగీకరించిరి. నేను దర్శనమునకు వెళ్లితిని. ఆసంభాషణము నాకు మఱపురాదు. ఆయన మిత్రునితో సంభాషించినటులు నాతో సంభాషించెను. నానిరాశ నంతయు ఒక్క నవ్వుతో ఎగురఁగొట్టెను. 'ఏమిటి? అందఱును ఫిరో

జీవా మేహతలు కావలయునా? ఫీకోజీవాలు, బదురుద్దీనులు అరుదుగా నుందురు. మామూలు లాయ రగుటకు గొప్ప తెలివి తేటలు కావలయు ననుకొనకుము. సాధారణమైన ప్రామాణికత్వము, శ్రద్ధయు ఉండినచో చాలును. దాన తగురీతి ద్రవ్య మార్జింపనగును. దానాలన్నియు గుంటచిక్కులుగా నుండవు. మంచిది; నీవే మేమి పుస్తకములు చదివితివి? పాఠపుస్తకములు కాక ఇతరపుస్తకము లేమేమి చదివితివి? అని ఆయన అడిగెను.

నేను చదివిన అల్పగ్రంథములు చెప్పితిని. ఆయన కొంచెము నైరాశ్యము చెందెను. ఆయినను అది తుణికిము. వెంటనే ఆయన చిటునవ్వుతో ఇటు లనెను: 'నీజ్జోధ నాకు తెలిసినది. నీకు ఇతర గ్రంథపరిచయమువలనఁ గలుగు జ్ఞాన విశేషము కొలది. నీకు ప్రపంచ జ్ఞానము లేదు. అది వకీలునకు ప్రాణము. నీవు హిందూదేశచరిత్రము నయినను చదివియుండవైతివి. వకీలైనవాఁడు మనుష్యస్వభావము నెఱిగియుండవలయును. అతఁడు మొగము చూచి మనుష్యుఁ డెట్టి వాఁడో కనిపట్టవలయును. మఱియు ప్రతిహిందువు హిందూదేశచరిత్ర తెలిసికొని తీఱవలయును. లాయరునకు దానితో సంబంధము లేక పోవుఁగాక, దాని తెలిసికొనుట విధి. కే, మాలెసన్ గార్లీ రువురును వ్రాసిన గూఢ సం. విప్లవచరిత్రగూడ (Mutiny) నీ వెఱుంగవు. వెంటనే ఆపుస్తకమును, మఱి మానవస్వభావ మెఱుంగుటకు ముఖసాముద్రికమును (Phisiognomy) గూర్చి లావేఁరు గారును, షెమ్మెల్ పెన్నిక్ గారును వ్రాసిన గ్రంథములు రెంటిని సంపాదింపుము.'

ఈమిత్రపాదులకు నే నెంతయు కృతజ్ఞుఁడను. ఆయన యెదుట నాభయము ఎగిరిపోయెఁ గాని కాలు బయటఁ బెట్టఁగనె నెప్పటాట. దారిపాడుగునను 'ముఖముచూచి మనుష్యుఁ డెట్టివాఁడో కనిపట్టుట'

ఆ త్మ క థ

అని అనుకొనుచు, మరి. ఆరెండు పుస్తకములగూర్చి తలపోయుచు ఇంటి కేగితిని. మఱునాఁడు లావేటరుపుస్తకముకొంటిని. అంగడిలో పెమ్మెల్ పెన్నిక్ గారి పుస్తకము దొరకలేదు. లావేటరుగారి పుస్తకము చదివితిని. అది స్నెల్ గారి 'ఈక్విటీ'కంటే కఠినముగా నుండెను. షేక్స్పియరుగారి ముఖసాముద్రకమును చదివితిని. అయినను లండను వీధులలో క్రిందినుండి మీఁదికిని, మీఁదినుండి క్రిందికిని షేక్స్పియరు తిరుగుటగుఱించి తెలిసికొను ప్రావీణ్యము కలుగలేదు.

లావేటరు పుస్తకము నాకు ఉపయోగింపలేదు. పిన్ కటుగారి ఉపదేశము నాకు సాక్షాత్తు ఉపయోగింపలేదు కాని వారి నైయ్యము చాల తోడుపడెను. వారి నగవుమోమును, ఉదారాకృతియు నావ్యాదయమున నిలిచియున్నవి. మంచెలాయ రగుటకు ఫిరోజీషామెహతా గారినై పుణ్యమును, ధారణయు, శక్తియు అవశ్యకములు కావు. మఱి ప్రామాణికత్వమును, శ్రమపడి పనిచేయుటయు, అనునవి ఉన్నచో చాలునను ఆయన సలహాను నేను విశ్వసించితిని. ఈరెంటియందును నేను భాగస్వామి నగుటవలన మరల నాకు ఆశ కలిగెను.

సీమలో నేను కేగారును, మాలెసన్ గారును కలిసి వ్రాసిన గ్రంథములను చదువలేకపోతిని. కాని నాకు సమయము చిక్కుచో మునిముందు ఈగ్రంథములనె చదువ నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాయందు ఆమనోరథము తీతెను.

ఇట్టినిరాశలో కొలఁది ఆశగొని 'అస్సాము' అను స్త్రీమధునుండి బొంబాయిరేవులో దిగితిని. రేవులో సముద్రము అల్లకల్లోలముగా నుండెను. లాండిలో ఒడ్డు చేరితిని.

ప్రథమ భాగము

ఆత్మకథ

రెండవభాగము

రాయచందుభాయి

బొంబాయి రేవులో సముద్రము ఒడుదొడుకుగా ఉన్న దని వెనుకటి ప్రకరణమున వ్రాసియుంటిని. జూన్ జులై నెలలలో ఆరేబియా సముద్రము అటు లుండుట క్రొత్తగాదు. ఏడెన్ మొదలుకొని సముద్రము కల్లోలముగనే ఉండెను. ఓడలో అందఱును అస్వస్థులైపోయిరి. సరిగా ఉన్నవాడను నే నొక్కడనే. డెక్కుమీద నుండి తుపానును చూచి ఆనందించుచుంటిని. ప్రాద్దుటి భోజనమునకు నాతోపాటు ఒక రిద్దఱు ఉండువారు. మేము పల్లెరములను జాగ్రత్తగా పట్టుకొని ఓటుపిండిగంజి త్రావుచుంటిమి. ఏలన ఏమాత్రమేని దానికేసి చూడకున్నచో దానిదారి అది చూచుకొనును.

ఈ బయటితుపాను నా లోపలి తుపానునకు చిహ్నమాత్రము. బయటితుపానునకే నేను చలింపనపుడు లోపలితుపానునకు గూడ చలింపలేదని వేఱుగా చెప్పనక్కఱలేదు. బొంబాయిలో దిగి యింటికి వెళ్లగనే జాతిబహిష్కారము సిద్ధముగ నున్నది. ప్లీడరు వృత్తికి నే నసమర్థుడనని వెనుకనే చెప్పికొంటిని. మఱి నేను సంస్కర్తను. కాబట్టి కొన్నికొన్ని విషయములు ఎటులెటులు సంస్కరించిన బాగుగా నుండునోయని ఆలోచించుచుంటిని. కాని అతర్కితములగు విషయములు కొన్ని నాకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెను.

నన్ను కలిసికొనుటకు మాపెద్ద అన్న రేవులోనికి వచ్చెను. డా. మెహతా గారితోను, వారి పెద్ద అన్న గారితోను ఆయన కదిమణికే

ఆత్మకథ

పరిచితి కలదు. డా. మెహతాగారు మాయింటికి రండని గట్టిపట్టు పట్టుటచే మేమందఱము వారి యింటికే వెల్లితిమి. దాన, నీమలో మొలకెత్తిన మా పరిచయము ఆకు దొడిగినది. ఇక్కడ వారి కుటుంబమునకును, మా కుటుంబమునకును నెయ్యపువియ్య మెక్కువ అయినది.

‘అమ్మను ఎన్నడు చూతునా’ అని నేననుకొనుచుంటిని! ఆమె ఈ లోకమును విడిచిపోయెనన్న వార్త మా యన్న నాకు తెలియనీయ లేదు. ఓడ దిగినప్పట్లు చెప్పెను. నేను సూతకన్నానము చేసితిని. నేను నీమలో నుండఁగ నే ఆమె చనిపోయెను. కాని దేశములలో వెతచెందెదనని అంతవఱకును నాకు తెలుపలేదు. ఈ వార్త వినఁగనే నాకు మిక్కిలి వెత గలిగినది; కాని ఆ గాథ ఇపు డప్రస్తుతము. మా తండ్రిగారు పోయినప్పటి వెతకన్న అది మిన్న. నా కోరికలన్నియు గొంతెమ్మకోరికలయినవి. కాని అపుడు నేను దుఃఖమునకు కల్గియు పదలనటులు గుర్తు. నేను కంట తడి చెట్టలేదు. మా అమ్మగారు చనిపోవని రీతిగనే గంభీరించి నా వ్యవహారములు నేను చేసికొనిపోవు చుంటిని. అపుడు డా. మెహతాగారు నాకు పలువురతో పరిచితి కలిగించెను. వారిలో రేవా శంకరజగజీవన్ గారు ఒకరు. వీరు మెహతా గారి సోదరులు. వీరితో అపుడు కలిసిన మైత్రి యానశ్చీవమైత్రి అయెను. అపుడే డా. మెహతాగారు నాకు రాయచంద్ర లేక రాజచంద్రకవి గారితో పరిచితి కలిగించిరి. వీరు డా. మెహతాగారి పెద్దన్నగారి అల్లుఁగుఱ్ఱలు; రేవా శంకర జగజీవన్ గారి నగల దుకాణమున భాగ స్వాములు. నాకు వీరి పరిచయ మునునది చాల గొప్పమాట. వారికపుడు ఇరువది యైదేండ్లే కాని చూడఁగనే వారు విమలచరిత్రులనియు, విద్వాంసులనియు తెలిసికొనఁ గలిగితిని. మఱియు వారు శతావధా నులు. డా. మెహతాగారు రాజచంద్రకవిగారి ధారణాపటిమను కొం

చెము చూడుమనిరి. నాకు వచ్చిన పాశ్చాత్య భాషా భండారమును కొల్ల చెట్టితిని. నేనెటులు చదివితిని? రాజచంద్రకవిగారు అటులు చదివిరి. ఆయన సామర్థ్యమును చూచి నే నోర్వలేకపోతిని. కాని ఈధారణ, ఈశతావధానము ఈశక్తులకు నేను ముగ్ధుడను కాలేదు. ఏది నన్ను ముగ్ధునిచేసెనో అది తరువాత తెలియనాయెను. అది యేదనఁగా: వారి వికాల శాస్త్రజ్ఞానము; నిర్మల చరిత్రము; ఆత్మజ్ఞానమునెడల తీవ్ర మగు ఆవేదన. ఈచిహ్నదాని కొఱకే ఆయన జీవితమును వినియోగించె నని నాకు పిదప పిదప తెలియఁజొచ్చెను.

ఆ. ఆటలందు పాటలందున బాసట

గాఁగ హరిని జూడఁ గందునేని

పుట్టు విద్ది తుదిని ముట్టు ముక్తానందు

బ్రదుకునకును నూత్ర మిదియ తలఁప.*

అను ఈ ముక్తానందుని గేయమును రాజచంద్రకవి ఎప్పుడును స్మరించుచుండును. ఈపాట అతని హృదయమున అంకితమైపోయెను.

ఆయన వ్యాపారము లక్షలమీఁద. వ్యాపారమా ముత్తైములతో, వజ్రములతో, రత్నములతో. అం దతని ప్రజ్ఞ అసామాన్యము. ఎంత చిక్కినను అతఁ డిట్టే విడఁదీయును. కాని ఆయన బుద్ధి వేటాకచోట. ఆయన కెప్పుడును పురుషార్థము, ఆత్మసాక్షాత్కారము, హరిదర్శనము ఇదియేమాట. అతని వ్రాతెబ్బలపై చిత్తాలతోపాటు నీదోయిక వేదాంతగ్రంథము, దినచర్య (డయరీ) యు ఎల్లప్పుడును

* హసతాం రమతాం ప్రగట హరి దేఖం రే

మారుం జీత్స్యం సఖత తవ రేఖం రే

ముక్తానంద నో నాథ విహరీ రే

ఓధా జీతన దోరీ అహరీ రే.

ఆ త్మ క థ

ఉండును. వ్యవహారము ముగిసిన ముగియనిముం దే ఆయన ఆరెంటిలో ఒకటి చేతఁ దీసికొనును. ఆయన గ్రంథరూపములుగ ప్రకటించిన పలువిషయములు ఈ దినసర్యలనుండి ఎత్తఁబడినవే. అతఁడు లక్షలకొలఁది వ్యాపారస్థులతో మాటాడి వారిని పంపిన వెంటనే ఆత్మజ్ఞానమునకు సంబంధించిన గూఢ విషయముల వ్రాయుచుండును. మాడఁగా అతఁడు సామాన్యవర్తకుఁడు కాఁడు. కేవలము జ్ఞానికోటిలోని వాఁడు. దుకాణములో వ్యాపారములనడుమ ఈశ్వరనిచున్న డైయుండఁగా అతనిని నేను పెక్కుమారులు చూచితిని. ఇతఁడు సమత్యమును వీడిన నిమిష మొకటియు నాకు కానరాలేదు. ఆయనకు నాతో స్వార్థ మేమియు లేదు. కాని నాకు వీరితో గాఢపరిచయము కలిగెను. నే నప్పటికింకను పనిపాటలులేని బారిష్టరును. నేను వారి దుకాణమునకు వెళ్లి నపుడు వేదాంతము వినా వేట్రొకమాట లేదు. నాకప్పటికి వేదాంత విషయములందు అంతగా ఆసక్తిలేకున్నను నాకు వారి మాటలే మంత్రములుగా ఉండెను. ఇటు పిదప నే ననేకమలచార్యులను దర్శించితిని. ప్రత్యేకముగా నే నాచార్యు నన్వేషించితిని. కాని రాయచందుభాయి ఉపదేశములవంటి వేవియుఁ గావు. ఆయన ఉపదేశము సూటిగా నామది నాటుకొనెను. వీరిబుద్ధియందును, వీరి ప్రామాణికత్వముందును నాకు పరమాదరము. మఱియు ఆయన నన్ను అన్యమార్గమునకు కొని పోవఁడని నాకు విశ్వాసము. ఆయన హృదయ గుహలోని భావములు కొన్ని నా కెఱిగించుచుండువారు. ఈశ్వరుని తెలిసిన తెలియక కొట్టుకొనునపుడు ఈపైకారణములచే ఆయనయే నాకు శరణ్యుఁగుచుండెను. రాయచందుభాయియొడ నాకు ఇంత ఆదర మున్నను నా హృదయసింహాసనమున అతని గురునిగా అభిషిక్తునిచేయఁజాలకపోతిని. ఆసింహాసనమింకను కాలిగా నేయున్నది. నా ఆస్వేషణమింకను జరుగుచు నేయున్నది.

హిందూవేదాంతము గురుపదమునకు వీనుహస్త్య మిచ్చెనో చానిని నేను మన్నింతును. గురువు లేక గుఱుకు తెలియదనుమాట సత్యము. అక్షరజ్ఞానము కలిగించు గురువు అసమర్థుడైనను అంత ఇబ్బంది లేదు; కాని ఆధ్యాత్మికగురువు అసమర్థుడగునో సాగదు. గురుపదమునకు పూర్ణ జ్ఞానియే అర్హుడు. జ్ఞానము బడయుటకు సర్వదా అన్వేషణము వలయు. శిష్యుని యోగ్యత ననుసరించి గురువు లభించును. తనతన యోగ్యత ననుసరించి ప్రతిసాధకునకు ప్రయత్నము చేయుటకు సంపూర్ణాధికారము కలదు. ఫలము ఈశ్వరాధీనము.

దీనివలన నేను రాయచందుభాయిని నాహృదయస్వామిగా చేసి కొనకున్నను పలుమాఱు లాతఁడు నాకు మార్గదర్శకుఁడుగను, సహాయుఁడుగను తోడ్పడియెనని ముందుముందు చూడఁగలరు. నా జీవితమందు తమచిహ్నములను గాఢముగా హత్తిపోయినవారు మూవురు. వారు ఆధునికులు. రాయచందుభాయి వారి ప్రత్యక్షసంస్పర్గమువలనను, 'టాల్ స్టాయి' 'వైకుంఠము నీ హృదయములోనే' * అను పుస్తకమువలనను, రస్కిను 'సర్వోదయ'† మను పుస్తకమువలనను నా హృదయము మారగొనిరి. ప్రసక్తి కలిగినపుడు వీరిని వివరింతును.

* The Kingdom of God is within you

† Unto this eah last.

జీవయాత్ర

మా అన్న నాపై ఆశలు పెట్టుకొని యుండెను. ఆయనకు ధనము, కీర్తి, పదవి-వీని లోభ మెక్కుడుగా నుండెను. ఆయన దోషమును తమింపఁగల విశాల హృదయుఁడు. దానికి తోడు నిరాడంబరమైన వర్తనము. కాన ఆయనకు పలువురు మిత్రులైరి. అతఁడు ఈ మిత్రుల సాయమున నాకు కేసులను తెప్పింప నెంచెను. నా ప్రియమైన వృత్తి పెద్దగా సాగునని ఊహలు పెంచుకొని వానితో పాటు గృహవ్యయమును మిగుల పెంచెను. ఆయన నా ప్రాప్త్యనునకు పూర్వరంగము తయారుచేయుటకు చేయని యత్నము లేదు.

నా సముద్రయానమును గుఱించిన తుపా నింకను వీచుచునే యుండెను. మా కులమున రెండు పక్షములు బయలుదేరినవి. అందొక పక్షమువారు నన్ను వెంటనే కలుపుకొనిరి. రెండవ పక్షమువారు వెలివెట్టు పట్టుమీఁదనే ఉండిరి. మమ్ము కలుపుకొనిన పక్షమును సంతసపెట్టుటకు మా అన్నగారు రాజకోటకు పోకముందే నన్ను నాసికకు తీసికొనిపోయి అచట నదీస్నానము చేయించెను. రాజకోట చేరఁగానే కులమువారికి విందిడెను. దీనికి నా మన సాప్పలేదు. కాని మా అన్నకు నాపై అపారప్రేమ. దానికి తగినటులే వారియెడ నాకు భక్తియు ఎక్కువ. కాన నేను వారి మాటనే మంత్రముగా గ్రహించి వారు చెప్పినటులు చేసితిని. ఈ రీతి జరిగెను గనుక వెలి యనుమాట మరల ఎవరును అనుకొనలేదు.

౨ జీవయాత్ర

నన్ను వెలివేసిన వారిలో చేరుటకు నే నెన్నడును ప్రయత్నింపలేదు. అయినను ఆ పక్షమునందలి పెద్దలపై ఎన్నడును ఈసు పెంచుకొనలేదు. వారిలో కొందఱు నన్ను ఏమనించుకొనుచుండెను వారు గాని నేను వారి కొదిగి యొదిగియే పోవుచుంటిని. వెలికి విధించిన కట్టుబాటుల కన్నింటికిని నేను తలయొగ్గితిని. ఎవ్వరేని, తుదకు మా అత్తమామలుగాని, అప్పబావలు కాని నన్ను భోజనమునకు పిలిచినచో వారికి వెలి. నేను వారియిండ్ల జలమేని పుచ్చుకొనకుంటిని. కాని వారు చాటుమాటుగా మాలో కలియుటకు మొగ్గుచుండిరి కాని నీటుగా చేయరాని పని చాటుగా చేయుట యనిన నాకు తలపోటు.

నే నిటులు మెలకునతో నున్నందున కులమువారు నాకేమియు ఎద్దడి తెచ్చిపెట్టలేదు. ఇంతియ కాదు; నన్ను వెలివానిగాచూచుచున్నను ఆశాభీయులలో చామందకి నాపై ప్రేమ. నేను మా కులమున కేదో తెచ్చిపెట్టెదనని తలఁపకయే వారు నాపూనికకు సాయముగూడ చేసిరి. నేను ప్రతిక్రియ ఏమియు చేయనందునల్ల ఇట్టి మేలు కలిగెనని నా నమ్మిక. నన్ను కులమున కలుపుకొనుటకుఁగాను నేను గందరగోళము చేయ మొదలిడినయెడల, మఱియు అప్పటికున్న పక్షములను ఇంకను పెంపఁదలఁచి శాశీయులను ప్రేరించినయెడల, వారు తప్పక ప్రతిక్రియ చేసియుందురు; మఱియు నేను నీచునుండి దిగఁగనే నిర్లేపముగా ఉండుటకు బదులు ఈ కలఁతనుడిగుండములలోఁబడి కేవలము కపట నాటకమున ఏదో వేషము వేయుచుండి యుందును.

మా దాంపత్య మింకను నే ననుకొన్నటులు కుదురలేదు. నేను నీచుకు వెల్లి నపిమ్మటఁగూడ ద్వేషదుష్టస్వభావము నన్ను విడువలేదు. అడుగడుగునకు తప్పు లేన్ను నా నైజము యథాప్రకారముగనే

ఆత్మకథ

యుండెను. దీనివలన నా మనోరథమిడచలేదు. నా భార్యకు వ్రాత కోతలు నేర్పవలయును; కాని నా కామోద్రేకము దాని కడ్డు లోపము నాది, కష్టానుభవ మామెది. ఒకతూరి ఆమెను పుట్టినింటికి పంపివేయు పనికిగూడ పాల్పడితిని. కడు కష్టముల పాలుచేసిన పిద పనే మరల స్వీకరించితిని. కొంతకాలమునకు తప్పంశయు నాదే యని గ్రహించితిని.

బాలుర విద్యాభ్యాసమును సంస్కరింపఁదలచితిని. మా అన్న గారికి పిల్లలు కలరు. నీమకుఁ బోవుముందు నాకుఁ గలిగిన పిల్లవానికి ఇపుడు సుమారు నాలుగేండ్లు, కసరతు చేయించి ఈపసికాయల వజ్ర కాయలఁజేసి, ఎపుడును నా కనుజూపులలో పెంపనలెనని నా తలఁపు. మా యన్నగారు నాకు సాయపడిరి. ఈ కారణముచే ఈవిషయమున ఇంచుమించు కృతార్థుఁడనైతిని. పిల్లలలో ఉండుట నా కపుడును అభిమతము. పిల్లలతో ఆడుకొనుట, పిల్లలతో నవ్వులాట నాకు నేటికిని ఆలవాటు. నాటినుండియు నేను పిల్లలకు మంచి పంతులనని అనుకొందును.

అన్నపాన సంస్కరణ మావశ్యక మనుట విస్పష్టము. అప్పుడే మా యింట టీ కాఫీలు ప్రవేశించెను. నేను నీమనుండి దిగువఱకే మాయంటికి దొరలయింటిపోకము కలిగించుట పోలునని మా అన్నగారనుకొనిరి. దానికిఁ దగినటులు ఎపుడో ఉపయోగించు పింగాణి సామాను నిత్యమాయెను. నేను ఈ దిగువరీతిగా పరిపూర్తిచేసితిని. టీ కాఫీలకు బదులు కోకో ఓటుపిండి జాము మార్చితిని. కేరునకే ఈ మార్పు గాని వాస్తవమునకు ఇవియు టీ కాఫీలకు తోడాయెను. మోజాలు, మేజోట్లు తోఁగడనే వచ్చెను. నేను కోటు, పంట్లము తొడిగి గృహపావనము చేసితిని.

౨ జీవయాత్ర

ఈ దేస ఖర్చు పెరిగెను. దైనందినము క్రొత్తవస్తువులు వచ్చి చేరుచుండెను. ఇంటి ముంగు వెల్లెనుగను గట్టిలిమి. దీనికి వలసిన ఆదాయ మేడ? రాజకోటలో ప్రాక్టీసు పెట్టుట నాకు నగుబాటు. ఎకీలునకు ఉండవలసిన జ్ఞానము నాకు లేదు. కాని ఫీజుమాత్రము మంచి వకీలున కిచ్చుదానికంటె పదింత లీయవలయును. న్యాయము నకు నన్ను నడుర్చుకొనునంత మూర్ఖుడు ఎవ్వఁడును ఉండఁడు. ఒకవేళ అట్టివాఁ డొకఁ డున్నను, నా తెలివితక్కువకు తోడు అహంకారమును, మోసమును గూడఁ గలిపి నేను నా ప్రపంచముభారమును ఇంకను పెంచుకొనవలయునా?

బొంబాయి వెళ్లి అక్కడ హైకోర్టులో కొంత అనుభవము గడించుకొనుచు, హిందూలా చదివికొనుచు, ఏవో కేసులతో కొన్నాళ్లు కాలము గడపుట మంచిదని నా మిత్రులు కొందఁ అనిరి. నేను బొంబాయి వెళ్లితిని.

ఇల్లు పుచ్చుకొంటిని. వంటవాని పెట్టుకొంటిని. నాకు అతఁడు తగినవాఁడే. బ్రాహ్మణుఁడు. అతనిని నేను దాసునివలె చూడలేదు. మటుంబములో ఒకనిగా చూచితిని. అతఁడు లింగముపై నీళ్లు పోసి నటులు ఒడలిపై పోసికొనును. తోముకొనఁడు. కట్టుపంచె మడ్డి; జందెము మడ్డి. కాస్త్రజ్ఞానము సున్న. నాకు ఇతనికింటె మంచి వంట వాఁడు ఎటులు వుదురును?

“ఏమండీ రవిశంకరుగారూ, మీకు వంట చేతకాకపోయినను పోయే, రెండు సంధ్యావందనపు ముక్కలు రాకపోయినవో నెటు లుండీ?”

ఆ త్మ క థ

“అయ్యా! సంధ్యయా! నాకు సంధ్య నాగలి; నిత్యవిధి పాఠి. వీడో ఈ మాదిరి బాధపనయ్యను నేను. తమ అనుగ్రహమువలన బ్రతుకు చున్నాను. కానిచో నా చేతి ముట్టుకట్టి ఎచ్చటికి పోవును?”

నేను రవిశంకరునకు గురుత్వము చేయవలసివచ్చెను. నాకు తీటిక కావలసినంత సగము వంట నేనే చేయువాడను. శాకాహారము వండుటలో దొరలపద్ధతి పెట్టితిని. ఒక మరహాయి కొంటిని. రవిశంకరుడను, నేనును వంట. ఎవరితోనైనను సహభోజనమునకు నాకు పట్టెంపు లేదు. రవిశంకరునకును ఈ యాపత్తి లేదు. మాకు ఇరువురకు తోడు కలిసెను. అయినను ఒక్క చిక్కు: మడ్డిగుడ్డలు విడువ ననియు, అన్నము పరిశుభ్రముగా ఉంచ ననియు రవిశంకరుడు పట్టిన ప్రతిజ్ఞను బాగ్రత్తగా కాపాడుకొనుచుండెను.

బొంబాయిలో నాలుగైదు నెలలకంటె ఎక్కువకాల ముండుటకు వీలు కాకపోయెను. దైనందినము వ్యయ మెక్కువ, రాబడి తక్కువ.

ఇటులు నేను ప్రపంచములో ఈడ మొదలిడి వకీలుతనము మంచిది కాదనుకొంటిని. చూడ చూపులగుఱ్ఱము, తిన్నని తెలివిలేదు. పై బొటారము, లో లొటారము. నేను నా కర్తవ్యమును గుఱించికడు పరితపించితిని.

మొదటికేను

నేను బొంబాయిలో హిందూ లా చదువుట ఒకనంక, భిక్షుపరి శీలనము మఱియొకనంక ఆరంభించితిని. ఇందుల నామిత్రుఁడు వీర చంద గాంధీ నాకు తోడు. ఇంకొకనంక మాయన్న గారు నాకు కేసులను తీసికొనిరాఁ బ్రయత్నించుచుండెను.

హిందూలా చదువుట విసువుపని. సివిల్ ప్రొసీజరు కోర్టు నాకు నడవలేదు. మఱి ఎవిడెన్సు ఆక్టు చదువు నేటు. వీరచంద గాంధీ సాలిసిటర్ పరీక్షకు చదువుచుండెను. అతఁడు బారీష్టర్లను, పక్షిశ్లనుగూర్చి చిత్రపరిత్రలు చెప్పుచుండునాఁడు. లాలో అగాధ జ్ఞానమే ఫిరోజిషాగారి యోగ్యతకును, నిపుణతకును కారణము. ఆయనకు ఎవిడెన్సు ఆక్టు అంతయు బట్టి. 32 వ సెక్షన్లోని ప్రతి కేసును ఆయనకు కంఠపాఠము. బహదూర్ తయ్యాజీగారి వాదకత్తి చూచి జడ్జిలు డిల్ల పోవుదురు.

ఇట్టి అతిరథ మహారథుల కథల వినఁగా నాగుండె నిలువున నీ రయ్యెడిది.

• మఱియు అతఁ డిటు లనెను: 'క్రొత్త బారీష్టరులకు అయిదా తొండ్లు పని లేకుండుట క్రొత్త కాదు. కావుననే నేను సాలిసిటర్ వనిలో ప్రవేశించితిని. ఇక మూడేండ్లలో నీ పాట్ల నీవు పోసికొనఁ గలవేని అక్కడి కదృష్టవంతుడవు.'

ఆ త్మ క థ

నెలనెలకు గృహవ్యయ మధికమగుచుండెను. ఇంటిబయట బారిష్టరు బల్ల కట్టుట, ఇంటిలోపల ఇంకను బారిష్టరు పనికి తరిగ్గిరు కావలసియుండుట—ఈ రెంటికిని లోలోపల నాకు పొందు కుదుర కుండెను. ఈ హేతువుచే గ్రంథపఠనమునకు సంపూర్ణమగు శ్రద్ధ పాసఁగకపోయెను. ఎవిడెన్సు అప్టమీడ ఎట్లో శ్రద్ధ పుట్టించుకొంటిని. మెయిన్సు హిందూలాను ఉత్సాహముతో చదివితిని. కాశీ కోర్టులో వాదించుటకు గుండెలు లేవు. ఇక నాకష్టము దేవునికే యోజుక. అత్తింటికివచ్చిన కొత్త కోడలికంటె నాపని కనాకష్ట మయిపోయెను.

ఈసమయముననే మమీబాయి యను ఒక యామె కేసు తీసికొంటిని. అది స్మార్త్ కాజు. దళారికి (Tout) కొంత రుసుము ఈయనలయు ననుమాట వచ్చెను. నేను పైసయు ఈయనంటిని.

‘ఓహో! ఫలానా గొప్ప క్రిమినల్ వకీలు నెలకు మూడు నాలాగు వేలు ఆర్జించునే, ఆయనయు రుసు మిచ్చునే!’

‘ఆయనతో పోటీ నా కేల? నాకు మున్నూట వచ్చినఁ జాలు. మానాయన అంతకన్న ఎక్కువ సంపాదింపలేదు.’

‘అది ఇవ్వకుల కాలము. బొంబాయిలో దినవెచ్చము పెచ్చు పెరిగినది. వ్యవహార మెఱిగి చరింపవలయును.’

కాని నేను లొంగలేదు. నేను దళారికి రుసు మికున్నను మమీబాయి కేసు నాకే వచ్చెను. అది చాల లేలిక. ముప్పది రూకలు ఫీజు పుచ్చుకొంటిని. దాని కొకనాటికన్న పని పట్టదు.

స్మార్త్ కాజ్ కోర్టులో నా కిది. ‘హరిః ఓమ్.’ నేను ప్రతివాది పక్షము. కావున వాదిపక్షపు సాక్షులను క్రాసుచేయవలసివచ్చెను.

3 మొదటి కేసు

లేచి నిలుచుందునుగాదా, నాగుండెలు టువ్వు టువ్వు మనెను; నా తల తిరిగెను; కోర్బంతయు తిరుగుచున్నటు లుండెను. అడుగుటకు ప్రశ్న రాదు. జడ్జి నవ్వియుండును. ఈతమామ చూచి నక్షిణ విసోదించి యుందురు. కాని నేనిది యంతయు చూడఁగలుగు సితిలో లేను. నేను కూర్చుంటిని. ఏ జెంటును పిలిచి, 'నేనిక కేసును నడపఁజాలను. ఇంక పటేలుగారిని పెట్టుకొనుట లగు. నాకిచ్చిన ఫీజు ఇచ్చిపై తును' అని అంటిని. అటులే ఏబదియొక్క రూకలకు పటేలుగారిని కుదుర్చు కొనిరి. ఆకేసు పటేలుగారికి బాలఫేల.

నేను గబగబ ఇంటికి పోతిని. ఆకేసు ఓడెనో గలిచెనో నేనెఱుఁగ. మిగుల సిగ్గిలితిని. శక్తి కలుగువఱకు మరల కేసు పట్టఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాకు పోవువఱకు మరల అటుకేసి చూడలేదు. ఇటులు నిశ్చయించుకొనుట అంత గొప్పగుణము కాదు. అక్కఱనుబట్టి అది గుణమాయెను. కేవలము ఓడిపోవుటకు నాకు కేసులు అప్పగించునంతటి తెలివితక్కువగా ఎవఁడును ఉండఁడుకదా!

కాని బొంబాయిలో నాకొఱకు మఱొక కేసు వేచియుండెను. అది కేవలము అర్జీ వ్రాయుట. పోరుబందరులో నిఱుపేదయగు ఒక తురకవాని భూమిని సంస్థానమువారు జప్తు చేసిరి. మాత్రండి గౌర వమును బట్టి ఆతఁడు నాసాయము గోరెను. అతని వాదము చాలదుర్బలము; అయినను అర్జీ వ్రాయ నియ్యకొంటిని. దానికి అచ్చు ఖర్చు అతఁడే పెట్టుకొనెను. నేను చిత్తు వ్రాసి నామిత్రులకు వినిచితిని. వారు బాగుగా నున్న దనిరి. దానితో 'పోనీ నే నిట్టి అజ్జిలనైన వ్రాయఁ గలుగుదును' అను నమ్మిక కలిగెను. అది నిక్కముకూడ.

డబ్బు పుచ్చుకొనక ఇటులు అర్జీలను వ్రాయుచుండినచో నాకు చాల పని పట్టెడిది. కాని దాన బండి సాగుతెటులు? కావున ఒక

ఆ త్మ క థ

ఉపాధ్యాయపదవికి చూచితిని. నాకు ఇంగ్లీషుభాష సుమారుగా వచ్చును గాన మెట్రిక్యులేషన్ పిల్ల కాయలకు ఇంగ్లీషు చెప్పు నుద్యోగము కుదిరినచో బాగుగా నుండును; దాన గృహ వ్యయమునకు కొంత కలిసివచ్చును. ఇటు లనుకొనుచుండఁగా పత్రిక లలో ఒక విజ్ఞాపన పడెను: “ఒక ఆంగ్లోపాఠ్యాయుఁడు కావలయు. ఒకగంట బోధింపవలయు. తీతము ౭౫ రూకలు.” ఆవిజ్ఞాపన ప్రసిద్ధికెక్కిన ఒక మైస్సూరువారిది. దానికి వివరి పెట్టుకొంటిని. వారు వచ్చి మాటలాడి సామ్మనిరి. ఎంతయో ఆనందముతో నెల్లితిని; కాని నేను బి.ఏ. ను కాకపోవుటచే ఆ పాఠ్షాల్యపురు సవిచారముగ అక్కఱలే దనెను.

“అయ్యో, నేను లాటివ్ రెండవ భాషగా మెట్రిక్యులేషన్ పాసు అయితిని”.

“నిజమే కాని, మాకు కావలసినది బి. ఏ.”

ఇక ఆయాశ ఉడిగెను. చేతులు పిసికికొంటిని, మా అన్నయు చింతచే చివికెను. ఇక బొంబాయిలో ఎంతకాల మున్నను నిష్క్రమియోజనమని తేల్చుకొంటిమి. నేను రాజకోటలో ఉండవలయును. మా అన్నగా రక్కడ ఒక చిన్ననకీలు. అయన అర్థిలు మొదలగువాని వ్రాయసము నా కప్పగింపఁగలఁడు. రాజకోటలో సంసార ముండ నేయుండెను గాన బొంబాయిసంసార మెత్తివేయుచో వ్యయమును తగ్గును. ఇట్టియూహలచే బొంబాయిలోని నా ఆఱునెలల చిన్నసంసారమును ఎత్తివైచితిమి.

బొంబాయిలో నేను ప్రతినాఁడు హైకోర్టునకు వెళ్లుచుంటిని గాని అచట నా కేమియు అంటలేదు. ఎక్కువ నేర్చికొనఁదగిన జ్ఞాన

3 మొదటి కేసు

మును నాకులేదు. చాలమాటులు కేసు లగము కాక నిదురించుచుంటిని. ఇందు కొందఱు నాకు తోడుండుటజేసి లజ్జాభారము నాకు కొంత తగ్గను. కొంతకాలముపోగా పోగా, 'హైకోర్టులో కూర్చుండి కూర్చుండి కునికిపాట్లుపడుట దర్జా (Fashion)' అనుకొని లజ్జకు కారణమే మఱచితిని.

ఈకాలమునగూడ బొంబాయిలో నావంటి పనిలేని బారిష్టరులున్నచో వారి బ్రతుకు తెరువునకు నాచిన్న అనుభవమును చెప్పెదను. గిర్గాములో నానుకాము. నే నెన్నడేని బండిలోగాని, ట్రాములోగాని పోలేదు. హైకోర్టునకు నడచి వెళ్లుట నావ్రతము. వెళ్లుటకు నలుబదియైదు నిమిషములు పట్టెడిది. మరల వచ్చునపుడు నడకయే. నేను ఎండ నోర్వ నలవడితిని. దీన చాల ఖర్చు తగ్గను. మఱియు నామిత్రులు పలువురు రోగములపా లగుచుండ నేనుమాత్ర మేపుడును జబ్బుపడ్డ గుర్తు లేదు. నాకు డబ్బు రాదొడగిన పిదప గూడ నడచియే ఆఫీసునకు వెళ్లువాడను. నాటి యలవాటునకు ఫలము నేటికిని పొందుచున్నాను.

మొదటిదెబ్బ

బొంబాయికి నీకు వదలి రాజకోట పట్టితిని. స్వయముగా అభీ
ను పెట్టుకొంటిని. ఇచట కొంచెము బాగుగనే ఈడ్చితిని.
అర్రీలు, విన్నపములు వ్రాసినందువలన నెలకు మున్నూఱు
రూపాయలు రాదొడగెను. ఈపని దొరకుటకును నా యోగ్యత కార
ణము కాదు. మా అన్నగారును, మఱియొక వకీలును ఉమ్మడిగా పని
చేయుచుండిరి. ఆ వకీలునకు ప్రాక్తిసు ఖాయపడిపోయెను. ఆవశ్యక
ములును, రహస్యములునగు అర్రీలనుగాని, లేక తాను ముఖ్యములైనవని
అనుకొనినవానిగాని పెద్దబారిష్టర్ల కతఁడు పంపెడువాఁడు. నీద
క్కయింట్ల అర్రీలు నా వంతు.

‘ఎవరికిని రుసుము ఈయను’ అన్నమాట బొంబాయిలో చెల్లిం
చుకొంటినిగాని ఇచట కొంచెము రాజీపడవలసివచ్చెనని ఒప్పుకొందును.
ఈరెండుప్రదేశములలో విషయములు వేఱని వింటిని. బొంబాయిలో
దళారులకు రుసుము; ఇచట వకీళ్లకు. ఇంతియకాక, రాజకోటలో
కూడ బొంబాయిరీతిగనే ప్రతిబారిష్టరు తనఫీజులో కొంతపాలు రుసు
మిచ్చుచుండిరని వింటిని. మా అన్నగారు ఇటులనిరి—“మాడు! నేనింకొక
వకీలుతో భాగస్వామిగదా! నేను నీవు చేయఁగల కేసుల నన్నిటిని
నీకే వచ్చునటులు చూడఁగలను గదా! మఱి యట్టియెడ నీవు రుసుమియ
నని పట్టినపట్టు వదలకుండినచో నన్ను ఇటుకునెట్టినవాఁడవగుటకాదా?
మన మిరువురము అవిభక్తులము. నీకు వచ్చిన ఫీజంతయు మన ఉమ్మ

డిలో కలియును. దాన నాకు పాలు కలదు. ఇక నా భాగస్వామికి? అతఁ డీకేసుల మఱియొక బారిష్టరునకు ఇచ్చు ననుకొమ్ము: అపు డతనికి రావలసిన రుసుమంతయు రాదా?" నేనీవాదముచే లోబడిపోతిని. ఇక బారిష్టరువృత్తికి ఇట్టికేసులలో పట్టుపట్టరాదని తోచెను. నాలో నేనిటులు లేల్చుకొంటిని గాని ఇది ఆత్మవంచన. అయితే మఱి యేకేసులందును రుసు మీయలేదని నాకు లెస్సగా గుర్తు.

ఇటులు నోటికిని చేతికిని ఎడము లేకుండ చేసికొనఁగలిగినను ఈ సమయముననే నా జీవితమునకు మొదటిదెబ్బ తగిలెను. తెల్ల అధికారి ఎటు లుండునో నేను చెవులతో వింటిని గాని కనులతో చూచు నక్కఱ నాకు కలుగలేదు.

గతించిన పోరుబందరురాణావారు గద్దెనెక్కుటకు పూర్వము వారికి మా అన్న మంత్రిగను, ఉపదేష్టగను ఉండెను. ఆయన ఉద్యోగమున నుండఁగా రాణావారికి కుట్రసలహాచెప్పెనని నేర మొకటి ఆయనపై మోపఁబడెను. అది సాలీటికల్ ఏజెంటుదాక డేఁకెను. అతఁడు మాయన్నపై కాటుపెట్టుకొనెను. నాకును అతనికిని నీమలో ఎటుక. నెయ్యము కూడకలదు. ఇపుడు ఆనెయ్యమును బట్టి ఉపకాంతి చెప్పి అతనికాటు పోఁగొట్టవలయునని మా అన్నగారికోరిక, నా కిది ఇసుమంతయు గిట్టదు. ఎప్పుడో నీమలో కలిగిన సాప్తపదీనమగు సఖ్యమును ఇందులకు ఉపయోగించుకొనుట తగదని నా యాహ. మా యన్న నిక్కముగ దోషి యైనచో నా ఉపక్రమణమువల్ల ఫల మేమి? దోషి కానిచో సక్రమముగా విన్నప మంపుకొని తన నిర్దుష్టతను విశ్వ సించి ఫలమున కెదురుచూచుట మేలు. మా యన్నకు ఇది రుచిగా లేదు. “నీకు కఠియావాడు తెలియదు. నీకింకను లోకజ్ఞానము సున్న. ఇక్క

ఆత్మకథ

డ పనిచేయున దొక్కపలుకుబడియే. నీవు నాకు తమ్ముడవయ్య నీకు నెయ్యడైన ఒక అధికారితో ఒకమంచిమాట చెప్పటకు వెనుదీసి నీవిధిని అతిక్రమించుట పాడి గాదు.”

నేను కాదనఁజాలకపోతిని. కావున నా కిష్టము కాకున్నను అధికారి కడకు పోవలసివచ్చెను. అతనికడకుఁ బోవుటకు నా కిసుమం తయు అధికారము లేదు సరికదా, అది నా ఆత్మశౌరవమునకుఁగూడ కొఱత కలిగించునని నాకు తెలియును. అయినను ఒకనాఁడు విన్నప మంపుకొని నెలవు పొందితిని. వెళ్లి మా పూర్వస్నేహము ఎత్తితిని. కాని కఠియావాడునకును సీమకును ఎంతభేదము? నెలవులో నున్న ఉద్యోగి వేటు; పనిలో ఉన్న ఉద్యోగి వేటు. ఆపాలిటికల్ ఏజెంటు చేస్నేహ మొప్పెను గాని దాని తడవుటవలన మఱిత కఱకుతనము తచ్చికొనెను. ‘ఓహో, నీవాపరిచయలాభమును దుర్వినియోగము చేయఁదలఁచుకొని వచ్చితివా?’ అని అతని కనులలో నేను చదివితిని. అయినను నా చదువు నేను మొదలుపెట్టితిని. దొరగారు చాల అధిరై, “మీయన్న చాల కుట్రగాఁడు. నే నేమియు వినను. నాకు ఆవశ్యము తక్కువ. ఏమయినను చెప్పుకొనవలసియున్నచో చెప్పుకొనఁజూపినరీతిగా మీయన్నను చెప్పికొన మనుము” అని అనిరి. నాకు ఈప్రత్యుత్తరము చాలును. అది తగియున్నది. కాని ఆవశ్యకత గ్రుడ్డిది. నేను నాకథ నడుపుచునేయుంటిని. దొరగారు లేచి “మీ రికవెళ్ల వలయును” అనెను.

కేడవఱకు వినుఁడని నే నంటిని. దానితో అతనికి కోపము వచ్చెను. బంటును బిలిచెను. ‘వీరికి త్రోవ చూపుము’ అనెను. నేను గొణగుచునే యుంటిని. ఆ బంటు బుజములఁబట్టి నన్ను బయటికిఁ బంపెను.

దొర వెళ్లెను; బంటును వెళ్లి పోయెను. నేను కోణాచు రొప్పుచు వెలుపలికి నెళ్లి వెంటనే చీటి వ్రాసితిని: 'మీరు నన్ను అవమానించితిరి. మీ బంటు చే నెట్టించితిరి. మీరు ఇందులకు పరిహారము చెప్పుకొననిచో మాననష్టమునకు మీ మీద దావా లేగలను' అని.

వెంటనే దొర గుర్రపురాతుచేతి కిచ్చి ఈ ప్రత్యుత్తర మంపెను:

'మీరు నాకడ అసభ్యముగా వ్యవహరించితిరి. నేను వెలుపలకు పొమ్మన్నను పోయితిరి కారు. గత్యంతరము లేక బంటును పిలిచి మిమ్ము బయటికిఁ బంపవలసివచ్చెను. బంటు పొమ్మన్నను మీరు పోరైతిరి. కావున మిమ్ము బయటికి పంపవలసినంత బలము మాత్రము ఉపయోగింపవలసివచ్చెను. మీ లేమి చేసికొన్నను సతే.'

ఈ ప్రత్యుత్తరము జేబులో మడచికొని, తల వంచుకొని ఇల్లు పట్టితిని. జరిగినదంతయు మాయన్నతో చెప్పితిని. ఆయన చాల దుఃఖించెను. నన్నెటులు ఊహింపవలయునో ఆయనకు తోఁపలేదు. ఆ దొరపై కేసు పెట్టుట యెటులో నాకు తెలియదు. కావున మా యన్న తనకు మిత్రులైన వక్రీళ్లతో ఆలోచించెను. సరిగా అసమయమున సర్ ఫిరోజు మెహతాగా రచటికి ఒక కేసులో వచ్చుట తటస్థించెను. నా వంటి కొత్త బారిష్టరు వారిని సందర్శించుట యెటులు? కావున వారిని తీసికొనివచ్చిన వక్రీలుచేతికి నా కాకితము లిచ్చి వారి సలహా వేడితిని. వారిటులు చెప్పిరి: "ఈ కోణాలలో చాలమంది వక్రీళ్ల యు, బారిష్టరులయు అనుభవ మీరీతిగనే యున్నది అని గాంధీతో చెప్పుము. ఆతఁడు కొత్తగా నీమనుండి దిగెను. ఇంకను ఉడుకుపాలు. తెల్ల అధికారుల నతఁడెఱుంగడు. ధనము కావలయుచో, సుఖముగా కాలము గడపఁదలచుచో, ఆచీటిని చింపివైచి, ఆ యవమానమును దిగమింగు మనుము !

ఆ త్మ క థ

ఆతనితో కలహించుటవలన ఈతనికి నష్టమే కాని ప్రయోజన మావం
తయు నుండదు. ఆతని కింకను లోకజ్ఞానము కావలయును.”

ఈ యుపదేశము నాకు వివప్రాయముగ నుండెను గాని మింగక
తప్పక పోగును. ఆ యవమానమును దిగమింగి, దాన నిటీవల కొంతప్ర
యోజనమునుగూడఁ బడసితిని. ఇంక ఇట్టిజోలికిఁ బోయి నేహమును
ఇటు లెన్నఁడును దుర్వినియోగము చేయనని నిశ్చయించుకొంటిని.
నాటనుండియు ఆ నిర్ణయము సత్క్రమింపలేదు. ఈదెబ్బతో నా జీవి
తము సంపూర్ణముగా మారెను.

దక్షిణ ఆఫ్రికాకు

నే నాయధికారికడకు వెళ్లుట నిస్సంశయముగా తప్పే. కాని
యితని యధీరతముందు, ఇతని భోషముముందు, ఇతనిబౌద్ధ
త్యముముందు నా తప్పు కడుఁ గొలఁదియై పోయెను. దానికి గెంటనక్కఱ
లేదు. నే నాతని యవకాశమును అయిదునిమిషములకన్న ఎక్కువ
వ్యయము చేసియుండను. అతఁడు నా మాట వినుటకే స్నేహలేదా
యెను. నన్ను సాజన్యముగా వెళ్లుమని చెప్పనగును. కాని అతని
యధికారమదము పెచ్చుపెరిగిపోయెను. అస లతఁ డోర్పు లేనివాఁ
డని పిదపఁ బిదప తెలియనైనది. వచ్చినవారిస్థల తృణీకరించి పుచ్చుట
అతని కలవాటు. కొంచెము కష్టము తోఁచినఁ జాలు నతనికి మంట
లెత్తుకొని వచ్చును.

ఇక నాపని యంతయు ఈ యధికారిన్యాయస్థానమునందే.
అతనిని త్రోవకుఁ దెచ్చుట కానిపని. ఆశ్రయించుట నాకు గిట్టదు.ముందు
దావా తెచ్చెదనని బెదిరించి తరువాత పలకకుండుటకు మనసాపవలేదు.

ఈ నడుమ మా రాష్ట్రములోని చిన్నచిన్న రాజకీయవ్యవహా
రము లనుభవమైనవి. కాకియావాడు చిన్నచిన్న రాజ్యముల కూడలి.
కావున రాజనీతివేత్తలు ఓ యనిన వేవురు. సంస్థానములలో సంస్థాన
ములకు చిన్నచిన్న కుట్రలు. పలుకుబడికిఁగాను ఉద్యోగులలో ఉద్యో
గులకు కుట్రలు. ఆ రోజు లట్టివి. సంస్థానాధిపతులకు ఎవ రెంత చెప్పిన
అంత. వారు ఇచ్చకములు చెప్పవారికి చెవు లప్పగించిరి. వారు దొర

ఆత్మకథ

గారి జవానునుగూడ బుజ్జగింపవలెను. ఇతఁ యీరస్తాదారు దొరగారికం
టె ఎక్కువ. ఏలనఁ యీరస్తాదారే దొరగారికన్ను; దొరగారిచేచి అతఁడే
అతనిదుబాసి. యీరస్తాదారు పలుకే పాటి. అతని రాఁబడి దొరగారిరాఁ
బడి కెక్కువ. ఇది కొంచె నుతికయోక్తి యైనను మొత్తముమీఁద జీతము
నకు మించిపోయిన సామ్యు అతనికి వ్యయమగుచుండెననుట నిర్వివాదము.

ఈదేశమంతయు నాకు విషవాయుపూరితముగా కాననాయెను.
నాకిది తగులకుండు నా స్వాతంత్ర్యము నెటులు రక్షించుకొందు నా యని
లేయుంబవలు దిగులు.

నా ఉత్సాహ మడుగంటెను. మా యన్న కనిపట్టెను. ఎక్కు
డనేని నాకు ఉద్యోగము చిక్కుచో ఈ కుట్ర తప్పించుకొనవచ్చు నని
మాకు తోచెను. కాని కుట్ర లేనిచో మంత్రిత్యము గాని, జడ్జిపదవి
గాని దొరకదు. ఇదియుఁగాక దొరకును నాకును పాసఁగిన పారపు
నా న్యవహారమునకు అడ్డు.

అప్పుడు పోరుబందరు సంస్థానము ప్రభుత్వమువారి అధికారము
నకు లోఁబడియుండెను. ఆసంస్థానాధిపతికి కొన్ని అధికారములు
సంపాదించుకొంద్యోగ మొకటి నాకు కలదు. ఇది కాక మేరులను ఒక
జాతివారిపై వేయఁబడిన హెచ్చుపన్నుల విషయములో నే నారాష్ట్రా
ధికారిని జూడవలసియుండెను. ఈ యధికారి హిందువైనను దురహం
కారమున దొరగారికి తాతవలె నుండెను. ఇతఁడు సమర్థుఁడు. కాని
దానివలన రైతుల కేమియుఁ ప్రయోజన మబ్బలేదు. నేను సంస్థానాధి
పతికి కొన్ని శ్రోత్ర అధికారముల సంపాదించఁగలిగితిని; మఱి మేరు
లకు కొంచెమేని ఫలము కలుగలేదు. వారి విషయము మనస్సునకు
లేస్సగా పట్టించుకొనలేదని నాకు తట్టెను.

గి దక్షిణాఫ్రికాకు

కావున ఈ వ్యవహారమునందును నేను నిరాకుండ నైతిని. నా క్లయింటులకు న్యాయము కలుగలేదు. న్యాయము కలిగింపఁదగిన సాధనము నా కడ లేదు. తుదకు పాలిటికల్ వీజెంటునకో, గవర్నరునకో అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. అటులు చేయుచో వారు 'దీనితో మా కెట్టిసంబంధమును లేదని త్రోసిపుచ్చి యుందురు. ఏకాసనము చేతనేని తీర్పు దిద్దు వీలున్నచో కొంత మేలుగా నుండెడిది కాని యిచట దొరగారి మాటయే కాసనము.

నా కిటులు ఉక్కిరిబిక్కిరి యాయెను.

ఇంతలో పోరుబందరునుండి మేమకొదుకాణమువారు మాఅన్నగారి కిటులు వ్రాసిరి—“మాకు దక్షిణాఫ్రికాలో న్యాయపార మున్నది. మాది పెద్ద దుకాణము. మాకు అచటి కోర్టులో ఒకపెద్దదావా కలదు. అది రం, ౧౦౦ పవునుల దావా. అది చాలకాలమునుండి పచ్చుచున్నది. మేము అందులకు పెద్ద వకీళ్లను, బారిష్టరులను పెట్టితిమి. నీవు మీ తమ్ముని బంపితివేని అతఁడు మా కుపయోగించును. అతనికిని ఉపయోగము కలుగును. అతనికి క్రొత్తదేశముఁజూడను, కొత్తకొత్త పరిచయము సంపాదించును అనుమాలించును.”

మా యన్న నాతో ప్రస్తావించెను. అచటి వకీళ్లకు తెలియఁ జెప్పటో, లేక వాదించుటో, నాకు స్పష్టముగా తెలియలేదు. కాని అచటికి వెళ్ల కాతుకము కలిగెను.

‘దాదా అబ్దుల్లా అందుకోలో భాగస్వామియగు సేత్ అబ్దుల్ కరీమ్ బావరీగారికి (ప్రకృతము గలించిరి) మాయన్న నన్నుఁజూపెను. ఆనేటు—‘అది యేమంత కష్టము కాదు’ అని నచ్చఁబలికి, మఱియు ఇటుల నెను—‘మాకచట గొప్పగొప్ప తెల్ల వారు మిత్రులున్నారు. వారితో

ఆ త్మ క థ

మీకు పరిచితి అబ్బును. మీరు మాకు మా దుకాణమున ఉపయోగింతురు. మా వ్యవహార మంతయు ఇంగ్లీషులోనే ఉండును. దాని కిని మీ రక్కఱవత్తురు. ఆదేశమునం దున్నంతవట్టు మీరు మా యతి ఘలు కావున మీకు విడిగా ఖర్చుండదు'.

‘తమ కంతకాలము నాతోపని? ఈవి యెంత యుండును? అని నేనంటిని.

‘ఒకసంవత్సరముకన్న నెక్కుడు పని పట్టదు. మీకు రాకపోకలకు మొదటితరగతి టిక్కెట్టు ఇత్తుము. మఱియు నూటఅయిదుపానులు రొక్కమిత్తుము’.

ఈ కొలఁదిమొత్తమున కచటి శ్రేణుల బారిస్టరుపని కాదు; మఱి దాస్యము. అయినను నాకటులేని ఇండియాను విడిచిపెట్టవలయునని యుండెను. క్రొత్తదేశము చూచుకొరిక యొకటి, క్రొత్తఆనుభవము కలుగునను అభిలాష యొకటి నన్ను ఊరించుచుండెను. మఱియు నేను మాయన్నకు ఆ నూట అయిదుపానులు పంపవచ్చును. అది కుటుంబవ్యయమునకు ఉపయోగించును. కావున మఱి బేరమాడక దక్షిణాఫ్రికాకు మూటకట్టితిని.

నేటూల్

సీమకు వెళ్లనపుడు కలిగిన వియోగదుఃఖము దక్షిణాఫ్రికాకు వెళ్లనపుడు నాకు కలుగ లేదు. మా అమ్మగారు ఇప్పుడు లేరు. నాకు లోకానుభవము, విదేశ యానానుభవము కలిగెను. బొంబాయి రాజ కోటలకు తఱచు రాకపోకలు చేయుచుంటిని.

ఈతూరి భార్యను విడిచి వెళ్లుట కొంచెము కష్టమనిపించెను. నీమనుండి వచ్చినపిదప మరల నొకశిశువు కలిగెను. మా ప్రేమయింకను లాలసనుండి విడివడలేదు. కాని మెలమెల్లగా మెఱుంగెక్కుచుండెను. నీమనుండి నేను వచ్చినపిదప మే మొకచో కొలదికాల ముంటిమి. అయినను నే నామె కుపాధ్యాయుండ నైతిని. ఎట్టెట్టులో కొన్ని సంస్కారము లలవాటు చేయఁబూనితిని. అవి పరిపూర్తి యగుటకు మే మిరువుర మొకచో నుండుట ఆవశ్యకమని మే మనుకొంటిమి. కాని దక్షిణాఫ్రికాకు పోవు మహోత్సవము ముందు వియోగము వీసమైన కాలేదు. 'ఒకసంవత్సరములో మరల కలియుదు' మని ఊహించి రాజకోట నుండి బొంబాయికి పయనించితిని.

దాదా అబ్దుల్లా కంపెనీవారి యేజెంటు మారిఫత్తున టిక్కెట్టు రావలయును. ఓడలో కాబిక్ కాళీగా లేదు. ఇప్పుడు పయనింపకున్న ఇంకొక నెలవఱకు బొంబాయిలోనే ఉండిపోవలసి వచ్చును. ఏజెంటు—“మేము మొదటితరగతి టిక్కెట్టు సంపాదించుటకై కడు యత్నించితిమి. కాని లాభము లేకపోయెను. మీ రింక వెళ్లఁదలచు

ఆ త్మ క థ

కొనినచో డెక్కుమీఁదనే వెళ్లవలయును. మొదటితరగతి భోజనము మాత్రము ఏర్పాటు చేసితిని.” అవి నామొదటితరగతి ప్రయాణపు కోజాలు. మఱియు బారిష్టరు డెక్కుమీఁద నెక్కి పయనించునా? అందులకు నేను ఇయ్యకొనలేదు. మఱియు మొదటితరగతి టికెట్టు దొరకలే దనఁగా వింత కలుగుటచే ఆయేజెంటుమాట నేను నమ్మలేదు. కాన అతని యెఱుకమీఁది నేను ప్రయత్నించి ఒక టికెట్టు సంపాదించఁదలఁచితిని. నేను ఓడపైకి బోయి ముఖ్యాధికారిని చూచితిని. అతఁడు దాఁపటికము లేకుండ నిటు లనెను:—“మాయోడలో నెన్నఁడును ఇంత యొత్తిడి యుండదు. కాని మొజాంబిక్ గవర్నరు జన గణాదులు ఈ యోడలో వచ్చుచున్నారు. బెర్తు లన్నియు వారు గుత్తగొనిరి.”

“ఏదోవిధముగా నా కొక్కనికి చోటు చేయలేరా?” యని నే నడిగితిని.

అతఁడు నన్ను ఎగదిగఁ జూచి, చిఱునవ్వి, “ఒక్కటే ఉపాయమున్నది. నాగదిలో మఱియొక బెర్తు కలదు. అది బాటసారుల కిచ్చునది కాదు. అయినను నీ కిత్తును” అనెను. నే నందుల కతని నభినందించి టికెట్టు కొనుటకు ఏజెంటును తీసికొని వచ్చితిని. ఈ రీతిగా ౧౮౯౩ సం. ఏప్రిల్ నెలలో దక్షిణ ఆఫ్రికాలో నాఅదృష్ట మెటు లుండునో యని సంపూర్ణోత్సాహముతో బయలుదేరితిని.

మొదటి రేవు లామూ, అటకు పోవఁ బదుమూఁడు నాళ్లు పట్టెను. త్రోవలో నేనును, కెప్టెనును (ఓడఅధికారి) మిత్రుల మయితిమి. అతనికి చదరంగ మన్న ఇవ్వము. కాని క్రొత్తగా నేర్చు

కొన్నవారి డగుటచే అతనికి తనతో ఆడుటకు మఱియొక సరి క్రొత్త వాడు కావలయును. కావున నన్ను పిలిచెను. నేను చదరంగమును గూర్చి చాల వింటిని గాని ఆట యెఱుంగను. నేర్పరులు చదరంగమున తెలివి లేటలకు చాల నవకాశ మున్నదని చెప్పుచు వచ్చిరి. ఆ కృపై ను నాకు నేర్పద ననెను. నాకు చాల నోర్పు ఉండుటచే మంచిశిష్యుఁడు దొరక నని అతఁడు సంతోషించెను. అటాటకు ఓటమికి వంతు నాడే. ఓడినకొలది నాకు బోధించుట కాతని కుత్సాహము మెండునుండెను. నా కాయాటపై ప్రీతి కలిగెను. కాని ఆయోడ దిగినపిదప ఆ ప్రీతియు నిలువలేదు; చదరంగములో నాప్రవేశమును రాజును మంత్రిని నడపుటకంటెను మించలేదు. లామూరేవులో ఓడ మూడు నాలుగు గంట లాఁగెను. నేను రేవు చూడ విగితిని. కృపై నుకూడ దిగెను. అతఁ డిటు లనెను. “ఈ సముద్ర మిచట దగాకొరు: మీరు ఎడిగా తిరిగి రావలయును.”

ఆరేవు చాల చిన్నది. నేను తపాలాకచేరీకి పోతిని. అచట గుమాస్తాలుగా నున్న హిందువులఁ జూచితిని. నాకు సంతోషము కలిగెను. వారితో మాటలాడితిని. ఆఫ్రికావాసులను కొంతమందిని చూచి వారి యోగక్షేమములు కనుగొన వేడుక గొంటిని. ఈ పను లచే కొంతకాలము గడచెను.

దెక్కుమీఁద పయనము చేయు కొందఱితో నాకు పరిచితి కలిగెను. వారు ఒడ్డున వంట చేసికొని తీరికగా భుజించుటకు దిగిరి. ఇపుడో వారు ఓడ నెక్కుటకు నావకుదుర్చికొనిరి. నేనును అం దెక్కి తిని. సముద్రము పొడిచెను. రేవు అల్లకల్లోలముగా నుండెను. మానావకు తగని బరువాయెను. ఓడ నిచ్చెనకు సరిగా మానావను పట్టి నిలుపుటకు వీలు లేనంత బలముగా ప్రవహించుచుండెను. నావ

ఆ త్మ క థ

సరిగా నిచ్చినకడకు వెళ్లి వెళ్లకముందే ప్రవాహము దానిని వెనుకకు ఈడ్చివేయచుండెను. ఓడ బయలుదేలుటకు మొదటి యీల అప్పటికే వినది. నాకు తొందర ఎక్కువాయెను. కృష్ణుని మాయవస్థ నంతయు పైనుండి చూచుచుండెను. అతఁడు ఓడను మఱి యయిదు నిమిషము లాపుట కాజ్ఞయిచ్చెను. నామిత్రుఁ డొకఁడు ఓడకడ నున్న మఱియొక నావకు పదిరూపాయ లిచ్చి నన్ను తీసికొని రమ్మనెను. ఈ బరువునావనుండి నన్ను నావవాఁడు లాగుకొనెను. అప్పటికే ఓడపయికిఁ బోవు నిచ్చెన నెత్తి వైచిరి. దాన నే నొక మోటు పట్టుకొని పైకి ప్రాఁకవలసి వచ్చెను. ఓడ వెంటనే సాగెను. సయాత్రులు దిగఁబడిపోయిరి. కృష్ణుని ముదలికింపు నిక్కమని అపుడు తెలిసి వచ్చెను.

లామూ దాఁటినపిదప మొంబాసా; మొంబాసా దాఁటినపిదప జాంజిబారు. అచట ఓడ ఎనిమిది మొదలు పది దినములవఱకును ఉండును. అచట మఱియొక యోడకు మారవలసియుండెను.

కృష్ణునకు నాపైఁగల ప్రేమకు నీమ లేదు. కాని అది విపరీతముగా పరిణమించెను. అతఁడు నన్నును, మఱియొక తెల్లవానిని 'విహారము'నకు రమ్మనియెను. మేము మూపురము అతని నావపై ఒడ్డుచేరితిమి. 'విహార'మన నేమో నాకు సరిగా వారియర్థము తెలియలేదు. అట్టి విషయములలో నే నెంత తెలివితక్కువవాఁడనో అతఁడెఱుంగడు. ఒక తార్పుగాఁడు మమ్ము మూపురను సీగ్రోస్త్రిల పేటకు తీసికొనిపోయెను. మాకు మువ్వరకు మూఁడుగదులు చూపిరి. నేను బిడియముతో మూఁగ నై పోతిని. పాపము! ఆమె న న్నే మనుకొనెనో దైవమునకే యెఱుక. కృష్ణుని నన్ను పిలిచెను. వెల్లినవాడను వెల్లినటులు నేను బయటికి వచ్చితిని. నా బేలతనము

నశండు కనిపట్టెను. అందులకు మొదట నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. కాని అమాట తలచుకొన్నంత భయము తక్కువేటు లేదు. కాన అచిన్నతనపు చీక చివికిపోయి, అడుదానియెడుట అవంతయు కలగకుండుటకు భగవంతుని తలచుకొంటిని. నాహృదయ దౌర్బల్యమునకు వగచితిని. 'గదిలోనికి వెళ్లనని ధైర్యముగా వీల అనలేక పోతి'నా' అని అనుతాపము చెందితిని.

నాజీవితమున ఇట్టివానిలో నిది మూడవది. కల్ల కపటము లెఱుంగని పలువురు పిన్నవారు అది యేమో చిన్నతన మనుకొని పాప లిప్తు లగుదురు. అటులు నేను అంటుసాంటు లేక బయటబడుట నాపురుషార్థము కాదు. మొట్టమొదటనే 'నే నాగదిలోనికి పోను' అని నిరాకరించినచో అది పురుషార్థము. నే నిటులు బయటబడుట శేవల మీశ్వరానుగ్రహము. ఈ ఘటన నాకు ఈశ్వరునిపై నెక్కువ ఆస్థ కలిగించెను. మఱియు కల్ల చిన్నతనమును చాలవఱకు పాఠదోరెను.

ఈ రేపున ఏజ్జా క్లండవలసినందున నేను పత్తనమున బసపెట్టి చుట్టుపక్కల నెల్ల చూచివచ్చితిని. జాంజిబారునందలి వృక్షాదుల పెంపున కొక్క మలబారే సాటి. ఆచెట్లయెత్తు, ఆపండ్ల యురవు చూడ నాకు వింత ఆయెను.

పిదప మాయోడ మొజాంబిక్కులో ఆగెను. మేనెల చివర నేటాలు చేరుకొంటిమి.

కొన్ని అనుభవములు

నేటాలు దేశమునకు రేవుపత్తనము దర్శనము. దానికి పోవు నేటాల్ అనియు పేరు. అబ్దుల్లా సేతుగారు నన్ను తీసికొనిపోవుటకు అచ్చటికి వచ్చెను. నేటాలువారు తమతమ మిత్రులఁ దీసికొనఁపోవ వచ్చిరి. నాకుఁ జూడ వారికి హిందువులపై విశేషాదరము ఉన్నటులు పాడఁగట్టలేదు. పరిచితులు అబ్దుల్లా సేతుగారిని తేలికగా చూచుట నాకు పాడఁగట్టలేదు. దానిఁ జూడ నా ప్రాణము చివుక్కుమనెను. అబ్దుల్లా సేతునకు అది అలవాటైపోయెను. అందఱు నావింక వికారముగఁ జూచిరి. తతిమ్మా హిందువులకంటె వేషము వేటుగా నానుండెను. మీఁద ఫ్రాక్ కోటు. తలమీఁద బంగారీల పగిడీ వంటి తలపాగ.

నేట్ గారు నన్నింటికిఁ గొంపోయిరి. తమగదికి ప్రక్కగదిని ప్రత్యేకముగా నా కేర్పాటు చేసిరి. వారి సంగతి నాకును, నా సంగతి వారికిని ఏమియు తెలియదు. తన తమ్ముఁడు నా చేతి కిచ్చి పుచ్చిన కాకితములు చదివికొని ఆయన మఱిత గడవిడ పడెను. తనతమ్ముఁడు తన కొకవెల్లెఁగును పంపినటులు అతఁడు తలఁచెను. నా వేషభాషలు చూచి నాకు దొరల కగునంత వ్యయ మగు ననుకొనెను. మఱియు అపుడు ప్రత్యేకముగ నాకు నియోగింపఁదగిన పని లేదు. వారివ్యవహారము ట్రాన్సువాలునందు జరుగుచున్నది. వెంటనే నన్నక్కడికి పంపుటలో అర్థము లేదు. అదియుఁ గాక నా సామర్థ్యమును గుఱించి,

౭ కొన్ని అనుభవములు

యోగ్యతను గుఱించి యతఁ డే మెఱుంగును? నన్ను కనిపట్టుచుండుటకు ఎప్పుడును ప్రిటోరియాలో అతఁ డుండవలయును. అది అతనికి వీలా? ప్రతివాదులు ప్రిటోరియాలో. వారు నన్నే విధముగనైనను తమ పక్షములోనికి తిప్పుకొనెదరేమో? మఱి నా కాదావాలో పని యాయక యింకేమిపని చూపుదురు? తప్పుగల పనియంతయు అతని గుమాస్తాలే నాకన్న బాగుగా నిర్వహింపఁగలరు. మఱియు ఆ గుమాస్తాలు తప్పు చేయుచో వారిని దండింప వీలు. నేను పొరపాటు చేయుచో నన్నటులు చేయ వీలా? ఈ హేతువులచే ఆ దావాలో వీదో పని నా కప్పగింపనిచో నన్నింటఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొని ఊరక మేపవలసినచ్చును.

అబ్దుల్లా నేటునకు అక్షరజ్ఞానము లేకుండు. కాని అనుభవ జన్య జ్ఞానము కావలసినంత. అతనిబుద్ధి కడు చుఱుకైనది. అదియు నతనికిఁ దలియును. బాంపు మానేజర్లతో వ్యవహారము గడపుకొనుటకును, తెల్లనర్తకులతో వ్యవహారము నడపుకొనుటకును, వకీళ్లకు తన వ్యవహారములను తెలియఁ జెప్పుకొనుటకును తగినంత ఇంగ్లీషు అతఁ డలవఱచుకొనినను. భారతీయులకు అతఁడన్న గౌరవము. నేటుగారి వర్తక సంఘము అపుడున్న అన్ని వర్తకసంఘములలోను పెద్దది. ఒకవేళ కాకపోయినను హిందూ వర్తక సంఘములందలి పెద్దవానిలో నిది యొకటి. ఇట్టి వీళ్లు ఉన్నను అతని కొకలోటు కలదు. అతనిది అనుమాన స్వభావము.

అతనికి ఇస్లాము మతమునెడల చాల నభిమానము. తత్త్వజ్ఞానము గుఱించి మాటలాడ నతని కభిలాష. కురాన్ మరీఫునందును, ఇస్లాము తత్త్వగ్రంథములందును అతనికి సామాన్యజ్ఞానము కలదు. సంభాషణము నందు ప్రమాణవాక్యము లతఁడు కుప్పగూరలుగాఁ గ్రుమ్మరించును.

ఆత్మకథ

అతని కలయికవలన నాకు ఇస్లాముమతమున సామాన్యజ్ఞానము కలుగ నాయెను. మా మనస్సులు కలిసినదాది ఇస్లాము తత్త్వమునుగూర్చి ప్రసంగించుకొనఁ దొడఁగితిమి.

నేనచటికి వెళ్లిన రెండవనాఁడో, మూడవనాఁడో నేటుగారు నన్ను దర్బారుకొర్టునకు తీసికొని వెళ్లిరి. అచట వారి మిత్రులతో నాకు పరిచితి కలిగించిరి. కొర్టులో తన వకీలుప్రక్క నన్ను కూర్చుండఁ బెట్టిరి. మొదటినుండియు మేస్త్రీటు నా కేసి మిగ్రిమిరి మాచుచుండెను. తుదకు 'తలపాగను తీసివేయుము' అని నా కాజ్ఞాపించెను. 'తీయ' నని నిరాకరించి నేను కొర్టునుండి వెళ్లి పోయితిని.

ఇక్కడికి వచ్చినను నాకొక తగవు వ్రాసి పెట్టియున్నది.

భారతీయులచే పాగలు తీసివేయించుటకుఁ గల రహస్యము అబ్దుల్లానేటు నాకు తెలియఁజెప్పెను. మహమ్మదీయచారము వ్రాసు వారు తలపాగలఁ దాల్చుచున్ను. కాని కొర్టులకు వచ్చెడు మిగిలిన హిందువులు మాత్రము తలపాగ తొలపరాదని శాసనము.

ఈ సూక్ష్మభేదము తెలియఁజెప్పటకు లోఁతునకు దిగవలయును.

ఈ రెండు మూఱ్ఱాళ్లలో అచటి భారతీయులు పలుతెఱఁగులుగా నున్నారని తెలిసికొంటిని. ఒకరు తురికవర్తకులు. వీరు 'మేము అరబ్బులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. మఱియొకరు హిందూ గుమాస్తాలు, లేక పారసీ గుమాస్తాలు. ఇందలి పారసీగుమాస్తాలు 'మేము పారసీకులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. ఇంక హిందూ గుమాస్తాలు 'మేము అరబ్బుల'మని చెప్పుకొనినచో తమ పని అటూ కాదు, ఇటూ కాదు. ఈముత్తెగలవారికిని సాంఘికసంబంధము కలదు.

౬ కొన్ని అనుభవములు

మఱియు వీని యన్నిటికంటె ఒక పెద్ద తెగ కలదు. అందు అఱవ వారు, తెలుగువారు, ఉత్తరహిందూస్థానమునుండి వచ్చిన ఇక్ష్వాకు చైత్య కూలికి వచ్చినవారు, మఱియు కూలినాలి చేసుకొనువారు కలరు. ఇక్ష్వాకుచైత్య కూలీలనఁగా అయిదేండ్లు నేటాలుదేశమున పనిచేయు టును గుత్తొనఁబడిన (అగ్రిమెంటు) కూలీవారు. వీరి కచట గిర్మిటియా లని పేరు. ఈ పదము అగ్రిమెంటుపదమున కపభ్రంశమును గిర్మిట్ అను పదమునుండి ఉత్పన్నమైనది. పై మూఁడుతెగలవారను వీరితో (గిర్మిటియా) కూలిచేయించుకొను పనితక్కు వేటుసంబంధము పెట్టు కొనరు. దొరలు వీరిని హలీలందురు. మఱియు భారతీయులలో పలువురు కూలీవారు. కావున భారతీయు లందఱును కూలీలని పేరు. సామీ అని మఱియొక పేరు. సామి యనుపదము సామూన్యముగా అఱవపేర్లకు చివర నుండును. అది 'స్వామి' అను సంస్కృత పదము నకు వికృతి. చమత్కార మెఱుంగు భారతీయునకు సామి పదసంబోధన మిష్టము కానిచో, తనను సంబోధించిన తెల్లవానితో 'నీవు నన్ను సామియన నగునుగాని, సామి యనిన అధికారియని అర్థము: నేను నీ కధికారిని గాను గదా!' అనును. కొందఱు జంకి యూరకుందురు కొందఱు కోపము తెచ్చుకొని తిట్టియో, పైబడి కొట్టియో పంపుదురు. వీలన సామిపద మతనికి నీచవాచకము. ఇంకొక అర్థమున నతనికి అప్రయుక్తము. దానికి అధికారియని అర్థము చెప్పుట అవమానించుట యగును.

. కావున నాకు కూలీబారిష్టరు అని పేరు వచ్చెను. ఐర్లకులకు హాలివర్లకులని పేరు. ఈరీతిగా కూలీ యనుమాటకు అసలు అర్థము పోయి భారతీయులు అను సరము కలిగెను. తురకవర్తకుల కిది గిట్టదు. కనుక వారు వెంటనే 'మేము అరిబ్బులము' అనియో, లేక

ఆ త్మ క థ

‘మేము బేహారులము’ అనియో చెప్పకొనుచుండిరి. ఆ తెల్లవాడు మంచివాఁడగుచో త్నమాపణ కోరుకొనును.

ఇట్టి సితులలో నేను తలపాగ పెట్టుకొనుట వికటమాయెను. తలపాగను తీసివేయుచో అనమానము మింగి ఊరకుండుటయే. కావున తలపాగ కొక్కసలాముచేసి ఇతనుండి ఇంగ్లీషుహాట్ పెట్టుకొనుచుండినచో అనమానము లేక కుక్కజట్టిలు రాకపోవు ననుకొంటిని.

కాని అబ్దుల్లానేటుగా రొప్పరైరి: “నీ వటువంటి దేమయినఁ జేసినచో విషమించును. నీవు ఇటులు చేసినచో తలపాగ తాల్పవలయు ననుకొనువారి నెల్లరను నంచించినటు లగును. అదియుఁ గాక, మనదేశపు తలపాగ మీ తలకు బాగుగా నుండును. ఇంగ్లీషుహాటు పెట్టుకొన్నచో హోటలులో నేవకుఁ డనుకొందురు.”

ఈ యుపదేశమున మంచి తెలివియు, దేశభక్తియు, మతీలఘుస్వభావమును గలవు. అందలి తెలివి తెల్లము. దేశభక్తి లేనిచో ఆమాటలు రావు. హోటలు నేవకునియెడ నై చ్యము ఉండుటచే సంకుచితదృష్టి యున్నది. గిర్మిటియాలో హిందువులు తురకలు, క్రైస్తవులును అంతర్భూతులు. ఇందలి క్రైస్తవులు మతము వుచ్చుకొన్న గిర్మిటియాలసంఠే. గూర్త సంవత్సరమునాటికే వారిసంఖ్యఅధికము. వారు దొరల వేషములతో చాల మంది హోటళ్లలో నేవకులుగా నుండిరి. అట్లునేటోగారు హాటు విషయమున తేలికగా మాటలాడినది వీరిని ఉపలక్షించియే. హోటళ్లలో నేవకత్వము విగుల నై చ్యమునకు గుఱియగుచుండెను. నేటికిని చాలమందికి అనమ్మిక పోకున్నది.

మొత్తముమీఁద అట్లునేటుగారి సలహా నాకు నచ్చెను. ఈ తలపాగతగవు పాసఁగిన పిదప నా పత్నమును నేను పమరించుకొనుచు

2 కొన్ని అనుభవములు

పత్రికలకు వ్రాసేతిని. తలపాగలపై చాల చర్చలు జరిగెను. అన్ షెక్ కమ్ విజిటర్ — 'పిలువని పేరంటకాడు' అని నాకు పత్రికలలో కేరు వచ్చెను. మూడు నాలుగు నాళ్లలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ప్రఖ్యాతికలిగెను. కొందఱు నా పక్షమును సమర్థించిరి. కొందఱు నా పాగరుబోతుత్తనమును నోచార తిట్టిరి.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సున్నంతవట్టు నా పాగ నాతల నిండనే యుండెను. మఱియు అచటనే ఎన్నడు ఏకారణమున జలనీర తఱిలించితి నో దాని గుఱించి ముందు ముందు తెలియగలదు.

ప్రిటోరియా దారిలో

దర్బానులో నివసించుచున్న భారతీయ క్రైస్తవులతో నాకు
వడిగా పరిచయ మాయెను. కోర్టులో దుబాసిగా ఉన్న
పాల్ గారు రోమ్ కేతలిక్కు. నే నతని సా వా సము పట్టితిని.
మఱియు ప్రాటెస్టెంటు మిషనులో బోధకుడైన సుభాన్ గాడ్
క్రేగ్ సావాసము సట్టితిని. వీరు ఇటీవల గతించిరి. చక్షు-ఆఫ్రికా
భారతీయ ప్రతినిధి సంఘసభ్యులుగ నిరుడు ఇండియాకు వచ్చిన జేమ్స్
గాడ్ క్రేగ్ గారికి వీరు జనకులు. ఈరీతిగనే అపుడు పార్సీ రుస్తుంజీగారి
తోడను, ఆదంజీ మియాఖానుగారి తోడను మైత్రి ఒడవెను. వీరిరువు
రును ఇటీవల గతించిరి. వ్యాపారములు వచ్చినపుడు తక్కు ఒండొండ
కలసికొనని వీరు తుద కేవిధముగా గాఢమిత్రు లై గో ముందు ముందు
తెలియఁగలదు.

ఇటులు నాకు పరిచితుల సంఖ్య యెక్కు డగుచుండఁగా
అబ్దుల్లాకం పెనీవారికి తమ వకీలుకడనుండి కేసునకు తయారుకావలయు
ననియు, అబ్దుల్లా నేట్ గారు తాము వచ్చుటయో, తమ తరపున ఎవరినేని
పుచ్చుటయో జరుగవలెననియు ఉత్తరము వచ్చెను.

అబ్దుల్లా నేట్ గారు నా కాలేఖను చదువ నిచ్చి 'ప్రిటోరియాకు
వెళ్లదరా?' అనెను. 'నే నావ్యవహారము సాంగోపాంగముగా ఆకరిం
పుచేసికొని మఱి వెళ్లఁగలను.' అక్కడ ఏమిచేయవలయునో నా కిప్పు

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

టికి తెలియలేదు' అని నేనంటిని. అనగా అతడు నా కా వ్యవహారము తెలుప గుమాస్తాలను నియోగించెను.

నే నా కేసును ఆకలింపఁ బూనినతోడనే అందు గుంట ఓనమాలు దిద్ద మొదలుపెట్టవలెనని తెలిసెను. బాంజి బారులో నేనున్న కొలఁది దినములు కోర్టునకు వెళ్లి అక్కడ పని పరిశీలించుచుంటిని. పార్సీ వకీలొకఁడు ఒక సాక్షి ఖాతాలో జమాఖర్చుల గుఱించి అడుగుచుండెను. జమాఖర్చులన్నచో నా కడవిగొడవ. నేను ఇచ్చట స్కూలు నఁగాని సీమలోఁగాని ఖాతా (Book-keeping) నేర్చుకొనలేదు.

ఏ కేసును గుఱించి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చితినో ఆకేసంతయు ఖాతాకు సంబంధించినది. జమాఖర్చు లెక్కలలో నిధియైన వాడే దానిఁ దెలిసికొని ఒరులకు తెలుపఁగలఁడు. ఆ గుమాస్తా ఇది జమ, అది ఖర్చు అని చెప్పకొనిపోవుచుండ నాకు మఱిత గందరగోళముగా నుండెను. పి. నోటు అననేమియో నాకు తెలియలేదు. ఇంగ్లీషు నిఘంటువునందు ఆపదము దొరకలేదు. నాయజ్ఞతను గుమాస్తాకు తెలుపుకొంటిని. అతఁడు పి. నోటు అనఁగా వ్రా మిసరీనోటు అని చెప్పెను. ఖాతాకు (Book-keeping) సంబంధించిన గ్రంథమొకటి కొని చదివితిని. దానితో కొంత ధైర్యము కలిగెను. ఆ దావా అర్థమయెను. అబ్దుల్లా నేటుగారు జమాఖర్చు వ్రాయుట యెటులో యెఱుఁగఁడు. అయినను ఎంత చిక్కు లెక్కలైనను చిటికలో విడఁదీయఁగల అనుభవము ఆయనకు కలదని నే నెఱిగితిని. 'ప్రిటోరియాకు వెళ్లుటకు ఇప్పుడు నేను తయారు' అని అంటిని.

‘మీ రెచట విడియుదురు?’

‘తమ రెచట విడియు మందురు?’

ఆ త్మ క థ

‘నేను మన వకీలునకు చీటి వ్రాయుదును. ఆయన మీకు విడిది నేర్పఱచును. ప్రిటోరియాలో నాకు మేమ౯ మిత్రులు కలరు. వారి కిని వ్రాసెదను. కాని మీరు వారియిండ్ల బసపెట్టవలదు. మన ప్రతి పక్షులకు అచట చాల పలుకుబడి కలదు. మన రహస్యలేఖలను వారిలో నెవరేని చూడఁ బొసఁగెనా, కొంప మునిఁగెను. వారితో మీ రెంత విడిగా నున్న నంతమేలు.’

‘నేను మీవకీలు ఎచట నుండు మన్న నచట నుందును లేక నేనే వేఱుగా బస కుదిర్చికొందును. ఆవిషయమున మీకు విచారము నలదు. మన రహస్య మొక పిట్టకేని తెలియదని నమ్ముఁడు. కాని వారితో నేను కలిసి మెలిసియే యుందును. ప్రతివాదులతో మైత్రి చేసికొన వలయు ననియే నామతము. వీ లున్నచో ఈవ్యవహారము కోర్టున కెక్కకుండ పరిష్కరించుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. ఇంతకు తైయబ్ నేట్ మీకు చుట్టమేకదా!’

ప్రతివాది స్వర్గీయ నేట్ తైయబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదు గారు అబ్దుల్లానేట్ గారికి దగ్గిఱ చుట్టము.

రాజీమాట రాఁగనే అబ్దుల్లానేట్ గారు కలఁజెల పడ్డటులు కను గొంటిని. కాని నేను దర్బాను చేరి ఆత్రేడు దినము లగుటచే మే మొకరి హృదయ మొకర మెఱిఁగెతిమి. నన్ను వెల్లెనుఁ గనుకొనుట దాఁటిపోయెను. ఆతఁ డిటులనెను— ‘బే...నా...ను. కోర్టుతో పనిలేకుండ పరిష్కృతమగుచో అంతికన్న వేఱుమేలులేదు. అయినను మేము రక్తబంధువులము. ఒకరితరహా ఒకరికి తెలిసినవారము తైయబ్ నేటు తగవు తేలికగా తేల్చువాఁడు కాఁడు. మన మేమాత్ర మజాగ్ర త్తతో నున్నను మన సంగతులన్నియు సంగ్రహించి తుదకు అధః

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

పాతాళమున కడగఁద్రొక్కును. కనుక ఏమిచేయఁదలఁచినను లెస్సగా ఆలోచించి మఱి చేయుఁడు.'

'అవిషయమై మీకు లొందర వలదు. దానావిషయమై తైయబ్ సేట్ గారితోఁగాని, మఱి యెవరితోఁగాని ముచ్చటింప నేమిపని? ఊరక లుకలుకలు పడకుండ ఏదో ఒక దారికి రండుని సూచించును.'

వచ్చిన ఏడవనాఁడో ఎనిమిదవ నాఁడో దర్శానునుండి బయలు దేటితిని. నాకు మొదటితరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనిరి. పఱుపు వల యుచో అలాయిదాగా అయిదు షిల్లింగులు కట్టుట అచటి మామూలు. అబ్బిల్లా నేటుగారు పఱుపును కూడఁ గొనుఁడని నొక్కిచెప్పిరి. కాని వట్టి పట్టుదలచే, గర్వముచే, అయిదు షిల్లింగులు పొదుపుచేయ వలయునను తలఁపుచే వద్దంటిని. అబ్బిల్లా నేట్ గారు నన్ను ఇటులు ముదలకించెను: 'మాడుఁడు. ఇది హిందూదేశము కాదు. అట్లా అనుగ్రహమువలన మనకు భోగించి త్యాగము చేయఁదగినంత సిరి కలదు. మీకు కావలసిన విషయములలో వెనుదీయవలదు'.

నేను ధన్యవాదములు పలికి ఘరవా లే దంటిని.

రైలు నేటాలు ముఖ్యపత్తనమును మారిట్లుబద్ధనకు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు చేరెను. పడుకొనువారికి ఇంటనే పఱుపు లిత్తురు. రైలు జవా నొకఁడు వచ్చి 'పఱుపు కావలయునా?' అని అడిగెను. 'నాకడఁ గలదు. అక్కఱ లే' దంటిని. అతఁడు వెల్లి పోయెను. ఒక బాటసారి వచ్చెను. నన్ను ఎగదిగ చూచెను. నేను 'నల్లవాడ!' నగుట చూచెను. అతఁడోర్వ లేక పోయెను. పెట్టెదిగిపోయి ఒక రిద్ద టుద్యోగులనుతీసికొనివచ్చెను. వారు మానముగ నుండిరి. ఇంతలో మఱియొక ఉద్యోగివచ్చి—'రావయ్యా! నీవు వెనుకపెట్టెలో కూర్చుండవలయును.

ఆ త్మ క థ

ఊరై'మ్మనెను.

‘నాకడ మొదటి తరగతి టీకెట్టు కల’ దంటిని.

‘ఫరవా లేదు. నామాట విను! వెనుక పెట్టెకు పద!’

‘నామాటగూడ వినుడు! దర్బాసులో న న్నిందుఁ గూర్చుండ నిచ్చిరి. నే నిందే పయనింపక తక్కుదు.’

‘ఏమి? లేచిపోవా? నీవు వెళ్లి పోవనిచో పోలేసును పిలిచి నెట్టింతును.’

‘సరి, నానినే నెట్టినీ; నాయంతట నేను పోను.’

పోలేసు నచ్చెను. నాచేయి పుచ్చుకొని బయటికిఁ ద్రోసెను. నా సామానుగూడ బయటఁ బడనూకిరి. నే నా కడపటి పెట్టెలోనికి వెళ్ల నిరాకరించితిని. రైలు వెళ్లి పోయెను. నేను చేసించినిమాత్రము తీసి కొనిపోయి వెయిటింగు రూములో కూర్చుంటిని. సామాను పడవేసిన చోటనే యుండెను. రైల్వేవారు దాని కాపాడుచుండిరి.

అది చలికాలము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని పర్వతప్రదేశములలో చలి యొక్కువ. మారిట్టుబర్గ్ మిక్కిలి ఎత్తున నుండుటచే మతీయొక్కువ చలి. నాటవర్ కోటు సామానులో ఉన్నది. కాని దాని నిమ్మనికోరినచో మరల నేమి యవమానము నెత్తిపైఁ బడునో యని అడుగక గడగడ వడఁకుచు కూర్చుంటిని. ఆగదిలో దీపము లేదు. నడికిరేయి ఒక బాటసారి ఆగదిలోనికి వచ్చెను. అతఁడు నన్ను పలుకరింపఁ దలఁచె నేమో కాని నేనుమాత్రము మాటలాడు స్థితిలో లేను.

పిమ్మట. ఇప్పుడు నే నేమి చేయవలయునని ఆలోచించితిని. నానాక్కులకు పోరాడవలయునా? లేక వచ్చినటులు ఇండియా దారి పట్టవలయునా? లేక ఈ యవమానము దిగమింగి నావచ్చినపని మాచు

౮ ప్రిటోరియా దారిలో

కొని మనో యిండియాకు పోవలయునా? వచ్చినపని చేసికొనక తిరిగి పోవుచో పిటికితనము. ఇప్పుడు నాపడిన పాటు మిగుల అల్పము—ఇది లోపలి మహారోగమునకు బాహ్యచిహ్నము— ఈమహారోగము రంగును గుఱించిన పోరు. సామర్థ్య మున్నచో ఈ పాడురోగమును మొదటి కంట కుదుర్చు యత్నింతును. దీనిగుఱించి ఎన్నికష్టములు వచ్చినను భరింతును. ఈవర్ణద్వేషమునకు సంబంధించిన అన్యాయమును తొలగింప నెంత ప్రయత్న మావశ్యకమో అంత ప్రయత్నముచేయుదును.

ఇటులు తలచి తరువాత ఏచ్చు రైలులో ప్రిటోరియాకు పోవ నిశ్చయించుకొంటిని.

మఱుసటి ప్రాద్దన రైల్వే జనరల్ మాసేజరుకు ఒకపెద్దతంతి కొట్టితిని. అబ్దుల్లాసేట్ గారికిని ఈసంగతి తెలిపితిని. అబ్దుల్లాగారు నెంటసే జనరల్ మాసేజరును చూచెను. అతడు రైల్వేవారిది తప్పు కాదనుచు ‘గాంధీకి ప్రయాణ సౌకర్యము చూడు’మని మాస్టరుకు తంతి నిచ్చితినిని తెల్పినటు. అబ్దుల్లాసేట్ గారు మారిట్టుబర్గలో హిందూ ఐర్తకులకును, మఱియు ఇతర స్థలములలోని మిత్రులకును నావిషయమున జాగ్రత్త పుచ్చుకొండని తంతి నిచ్చెను. వారందఱును నన్ను జూడ వచ్చి తమకు తమకు జరిగిన అపమానములఁ జెప్పి, ఇటువంటివి ఆదేశమున క్రొత్తలు గావని నన్నుఁజూచిరి. ఒకటి రెండు తరగతులలో ప్రయాణముచేయు భారతీయులు ఏ రైలు—ఉద్యోగులవలననో, ఏ తెల్లవారి వలననో ఇట్టిపాట్లు పడుటకు సిద్ధులై యుండవలయును. ఆనాడంతయు వారి కష్టచరిత్ర శ్రవణముతో గడచెను. రాత్రి రైలువచ్చెను. అందు నాకొకబెర్డు ప్రత్యేకింపఁబడి యుండెను. నిన్న దర్బానులో పల దన్న పఱుపు టిక్కెట్టును నేడు మారిట్టుబర్గలో కొంటిని.

ఆరైలు నన్ను చార్లెస్ టౌనుకు తీసికొనిపోయెను.

ఎక్కువ కష్టములు

పాద్మటికి రైలు చార్జెస్ టౌను చేరెను. ఆగోజులలో చార్జెస్ టౌను జోహాన్సు బర్గల నడుమ రైలుదారి లేదు. కాని రాకపోకలకు గుర్రపుబండ్లు కలవు. గుర్రపుబండి బాటనడుమ స్టాండర్బ్లా ఆను ఊరికడ రాత్రిపూట ఆగును. నావద్ద గుర్రపుబండి టికెట్టు కలదు. మాజ్జిటుబర్గలో నే నొకదినము నిలువయున్నను ఆ టికెట్టు రద్దుకాలేదు. అదియుఁ గాక అబ్దుల్లా నేట్ గారు చార్జెసు టౌను లోని గుర్రపుబండ్ల ఏజెంటుకు తంతి నంపెను.

కాని ఆయేజెంటు నన్ను దిగఁద్రావ నుద్దేశించెను. మఱియు నేను క్రొత్తవాఁడ నగుట మాచి నీటికెట్టు రద్దుచేయఁబడిన దనెను! నేను వానికి తగురీతి సమాధానము చెప్పితిని. లోపల చోటు లేక కాదు. వాని మనస్సులో నున్నది వేఱు. బాటసారులకు బండిలోపల తావీయవలయును. నేను కూలీని; క్రొత్తవాఁడను! లీడర్ ఆనఁబడు నాగుర్రపుబండ్ల అధికారి నన్ను తెల్ల వారితోపాటు లోపల కూర్చుండఁబెట్టుట తగదనుకొనెను. ఆ బండికి ముందరు దిరుదట్టుల రెండు ఆసనము లుండెను. లీడరు ఈరెండ్రాసనములలో ఒకదానిపై తప్పక కూర్చుండును. కాని నేఁడు లోనఁ గూర్చుండి నాకు తన చోటు చూపించెను. అది శుద్ధ అన్యాయమనియు, మఱియు అవమానమనియు నాకు తెలియకపోలేదు. కాని ఆయవమానము మింగుటే మేలనుకొంటిని. బలాత్కరించి లోనఁ జొరఁబడ వీలుండదు. నేనతనితొవునఁ గూర్చుండ నన్నచో నన్ను దిగవిడిచి

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండి తోలుకొని పోవుట కతఁడు సంసిద్ధుఁడు. అచట నేను దిగఁ బడినచో మఱియొక నాఁడు వృథా. ఇక నా మఱునాఁడే మగునో దైవమున కెఱుక! కాబట్టి మనసులో నెంత గుంజాటనపడుచున్నను మెదలక బండితోలువాని పక్కఁ గూర్చుంటిని.

సుమారు మూఁడు గంటలకు బండి పారీకోపునకు చేరెను. అచట ఆ గుర్రపుబండి-తెల్ల అధికారికి నేను కూర్చున్నచోట కూర్చుండవలయునని బుద్ధి పుట్టెను. అతఁడు సిగరెట్ కాల్చుకొన వలెను. మఱియు అతనికి మంచిగాలి కావలెను. అతఁడు బండితోలు వానికడనుండి ఒక మైలగోనె తీసి దానిని తనపాదములక్రింద బల్లమీదఁ బెరిచి, 'సామీ! నీవు దీనిమీద కూర్చుండుము. నేను బండితోలువాని పక్కఁ కూర్చుండఁ గోరుదును' అనెను. ఈయవమానము భరింప నాకు సామర్థ్యము లేకపోయెను. భయపడుచు భయపడుచు నేను 'లోపలఁ గూర్చుండవలసిన నన్ను ఇచటఁ గూర్చుండఁబెట్టితివి. నే నెట్లో సహించితిని. నీవిచటఁ గూర్చుండి సిగరెటు కాల్చుటకు నీకాళ్ల కడకూర్చుండు మనుచుంటివి. నేను కూర్చుండను. బండిలోపలికి పోయి కూర్చుండెదను.'

ఈ మాటలు నానోర వచ్చెనో లేదో, అతఁడు నా గూబలు పగులఁగొట్ట మొదలిడెను. నాచేయి పట్టుకొని కిందికి ఈడ్వనెంచెను. నే నాబండి చువ్వలను గట్టిగాఁ బట్టుకొంటిని. మనికట్లు విటిగినను మానె విడువవలదనుకొంటిని. బాటసారు లందఱు మమ్ము చూచుచుండిరి. అతఁడు బండుబూతులు తిట్టెను; క్రిందికి పడఁదోయ పాటుపడెను; కొట్టెను. నేనుమాత్రము వదలలేదు. అతఁడు బలిష్ఠుఁడు. నేను దుర్బలుఁడను. చూడఁగా చూడఁగా తెరువరులకు జాలి పుట్టెను. వారు—'పాప మతని విడిచిపెట్టు! అతఁ డన్నది నిక్కము.

ఆ త్మ క థ

అతని తప్పు లేదు. అక్కడ కూర్చుండనియెడల మాకడఁ గూర్చుండఁ గలఁడు. ఇటు పంపుము" అనిరి. 'దాటిపోలేదు' అని అతఁ డఅచేసు గాని అవమానపడి మఱి కొట్టలేదు. నాచేయి వదలి మఱి కొంచెము తిట్టి, బండి కావలిప్రక్కఁ గూర్చున్న హాటెంటాట్ నేవకుని ఆ గోనె మీఁదఁ గూర్చుండ బెట్టి అతనివోట తాను కూర్చుండెను.

ఎవరి వోటులలో వారు కూర్చుండిరి. ఈల ఆయెను. బండి కదలెను. నాగుండెలు టువ్వుటువ్వు మనుచుండెను. ప్రాణములతో ఆయురారు చేరఁగలనా యని నాకు సంశయము. నడుచు నెడుచు నతఁడు నావంక చుఱచుఱఁజూచి, వ్రేలు చూపి, 'చూడు! స్టాండర్టుక్లో దిగనీ! అక్కడ ని స్నేమి చేయుదునో!' అని గాండ్రు మనుచుండెను. నేను మాటాడక కూరుచుండి, 'ఏమి దైవమా, నాకుసాయమర'మ్మనిప్రార్థించు కొనుచుంటిని.

చీకటి పడఁగనే స్టాండర్టుక్చేరితిమి. అచ్చటి హిందువుల ముఖములు కొన్ని కనఁబడెను. నాగుండెలు కుదుటఁబడెను. నేను బండి దిగఁగనే వారు వచ్చి, 'మేము తమకొసమే వచ్చితిమి. ఇసానేట్ గారి దుకాణమునకు పోవుదము. అబ్బిల్లానేట్ గారు మాకు తంతి కొట్టిరి' అనిరి. ఇది నాకు సంతసము కలిగించెను. నేట్ ఇసా హాజీ సుమర్ గారి దుకాణమునకు పోతిమి. ఆనేట్ సు, ఆయన గుమాస్తాలును నాచుట్టు మూగిరి. నేను జరిగిన దంతయు చెప్పితిని. అందులకు వారం దఱు వగచిరి. మఱి తాము తాము పడిన కష్టము లొక్కొక్కటి చెప్పి నన్ను ఓదార్చిరి.

గుర్రపుబండ్ల కంపెనీ ఏకెంటునకు గతవిషయ మంతయు పెద్ద ఉత్తరము వ్రాసితిని. లీడర్ బెదిరింపులును వ్రాసితిని. మఱుసటినాటి

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండిలో తగిన యేర్పాటు చేయుడని కోరితిని. అందు కేజెంటు ఇటులు బదులు వ్రాసెను: 'ఇచ్చటినుండి మీరు ఎచ్చిన బండికన్న పెద్ద బండి బయలుదేలును. దానిని ఎదుపువారు కొత్తవారు. మిమ్ము దెదిరించినవాడు లే పదటికి రాడు! మీరు బండిలోపలనే కూర్చుండ నచ్చును.' ఈయుత్తరముతో కొంతచెంగ పోయెను. నన్ను కొట్టిన వానిపై కేసుపెట్టునుదేశము నాకు లేకపోవుటచే ఆకళ అంతటితో ముగిసెను.

మఱునాడు ప్రార్థనచే ఇసానేట్ గారి నొకరు నన్ను గుర్రపు బండి నెక్కించెను. లోపల మంచితా విచ్చిరి. ఆరాత్రికి సుఖముగా జోహాన్సుబర్గు చేరితిని.

ప్రాంతర్వక్ చిన్న డిబ్బెరు. జోహాన్సుబర్గు పత్తనము. అబ్బుల్లా సేట్ గారు జోహాన్సుబర్గునకును శంతి యిచ్చిరి. అచ్చట మహమ్మద్ కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి దుకాణపు విలాసము నాకు చెప్పియుంచిరి. అచట కమరుద్దీన్ గారి నొకరు నన్ను దీసికొనిపోవ నచ్చెను. కాని నే నతనిజూడలేదు. అతడు నన్ను పోల్చలేదు. ఇత హోటలునకు పోవ నిశ్చయించితిని. ఆపత్తనములోని హోటల్ల పేర్లు కొన్ని యెఱుఁగుదును. బండి కుదుర్చుకొని గ్రాండ్ సేవనల్ హోటలునకు పోతిని. హోటలు మేనేజరును చూచి ఒకగది యిమ్మంటిని. అతఁ డొక నిమిషము ఎగదిగఁజూచిచాల గౌరవముతో గదుల్ని కాళీగా లేవని సలము కొట్టి వెల్లి పోయెను. మరల బండిమీద కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి అంగడికి వెల్లితిని. అచట నా కెదురుమాచుచున్న అబ్దుల్ గనీసేట్ గారిని కలిసికొంటిని. వారు నన్నెంతో ఆదరించిరి. నాకు హోటలులో జరిగిన మర్యాద చెప్పుకొంటిని. ఆయన పక పక నవ్వి 'హోటలులో, మీ కెటులు ప్రవేశము కలుగు నను కొంటిరి?' అనిరి.

ఆ త్మ క థ

‘ఏమది?’ అని నేనంటిని.

‘ఇక్కడ కొన్నా రున్నచో మీకే గోచరమగును. మేమే ఈ దేశమున ఉండఁగలము. డబ్బుమీఁద ఆశచే ఎన్ని అవమానములు వచ్చినను మఱచిపోయి ఇక్కడ నివసించుచున్నాము.’ అని నేటుగారు దక్షిణ-ఆఫ్రికాభారతీయుల కష్టములను చెప్పిరి.

ఈ నేటు ఆబ్దుల్ గనీగారిని గుఱించి యింకను ముందుముందు తెలియఁగలదు.

ఆయన మరల నిటు లనెను: ‘ఈ దేశము మీబోంట్లు ఉండఁ దగినది కాదు. లేపు మీరు ప్రిటోరియాకు బయలుదేఱుదురుగదా! ఇంక మాఁడవ తరగతి బండిలోనే పోవలసియుండును. నేటాలులో ఈ మాదిరి. ట్రాన్సువాలులో ఇంతకంటె. ఇనట ఒకటి రెండు తరగతుల టికెట్టులు హిందువులకు ఈయరు.’

‘మీ రందులకు తగిన ప్రయత్నములు చేయలేదేమో!’

‘మేము అర్జీలు పెట్టుకొంటిమి. కాని మావారే ఒకటిరెండు తరగతులలో పయనింప నొల్ల రని ఒప్పుకొనక తప్పదు.’

‘నేను రైల్వే నిబంధనములను చదివించితిని; అం దొకలో పము కలదు. ట్రాన్సువాలు శాసనముల భావ ఋజువైనది కాదు: విస్పష్టముగా ఉండదు; విశేషించి రైల్వే నిబంధనములు.

‘నాకు మొదటి తరగతిలోనే పోవలయునని యున్నది. వీలు కానిచో ప్రిటోరియాకు సరాసరి గుర్రపుబండి కుదుర్చుకొందును; ముప్పది యేడు మైళ్లకదా’ అని నేను నేటాగారితో అంటిని.

౯ ఎక్కువ కష్టములు

బండిపైఁ బోయిన ఎంత ధనవ్యయ మగునో, ఎంత కాలవ్యయ మగునో నేటిగాఁ తల్పిరి. తెల్పి మొదటి తరగతి రైలుబండిలోనే వెళ్లుఁ దిసిరి. ప్రేమకామాస్తరుకు — నేను బారిష్టరుననియు, ఎపుడును మొదటి తరగతిబండిగాని మఱొకటి యొక్కననియు, నేను ప్రిటోరి యాకు వీలై నంత తొందరగా వెళ్ల వలయుననియు, దీనికి ప్రత్యుత్తరము రాక ముందే మిమ్ము కలిసికొందుననియు, మొదటి తరగతి టికెట్టు తప్పక దొరకునని ఆశించుచుంటి ననియు ఒక ఉత్తరము వ్రాసి పంపితిని. ఇందు నేను స్వయముగానే కలిసికొందుననుట కొక అర్థ మున్నది. ప్రేమకామాస్తరు నన్ను చూడనిచో ఈహాలిబారిష్టరుమీఁద ఏనో కొన్ని యూహలు కల్పించుకొని టికెట్టు ఇచ్చుటకు వీలులేదని వ్రాసిపంపుటలో సందేహము లేదు. కాని నేను స్వయముగా తప్పెన్నుటకు వీలు లేని తెల్ల ప్రేమము వేసికొని ఎదుఁబడి అతనితో మాటలాడి మోహాటపెట్టినను పెట్టవచ్చు ననుకొంటిని. ఫ్రాక్కోటు తొడిగితిని. నేకతై కట్టుకొంటిని. టీకుటాకుగా పోయి బల్లపై ఒక కాసుపెట్టి టికెట్టు ఇమ్మని అడిగితిని. 'ఆచీటి వ్రాసినది మీరేనా?' అని అతఁ డడిగెను.

'ఔను! మొదటి తరగతి టికెట్టు నిచ్చితిరా, చాలకృతజ్ఞుఁడను. నేడే నేను ప్రిటోరియా చేరవలయును.' అంటిని.

అతఁడు చిఱునవ్వి, జూలిగొని, ఇటు లనెను— 'మాది ట్రాన్సు వాలు కారు, హాల్ందు. నాకు మీ ఉద్దేశము తెలియును. నాకు మీయొడ సానుభూతి కలదు. మీకు నేను టికెట్టితును గాని ఒకమరతు మీఁద: గార్డు పెచ్చి మిమ్ము మూడవతరగతిలోనికి పొమ్మన్నచో నానుట దక్కింపవలయును. అనఁగా రైల్వే కంపెనీవారిమీఁద దానా నేరదు. మీ ప్రయాణము సుఖమగుఁగాక! మీరు యోగ్య

ఆత్మకథ

“అని నేను గ్రహింపఁగలిగితిని” ఇటులని ఆతఁడు టిక్కెట్టు నిచ్చెను. నే నతనికి ధన్యవాదము లొసఁగి మీమాటకు బద్ధుడనని ఊహించితిని.

నేటు అబ్దుల్ గనీగారు నన్ను బంపుటకు వేషముకు వచ్చిరి: ఈ జరిగిన విషయ మాయనకు వింత అయెను! కాని ఆయన ఇటు లనెను. “ఆతంకము లేక మీరు ప్రిటోరియాకు చేరినచో చాల సంతోషము. కాని గార్డు మిమ్ము ఊరక వదలిపెట్టఁడని బెదురుగనే యున్నది. ఆతఁ డూరకున్నను తెల్ల బాటనారులు మాత్రము ఊరకుండురు.”

మొదటి తరగతి పెట్టెలో నెక్కితిని. రైలు బయలుదేఱెను. జర్మిప్రెస్ట్ వేషములో గార్డు టిక్కెట్టు సోదా చూడవచ్చెను. నన్ను చూడఁగనే అతనికి కోపము హెచ్చెను. వెంటనే లేచి మూడవతరగతి బండిలోనికి పొమ్మని వ్రేలితో సంజ్ఞ చేసెను. నేను నా టిక్కెట్టు చూపితిని. “ఉన్న నేమి! మూడవతరగతిలోనికి పొమ్మని ఉఱిమెను.

ఆపెట్టెలో ఒక్కతెల్లవాఁడే ఉండెను. ఆయన గార్డును ప్రతిఘటించి— “ఎందుల కా పెద్ద ‘మనిషిని’ బాధింతువు? ఆయన మొదటి తరగతి టిక్కెట్టు నీవు కానవా? వారి సరసన కూర్చుండుటకు నాకు బాధ లేదు” అనిపల్కి, నాకేసి తిరిగి, “మీరు కూర్చున్న కడనే కుదిరి కూర్చుండు”డని పల్కెను.

‘కూలీతో’ కూర్చుండుటకు నీకే కొంకు లేనిచో మఱి నాకా? అని గొణుగుకొనుచు గార్డు వెళ్లి పోయెను.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు రైలు ప్రిటోరియా చేరెను.

ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు

దా అబ్దుల్లాగారి వకీలు ప్రిటోరియా స్టేషనులో నన్ను గలిసికొని తీసికొని పోవుటకు ఎవరోని బంపునని ఆశపడితిని. నన్ను గలిసికొనుటకు భారతీయు లెవరును రారని ఎఱుఁగుదును. ఏలన, నే నాపత్తనమున ఏభారతీయుని యింటను బసచేయనని అబ్దుల్లాగారి కథయ మిచ్చితిని. అది ఆదివారమగుటచే స్టేషనుకడకు ఎవరోని బంపుటకు ఆవకీలుగారికి పీలు కలుగలేదని తరువాత తెలిసెను. నాకేమియు తోచలేదు. ఎచటికి వెళ్లుదును? ఏ హోటలునందును నాకు తా వీయరని దిగులుపడితిని.

౧౮ = ౩ సంవత్సరమునందలి ప్రిటోరియా స్టేషను ౧౯౧౮ సంవత్సరపు ప్రిటోరియా స్టేషను కాదు. నాడు దీపములన్నియు మసకమసకగా నుండెను. బాటసారులుకూడ పలువురు లేరు. బాటసారుల నందఱును వెళ్లనిచ్చి టిక్కెట్లకల్పెరు తీరికగా నున్నప్పుడు నాటిక్కట్టునిచ్చి ఏదేని చిన్న హోటలు పేరు గాని, లేక నాకు తా విచ్చు మఱి యొకచోటును గాని చెప్పుమని అడుగుదు ననుకొంటిని. ఎచటను పీలు కలుగనిచో ఆరాత్రి స్టేషనులోనే గడపదలఁచితిని. కాని ఈ స్వల్పవిషయ మడిగినను అతఁ డెక్కడ అవమానించిపోవునో యని నేను జంకిపోయిన మాట నిక్కము.

స్టేషను శూన్య మాయెను. తుదకు నా టిక్కెట్టును ఇచ్చి అదియు ఇదియు అడుగఁ దొడఁగితిని. అతఁడు వినయముతో ప్రత్యు

ఆత్మకథ

త్తరించెను గాని అది ప్రయోజనజనకము కాదు. కాని మాపార్శ్వమున నిలువఁబడియున్న ఒక అమెరికా నీగ్రో మా మాట లందుకొని ఇటు లనెను—“మీ గీ యూరికి సరిక్రొత్తవారివలె నున్నారు. ఇచట మీకు మిత్రులను ఉన్నటులు తోచదు. నాతో దయచేయుండు. మిమ్మొక చిన్న హొటలునకు తీసికొని పోవుము. హొటలు యజమాని అమెరికావాఁడు. వారిని నేను బాగుగా ఎఱుఁగుదును. అతఁడు మీకు వసతి నీయఁగలఁడు.”

ఈ పిలువని షేరంటము మొదట నాకు కొంచెము సంశయము కలిగించెను గాని పిమ్మట అతనికి ధన్యవాదము లర్పించి అంగీకరించితిని. అతఁడు నన్ను జాక్స్టౌన్ గారి హొటలునకు తీసికొని పోయెను. అతనిని చాటునకు తీసికొని పోయి నాసంగతి చెప్పెను. జాక్స్టౌన్ గారు అంగీకరించిరి, కాని ఒక నియమము—అందఱలోఁ గాక నాభోజనము నాగదిలోనే జరుగవలయును.

మఱియు ఆతఁ డిటు లనెను—“నాకు నలుపు తెలుపు లను నీ భేదములు లేవు. కాని మాహొటలునకు నచ్చువా రందఱును తెల్లవారే. మిమ్ము వారితోపాటు లోపల కూర్చుండఁ బెట్టినచో వారి కది అవమాన మనుకొందురో, మఱి లేచి పోదురో!”

“చిత్తము. ఈ రాత్రి యయినను నన్ను ఉండనిచ్చినందులకు మీకు నందనము. నాకు ఈ దేశస్థులవారము కొంచెము కొంచెము తెలిసినది. మీకష్టము నే నెఱుఁగుదును. నాగదిలో నేను భుజించుటకు నా కెట్టి ఆటంకమును లేదు. రేపు మఱియొకచోట ఏర్పాటు చేసికొనఁ గల ననుకొందును.”

గదిని చూపిరి. లోని కేగితిని. భోజనమున కెదురు చూచుచుంటిని. ఒక్కఁడ సుండుటచే నేదో ఆలోచించుకొనుచుంటిని.

నేనకు డిక్ శేవచ్యు ననుకొంటిని. కాని జాన్ ప్రిటోరియూ వచ్చిరి. “మిత్రులను ఇక్కడ భుజింపుడని అన్నందులకు చాల నొచ్చుకొంటిని. అతిథు లందఱు ఈ చూట చేప్పితిని. చెప్పగా వారు తమ కెట్టి ఆపత్తియు లేదనిరి. మీరు ఎలువురతో అన్నకాలయందే భుజింపనగును; మీ రిచట సన్నా భున్నను సరియ; తమ కెట్టి ఆపత్తియు ఉండఁబోదని వారందఱును అన్నారు.”

నేను మరల వారికి ధన్యవాదము లొసఁగితిని. అన్నకాలలో తృప్తిగా భుజించితిని.

చుట్టువాఁటి ప్రాద్దున నీళ్లు ఎ. డబ్ల్యు. బేకరుగారిని దర్శించితిరి. అబ్బుల్లానేటుగారు వారిని గుఱించి కొంత చెప్పిరి. ఆకారణమున వారు నాకు చేసిన ఆవరమునకు ఆశ్చర్యము కలుగ లేదు. నా కెంతయో అభ్యుత్థానము చేసెను. ఎన్నియో కుశలప్రశ్నము లడిగెను. నాసంగతి యంతయు తెలిపితిని. తరువాత అతఁ డిటు లనెను: “మీరు బారిష్టరుగా ఇచట చేయఁదగిన దేదియు లేను. లోఁగడనే మేము మంచి నక్షిణము కుదిర్చి యుంచితిమి. ఈ దావా చాల కాలమునుండియు సచ్చుచున్నది. మఱియు చిక్కులమారిది. కనుక కావలసినంత పట్టు ఆచర్యములైన విషయములలో మీ సాయము చేకొందును. మాక్ల యంటునకును, మాకును ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములలోఁగల కష్టము మీరు తొలఁగింపనచ్చును. ఎటు లనఁగా, ఇప్పుడు నేను వారికడనుండి రావలసిన విషయములు అన్నియు మీనుండి తెప్పించుకొందును. ఇది నిక్కముగా మంచి సౌకర్యము. నే నింతవఱకు తమకు బస విచారింప లేదు. తమదర్శన మయినపిదప విచారింపఁ దలచితిని. ఇచట వర్ణచైత్రమ్యము భయపడఁ దగినంతగా కలదు. కావున తమబోఁటివారికి తేలికగా బస దొరకదు. అయితే నే నొక పేదరాలి నెఱుఁగుదును.

ఆత్మకథ

ఆమె రొట్టె లమ్మి జీవించు నొకని యిల్లాలు. ఆమె మీకు తా విచ్చి కొంచెము డబ్బు చేసికొను ననుకొందును. అచటికి పోదము దయ చేయుడు.”

అతడు నన్నామెయింటికి తీసికొనిపోయెను. ఆమెతో చాటుగా మాటలాడెను. నారమునకు 3౫ పిల్లింగులు పుచ్చుకొని ఆమె భోజనము పెట్టుటకు ఒప్పుకొనెను.

చేకరు వకీలే కాదు, ఆయన మంచి మతబోధకుడును. ఆయన నేటికిని జీవించి యున్నాడు. ఆయనపని యిప్పుడు కేవలము మతప్రచారము. ఇతలుపని మానివేసెను. సిరి సంపద లున్నవి. నేటికిని మాయిరువురకు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచున్నవి. ఆయన— ఉత్తరమున ఒకటే మాట: భిన్నభిన్న రూపములగు విషయములచే ఆయన క్రైస్తవమత ప్రాశస్త్యమును సాధించును. మఱియు జీససును ఈశ్వరున కేకమాత్రపుత్రునిగను, మనుష్య సంతారకునిగను విశ్వసించని యెడల పరమశాంతి లభింపదని ఆయన ప్రతిపాదించును.

ప్రభువు దర్శనముననే బేకరుగారు నా మతాభిప్రాయము కనుగొనెను. నే నిటు లంటిని—“నేను పుట్టువుచే హిందువును. ఆయినను నాకు హిందూమతి మెక్కుడు తెలియదు. ఇతరమతములమాట అంత కన్న తెలియదు. నిక్కమునకు నాస్తితి నాకు తెలియదు. ఇప్పటి నావిశ్వాస మేమియో నాకు తెలియదు. ఎటు లుండవలయునో అదియు తెలియదు. నేను మా మతమును పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను. యథాశక్తిగా ఇతరములనుగూడ పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను.”

౧౦ ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు

బేకరుగా రీమాటలు విని ప్రసన్నుడై — “దక్షిణ ఆఫ్రికా జన రత్న మిషనుకు నేనొక డైరెక్టరును. నేను స్వయముగా ఒక చర్చి కట్టించితిని. అందు నియమకాలమున తప్పక మతమునుగుఱించి ఉపన్యసింతును. నాకు రంగు తెగులు లేదు. నాతోపాటు అచట ఇంకను ప్రచారకులు కలరు. అచట మేము దైనందినము ఒంటిగంటకు చేరి కొన్ని నిమిషములు శాంతి జ్ఞానోదయములకు భగవంతుని ప్రార్థించుచుంటిము. తాము అక్కడికి వచ్చినచో చాల సంతోషించెదను. అచట నా సహచరులతో తమకు పరిచయము కలుగజేయుదును. వారును తమ పరిచితిచే స్త్రీతులగుట నిక్కము. తమకు నేను పతింపకొన్ని గ్రంథములను ఇత్తును. గ్రంథములలో నెల్ల బైబిలే మహాగ్రంథము. మిమ్ములను దానినే పఠింపుడని ప్రత్యేకముగా సిఫారసు చేయుదును.”

నేను బేకరుగారికి ధన్యవాదములు సమర్పించి ఒంటిగంట ప్రార్థనలకు అందుకొందునని మనవి చేసితిని.

“అటులగుచో తమకొఱకు రేపు ఒంటిగంటకు ఇచటనే వేచి యుండును. మన మిచటనుండి ప్రార్థనామందిరమునకు కలసియేపోదము.” అని యీమాటలుకూడ వెనుకటిమాటలకు కలిపెను. మేము పరస్పరము నెలవు పుచ్చుకొంటిమి.

బాగుగా ఆలోచించుటకు నాకు ఇంతవఱకు ఎక్కువ అవకాశము చిక్కలేదు.

జాన్ స్టెన్ గారికడకు వెళ్లితిని. డబ్బు ఇచ్చితిని. క్రొత్త యింటికి వెళ్లితిని. అక్కడ భుజించితిని. ఆ బిడ దొడ్డయ్యిల్లాలు. ఆమె

ఆత్మకథ

నాకు కాకాహారము సిద్ధముచేసెను. వారి కుటుంబములో కలిసిపోవుటకు నాకెంతో కాలము పట్టలేదు.

తరువాత నేనచటనుండి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుని చూడఁజోయితిని. అబ్దుల్లాగారు వారికి చీటి వ్రాసి యిచ్చిరి. నేను వెళ్లి ఆచీటి యిచ్చితిని. మాకు పరిచయ మాయెను. వీరు అచటి సొండువుల కడగండ్లు వివరించిరి. వీరు నన్ను తమయింట నుండుఁడని 'బలవంత' పెట్టిరి. నేను వీరికి ధన్యవాదము లర్పించి నేనిదివరకే బస ఏర్పాటు చేసికొంటినని మనవి చేసికొంటిని. 'తమ కేదేని కావలయుచో నన్ను దుగుటకు సంకోచింప వలదని వీరు మఱినుట చేప్పిరి.

సంజ అయెను. భుజించి నాగదిలో విశ్రమించి దీర్ఘాలోచనలో పడితిని. ప్రకృతము నాకు చేయఁదగు పనిలేదు. ఆవిషయము అబ్దుల్లానేటాగారికి తెలిపితిని. బేకర్ గారు ఇంత మైత్రిచేయుట లోఁగల అర్థమేమి? వీరి సహచరుల వలన నా కెంత జ్ఞానము లభించును? క్రీస్తుమతము ఎంతవఱకు చదువుదును? హిందూమతమునకు సంబంధించిన గ్రంథములు నా కెటులు దొరుకును? నా నిజమతమును సంపూర్ణముగా ఎఱుఁగనిచో క్రైస్తవమతస్వరూపము సరిగా నాకు ఎటులు తెలియును? నే నీనిర్ణయమునకు రాఁగలిగితిని: నాచదువంతయు నిష్పక్షికముగా ఉండవలయును; ఈశ్వరుఁడు మాపించిన శ్రోవ బేకరు గణముతో సంపరింపవలయును; నిజమతమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనక అన్యమతమును అంగీకరించు నాలోచనమును పెట్టుకొనను.

ఇటులు తలపోయుచు తలపోయుచు నిదురలోఁ బడితిని.

ప్రేక్షకులతో పరిచయము

మరునాడు ఒంటిగంటకు జేకరుగారి ప్రార్థనామందిరమునకు

వెళ్లితిని. అచ్చట హారిస్ కుమారితోడను, గార్బ్ కుమారితోడను, కోట్సు మొదలగు వారితోడను పరిచయముకలిగెను. అందఱును ప్రార్థింప మోకారించిరి. నేనును వారి ననుకరించితిని. తమకోరికలను గుఱించి ఈశ్వరుని వేడుకొనుట అనటి ప్రార్థన. 'ఈదినము శాంతముగా గడుచుగాక!' అనిగాని, 'ఓ పగమేళ్వరా! నాహృదయద్వారమును తెరుతువుగాక! అనిగాని' ప్రార్థించుట అనట మామూలు. నాడు మాత్రము 'క్రొత్తగ వచ్చిన నూ మిత్రునకు మార్గము చూపుము! ఓప్రభూ! మాకు కలిగించిన శాంతినే ఇతనికిఁగూడ కలిగింపుము! మమ్మి రక్షించిన వీరురక్షకుడే ఇతనికిఁగూడ రక్షించుగాక! వీరు నాథుని పేరనే మే మీ ప్రార్థనలు చేయుచున్నాము!' అని వారందఱును పగమేళ్వరుని వేడుకొనిరి. ఈ సమాజమున భజనకీర్తనలు గాని, సంగీతముగాని లేదు. ప్రతిదినము ప్రార్థన అయినవంటనే వెళ్లి వాయెడివారము. సరిగా అప్పుడు భోజనవేళే. ప్రార్థనకు అయిదు నిమిషములకంటె ఎక్కుడు కాలము పట్టెడిది కాదు.

హారిస్, గార్బ్ అను నీ యిరువురును అవివాహిత ప్రాథకులు. కోట్సుగారు క్వేకరులెగవారు. పై ఇరువురు స్త్రీలును ఒకచో నివసించుచుండిరి. ప్రతిఆదివారము నాలుగుగంటలకు తమయింట తేనీరు త్రావుటకు నన్ను ఆమంత్రించిరి. ఆదివారములందు కోట్సు

ఆ త్మ క థ

గారును, నేనును కలిసినపుడు ఆవారమున నేను చదివిన గ్రంథముల జాబితా ఇచ్చుచుండువాడను. వానిగుఱించి నా అభిప్రాయములు గూడ చెప్పుచుండువాడను. ఈ సృద్ధిమూరికలుగూడ తమతమ భవములను, తమకు కలిగిన పరమశాంతిని గుఱించి చెప్పుచుండెడివారు.

కోట్సుప్పూడియము శుద్ధము. అతఁడు బోలెవాడు. పట్టుదల గలయువకుడు. ఈయనకును నాకును ఎక్కువ సంగాతము ఏర్పడెను. తఱచు మేముకలిసి పికారు వెళ్లుచుండువారము. వీరినలన నాకు పలువురు క్రైస్తవులపరిచయము లభించెను. మాపరిచయము సృద్ధియగు కొలఁది ఆతఁడిచ్చు గ్రంథములును నాబీరువాలో అంతగా సృద్ధియాయెను. నేను కేవలము శ్రద్ధకు వగుడనై వాని నన్నిటిని పఠింప ననుచు లించితిని. ఈ పుస్తకములు చదివి వీనిలోని విషయములను చర్చించు కొనుచుండువాడను.

౧౮౯౩ సంవత్సరమున అట్టిగ్రంథము లనేకములు చదివితిని. వాని పేరులన్నియు నా కిపుడు గుఱుతులో లేవు. 'సిటీ టెంపిల్' అను గ్రంథముపయి పార్కరుగారు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానమును, పిరుర్నసు గారు వ్రాసిన 'ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్సు'ను, బల్లర్ గారు వ్రాసిన 'అహల జీయును ఈ మొదలగునవి కొన్ని గుర్తు. ఈ గ్రంథములలో కొన్ని కొన్ని భాగములు నాకు తెలియకుండెను. కొన్ని నచ్చెను; కొన్ని వచ్చకుండెను. నా ఉద్దేశములన్నియు కోట్సుగారికి తెలుపుచుంటిని. బైబిల్ మతము పరమప్రమాణ మనుటయే ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్సు గ్రంథకర్తయొక్క ఉద్దేశము. ఈ పుస్తకము నాకు నచ్చలేదు. ఈ పార్కరుగారిట్టిక నీతివర్ధకమే కాని ప్రచారమునందున్న ఏసు మతమున విశ్వాసము లేనివారి కది నిష్ప్రయోజనము. బల్లరుగారి

౧౧ క్రైస్తవులతో పరిచయము

ఆనాలజీ క్లిష్టము, గంభీరమును అగు గ్రంథము. దీని నయిదాటు సారులు చదువవలయును. నాస్తికులను ఆస్తికులనుగా మార్చడలంచుట ఈగ్రంథోద్దేశ మనుకొందును. 'ఈశ్వరుడు కలఁడు' అనుసిద్ధాంతములు చదువులు నాకు లాభకారి కాదు. ఏలన నేను నాస్తికావస్థను లేను. ఏ నే అద్వితీయమగు అవతారమనియు, అతఁడు మానవులకును, ఈశ్వరు నకును సంధికర్తయనియు ఈమొదలగు సిద్ధాంతము నాకు హృదయం గనుము కాలేదు.

కోటుంగారు అంతమాత్రమున అపజయ మొప్పుకొనువాఁడు కాఁడు. ఆయనకు నాపైఁగల కూర్మికి ఎల్ల లేదు. ఒకనాఁడు అతఁడు నామెడలో తులసిదండ మాచేను, మాచి దుఃఖితుఁడయ్యెను. 'ఈగుడ్డి నమ్మకము నీకు తగదు. దండను త్రెంపుదు నిటు ర'మ్మునెను.

'కూడదు, ఇది మా అమ్మగారి ప్రసాద'మంటిని.

'అందు నమ్మక మున్నదా?'

'అందలి రహస్యము నాకు తెలియదు. ధరింపకున్నచో కీడు కలుగునని నే ననుకొనను. ఆమె నాశ్రేయస్సు కోరి ప్రేమతో వేసిన యీదండను ప్రబలమగు కారణము లేక తీసివేయను. కాలము పక్వమై, యిది జీర్ణమై తనంత తాను తెగిపోవుచో మఱియొక తులసివేరు కొనుటకు నాకు లోభము లేదు. కాని దీనిఁ దెంప నలనుపడదు.'

నామతమున నమ్మిక లేదు కాన నావాద మతనికి నచ్చలేదు. నన్నతఁడజ్ఞానకూపమునుండి వెలుగరించుటకే ప్రయత్నించుచుండెను. మతాంతరములందు కొంత సత్య మున్నను, పూర్ణమగు సత్యము ఏమి మతమునందే కలదనియు, ఆమతము స్వీకరింపనిచో మోక్షము చేమా

ఆత్మకథ

దనియు, ఏనునాథుఁడు మధ్యవర్తియై అడ్డుపడకున్నచో పాపప్రతాప నము కాదనియు, పుణ్యకర్మములతో నిసుమంతయు ప్రయోజనము లేదనియు అతఁడు వాదించి నన్ను ఒప్పింప ప్రయత్నించుచుండెను.

అతఁడు నాకు గ్రంథపరిచితి కలిగించినట్లులే ఏనుభక్తుల పరిచి తినిగూడ కలిగించెను. ఈపరిచయసంబంధమున స్లీమత్ బ్రదరక్ కుటుంబ మొకటి.

స్లీమత్ బ్రదరక్ అనునది ఒక నీసుసంప్రదాయము. నాకు కోట్సుగారినలన పరిచితు లయిననా రందఱును చదువుకొన్నవారు; పాప భీరువులు. కాని ఈకుటుంబములో ఒకరు ఇటులు వాదించిరి:

‘మా మతసౌందర్యము నీ వెఱుంగవు. మానవుఁడు తన పాపములకు ఎప్పటికప్పుటికి ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనవలయు ననునది నీ వానము అగుచో జన్మమెల్ల ను ప్రాయశ్చిత్తములతో సరి. ఎడతెగని ఈక్రియా కాండచే ముక్తి యెటులు కలుగును? నీ కన్నటికిని శాంతి రాదు. మన మందఱుమును పాపులమని నీవును అంగువు. చూడుము, మా కంతవిశ్వాసముకలదో! మనప్రయత్నములు వ్యర్థములు కాని ముక్తి కావలయును. ఈపాపభారము నెటులు మోయఁగలము? దానిని ఏనుమీదనే పాఱవేయవలయును. అతఁ డొకఁడే పాపరహితుఁడు. అతఁ డొకఁడే భగవానుని కుమారుఁడు. ఎవరు తనను నమ్ముదురో వారి పాపము పటాపంచలయిపోవునని ఆయన ఎర మొసఁగెను. అది ఈశ్వరుని అగ్రాముగు ఉదారత. ఏను ముక్తి నీయ గలఁడని నమ్ముదుమేని పాపములు మన కంటవు. మనకు పాపము చేయకతప్పదు. ఈప్రపంచమున పాపస్వర్ప లేకుండు టెటులు? కావున ‘ఏసే రక్షకుఁడు’ అని నమ్మినవానికే పరిపూర్ణశాంతి. కావున శాంతి మీకా, మాకా?’

౧౧ క్రైస్తవులతో పరిచయము.

ఈవాదము నాకు ఇంచలేదు. వినయముతో నేను ఇటు లంటిని:

‘ఏసుమతమువా రందఱును ఇటులే వాదించుచో నే నాడేసు మతమును అంగీకరింపజాలను. పాపములొనర్చి తత్ఫలము నాకు అంబరాదని నే నెన్నఁడును ప్రార్థింపను. పాపకర్మమునుండి, మఱియు పాపప్రస్ఫుత్తినుండి విముక్తుడ నగుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. అట్టిసితి బద్ధి చేకూఱువఱుకు అశాంతియే నాకు ప్రయతరము.’

అతఁ డిటులు బదు లాడెను:

‘ఇది యంతయు నిష్ప్రయోజనము. మరల నొకసారి నా చెప్పిన మాట లాలోచింపుము.’

పాపము! అతఁడు చెప్పినంత చేసితిరెను. బుద్ధిపూర్వకముగా అతఁడు పాపము అనుష్ఠించుచుండెను. అంతటితోఁ బోక వానివలన తన కేమియు మనస్సున చింత లేదని నాకు చెప్పెను.

ఇట్టి సిద్ధాంతములు క్రైస్తవులందఱుకు సమ్మతములు కావని వీరిపరిచితికి వెనుకనే నాకు తెలియును. కొట్టు పాపభీరువు. ఈతని హృదయము నిర్మలము. సాధనచే హృదయము శుద్ధమగునని యితని నమ్మిక. అశుద్ధమారికలకుఁగూడ నిదియే నమ్మిక. నాచదివిన గ్రంథ ములలో కొన్ని భక్తిపరములు. స్లమత్ సోదరప్రసంగమున నాబుద్ధి యెటులు మాఱునో యని కొట్టుగారు భయపడుచుండిరి గాని అట్టిసం దియమున కవకాశము లేదనియు, అతని పెద్దమతముచేత ఏసుమతము యొక్క రూఢార్థముపై నాకు ఈసు కలుగదనియు నచ్చఁ బలికితిని. నాకుఁ గల తపన వేఱు: అది బై బిలుసుగుజించియు, దాని తత్త్వార్థమును గుఱించియు.

భారతీయులతో పరిచితి

కై స్తవులనుగూర్చి అధికముగా వ్రాయుముందు అప్పటి నాయితరానుభూతులను చెప్పుట అవశ్యకము.

నేటూరురాష్ట్రమున దాదా అబ్దుల్లాగా రెట్టివాగో ప్రిటోరియాలో నేర్ తై యబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదుగారు అట్టివారు. అందఱు ఉపయోగించు ఏధర్మకార్యమైనను ఆతఁడు లేక నెఱవేఱదు. నేనచటికేగిన మొదటివారముననే వారితో పరిచితి గావించితిని. నేను ఆతనితో ఇటు లంటిని—‘నాకు ప్రిటోరియాలోని భారతీయులందఱితో పరిచయము సంపాదించవలయునని ఉన్నది. ఇచటి హిందువుల అనుపాసులు నాకు తెలిసికొనవలయునని ఉన్నది. కావున మీరు నాకు సాయము చేయవలయును.’ ఇటులు నే ననగా నతఁడు అన్ని విధముల సాయము చేయుటకు ఉత్సహించెను.

భారతీయుల నందఱును ఒకచో సమావేశపఱచి వారి సితిగతుల నన్నింటిని వివరించి చెప్పుట అవశ్యక మని నాకు తోచెను. నేట్ హాజీ మహమ్మద్ హాజీ జానబ్ అనువారిచేర నాకడ పరిచయలేఖ కలదు. సభ వారిగృహమున. సభ్యులందఱు మేమునర్తకులు. హిందువులసంఖ్య వేళ్లమీఁద. ప్రిటోరియాలో ఉనికిగల హిందువులు కొలఁదిమంది.

నాజీవితమునం దిది ప్రథమోపన్యాసము. ఆయుపన్యాసము నకు నేను కష్టించితిని. ఉపన్యాసవిషయము సత్యము. వాణిజ్యమున

సత్యము నడపుట అసంభవమని కొందఱువర్తకులు పలుమాఱులు నాతో పలికియాంపిరి. నే నపుడును దాని విశ్వసింపలేదు; ఇపుడును విశ్వసింపలేదు. 'సత్యమును, బేహారమును ఈరెండునుపరస్పరమువిరుద్ధములు' అనుచుండు బేహారులు నేటికినిగలరు. 'బేహార మనునది వ్యవహారము; సత్య మనునదిధర్మము; కావున వ్యవహారము వేఱు; ధర్మము వేఱు' అని వారి రాద్ధాంతము. వ్యవహారమునందు శుద్ధసత్యము అశక్యము; యథాశక్తి సత్య ముడుట శక్యమని వారి చింతము. నేను నాయుపన్యాసమున ఈవిషయ మునంతయు ప్రత్యక్షాభ్యాసము చేసి బేహారులు రెండింతలు సత్యముగా ఉండవలయునని చూపించితిని. స్వదేశమునకంటె విదేశమున ఎక్కుడు సత్యనిష్ఠ ఉండవలయును. ఏలన అచటనుండు ఏకాలిదిమంది భారతీయులతో చూచి కోటానకోట భారతీయులుగూడ వీరివలెనే యుండురని నిర్ణయమగును.

నేను తెల్ల వారిని ఉదాహరించి నల్లవాం డ్రెంఠ అశుచిగ నుండుకో, ఎంత దుష్ప్రవర్తనము చేయుదుకో చాటిచెప్పితిని.

హిందువులు, ముసల్మానులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, మఱియు గుజరాతీ, మదరాసీ, పంజాబీ, సింధీ, కచ్చీ, నూరతీ ఈమొదలగు భేదములు మఱివుండని ఉద్వేగించితిని. ఒక సంఘమును స్థాపించి మనవారు పడుచున్న కష్టనిష్ఠులను అధికారులకు అర్జీలు పెట్టుకొనుండనియు, నాకు వీలు ఉన్నంతవఱకు వేతనము కోరకయే పని చేయుదుననియు ముగించితిని.

నాఉపన్యాసము సభను ఆకట్టె నని గ్రహించితిని.

దానిపై చర్చలు జరిగెను.

ఆ త్మ క థ

తమతమకష్టముల నా కెఱిగింప కొందఱు అంగీకరించిరి. నాకును ఉత్సాహము కలిగెను. నారిలో ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు కొలదిమంది, ఆపరదేశమున ఇంగ్లీషువచ్చినచో లాభకరమని నేను వారికి తెలిపితిని. కావున ఇంగ్లీషు చదువుడని కోరితిని. పెద్దవారైనను చదువుకొన వచ్చునని కొందఱు యుదాహరణము చూపితిని.

ఎవరయినను చదువుకొనువారున్నచో చెప్పుటకు నేను సంసిద్ధుడని నంటిని. తమకు వీలయినపుడు నేను తమకడకు వచ్చి బోధించువరకు మీఁద కొందఱు ఇంగ్లీషు చదివికొన నంగీకరించిరి. వీరిలో ఇరువురు ముసల్మానులు ఒకఁడు మంగలి. ఒకఁడు గుమాస్తా. మూడవవాఁడు హిందువు. ఒకచిన్న దుకాణాదారు. నేనందఱకు అనుకూలుడనైతిని. బోధకతలో నాకు సందియములేదు. నాశిష్యులుమాత్రము ఏమరిరి గాని నేను వినువుకొనలేదు.

నేను వారియిండ్లకు పోవుటయొక్క కాని వారకవకాశము లేకుండెడిది. కాని నే నోరిమిని విడనాడలేదు. ఇంగ్లీషుపండితుల మగుదమిని వారి కవరికిని కోర్కె లేదు. అయినను ఇద్దఱు ఎనిమిది నెలలపై కొంత తేలిరి. కొంచెము ఖాతావ్రాత (Book Keeping) కొంచెము వ్రాత కోఱిలు(Correspondence)నేర్చిరి. తన ఖాతాదారులతో మాటలాడుటకు శక్తి కలుగుచో చాలునని మంగలి అనుకొనెను. నారిలో ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు నచ్చుటవలన ధనాజ్ఞనముచేయు సామర్థ్యము గడించిరి.

సభలన కలిగిన ఈప్రయోజనమునకు నాకు సంతస మయ్యెను. అట్టి సభలు ప్రతివారమో, ప్రతినెలయో చేయ నిశ్చయింపబడెను. ఇంచుమించుగా మే మనుకొన్నటులు సభలు జరుగుచుండెడివి. ఈసభలలో ఒకరికొకఁడేము లింకొకరు తెలిసికొన వీలు కలుగుచుండెడిది.

౧౨ భారతీయులతో పరిచితి

ఈకారణముచే ప్రిటోరియాలో నే నెఱుంగని భారతీయుఁడు లేడు. వారినిగుఱించి నాకు తెలియనివిషయము లేదు. ఈకారణమున అచట నివసించుచున్న బ్రిటిష్ ఏజెంటుతో పరిచితి చేసికొన నెంచితిని; వారిని సందర్శించితిని. ఆయనజేరు జాకోబస్ డి వెల్. హిందువులపై ఆయనకు మంచి అభిప్రాయము. కాని అచట నతనికి తగినపలుకుబడిలేదు. “సమయము వచ్చినపుడు సాయపడుదు”నని ఊహించి అక్కఱ కలుగు నపుడు ననుఁ జూడ ర”స్మని అతఁడనెను.

చైలువారితో వ్యవహారము జరుప నారంభించితిని. ‘మీరు పెట్టుకొనిన ఏర్పాట్లను అనుసరించియే హిందువులకు కష్టములు కలుగకుండఁ జూడు’డని కోరితిని. సరియగు వేషభాష లున్నయెడలనే పెద్దతరగతి టిక్కెట్టు లీయఁబడు నని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను. దీనివలన తగినప్రయోజనము సమకూర లేదు. ఏలయనఁగా వేషభాషలు సరిగా నున్నవనుటకును, లేననుటకును స్టేషన్ మాస్టరుగదా అధికారి!

హిందువులకు సంబంధించిన కొన్నివ్యవహారపత్రములను బ్రిటిష్ ఏజెంటు నాకు నడువనిచ్చెను. ఇట్టివి కొన్ని తెయబ్ నేటుగారుగూడ ఇచ్చిరి. ఆరెంజి స్ట్రీట్టునుండి భారతీయులు ఎంత నిర్దయముగా వెళ్లఁ గొట్టఁబడిరో ఆవిషయ మీకాకీతములవలన నాకు తెలియనయ్యెను.

వేయేల? ట్రాన్సువాలు స్ట్రీట్టులలోని భారతీయుల జీవనము-సాంఘికము, ఆర్థికము, రాజకీయము, సమస్తమును తెలిసిపోయెను. వీని చదువుటవలన ముందు ఇంత ప్రయోజనముకలుగఁబోవునని నేననుకొన లేదు.

అయేడు గడచినపిమ్మటనో, దావా లేలినపిమ్మటనో గృహభిముఖుఁడను కాఁడలఁచితిని. కాని చైవము వేఱు తలఁచెను.

మూలితనవు అనుభవము

ట్రాన్సువాలు ఆరెంజి ప్రీవీటులలోని భారతీయులదశను సంపూర్ణముగా చిత్రించుట కిది తావు కాదు. తెలిసికొనఁ దలంచువారు దక్షిణ ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాసమును చదువవలెను. కాని దానిరూపరేఖ యిచ్చుట ఇచ్చట వావశ్యకము.

ఆరెంజిప్రీవీటులందు ౧౮౮౮ సంవత్సరముననో, అంతకు ముందో పుట్టిన ఒకశాసనమువలన భారతీయుల స్వాతంత్ర్యము లన్నియు మాసిపోయెను. ఒకవేళ భారతీయుఁ డెవఁడేని అచ్చట నుండఁదలఁచెనేని హోటళ్లలో నేవకుఁడుగనో, లేక మఱియొక బానిస తనమేదేని అవలంబించియో ఉండితీరవలెను. నామమాత్రమునకు ముదరా యిచ్చి వర్తకులను తఱిమివైచిరి. వారు అర్జీలు పెట్టుకొనిరి. ప్రార్థనాపత్రములు పంపుకొనిరి. కాని వారి మాట లెవరు విందురు?

౧౮౮౫ సంవత్సరమున ఒక కఠినశాసనము పుట్టెను. ౧౮౮౬ సంవత్సరమున అది కొంచెము సంస్కరింపఁబడెను. దీనికి ఫల మేమనఁగా, భారతీయుఁడు ట్రాన్సువాలులో ప్రవేశించుటకు మూడు పవునులు పన్నీయవలయును. వారికి ప్రత్యేకించిన స్థలములలోతప్ప వారికి వేఱుగా భూము లుండరాదు. నిక్కమునకు అదియు భూస్వామిత్యము కాదు. వారికి వోటుహక్కులేదు. ఆసియాఖండ వాసులకుఁగాను ఈ శాసనములు నిర్మింపఁబడెను. కాని వారికంటె

౧౩ కూలితనపు అనుభవము

వేలుగా నున్న శ్వేతేతరజాతులవారికిగాను నిర్మింపబడిన శాసనములుకూడ అసియాఖండవాసులపై ప్రయోగింపబడుచుండెను. ఈ శాసనములచే భారతీయుఁడు కాలిబాటలో నడువరాదు. రాతి తొమ్మిది గంటలు దాటిన పిదప అనుమతిలేక భారతీయుఁ డెవఁడును బయటికి పోరాదు. భారతీయులపై ఈ శాసనము లొక్కొక్కప్పుడు ప్రయోగింపబడుచుండెను. ఒక్కొక్కప్పుడు లేదు. కొందఱు అరబ్బుల మని చెప్పుకొని దాటుచుండిరి. ప్రత్యేకముగ అనుమతి కావలసివచ్చెనా, పోలీసువారి 'దయాధర్మబిచ్చము.'

ఈరెండు శాసనములను చదివి చూడవలసివచ్చెను. నేను రాత్రులందు కోట్సుగారితో కలిసి పికారుపోవుచుంటిని. నేను వెనుదిరిగి యింటికి వచ్చువఱకు పదిగంట లయ్యెడిది. పోలీసు పట్టుకొని నవో నా గతియేమి? ఈ విషయమున నాకంటె కోట్సుగారికి ఎక్కువ తొందరగా ఉండెను. అతఁడు తన నీగ్రోనాకరులకు చీటి (Pass) నీయఁగలఁడు. నాకెటు లీయఁగలఁడు? నేవ్వుఁడు నేవకునకు అనుజ్ఞా పత్రము నీయవచ్చును. నేను కోరుదునుగాక! కోట్సుగారు ఈయ సంతిరుఁ డగుఁగాక! అస లతఁ డటు లీయఁ జాలఁడు. అటులు చీటి నిచ్చుచో అది దగా.

కావున కోట్సుగారో, వారి మిత్రులలో నన్ను క్రాజ్ గారి కడకుఁ గొంపోయిరి. ఆయన సర్కారువారి పకీలు. మే మొకరిమొకఁడు లొకరము చూచికొందుము గదా సహాధ్యాయులము. ఒక్క 'ఇన్'కు సంబంధించిన బారిష్టర్లము. తొమ్మిది దాటుచో నాకు చీటి కావలయు ననుట కాతఁడు నొచ్చుకొనెను. నా వేదనలో కొంత పంచుకొనెను. నాకొక చీటి ఇచ్చుటకు బదులు ఒక చేయు త్రరము వ్రాసి యిచ్చెను. దానితో నా యిష్టవేళ సంగరింపవచ్చును. పోలీసు

ఆ త్మ క థ

లడ్డుపెట్టరాదు. ఈ యుత్తరమును ఎపుడును నాకడ నుంచుకొనుచుంటిని. కాని ఎన్నడును దాని యక్కఱకలుగలేదు. అటులు కలుగకుండుట కేవలము దైవఫలమన.

డాక్టరు క్రాజు తనయింటికి నన్ను నిమంత్రించెను. మేము మిత్రుల మయితిమి. నేను తఱుదు వారియింటికిఁబోవుచుంటిని. వీరివలననే నాకు ప్రఖ్యాతుఁడగు పీరి సోదరుని పరిచయము కలిగెను. అతఁడు జోహాన్సుబద్దనందు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరు. బోయరుయధ్యక్షమున ఒక ఉద్యోగిని కూనీచేయుటకు కుట్రపన్నెనని అతనికి ఏడేండ్లు శిక్షవేసిరి. అతని సనదును గూడ రద్దుచేసిరి. యుద్ధము ముగిసినపిదప నాతఁడు విడుదల సొందెను. మరల సమ్మానసహితముగా కోర్టున చేర్చికొనఁబడెను. మరల నతఁడు పీడరుపని చేయ మొదలిడెను.

ఈపరిచయములు పిదప నాకు ప్రజాసేవకు ఉపయోగపడెను. ఇంకను నాకష్టమును తగ్గించెను.

కాలిబాటలో నడచుటకు సంబంధించిన శాసనఫలము నా యెడ విపరీతముగా పరిణమించెను. నే నెపుడును ప్రెసిడెంటువీధినుండి ఆవల నున్న మైదానమునకు పికారు పోవుచుండువాఁడను. ఈవీధియందే ప్రెసిడెంటు కూగరుగారి గృహము కలదు. అచి ఆడంబరముగ నుండదు. దీనిచుట్టు లోటయు దొడ్డియు లేదు. సామాన్యగృహములకంటె దీని కాధిక్యము లేదు. ప్రిటోరియాలోని కోటికేవల యిండ్లు దివ్యభవనములు. వానిమందు నందన వనములు. కాని ప్రెసిడెంటుగారి స్వభావము నిరాడంబరము. ఆ యింటిమందు పోలీసు పారా యిచ్చుటచేతనే అదియొక రాజ్యాధికారిగృహమని తెలియనగును. నే నెపుడును ఈ పోలీసు ప్రక్కనుండియే పోవుచుంటిని. కాని అతఁ డేనాఁడును నన్నే మియు అనలేదు.

౧౩ కూలితనపు అనుభవము

ఇచట పారావార్యుడు వంతులచొప్పున మాటుచుందురు. ఒక నాఁ డొకపోలీసు ఏమియు నూచింపకయే, కాలిబాట విడువమనియైన చెప్పకయే నన్ను తన్ని తగిలెను. నేను డిల్ల వడితిని. నీ వేల యిటులు చేసితివని నేనడుగకముందే ఆ దారిని గుర్రముపై పోవుచున్న కోట్సు గారు 'గాంధీ, నే నంతయు చూచితిని. నీవు వీనిపై కేసు పెట్టుచో నేను తప్పక సాక్ష్య మీయఁగలను. ఇతఁడు ని న్నిటులు మిగిలినందు లకు వగచుచున్నాను' అనెను.

నే నిటు లంటిని—'ఇందు చింత్యము లేదు. పాప మతని కేమి టుక? అతనికి నల్ల వాగందఱు ఒకటే. అతఁడు నన్నెటులు పరామరిసిం చెనో నీగ్రోలను గూడ అటులే పరామరించుచుండుననుట తథ్యము. నానఱకు నాకు ఎట్టి అపాయము కలిగినను కోర్టునకు పోవలదని నియ మము పెట్టుకొంటిని. కావున నే నితనిపై కేసు పెట్టను.'

కోట్సుగారు ఇటు లనిరి—'నీమామూలు పద్ధతినీదే. మఱి విచా రించి చూచికొనుము; ఇట్టివారికి మన మొకసారి శాస్త్ర జరుపవలయును.'

కోట్సుగారు ఇటులు పలికి ఆ పోలీసును కోపపడిరి. పోలీసు డచ్చివాఁడు. వారిద్దఱును డచ్చిభాషలో మాటలాడిరి. నా కేమియు తెలియలేదు. చిట్టచివర కా పోలీసు నన్ను క్షమాపణ కోరెను. కాని అతఁ డటులు కోరనక్కఱలేదు. నే నతనిని అదివఱకే క్షమించితిని.

ఇటుపిమ్మట నే నావీధికి పోలేదు. తక్కిన పోలీసువారి కీ విష య మెటులు తెలియును? ఎఱిగి యెఱిగి నే నీదెబ్బ లెందులకు తిన వలయును? కావున ఇతరవీధులనుండి పికారు పోవుచుంటిని.

ఈ విషయమున భారతీయులనుగూర్చి లోఁతుగ విచారింపసాగి తిని. ఈకాసనము గూర్చి బ్రిటిష్ ఏజెంటుతో మాటలాడి, చేయవలసి

ఆత్మకథ.

వచ్చుచో మాదిరి కొక్కేసు చేసి చూతమని భారతీయులతో ఆలోచించితిని. ఈరీతిగా భారతీయుల కష్టములు చదివి, విని, అంతటితో తృప్తిచనక అనభవము సైతము పొందితిని. ఆత్మగౌరవము నిలువజెట్టు కొనడలఁచు భారతీయులకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా అనుకూలమైనది కాదని గమనించితిని. ఈస్థితిమార్పుట యెట్లు? ఈ విచారముతో నా మనస్సు నానాటికి వెక్కిరిమామయెను.

కాని ప్రకృతము దాదా అబ్దుల్లాగారి దావా చూచుటయే నా ముఖ్యధర్మము.

దావా సిద్ధపఱచుట

విటోరియాలో నే నొక యే దుంటిని. అది నాజీవితమున
అమూల్యము. నాకు ప్రజాసేవ చేయు నవృష్టము కలుగుట
యు, అందు కొంత శక్తి కలుగుటయు ఇచటనే. నాకు మతభావన తీవ్రత
దాల్చుటయు, నాకు స్వీడరుపనిలో సరియగు జ్ఞానము కలుగుటయు
ఇచటనే. క్రొత్త బారిష్టరులు ప్రాత బారిష్టరులకడనుండి ఏమి నేర్తురో
దానిని నేర్చినది నేనిచటనే. నేను స్వీడరుపనికి కొంచెమేనియు పనికి
రాకపోనని తెలిసికొనిన దిచటనే. స్వీడరుపనికి తాళపుచెవి దొరికినది
ఇచటనే.

దాదా అబ్దుల్లాగారి దావా చిన్నదికాదు. నలుబదివేల పాసు
లకు, అనగా అఱులక్షల రూపాయలకు ఈ దావా. ఇది వ్యాపార
రీత్యా వర్తించిన దగుటచే ఇంగు లెక్కల చిక్కులు తలవెంట్రుక
లన్ని. ఇందు కొంత ప్రామిసరీనోటులకును, కొంత నోట్లు వ్రాసియి
త్తుమను నోటిమాటలకును సంబంధము కలదు. ఈ దావా కిదియ ఆధా
రము. ఈ నోటులు మోసముచేసి వ్రాయించుకొనబడినవనియు,
వానికి తగిన ఆధారములు లేవనియు ప్రతివాదుల పూర్వపక్షము.
ఇందు సత్యముగా జరిగిన సంగతులకును, లాకును, సంబంధించిన
విషయములు పెక్కులు. ఖాతాలన్నియు చిక్కులఘట్టలు.

వాది ప్రతివాదులు సమర్థులైన సాలిసిటరులను, బారిష్టరులను
ఏటి తెచ్చుకొనిరి. వారికడ పని తెలిసికొనుటకు నాకు చిక్కని పీలు

ఆత్మకథ

దొరికను. వాదివాద మంతయు సిద్ధముచేసి సాలిసిటరు పరిశీలనమునకు ఇచ్చుటయు, దావా కనుకూల మయిన యథార్థవిషయములను బెద కుటయు నా పని. నేను తయారుచేసిపెట్టిన వానిలో సాలిసిటరు ఎంత తీసికొనెనో ఎంత త్రోసివేసెనో, అటు లాసాలిసిటరు తయారుచేసిన విషయమున పెద్ద బారిష్టరు ఎంత తీసికొనెనో, ఈ విషయమంతయు చూచుటే నా కొకపాఠముగా నుండెను. ఇటులు దావాకు తయారు చేయుటవలన నాకు గ్రహణశక్తియు, వ్యవస్థాశక్తియు కలిగెనని తెలిసెను.

ఈ దావాలో నాకు అభిరుచి పుట్టెను. నేనందు తనస్మయుడ నైతిని. పత్రములకు సంబంధించిన కాకితము లన్నియు చదివితిని. నా క్లయింట్లు చాల తెలివిగలవాఁడు. నాపై నాతనికిఁ గల విశ్వాస మునఁజేసెను. కావున నా పని కడు సులువాయెను. నేను బుక్ కీపింగునందు అనఁగా ఖాతా లెక్కలయందు నూత్యైంశములఁగూడ చక్కఁగా నేర్పితిని. అందు గుజరాతీ పత్రము లెక్కువ. వీనికి నేనే అనువాదకుడను. దీనివలన అనువాదమునందును నాకు శక్తి ఇనుమడించెను.

పైని చెప్పినటులు నేనీదావాపనిలో మునిగి లేలుచుంటిని. మతచర్చ నుండును, ధర్మకార్యములందును నా మనస్సు బాగుగా లగ్న మయినను, కొంతకాలము వీనికి వినియోగించుచున్నను, అవి అపుడు నాకు అంత ముఖ్యములు కావు. దావా చూచుటయే నాకు ముఖ్యము. అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల లాచదువుటయు, లాకేసులు పరికించుటయు నా పని. వాది ప్రతివాదుల కాకితములు నా కడ నుండుటవలన వారికి గూడ ఇంచుమించుగా తెలియని విషయములు కొన్ని నాకు తెలిసె ననుట యీ వ్యాసంగఫలమే.

౧౪ దావా సిద్ధపఱచుట

పిన్కట్టుగారు చెప్పిన ఒకమాట నాకు అపుడు గుర్తు తగిలెను. దక్షిణాఫ్రికాలో గొప్ప బారిష్టరును, స్వర్ణియుఁడును, అగు లియో నార్డు అను నాయన దీనిని సమర్థించెను. 'యథార్థవిషయములే ముప్పాతిక లా'—ఇది పిన్కట్టుగారిమాట. అపుడు నాయొద్దనున్న ఒకానొక కేసునందు న్యాయముమాపక్ష మైయుండఁగా 'లా'వ్యతిరేకముగనుండెను. ఆశలుడిగి నేను లియో నార్డుగారి సాయము కోరితిని. వారికిఁగూడ దావా లోవిషయములన్నియు అనుకూలములనితోచెను. కాని అతఁడు—'గాంధీ, నా కొకటి తోచుచున్నది. కేసులోనున్న యథార్థ విషయములయొడ మనము బాగరూకులమై యున్నచో పిదప న్యాయము తనంతఁదా సమకూరును. ఈకేసులోనున్న విషయముల నన్నింటిని లోతుగా చూడవలయును. ఈకేసునంతయు చక్కఁగా చూచి మరల నాకడకు రమ్మనెను. మరల నే నా యంశముల మననముచేయఁగా అది అపూర్వముగా కానిపించెను. అటువంటిదే మఱియొక దక్షిణాఫ్రికా కేసుగూడ మనసునకు తట్టెను. నే నందులకు సంతసించి ఆ విషయమును లియో నార్డుగారికి తెలియఁజేసితిని. ఆయన యిటు లనెను: 'మన మిప్పు డీకేసు గెలువఁ గలము. బెంచిమీఁది కే జడ్జి పచ్చునో చూడవలయును.'

దాదా అబ్దుల్లాగారి కేసులో పనిచేయుచున్నపుడు యథార్థ వస్తువుల మహిమ యింత యని తెలియదు. యథార్థవస్తు వనఁగా సత్యము. సత్యము మన మెప్పుడు కైకొందుమో అపుడు న్యాయము తనంత నదియే మన కనుకూలించును.

మా వాది దావాలో యథార్థవిషయములు బలవత్తరములు కావున 'లా' మావాదిపక్షము అయి తీరవలయునని తెలిసెను.

ఆత్మకథ

అంతియకాక, యీ కేసును ఇటులే జరుగ నిచ్చినచో చుట్టములును, ఒక పట్టణముననే నివసించువారును అగు ఈ వాది ప్రతివాదులు నాశనమయిపోవుదురనియు తెలిసెను. దావా తుద కెవరిపక్షమగునో ఎవరికిని తెలియదు. కోర్టులలో దీని విడిచి యూరకుండుచో ఇటు లనంతముగా పోవుచు నేయుండును. దాన ఇరువాగులవారికిని లాభము లేదు. కావున, వీలగుచో, వడిగా తేల్చుకొనుటకువారంకించిరి.

నేను తైయిజ్ నేటును అనురోధించి రాజీచేసికొమ్మని చెప్పితిని. అందులకు మీ వకీలుతో సంప్రదింపుఁ డంటిని. వాదిప్రతివాదులరువురు విశ్వాసపాత్రుఁడగు ఒక మధ్యవర్తి చెప్పినటులు వినుకొనినచో కేసు సులువుగా తేలిపోవునని నూచించితిని. వీరు ఎంతగొప్పనర్తకులయినను వీరి ధనమంతయు శోషించిపోవునంత వడిగా వకీళ్ల ఫీజు పెరుగఁజొచ్చెను. ఈ కేసు చూచుచో ఇంకొక పని చూచుకొనుటకు అవి కాళము లేదు. కావున వారికి దీనితోనే సరిపోవుచుండెను. ఈ నడుమ కాలమున ఒకొళ్ల కొకళ్లకు లోలోపల దౌర్మనస్యము పెరుగుచుండెను. నాకు వకీలుపని యన్నచో నీ యనిపించెను. ఒకరి నొక రోడించుటకు లాయరుల 'లా' వెదకుట సాజము. పెట్టిన ఖర్చులన్నియు గెలిచినవానికి రావనువిషయము తెలియుట నా కదియ ప్రప్రథమము. ఒకరు మఱియొకరికి ఖర్చు లిచ్చుటకు 'కోర్టుఫీజ్' రిగ్యులేషన్ ప్రకారము ఒకపద్ధతి యున్నది. కాని లాయర్ల కిచ్చు డబ్బు దానికంటె ఎంతయో యెక్కువ. దీనిని నేను సహింపలేకపోతిని. ఈ యిరువురికి రాజీ కుదిర్చి స్నేహము కలిగించుట నాకు విధి అని తలఁచితిని. ఈసంధి కుదుర్చుటలో నాప్రాణములు తోఁడుకొనిపోయెను. తుదకు తైయిజ్ నేటుగా రంగీకరించిరి. మధ్యవర్తి యొకఁడు నియమింపఁబడెను. దావా అతనిముందు నడచెను. వాదా అబ్దుల్లాగారు గెలిచిరి.

౧౪ దావా సిద్ధపఱచుట

అయినను నాకు సంతృప్తి కలుగలేదు. మధ్యవర్తి పైసాప్రకారము దాదా అబ్దుల్లాగారు వెంటనే అమలు జరిపినచో తైయబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదుగారు అన్ని రూపాయలు ఒక్కసారే తెచ్చి కుమ్మరింపలేరు. గజీణ ఆఫీసుకాలో నివసించుచున్న పోరుబందర్ వర్తకులలో వ్రాయని శాసన మొకటి కలదు. దివాలాకంటె చావు మేలు. తైయబ్ నేటు గారు ఒక్కపెట్టున ముప్పదియేడువేల పానులును, ఖర్చులును ఈయలేరు. ఆయన పైసతో బాకీ తీర్చడలచెను. కాని దివాలా తీసెనను అపదూలు వినరాదు. ఈ దశలో ఒకటే దారి. సొమ్ము వాయిదాల మీద పుచ్చుకొనుటకు దాదా అబ్దుల్లాగా రంగీకరింపవలయును. ఆయనయు ఆసమయమున ఉండెదగిన ఉదారతతో ఆ సొమ్మును దీర్చి వాయిదాల మీద పుచ్చుకొనుటకు కావలసినంత అవకాశ మిచ్చిరి. ఈ యుభయులను రాజీపఱచుటలో పడిన కష్టము కంటె ఈ వాయిదాలకొప్పించుటకు పడినకష్ట మెక్కువ అనిపించెను. దీని కిరువురును సంతసించిరి. ఇరువురికి ప్రతిష్ఠ వచ్చెను. నాయానందమునకు మేరయేలేదు. వకీలుపని యననేమో, దాని సత్యస్వరూపముననేమో నా కపుడు తెలిసెను. నేను మనుజుల గుణమును—మనుజులలోని సత్పక్షమును కనిపట్ట నేర్చికొంటిని. మనుజులహృదయాంతరాళము లోనికి చొరగబాటు టెటిగితిని. వేటుపడిన వాది ప్రతివాదుల కలుపుటయే వకీలునకు పరమధర్మమని యెఱిగితిని. ఈ సత్యము మాయక నాలో నెల్ల పుడును ఉనికి యేర్పఱచికొనుటచే నేను ప్రి డరీ చేసిన ఇరువదియేండ్లలో చాలవఱకు వందలతరబడి కేసులు కోర్టుకక్కుండఁగనే పరిష్కరింపఁ గలిగితిని. దాన నా కేమియు కష్టి కలుగలేదు; ధనమును, గోల్పోవలేదు; ఆత్మనా, దానికన్న లేదు.

మ థ న

కౌస్తవమిత్రులవలన నాకు గలిగిన అనుభవములకేసి మరలుట
కీది యదను.

బేకరుగారు నా భవిష్యత్తునుగుటించి ఆతురపడుచుండిరి. అతఁ
డు నన్ను వెల్లింగ్టన్ పత్తనమున జరిగిన సభకు తీసికొని వెళ్లెను.
ప్రాటెస్టెంటు తెగవారు ధర్మప్రబోధమునకు, అనఁగా ఆత్మపరిశుద్ధికి
* కొన్నికొన్ని యేండ్లలో అట్టి సమ్మేళనములను ఏర్పాటుచేయుచుండిరి.
ఇవి ధర్మముయొక్క పునః ప్రతిష్ఠకు, లేక ధర్మముయొక్క పునరుద్ధా
రణకు ఉద్దిష్ట మయినవి. వెల్లింగ్టనులో జరిగిన సమ్మేళనమిట్టిది.
దానికి అధ్యక్షుఁడు రివరెండు ఆండ్ర్యూ ముర్రే. ఆయన ఆ పత్తనమున
ప్రధాన మతాచార్యుఁడు; ప్రఖ్యాతుడు. ఈ సమ్మేళనమున కలుగు మత
ప్రబోధమును, అచటికి వచ్చినవారి మతోన్మాదమును, దాని పవిత్రతయు
చూచినచో, నేను ఏ సుమతమున కలియక మాననని బేకరుగారి తలఁపు.

కాని బేకరుగారికి ప్రార్థనాబలమే చరమబలము. ప్రార్థనపై ఆయ
నకు అతివిశ్వాసము. అంతఃకరణపూర్వకముగా చేయఁబడిన ప్రార్థ
నను తప్పక ఈశ్వరుఁడు వినునని ఆయన నమ్మకము. ఐహికముల
గూడ ప్రార్థనచే సిద్ధించి తీరునని నమ్మిన బ్రిష్టల్ నివాసియుగు జార్జి
ముల్లరువంటివారిని పలువుర నతఁడు ప్రమాణముగా ఉదాహరించును.
ప్రార్థనామహిమను నేను తటస్థభావముతో వింటిని. అంతరాత్మ
చెప్పినచో జగతిలో నుండు నేకైక్తియు ఏ సుమతమున కలియకుండ

న న్నాచలేదని బేకరుగారితో చెప్పితిని. ఇటులు వాద్దానము చేయుటకు నేనెంత మాత్రమును సంకయింపలేదు. ఏలయన, అప్పటికప్పుడే నా యంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కలవ్వాటైనది. అంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కానందము. విపరీతాచరణము కష్టజనకము; దుఃఖప్రదమును.

పిదప మేము వెల్లింగ్టన్ పత్తనమునకు పోతిమి. నా వంటి నెల్ల వానిని బాసటగ నుంచుకొనుటవలన బేకరుగారు చాల కష్టముల పొందెరి. కేవలము నా వలననే దారిలో ఆయన కెన్నియో ఇబ్బందులు కలిగెను. నడుమ ఆదివారము తగులుటచే మా పయనము ఆగవలసి వచ్చెను. బేకరుగారును, వారి ముతాయు ఆదివారముల పయనింపరు. మే మాగిన టైప్రసులోని హొటలుయజమాని చాల వాదప్రతివాదములు జరిగిన పిదప నాకు అన్నమిడుట కంగీకరించెను. కాని అన్నకాలలో నాకు అన్నమిడనించుకయు నియ్యకొనలేదు. బేకరుగారో, సామాన్యముగా లోబడువాఁడుకాఁడు. హొటలుకు వచ్చు అతిథులహక్కులఁగూర్చి ఆయనను నిలువదీయఁ దొడఁగెను. బేకరుగారికిఁగల కష్టమునే నెఱుఁగుచును, వెల్లింగ్టన్ పట్టణమునఁగూడ నేను బేకరుగారితో డనే ఉంటిని. నా వలన తాను పడుచున్న కడగండ్లను నాకుఁ దెలియకుండఁ జేయుటకై ఆయన పలుపాట్లు పడుచుండెను. కాని నా కవన్నియు తెలియుచునే యుండెను.

ఈ సభయందలి క్రైస్తవు లందఱును చాల శ్రద్ధాశువులు. వారి భక్తి నా కానందము కలిగించెను. నేను రివరెండు ముర్రేగారి దర్శనము చేసితిని. అచట చాలమంది నాకుఁగాను భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుట చూచితిని. వారి భజనకీర్తనలు కొన్ని అతిమధురములు.

ఆ త్మ క థ

వెలింగ్టన్ సభ మూట్లాట్లు. అచటికి వచ్చినవారి విశ్వాసము నాకు బాగుగా నుండెను. కాని తావన్నాత్రమున నా మతమును, నా విశ్వాసమును ఏల పరిత్యజింపవలెను? స్వర్గముగాని, ముక్తిగాని ఏను మతమునఁ గలియనిచో రాదని నమ్ముట నాకు కాని పని. క్రైస్తవ మిత్రులతో నే నిటులు తెలుపఁగా వారి మనస్సు లెగిరిపోయెను. కాని నే నేమి చేయఁగలను?

నా కష్టము లింకను గహనము లాయెను. జీససు పరమేశ్వరుని ఏకపుత్రుఁడనుటయు, వారిని నమ్మినవారికే అమృతత్వము కలుగుననుటయు నానమ్మికను దాఁటిన మాటలు. పరమేశ్వరునకు పుత్రులే ఉండునెడల మనమందఱమును ఆయన పుత్రులమే. జీససు భగవత్ సముఁడుగాని, లేక సాక్షాత్తు భగవంతుఁడు గాని యగుచో, మానవులందఱును భగవత్సములు, లేక భగవంతులు. జీససు తన మృతిచేతనే, మఱియు తన రక్తముచేతనే జగత్తునందలి పాపముల కడిగివైచు నను వాక్య వాఛ్యార్థము నమ్ముటకు నాబుద్ధి యెటులును సిద్ధము కాలేదు. వ్యంగ్యార్థము కొంత సత్యము కావచ్చును. క్రైస్తవ మతానుసారము 'మనుష్యునకే ఆత్మకలదు. జంతువులు మొదలగు ఇతరములకు ఆత్మ లేదు. వానికి చావుతో సరి.' ఇది నాకు విపరీతమతము.

జీససు త్యాగి, మహాత్ముఁడు, మహాగురువు అని అంగీకరింతును. కాని అతఁ డొక అద్వితీయ పురుషుఁడు కాఁడు. సిలువపై నతనిమృతి జగత్తునకు ఒక మహాదృష్టాంతము. కాని, ఇతని మృతియందు రహస్యమును, చమత్కారమును అగు ఒకానొక ప్రభావ మున్నదని నాహృదయము సమ్మతించ జాలకుండెను. ఇతరు లీయఁజాలని ఏ మహాప్రసాదమును క్రైస్తవుల పవిత్రజీవితములు నా కీయలేదు. ఇతర ధర్మము

లందును క్రైస్తవ సంస్కారమును చూచితిని. సిద్ధాంతదృష్టిలో ఏను సిద్ధాంతములందు ఆలోచిత నాకు కానరాలేదు. త్యాగమునందును హిందువులు క్రైస్తవుల నెన్ని రెట్లో మించిపోదురని తోచెను. క్రైస్తవ మతము సంపూర్ణ మనిగాని, ప్రపంచమునందలి మతము లన్నిటిలో శ్రేష్ఠమనిగాని నమ్ముట నా కసంభవ మాయెను.

సమయము దొరకినపుడెల్ల క్రైస్తవ మిత్రులకు నా యీమథ నను చెప్పుకొనుచుంటిని. కాని వారి ప్రత్యుత్తరములు నాకు సంతోషజనకములు కాలేదు.

ఈవిధముగా క్రైస్తవమతము సంపూర్ణ మనియు, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమనియు నే నొప్పుకొనఁ జాలకున్నను హిందూమతమైనను అట్టి దని నిశ్చయింపఁ జాలకపోతిని. హిందూ మతమునందలి దోషములు నా కన్నుల వ్రేలుచుండెను. అస్పృశ్యత హిందూమతమున కొకయంగ మనినచో అదియొక జీర్ణాంగమైనఁ గావలయు, లేదా ఆధునాతనమగు దురాచారమైనఁ గావలయు. ఇన్నివర్ణములు, ఇన్ని శాఖలు, ఇవి యేమో నాకర్థముకాలేదు. వేదములు అపారపేయములనుట కర్థమేమి? అవి అపారపేయములయినవై బిలును, కొర్రానును అపారపేయములుకావా?

క్రైస్తవ మిత్రులు నన్ను ఏమతమునఁ గలుపుటకు ప్రయత్నించినట్లే మహమ్మదీయులును తమ మతమునఁ గలుపఁ బ్రయత్నించిరి. అబ్దుల్లానేటుగారు మాటిమాటికి న న్నిస్లాము మత గ్రంథములను జదువ నొక్కి చెప్పుచుండిరి. ఆయన యెల్ల పుడును దాని సొగసును గూర్చి చెప్పుచుండుట మామూలు.

కవి రాయచందు భాయిగారికి నాకలవర మంతయు ఒక ఉత్తరముతో వ్రాసితిని. భారతదేశములోని ఇతర విద్వాంసులకుఁగూడ

ఆ త్మ క థ

ఉత్తరములు వ్రాసితిని. ప్రత్యుత్తరములు అందుకొంటిని. రాయచం దుభాయిగారి ఉత్తరమువలన నాకు కొంత సంతృప్తి కలిగెను. 'ఓర్పు తో' హిందూమతమును ఇంకను లోతుగా ఆరయు'మని అతఁడు వ్రా సెను. మఱియు, 'పక్షపాతము విడుచుచో' హిందూమతి సిద్ధాంతముల నూత్నతయు, ఆగాధతయు, ఆత్మవివేకమును, దయయు, ధర్మనిర్ణయ మును ఇతరమతములలో కానరావని వ్రాసెను.

నేలుగారి కొర్రాను అనువాదమును కొని చదువఁ దొడఁగితిని. మఱి కొన్ని ఇస్లాముగ్రంథములఁగూడఁ సంపాదించితిని. ఇంగ్లాండులోని క్రైస్తవమిత్రులకు ఉత్తరములు వ్రాయఁ మొదలిడితిని. ఆమిత్రులలో ఒకరు నాకు ఎడ్వర్డు మెయిట్లండుగారితో పరిచయము కలిగించిరి. అతనితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లారంభమాయెను. అన్నా కింగ్స్ఫోర్డు గారును, తానును కలిసి రచించిన 'ది ఫర్ ఫెక్ట్ వే' అను గ్రంథ మాయన నా కంపెను. ఇపుడు ప్రచారమునందున్న క్రైస్తవమతము యొక్క ఖండన మాగ్రంథమునఁ గలదు. మెయిట్లండుగారు 'ది న్యూ ఇంటర్ ప్రెజేంట్ ఆఫ్ బైబిల్' అను మఱియొక గ్రంథముగూడఁ బంపిరి. ఈ గ్రంథములు హిందూమతము ననుసరించునటులు ఉండెను. టాల్ స్టాయిగారి 'ది కింగ్ డమ్ ఆఫ్ గాడ్ ఈజ్ వితిన్ యు' అను గ్రంథము నన్ను ముగ్ధునిఁజేసెను. ఆగ్రంథము నా మానసమున అంకిత మైపోయెను. అందలి స్వతంత్రవిచారకైలిని, ప్రాధనీని, శుద్ధసత్య మును బట్టి చూడఁగా, ఆ గ్రంథముముందు కొట్టుగా రొసఁగినగ్రం థము లన్నియు శుష్క దండుగ.

ఆ చదువువలన నేను క్రైస్తవమిత్రు లెన్నఁడును తలఁపని దారిఁ బడితిని. మెయిట్లండుగారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల కాలమువఱకు నడచుచునేయుండెను. పరలోకగతు లగుసంతమఱు

రాయచందుభాయిగారికిని, నాకును ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచునేయుండెను. వారు పంపిన గ్రంథములఁ బఠించితిని. ఆ గ్రంథములు 'పంచీకరణము' 'మణిరత్నమాల' 'యోగనాసిష్ఠ' 'ముముక్షుప్రకరణము' హరిభద్రనూరి కృత మణ్డదర్శనసముచ్చయము—మొదలగునవి.

నేను నాక్రైస్తవ మిత్రులు తలఁపని దారిఁ బఠింపను, వీరి సమాగమము వలన నాకుఁ గలిగిన ధర్మజిజ్ఞాసకు వీరికి చాల బాకీపడియున్నాను. వీరి పరిచయము నా కెల్ల పుడును గుర్తుండఁగలదు. మధురము, పవిత్రమును అగు ఇట్టి నెయ్యములు క్రమక్రమముగా వృద్ధియగుచు వచ్చెనేకాని యిసుమంతయు తిగ లేదు.

జేపటిమాట యెవరి కెఱుక?

అబ్దుల్లా నేటుగారి కేసు ముగిసెను. నాకిక ప్రిటోరియాలో ఏమిపని? దర్బానుకు వెళ్లి యింటికి తిరిగివచ్చుటకు సన్నాహము చేసితిని. కాని అబ్దుల్లా నేటుగారు వీడుకోలు విందుచేయక నన్ను విడిచి పెట్టునా? నన్ను గౌరవింప సి డెన్ హాములో ఒకవిందు సేర్పఱచెను.

నాడంతయు విందుతో కాలక్షేపము చేయఁ దలఁపఁబడెను. నా కడ కొన్ని వార్తాపత్రికలు ఉండఁగా వానిని దిరుగవేయుచు కూర్చుంటిని. ఒకపత్రికలో ఒకకోణమున 'ఇండియన్ ఫ్రాంఛైజ్' అను శీర్షికతో కొన్ని వాక్యములు నా కంటఁ బడెను. నేటాల్ శాసనసభలో సభ్యుల నెన్నుకొనుటకు భారతీయులకు హక్కులేకుండ జేయ నొకబిల్లు చర్చింపఁబడుచుండెను. ఈ కొలఁది వ్యాస మా చర్చను గుఱించి. నాకా చట్ట మావంతయు తెలియదు. విందునకు నచ్చిన అతిథి బృందమునకును దెలియదు.

దానినిగూర్చి అబ్దుల్లా నేటుగారితో ప్రస్తావించితిని. ఆయన ఇటులనియెను: "ఈ వ్యవహారములు మా కేమి తెలియును? వ్యాపారసంబంధమైనచో మాకు తెలియును. ఆరెంజి ప్రీవీటులో మా వ్యాపార మంతయు ఏటఁగలిసెనని మీరెఱిగినదే. అందులకు మేము కొంత కలవరముకలిగించితిమి, కాని ఏమిఫలము? చదువురారుకాన మే మసమర్థులము. బజారుధరలు తెలిసికొనుటకు పత్రికలు చదివెదము. చట్టముల గొడవ మా కేమి తెలియును? ఆ తెల్ల వకీళ్లే మా చెవులును కన్నులును."

‘అయితే ఇచ్చట పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులలో పిన్న వారనేకులున్నారు. వారు మీకుసాయముచేయరా?’ అని అడిగితిని.

అబ్దుల్లా నేటు గారు నిరాశపడి—‘వారా? నారికి మేమనిన అలుసు; కాన నెటులు వత్తురు? నిక్కమునకు మాకును వారనిన అలునే? క్రైస్తవులు కాన వారు ఫాదిరీల బానిసలు. ఆ తెల్ల ఫాదిరీలో! సర్కారు బానిసలు.’

ఈ వాక్యములు నా కన్నులఁ దెరిచెను. ఈ కాఖ మనకు సంబంధించినది-అనఁగా వారును మనమును ఒకటి అని తెలుపు టావశ్యకమని తలఁచితిని. ఏసుమతమున కర్థమిదియో? వారు మతాంతరితులైనంత మాత్రమున భారతీయులు కాక విదేశీయులై పోయిరా?

కాని, నేను మన దేశమునకు తిరిగి రా సిద్ధుడనై యుంటిని. కావున నా విచారముయొక్క మూర్తరూపమును వారికి చెప్పలేదు. కావున అబ్దుల్లా నేటు గారితో డొరక యిటులంటిని: ‘ఈ బిల్లు కాసనమగుచో మనవారి కష్టములకు అంతముండదు. ఇది భారతవాసులకు ప్రథమోచ్ఛాటనమంతము; మన ఆత్మగౌరవమునకు వేరువురుగు.’

అబ్దుల్లా నేటు గారు వెంటనే జవాబుచెప్పెను: ‘కావచ్చును; కాని ప్రాంతజామూల మెఱింగింతును. మాకు దాని గుఱించి మొదటనేమియు తెలియదు. మీరెఱుఁగుదురు గదా ఎస్కాంటీ గారిని! అతఁడు మన పెద్దనకీలు. అతఁడు ధీరుఁడు. అతఁడే మొదట ఈ విషయము మా తల కెక్కించెను. అపు డేమిజరిగె ననుకొన్నారు? ఎస్కాంటీ చెడ్డయోధుఁడు కావచ్చును. ఆ సమయమున వార్పు ఇంజనీయరు నకును ఆతనికిని నడుమ పిట్ట ఆడుటలేదు. కావున ఆ ఇంజనీయరు తన వోటుల నన్నింటిని ఆఁచికొని ఎన్నికలలో ఎక్కడ ఓడించి

ఆత్మకథ

పోవునోయని ఎస్కాంబీగారు దిగులందిరి. అపు డాయన మా కావినయముల నన్నింటినిజెప్పెను. ఆయన పోతాహముచే మేమందఱము వోటరుల జాబితాలలో జేరితిమి. ఎన్నికలలో ఎస్కాంబీగారికి వోటు లిచ్చితిమి. అదియటుండ! ఫ్రాంచైజునకు మీరిచ్చు ప్రాధాన్యము మాయెడల నిష్ఫలము. అదియు మీకు తెలియఁగలదు. కాని మీరుచెప్పినది మాకు తెలియుచున్నది. ఇక మీ సలహా?

అతిథు లందఱును ఏకగ్రీవముగ నిటులనిరి. — ‘నిజము, నిజము. అబ్దుల్లానేటూ! నీవు గాంధీజీని నిలుపవలయును.’

అబ్దుల్లానేటుగారు దీర్ఘ దర్శి. అతఁడేటులనెను: ‘ఆయనను నే నిప్పటికి నిలుపక పోవచ్చును. అయినను ఈ విషయమున నాకంత స్వాతంత్ర్యమున్నదో మీకును అంత కలదు. మీరు నుడివిన మాట నిక్కము. మనమందఱమును వీరిని ఇచట నాఁగుండని బతిమాలుదము కాని ఆయన బారిష్టరని మీరు గుర్తుంచుకొనుఁడు. ఆయన ఫీజుమాట యేమి?’

ఫీజు అనినంతనే నా మనస్సు చివుక్కుమనెను. నేను వెంటనే ఇటులంటిని: ‘నేటుగారూ! ఫీజుకును దీనికిని సంబంధములేదు. ప్రజాసేవకు ఫీజా? అసలు నేనుండినచో ప్రజలసేవకుని వలెనే ఉండును. మఱియు వీరందఱితోడను నాకు లోగడపరిచయములేదుగదా! వీరందఱును నాకు సాయముచేయఁగల రను నమ్మిక మీకున్నచో నేనిక్కడ మఱియొక మాసముండును. కాని ఒకమాట: మీరు నాకేమియు నీయ నక్కఱలేదు కాని. మనము చేయఁదలచుకొనిన పనికి ముందు కొంత మూలధనములేనిచో సాగదు. వీలన: టెలిగ్రాములు పంపవలసియుండును. కొంతగ్రంథము అచ్చువేయింపవలసియుండును, అచటికి ఇచ

టికి పయనములు చేయవలసి యుండును. ఆయాయీ వక్రిళ్ల తో సంప్రతింపవలసియుండును. నాకు మీ 'లా' రాదు. కనుక కొన్ని లావుస్తములు నాకు కావలసియుండును. ఇది యంతయు ధనము వినా సమకూరదు. ఈ పనియంతయు నెఱవేర్చుటకు ఒకఁడు చాలఁడనిచెప్పఁబనిలేదు. పలువుర సాయము కావలయును.'

అందఱును ఎక్కివముగా నిటులనిరి: 'అల్లా అనుగ్రహమున ధనము తనంత నదియే నడచివచ్చును. జనము కావలసినంత మంది. మీరు మాత్రము 'అగుదును' అని యనుఁడు! అంతయు సరిపోవును.'

వీడుకొలుపు విందుకు వచ్చిన అతిథిబృందమే కార్యనిర్వాహక బృందమాయెను. తొందరగా విందు ముగించి యింటికిఁ బోదగునని నేనంటిని. నేను నా మనస్సులో ఇంక ముందు చేయవలసిన పోరితమునకు రూపరేఖ గీచికొంటిని. వోటరు జాబితాలలోఁ జేరియున్న నారి పేరులను గుర్తిండుకొని మఱియొక మాసమచట నేయుండ నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ విధముగా భగవానుఁడు దక్షిణ-అఫ్రికాలో నా జీవితము నకు పునాదివైచి ఆత్మసమ్మాన సంక్రామమునకు బీజావాపము చేసెను.

బస పెట్టితిని

౧౮౭౩ సంవత్సరమున జీహా మహమ్మదు గారును, హాజీ దాదా నేటు గారును నేటాలు రాష్ట్రమున నివసించు భారతీయులలో ప్రముఖులుగను, వారికి నాయకులుగను నెన్నబడుచుండిరి. సంపదలో హాజీ ఆదాం నేటుగారు అధికులు. అయినను ఆయనయు, త దితరులును అందఱు కుపయోగించు కార్యములు చేయుటలో హాజీ మహమ్మదు నేటుగారికే ప్రథమస్థాన మిచ్చుచుండిరి. కావున వారియాధిపత్యమున ఒకసభ దాదాఅబ్దుల్లా నేటుగారి యింట జరుపఁబడెను. ఆ సభలో ప్రాంచైజు బిల్లును ప్రతిఘటింప తీర్మానము చేయఁబడెను.

స్వచ్ఛంద సేవకులు ఏర్పాటుచేయబడిరి. నేటాలులో పుట్టి పెరిగిన భారతీయులు అనఁగా భారతీయులగు క్రైస్తవులలో పిన్న వారు ఈసభకు ఆహ్వానింపఁ బడిరి. దర్బాను కోర్టులో దుబాసిగా మన్న పాలుగారును, మిషన్ హేనుకూలు హెడ్ మాస్టరు సుభాన్ గాడ్ ఫ్రేగారును సభ నలంకరించిరి. ఈసభకు భారతీయ క్రైస్తవు లెక్కువగా వచ్చుటకు వీరే కారణము. వీరందఱు స్వచ్ఛంద సేవకులు గా చేరిరి.

ఆచుట్టుపట్టుల నున్న వర్తకులలో పలువురును స్వచ్ఛంద సేవకు లయిరి. ఈయోగ్యుల పేర్లు స్మరణీయములు. దావూద్ మహమ్మద్, మహమ్మద్ కాసాం, సం, కమర్ ఉద్దీన్, ఆదం జీ మియాన్ ఖాన్, ఏ. కొలంద వేలుపిల్ల, సి. లచ్చీ రాం, రంగస్వామి పడియాచి, ఆమోద జీవ, మొదలగువారు ముఖ్యులు. పార్సీరుస్తుంటే ఉండనే యుం

డిరి.జోషీ, నరసీరామ్, మఱియు దాదా అబ్దుల్లాకం పెనీ మొదలగు కంపెనీల గుమాస్తాలును స్వయం సేవకు లయిరి. అందఱు ఉపయోగించు కార్యములలో దిగుటకు వీరికి కొంత ఆశ్చర్య మాయెను. ఇందులకు ఆహ్వానింపఁ బడుటకును, సభలో పాలు గొనుటకును, తామెల్లరు వచ్చుటకును వారి కిదియ ప్రథమానుభవము. ఈ మహావిపత్తులో పెద్దలు పిన్నలు, ధనికులు పేదలు, సేవులు సేవకులు, హిందువులు, మహమ్మదీయులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, గుజరాతీలు, మదరాసీలు, సింధీయులు ఈ మొదలగు భేదమును, తరతమ భావమును పోయెను. అందఱు భారత సంతానము; అందఱు సేవకులు. బిల్లు రెండవతూరి ప్యాసు ఆయెనో, మఱి కాఁజూవునో! ఇట్టి కఠినశాసనమునకు భారతీయులు విరోధము చూపింప కుండుటే వారికి వోట్ల హక్కు అక్కఱలే దనుటకు ప్రమాణ మని చర్చాసమయములలో నేటాలు అధికారులు ప్రసంగించు చుండిరి.

నేను సభలో ఆవిషయమును ముచ్చటించితిని. బిల్లు చర్చను ఆప వలసినదని అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటునకు తంతి నిచ్చితిమి. ప్రధాన మంత్రి సర్ జాన్ రాబిన్ సన్ గారికిని ఇట్టి తంతినే మఱియొకటి యిచ్చితిమి. మఱియొకటి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుఁడు ఎస్కాంబీ గారి కిచ్చితిమి. అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటు బిల్లు చర్చ రెజ్లాళ్ల వఱకు ఆపఁబడినదని వెంటనే జవా బిచ్చెను. ఇది మా కందఱుకు ఆనంద మయ్యెను.

శాసనసభకు పంపవలసిన పిటిషనును తయారుచేసితిమి. దానికి మూఁడు నకళ్లు కావలసి వచ్చెను. పత్రికలకు పంప మఱొక ప్రతి కావలసి వచ్చెను. వీలయినన్ని చేవ్రాలు చేయింపవలయునని సంకల్పింపఁబడెను. ఇది యంతయు ఒకరాత్రిలో జరుగవలెను. ఇంగ్లీషు తెలి

ఆత్మకథ

సిన స్వయంసేవకులును, తదితరులును రాత్రి యంతయుఁ గూర్చుండి నకళ్లు వ్రాయుచుండిరి. వ్రాయసమున మంచి నేర్పరియగు అర్థరాత్రును వృద్ధుఁ డొకఁడు మొదట పిటివను వ్రాసెను. దీనిని ఒకరు చదువు చుండిరి. అయిదుగురు ఏకకాలమున ప్రతులు వ్రాసిరి. ఇటులు అయిదు ప్రతులు తయారాయెను. ఈ అర్జీమీఁద చేత్రాలు చేయింప వర్తకపు స్వయంసేవకులు తమ సొంత బండ్లలోను, అద్దెబండ్లలోను ఎక్కి బయలు దేటిరి. వడిగా ఈపని నెఱవేరెను. అర్జీ వెంటనే బటు వాడా చేయఁబడెను. పత్రికలలో స్వాభిప్రాయములతోఁ గూడ అది ప్రకటించుకొనఁ బడెను. శాసనసభలోఁ గూడ కలవరము కలిగెను. సభలో చర్చ జరిగెను. శాసనమునెడ పక్షపాతము తాల్చిన వారు అర్జీలోని ఖండనములకు జవాబులు చెప్పిరి. అవి కుంటి జవాబులు. ఏమి చెప్పిన నేమి? తుదకు బిల్లు ప్యాసు అయెను.

ఇటు లగునని మేము లోఁగడనే నిశ్చయించితిమి. కాని ఈ అందోళనము వలన భారతీయులలో నూతనప్రణాళి ముద్భవించెను. అందఱు మొకటి యనియు, వర్తకపు హక్కులను సంపాదించుటకు ప్రయత్నించి నటులు రాజకీయములగు హక్కులకును ప్రయత్నించుట విధి యని అందఱును వోచెను.

ఆకాలమున రిప్పబ్లగారు కాలనీలకు సెక్రటరీ. ఒక పెద్ద అర్జీ నాతనికి పంపుకొన నిశ్చయింపఁబడెను. ఇది ఇంతలంతల పని కాదు. ఒకదినములోపుగ నగునదియు కాదు. స్వచ్ఛందసేవకులు చేర్చుకొనఁ బడిరి. అందఱును తమ చేతనయిన సహాయమును చేసిరి.

అర్జీని తయారుచేయుట నాకు చాల పరిశ్రమ యయ్యెను. తద్విషయమైన కాకితములను, పుస్తకములను సంపూర్ణముగా చదివితిని. హిందూ

దేశములో మా కొకవిధమైన వోట్ల హక్కు కలదు కావున నేటాలులోఁ గూడ వోట్లహక్కు ఉండకమానదని నావాదము. ఈ వోట్ల హక్కును పయోగించుకొనఁ గలుగు భారతీయుల జనాభా చాల తక్కువ యగుటచే దాని నిచ్చుట మీకును వీలను విషయమును నావాదము నకు మధ్యబిందువుగాఁ జేసితిని.

పదియేను నాళ్లలో పదివేల సంతకములు సమకూరెను. సంతకములు చేయించుట ఆ స్వయంసేవకులకు క్రొత్త విషయము. వారు రాష్ట్రమంతయు తిరిగి ఇన్ని సంతకములు చేయించుట సామాన్యకార్యము కాదు. 'అగ్నీలోని విషయములు సంపూర్ణముగ తెలియని వారి సంతకములు తీసికొనరాదు.' అని మేము తీరుమానించి యుండుటచే అగ్నికి అర్థము విప్పి చెప్పఁగల స్వయం సేవకులను ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. గ్రామములు దూర దూరముగా గిరవాటు వేయఁబడినటులుండెను. ఎక్కువ పూనికతో పని చేయఁగల సమర్థులున్నఁగాని ఈకార్యము నెట్టదు. అట్టివారు సమకూరిరి. వారందఱు తమకు నియోగింపఁబడిన కార్యమును ఉత్సాహముతో నిర్వహించిరి. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండఁగా దావుద్ మహమ్మద్ నేటు, రుస్తుంజీ, ఆసంజీ మియాఖాన్, ఆమోద జీవ మొదలగువారు వాయెదుట మా స్త్రీభవించుచున్నారు. వీరందఱకన్న ఎక్కువ సంతకములు చేయించుకొని వచ్చిరి. దావుద్ నేటు కోజంతయు సంతకములకొఱకు బండిలోనే ఉండెడువాఁడు. ఈసేవ యంతయు ఆదరపూర్వము. వీరిలో ఒక్కరును దారిబత్తెపు ఖర్చు లయినను అడిగి పుచ్చుకొన లేదు. దాదా అబ్దుల్లాగారి గృహము దీనికి కార్యస్థానమే కాక ధర్మ సత్ర మాయెను. నాకు తోడుపడిన మిత్రులయు, తదితరులయు భోజన ముదటనే. మొత్తముమీఁద అందఱును 'వ్యయ ప్రయాసముల కోర్చిరి.

ఆత్మకథ

తుదకు అగ్రీ దాఖలు చేయబడెను. వేయి ప్రతులు ముద్రించి పంచిపెట్టబడెను. భారతీయ దేశసేవకులకు ఈదరఖాస్తులన నేటా లుతో ప్రథమ పరిచయము కలిగెను. నేనెఱిగిన పత్రికలకును, ప్రసిద్ధులగు పత్రికా విలేఖకులకును ప్రతులను బంపితిని.

పైమ్మ ఆఫ్ ఇండియా పత్రిక భారతీయుల కోరికలను అనుమతించుచు సంపాదకీయ వ్యాసము వ్రాసెను. ఇంగ్లాండులో అన్ని తెగల పత్రికలకును నకళ్లు పంపబడెను. లండన్ పైమ్మ పత్రిక గూడ మావాదమును సమర్థించుచు వ్రాసెను. బిల్లు ఇంక మంజూరు కాదని మా కాశ పుట్టెను.

నా కవుడు నేటాలునుండి తరలుట అసంభవము. నా భారతీయ మిత్రు లందఱు చుట్టుముట్టి 'మీ రిచట ఖాయముగ ఉండు' డని ప్రార్థించిరి. నాకు గల కష్టములు చెప్పుకొంటిని. ఇతరుల వ్యయముతో నిక నుండరా దని నిశ్చయించు కొంటిని. ప్రత్యేకముగా ఒక యిల్లు కుదుర్చుకొనుట ఆవశ్యకమని నిశ్చయించు కొంటిని. మంచి చోట ఒక చక్కని యిల్లు తీసికొనఁ గోరితిని. బారిష్టరుల హోదాకు తగిన రీతిగా ఉన్నగాని నేను నాసంఘమునకు గౌరవము లేఁ జాలనని అనుకొంటిని. అట్టి ఉనికికి సాలుకు కనీసము మున్నూఱు పాసు లయినను లేక సాగనటులు కానిపించెను. అంత డబ్బు వచ్చు కేసు లిచ్చుటకు హామీ పడినయెడలనే అటు నుండ నిశ్చయించుకొని నా నిశ్చయమును వారికిఁ దెలిపితిని.

'సార్వజనిక కార్యములకు మీరు చెప్పినంత పైకము మీ కిచ్చుట మా కియ్యకోలు. అంత సొమ్మును మేము సులభముగ వసూలుచేయఁగలము. మీ ప్రాక్టీసునకును, దీనికిని సంబంధము లే దనుకొనుండు.'

‘అటులు ‘కాదు, నాచేయు ప్రజాసేవకు మీకడ రొక్కము పుచ్చుకొనఁజాలను. ఇందు బారిష్టరు తెలివిలేట లేమియు లేవు. మీచే పని చేయించుటయే పనియైనపుడు అందులకు నేను రొక్క మెటులు పుచ్చుకొందును? సార్వజనిక కార్యములకు చాల చందాలు వనూలు చేయవలసియుండును. ధర్మనిధినుండి నేను జీతము పుచ్చు కొన సాగినచో ఎక్కువ చందాల నెటు లడుగఁగలను? ఈ పద్ధతిలో తుదకు బండి యాఁగిపోవును. ధర్మకార్యములకు సంవత్సరమునకు మున్నూఱు పానులకన్న ఎక్కువ అడుగవలసియుండును.’

‘కొంతకాలమునుండి మీసంగతి మాకు తెలియును. వలసినదాని కంటె నెక్కువ మీరు పుచ్చుకొనరు. మిమ్ము మే మిచట నాఁపుచో మీకు మేము ధనము చూపవలదా?’

‘ప్రేమవలన ప్రస్తుతోత్సాహమువలన మీ రిటులు మాటలాడు చున్నారు. ఈప్రేమయు, ఈయోత్సాహమును స్థిరముగ నుండునని నిశ్చయింపఁగలమా? మిత్రునివలె, సేవకునివలె కొన్ని సమయములలో మీతో నేను కాత్తిన్యము వహింపవలసిచ్చును. అపుడు నేను మీయా దరమున కెంత పాత్ర మగునది దైవమే చెప్పవలె. ధర్మకార్యము లలో నేను మీకడ భృతి గొనఁ గూడ దనుట నిష్కర్ష. కాన మీ కోర్టు వ్యవహారములను ఇచ్చినఁ జాల. ఇవియు మీకు కష్టి యని నాకుఁ దెలియును. నేను తెల్ల బారిష్టరు కాకపోవుటే ఒకకారణము. కోర్టు న స్నేహితులకు ఆదరించునో అది తెలియని విషయము. ఇంతి య కాక లాయరుగా నే నెంతవట్టు పనికి రాఁగలనో ముందు చూడ వలసియున్నది. నాకు ‘రిటెయినరులు’* ఇచ్చటలోఁగూడ మీ రపా

* అనగా ఇంకోకరి లేదు పుచ్చుకొనఁబడెనది తమ లేమిలోనే పనిచేయించుకొనుటకుఁగాను బారిష్టరులు మొదలగువారికి ముందుగా ఇచ్చు ఫీజు.

ఆ త్మ క థ

యమున కాస్పదము కావచ్చును. అయినను ఈస్వల్పముకూడ నాప్రజానేవకు ప్రతిఫల మయినటులు కాదా?'

ఇరువదిమంది వర్తకులు ఒక సంవత్సరము నాకు రిటెయినరు లిచ్చుటకు నిర్ధారించుకొనిరి. ఇది యీచర్చకు పరిణామము. నేటాలు విడిచిపోవునపుడు కానుక ఈయదలచిన సామ్మతో దాదా అబ్బుల్లాగారు నాకు కావలసిన కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగువానిని కొనిపెట్టిరి. ఈవిధముగా నేను నేటాలులో పాఠుకొనిపోతిని.

వర్ణ ద్వేషము

కొద్దిక త్రాసు. ఆత్రాసును సమానముగా పట్టుకొనున దొక ముదియ. ఆమెకు పక్షపాతము సున్న. ఆమె గ్రుడ్డిది. అయినను ఆమెది కుశాగ్రబుద్ధి. బ్రహ్మ ఆమెను గ్రుడ్డిదానిఁగాఁ జేసెను. వీలనఁగా ఆమె మోముమాత్రము చూచి బొట్టు పెట్టదు; మఱియో గ్యతను జూచి. నేటాలులోని వకీలుసభ దీనికి విపరీతముగా మోము చూచి బొట్టు పెట్టుమని సుప్రీము కోర్టును పురికొలిపెను. అపుడు కోర్టుగూడ తన చిన్నెలను లజ్జలోఁ బడవయిచికొనెను.

సుప్రీముకోర్టులో ఆడ్వకేటుగఁ జేరఁగోరి నే నర్జీ పెట్టుకొంటిని. బొంబాయి హైకోర్టువారి అనుజ్ఞాపత్రము నాకడఁ గలదు. నేను బొంబాయి హైకోర్టులో ప్రవేశించినతఱి నా యింగ్లీషు సర్టిఫికేట్టును అచ్చట దాఖలుచేయవలసి వచ్చెను. నేటాలు సుప్రీముకోర్టు ప్రవేశమునకు రెండు యోగ్యతాపత్రములను దాఖలు చేయవలయును. తెల్ల వారి యోగ్యతాపత్రకలకు ఎక్కువవిలువ కలదని అబ్దుల్లా నేటుగారి వలన విని పరిచితులయిన ప్రఖ్యాతులగు ఇరువురు తెల్ల వారికడ యోగ్యతాపత్రకలను పుచ్చుకొంటిని. ఒక షకీలుద్వారా అర్జీని దాఖలుచేయుట కోర్టు విధి. సామాన్యముగా ఈ అర్జీలను అటర్నీ జనరలు ఫీజు పుచ్చుకొనకయే దాఖలుచేసికొనును. అబ్దుల్లా నేటుగారి కంపెనీకి సలహాలిచ్చు ఎస్కాంబిగారే అటర్నీ జనరలు. నేను వారి దరఖాస్తును చేసికొంటిని. ఆయన సంతోషపూర్వకముగా నా దరఖాస్తును మంజూరుచేసెను.

ఆ త్మ క థ

ఇంతలోనే మాటాపలుకూ లేక వకీలు సభవారు నాకు నోటీసు ఇచ్చిరి. నాదరఖాస్తుతో ఇంగ్లీషు సర్టిఫికెట్టు జతపఱుపక పోవుట ఒకలోపమని వ్రాసిరి. 'అడ్వకేటులను చేర్చుకొనుటకు నియమము లేర్పాటు చేసినపుడు నల్లవారిని చేర్చుకొననగునా, కూడా?' అని వారు విచారింపలేదు' అనువిషయము వారి వికోధమునకు ప్రధాన కారణము. నేటాలుదేశముయొక్క అభివృద్ధికి అంతటికి తెల్లవారే ముఖ్యకారణము. కావున వకీళ్లలో తెల్లవారి యాధిక్యము సంరక్షించుట తప్పనిసరి యని వా రెంచిరి. నల్లవానికి అడ్వకేట్లుగా చేర్చుకొనుట మొదలిడినచో నల్లవారిసంఖ్య క్రమముగా తెల్లవారి సంఖ్యను మించిపోవును. దాన తెల్లవారు కట్టుకొనిన గోడ కూలిపోవును.

నా అర్జీ మంజూరు కాకుండఁ జేయుటకు వారు ప్రసిద్ధుడైన ఒక వకీలును బెట్టిరి. అతనికి అబ్బుల్లానేటువారి కంపెనీతో సంబంధము కలదు. కావున అతఁడు నన్ను ఒక తూరి తనకు కానిపింపఱు సిన దని వార్త పంపెను. నే నాయన దర్శనమునకు పోగా అతఁడు నిష్క్రమణముగ సంభాషించెను. నా పూర్వచరిత్రమునుగూర్చి నన్నడిగి తెలిసికొనెను. పిదప అతఁ డిటు లనెను—'మీకు ప్రతికూలముగ నే నేమియు చెప్పలేను. మీరు కాలనీలో పుట్టిన ధూర్తులేమో యని నా భీతు. అర్జీతో మీ మొదటి సర్టిఫికెట్టు లేకపోవుట నా అనుమతికి మఱికొంచెము బల మాయెను. మఱియొకరి సర్టిఫికెట్టులను చూపువారును ఉండురు. ఇచ్చటి తెల్లవర్తకులవద్ద మీరు పుచ్చుకొన్న యోగ్యతాపత్రములు నాలుక గీచికొనను కొఱుగావు. మీయోగ్యత వారే మెఱుఁగుదురు? వారు మిమ్మెఱుఁగుట ఎంతకాలమునుండి?'

'అటు లగుచో ఇక్కడివా రందఱు నాకు క్రొత్తవారే. ఇచటికి రాకముందు అబ్బుల్లానేటుగారును న న్నెఱుఁగరు.'

‘అబ్దుల్లా నేటుగారిదికూడ మీయూరే అంటిరే. మీతండ్రిగారు దీన్నైనయెడల నేటుగారు మీకుటుంబమును తప్పక ఎఱిగియుండురు. ఆయనవద్దనుండి అఫిడవిట్టును తెచ్చినచో ఇక మీమ్మేమియు నడుగవలసిన పనిలేదు. ‘మీదరఖాస్తును నామంజూరు చేయలేను.’ అని వకీలుసభవారికి చెప్పెదను.’

ఈమాటలు విన్నంత నాకు కోప ముబికెను. కాని ఆపుకొంటిని. నేను మొదటనే నేటుగారికడనుండి యోగ్యతాపత్రము తీసికొని దాఖలు చేసినయెడల దానిని త్రిప్పివైచి తెల్లవారికడనుండి యోగ్యతాపత్రములు కావలయునని చెప్పియుండెడివారు. అయితే నన్ను అడ్డకేటుగ అంగీకరించుటకు నాపుట్టు పూర్వోత్తరములతో నేటి పాత్తు? నాతలిదండ్రులు చెడుగులగుదురుగాక, నుడుగులగుదురుగాక! ఆచెడుగునుడుగులతో ప్రకృతమున కేమి ప్రయోజనము? నే నిటులు తలచి నిగ్రహించుకొని మెల్లగా నిటు లంటిని—‘ఈవిసరముల నన్నిటిని అడుగుటకు ఈవకీలుసభవారి ఇట్టి యధికారమును నేను మన్నింపకున్నను మీరు కోరిన అఫిడవిట్టును బంప సంసిద్ధుడను.’

అబ్దుల్లా నేటుగారికడనుండి అఫిడవిట్టును తీసికొని వకీలుకు ఇచ్చితిని. ఆయన తాను సంతృప్తిపడితి నని చెప్పెను. కాని వకీలు సభవారు తృప్తులు కాలేదు. వారు నాదరఖాస్తున కెదురాడిరి. కాని కోర్టువారు అబర్నీ జనరలుతో పని లేకయే వకీలుసభవారి యాక్షేపమును నిరాకరించిరి. ప్రధాన న్యాయాధీశుఁ డిటు లనెను—‘అర్జీ దారు ఇంగ్లీషు సర్టిఫికెటు చూపలేదు అను ఆక్షేపము సయ్యక్తము కాదు. అతఁడు కల్ల సర్టిఫికెటును బంపెనా అతనిపై నేరమే మోపనగును. ఆ నేరము నిక్కమాయెనా అతనిపేరు వకీలు పట్టిక

ఆ త్మ క థ

నుండి పాటా కొట్టనగును. కాసనములకు నలుపు, తెలుపు అను భేదములు లేవు. కావున గాంధీగారిని చేర్చికొనకుండుటకు కోర్టునకు హక్కు లేదు. అతని దరఖాస్తును మేము మంజూరు చేయుచున్నాము. గాంధీగారూ! మీరు ప్రమాణము చేసి అడ్వోకేటుగఁ జేరుఁడు!"

నేను లేచి రిజిస్ట్రారుకడ ప్రమాణము చేసితిని.

నేను ప్రమాణము చేయఁగనే ప్రధాన న్యాయాధీశుఁడు నన్ని టులు సంబోధించెను.

'గాంధీగారూ! మీ రిప్పుడు పాగను దీసి వేయవలయును. ప్రాక్టీసుచేయు బారిష్టరులకు కోర్టువారు విధించు వేషనియమమును మీరు పాలింపవలయును. కోర్టు నియమములకు మీరు లోబడవలయును.'

నాకు నా మర్యాద తెలియును. జిల్లా మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో పాగ తీయ నిరాకరించితిని. ఇప్పుడు ముస్లీముకోర్టువారి యావతికి లోబడి తీసివైచితిని. నేనీ ఆజ్ఞను నిరాకరింపవచ్చును. అటులు చేయుట సమృత్తమును కాకపోదు. కాని నేను పోరవలసిన పోరితములు ముందెన్నియో కలవు. వానికొఱకు నా శక్తిని అడఁచి యుంచితిని. తలపాగ పట్టుదల మాత్రముచే నా యుద్ధకళ సమాప్తముకాదు. దాని కింతకంటె దొడ్డ ప్రయోజనము కలదు.

నేనీటులు లోబడుటకు (ఇది లోపమా?) అబ్బిల్లానేటుగారును, తదితర మిత్రులును ఆక్షేపించిరి. కోర్టులో ప్రాక్టీసు చేయునపుడు 'తలపాగ తాల్ప' ధీరత వహింపవలసినదని వారి యభిప్రాయము. నేను వాదించి వారికి నచ్చునటులు చేయఁజూచితిని. 'యస్మిక్ దేశే య ఆచారః' అనుదాని యర్థమును వారికి తెలుపఁజూచితిని.

‘హింసాదేశమున తెల్ల యధికారి పొగను దీసివేయుమని ఆజ్ఞాపించి నచో అప్పుడు నేను దానికి లోబడినట్లు ఎగ్గు. కాని నేటాలుకొద్దలలో ఆ కొద్దు ఆచారములను, నియమములను నిరాకరింపరాదు’ అని అంటిని.

నా చెప్పిన కారణములు వారికి నచ్చకున్నను వారు కొంతపట్టు శాంతించిరి. ఒక్కవిషయమును వివిధసందర్భములబట్టి వివిధవిధములగ చూడవలసివచ్చు నను తత్త్వమును వారిచే ఒప్పింపలేక పోతిని. నా జీవితమునం దంతటను సత్యమనెడి పట్టుదలయే సంతి సౌం దర్యము నానందింపఁ జేయఁగలిగెను. ఈ పద్ధతి సత్యాగ్రహమునం దనివార్యమగు భాగమనియు నా యుత్తర జీవితమున పరికింపఁగలిగి తిని. ఇది తఱచు నా ప్రాణములమీదికి తెచ్చిపెట్టుకొను నటుల య్యెడిది. మఱియు నా మిత్రుల అసంతోషమును గూడ తలఁదాల్చు వలసి వచ్చెడిది. సత్యము వజ్రమువలె నెంత కఠినమో మనుష్యులు వలె అంత కోమలము.

నేటాలు వకీలుసభవారి ప్రతిఘటనముచే దక్షిణఆఫ్రికాలో మఱియొకమాటు నా పేరు మారుమోగెను. పెక్కు వార్తాపత్రికలు ఆ సంఘమువారి యెదురుకొలును తెగఁడెను. వారి యెదురుచుత్తము ఈసుచేఁ బుట్టినదనియు వ్రాసెను. ఈ ప్రసిద్ధివలన నా పనిలో కొన్ని అంశములు సరళము లాయెను.

నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

నాయవాదిత్వము నాకపుడు అప్రధాన మాయెను. తుద వఱకు అప్రధానముగనే అయిపోయెను. నేటాలురా ప్రముఖ నా యునికిని సారకము చేయుటకు ప్రజాసేవలో నేను తన్మయుడ నయి తీరవలెను. విన్నపము లంపుకొనినంత ప్రాంతజ్ఞుని పని పూర్తికాదు. ఇల్లులుకగనే పండుగా? ఎపుడును అలజడి జరుగుచుండిననే వలసరాజ్యముల కార్యదర్శికి ఈ విషయము తెలియుచుండును. దీనికై ఒక శాశ్వతసభ వలయునని తోచెను. దాని నేను దాదా అబ్దుల్లాగారితోడను, ఇతరమిత్రులతోడను సంప్రతించి సిరమగు ఒక ప్రజాసంస్థను స్థాపింపఁ దలపెట్టితిని.

ఈ సభకు పేరు పెట్టుటలో నాకు చాల ధర్మసందేహము కలిగెను. అది ఏపక్షముదెసకును మొగ్గరాదు. కాంగ్రెస్ అనుపేరు ఇంగ్లండులోని కక్షసర్వెటివ్ పక్షమునకు రుచింపదని నాకు దెలియును. కాని భారతదేశమునకు కాంగ్రెస్ జీవగణ్ణ. నేటాలునందు దాని శక్తిని వృద్ధి చేయఁదలఁచితిని. ఆపేరునకు భయపడుట పిజ్జికితనమని తోచెను. ఈ కారణములు తెలిపి ఈ సంస్థకు 'నేటాల్ ఇండియన్ కాంగ్రెస్' అని పేరిడితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరము మే ౨౨ తేదీని 'నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెస్' జన్మించెను.

ఆనాడు విశాలమగు అబ్దుల్లాగారి గది క్రిక్కిరిసిపోయెను. సభ్యులందఱును కాంగ్రెసుకు స్వాగతమిచ్చిరి. కాంగ్రెసునియమ

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

ములు తక్కువ; చందామాత్ర మెక్కువ. నెల కయిదు పిల్లింగులు చెల్లించిననే సభ్యులు కాగలరు. శక్తివంచన లేక చందాల నిండని ధనికులు ప్రోత్సహింపఁబడిరి. అబ్బుల్లాగారు తొలుదొల్ల రెండుపానులు పద్దు వేసిరి. పిదప ఇరువురు మిత్రులు అటులే పద్దు వేసిరి. 'నేను సంకోచింపవలయునా?' అని తొంచె మా లోచించితిని. ఆలోచించి నేనును ఒకపాను పద్దు వేసితిని. ఇది నాశక్తికి మించినయ్యివి. కాని నాకు సంపాదనమే పాసఁగినచో ఇది నా తల మీఠినది కాదని తలఁచితిని. దైవ మిందులకు తోడ్పాడెను. ఈ తీరున నెలకు పాను ఇచ్చు సభ్యులు పలువురు కూడిరి. నెలకు పది పిల్లింగు లిచ్చువారి సంఖ్య ఇంత కెక్కుదు. ఇవిగాక కృతజ్ఞతతో నందికొనిన దొడ్డ యీవులు చాలఁ గలవు.

అడిగినంత నెవరును చందాలీయ రని అనుభవమున దెలిసెను. దర్బానునకు ఆవలనున్న సభ్యులను మాటిమాటికి అడుగు టసంభవము. ఆరంభశూర తాదోష మనుభవమాయెను. దర్బానువారుగూడ ఎన్నిసార్లు తిరిగినను చందా లిచ్చువారుకారు.

నేను కార్యదర్శిని. కావున చందాలు పోగుచేయు పని నాది. వనూళ్లకై నా గుమాస్తాను రోజెల్ల తిప్పవలసిన గతి పట్టెను. అతని కీపనిపై విరక్తి దోఁచెను. నెల చందాలు కాక ఏఁడాది చందాలు— అదియు ముందుగనే యీవలెనని—పెట్టినచో ఈస్థి బాగుపడునని తోఁచెను. అందులకు సభ నేర్పాటుచేసితిని. నెలకు బదు లేఁడాదికి మార్పుటయు, మూఁడుపానులు కనీసపు పద్దుగా జేయుటయు అందఱును నచ్చెను. ఈ విధముగా చందాలవనూలుపని సులభమాయెను.

ఆత్మకథ

అస్స తేచ్చి సార్వజనికకార్యములు చేయరాదని నాకు మొదటినుండియు తెలియును. ధనముతక్క మిగిలిన వీరివయమునందయినను వాగ్దానములఁ బాటించనగును. వాగ్దానము చేసినవారు మరల దాని నట్లే చెల్లించుకొనుట నే నెన్నఁడును ఎఱుఁగను. నేటాలు భారతీయులుగూడ దీనికి భిన్నులు కారు. ముందు డబ్బు చూచికొనక ఏ పనియు మొదలు పెట్టకపోవుటచే కాంగ్రెస్ సెన్నఁడును ఋణాగ్రస్తము కాలేదు.

నా సహచరులు సూతనసభ్యులను చేర్చ నమితోత్సాహమును జూపిరి. ఆ పని వారి కంతో వేడుకయాయెను. దానితోఁగూడ వారికి అనుభవమును కలిగెను. అనేకులు సంతోషముతో ధనసాహాయ్యకము చేయఁ దొడఁగిరి. దూరప్రదేశములలో గ్రామములందు ఉద్యమమును వ్యాపింపఁజేయుట కష్టతర మాయెను. ప్రజాసేవ యన నేమియో ప్రజకు తెలియదు. అయినను చాల దవ్వలనుండు గొప్ప గొప్ప వర్తకులుగూడ ఉదారతతో మమ్ము బిలిచి ధన మిచ్చుచుండిరి.

ఈ యాత్రలో నొకసారి ఒక సుకటము పొందనాయెను. ఒకదాత ఆఱుపాను లిచ్చునని మే మనుకొంటిమి. కాని అతఁడు మాఁడు పానులకు పైని చిల్లిగవ్వయేని యెక్కుడీయనని పట్టుపట్టెను. మే మా స్వల్పధనమునే అతనికడ కొనినచో మిగిలినవారును అంతియ యిత్తురు. కాఁగా ఎక్కువ పనులు కాదు. నాఁడు లేయి చాల గడచిపోయెను. మాకందఱకు చాల నాఁకలిగా నుండెను. కాని మే మనుకొనిన మొత్తము రానిదే అన్న మెట్లు తిందుము? ఎంత బతిమాలినను ఫలము కలుగలేదు. దాత పట్టిన పట్టు విడువలేదు. పట్టవమునందలి వర్తకులందఱు చెప్పి చూచిరి. మే మందఱమును రాత్రి

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

యంతయు వానితో వేగితిమి. అతఁడును, మేమును ఒకరికొకరము క్రింతయైన లొంగకుండుటకు నిశ్చయించుకొంటిమి. నా సహచరులలో చాలమంది మిక్కిలి కినిసిరిగాని సాజన్యమును కొంచెమేనియు విడువ లేదు. తుదకు తూర్పురేక లుదయించునపుడు అతఁడు మాకు ఆఱు పాను లిచ్చెను; విందు చేసెను. ఇది టోంగాటా పత్తనమున జరిగెను. అయినను ఉత్తరపుటెల్లన ప్రేంగర్ పత్తనము మొదలు దేశమధ్యమున నున్న చార్లెస్ టౌను వఱకును ఇది ప్రతిధ్వనించెను. దీనివలన మాకు చందానినూళ్ల పని తేలికయాయెను.

కాని మా కర్తవ్య మొక ధనసంగ్రహణమే కాదు. కావలసిన దానికంటె ఎక్కువ డబ్బును దగ్గఱ బెట్టుకొనరాదను తత్త్వమును నేను మున్నే నేర్చియుంటిని.

సభలు అక్కఱబట్టి ప్రతివారమును, ప్రతినెలయు జరిగెడివి. ప్రతిసభయందును వెనుక జరిగిన సభాకార్యక్రమ మెల్ల వినిపింపఁబడు చుండెడిది; చర్చలు జరిగెడివి. ఇట్టి చర్చలలో కృష్ణముగ కాఖా చంక్రమణము చేయక మాటలాడురీతి ప్రజకు తెలియదు. ప్రసంగించుటకు అందఱును వెనుకాడుచుండిరి. సభలలో జరుగవలసిన రీతిని వారికి దెలిపితిని. వారు దానిని బాటించుచుండిరి. వారు ఉపన్యసించు టాకవిద్య యని గ్రహించిరి. ఉపన్యాసమున నేమియో యెఱుఁగనివారుగూడ ఆలోచించి ఉపన్యసించఁ గడగిరి.

సార్వజనిక కార్యములందు సాదరుఖర్చులు గూడ వితిమిటి పోవుట నే నెఱిగి మొదట రసీదుపుస్తకములఁగూడ అచ్చొత్తింప వల దనుకొంటిని. నాకడ నైక్ష్ణియులు కలదు. దానిమీఁద రసీదులకు, రిపోర్టులకు ప్రతులు తీయించుచుంటిని. కాంగ్రెసు-కోశము సంపూర్ణ

ఆత్మకథ

ముగ నుండి సభ్యుల సంఖ్య యొక్కడై పని మిక్కుటముగా నున్న పుడు మాత్రమే యిట్టివాని నచ్చొత్తించుచుంటిని. ఇట్టిసంఘము లన్నిటికిని పొగుపు అత్యావశ్యకము. అయినను చాల చోటుల ఇటులు జరుగుట లేదని నాకు తెలియును. కావున చిన్నదయినను ముందు అభివృద్ధికి రావలసిన యీ సంస్థను గుఱించిన విశేషము లన్నియు వ్రాయఁదగు నని తలఁచితిని.

ప్రజలు తాము చెల్లించిన మొత్తములకు రసీదులు పుచ్చుకొన గోరువారు కారు. అయినను మేము తప్పక రసీదు లిచ్చుచుండువా రము. ఈ రీతిగా పైసకును లెక్కవ్రాయఁబడు చుండెను. అటు లగుట ఈనాఁడు పరీక్షించినను గూర సంవత్సరమున నేటాలు ఇండి యన్ కాంగ్రెసు లెక్కలు బరాబరుగ నుండునని ద్వైర్యముతో చెప్ప గలను. ఏ సంఘమున కైనను తప్పులేని లెక్కలే జీవము. లెక్కలు సరిగా లేనిచో సంఘమున కపకీర్తి. లెక్కలను శుద్ధముగా నుంచ నిచో సత్యమును శుద్ధముగా నుంచుట అసంభవము.

ఆదేశముననే పుట్టి పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులకు నేవ చేయుట ఈ కాంగ్రెసుయొక్క రెండవ పని. ఇందులకు 'కలోని యల్ బారన్ ఇండియన్ ఎడ్యుకేషనల్ అసోసియేషన్' అను ఒక సంఘము స్థాపింపఁబడెను. ఇందలి సభ్యు లందఱును విద్యావంతు లయిన పిన్నవారు. వారు కొలఁదిగా చందాలు చెల్లించుచుండిరి. వీరి కష్టముల ప్రజకు తెలుపుట, వీరి తెలివినీ పైకి దీయుట, వీరికిని హిందూదేశపు వర్తకలకును నైయ్య మలవఱుచుట, వీరిని వీరి కాళుకు నేవచేయఁ దెలుపుట—ఇవి ఈ సంఘము పని. ఇదియొక విధముగు వాద వివాదసమితి. అందలి సభ్యులు నియతకాలముల తప్పక పలువిష

౧౯ నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

యములపై చర్యలు చేయుచుండిరి. ఈ సంఘమునకు ఒకచిన్న గ్రంథాలయము గూడ ఏర్పాటు చేయబడెను.

ప్రచారమొనరించుట కాంగ్రెసుయొక్క మూడవ పని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందును, ఇంగ్లాండునందును ఉన్న ఆంగ్లేయులకును, భారతీయులకును నేటాలులోని వాస్తవము తెలుపవలయును. ఈ యుద్దేశము లోపలఁ బెట్టుకొని రెండు కరపత్రములు వ్రాసితిని. 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ప్రతిబ్రిటిషువానికిని ఒకచిన్న పము*' అనున దొకటి. ఇందు నేటాలు భారతీయుల స్థితిగతులు సోదాహరణముగ వివరింపఁబడినవి. 'భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి ఒకచిన్న పము†' అనునది రెండవది. ఇందు భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి అణా పైసలతో సమస్తము వ్రాయఁబడెను. నే నీరెంటిని వ్రాయుటకు కడు శ్రమపడితిని. శ్రమపడినందులకు ఫలముబ్బెను. అవి విరివిగా ప్రచురమై పోయెను.

ఈ యలజడివలన దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులు చాల మంది మిత్రులయిరి. ఇంగ్లాండునందును, హిందూజేశము నందును గల అన్ని పక్షముల యొక్కయు ఆదరము చేహఁజెను. ముందు చేయవలసిన పనికి నీతియు రీతియు కానవచ్చెను.

*An appeal to every Briton in South-Africa.

†The Indian franchise—An Appeal.

బాలసుందరము

యాద్యశీ భావనా యత్ర సిద్ధిర్భవతి తాదృశీ* అనునది
అనేక విషయములలో నా కనుభవ మాయెను. పేదలకు
సాయపడుట నాకు ప్రబలాభిలాష. ఆ యభిలాష న న్నా పేదలలోఁ
గలిపివైచి నాకు వారితోడి సంబంధము ననాయాసముగా బంధించి
వైచెను.

నేటాలు కాంగ్రెసునందు అగట బుట్టిన భారతీయులును, ఉద్యోగ
గులును సభ్యులుగా జేరినను గిరిమిటియా లందు చేరకుండిరి. కాం
గ్రెసు ఇంకను వారి పరము కాలేదు. వారు చందాలిచ్చి సభ్యులుగాఁ
జేరఁజాలరు. ఎపుడు కాంగ్రెసు వారికి సాయముచేయునో అపుడు
వీరును సన్నిహితులు కాఁగలరు. ఇట్టి దొకటి తలఁపని తలఁపుగా సం
ఘటించెను. అది ఈసమయముననే పాసఁగునని కాంగ్రెసువారు గాని,
నేనుగాని సిద్ధపడి యుండలేదు. నేను స్త్రీ డిగ్రీ మొదలుపెట్టి నాటికి
మూడో నాలుగో నెలలు. ఇంకను కాంగ్రెసునకు శైశవము పోలేదు.
ఈరోజులలో ఒకరోజున ఒక అఱవయతఁడు తలగుడ్డదీసి చేతబట్టు
కొని, ఏడ్చుచు నామందు నిలువఁబడెను. ఇతఁడు కట్టుకొన్నవి
చినుఁగు పాత్రలు. ఒకలున వడఁకు. ముందటి రెండుపండ్లు ఊడిపో
యెను. ఆ కుదుళ్ల నుండి నెత్తురు కాటుచుండెను. యజమాని ఇతనిని
చావ బాఁడెను. నా గుమాస్తా అఱవ. అతనివలన ఇతనికి ధ తెలిసెను.

*ఎవని! ఎటువంటి కలఁపు కలుగునో వాని! అటువంటి ఫలము కలుగును.

వానికేరు బాలసుందరము. దర్బానులో ప్రసిద్ధుడైన ఒక తెల్లవాని కడ ఇతఁడు ఇంద్రుఁడగు కూలి, యజమానికి వీదోమాటమీఁద కోపము పెరిగెను. ఒడలు తెలియక పట్టుకొని బాఁడెను. బాలసుందరము ముందరిపండ్లు రెం డెగిరిపోయెను.

బాలసుందరమును డాక్టరుకడకుఁ బంపితిని. అప్పుడవట తెల్ల డాక్టరులే కలరు. బాలసుందరము దెబ్బలను గుఱించి డాక్టరుపట్టిఫీ కట్టు తీసికొని మేస్త్రీటువద్ద అతనిచే ఆఫీడవిట్టు దాఖలు చేయించి తిని. మేస్త్రీటు ఆఫీడవిట్టు చదువుకొని కోపముగొని వెంటనే అతని యజమానికి సమస్యలు పంపెను.

యజమానికి శిక్ష వేయించుట సుతరాము నాఉద్దేశము కాదు. ఎటులయినను ఆ యజమాని కడనుండి బాలసుందరమును విడుదల చేయించుట నా ఉద్దేశము. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలితనమును గుఱించిన చట్టమును చదివితిని. ఎవఁడేని కూలివాఁడు ఏమియు తెలుపకుండ లేచిపోవుచో యజమాని సివిల్ కోర్టులో దావా వేసికొనవలెను. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలి వాఁడటలు లేచిపోవుచో యజమాని చేయవలసినది పూర్తిగ వేఱు. వానిపై క్రిమినల్ కోసు పెట్టవలెను. నేరముగనుక నిక్కమైనచో శిక్షయు వేయింపవచ్చును. కావుననే ఈ ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలితన మును, బానిసతనమును ఒక్కఁజేసి అని సర్ విలియమ్ హంటరుగా రని యున్నారు. యజమానికి బానిసీఁ డెట్టి యాస్తియో ఇంద్రుఁడెఱ్ఱ కూలియు అట్టి యాస్తియే.

బాలసుందరము విడుదలకు రెండేదారులు. ఇంద్రుఁడెఱ్ఱకూలి వారికి ప్రాప్తెక్టరు అని ఒకఁడుండును. అనఁగా వారి రక్షకుఁడు. అతనితో చెప్పి కట్టి తప్పింపవలయును లేదా మఱొక యజమాని

ఆ త్మ క థ

కడకు బదిలీ చేయింపవలయును. ఒప్పుదలమీఁద బాలసుందరము యొక్క యజమానిచేతనే విడుదల పెట్టించుట రెండవదారి. ఇటు లా లోచించి ముందు ఆ యజమానితో నిటు లంటిని :

‘మీమీఁద నేరమును బలపఱచి యెటులేని మిమ్ము శిక్షింపఁ జేయుట నా యుద్దేశము కాదు. అతని సత్ప్రకారముగ బాదుట మీకును ఇప్పటికి తెలిసినవచ్చియుండును. మీరు మీ కరారునామా నెవరికేని మార్చినచో నాకు జాలును.’ దీనికతఁడు తత్క్షణ మంగీకరించెను. ‘అటుపిమ్మట నేను రక్షకుని జూచితిని. అయినయు ఒప్పుకొనెను. కాని ఒక క్రొత్తయజమాని కావలయును.

ఒకతెల్లయజమానికి వెదకులాడితిని. నాఁడు భారతీయు లెవరును ఇండొంచుదుకూలీల భరింపజాలకుండిరి. నా కప్పటికి లొలది మంది తెల్లవారితోడనే పరిచయము. ఒకరికి ఈ సంగతి తెలిపితిని. అతఁడు దయతో ఒప్పుకొనెను. నే నాతనికి కృతజ్ఞుడనైతిని. మేస్త్రీలు బాలసుందరము యజమానిపై నేరము మోపి తన కరారు నామాను మఱొకనికి బదిలీచేయుట కనుమతించెనని రికార్డు చేసెను.

బాలసుందరము కేసు కూలీలలో ప్రాకిపోయెను. ‘నాకు గిరి మిటియాబంధు’వని పేరు వచ్చెను. నా కీసంబంధమువలన పరమసంతోషము కలిగెను. ఇక ప్రతిదినము మా ఆఫీసుకు గిరిమిటియాలు ప్రవాహముగా రాదొడఁగుటచే వారి కష్టసుఖము లెఱుఁగుటకు నా కవకాళము కలిగెను.

ఈ కేసు విషయము దూరముననున్న మదరాసునఁగూడ ప్రతిధ్వనించెను. ఆరాష్ట్రమునందలి వివిధప్రదేశములనుండి నేటానునకువచ్చిన గిరిమిటియాలు తమగిరిమిటియా సోదరులవలనయీవార్తను తెలిసికొనిరి.

౨౦ బాలసుందరము

ఈ కేసు మహాగొప్పది కాదు. కాని నేటాలులో తమకుఁ
న్యాయము సాధింపఁగలవాఁ డొకఁడు బయలుదేరె ననువార్తయే గిరి
మిటియాల కల్ల తృప్తిని, ఉత్సాహమును కలిగించెను.

బాలసుందరము నాకడకు వచ్చినపుడు తలపాగ తీసి చేతఁ బట్టు
కొని యుండెనని చెప్పియుంటిని. ఈ దృశ్యమున ఒక విచిత్రముగు
కరుణారసముతో మన నైచ్చ్య మంటుకొనియున్నది. నా పాగను తీసి
వేయుమని నప్పటి సంఘటనమును వ్రాసియుంటిని. తెల్లవాని జూడఁ
బోవుచో గిరిమిటియాగాని, క్రొత్త భారతీయుఁడుగాని తన తలపైని
టోపీనిగాని, పగిడినిగాని, పాగనుగాని తీసి చేతఁ బట్టుకొనవలయును.
రెండుచేతులు జోడించి నమస్కరించినను అది అత్యల్పము. బాలసుం
దరము నాకడఁ గూడ నిటులు చేయవలయు ననుకొనెను. ఇట్టిచేతను
చూచుట కిదే నాకు తొలిసారి. ఇది నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. నేను
బాలసుందరముతో పాగను జాట్టుకొమ్మంటిని. అతఁడు చాల సంతో
షముతో పాగను చుట్టుకొనియెను. కాని ఆపు డతనిమోమున సంతోష
కళ కానిపించెను.

తమ తోడిమానవులను నీచపఱచుటచే తమకు గౌరవము వచ్చు
ననుకొనువారి యుద్దేశము నా కెన్నటికిని అగోచరము.

మూడు పానుల పన్ను

బలనుందరము కేనుతో నాకు గిరిమిటియాల సంబంధ

మెక్కువ ఆయెను. అది యటుండె: ఎక్కువ పన్నులు వేసి సర్కారువారు వీరి నలజడి పెట్టుటవలననే వీరి స్థితిని గుఱించి లోతుగా చదువుట అవశ్యక మాయెను.

౧౮౯౪ సంవత్సరమున నేటాలు సర్కారువారు గిరిమిటియాలకు సాలుకు తలకు ౨౫ పానులు అనగా ౩౭౫ రూకలు పన్ను కట్టుటకు బిల్లు తయారు చేసిరి. దీనిని చూచి నేను దిగ్భ్రాంతుడనైతిని. ఈ విషయమును కాంగ్రెసులో చర్చకు తెచ్చితిని. అందు ఈ బిల్లును ప్రతిఘటించుటకు ప్రబలప్రయత్నములు చేయుట కేకగ్రీవముగా నిశ్చయింపబడెను.

ఈపన్నునకు మూలకారణము లఘువుగా ముందు తెలియఁజెప్పుదును. ౧౮౬౧ సంవత్సరప్రాంతములలో నేటాలునందలి తెల్లవారు అచటి భూములు చెఱకుదోటల కనుకూలము లని గ్రహించిరి. అప్పుడు వా రా దేశమున కూలీలకు చిక్కుపడిరి. ఆదేశమునందలి జూలూజాలివా రీకూలీకిఁ దగరు. ఇతరదేశములనుండి పని బాగులవారు రానిదో జెల్లము, పంచదారయు తయారుచేయుట అశక్యము. దానిచే నేటాలుసర్కారువారు ఇండియాసర్కారువారితో సంప్రదించి భారతదేశమునుండి కూలీవారిని వలసగొనిపోవుటకు (రిక్రూట్) అనుమతి పొందిరి. ఈ కూలీజనము నేటాలులో అయిదేండ్లు పనిచేయు

౨౧ మూడు పానుల పన్ను

నటులు గిరిమిటుమీద [కరారునామా] సంతకము చేయవలెను. గడువు దాటుపడవ వారి యిష్టము. అనగా అచటనే నివసింపదలచినచో నివసింపవచ్చును. శక్తి యున్నచో భూమి బుట్ట కొనవచ్చును. ఇవి తెల్లవారు ఆపుడు గిరిమిటియాలకు పెట్టిన ఆళ్లు. వారి ఉద్దేశ మేమనగా : ఈ అయిదేండ్లు దాటినపిదపగూడ భారతీయుల ఒడలి కష్టమువలన తమ పంటలను వృద్ధి చేసికొనవచ్చును.

అయితే భారతీయులు తెల్లవారనుకొన్నంతకంటె ఎక్కువ లాభకారులైరి. వారు రకరకముల కూరగాయల సభికముగ పండింపఁ దొడగిరి. ఇండియానుండి చాలరకముల విత్తనములు తీసికొనిపోయి అచట పెంచి పండించి అచటి కూరగాయలను చౌకగా గిట్టునటులు చేసిరి; మావితోటల బెంచిరి. వీరింతటితో ఆంగలేదు. దీనితో పాటు వర్తకముగూడ చేయసాగిరి. ఇండ్లు కట్టుకొనుటకు స్థలములు కొనదొడగిరి. కొండలు కూలివాండ్రు భూస్వాములైరి. భారత దేశమునుండి వర్తకులు కొందఱు వీరితోపాటు వెల్లి అచట పాతుకొని పోయిరి. ఇట్టివారిలో కీ. శే. నేట్ అబు బకర్ ఆమద్ గారు ప్రప్రథములు. వారు కొలఁదికాలములో తమ వ్యాపారమును బాగుగా సాగించిరి.

ఇదియంతయు చూచి తెల్ల వర్తకులు కలచెల పడిరి. నల్లవారిని పిలుచుకొని వెళ్లునపుడు వీరికిఁ గల వర్తకపుతెలివిని తెల్లవారెఱుంగరు. భారతీయులు స్వతంత్ర వ్యాపసాములు లయినచో ఎటులో ఓర్వవచ్చునగాని వర్తకములో పోటీపడినచో ఓర్వవచ్చువా?

భారతీయులయెడ అనూయకలుగుట కిది మూలకారణము. దీనికి మరొకన్ని కారణములును చేరెను. నల్లవారి జీవితమునందలి నానా

ఆ త్మ క థ

పద్ధతులు, కొంచెము వ్యయముతో మప్పితముగా మనఁగలుగుట, అల్ప లాభసంతోషము, ఆకోగ్యనియమ విషయములందలి ఉదాసీనత, చుట్టుపట్టులను శుచిగ నుంచుకొనుటలో అశ్రద్ధ, ఇండ్లను మరమ్మత్తు చేయించి బాగుచేసుకొనుటకు పిసినిగొట్టుతనము ఈమొదలగున వన్నియు మతభేదముతో కలిసి జాతివైషమ్యమును అగ్నిహోత్రమును ప్రజ్వలంపఁజేసెను. ఇది మునిముందు వోటుహక్కు తొలఁగించు బిల్లు-రూపముగను, పిదప గిరిమిటియాలకు తలపన్ను కట్టు శాసనరూపముగను ప్రత్యక్షమాయెను. ఈ శాసనములే కాక పెక్కు చిక్కు లిదివరకే మొలకెత్తి యున్నవి. గిరిమిటియాలను, గిరిమిటికాలము అయిదేండ్లు ముగియకమునుపే—అనగా ఇండియాచేరిన తర్వాతనే ముగియనట్లు బలాత్కారముగ పంపివేయుట. ఈ శాసనముల మొదటి నూచన యిది : ఇండియా సర్కారువారు దీని కంగీకరించునట్లు లేదు. పిదప ఈక్రింది రీతిగా కొన్ని మరతులు ఉద్దేశింపబడెను.

౧. గిరిమిటియాలు తమ నియమితకాలము చెల్లి పోయినంత ఇండియాకు లేచిపోవలయును. కానిచో

౨. రెండేండ్ల కొకతూరి క్రొత్తఒడంబడిక వ్రాయుచుండవలయును. ఒడంబడిక వ్రాసినపుడెల్ల జీతము కొంచెము కొంచెము వృద్ధి చేయఁబడుచుండును.

౩. మఱి క్రొత్త ఒడంబడిక వ్రాయక ఇండియాకును తిరిగిపోక నేటాలులోనే ఉండినచో సాలుకు ౨౫ పానులు, అనఁగా ౩౭౫ ధూకల పన్ను చెల్లించు చుండవలయును.

ఈ పైసలాను ఇండియా సర్కారువారిచే మంజూరు చేయించుటకు సర్ పాస్రీ బిక్రమ్, మేసక్ అనువారు ఇండియాకు వచ్చిరి.

౨౧ మూడు పానుల పన్ను

అప్పుడు ఎల్లిక్ ప్రభువు ఇండియా వైస్రాయి, అతడు ౨౫ పానులు తల పన్నును మంజూరుచేయక మూడుపానులు పన్ను మంజూరు చేసెను. ఇది వైస్రాయిశారి పెద్ద లోటు. నేను నాడును నేడును అటులే తలఁతును. ఇటులు అతడు మంజూరు చేసి ఇండియా మే లేమాత్రము చూడలేదు. నేటాలు తెల్లవారి కట్టి లాభము కూర్చుట యతనికి ధర్మముకాదు. మూడు నాలుగేండ్లలో ప్రతి గిరిమిటియాయును, వాని యాలును, పదునాతేండ్ల కొడుకును పదమూడేండ్ల కూతురును ఈ తలపన్నును చెల్లింపవలసినవారగుదురు. నెలకు ౧౪ పిలింగు లకంటె ఎన్నడును ఎక్కువ సంపాదించి యెఱుంగని భార్యభర్తలు ఇద్దఱు పిల్లలుగల కుటుంబమునకు సాలుకు ౧౨ పానులు (౧౦ రూకలు) పన్ను వేయుట ఏదేశమునను, ఎవ్వరును కనని వినని అత్యాచారము.

ఈ పన్నును ప్రతిఘటించుటకై మేము ఘోరయుద్ధ మారంభించితిమి. ఈ విషయమున నేటాలు ఇండియా కాంగ్రెసువారు ఊరకుండినచో ఇండియా వైస్రాయి ౨౫ పానుల పన్నును మంజూరు చేసియుండును. ఇది ౨౫ పానులనుండి ౩ పానులకు తగ్గుటకు 'బహుళా' నేటాలు కాంగ్రెసువారి ఆందోళనమే కారణము కావచ్చును. లేక నా తలఁపే పారపాటు కావచ్చును. కాంగ్రెసువారు ఆందోళనము జరిపినను జరుపకున్నను ఇండియా సర్కారువారు తమంతట తామే మూడు పానుల పన్నును మంజూరుచేసి యుందురనినను అనవచ్చును. ఎటులేని యగుఁగాక ఈపని భారతీయుల హితమునకు భంగకరము. భారతదేశ యోగక్షేమముల రక్షింపవలసిన వైస్రాయి అనూనుషుమగు నిట్టి పన్నును మంజూరుచేసియుండఁగూడదు.

ఆత్మకథ

ఈ పన్ను ౨౫ పౌనులనుండి అనగా ౩౭౫ రూకలనుండి ౩ పౌనులకు అనగా ౪౫ రూకలకు తగ్గుట మాత్రము కాంగ్రెసువారి కేమంత శ్రేయస్సు? గిరిమిటియాలకు సంపూర్ణముగా మేలు కలుగ లేదను వంత అచట నుండనే యుండెను. ఈ పన్ను రద్దుపఱపించి ముదరా యిప్పింపవలయు నను నిశ్చయమును కాంగ్రెసువారెన్నఁ దును విడనాడ లేదు. కాని యీ నిశ్చయము ఇరువది సంవత్సరములకు నెఱవేఱెను. అదియు నేటాలు భారతీయులే కాక దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని భారతీయులెల్లరును వీక్షించి ప్రయత్నించినగాని కాలేదు. గోఖలేగారికి మాటయిచ్చి కడకు చెల్లింపకపోవుట తుదిపోరునకు నిమిత్త మాయెను. ఆపోరునకు గిరిమిటియాలు పూర్తిగా పూనుకొనిరి. సర్కారువారు తుపాకులు కాల్పుటచే కొందఱు చచ్చిరి. పదివేలమం దికి పైఁగా బందీలయిరి.

కాని తుదకు సత్యమే జయించెను. భారతీయుల బాధల రూపమున సత్యము ప్రత్యక్షముగా ప్రకటమాయెను. కాని అచల మగు నమ్మిక, గొప్ప ఓర్పు, విసుపు విరామము లేని పూనిక, యివి లేకున్నచో ఆ యుద్యమము జయము పొందియుండదు. వారు ఆ పోరాటమునే మానివైచి, కాంగ్రెసువారును ఆ లడాయినీ మఱిచి పోయినచో తలపన్ను తప్పక తలపైఁ బడును అని వార్య మయ్యెడిది. అది యీనాటివఱకును గిరిమిటియాల తలపై అట్లే యుండెడిది. మఱియు దీని అపయశస్సు దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకును అఖిల భారతీయులకును చుట్టుకొని సనాతనమయ్యెడిది.

ధర్మనిరీక్షణము

శ్రీరీతిగా నేను ప్రజాసేవలో తన్మయుడ నయిపోవుటకు కారణము అత్మసాక్షాత్కారాభిలాషయే. ప్రజాసేవ వలననే ఈశ్వర సాక్షాత్కారము కలుగునని నేను నేనాధర్మమును స్వీకరించితిని. భారత సేవ నాకు సహజముగా లభించెను. నా కిదిప్రియము. కోరుకొనకయే యిది నాకు సంప్రాప్తమయ్యెను. నేను పర్యటనకును, కాయావాడు కుట్రలను తప్పించుకొనుటకును, జీవిక కొఱుకును దక్షిణ-ఆఫ్రికా పట్టితిని. కాని నే నీశ్వరాన్వేషణమున అత్మధర్మమున మునిగిపోయితిని.

ఏను మిత్రులు నా ధర్మజిజ్ఞాసను తీవ్రముచేసిరి. అది యే ప్ర కారమునను శాంతము కాలేదు. నేను దానిని శాంతము చేయఁజూచి నను ఏను మిత్రులు పడసీయలేదు. ఎటులనఁగా: దర్బారులో దక్షిణ- ఆఫ్రికా జనరల్ మిషనునకు అధ్యక్షులు స్పెన్సర్ వాల్టనుగారు నన్ను పసిపట్టిరి. దాదాపు నేను వారి కుటుంబములో నొకఁడనై పోతిని. ఈ సంబంధమునకు కారణము ప్రిటోరియా పరిచయము. వాల్ టనుగారి స్వభావము విచిత్రమైనది. ఆయన నన్నెన్నఁడును ఏను మత మున కలియుమని చెప్పినటులు గుర్తులేదు. కాని అతఁడు తన జీవిత మును సమస్తము విప్పి నా ముం దిడియెను. తన మంచి చెడుగుల్లె నిరీక్షింప నా కవకాశ మిచ్చెను. ఇతని ధర్మపత్ని కడు వినయవతి; వివేకవతి.

ఆ త్మ క థ

ఆదంపతుల ప్రవర్తనము నాకు సంతోషము కలిగించెను. మా యిరువుర అభిప్రాయ భేదములను మే మెఱుంగుదుము. ఎటువంటి తీవ్రచర్చయు వాని నేకము చేయటం అసంభవము. అయినను ఎచట ఉదారత, సహిష్ణుత, సత్యమును ఉండునో అచట భేదములును, లాభ దాయకములు. ఆదంపతుల నమ్రత, ఉద్యమశీలము, కార్యపరాయణతయు నాకు మోదము కలిగించెను. ఇందుల మేము తఱచు ఒకచో కూడుచుంటిమి.

ఈసంబంధము మఱియునెడల నన్ను బాగరూకునిగా నుంచెను. మత చింతనమునకు ప్రిటోరియాలో నాకెట్టి యవకాశ ముండెనో అది యిచట లేకపోయెను. అయినను సమకూరిన స్వల్పకాలమును చదువునకు వినియోగించుచుంటిని. ఈవిషయమున మరల ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు మొదలాయెను. రాయచందుభాయి నాకు త్రోవచూపుచుండెను. నర్మదాశంకరుని* ధర్మవిచార మను గ్రంథ మొక మిత్రుఁ డంపెను. దాని పీఠిక నాకు చాల నుపకరించెను. నర్మదాశంకరుని విశ్మేఖల జీవితమును నేను వినియుంటిని. ఈపీఠికలో అతఁడు తన శీలమును దిద్దుకొనిన తెఱఁగు కలదు. అది నాకాశ్చర్యము కలిగించెను. దానిలో నా కా గ్రంథముపై ఆదరము పెరిగెను. దాని నత్రిశ్రద్ధతో చదివితిని. మాక్సుముల్లరుగారి India, What can it teach us అను గ్రంథమును దివ్యజ్ఞానసమాజము ప్రకటించిన ఉపనిషత్తుల యనువాదమును శ్రద్ధతో చదివితిని. వీని యన్ని టివలన నాకు హిందూమతముపై ఆదర మధికమై నానాటికి దాని గొప్పదన మెక్కుడుగా కానిపింపఁ జొచ్చెను. కాని దీనిచే నితరమత

* గుజరాతులో ఒక ప్రసిద్ధ కవి.

౨౨ ధర్మనిరీక్షణము

ములయొడ వైముఖ్యము కలుగలేదు. వాషింగ్టన్ ఇర్వింగ్ గారి Life of Mahomet and his successors అనుగ్రంథమును, కార్లెయి లుగారి మహమ్మదు స్తుతిని చదివితని. దీనిచే నాకామత ప్రవక్తపై ఆదరమెక్కినను, 'The sayings of Zarthusstra' అను గ్రంథమును గూడ చదివితని.

ఇటులు వివిధమతములను కొలఁదిగాను, గొప్పగాను తెలిసికొంటిని. దీని ఆత్మనిరీక్షణము పెరిగెను. చదివినదానిలో ఏది మంచిదని తోచునో దాని ననుభవమున పెట్టఁగఁడఁగితిని. ఈ రీతిగా యోగ గ్రంథముల జదివి నాకుఁ దెలిసినంత సాధన నారంభించితిని. కాని అం దెంతో ద వ్యేగజాలకపోతిని. భారత దేశమునకు పోవుపిదప ఏ గురువునొద్ద నేని అభ్యసింపఁ దలఁచితిని గాని ఆ శోరిక నేటికిని తీరలేదు.

టాల్ స్టాయి పుస్తకములు లెస్స చదివితని. ఇతని The Gospels in Brief, What to do మొదలగు గ్రంథములు నా హృదయమున అంటుకొనిపోయెను. విశ్వప్రేమ మనుష్యుని ఎంతవఱకు తీసికొనిపోవగల దో నేనంతకంత కక్కునగా తెలిసికొనగలిగితిని.

ఇత్తఱి నే నాకు మఱొక ఏనుగుటుంబముతో పరిచితి కలిగెను. వారి మాటచే ప్రతి ఆదివారము వెస్లియన్ చర్చికి పోఁ దొడఁగితిని. అచటికి బోయినపుడెల్ల వారియింటనే విందని వారొకసారియే చెప్పిరి. ఆచర్చిలో ప్రవచనము నిస్సారముగా నుండెడిది. అచటి మండలి భక్తమండలి కాదు. వారందఱు విహిక చింతకులు. లోకాచారమునకును, విశ్రాంతికిని వారు చర్చికి వెళ్లువారు. ఉండి ఉండి నాకు అనట కునికిపాటులు వచ్చెడివి. నాకు చాలా చిన్నతనమాయెను.

అశ్వుకథ

కాని నాతోపాటు కొందఱు మిత్రు లుండుటవలన నా చిన్నతనము ఛిన్నమయిపోయెను. ఈ స్థితి నాకు బాగుండలేదు. తుదకు అవటికిఁ బోవ మానుకొంటిని.

నడుచుచు నడుచుచున్న ఈ కుటుంబము తోడి సొత్తు ఇట్టే ఆగిపోయెను. 'ఇంక రావలదు' అని వారు ముదలకొంచినది చెప్పఁ జెల్లును. అది యిటులు: ఆ యిల్లాలు చాలమంచిది; బుజువయినది; కాని సంకుచితస్వభావ. మా పని యెపుడును మతవర్చ. నే నపుడు ఆర్నాల్డుగారి Light of Asia ను చదువుచుంటిని. అపుడు బుద్ధునకును, ఏసునకును గల తారతమ్యమును గుఱించి చర్చచెప్పెను. నే నిటు లంటిని:

'అమ్మా, చూడు బుద్ధుని దయ! అది మనుష్యజాతితో ఆంగక సకల భూతములదాక వ్యాపించెను. అతని బుజము మీఁద సంతసముతో కూరుచున్న మేకపిల్ల చిత్తరువు కనులయెదుట పొడఁగట్టి నచో ఎవనిహృదయము ప్రేమచే పొంగిపోవదు? ఏసులో సర్వభూత వ్యాప్తమగు నీదయ కానఁబడదు.'

ఆమెకు మనస్సునొచ్చెను. నేను ఇది గ్రహించితిని. ప్రసంగ మంతటితో కట్టిపెట్టితిని. భోజనమునకు లేచితిమి. ఆమె కుమారుఁడు అయిదేండ్లవాఁడు హాసస్మృఖుఁ డొకఁడు మాతోఁగలఁడు. పిల్లలున్నచో నాకు మఱొకరితో మాటాడ నేమిపని? మే మిరువురము చిరకాల మిత్రులము. కుష్ఠనిప శ్లేరమున మాంసపు ముక్కకలదు. చూచి నేను కేలిచేసి నాచేతనున్న రేగుఁబండు చూపి 'చూడు మిది దాని కన్న నెంతబాగున్నదో' అని యంటిని. ఆమాయికుఁ డాకుష్ఠుఁడు నా లోఁ గలిసిపోయెను. నీపండే బాగుండెనని కొండాడఁ దొడఁగెను.

కాని ఆపసివాని తల్లియో?వగచెను. నేను కొంచెము హెచ్చరిక పడితిని. వెంటనే ప్రసంగము మార్చివేసితిని. మఱుసటి యాదివారము గూడ వారింటికేఁగితిఁగాని జంక్యతోడనే. నే నటకు పోవ మానుకొనఁ దలఁపలేదు; అది మంచిదనియు ననుకొనలేదు. కాని యామె నా పని చులుకనచేసెను. ఆమె యిటులనెను—‘గాంధీ! నే నొకటి చెప్పెదను. మఱొక విధముగా తలఁపకుము. నీ చెలిమి మా పిల్లవానికి దగదు. ఇప్పుడు వీఁడు ప్రతిదినము మాంసము తినుటకు మారాము చేయుచు న్నాఁడు. నీ వాదమును స్మరణకు తెచ్చి పండ్లు తెమ్మనుచున్నాఁడు. దీనిని నేను నైఁపఁజాలను. మాంసముమానినచో మఱిమి జబ్బుచేయ దుకాని వీఁడు చిక్కి సెల్లెమయిపోవును. నా కిది చూడ కేక్యమా? నీ విక నిట్టి చర్యలు పెద్దవారమైన మాతోడనే చేయవలయుఁగాని పిల్లలకడఁ గాదు. వీనితో పిల్లలు పాడయి పోదురు.’

‘అమ్మా, నేను చాల వగచుచున్నాను. నాకును పిల్లలు కలరు. తలిదండ్రుల భావములు నే నెఱుఁగుదును. ఇక నిట్టి కష్టము కలుగ కుండఁ జేయుట కడు సులభము. నేను చెప్పటకంటె నేను తినున వియు, పరిత్యజించునవియు సాక్షాత్తు పిల్లవాని మనస్సునకు ఎక్కువగా పట్టిపోవును. ఆకారణమున నేఁటినుండి నే నిచటికి వచ్చుట మానుకొనుటయే దీనికి దగు చికిత్స; కాని దాన మన మైత్రి కేమాత్రమును భంగము రాదు.’

‘తమ మాట బాగుగా నున్నదని ఆయిల్లాలు సంతోషముగా ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

గృహవ్యవస్థ

గృహభారము పెరించుట నాకు క్రొత్త గాదు. కాని బొంబాయి, లండనులలోని నాకాపురమునకును, నేటాలులోని కాపురమునకును వారకలదు. ఇవట గృహవ్యయమునందలి కొంత భాగము ప్రతిష్ఠకొఱకు. ఇంకొక భారీస్థరు ప్రతిష్ఠకు తగినటులును, మఱియు భారతీయుల ప్రతినిధియొక్క ప్రతిష్ఠకు తగినటులును నేను నేటాలులో గృహవ్యయము చేయఁదలఁచితిని. అందులకు పట్టణములో మంచిచోట ఒక సాగనైన చిన్న యింటిని అద్దెకుఁ గొంటిని. కావలయు ఉపకరణము లన్నియు అందుగలవు. భోజనవ్యయము మితము. అయినను అపుడపు డాండ్లయమిత్రులను, నాతో పనిచేయు భారతీయులను, విందులకు పిలుచుచుండుటవలన కొంచెమధికముగనే యగుచుండెను.

ప్రతిసంసారము నందును ఒక మంచిసేవకుని ఉంచుకొనక తప్పదు. కాని యెవనినైనను సేవకునివలె నెటులుంచుకొనవలయునో నాకు నేటికిని తెలియదు.

నాతో నొకమిత్రుఁ డుండువాడు. మఱియొక వంటవాడును ఇంటివానివలె నుండెడువాడు. ఆఫీసులోని గుమాస్తాలును మాయింటనే భుజించి నివసించుచుండెడివారు.

ఈ సంసార మిటులు సఫలముగా సాగినదనియే నా తెలఁపు. కాని యీ సంసారమున కొన్ని కటువులగు అనుభవములు తగులక పోలేదు.

౧౩ గృహవ్యవస్థ

నా మిత్రుడు మంచి తెలివిగలవాడు. నాయెడ విశ్వాసీయని నమ్మితిని. కాని నే నే మోసపోతిని. ఆఫీసుగుమాస్తా యొక్కడు మా యింట నుండెను. నా మిత్రున కితనిపై అనూయపుట్టెను. నాకా గుమాస్తామీద అనుమానము కలుగునటులు నామిత్రుఁ డొక పన్నాగము పన్నెను. ఆ గుమాస్తా స్వభావము విచిత్రమైనది. తనను నేననుమానించు చుంటినని వెంటనే పసిగొనెను. వెంటనే పని మానుటయ కాక మా యింటిని గూడ పరిత్యజించెను. నేను చాల వగచితిని. నేనతని కన్యాయము తలచితినేమో యని లోలోపల మిగుల దుఃఖించితిని.

ఈ నడుమ మా వంటవాడు ఏకారణముననో సెలవు పుచ్చుకొనెను. మిత్రుల నేవాశుశ్రూషులకు నేను పాచకు నుంచితిని. కావున ఇతనికి బదులు మఱొకని నుంచవలసివచ్చెను. ఈ క్రొత్తవాడు తుంటరియని తుదకు తెలిసెను. కాని నాకు మాత్ర మతఁ డీక్కిరుండు పంపిన దూత.

నా యింట నా యెఱుకలేక జరుగుచున్న కొన్ని దుష్కార్యములను సెచ్చిన రెండుమాణ్డాలలోనే కనిపట్టి ఇతఁడు నన్ను ముదలకింప నిర్ధారించుకొన్నాడు. 'నుంచివాడ'నియు, 'ఎవరోమి చెప్పినను దాని నమ్మవాడ'నియు నాకు పేరు. నా యింటనే లోకవ్యాప్త మగు దుర్గంధము బయలుదేలుట ఈ వంటవాని కాశ్చర్య మాయెను. ప్రతి దినము చుఢ్యాన్నము ఒంటిగంట నా భోజనవేళ. ఆఫీసునుండి ఆ సమయమున కింటికిఁ బోవుట మామూలు. ఒకనాఁడు పండ్రెండుగంటల వేళ ఆ వంటవాడు ఆఫీసుకు గోఁజుకొనుచు వచ్చి—'ఒక తొందర పని యున్నది. మీరు వెంటనే యింటికి రావలయును' అనెను.

ఆత్మకథ

‘ఇప్పు డెటులు? ఆపని యేమో చెప్పు! అట్లగువదలి యింటికి రాదగినంత పని యేమి? అచట నేమి పని?’

‘మీ రిప్పుడు రానియెడల నిటుపిదప ‘ఏల వెళ్లకపోతి’నని విచారించు. నా చెప్పదగిన దింతియ.’

ఇతఁ డింత దృఢముగా చెప్పుటవలన వెళ్లవలసి వచ్చెను. నేనొక గుమాస్తాను వెంటఁజెట్టుకొని యింటికి బయలుదేరితిని. పంట వాడు ముందు నడిచెను. నన్ను మేడమోదికిఁ దీసికొనిపోయెను. నా మిత్రుని గదివంక జూపి ‘యీతలుపు తీసి మీరే చూడుఁడు.’ అనెను.

నాకు అంతయు తెలిసిపోయెను. తలుపు తట్టితిని. ప్రత్యుత్తరమువచ్చునా? నా బలముకొలఁది తలుపు తట్టితిని. గోడలు గజగజలాడి పోయెను. తలుపు తెఱువఁబడెను. లోపల నొక వేళ్ళ. ‘పో పొమ్ము మరల నీ గుమ్మము తొక్కవలదు’ అని దానిఁ బంపివైచితిని.

‘ఈక్షణమునుండి నీతో నా కే సంబంధమునులేదు. నేను బుద్ధిమాంద్యముచే నిలువెల్ల మోసపోతిని. నా విశ్వాస మింతకుఁ దెచ్చితివి.’

ఈ నా మాటలతో తెలివి తెచ్చికొనుటకు బదులు అతఁడు ‘చూడు! నీరహస్యము లన్నియును బయటఁ జెట్టెదను’అని బెదిరించెను.

‘నాకు రహస్యమనిలేదు. నాసంగతి యంతయు చాటి చెప్పుము. కాని నీ విపుడే యిచటినుండి లేచిపోవలయును.’

అతఁడు మఱి కొంచెము బిఱుసెక్కెను. ఇంక నతని సంతాపింప వీలులేకపోయెను. అంతట కిందనున్న గుమాస్తాను బిలిచితిని. ‘మీరు వెంటనే నూపరిం టెండెంటుగారి కడకుఁబోయి నా నమస్కారమును

చెప్పిన పిదప నా యింట నివసించుచున్న ఒకతఁడు విశ్వాసఘాతము చేసెను. అతఁడు నా యింటనుండుట నా కిష్టముకాదు. కాని అతఁడు ఇచటినుండి కదలుటలేదు. తను మద్దతు కోరుచున్నాను అని నా విన్నపములు చెప్పడు.'

అపరాధి ఇంతవఱకు లొంగలేదు. నే నిక పోలీసుల కప్పగింతు వనుకొనెను. తప్పు అతనిని భయపెట్టెను. పిదప నతఁడు కరణుచొచ్చెను. పోలీసులకు తెలుపవలదని బతిమాలెను. వెంటనే యింటిని వదలెదననెను; వదిలెను.

ఈ ఘటన యథాసమయమున నన్ను మేలుకొలిపెను. ఈ దుష్టోపజ్ఞముచే నేను పూర్తిగా మోసగింపఁబడినటు లప్పటికిఁగాని తెలియలేదు. ఈ మిత్రుని దగ్గఱకు చేర్చుట మంచి చేయఁబోయి చెట్టచేయుట యైనది. తుమ్మకొమ్మన గులాబిపూలు కోయఁదలఁచితిని. అతని నడవడి మంచిదికాదని నాకుఁ దెలియును. అయినను నా యెడ తప్పఁదలఁపఁడని నమ్మితిని. అతని నడవడిని బాగుచేయఁదలఁచి నేనే చెడుగునఁ బడితిని. ఇయ్యెడ నాహితైషులమాట చెవిఁ దెట్టినైతిని. మోహమునఁ బడి అంధుఁడనైతిని.

ఈ దుర్బలనచే నాకనులు తెఱపింపఁబడని యెడల నాకు సత్యమినుమంతయు తెలియదయ్యెడిని. నేనతనివలలోఁ బడి యిప్పుడు నే నుద్యమించిన యీయేకాంత జీవనము తలపెట్టియుండను. నాసమయ మంతయు నానికి వమ్ముచేసెడి వాఁడను. నన్ను అంధకారమున నుంచి కుమార్గము బట్టింపఁగల శక్తి అతనికిన్నది.

కాని ఈశ్వరరక్షితుని ఎవఁ డేమి చేయఁగలఁడు? నామనస్సు శుద్ధము. కాన తప్పు దొడరినను రక్షితుఁడ నయితిని. ముమ్మిదటనే

ఆ త్మ క థ

సంభవించిన యీ యనుభూతి భవిష్యద్విషయములలో నన్ను బాగరూకునిగాఁ జేసెను.

ఈశ్వరుఁ డీవంటవాని ప్రేరింపలేదని యెవ రెఱుఁగుదురు? అతఁడు వంట చేయలేడు. ఆ పనిమీఁద అతఁడు నాయంట నెంతో కాలము ఉండలేడు. ఇతఁడు తక్కు కొండొకరు నా కనులు విప్పలేరు. ఆమె యిటకు వచ్చు టిదే మొదలు కాదు. ఇంత ధైర్యమివంటవానికి దక్క మఱొకరికి లేదు. వీలన: ఆ మిత్రునిపై నాకుఁ గల విశ్వాసము హద్దు దాఁటిపోయినదని అందఱకుఁ దెలియును. వంట వాఁడు ఈవిషయము నాకు తెలుపుటకే వచ్చెఁ గాఁబోలు—‘అయ్యా, నేను మీ యింట నుండలేను. మీరు సులభముగా మోసపోవుదురు. ఇది నాకుఁ దగిన చోటు గాదు ’ అని యాక్షణమే నా నెలవడిగెను.

నేనును ఉండుమని పట్టు పట్టలేదు.

వెనుక వెళ్లి పోయిన గుమాస్తాపై నామతి విఠించినవాఁడీమిత్రుఁడే యని నా కవుడు తెలిసెను. ఆగుమాస్తాకు నా కావించిన అన్యాయమును పోగొట్టుటకు నే నెంతయో ప్రయత్నించితిని. నా కీవార్తగుఱించి యెన్నఁటికిని విచారమే. వీలన: అతని నెన్నటికిని సంతృప్తి చేయఁజాలకపోతిని. ఎంత బాగు చేసినను అది కఠుకే.

ఇంటికి

నేటికి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా ప్రవేశించి మూడేండ్లు. నా కచటి

లోకుల సంగతి తెలిసెను; వారికిని నా సంగతి తెలిసెను.

౧౮౯౬ వ సంవత్సరమున ఆటునెలలు నెల వీయమని అడిగితిని.

వీలన నేనచట యింకను చాలకాల ముండవలసినవాడను. నా కచట

మంచి ప్రాక్టీసు వీర్పడెను. అనటివారికి నాతో చాల పనియుండు

నని తెలిసెను. అందుల నే నింటికిఁబోయి ఆలుబిడ్డలతో మరల

దక్షిణ ఆఫ్రికా నివాసమునకు రా నిశ్చయించితిని. ఇంతియకాక నే నిండి

యాకుఁ బోవుచో అచట ప్రచారము చేసి దక్షిణ ఆఫ్రికా భారతీ

యులయెడల ఎక్కువ అభిమానము కలిగింప వీలుండును. మూడు

పానుల పన్ను మహాప్రణామము. అది మానువలకు కాంతి యొట్లు? కాని

ఇంట నేను లేనికాలమున కాంగ్రెసుపనియు విద్యా సంఘము

పనియు నెవరు చూతురు? నా చూపులో నిరువురే కలరు.

ఆదంజీ మియాఖాన్ ఒకఁడు; పార్శ్వ రుస్తుంజీ మఱి యొకఁడు. అప్ప

టికి నర్తకులలో పలువురు ప్రచారకులుగా తయారయిరి. కాని

కార్యదర్శి భారము నియమపూర్వకముగా వహించువారును దక్షిణ-

ఆఫ్రికా భారతీయుల అభిమానమునకు పాత్రము లయినవారును వీరిరు

వురే. కార్యదర్శికి ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన మావశ్యకము గదా! నేను ఆదంజీ

మియాఖానుగారి పేరు కాంగ్రెసువారికి నూచించితిని. వా రతని

కార్యదర్శిగ నామోదించిరి. అతని నెన్నుకొనుట అత్యుత్తమ మని

ఆత్మకథ

అనుభవము వలన దెలిసెను. ఆదంతీ మియాఖానుగారి ఉద్యోగ కీలము, వారి యుదారత, వారి మంచితనము, వారి వివేకము కార్యదర్శిత్వమునకు యుక్తునిగా జేసెను. మఱియు ఆ పదవికి ఏబారిష్టరో, ఇంగ్లీషు వచ్చిన ఏగొప్పవాడో. కాని పనికిరాడను ఊహను పోషించోలెను.

౧౮౯౬ వ సంవత్సరము నడుమ నేను కలకత్తాకు బయలుదేలు 'పోస్ట్ గోలా' స్టీమరెక్కి ఇండియాకు బయలుదేరితిని.

ఆ స్టీమరులో పలువురు యాత్రికులు లేరు. అందు ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు ఉద్యోగులు కలరు. వారితో నాకు మైత్రి కలిసెను. ఒకనితో నేను ప్రతిదినము ఒకగంట చదరంగ మాడుచుంటిని. ఆ స్టీమరులోని డాక్టరు 'తమిళ భాషాశిక్ష' యిచ్చెను. దానిఁ జదువ దొడగితిని.

నేటాలులో నుండఁగా మహమ్మదీయులతో పరిచయము కలుగఁజేసికొన ఉరుదు భాషను, మదరాసు వారితో పరిచయము కలుగఁజేసికొనుటకు అఱవభాషను చదువదలఁచితిని.

ఉరుదు నేర్వదలఁచిన యంగ్లమిత్రుని మాటమీఁద డెక్కుమీఁద నున్న యాత్రికులలో 'ఎవరేని మున్నీ దొరుకునా' యని అన్వేషించితిని; దొరకెను. అప్పటినుండియు మా చదువు బాగుగా సాగెను. ఆ తెల్లఉద్యోగి ధారణ దొడ్డది. ఉరుదు అక్షరములు గుర్తింప నాకు చాలఁ గష్టమాయెను. మఱి యతఁడో అక్షరమొకసారి చూచినఁ జాలు నిక మఱవఁజాలఁడు. నేను చాల కష్టించితిని గాని అతని నతిక్రమింపఁజాలక పోతిని.

అఱవము నాకు కొంచెము బాగుగనే వచ్చెను. గురువులేఁడు. అయినను గురువక్కఱ లేనంత చక్కగా ఆ తమిళశిక్ష వ్రాయఁబడెను.

ఇండియాకు వచ్చు పిమ్మట అణవము లెస్స చదువదలచితిగాని అశక్తమాయెను. ౧౮౯౩ సంవత్సరమున కిటీవలి కాలమున నేనేమి వ్యాసంగముచేసినను చెఱసాలలందే. అణవము దక్షిణ-ఆఫ్రికా చెఱసాలలోను, ఉరుదు యరవాడ చెఱలోను అభ్యసించితిని. అయినను అణవము మాటాడుటమాత్రము నా కభ్యాసము కాలేదు. చదువవచ్చిన కొంచెమువాడుక లేమితుప్పుపట్టిపోవుచున్నది. ఇందుకువగచుచున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి మదరాసుసోదరులకు నేసినినచో ప్రాణము. నాకు వీరెల్ల పుదు గుర్తువత్తురు. ఎచటనేని అణవవాడుగాని, తెలుగు వాడుగాని కానిపించినచో వారి పూనిక, శ్రద్ధ, స్వార్థత్యాగము గుర్తు రాకమానవు. వారందఱు నిరక్షరులు. వారి స్త్రీలును అట్టివారే. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో పోరు నిరక్షరులది. అక్షరము తెలుగని యోధులే అందు పోరాడిరి. ఆ పోరు బీదలకొఱకు. పోరినదియు పూర్తిగా బీదవారే.

అమాయికులును, యోగులును అగు ఆభారతీయుల చిత్తము చూఱగొన నాకు భాషాభేదము బాధకముకాలేదు. వారికి హిందూ స్తానియు, ఇంగ్లీషును తప్పులు తప్పులుగా వచ్చును. కావున మాపని జరుగుటకు అడ్డులేకపోయెను. కాని వారి ప్రేమకు బదులుగా నే నణవము అభ్యసింపఁ దలచితిని. అణవము కొంత కొంత గ్రహించి తిని. ఇండియాలో తెలుగు సేర్వఁ బ్రయత్నించితిని. కాని అందు అక్షరాలు దాటి పైకిపోలేదు.

శరీరిగా అణవము, ఆంధ్రము చక్కగా వచ్చు భాగ్యము లేక పోయెను. 'బహుశా' ఇక సేర్వజాలను. కావున ద్రావిడులు హిందూస్తాని అభ్యసింతురని నే నాశ పెట్టుకొనియున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని మదరాసు ద్రావిడులు కొలదియో, గొప్పయో, అవశ్యము హిందీ మాటలాడుదురు. దేశభాషాపఠనముచే తమ ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన

అత్యుక్తం

మునకు బాధక మేమో యని ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు మాత్రమే దేశ భావల వాదరింపకున్నారు.

శాఖాచంక్రమణము చేసితిని. సింహాపలోకనముచేసి ప్రయాణ గాఢను పూరింతును. పోంగోలాప్రీమరు కెప్టెనునుగుఱించి చెప్పుట తర వాయి. మేము నెచ్చెలుల మైతిమి. అతడు ప్లీమత్ సోదర సంప్ర దాయములోనివాడు. సముద్రయానప్రసంగముకంటె ఆధ్యాత్మికప్ర సంగమే మా కెక్కువ. అతడు నీతికిని, జ్ఞాన (ధర్మమునకును) భేదము కల్పించును. ఇతని దృష్టిలో బైబిలుబోధ శిశుక్రీడ. భాషాసారశ్య మునుబట్టి దానికి గొప్పదనము. బాలకులుగాని, స్త్రీలుగాని, పురుషు లుగాని జీససునందును, ఆతని బలిదానమునందును విశ్వాసముంచుచో వారి పాపము నశించిపోవును. ఇతని పరిచయము ప్రిబోరియాలోని ప్లీమత్ సోదరుని గుర్తు తెచ్చెను. నీతియెడ విధినిషేధములుగల యేమితి మైనను అతనికి పనికిమాలినమితియు. ఇంత చర్చకును గారణము నాశాకా హారము. మాంసమును విశేషించి గోమాంసమును నే నేల తినరాదు? భగవంతుడు శాకములవలెనే పశుపక్షులనుగూడ మనుష్యుని ఆనంద మునకును, ఆహారమునకును సృజింపలేదా? ఇట్టి ప్రశ్నలతో మాకు ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములలోనికి దిగక తప్పకపోయెను.

మే మొకరి నొకరము ఒప్పింపజాలక పోతిమి. నీతిజ్ఞాన(ధర్మ) ములు రెండును ఒకటియే యని నా దృఢవాదము. ఇందులకు భిన్న ముగ అతని దృఢవాదము.

ఇటులు ఇరువదినాలుగు నాళ్లకు ఈ ఆనందయాత్ర పూర్తి యాయెను. హుగ్లి నదీ సాందర్య మాలోకించుచు కలకత్తారేవున ఓడ దిగితిని. నాడే బొంబాయికి రై లెక్కితిని.

హిందూ దేశమున

కలకత్తానుండి బొంబాయికి పోవు దారిలో నడుమ ప్రయాగకలదు.

అట రైలు రగ నిమిషము లాగును. ఇంతలో పట్నము చూచి వచ్చు కోరిక వొడమెను. మఱియు మం దొకటి కావలసియుండెను. మందులు అమ్ము 'కైమిస్తు' అగ్గనిద్రాముగ్ధుడయి యుండెను. మరదీయ బాల నాలస్యమాయెను. నేను మరల స్త్రీవను చేరుకొనువఱకు బండి బయలుదేలుచుండెను. ఉత్తముడగు ఆస్త్రవక్తమాస్టరు నాకై రైలును ఒకనిమిషమాఁపెను. కాని నారామి చూచి నా సామాను బండినుండి దింపి యుంచెను.

కల్వరు హోటలులో ఒకగదినిగొని ఆపట్నమున వెంటనే నా పనిని ముదలిడఁ బూనితిని. ప్రయాగలోని 'పయోనీరు' పత్రికా ఖ్యాతి నేను వినియుంటిని. భారతీయుల కోరికలకు వికటముగా నదివ్రాయు చుండుననియు నాకెఱుక. అపుడు 'డాక్టర్ చేజనీగారు' దానికి ఉప సంపాదకులని నాగుర్తు. అన్ని పక్షములవారి సాయమును నాకభిప్రేత మగుటచే ఆయన కొక చీటివ్రాసితిని. అందు రైలు తప్పిపోవుట వివరించి మఱునాటి బండికి నేను పోవలయుననియు, ఇంతలో తమ దర్శనమున కవకాశముచేయవలయుననియు వ్రాసితిని. మంచిదని వెంటనే ప్రత్యుత్తరమువచ్చెను; నాకు సంతసము హెచ్చెను. ఆ యాంగ్లేయుఁడు నామాటలు వినెను; ఇటులనెను: 'మీరు వ్రాయున దెల్లయు గమనించి నేను నాపత్రికలో టిప్పణి వ్రాయుదును. కాని మీవిధాన

ఆత్మకథ

మంతయు నే స్వీకరింపజాల. ఏలనఁగా నేటాలులోని తెల్లవారి ఉద్దేశములను, భారతీయుల కోరికలను సాంగముగా నే నెఱుంగవలదా?

‘మీరు సంగతుల నన్నిటిని చక్కగా చదివి మీపత్రికలో చర్చించినఁ జాలును. న్యాయముతక్కు నాకు మఱియొకటివలదు.’ అని నేనంటిని.

మిగిలిన సమయము త్రివేణీసంగమ సౌందర్యము చూచుటతోడను, కార్యవిచారముతోడను గడచెను.

• పయోనీరు పత్రికాధిపతితోడి యీ యాకస్మిక ప్రసంగమే నేటాలురాష్ట్రమున నాపడిన యాతనలకు బీజారోపణ మాయెను.

అటనుండి బొంబాయిలో దిగకయే రాజకోటకు బోయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులను గుఱించి ఒకచిన్న పుస్తకము వ్రాయఁబూనితిని. వ్రాయును, ప్రచురింపను నెలపట్టెను. దానిపయిని పచ్చఅట్ట ఉండుటచే అది ‘పచ్చపుస్తక’ మనివాడుక పడెను. అందు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులనెల్ల చిత్రించితిని. ఉద్దేశపూర్వకముగా తగ్గించివ్రాసితిని. లోఁగడ్రవాసిన రెండు కరపత్రములభాష కంటే నిండు సరళమగుభాష నుపయోగించితిని. ఏలయనఁగా కష్టము కొలఁదిదై నను దవ్వులనుండి చూచువానికి కొండంతగాఁ గానిపించును.

దీనికి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. హిందూదేశములోని అన్ని పత్రికలకును, సకలపక్షముల నాయకులకును బంపితిని. అందితకంటే మునుముందు పయోనీరు పత్రికాధిపతి సంపాదకవ్యాసములలో దీని గూర్చి చర్చించెను. ఆవ్యాస సారాంశము ‘రూటరు’మరిఫత్తున సీమకు వెళ్లెను. మఱియు అటనుండి ఈసారాంశముయొక్కసారాంశము నేటాలు వెళ్లెను. ఈతంతి అచ్చులో మూడుబంతులకన్న నెక్కువకాదు.

నేటాలులోని హైందవుల బాధలగుఱించి నావ్రాసిన వ్యాసమున కది కొలది సంస్కరణము. అందలివి నాకేబ్బములు కావు. ఈవార్త నేటాలులో ఎంతపనిచేసెనో తరువాత గ్రహింపఁగలరు. పేరుపడిన పత్రికలలో నెల్ల మెల్ల మెల్లగా దీనిమీఁద టీకలు, టిప్పణులు బయలుదేఱెను.

ఈ పుస్తకముల కన్నిటికి కాకితములు చుట్టి తపాలకు పంప దుస్సాధ్యము; పైఁగా అమిత ధనవ్యయకరము. దాన నొకటి కనిపట్టి తిని; చుట్టుప్రక్కల పిల్లల బిలిచితిని. బడిలేని ప్రాద్దుటిపూటలు నాకు సాయము చేయనేడితిని. వారు కులాసాగా అంగీకరించిరి. వారిసాయమునకు బదులు ముద్రకొట్టిన పోస్టుబిళ్లలును, ఆశీర్వాదములను నేరిత్తునంటిని. పిల్లలాడుకొనుచు నాడుకొనుచు ఆపని ముగించిరి. చిన్నచిన్న పిల్లలను స్వయంసేవకులుగా చేయుట నాకిది ప్రథమానుభవము. ఈ నా బాలమిత్రులలో ఇరువురు నేఁడు నాతోపాటు పనిచేయుచున్నారు.

ఈరోజులలో బొంబాయిలో విపరీతముగా ప్లేగు వ్యాపించెను. ఎటుచూచినను గగ్గోలు. రాజకోటలోఁగూడ నిది ప్రవేశించునని భయము పుట్టెను. ఆరోగ్యకాఖిలో నేను మంచి పనివాడనని నా తలఁపు. నేను స్వచ్ఛందసేవ చేయుదునని సర్కారుకు విన్నవించుకొంటిని. వారియ్యకొని నన్ను వ్యాధి పరీక్షాసంఘములో ఒక సభ్యుని జేసిరి. పాకీదొడ్లు పరిశుభ్రముగా నుంపవలయునని నేను నొక్కి చెప్పితిని. సంఘము ప్రతిపీఠిలోని పాకీదొడ్లను పరీక్షింప నిశ్చయించెను. బీదవారు తమ పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటకు ప్రతికూలముగా లేరు. ఇంతియకాక మేము మూచించిన సంస్కరణముల నన్నిటిని జేసిరి. మఱి భాగ్యకాలురమాట! మేము వారిదొడ్లు పరీక్షింప జెల్లఁగా వారొప్పుకొనలేదు. ఇక సంస్కరణము మాట యెటులు

ఆ త్మ క థ

సాగును? ధనికుల పాకీదొడ్లు 'పాడుపాడు' అని అనుభూతమైనది. చీకటి కోణము; తేమ యూట; పాడుకంపు; కూర్చుండుచోట లుకలుకలాడు పురుగులు. ఆరోజాజీవిత మంతటిలో నరక మనిపించెను. మేముచెప్పిన సంస్కరణములు కడు తేలిక. మలము నేలపయి పడకుండ బొక్కిన లంచుటయు, నేలపైబడి తేమ పుట్టింపకుండుటకు మూత్రమును బొక్కినలలోనే విసర్జించుటయు పాకీదొడ్లకును బయటిగోడలకును నడుమనుండు కట్టడములను కూల్పించి, గాలి వెలుగులు తగులు నటులు చేసి, పాకీవాండ్లు సరిగా శుభ్రపఱచుటకు వీలు కలుగఁజేయుటయు. భాగ్యవంతు లీచివరి సంస్కారమునకు అనేక బాధకములు చెప్పిరి. పలువురు దీనిని కొనసాగింపలేదు.

సంఘము చండాలవాటికనుగూడఁ జూడవలయును. కాని ఒక సభ్యుఁడుమాత్రమే నాతోవచ్చుటకు సిద్ధుడాయెను. మాలవాడకు వెళ్లుటయును, అందును అచటి పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటయును వారికి అభూతపూర్వముగను, అత్యాశ్చర్యముగను ఉండెను. మాలవాడకు వెళ్లుట వాకదియ మొదటిసారి. వారియిండ్లు చూచి నే నాశ్చర్యపడితిని. వారు మమ్ముజూచి ఆశ్చర్య చకితులయిరి. 'మీ పాకీదొడ్లు చూడవచ్చితిమి' అని నేనంటిని.

'మాకేమిటి పాకీదొడ్లేమిటి? మేము బయళ్లకు పోదుము. మీ వంటి గొప్పవారికి పాకీదొడ్లు.'

'మేము మీయిండ్లు చూడవచ్చునా?'

'అయ్యో, అవశ్యము చూడవచ్చును. మీకేటి యడ్డు? మీ యిచ్చువచ్చినచో' తెల్లయుఁ జూడుఁడు. అయ్యో, మావియు ఒక యిండ్లేనా? కలుగులు!'

నేను లోనికి జని ఇండ్లు ముంగిళ్లు అంతయుఁజూచి ఆనందించి తిని. ఇండ్లలో గోమయ లిప్తములు; ముంగిళ్లు శుద్ధములు; ఉన్న కుండలు, చట్టు తొలితములై నిగనిగలాడుచుండెను.

ఈ ప్రదేశములలో స్థేగు భయము లేదు.

ఒక పాకీదొడ్డిని వర్ణింపక విడువజాలను. అది యొక భాగ్య శాలిది. ప్రతిగదికిని తూములు ఉన్నవి. నీరద్వారములు, మూత్రద్వారములు నవియే. కావున ఇల్లంతయు చెడుగవులు కంపు. మఱియొక యింట మేడమీఁద పడకగది, దాని కొక తూము. మలమూత్రములకు అదియే ద్వారము. ఆ తూమునుండి నేలకు ఒక గొట్టము. అక్కడ నిల్చుచో ముక్కు పగిలిపోవును. ఆయింటినారచట నెటులు నిద్రించుచున్నారో పాతకులే ఊహించుకొందురుగాక!

సంఘము వైష్ణవాలయముగూడఁ జూడఁజనెను. అందలి పెద్ద పూజారికిని, గాంధీకుటుంబమునకును చాల నెయ్యము. అతఁడు కోవెల యెల్లఁజూపను, సంస్కారములు చేసికొనను అంగీకరించెను. ఆ దేవళమున ఆతఁడుగూడ ఎన్నఁడు జూచి యెఱుఁగని ఒక ప్రదేశము కలదు. పుల్లకులు ఊడ్చిన పెంట యంతయు నచట నిలువ; కాకులకు, గ్రద్దలకు నది యునికి; పాకీదొడ్లు పాడుగా నున్నవని చెప్ప నక్కఱలేదు. రాజకోటలో నే నెంతోకాలము ఉండకపోవుటవలన అతఁ డెంత బాగుచేయించెనో నాకెఱుకలేదు.

దేవళపు దుర్గంధముజూచి దుఃఖితుడ నయితిని. మనము దేవళమును పవిత్రమని భావించుము. అచట ఆశోగ్య నియమములను పరిపాలింపవలయునని ఆశించుము. స్మృతికర్తలు బాహ్యభ్యంతరకౌచము అత్యాచారముని రాపాడుట ఆసమయమున నా యెఱుక కావలలేదు.

రాజభక్తి, శుశ్రూష

శ్రద్ధమయిన రాజభక్తి-అనుభవము నాకంత కలదో మఱియొక

నికి అంత కలదనుకొనను. పత్తమునెడ నాకుఁగల స్వాభావిక మగు ప్రేమయే ఈ రాజభక్తికి మూలమని యిపు డనుకొనుచున్నాను. ఇట్టి రాజభక్తిగాని, మఱియే సుగుణము గాని నటించుట ఇంతవరకు నాకు చేతఁగాదు. నేటాలులో నేఁ జను ప్రతిపథయందును 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' అను పాటపాడుకొని పోవుచుందురు. వారితో కలిసి పాడుట విధియని నాయూహ. బ్రిటిష్ పరిపాలనమునందు దోషములు నాకు తెలియక పోలేదు. అయినను మొత్తముమీఁద ఈపాట పాడుట మంచిదని నాయూహ. ఆరోజులలో బ్రిటిష్ రాజ్యము యొక్కయు, బ్రిటిష్ పరిపాలకుల యొక్కయు నీతి మొత్తముమీఁద సుఖకరమని అనుకొంటిని.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి వర్ణ ద్వేషము బ్రిటిషువారి అసలు సంప్రదాయము కా దనుకొంటిని. అది కాలికము, స్థానికము అని అనుకొంటిని. దాన రాజభక్తిలో తెల్లవారిని మించితిని. 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' అనుపాటకు లయ నేర్చితిని. అందఱును లేచి పాడు నపుడు నేనును కలిపి పాడుచుండువాఁడను.

రాజభక్తి కావశ్యకమగు ప్రతిపమయమునను నేను నిరాడంబరముగా రాజభక్తిని ప్రకటించుచుంటిని.

౨౬ రాజభక్తి, శుశూష

నా జీవితములో రాజభక్తి నెన్నడును అమ్ముకొనలేదు. దానిచే నెన్నడును స్వప్రయోజనము సాధింపఁ దలఁపలేదు. రాజభక్తి ఒకవిధి యని నా భావము. దానివలన ప్రతిఫల మెన్నడును నే తలపెట్టలేదు.

నే నిండియాకు వచ్చినశోలలో విక్టోరియా రాణి 'డైమండ్ జూబిలీ' మహోత్సవమునకు ఆరంభము. అందులకు రాజకోటలో నియతమైన ఒకసంఘమునఁ జేర నాకు పిలుపు వచ్చెను. నేనియ్యకొంటిని. ఆయుర్వృణము చూడ పై బొటాగము; చాల మోసము. దీనితో న్యూఢ కలిగెను. 'ఈ సంఘములో ఉండవలెనా మానవలెనా?' అని శంక కలిగెను. తుదకు ఇటులు తోచెను: 'నీపని నీవుచేసికొని తృప్తి పనుము.'

ఆవేడుకలో చెట్లునాటుట యొకపని. పలువురు డంబమునకును, ఉద్యోగుల మెప్పునకును నాటుచుండిరని తెలిసికొంటిని. 'చెట్లు నాటు టొకవిధికాదు. ఆపనికిబనులు మత్తొ డేదేని చేయనగును' అని వారికి నచ్చఁజెప్పఁ బోయితిని. 'మనస్సునాటి చెట్లు నాటు వలయు; లేదా నాటనే వలదు.' నా యీమాటలకు వారునవ్వుకొని రనుకొంటిని. నా పాలఁబడిన మొక్కను మనస్సుతోనాటి నీరుపోసి మెలకువతో పెంచినటులు గుర్తు.

మాయింటి పిల్లలకుఁగూడ 'గాడ్ నేవ్ ఏ కింగ్' అను పాట చెప్పితిని. రాజకోటలోని బ్రెయినింగు కళాశాలా విద్యార్థులకుఁ గూడ ఈపాటను జెప్పినటులు గుర్తుకలదుకాని అది జూబిలీలోనో, ఎడ్వర్డు పట్టాభిషేక సమయముననో సరిగా చెప్పఁజాలను. పిదప పిదప నీపాట నాకు విశోధమాయెను. నామనస్సున అహింసావిమర్శ మధిక మయినకొలది. నేను నావాఙ్మనసములపై కడుజాగరూకతవహించితిని.

ఆత్మకథ

‘రాజశత్రువులఁ జంపుము; ఆ మోసగాండ్ర మోసములఁ ద్రుంపుము’ (అపొటలో ముఖ్యము) అను ఈవాక్యములు నాకు గిట్టలేదు. నామిత్రుఁడు డాక్టరు బూఁగూరికి నా యీ సంకేతమును మనవి చేసితిని. ఆయనయు ఇయ్యకొని అహింసావాదియైన యెవ్వనికిని, ఈపాట పాడుట కష్టమనెను. ఈపాటలో శత్రువులని ఊహింపఁ బడినవారు మోసగాండ్రని యెటు లనఁగలుగుదుము? శత్రువులయినంత మాత్ర తప్పంతయు నారిదేనా? పరమేశ్వరునికడ న్యాయమును మనకు భిక్షింపనొప్ప. డాక్టరు బూఁగూరు నాపూర్వపక్షము సిద్ధాంతించిరి. వారి సమాజమున దీనికి బదులు మఱియొకపాట నల్లరి. వారిని గుఱించి ముందు వివరింతును

రాజభక్తితో పాటు రోగుల కుపచారము చేయుట నాకల వాడై పోయెను. నెయ్యూరైనను, క్రొత్తలైనను వారి కుపచరించుట నాకెంతయో ప్రీతి.

రాజకోటలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించి కరపత్రము వ్రాయుచుండుకాలమున ఒకసారి బొంబాయికి పోవలసివచ్చెను. పెద్ద పెద్ద నగరములలో సభ లేర్పాటుచేసి యీవిషయమున ప్రజాభిప్రాయమును పెం సొందింపవలయునని నా యభీప్సితము. అందులకు ముందు బొంబాయి నిర్ణీతము. ముని ముందు జడ్జి రేనడేగారిని సంవర్ధించితిని. వారు నాచెప్పినదెల్ల వినిరి. విని ఫిరోజీషా మెహతా గారిని జూడుమనిరి. పిదప జడ్జి బదురుద్దీన్ తైయబ్జిగారిని జూచితిని. వారు అట్లే చెప్పి మఱియు నిటులనిరి: ‘రేనడేగారును, నేనును ఏమియు చేయఁజాలము. మాస్థితి నీకు తెలియును. ప్రజావ్యవహారములలో మేము చొరరాదు. కాని నీపనికి మే మనుకూలము. ఇందు నీకు సాయము చేయఁగలవారు ఫిరోజీషా మెహతాగారు ఒక్కఁరే.’

౨౬ రాజభక్తి, శుశ్రూష

నేను తప్పక ఫిరోజును మెహతాగారి దర్శనముచేయఁ దలచి యుంటిని. ఈపెద్దలు ఆయన సాయము సొందునుటవలన మెహతాగారికి ప్రజలలో ఎట్టిపలుకుబడి యున్నదియో నాకు లెస్స తెలియ నాయెను.

పిదప నేను వారికడ కేగితిని. నేనాయనను గాంచి మిటు మిట్లుగొన సంసిద్ధుడ నయితిని. ఈయన పేరునకు అంటింపఁబడిన పెద్దపెద్ద విశేషములను వినియుంటిని. 'బొంబాయి సింగమును', 'కేరీలుములేని బొంబాయి ఫామిలను' చూడవలయునని తెలియును. కాని ఆఫామిల నాకు భయంకరుఁడుగా లేడు; వత్సలుడను తండ్రి ఎదిగిన కుమారుని ఆదరించునటులు నన్నాదరించెను. మేమిరువురము వారిగదిలో కూర్చుంటిమి. మిత్రులును, అనుయాయులును ఆయన చుట్టును బలిసియుండిరి. వారిలో డి. ఇ. వాఛాగా రొకరు; కామాగా రొకరు. అయ్యిరువురకు నే నెఱిగింపఁబడితిని. అంగడ నాకు వాఛాగారినిగూర్చి తెలియును. అతఁడు మెహతాగారికి కుడిభుజము. అతఁడు మంచి లెక్కాఁడని వీరఁడను గాంధీనాకుఁ జెప్పియుండెను. 'మన మిద్దఱము కలిసికొని మాటలాడవలయును' అని వాఛాగా రనిరి.

ఇదియంతయు రెండు నిమిషములు. మెహతాగారు నామాట లన్నియు శ్రద్ధగా వినిరి. నేను లేనడే త్రెయ్యిలను చూచితివని చెప్పి తిని. మెహతాగారు: 'గాంధీ! నీవనికి ముం దొకసభ జరుగవలయును. నీవనికి నేను తప్పక మద్దతు చేయఁగలను.' అని తనకార్యదర్శి మున్నీగారినిజూచి సభాదినమునిర్ణయింపుమనెను. సభాదినము నిర్ణీతమాయెను. 'సభ రేపుజరుగుననఁగా నా కొకసారి కానిపింపుము' మని మెహతాగారు నన్ను పీడుకొలిపిరి. ఈసంభాషణముతో నాభయము పోయెను. సంతసముతో ఇంటి కేగితిని.

ఆత్మకథ

మాబావ బాంబాయిలో నుండెను. అతని జూడఁబోతిని. అతఁడు మంచము పట్టియుండెను. అతఁడు కలవాఁడు కాఁడు. నాసో దగివలన ఉపచారము జరుగుట కష్టముగా నుండెను. నాతో రాజకీ టకు రమ్మంటిని. అతఁడియ్యకొనెను. మాసోదరిని, అతనిని దీసికొని రాజ కోట కేగితిని. వ్యాధి ఎక్కువాయెను. అతని నాగదిలో నుంచికొం టిని. రేయంబవలు ఉపపరించుచుంటిని. రేలు మేలుకొనియుండనా యెను. నే నిటు లతనికుపపరించుచునే దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుటించి వ్రాసికొనుచుంటిని. తుదకు మాబావ స్వర్గస్థుఁడాయెను. అయినను అంత్యకాలమున అతనికి ఉపచారముచేయు నవకాశము దొరుకుటవలన నాకు మనస్తాపము కొంచెము తగ్గెను.

ఈవిధముగా రోగుల కుపపరించు కోరిక పోను పోను ఎక్కువా యెను. దానిచే నొకొక్కత్రతీ నాపనికిఁగూడ ప్రాలుమాలెడివాఁడను. మఱియు ఒకొక్కపుడు నాభార్యనే కాక యింటివారందఱను అం దులకు ఏర్పాటు చేయుచుంటిని.

ఈవృత్తిని నేను కోరికయని యందును. ఏలనఁగా: ఏమంచుపని యైనను సమకాలమున ఉపయోగకరమగునేని తత్క్షణము ఆనంద దాయకమని నాయనుభవము. డంధముచేఁగాని, పరభీతిచేఁ గాని చేయుచో అది వాని నడచును. అట్టివారు మాసిపోవుదురు. ఏ నేవ చిత్తానందము కలుగఁజేయదో అది నేవకునకు ప్రయోజనకారి గాదు; నేవ్యునిఁగూడ సుఖపెట్టదు. ఏ నేవచే చిత్తమానందిత మగునో దాని ముందు ఈ భోగములు, ధనోపార్జనములు మొదలగు నవిన్నియు తుచ్చ ములని తోచును.

బొంబాయి సభ

మా బావ కరీరము విడిచిన మఱువాడే నేను బొంబాయి.

సభకు పోవలసివచ్చెను. ఉపన్యాసవిషయమును సిద్ధము చేయఁదగినంత వ్యవధిలేదు. రేయుంబవలు నిదురలేమి నాకు క్లృత మధి కముగ నుండెను; గొంతు బొంగురుపోయెను. ఎటులో ఒకటులు ఈశ్వరుడే నిర్వహించుకొని పోవునని నేను బొంబాయి కరిగితిని. ఉపన్యాసము వ్రాసికొని పోవలయునని కలలోనేని తలపోయలేదు.

సర్ ఫిరోజీషా మెహతాగారి యజ్ఞానుసారము సభాపూర్వ దివసమున సాయంకాల మైదుగంటలకు ఆఫీసులో వారి దర్శనము చేసితిని.

‘గాంధీ! నీ యుపన్యాసమువ్రాసి సిద్ధముచేసితివా?’

‘లేదు. ఆకువుగా ఉపన్యసించఁ దలఁచితి’నని చెదురుచు చెదురుచు బదులు పలికితిని.

‘బొంబాయిలో ఇది చెల్లదు. పత్రికలకును, బేళాంతరములకును ఉపన్యాస విషయములు పంపువారు వారి యిష్టానుసారము మార్చి, కూర్చి పంపుచుండుదురు. మన సభ కేమేని ప్రయోజనము సిద్ధింపవలయుననిన ఉపన్యాసము ‘లిఖితపూర్వకముగా’ ఉండవలయును. మఱియు దానిని తెలవాఱులోపల అచ్చొత్తింపవలయును. అయితే ఉపన్యాస మీరాత్రికి రాత్రి సిద్ధముకాదా!’

ఆ త్మ క థ

నేను కంగారు పడితిని. పినప 'చిత్త' మంటిని.

'వ్రాత్రప్రతికొఱకు మున్నీ గారిని మీకడ కెన్ని గంటలకు బంప మందురు?' అని బొంబాయిసింహ మనెను.

'రాత్రి పదకొండు గంటల' కని నేనంటిని.

మెహతా గారు మున్నీ గారితో ఆవేశకు నావద్దకువచ్చి వ్రాత్రప్ర తిని పుచ్చుకొని రాత్రియే ముద్రింపుమని చెప్పి నాకు అనుజ్ఞనిచ్చిరి.

మఱునాటి సభకేగితిని. సర్ ఫిరోజీషా గారు 'ఉపన్యాసము వ్రాసి చదువు' మని సలహా ఇచ్చుటలో ఎంత దూరాలోచనము కలదో అపుడు తెలిసికొంటిని. ఫ్రాంజీ కావనజీ ఇక్విస్ట్రాట్ హాలులో సభ. ఫిరోజీషా మెహతాగారి ఉపన్యాస మయినచో నిలుచుటకేని తావుదొరకదని వినియుంటిని. వీరి యుపన్యాసమనినచో విద్యార్థులు చెవులు కోసికొందురు.

అంత నిండోలగము చూచుట నాకదియే తొలిమాటు. నాధ్వని యేరికిని వినిపించుట లేదు. వడకుచు వడకుచు గాత్రము పెద్దచేసి తిని. ఫిరోజీషాగారు మాటిమాటికి 'బిగ్గఱగా', 'ఇంకను బిగ్గఱగా' అని ప్రోత్సహించుచుండెరి. వారు నన్నెంత ప్రోత్సహించుచుండినో నాధ్వని యంతంత శ్రుంగి మాలారుచుండెను.

ఇంతలో నా వ్రాత్ర చెలికాడు కేశవరావు దేశపాండేగారు వచ్చి అడ్డుపడిరి. నా యుపన్యాసము వాచితేజబెట్టితిని. ఆతని కంత మంతః సభకుఁ దగినది కాని, సభ్యులెవరు విందురు? 'వాచా, వాచా' యను కేకలు సభలో గింగురుచునెను. పినప వాచాగారు లేచిరి. దేశపాండ్కునిచేతినుండి కాకితము లందుకొని వారు నాపని పూరించిరి.

సభ నిశ్చయమాయెను. సభ్యు లితిశ్రీవఱకు వినిరి. ప్రకరణము ననుసరించి 'సిగ్గుసి'గ్గు మాటలును, కరతాళధ్వనులును ఉప్పతిలెను. నాకు సంతస మెసఁగెను.

సర్ ఫిరోజీషాగారు నాయుపన్యాసమును ప్రశంసించిరి. నాకు గంగాస్నానము చేసినటు లుండెను.

దీనిచే దేశపాండేగారును మఱియొక పారసీక గృహస్థును నాకు నిండుసాయముచేయఁ బూనిరి. ఆపారసీకమిత్రుడు నేఁడు సన్కారువారి పెద్ద ఉద్యోగి. కావున వారి పేరునుడువఁ గొంతుచు న్నాను. ఈయిరువురును 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వత్తు'మని మాట యిచ్చిరి. కాని అపుడు స్మార్ట్ కాజ్ కోర్టు జడ్జియగు సి. యం. ఖర నేజీగారు వీరిమాటలు బూటకముచేసిరి. దీనికి కారణ మొకపారసీకపతి. అతఁడామెను పెండ్లాడునా దక్షిణ-ఆఫ్రికాకే బయలుదేఱునా? తుదకు పెండ్లాడుటయే మంచిదని అతనికిఁ దోచెను. ఈ మిత్రుని వాగ్దానభంగమునకు నేటాలులోని పారసీరుస్తుంజీ గారు ప్రాయశ్చిత్తము కావించుకొనిరి. నేఁడు పలువురు పారసీకపతులు ఖద్దరు ప్రచారమున పాలుగొని నాటి వాగ్దానభంగమునకు తోడయిన ఆయన దొంగనకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనుచున్నారు. కనుక నే నాదంపతుల సంతోషపూర్వకముగా మన్నించితిని. ఇక దేశ పాండేగారికి పెండ్లియాళ లేదు. కాని యతడును రాజాలకపోయెను. నేఁ డతఁడును అందులకు ప్రాయశ్చిత్తి చేసికొనుచున్నాఁడు. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు మరలు తఱి బాంజిబారులో ఒక తైయబ్జీ వంశ్యుఁడు కానిపించెను. ఆతఁడును నాకు సాయపడెద ననెను. కాని అటులు చేయ లేదు. అందులకు నేఁడు అబ్బాస్ తైయబ్జీగారు ప్రాయశ్చిత్తము వండుచున్నారు. ఈ రీతిగా బారిష్టరు మిత్రులను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు

ఆత్మకథ

తీసికొని పోవలయునని నా యొనరించిన మూడు యత్నములును ముక్క చెక్క లాయెను.

ఈ సందర్భమున పేస్తనజీ పాదుషాగారు నాకు బాగుగ గుర్తు తగులుచున్నారు. నేను సీమలోనున్నది మొదలు మా కిరువురకు మంచి మైత్రి. మొదట మేము లండనులో ఒక శాకాహారాగారమున కలిసి కొంటిమి. ఇతని తమ్ముడు బరజోరజీ పాదుషాగారిని నే నెఱుఁగుదును. పిచ్చివాడని అతనికి పేరు పడిపోయెను. మే మెన్నడు నొక చో కూడలేదు. మిత్రమండలి ఇతనికి *చక్రమని పేరొసఁగెను.

గుర్రముల మొగ మెవరు చూతురని జాలిగొని ఇతఁడుట్రాము బండి నెక్కమానెను. శతావధానికుండు ధారణాపటిచు యున్నను వీడ్గిగీగిని చదువలేదు. అతఁడు స్వయంకృషిచే బుద్ధిలో ఒకవిధమైన స్వాతంత్ర్యము కలుగజేసికొనెను. పుట్టినది పారసీకకుల మయ్యను తినునది శాకాహారము. పేస్తనజీకి పెద్దపెద్ద డిగ్రీలున్నను ఇట్టి పేరు లేదు. కాని ఇతని బుద్ధివైభవము ప్రఖ్యాతము. సీమలోగూడ పెద్ద ప్రఖ్యాతి. మాయిరువురి మైత్రికి మూలము శాకాహారము. బుద్ధివైభవమున వింతు పెట్టుకొనుట నాతరముగాదు.

ఈతని క్రమ్రుతి బొంబాయిలో వెదకి కనుఁగొంటిని. పేస్తనజీ గారు నైకోట్టలో ప్రోథోనోటరీయుద్యోగమున నుండెను. అపుడతఁడు ఒకగొప్ప గుజరాతీ నిఘంటువు పని చేయుచుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని ఉద్యమమునకు సాయపడుటకు నేను వేడని మిత్రుఁడు లేఁడు. పేస్తనజీపాదుషా తానెట్టిసాయమును చేయఁజాలనని చెప్పుటయేకాక నీవైనను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నెళ్లవలదని సలహా ఇచ్చెను. అతఁడు

* చక్రము రిప్లవ్ తిరుగును. ఏది తలపెట్టినది ఇతఁడును అంతియకాగా ఇతఁడొక వింత చూపి. ఇతని ఉద్దేశము లన్నియు వింత కలిగించునవే. — అనువాదము.

మఱియు నిటులనెను “నేను నీకు సాయము చేయజాలను. నీ వైనను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవుట మంచిది కాదందును. మనదేశమున మనము చేయదగిన పని యేమంత కఱవైపోయెనా? మనము మాతృ భాషకు చేయవలసినపని కొంచెమా? నే నిపుడు విజ్ఞానకాస్త్రమునకు పరిభాషలను నెదకుచున్నాను. మనము చేయవలసిన త్రేత్రిమున నిది యెంత? లాడితెడు. దేశదారిద్ర్యము చూడుము! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో భారతీయులు చిక్కులపాలై యున్నారనుట నిక్కువచే. కాని నీవంటి వాఁడట్టిదానికి బలియగుట నేనొల్ల. మనము ముందుస్వరాజ్యము సంపాదించుముగాక; పిదప దక్షిణ-ఆఫ్రికాసోదరులకు అలనోకగా మేలుకలుగును. నేను నిన్ను మరలింపజాలనని నాకు తెలియును కాని నీవంటివారి నెవ్వరిని నీతోపాటు తీసికొనిపోవుట నాకు సమ్మతము కాదు.”

నా కీయుపదేశము రుచింప లేదు. అయినను ఈ సంభాషణమున అతనిపై నాకాదర మినుచుడించెను. అతని దేశప్రేమను, భాషాప్రేమను చూచి ముగ్ధుడనయితిని. ఈ ప్రసంగమువలన మామైత్రి మఱింత దృఢపడెను. ఆయన ఉద్దేశ్యమును నేను తెలిసికొంటిని. కాని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ఉద్యమమును మానుకొనుటకు బదులు మఱికొంచె మెక్కువగా పూనుకొంటిని. ఏదేశభక్తుఁడును దేశనేవలో ఏ యేకదేశమును మఱివఁజాలఁడు. కనుకనే నాముం దీగీతాల్లోకము కానిపించెడిని.

*శ్రేయాః స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా త్స్వినుష్ఠితాత్,

స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః.

పరధర్మమును అనుష్ఠించుటకంటె గుణములేనిదైనను స్వధర్మమునే అనుష్ఠింప లగ్న. స్వధర్మమున చచ్చినను మేలు. పరధర్మము భయావహము.

పూనాలో

నా ఫిరోజీషాగారు నా పనిని తేలిక చేసిరి. నేను బొంబాయి నుండి పూనా వెళ్లితిని. పూనాలో రెండుపక్షములున్నవని నే నెఱుఁగుదును. నాకు అన్ని పక్షములవారి సాయమును ఆవశ్యకము. లోకమాన్యుని సందర్శించితిని. వా రిటు లనిరి:

‘అన్ని పక్షముల సాయము ఎలయు నను నీ తలఁపు మేలైనది. ప్రకృతవిషయమున ఎవరికిని మతభేద ముండదు. కాని ఇందులకు సభా పతి తటస్థుఁడు కావలయును. తాము ప్రొఫెసర్ భండార్కరుగారి దర్శనము చేయుఁడు. వా రిప్పు డేసభలలోనికిని వచ్చుట మానుకొనిరి. కాని ఇందులకు సమ్మతింతు రనుకొందును. వీరి దర్శనానంతరము పర్యవసాన మే మైనదో నాకు తెలుపుఁడు. నేను తమకు సంపూర్ణముగా సాయముచేయఁ గోరుచున్నాను. తాము ప్రొఫెసర్ గోఖలేగారి దర్శనము చేయుఁడు. నన్ను జూడఁ బని పట్టునేని తమకు వీలయినపు డెల్ల తప్పక నన్ను జూడవగును.’

లోకమాన్యుని జూచుట నా కదియ మొదలు. వీరు లోకప్రియు లెట్లులై యో వెంటనే తెలిసెను.

అటునుండి గోఖలేగారికడకు వెళ్లితిని. వారు ఘర్లసకా కారే జిలో నుండిరి. నన్ను కడుఁ బేర్మితోమాచి అత్యీయునిగాఁ జేసికొనిరి. వీరితోడుతను నాకు ప్రభువుపరిచయమే. కాని నాకది ప్రభువు పరి

౨౮ పూనాలో

చయము కాని యట్లే యుండెను. ఫిరోజుషాగారు హిమాలయము, లోకమాన్యుడు సముద్రము. గోఖలే గంగ. ఇందు స్నానము శక్యము, హిమాలయముపై నెక్కుట చిక్కు. సముద్రమున దిగుటభయము, కాని గంగయొడివి ఆడుకొన నగును. దీనిలో నావవేసికొని పోవచ్చును. బడిలో చేర్చుకొనునపుడు పిల్ల వానిని పరీక్షించునటులు గోఖలేగారు నన్ను పట్టిపట్టి పరీక్షించిరి. ఎవరెవరి దర్శనము చేయవలయునో, ఎటులు చేయవలయునో ఆనైనమంతయు తెలిపిరి. నాయుపన్యాస మొకసారి చూడఁగోరిరి; కాలేజీనంతయు చూపిరి. తమ యిచ్చ వచ్చినపుడు నన్ను చూడవచ్చును. డాక్టర్ భండార్కర్ గారి ప్రత్యుత్తరము నాకు తెలుపుఁడని నెల వొసఁగిరి. గోఖలేగారు బ్రతికి యున్నంత వట్టు రాజనీతి విషయములలో నా హృదయక్షేత్రము నెంత యాక్రమించిగో దేహపాతముతరువాతఁగూడ అంత ఆక్రమించి యుండిరి. మఱియెవరును అటు లాక్రమింపలేదు.

కొడుకును దండ్రీవోలే రామకృష్ణభండార్కరుగారు న స్నాదరించిరి. రెండుజాములవేళ నేను వారికడ కేగితిని. శాస్త్రములలో పరిశ్రమచేసిన ఆపండితునకు నే నట్టివేళఁగూడ పనిచేయుట ప్రియమాయెను. తటస్థుడైన సభాధ్యక్షుడు కావలయునను నా పట్టుదలను విని 'That's it, That's it.' 'అది మంచిది అది మంచి' దనుమాటలు ఆయననోట సహజముగా ప్రవహించెను.

మాటయు, మంతియు అయిన పిదప ఆయన యిటు లనెను: 'నేను రాజకీయములలో అడుగిడుటలేదని యెవరినడిగినను జెప్పుదురు. కాని మిమ్ము విముఖులఁ జేయలేను. మీ వాదము న్యాయ్యము; మీ ఉద్యమము స్తుత్యము. మీసభకు నేను రా నవఁజాలను. క్రియు

ఆ త్మ క థ

తులు తిలకుగారిని, గోఖలేగారిని, దర్శించి రది మంచిపని. ఈ యిరు వాగులవారును నన్ను ఆహ్వానించుచో రాగలను. సమయనిర్ణయము నకు నన్నడుగఁ బని లేదు. వారి కెపు డనుకూలమో నాకును అపు డనుకూలమే.' అని నాకు ధన్యవాదములును ఆశీర్వాదములును బలికి సెల విచ్చిరి.

సశివప్పడు గాకుండ, ఆడంబరము లేకుండ ఈ విద్వాంసులు, ఈత్యాగులు సభచేయించి నాకు ప్రోత్సహ మిచ్చి సెల విచ్చిరి.

నే నటనుండి మదరా నేగితిని. మదరాసు సంతోషము త్త మాయెను. బాలసుందరముకథ సభ నాక టైనది. నా ఉపన్యాసము దీర్ఘము; అంతయు ముద్రితము. సభ ఒకొక్క శబ్దమునే మనస్సునకు పట్టించుకొని విన్నెను. సభాంతమున జనులు పచ్చపుస్తకముకొఱకు విలుచుకొని పడిరి. మదరాసులో కాబట్టునని 'పచ్చపుస్తకము' సంస్కరించి రెండవతూరి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. ఇందు చాలవట్టు వేడి వేడి రొట్టెలవలె ఖర్చు పడెను. కాని పదివేల ప్రతు లక్కఱలేదు. లోకులు ఉత్సాహముమీఁదనే నే నెక్కువ కన్నుంచితిని. నాయుపన్యాస మింగ్లీషు వచ్చినవారికిఁగదా! వారి కిన్ని ప్రతు లక్కఱలేదు.

మదరాసు స్టాండర్డు పత్రికా సంపాదకులును, స్పర్డియులు వగు పరమేశ్వరకృష్ణగారు నా కిచట కడు సాయము చేసిరి. వారి నీచయమును చక్కగ చదిచిరి. వారు పలుమాఱులు నన్ను తమ ఆఫీసుకు తీసికొని చనిరి; సలహాలు చెప్పిరి. హిందూ పత్రికాధిపతులు జి. సుబ్రహ్మణ్యముగారి దర్శనము చేసితిని. మఱియు డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యముగారి దర్శనమును చేసితిని. వారి సానుభూతి బడసితిని. మఱి పరమేశ్వరకృష్ణగారు తమ పత్రికలో నీచయమునుగూర్చి నా యిష్టము

✓

౨౮ వూనాలో

చొప్పున వ్రాయుట కంగీకరించిరి. నేనును నారుచేసిన పీలును
ఉపయోగించుకొంటిని. సభ పచ్చయప్ప హాలులో జరిగినటులును,
డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యముగారు అధ్యక్షు లయినటులును గుర్తు.

నాసంభావన మెక్కువ పా లింగ్లీ ఘలోనైనను ఇంటిలో
నున్నంతప్రేమ, అంత ఉత్సాహము మదరాసులో కాననాయెను.
ప్రేమభేదింపని బంధన మేది?

వెంటనే మఱి రమ్మ

దరాసునుండి కలకత్తాకు వెళ్లితిని. కలకత్తాలో నాకష్ట

ములకు మేరలేకుండెను. అచట గ్రేట్ ఈస్టరన్ హోటలులో దిగితిని. నేనచట నెవరిని ఎఱుంగను. హోటలులో డెయిలీ టెలిగ్రాఫ్ పత్రికాప్రతినిధి మిస్టర్ ఎల్లర్ భార్యతో పరిచితి కలిగెను. వారి బస బెంగాల్ క్లబ్బులో. వారు నన్ననటికి రమ్మనిరి. అనటి డ్రాయింగ్ రూములో భారతీయులకు ప్రవేశము లేదను సంగతి అప్పుడు వా రెఱుంగరు. అప్పుడే వారి కా ప్రతినిషేధస్థితి తెలిసెను. నన్ను వారు తమ గదిలోనికి తీసికొని చనిరి. అచటి తెల్లవారికి నల్లవారిపైఁ గల యీసునకు వారు వగచిరి. నన్నులోనికిఁ గొంపోవఁ జాలనందులకు తుమాపణ వేడిరి.

వంగదైవమును సురేంద్రనాథబెనర్జీగారిని దర్శింపవలయును. వారి దర్శనమునకు వెళ్లితిని. అప్పుడు వారిని పలువురు పరిచేప్పించి యుండిరి. వారిటు లనిరి: 'మీ మాట ఇచట నెవరును వివర ని వాధయము. మా పాట్లన్నియు మీరు చూచుచునే యున్నారు. అయినను శక్తికిలఁది అలఁతియో వలఁతియో ప్రయత్నించి చూడవలయును. ఇందులకు మీకు మహారాజుల మద్దతు జరూరు. బ్రిటిష్ ఇండియా అసోసియేషన్ ప్రతినిధిని చూడుఁడు. రాజా సర్ ప్యారీమోహన్ ముకర్జీగారిని, మహారాజా టగోరుగారిని చూడుఁడు. వీ రిరువురును ఉదారులు. సార్వజనికకార్యములలో ఎక్కువ పాలు గొందురు?

౨౯ వెంటనే మరలి రమ్మ

నే నీ సజ్జన సందర్శన మొనరించితిని. కాని అచటను నాపప్పుడుక లేదు. ఇరువురు నిటు లనిరి. కలకత్తాలో పథచేయుట సులభసాధ్యము కాదనియు ఏదైనా చేయగలిగితే సురేంద్రసాధవెన్జీగారే చేయవలయు ననియు చెప్పిరి.'

నాపని కష్టతర మగుచుండెను. అన్యుతబాబార్ పత్రిక ఆఫీసుకు వెళ్లితిని. అచట నా మాచిన సజ్జనులందఱును నన్నొక దేశ దిమ్మరినిగా తలపోసిరి. వంగవాసి పత్రికాధిపతి ఇంకొక మెట్టెక్కినాడు. ఒక గంటవఱకు వేచియుండవలసి వచ్చెను. ఆయనతో మాటలాడ వచ్చినవారు పలువురు. వారిని పంపినపిదపగూడ కన్నెత్తి యేని నన్ను జూడలేదు. ఒక గంట అటులు వేచివేచి తుదకు నామాట వెళ్లబోసికొన నెంచితిని. అప్పుడు వారిటు లనిరి: నా కెన్ని పనులున్నవో మీకు కానిపించుటలేదా? మీవంటినా రిచట వేనవేలు. తామిటనుండి వెళ్లిపోవుచో చాల మంచిది. మీ మాట నే వినఁగోరను.' నాకు కొంచెము కినుక వొడమెను గాని సంపాదకుని యస్థాన అర్హము చేసికొంటిని. వంగవాసి ఖ్యాతినిగూడ వినియుంటిని. అక్కడికి వచ్చి పోవు జనప్రవాహమును చూడనే చూచితిని. ఆ వచ్చిపోవు వారందఱు వీరికి పరిచితులు. వారి పత్రికలకు విషయమును తెక్కువ కాదు. అదినములలో దక్షిణ ఆఫ్రికాపేరు తెలిసీ తెలియని సితిగి నుండెను. ప్రతిరోజు అందఱు వచ్చి తమతమ కష్టములను వీరికి వినిపింతురు. ఎవరికష్టము వారి కెక్కువ కదా! ఆపన్ను లందఱు సంపాదకున కడ్డముగా కూరుచుందురు. ఈ యాపన్నుల నందఱును ఎటు లూఱడించుట? మఱియు ఈ యాపన్నులు పత్రికాసంపాదకుని మాటలో నేమా శక్తి కల దనుకొందురు. అయితే ఆఫీసుగడప దాటుచో తనమాట చలామణి కాదని పత్రికాసంపాదకునకే తెలియును.

ఆ త్మ క థ

నేను అర్హులమును చెందలేదు. ఇతర పత్రికా సంపాదకుల గాంచి తిని. నా యలవాటు చొప్పున ఆంగ్లో ఇండియన్ పత్రికా సంపాదకుల గూడఁ జూచితిని. స్టేట్సుమన్, ఇంగ్లీషుమన్ పత్రికలు రెండును దక్షిణ-ఆఫ్రికా సమాచారము గొప్పదని తెలిసికొనినవి. నేను వారితో చాల ముచ్చటించితిని. నా ముచ్చటించిన విషయమునంతయు వారు ప్రకటించుచుండిరి. ఇంగ్లీషుమన్ పత్రికా సంపాదకుడగు సాండర్సన్ గారు నన్ను తనవానిగా జూచుకొనెను. తన ఆఫీసును, పత్రికను నా వశమొనరించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుగూర్చి ప్రధానవ్యాసములలో నాయిష్టము చొప్పున మార్పుటకును అంగీకరించిరి. వీరికిని నాకును గట్టి స్నేహముకలిసిన దనినచో అత్యుక్తికాదు. వీరు తమ శక్తికొలఁది నాకు సాయపడెదమని మాటయిచ్చిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికా వెల్లినపిదపఁగూడ ఉత్తరమువ్రాయు మనిరి. నాకు చేతనయిన దంతయు చేయుదుననిరి. వీరు తమ మాటను తూచారు తిప్పకుండ పరిపాలించిరి. ఆరోగ్యము చెడి పోవనంతవఱకును నాతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచుండిరి. నా జీవితమున అనుకొనకుండ చేకూఱిన యిట్టి తియ్యని నెయ్యము లనేకములు. నాలో అత్యుక్తి లేకపోవుటయు, సత్కీర్తనారాజ్యముండుటయు సాండ్సన్ గారి ప్రేమకు హేతువు. వీరు నన్ను శల్యపరీక్ష చేసిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని తెల్ల వారిదోషములు ఖండించుటలోను, గుణములు చెప్పుటలోగూడ నేను జెనుకాడలేదని వారి కనుభవ మాయెను.

ప్రతిపక్షికి న్యాయము చేయుటపని మనము వడిగా న్యాయము పొందగలమని నా యనుభవము చెప్పుచున్నది.

ఇటులు తలఁపని తలంపుగా సాయముచేకూఱఁగా కలకత్తాయందును సభకావింప నాశపెట్టుకొని యున్నంతలో దిర్భానునుండి తంతి

౨౯ వెంటనే మఱి రమ్మ

వచ్చెను: 'జననరిలో పాగ్ల మెంటు సమావేశము; వెంటనే మరలి రమ్మ.'

ఈ కారణమున దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వడిగా వెళ్ల వలసియున్నదని పత్రికలో ప్రకటించి కలకత్తా విడిచితిని. మఱియు 'మొదటి స్త్రీమరు లో నాకు ప్రమాణసాకార్యము చేయుమని దాదాఅబ్దుల్లాగారి యేజెం టుకు బొంబాయికి తంతి నిచ్చితిని. దాదాఅబ్దుల్లాగారు 'కుర్ లేండ్' అనుస్త్రీమరును కొనిరి. దీనిలో కిరాయిలేకుండ నన్నును, నాసంసారమును దీసికొనిపోవ పట్టుపట్టిరి. నేను ధన్యవాదములతో అంగీకరించి డిసెం బరు మొదట కుర్ లేండులో నాధర్మపత్నిని, నా యిరువురు పిల్లలను స్వర్గీయుఁడగు మా బాపగారియొక్క కుమారునిని తీసికొని రెండవ తూరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరితిని. ఈ స్త్రీమరుతోపాటు 'నాదరీ' యను మఱియొక స్త్రీమరును దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరెను. దీనికి యేజెంటు దాదాఅబ్దుల్లాగారు. ఈరెండు స్త్రీమరులలో మొత్తము ఎనమన్ను టుగురు యాత్రికులుండిరి. అందు సాబాలుపైగా ట్రాన్సు వాలు పోవువారు.

రెండవభాగము

అ త్త క థ

మూడవ భాగము

తుపాను చిహ్నములు

కుటుంబముతో జలయాత్ర చేయుట నాకిదే మొదలు. నడుము

రకపు హిందూకుటుంబములలో బాల్యవివాహములు జరుగుకతన భర్తచదివికొన్నవాడుగను, భార్యనిరక్షరకుషీగను ఉండునని ఈకథలో పలుమాఱులు చెప్పియుంటిని. భార్యాభర్తల జీవనమున సముద్రమంత అంతర ముండును. భర్త భార్యకు ఉపాధ్యాయుఁడు కావలసి వచ్చును. నేను నాభార్యాపుత్రుల వేషభావలమీఁద, భోజన భాజనములమీఁద ధ్యాన ముంపవలసినవాడ నైతిని. నేను వీరి కునికిని మనికిని, రీతిని నీతిని బోధింపవలసినవాడనైతిని. నాటి సంగతులు కొన్ని గుర్తు తెచ్చుకొన్నచో నాకిపుడు నవ్వువచ్చుచున్నది. హిందూపత్ని పతి భక్తియే తన ధర్మమునకు పరాకాష్ఠ యనుకొనును. హిందూపతి పత్ని కీర్త్యరుడ ననుకొనును. ఈ కారణమున భర్త యెటు లాడించిన భార్య అటు లాడవలసి వచ్చును.

మనము నాగరకుల మనిపించుకొనవలయు ననినచో తెల్లవారి ననుకరింపవలసి యుండుననియు, అటు లనుకరించిన యెడలనే మనకు పలుకుబడి యుండుననియు, అది లేనిది దేశారాధనమునకు వీలుండ దనియు నే ననుకొనుచుండెను వాడను.

ఈ కారణమున నాభార్యకును, పిల్లలకును వేషభాషలు నేనే నిర్ణయించితిని. పిల్లలు మొదలగువారిని చూచి లోకులు కాతీయా

ఆత్మకథ

వాడు కోమటు లనివచ్చా ఓర్వనగునా? పారసీకు లందఱకంటె నాగ రకులని వాడుక. ఈ కారణమున తెల్లవారివేష మనుకరించుట బాగు కాదని తోచుచునే పారసీవేషము వేసితిమి. నాభార్యకు పారసీపద్ధతి చీర, పిల్లలకు పారసీలకోటు పట్లము. అందఱకును బూటులు మేజోళ్లు తప్పవు. నాభార్య పిల్లలకును ఈరెంటిలో నేదియు కొంత కాలమువఱకు ఇష్టము కాలేదు. బూటులు కాళ్లు కఱచును. మేజోళ్ల వలన చెమట; బొటనవ్రేళ్లు బిగదీసికొనిపోవును. ఈ యడ్డంకు లకు నాకడ కావలసినన్ని జవాబులు. నాప్రత్యుత్తరముల బొచ్చిత్యము కంటె అధికారబల మధికమాయెను. కావున చేయునది లేక నా భార్యయు, పిల్లలును ఈ క్రొత్తవేషములు వేసిరి. అట్టి భాషము తోడనే, అట్టి అనిష్టముతోడనే వారు భోజనసమయమున కత్తులను, ఫోర్కులను వాడఁ దొడఁగిరి. నా కీవ్యామోహము పోయినవెంటనే వారు బూటులు, మేజోళ్లు, కత్తులు, ఫోర్కులు విడనాడిరి. మొదట నీ క్రొత్తపద్ధతి నవలంబించు టెంత కష్టమాయెనో అది అలాటయిన పిదప దానిని విడనాడుటయు అంత కష్టమాయెను. ఈ నాగరకతయను కుబుసమును విడిచివైచిన పిదప 'ఎంత తేలిక యైనదిరా' యని అని పించుచున్నది.

ఈ యోడలో బండుగులును, పరిచితులును గలరు. నాకు వీరి తోడను, డెక్కుమీద పయనించు యాత్రికులతోడను బాగుగా పరి చితి కలిగెను. ఈయోడ కామందు నాకు ఒకవంక క్లయంటు, ఒక వంక మిత్రుఁడు. కావున ఆయోడలో స్వగృహములో నున్నచందము గనే యుండెను. ఆయోడలో ఎక్కడికి వెళ్లుటకు నాకిచ్చి వొడ మునో అక్కడికి వెళ్లుట కే యిబ్బందియు లేదు.

౧ తుపాను చిహ్నములు

ఓడ యేకేవునను ఆంక సరాసరి నేటాలు పోవును. కావున
౧౦ దినములే పయనము. మే మింక మూడు నాలుగు రోజులకు రేవు
పట్టనుండగా మఱియొక గొప్పతుపానును నూచించుచు సముద్రమున
ఒక గొప్పతుపాను వీచి దొడగెను. ఈ దక్షిణాపదేశమున డిసెంబరు
వేసగి; మఱియు వానలకును తఱి. ఈకారణమున దక్షిణసముద్రమునందు
ఈరోజులలో చిన్న పెద్ద తుపానులును, వానలును పొడమును. ఈ
తుపాను ఇంత ఎక్కువగను ఇన్ని నాల్గును ఉండుటవలన యాత్రికులు
బెగ్గ డిల్లిరి.

ఆదృశ్యము భస్యము. ఆపదలో నందఱును విక్లమయిరి. భేద
బుద్ధి నశించెను. ఒక్క సర్వేశ్వరునే హృదయపూర్వకముగా స్మరింపఁ
గడగిరి. హిందువులు, ముసల్మానులు అందఱునుకలిసి ఈశ్వరుని గుర్తు
తెచ్చుకొనఁ దొడగిరి. కొందఱు ముడుపులు కట్టుకొనిరి. కెప్పుడు యాత్రి
కుల నడుచుకు వచ్చి—‘ఈ తుపాను పెద్దదైనను ఫరవాలేదు. నేను
ఇంతకంటె పెద్దపెద్ద తుపానులు చూచితిని. ఓడగనుక గట్టిదాయెనా
బుడింగునని మునిగిపోదు’ అని యీర్తిగా ఊహించెనుగాని దీనివలన
ఎవరికిని ఊటకలుగ లేదు. ఇప్పుడో ఇంక కొంచెమునేపటికో యొక్క
డి కక్కడికి ఓడ విడివిడిపోవు నన్నంతయు, ఇప్పుడే ఎక్కడోపటియ
లయి పోవుచున్నదని యనిపించునంతయు విపరీతభయము వినఁబట్టుచుం
డెను. ఓడ బోరగిలఁబడి పోవునంతగా అల లూగు చుండెను. డెక్కు
మీఁద ఉండుమాట చెప్ప నక్కరలేదు. అందఱి నాలుకలపైని ‘ఈశ్వ
రాధీనము’ అనుమాట తక్కు మఱొకమాట లేదు.

ఇట్టిస్థితి ఇరువదినాలుగు గంట లున్నదనిగుర్తు. తుదకు మబ్బులు
విడెను. సూర్యదర్శన మాయెను. ‘ఇప్పుడు తుపాను తొలగిపోయె’
నని కెప్పెను చెప్పెను.

ఆ త్మ క థ

అందఱమోములు వికసించెను. అపాయముతోపాటు ఈశ్వర స్మరణమును దూరమైపోయెను. హృత్పూర్వము తొలగెను. దాని తోపాటు మరల మాయ ఆవరించెను. నమాజులు జరుగుచుండెను. భజనలు చేయబడుచుండెను. కాని తుపానుతటి నున్న ఏకాగ్రత యేది ?

ఈ తుపానుయొక్క భాగ్యమున యాత్రికు లందఱతో నాకు చెలిమి యాయెను. నాకు తుపాను భయము లేదు. ఉన్నను తక్కువలో తక్కువ. నే నిట్టి తుపానులు లోగడ చూచియుంటిని. నాకు సముద్ర రోగమును రాదు. కావున నేను యాత్రికులలో నిబ్బరముగా తిరుగుచు వారి నోదార్పఁ గలిగితిని. మఱియు కృపైను చెప్పు సందేశముల వారి కందించుచుంటిని. ఈ స్నేహబంధము నాకు చాల నుపయోగించె నని తెలియఁగలదు.

ఓడ డిసెంబరు పదునెనిమిదవ తారీఖుననో, పందొమ్మిదవ తారీఖుననో డర్బనురేవున లంగరు వైచెను. నాదరీ యోడయు నాఁడే చేరుకొనెను. కాని నిజమగు తుపానులో చిక్కుకొనుట ముందున్నది.

తుపాను

పదునెనిమిదవ డిసెంబరు కొక నాఁ డటో యిటో రం డోడ

లును లంగరువేసెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా రేవులలో డాక్టరువచ్చి ప్రతి
యాత్రికుని పట్టిపట్టి పరీక్షచేయును. దారిలో నెవరికేని ఏదేని అంటు
కోగమంటుకొనినచో కొంతకాలము ఓడక్వారంటీను (సంస్కర్షణశాలము)
లో ఉంచబడును. మేము బొంబాయినుండి బయలుదేలునాఁడు అచ
టస్లేగుండెను. దీని మాకును క్వారంటీనుబాధ కలుగునని కొంచెముభయ
పడితిమి. రేవున లంగరు నయించినతరువాత ఓడ ప్రపథమమున పచ్చ
జెండా ఎత్తవలెను. డాక్టరుపరీక్షించి చీటి యిచ్చువఱకు పచ్చజెండా
ఎగురుచునే యుండవలయును. మఱియు పచ్చజెండాను దింపిన పిదపనే
యాత్రికులను గలిసికొనుట కోడమిఁదికి ఇతరులను రానిత్తురు.

ఈనియమముల ననుసరించి మా యోడపయిగూడ పచ్చజెండా
ఆడుచుండెను డాక్టరు వచ్చెను. పరీక్షించి అయిదు దినములు క్వారం
టీను అని ఆజ్ఞ యిచ్చెను. ఏలనఁగా స్లేగు క్రిములు ఇరువది మూఁడు
దినములవఱకు ఉండునని వారి యుద్దేశము. మేము బొంబాయినుండి
బయలుదేరి పదునెనిమిది దినము లాయెఁగాన ఈ యయిదురోజులున్న
చో నిర్గువదిమూఁడు దినములును ముగియును.

కాని మమ్ము క్వారంటీనులో నుంచుటకు హేతువు కేవల
మారోగ్యము కాదు. దర్భునులోని తెల్లవారు మమ్ము త్రిప్పి పంపి

ఆత్మకథ

వేయుటకు కొన్నాళ్ల నుండి పాతాళహామము చేయుచున్నారు. ఈ యాజ్ఞకు నదియును నొకకారణము.

దాదాఅబ్దుల్లా కంపెనీవారు పట్టణములోని సంగతులను మాకు ఏనాటికి ఆనాడెఱిగించుచుండిరి. తెల్లవా రొకనాటికంటె మఱి యొకనాడు పెద్దపెద్దపథలు జరుపుచుండిరి. దాదాఅబ్దుల్లాగారి కొక వంక భయమును, ఒకవంక లాలనమును చూపుచుండిరి. ఈ రెండోడలను మరల త్రిప్పిపంపివేయుచో దాదా అబ్దుల్లాగారికి నష్టపరిహార మిచ్చుటకు సిద్ధముగ నుండిరి. దాదా అబ్దుల్లాగా రీజడుపులకు బెదురువారు కారు. అపుడు భాగస్వాములయిన సేబ్ అబ్దుల్ కరీంహాజీఆదంగారు కంపెనీతరపున వ్యవహారములు. ఎరిననష్టము సంభవించినను ఓడలను రేపు పట్టించి యాత్రికులను దింపి తీటుదునని ఆయన ప్రతిన. ఏనాటి వార్త లానాడు పూసగ్రుచ్చినటు లాయన నా కెఱిగించుచుండెను. స్వగ్నియులగు మనసుఖిలాత్ హీరాలాల్ నాజరుగారు నాడు నన్ను జూచుటకు భాగ్యవశమున డగ్గను నచ్చియుండిరి. వారు చాల చతురులు, వీరులును. లోకులు వీరిసలహాను గైకొనుచుందురు. వీరి వకీలు మిస్టర్ లాట౯. వీరును అంతటివారు. వీరు తెల్లవారి చేతలు నూటిరి. నడుచుకొనవలసిన రీతి లోకులకు తెలిపిరి. కేవలము డబ్బు పుచ్చుకొను వకీలువలెగాక నిక్కమైన మిత్రునివలె వీరికి నాయపడుచుండిరి.

ఈ రీతిగా డిర్బురులో ద్వంద్వయుద్ధ మారంభ మాయెను. ఒక వంక కూటికి లేని నల్ల వారును, వీరికి మిత్రులయిన కొలదిమంది తెల్ల వారును; మఱియొక వంకధనబలము, బాహుబలము, అక్షర బలము, సంఖ్యా బలమునుకల తెల్లవారును. మఱియు ఇట్టిబలకాలురైన తెల్లవారికి రాజ

౨ తుపాను

బలముకూడతోడు. ఎట్లనగా నేటాలు సర్కారువారు బహిరంగముగా వీరికితోడుపడిరి. మంత్రవ్యయనప్రధానులును, కర్తలును, హర్తలును అగు హావీ ఎస్కాంబీగారు సభలో బహిరంగముగా భాగస్వాము లయిరి.

కావున మా క్వారంటీను కేవలము ఆరోగ్యనియమానుసారము కాదు. యాత్రికులనుగాని, ఏజెంటునుగాని ఏదోరీతిని భయపెట్టి మమ్ము వెనుకకు త్రిప్పినయిచుటయే ముఖ్యోద్దేశము. ఏజెంటును చెదిరించుట ఆయెను. ఇక మమ్ము? మీరు తిరిగి వెళ్లని యెడల సముద్రమున ముంచివేయుదుము. తిరిగి వెళ్లినయెడల మీ ఖర్చులన్నియు ఇచ్చి నైచెదము' అని.

నేను యాత్రికులలో తిరిగి వారికి ధైర్యము చెప్పుచుంటిని. నాడరీలోని యాత్రికులకు గూడ 'ధీరులై యుండు' డని వార్తపంపితిని. యాత్రికులు శాంతులయి యుండి ధైర్యము చూపిరి.

యాత్రికుల మనోవినోదమునకు ఓడలో రకరకములయిన ఆటల సేర్పఱిచితిమి. కిసిమిసి పండువు వచ్చెను. నాడు కృష్ణుని నెలూను యాత్రికులకు విందు చేసెను. అంగు నేనును, నాపిల్లలును ముఖ్యులు. భోజనమైన పిదప ఉపన్యాసావసరము వచ్చెను. నేను పాశ్చాత్య నాగరకతనుగుఱించి ముచ్చటించితిని. అది గంభీరభాషణమున కనుకూల సమయము కాదని నాకు తెలియును. కాని నాకు వేటువిధముగా మాటాడుట శక్యము కాదు. నేను వినోదముగను, ప్రమోదముగను మాటలాడుచుంటిని గాని నా మనస్సంతయు డర్భునలో జరుగు సంగ్రామమునం దుండెను.

ఏలనగా : నేనే ఈ పోరాటమునకు మధ్యబిందువను. నాపై రెండు నేరములు ఉండెను:

ఆ త్మ క థ

౧. నేను భారతదేశములో నేటాలు తెల్లవారి ననుచితముగా నిందించితిని.

మఱియు,

౨. నేను నేటాలును భారతీయులతో నింపఁజూచుచున్నాను. ఇందులకు మరలేండ్, నాదరీ యోడలనిండి ఇంతమందిని తీసికొని వచ్చుచున్నాను.

నాకు నాపూచీ తెలియును. నావలన దాదాఅబ్దుల్లాగారికి గొప్ప అపాయమున్నది. యాత్రికుల ప్రాణములపాయమున నున్నవి. మఱియు నేను నాపిల్లలను జెల్లలను దెచ్చి అపాయమున నుంచితిని.

నేను నిక్కముగా నిర్దోషిని. నే నెవరిని నేటాలు రమ్మని బులిపింపలేదు. నాదరీగోని యాత్రికుల సంతివఱు కేఱుఁగ నే యెఱుఁగను. మరలేండులో ఇద్దఱు ముగ్గురు తక్కు మిగిలినవారిలో నూటి కొకని పేరును, ఊరును ఎఱుఁగను. లోగడ నేను నేటాలులో చెప్పి యుండని అక్షర మొకటేని భారతదేశములో నేటాలు తెల్లవారిని గురించి చెప్పియుండలేదు. మఱియు నేను చెప్పిన ప్రతివిషయము నకు నాకడ వలసినంత సాక్ష్యము కలదు.

ఏసంస్కారమువలన నేటాలుతెల్లవారు పరిణమించిరో, యేసంస్కారమునకు వారు ప్రతినిధులును, పూటకాఁపులయిరో ఆ సంస్కారమునుటగించి నామనస్సున భేదము కలిగెను. నేను దానిని విచారించుచు కూరుచుంటిని. ఈకారణమున దీనినిగుఱించి ఈచిన్నిసభలో మాటాడితిని; శ్రోతలును సహించిరి. నే నేయుద్దేశముతో చెప్పితిశో క్కపైన్ మొదలగువా రాయుద్దేశమును సరిగా గ్రహించిరి. దీనివల్ల వారి జీవితమున నేదేని పరివర్తనము కలిగినోలేదో నే నెఱుఁగ.

ఈసంభాషణానంతరమున కృష్ణుని మొదలగు అధికారులతో పాశ్చాత్య సంస్కారమునుగుఱించి నాకుచాల ప్రసంగము జరిగెను. నేను పాశ్చాత్య సంస్కారముప్రధానముగా హింసకమంటిని. ప్రాచ్యసంస్కార మహింసక మంటిని. పృచ్ఛకులు నాసిద్ధాంతములపైనిని నాపైనిని కవిసికొనిరి. కృష్ణకాబోలు అడిగెను:

‘తెల్లవారు బెదరింపులు కార్యరూపమున సాగించేయెడల మీరు మీ అహింసాసిద్ధాంతము నెటులు పరిపాలింతురు?’

నే నీటు లు త్తర మిచ్చితిని—

‘వీరిని తమింపను, వీరిపై చర్య జరపకుండను ఉండఁగలఁదైర్యమును బుద్ధిని ఈశ్వరుఁడు ప్రసాదించునని నా కాశ గలదు. ఇప్పటికిని వీరిపై నాకు గోపము లేదు. వీరి యజ్ఞానము చూచినను, వీరి సంకుచితదృష్టి చూచినను నాకు విచారము కలుగుచున్నది. వారు చేయున దంతయు శుద్ధమనియే వా రెంచుచున్నారని నా తలఁపు. కావున కోపమునకు కారణము లేదు.’

పృచ్ఛకులు నగిరి. వారికి నామాటలపై నమ్మిక లేకుండఁబోలు!

ఈతెఱఁగున దినములు కష్టముగఁ గడచెను. క్వారంటీను యెఱుఁగు తీసివేయుదురో చెప్పినదాఁక తెలియదు. అఫీసరు నడుగఁగా నిటులనెను—‘ఈ విషయము నాచేతులనుండి జాఱినది. సరకారు మాకు మీయఁగనే మిమ్ము దింపనగును.’

‘మీరు ప్రాణములు దక్కించుకొనఁ దలఁతురేని మాకు లొంగుడు’ అని తుట్టతుదకు యుక్తికులకును, నాకును కడపటిమాటగా చెప్పి

అ త్మ క థ

పంపిరి. యాత్రికులును, నేనును ఇటులు వ్రాసితిమి: 'నేటాలు రేవులో
దిగుటకు మాకు హక్కు ఉన్నది. ఎన్ని అపాయములు వచ్చినను మా
హక్కు కాపాడుకొని తీటుదుము.'

తుదకు ఇరువదిమూడుదినములు గడచినపిదప ౧౩ జనవరి
నాడు ఓడలు రేవులోనికి వచ్చుటకు అనుజ్ఞ యియ్యబడెను. మఱి
యు యాత్రికులు దిగవచ్చునని ఆజ్ఞ ప్రకటింపబడెను.

ఒరగల్లు

ఓడలు రేవులోనికి వచ్చెను. యాత్రికులు దిగిరి. కాని 'గాంధీయు' వారి సంసారమును చీకటిపడినతరువాత దిగవలసినదని ఎస్కాంబి గారు కృష్ణైనుకు కబురుచేసిరి. 'తెల్ల వారు గాంధీ యనిన మండిపడు చున్నారు; వారికి ప్రాణభయము సమీపించియున్నది. రేవు నూపరిం బెండెంటు టేటమ్ గారు వారిని రాత్రి యింటికి భద్రముగా తీసికొని వెళ్ల గలరు.'

కృష్ణైను నా కీసందేశమును వినిపించెను. 'నే నందుల కంగీకరించితిని. కాని యీ సందేశమంది యరగంట యాయెనో రేవో లాటను గారు వచ్చి కృష్ణైనుతో నిటులనిరి: 'గాంధీగారు నాతో రాండలచుకొనునెడల నా జబాబునారిమీద వారిని తీసికొని వెళ్ళగలను. గాంధీ గారినిగూర్చి ఎస్కాంబిగారు పంపిన సందేశమును నిర్వర్తింప మీకుఁ బనిలేదని నేను ఈ యొడల ఏ టెంటు గారి వక్తిలు-ధర్మముతో చెప్పుచున్నాను.' ఇటు లాయన కృష్ణైనుతో మాటలాడి నాకడకు వచ్చి 'మీకు ప్రాణము లనిన భీతిలేనిచో మీ భార్యను పిల్లలను బండిమీద రుక్తుంజీగారి యింటికిఁ బంపుదము; మనము వెనువెంట నడచిపోదము. చీకటిపడిన పయిచాటుచూటుగా డోరజొచ్చుట నాకిష్టముకానిపని. మీమీద ఈగయేని వాలదని నా యూహ. ఇప్పుడు నలుప్రక్కలను శాంతికలదు. తెల్లవారంద రెవరిదారిని నా రేగిరి. తాము దొంగలవలె చాటుగా పోవుట నాకింపితముకాదు' అని చెప్పెను.

ఆ త్మ క థ

నేను సమ్మతించితిని. నా భార్యయు పిల్లలును ఒడుదొడుకు లేకుండ రుస్తుంజీ నేటుగారి యిల్లుచేరిరి. నేను కృష్ణునికడ సెలవునంది లాటనుగారితో ఓడదిగితిని. రుస్తుంజీ నేటుగారియిల్లించుమించు రెండుమెట్లు.

మే మాడనుండి దిగఁగనే కొందఱు దొరపిల్లలు 'గాంధీ గాంధీ' యని కేక లిడుచు చప్పట్లులు చఱవఁదొడఁగిరి. అయిదాఱుగురు మూగి 'గాంధీ గాంధీ' యని బిగ్గఱగా ఆర్వఁ దొడఁగిరి. లాటనుగారు గుంపె క్కున అగునేమో యని అనుకొని ఒక రిక్వావానిని ఎలుగెత్తి పిలిచిరి. రిక్వా యెక్కుట నా కిష్టముకాదు. రిక్వా నెక్కుచో ఇదియ మొదలు. తాని పిల్ల లెక్కనిత్తురా? వారు చంపుదుమని రిక్వావానిని బెదరింపఁగా వాఁడు పాటిపోయెను.

మేము ముందుకు నడిచుచుండ గుంపు పెరుఁగుచుండెను. మఱి నడవ సందు లేదు. మనిముందు నన్నును, లాటనుగారిని విడఁదీసిరి. పిదప న్నాపైని రాలను, క్రుల్లిన గ్రుడ్లను వర్షింపఁదొడఁగిరి. ఎవఁడో నాతల పాగ నెగురఁగొట్టెను. నన్ను ఎడపెడఁగొట్టిరి. క్రిందఁ బడఁద్రోసిరి.

నాకు స్మృతి తిప్పెను. దాపుననున్న యింటిచువ్వలఁ బట్టుకొని అనుకొని నిలువబడితిని. అటులు నిలువఁబడుటకును అసంభవ మాయెను. ఇంకను దెబ్బలు తగులుచునే యుండెను.

ఇంతలో అచటికి పోలీసు నూపరింటెండెంటుగారి భార్య హఠాత్తుగా వచ్చెను. ఆమె నన్నెఱుఁగును. ఆదైర్యవతి నన్ను జూచి ఆమె నా కడ నిలువఁబడెను. అపు డెండ లేకున్నను గొడుగు విప్పి నా పయిఁబట్టెను. తీన గుంపు కొంచె మాఁగెను. ఇటుమీద నన్ను గొట్టఁదలఁచిన యెడల ఆ మిసెస్ అలెగ్జాండరుకు తగులక పీలు లేదు.

ఈ నడుమ ఎవడో యొక భారతీయుఁడు పోలీసు తాజాకు పరుగెత్తెను. పోలీసు నూపరింఁటెండెంటు నా సంగతుఁడమునకు కొందరు పోలీసులను బంపెను. వారు తఱిలో దిగిరి. మా దారిలోనే పోలీసుతాజా కలదు. నన్ను తాజాలో ఆశ్రయముపొందుమని నూపరింఁటెండెంటునెను. నేనియ్యకొనక 'వారి తప్పు వారికి తెలిసినంతనే వారే యూరకుండుదురు. వారికి న్యాయబుద్ధి కలుగఁగలదని నాకు విశ్వాసమున్న' దని కృతజ్ఞతతో బదులాడితిని.

పోలీసువారి కాఫుదారివలన మఱి హానికలుగక రుస్తుంజీగారి యింటక్షేమముగా విడిసితిని. నాకు పృథ్వుమున పెద్ద దెబ్బలు తగిలెను. ఒకచోట మాత్రమే పెద్దగాయమాయెను. ఓడవైద్యులు దాదీ బర్ జోరుగారు ఆచట నుండిరి. వారు నాకు ఓపికతో రెస్సగా పరిచర్య చేసిరి.

లోపల శాంతిగనే యుండెను. కాని యింటి వెలుపల తెల్ల వారు గిట్టివైచిరి. చీకటులతో రాత్రి వచ్చెను. 'గాంధీని మా కప్ప గింపు'డని గోల బయలుదేరెను. పోలీసు నూపరింఁటెండెంటు అరె గాండరుగారు సమయము కనిపట్టి అచటికి వచ్చి గుంపులో నెవ్వరిని భయపెట్టక వారి నందఱును తలా యొకమాటతో చక్కిలిగిలి పెట్టుచు ఆఁపుచుండెను.

అయినను అతఁడు చింతాముక్తుఁడుకాలేదు. అతఁడు ఇటులు కబు రంపెను: 'నీవు నీ మిత్రుని ధనప్రాణములను, గృహమును, మఱి నీపెండ్లాము పిల్లలను దక్కించుకొనఁ దలఁతువేని మాఱువేసముతో ఈ యిల్లు విడిచి పోగోరెదను'. ఒకనాఁడే పరస్పర విరుద్ధములయిన రెండు సీతులు నాకు తటస్థించెను. ప్రాణభయము కేవల కల్పిత మను

ఆ త్మ క థ

కొని లాటసుగారు నన్ను బహిరంగముగా రమ్మనిరి; దానికి నేనియ్యకొంటిని. ఇది ప్రాణభయము కనుల యెదుట కానిపించుచుండఁగా మఱియొక మిత్రుఁడు దానికి వ్యతిరేకముగ సలహా యిచ్చెను; దీనికిని నేనియ్యకొంటిని. నాప్రాణము లపాయమున నున్నవను భయముచేఁగాని, మిత్రుని కపాయమును భయమునఁగాని, నా యాలు బిడ్డలకు హాని యను భయమునఁగాని నే నిటు లొనర్చితినని ఎవరు చెప్పగలరు? మొదట నేను గుంపు నెదుర్కొనుటయు, ధైర్యముతో ఓడదిగి పిదప మాటు వేషముతో దాటుటయు నీ రెండును ఒప్పదములేయని యెవరు నిశ్చయింపఁగలరు? అయితే గతవిషయముల యోగ్యతలు నిర్ణయించుట పనిలేనిపని. ఈ విషయము లవగతము చేసికొని వీనిలో నేర్చికొనవలసిన దేమేని నున్న నేర్చుకొనుటమాత్రమే వీని ప్రయోజనము. ఒకా నొకఁడు ఒకా నొక సమయమున ఎటులు ప్రవర్తించునో చెప్ప దుశ్చకము. ఈ రీతిగా మనుష్యుని బాహ్యచారమువలన మాత్రము గుణమును నిగమనముచేయుట అసమగ్రమును, అవ్యాప్తికమును అగు నని మనము తెలియఁగలము.

అది యటుండె. పలాయన త్వరలో బాధ మఱచితిని. నల్ల పోలీసు వేషము వేసితిని. తెల్లపై నెచటను దెబ్బలు తగులకుండునని యూహించి ఇత్తడి సిబ్బినిడుకొని దానిపై మదరాసు-ఉత్తరీయమును పొగగాచుట్టి బయలుదేరితిని. నాతోఁగూడ నిరువురు గూఢచారులు కలరు. అం దొకఁడు భారతీయ వర్తకుని వేషమువేసెను. లేక భారతీయునివలె నుండుటకు మోమున రంగు పూసికొనె నందము. రెండవ యతఁడే వేషము వేసెనో గుర్తుచాలదు. ప్రక్కసందునబడి ఒక దుకాణము చేరుకొంటిమి. అందలి గిడ్డంగిలో పేర్వఁబడిన బస్తాలనుండి దారిచేసికొని వెల్లి దుకాణపు ద్వారము దాటి గుంపులకు బయటఁ

బడిపోతిమి. వీధితుద నా కొఱకు బండి వేచియుండెను. అందెక్కి అలెగొండరుగారు కొంచెము కాలము వెనుక నా కాశ్రయముమాసిన పోలీసు స్టేషనుకే బండిని పట్టించితిమి. నేను నూపరిం బెండెంటుకును గూఢచారులకును వందనము లర్పించితిని.

ఒకపంక నేనీటులు తప్పించుకొని పోవుచుండఁగా మఱియొక పంక అలెగొండరుగారు

‘పదపద గాంధీని పట్టాక వద్దాం

పెద చింత కొమ్మాకు వేలాడ దీద్దాం’

అని పాటపాడుచు మూఁక సంతయు నవ్వులచే నిలువఁబెట్టియుంచిరి.

నేను పోలీసు స్టేషనుకు సురక్షితముగ చేరితి నని విన్నంతనే నూపరిం బెండెంటు గుంపులో ఈ సంగతి బయటపెట్టి ‘మీ లేడి ప్రక్కదుకాణమునుండి దూసినది. మీ రంద టీక నిండ్లకుఁబోవుట మంచిది’ అనెను. గుంపునఁ గొందఱు కోపించిరి; కొందఱు నవ్విరి చాలమంది యీ మాట నమ్మలేదు.

‘అటులగుచో మీలో కొందఱు లోనికివెళ్లి చూచికొనుఁడు. లోపల గాంధీ ఉన్నయెడల మీ కప్పగింతును. లేనిచో మీ రంద తొవరిదారిని వారు మీ మీ యిండ్లకుఁ బొండు! రుస్తుంజీగారి యిల్లు పాడుచేయవలయు ననిగాని గాంధీగారి పెండ్లాము బిడ్డలకు హాని చేయవలయు ననిగాని మీ కుద్దేశము లేదని వాకు నమ్మకమని నూపరిం బెండెం బునెను.

మూఁక తమ ప్రతినిధులను లోనికిఁ బంపెను. ప్రతినిధులు మూఁకకు ఆశ లుడుగు సమాచారము వినిపించిరి. చాలమంది నూపరిం

ఆ త్మ క థ

తొండెంటు అల్లెగొండరుగారి సమయజ్ఞతకును చాతుర్యమునకును మెచ్చుకొనిరి. మఱికొండలు లోలోపల కోపించుచు కుందుచుఁ జనిరి.

స్వర్గీయులగు చేంబర్లేనుగారు గాంధీని కొట్టినవారిని శిక్షింప వలసినదని నేటాలు గవర్న మెంటువారికి తంఱినిచ్చిరి. ఎస్కాంబిగారు నన్ను పిలువఁబంచిరి; నాకు తగిలిన దెబ్బలకు వగచిరి. ‘నా మాట నమ్ముఁడు! మీ వెండ్రుక కేని హాని కలుగుచో నేను సహింపఁజాలను. లాటనుగారు చెప్పిన చొప్పునఁ జేయుటకు మీకు స్వాతంత్ర్యము కలదు కాని నా సందేశము ననుసరించినచో ఈ దుఃఖిలుటన పాపగఁ దీది కాదు. ఘాతకులను మీరు గుర్తించునెడల వారిని ముందు పట్టు కొని శిక్షించు నేర్పాటు చేయుదును. చేంబర్లేనుగారు గూడ ఇటులే తంఱినిచ్చిరి’ అని పలికిరి.

‘ఎవరిమీఁదను కేసుపెట్టుట నాకు గిట్టదు. ఆ గుంపులో ఒకరి నిద్రఱును గుర్తు పట్టఁగలనుకాని వారిని శిక్షించినచో నాకేమిమేలు? ఇంతియకాక వారిని నేను దోషులనను. నేటాలు తెల్లవారినిగుఱించి హిందూదేశమున నేను గోరంతలు కొండంతలుచేసి నోటికి వచ్చినటు లెల్ల తెగడితినని వారి కెవరో నమ్మఁ జెప్పిరి. ఆ నమ్మికచే వారు కినుక బూనుటలో తప్పేమి? మీ నాయకులును, - కోపింపకుఁడు! - మీరును నిందులు. లోకులను యథాన్యాయము ప్రవర్తింపజేయ వలయువారు మీరు. అట్టి మీరో రూటరు మాట పాటించితిరి. నేను కల్పించియుండునని మీ రనుకొంటిరి. నే నెవరిని శిక్షింపజేయ నెంచను. సత్యము లోకమున కెపుడు ప్రకట మగునో అపుడే వారు తమ దుష్కృతికి వగతురు.’ అని నేనంటిని.

‘అటులే ఆ మాటలే వ్రాసి యీగలరా?’ యని ఎస్కాంటిగా రడిగిరి. ‘అమాటలే నేను చేంబర్ లేనుగారికి తంలిసీయవలసియన్నాను. తొందరపడి యేమాటయు వ్రాసి యీగోరను. లాటనుగారి తోడను, తదితర మిత్రులతోడను సంప్రతించి యేది యుచితమో దానిని చేయుఁ డు. మీరు ఘాతకులపై కేసుపెట్టుకున్నచో అందఱును ఉపశాంతులఁ జేయుటలో నాకు బలము చేకూఱుటయేకాక మీప్రతిష్ఠయు సుప్ర తిష్ఠితుమగునని నే నంగీకరింతును.’

‘ఈ సంబంధమున నే నన్నమాటయే నిశ్చప్రచయము. మీ కడకు రాకముందే ఇది సునిశ్చితము. నన్ను గొట్టినవారిపై కేసుపెట్టుట నా మతముకాదు. ఈ క్షణము నేను వ్రాసి యిత్తును.’ అని నేను ఆవశ్యక మైన పత్రమును వ్రాసి యిచ్చితిని.

శాంతి

ఈ ముట్టడి జరిగిన రెణ్ణాళ్ల పిదప నేను ఎస్కాంబిగారిని కలియువతికు. పోలీసు స్టేషనులోనే ఉంటిని. నా రక్షణమునకుగాను నాతో ఇద్దఱు పోలీసు లుండిరి. కాని నేను ఎస్కాంబిగారి కడకుఁ బోవునాఁటికి పోలీసు కాఁపలాతో పని లేకుండఁ బోయెను.

నే నోడ దిగిననాఁడు అనఁగా పచ్చజెండా దింపిననాఁడు నేటాత్ అడ్వర్టైజరు పత్రికా ప్రతినిధి వడివడిగా నన్ను గలిసికొనెను. ఇతఁడు నన్ను నేక ప్రశ్నలడిగెను. అడిగిన ప్రతిప్రశ్నకు సంపూర్ణముగా నేను సమాధానములు చెప్పితిని. సర్ ఫిరోజుషాహగారి మేలి సలహావలన హిందూదేశమున అచ్చొత్తింపక యేయుపన్యాసమును నేను చదువలేదు. ఈయుపన్యాసములును, ఇతరసంభాషణముల సంగ్రహమును నా కడఁ గలవు. వానినన్నిటిని నే నితని కొసగి 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇదివఱకు లేజము కల మాటలలో నా చెప్పియుండని మాట యొక్కటియు హిందూదేశమున చెప్పియుండలేదని ఋజువు చేసితిని. కుర్రేండ్ నాదరీ యొడలలో యాత్రికులను రావించుటలో నా చేయి యేమియు లేదనియు స్పష్టపఱచితిని. ఇందు పలువురు నేటాలుకు ప్రాత్ర కాఁపులు. మిగిలినవారు నేటాలులో ఆగరు, మఱి బ్రాహ్మణులు పోవుదురు. ఆసమయమున నేటాలన పని లేక్కువ. బ్రాహ్మణులులో పనిపాట లేక్కునగా సాగుచుండెను. ఆయము బాగుగా దొరకుచుం

చుండెను. ఈ కారణమున భారతీయులలో పలువురు అచటికి వెళ్లుటకే ఇచ్చపడుచుండిరి.

ప్రతికాప్రతినిధితో నా కావించిన ప్రసంగము యొక్కయు, నన్ను కొట్టినవారిపై నేను కేసుపెట్టకుండుటయొక్కయు ప్రభావము నలన తెల్లవా రందఱు తలలు వంచికొనిరి. ప్రతికలు నన్ను నిర్దోషినిగా సమర్థించి గుంపుల అల్లరిని నిందించెను. తుద కీరీతిగా ఈ ఘటన వలన నాకు లాభమే కలిగెను. నాకు లాభమనఁగా ప్రకృతకార్యము నకు లాభము. దీనివలన భారతీయుల ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. నా మార్గము సుగమ మాయెను.

మూఱ్ఱాలుగు నాళ్లకు నే నింటికిఁ జనితిని. కొలఁది నాళ్లలోనే నా పనిపాటలు చూచుకొనఁ దొడఁగితిని. ఈ ఘటనవలన నా వికాలత పనియు పెరిఁగెను.

కాని ఒకదెస భారతీయులప్రతిష్ఠ పెరిగినటులే ఒకదెస వీరిని గుఱించి ద్వేషమును పెరిఁగెను. భారతీయుఁడు పారువశాలి అని తెల్లవారికి తెలిసినచ్చెను కావున భారతీయుఁడనిన భయమును ప్రబలెను. నేటాలు లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో రెండు చట్టములు ప్యాసు అయెను. ఇవి భారతీయులకు కష్టముకలిగించునవి. ఒకటి వర్తకుల వ్యాపారములకు హానికలిగించును. రెండవది వలస వచ్చువారికి హానికలిగించును. వోల్ట కొరియకు మే మొనర్చిన ఆందోళనము దైవవశమున ఇటులు ఫలించెను : 'భారతీయులకు వ్యతిరేకముగా, అనఁగా భారతీయుఁ డయినంతమాత్రమున వానిపై ఏ లాయును సృజింప వలనుపడదు!' అని, దీని అర్థమేమనఁగా 'లాలో జాతిభేదమని, వర్ణ భేదమని యుండరాదు' అని. ఈ కారణములచే పూర్వోక్తములగు

ఆత్మకథ

రెండు చట్టములలోను ఉపయోగింపబడిన భాష పైకిమాత్రము అందఱును చెందునటులుగా కూర్చబడినను; కాని దాని లోపలి ఉద్దేశము భారతీయుల హక్కును కుంచించుటయే.

ఈచట్టములు నా పనిని పెంచెను. మఱియు భారతీయులను చారి విధిపై నెక్కువ మెలకువగా ఉంచెను. ఏ భారతీయుఁడును ఈ చట్టముల యర్థ మెఱుంగకుండ నుండరాదని వానిని అన్నిభాషల లోనికిని అనువదించితిమి. నీమహాకు అగ్రీ లిచ్చుకొంటిమి. కాని చట్టములు మంజూరయిపోయెను.

సార్వజనిక కార్యములతోనే నా పని సరి. మనసుఖిలాలు నాజరుగారు సేటాలులో నుండిరని చెప్పియుంటిని. వారు మా యింట నుండవచ్చిరి. వా రా పనుల నెక్కువగా చూచుచుండుటవలన నా భారము కొంత తగ్గెను.

నేనచట లేని తఱిలో ఆవంజీ మియాఖానుగారు తమ విధిని చక్కగా నిర్వహించిరి. వీరున్న తఱిలో సభ్యులసంఖ్య యినుమడించెను. కాంగ్రెసు మూలధనము ఇంచుమించు వేయిపానులు హెచ్చెను. యాత్రికుల ఆవరోధమును, ఈ చట్టములను, పురస్కరించుకొని ఎక్కువ ధనము సమకూర్చు నిశ్చయించితిని. దానికి ఫలముగా ఇంచుమించు ౫౦౦౦ పానులు సమకూరెను. కాంగ్రెసు కోశమునకు స్థాయిత్వము చేకూర్చుచో దానితో కొంత ఆస్తిని కొని దాని ఆయముతో కాంగ్రెసును ఆర్థికదృష్టిలో చింతయు చీకఁగఁజేయునట్లు నడపుచున్నది నాకు లోభము కలిగెను. సార్వజనికమగు సంస్థను నడపుట నా కిదియ మొదటి అనుభవము. నా యీ యుద్దేశమును నా తోడిసభ్యుల యెదుట నుంచితిని. వారు ఇయ్యకొనిరి.

గొంత ఆస్తి కొంటిమి. అద్దెకిచ్చితిమి. దానితో కాంగ్రెసు వ్యయము సరిపోవుచుండెను. ఇందులకు తగిన ధర్మకర్తల సేవ్యతీచితిమి. అయ్యి సేటికిని గలదు. కాని అది అంతఃకలహములకు మూలమయిపోయెను. దాని యద్దె కోర్టులో జమకట్టబడుచున్నది.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడిచిపెట్టిన తరువాత ఈ దుఃఖిని బయలుదేఱెను. కాని సార్వజనికసంస్థలకు మూలధన మంచుటను గుఱించిన అభిప్రాయములు మార్పునొందెనవి. నేనచట నుండగానే చాల సార్వజనిక సంస్థలను స్థాపించుట, వీనిని నడుపుట, వీనికి పూటగా ఉండుట, ఈయనుభవములవలన ఏ సార్వజనికసంస్థకును మూలధనము చేకూర్చు ప్రయత్నము కూడదని నా దృఢ నిర్ణయము. ఏలనగా దీనియందు నైతికమగు అభోగితికి బీజములున్నవి.

సార్వజనికసంస్థ యనగా సర్వజనుల యనుమతితోడను, సర్వ జనుల ధనముతోడను నడుపఁబడు సంస్థ. దానికి లోకుల సాయ మెప్పుడు లేకుండఁబోవునో అది జీవించియుండుట కధికారము లేనిదన్నమాట. మూలధనముచే నడపఁబడు సంస్థలు లోకుల అభిప్రాయములకంటె స్వతంత్రముగను, మఱియు పలుమాఱులు లోకాభిప్రాయములకు విపరీతముగఁగూడను నడుచును. మన దేశమున నిట్టివి ప్రతిపదమునను మనము చూచుచున్నాము. ధార్మికసంస్థలపేర బరగుచున్న పలు సంస్థలకు లెక్కయు డొక్కయులేదు. ధర్మకర్తలే వాని కధికారు లగుచున్నారు. వారెవరికిని ఉత్తరవాదులు కానంత అధికారమును చలాయించుచున్నారు. ఈసంస్థలు ప్రకృతివలె వానియంతట నవి పెరుగవలయునని నామతము. ఏ సంస్థలకు లోకులు సాయముచేయు సంసిద్ధులు కాఁగో వానికి సార్వజనికసంస్థలను పేరితో నిలిచియుండ నధికారము

ఆ త్మ క థ

లేదు. ఏదేని సంస్థయొక్క లోకస్రియత్వమునకును, దాని ధర్మకర్తల యోగ్యతకును దాని వార్షికచందాపట్టికయే ఒరగల్గు. ప్రతి సంస్థయు తన నీయుఁజిపిరాత గీచి చూచికొనుఁగాక!

దీని కారణము దుగర్థము చెప్పకుండుగుఁగాక! కాశ్వత భవనములు లేనిచో నడుపుటకు వీలు లేని సంస్థలఁగూర్చి నేఁ జెప్పట లేదు. నేఁ జెప్పఁదలచిన దేమనఁగా: ప్రతివత్సరము ఇచ్చాపూర్వకముగావచ్చు చందాలతో వార్షిక వ్యయమును గడఁపవలయును.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహసమయమున ఈ నా పయి ఉద్దేశములు దృఢపడినవి. లక్షల తరబడి వ్యయ మనసరమైయుండినను మూలధనము మాట లేకయే ఆరుసంవత్సరములు ఆ మహాసమరము జరిగెను. చందాలు రానిచో లేపటి గతి యేమగునో అనుకొనిన రోజులు నాకు గుర్తున్నవి. కాని భవిష్యద్విషయములను ఇచటఁ జెప్పను. ఈ పై అభిప్రాయము ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందు విశేషము కాఁగలదు.

పిల్లల చదువు

౧౮౯౭ సంవత్సరము జనవరిలో డర్బనులో దిగునవుడు నాతో మావురు పిల్లలుండిరి. ఒకడు నా మేనల్లుడు, పదేండ్లవాడు. మిగిలిన యిరువురు నా కుమారులు. పెద్దవానికి తొమ్మిదేండ్లు; చిన్నవాని కైదేండ్లు. వీరికి చదువెట్లు?

నా పిల్లలను తెల్లవారి బడికి పంపఁగలముగాని అది కేవలము మెహనతు. నా పిల్లలకు మాత్రమే ఆ పీలు దొరకును. ఇతర భారతీయ బాలకుల కందు అనకాశము లేదు. భారతీయబాలరకు మిషనువారు పెట్టిన బడులున్నవి కాని అందలి శిక్షాదీక్షలు బాగుండమి నే నటకుఁ బంపఁదలచుకొనలేదు. మఱియు గుజరాతీభాషలో బోధన మెట్లులు వీలగును? ఇంగ్లీషుభాషలో వీలగును. బహు ప్రయాసమున వచ్చియు రాని అజ్ఞానమునఁగాని హిందీనిగాని, వీలగును. నేను దీనిని, మఱి యిత రాంతరాయములను అతిక్రమింప లేకపోతిని.

పిల్లలకు విద్య చెప్ప కొంచెమో గొప్పయో నేనే ప్రయత్నించుచుంటిని. కాని అదియు నియమముగా సాగలేదు. నా కనుమూలుఁడైన గుజరాతీ శిక్షకుఁ డెవఁడును దొరకలేదు.

నా కేమియు తోఁపలేదు. ‘నా ఉద్దేశముల ననుసరించి పిల్లలకు విద్యగలప నాంగ్లేయభాషా శిక్షకుఁ డొకఁడు కావలయు’నని ప్రతికలలో ఒక ప్రకటన చేసితిని. ఈ యుపాధ్యాయుఁడు నియమముగా చెప్పుననియు, తీటిక యయినపుడు నేను కొంత చెప్పుదుననియు,

ఆ త్మ క థ

ఇటులు కాలము గడపునమనియు నే ననుకొంటిని. నెలకు ఏడు పానుల జీతముమీఁద ఒక తెల్ల యామె కుదిరెను. ఈ రీతిగా ఎటులో ఒకటులు పని జరుగుచుండెను.

నేను బాలురతో గుజరాతీనే వ్యవహరించుచుంటిని. దీన వారికి కొంచెము గుజరాతీ జ్ఞాన మలవడెను. వారిని క్రమమృత నిండి యాకు పంపుట నా కిష్టములేదు. ఏలన చిన్న పిల్లలను తెలిదండ్రులకు దూరముగా నుంచరాదని నాటికే నేను తెలిసికొంటిని.

మంచి యేర్పాటుగల విద్యావంతుల యిండ్లలో పిల్లలకు విద్య అప్రయత్నముగా అభినటులు చాత్రాలయములలో (హోస్టలు) అబ్బదు. కావుననే వారు చాలకాలము నాకడనే యుండిరి. నా మేనల్లని, పెద్దకుమారుని, కొన్ని నెలలపాటు హిందూదేశమున వసతి గృహములుగల బళ్లకు పంపితినిగాని మరల వారిని వెంటనే తీసికొని వచ్చితిని. పిదప నా జ్యేష్ఠపుత్రుడు వయసు వచ్చినతరువాత తనంతట నన్ను విడనాడి అహమ్మదాబాదు హైస్కూలులో చదువదలంచి దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నిర్గమించెను. నా మేనల్లుడు నా చెప్పగల దానితోమాత్రమే తృప్తిపడి యున్నటులు గుఱుతు. దౌర్భాగ్య వశమున, అతఁడు కొన్నాళ్లు జబ్బుపడి నవయావనమునే ఈ లోక మువిడిచిపెట్టెను. మిగిలిన నా మూపురు పిల్లలను ఎన్నఁడు బడికిపో లేదు. సత్యాగ్రహసయమున నేను స్థాపించిన పాఠశాలయందు మాత్రమే వారు నియమముగా కొంచెము చదువుకొనిరి.

నా యీ ప్రయోగము లన్నియు ఆపూర్ణములు. వారికి బోధిం పవలసినంత సయము నా స్వాధీనమున నుండెడిదికాదు. ఈ కారణమువలనను, మఱి అనివార్యమైన యితరారతంకముల వలనను నేను వారికి

భాషాజ్ఞానము బాగుగా కలిగింపలేకపోతిని. ఈ విషయమున వారి యవజ్ఞకు నేనుకొంచుమో గొప్ప గుఱియగుచున్నాను. ఎటులనఁగా: ఎపుడేని వారికొక ది. యే. గాని, యమ్. యే. గాని, తుదకు ఒక మె ట్రిక్యులేటుగాని కానిపించుచో నపుడు వారు 'అయ్యో! మేముకూడ ఇటులు కాకపోతిమే' అని అనుకొనుచున్నట్లుందురు.

ఇటులు వారనుకొనినను తలిదండ్రుల సహవాసబలమున గలుగు అనుభవజ్ఞానము వీరికిఁ గలిగెను. స్వతంత్రతాపదార్థపాఠము వీరి కభ్యస్తమాయెనని నా యభిప్రాయము. వీరి యభిరుచి ననుసరించి స్కూలునకే పంపించియుంచునేని ఇది యంతయు వారికి లభించెడిదికాదు. మఱియు నేను వీరిని సీమకుఁ బంపిగాని లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉంచిగాని కృత్రిమ శిక్షను బడయఁజేయుదునేని వీరియెడల నేనిపు డున్నంత నిశ్చింతఁడనై యుండి యుండను. మఱియు వారును నేటి ఋజుజీవితమును, త్యాగమును నేర్వఁజాలకపోయి యుందురు. ఇంతియ కాక తెచ్చిపెట్టుకొనిన వారి యునికిమనుషులు నాదేశకారాధనమున కును బాధకములయ్యెడివి.

ఈ కారణమున నే ననుకొన్నంతయు, వా రనుకొన్నంతయు భాషాజ్ఞానమును నేను వారి కలవఱుపకున్నను గతకాలమును విచారించి చూచినచో నేను వీరియెడల నాధర్మమును నా శక్తికొలఁది పాలింప లేదని అనుకొనను. మఱియు ఆవిషయమున నాకు పశ్చాత్తాపమును లేదు. ఇంతియ కాక నేడు నా జ్యేష్ఠ కుమారునిలో చింత్యములగు ఏదోషములు నేను చూచుచున్నానో అవి అశిక్షితములును, అమూర్తములును అగు నా ప్రథమజీవితాంశముల ప్రతిధ్వనులని మాటికి మాటికి నేను గ్రహించుచున్నాను. ఆ నా ప్రథమ జీవితకాల మొకమాదిరి మూర్ఖకాలము, మఱియు వైభవకాలము నయియుండెను. అప్పటి

ఆత్మకథ

యతని యెదురు ననుసరించి అది అటుచంటిది కాదని అతని యూహ. ప్రత్యుత్తర అదియే నా శీవితమున రాజమార్గమనియు, తరువాత నాకు కలిగిన మార్పునియు వివేకమును పేరిటనొప్పు విమోచనములనఁ గలిగినవనియు నతని విశ్వాసము. నా ప్రథమశీవితమే రాజమార్గ మనియు అదియే సురక్షితమనియు తరువాత కలిగిన పరివర్తనము నూత్నభిమానకృతము, అజ్ఞానచిహ్నముననియు అతఁడేల అనుకొన రాదు? 'నీ కుమారులు బారిష్టరు మొదలగు పదవి నందుచో నేమి ప్రమాదము? వారి రెక్కలు విఱుగఁగొట్టుట యేటి అధికారము? వారిని వారి యిష్టానుసారము పోషింపక ఇటులు అడ్డునొప్పుట యేటి పని?' అని యిటులు కొందఱు మిత్రులు నాతో వాదించిరి.

కాని యీ ప్రశ్నలలో విశేష మేమియు నా కగపడుట లేదు. నా కశీకవిద్యార్థి సంగతి తెలియును. ఇతర బాలకుల విషయమునఁ గూడ నాపద్ధతిని ప్రయోగించి చూచితిని, లేక అంగులకు సాయ పడితిని. దాని ఫలమును గ్రహించితిని; ఆ బాలురును, నా బాలురును నేఁడొక యీశులోనే ఉన్నారు. వారు మానవతత్వమున నా కొడుకుఁ గుర్రల కక్కునకారు. ఇంతియకాక వారికడ నా కుమారులు అభ్యసించ వలసిన దేమియు నుండవనుకొందును.

అయితే యీ నా ప్రయోగముల పరమ ప్రయోజనమును నుటించి భరివ్యతకాలమున నిర్ణయింప వీలగును. మనుష్యజాతి యభివృద్ధిని పరిశీలించు శోధకుఁడు గృహశిక్షకును స్కూలు-శిక్షకును గల భేదమును, తిరిదండ్రుల శీవితమునఁ గలుగు పరివర్తనము బాలురపై పెట్టి పని చేయునో ఆ విషయమును కొంచెము కొంచెము గమనించుటకే ఈ సంగతి నిదట చర్చింప నుద్దేశించితిని.

ఇదియుగాక ఈ ప్రకరణమునకు మఱియొక ఉద్దేశము గలదు. సత్యారాధకుడే యెల్లవఱకు సత్యారాధనము చేయఁగలుగునో అనున దొకటి. స్వతంత్రతాదేవి నుపాసించువానికి ఆ దేవి యెంత బలి కోరునో దాని బలుపులు యొకటి. నే నాత్మగౌరవమును వీటిఁబుచ్చి యితరబాలుర కలభ్యమయిన విద్యను నా బాలురకు చెప్పించి తృప్తిపడి యుండునేని వారికి వాద్యము జ్ఞానము తప్పక కలుగఁజేసి యుండునుగాని దానికి బదులు స్వాతంత్ర్యమందును, అత్మగౌరవమునందును వారికి నేడు కలిగిన యీ ప్రవేశ మపుడు కలిగియుండెడిది కాదు. స్వాతంత్ర్య పాండిత్యములలో నేది గొప్ప? అని ఆరా వచ్చినపుడు పాండిత్యము కన్న స్వాతంత్ర్యమువేయిరెట్లు మిన్నయని యెవరనరు?

౧౮౨౦ సంవత్సరమున నేను స్వతంత్రతా ఘాతకములగు మూర్ఖ శిల్లను కాలేజిలను విడిచిపెట్టుడని బాలుర నుద్బోధించితిని. మఱియు అక్షరజ్ఞానముకొఱకు బందములతో గులాములై పడియుండుటకన్న స్వాతంత్ర్యముకొఱకు నిరక్షరులై యుండి దారిలోని రాలను బగులఁ గొట్టి బ్రతుకుటయే మేలని చెప్పియుంటిని. వారి కిప్పుడు నా యుద్దేశ మిండుమిండు తెలియనగును.

సేవా భావము

నా ఉద్యోగము బాగుగనే గిట్టుచున్నది. కాని దాన నాకు సంతసము లేదు. జీవక నింకను ఋజువు చేయవలయు ననియు నా తోడివారలకు కొంచెమైనను శారీరక సేవ చేయవలయు ననియు నా మానసమున మధన జరుగుచుండెను.

ఆ సమయమున మాయింటికొక కువ్వరోగి వచ్చెను. అన్నము పెట్టి పంపివేయ నిష్టము కాలేదు. అతని నొకగదిలో నుంచి పుండ్లు కడిగి కట్టుకట్టి శుశ్రూషించితిని.

కాని యిటు రెన్నో దినములు సాగ వీలు కాలేదు. ఎల్లపు డితని నింటనుంచుకొను శక్తిలేదు; ఇచ్చాబలమును లేదు. కావున గిరి మిటియాలకు సర్కారువారు పెట్టిన ఆసుపత్రికి ఇతనిని పంపితిని.

కాని దీనిచే నాకు తృప్తి కలుగలేదు. ఎల్లపుడును చేయదగిన శుశ్రూషాకార్య మేదయిన దొరకుచో సెంత బాగుండు నని ఆశపడు చుండువాడను. డాక్టరు బూత్ గారు సెయింటు వీయిడాన్స్ మిషన్ కు అధికారులు. ఎవరు పచ్చినను ఎల్లపుడును వీరు ఊరక మందు లిచ్చుచుందురు. వీరు కడు మంచివారు. వీరి హృదయము స్నేహపూర్ణము. డాక్టరు బూత్ గారి యాధిపత్యమున పారసీ రుస్తుంజీగారి ధర్మమున ఒక ఆసుపత్రి పెట్టబడెను. ఇందు 'నర్సు' పని చేయుటకు నాకు ప్రబలమగు నిచ్చకలిగెను. ఇందు ఒకగంటమొదలు రెండుగంటల వఱకు మందు లిచ్చు పని కలదు. ఇందులకు డబ్బు పుచ్చుకొనకుండ

౬ నేవాభావము

పనిచేయఁగల స్వచ్ఛందనేవకుఁడు కావలసి వచ్చెను. నే నీపని చేయుట కును, ఇంత సమయము నా పనిలోనుండి ఎటులో అవకాశము కలుగఁ జేసికొనుటకును నిశ్చయించితిని. ఆఫీసులో కూర్చుండి సలహాలిచ్చుట, దస్తావేజులకు ముసాయిదా చెప్పట, జగడములు పరిష్కరించుట ఇవి నాటి నావకాలకు పనులు. నాకు మేస్త్రీలుకోర్టులోఁ గూడ పనులుండెడివి కాని అవి యంత వివాదాస్పదములు కావు. ఈ కేసులలో నాకు ఖానుగారు సాయము చేయుచుండువారు. వీరు నాతో దక్షిణ ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. మా యింటనే యుండిరి. వీరి యీ సాయమున ఈ చిన్ని ఆసుపత్రిలో నేను పనిచేయ సమయము చిక్కెను.

అచట దైనందినము ప్రాద్దుటిపూటలందు పని. రాక పోకల కును, అచట పని చేయుటకును ఇంచు మించు రెండు గంటలు పట్టెడిది. ఈ పనివలన నా మనస్సునకు కొంచెము శాంతి కలిగెను. రోగుల రోగములును బాధలును అడిగి డాక్టరుకు తెలుపుట, డాక్టరు చెప్పిన మందును తయారు చేసి రోగుల కిచ్చుట ఇది నా పని. దీని వలన రోగపీడితులయిన హిందూసానీయులతో మంచి పరిచయము కలిగెను. వీరిలో నెక్కువమంది అఅవవారు, తెలుఁగువారు, బొత్తరాహులును అగు గిరిమిటియాలు.

ఈ వైద్య ప్రవేశము నాకు తరువాత చాల నుపయోగించెను. బోయరు యుద్ధ సమయమున దెబ్బలు తినినవారికిని రోగులకును ఉపచరింప నీనేవ చాల నుపకరించెను.

పిల్లలను పెంచి పెద్దచేయు టెట్లును సమస్య యెల్లప్పుడు నా యెదుట నుండెడిది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కిరువురు కుమారులు కలిగిరి. వారిని సాకుటకు నాకాసుపత్రిలో కలిగిన అనుభవ ముపయోగించెను. నా స్వతంత్ర స్వభావము నా కెపుడును కష్టముకలిగించెడిది; ఇప్పటికిని

ఆ త్మ క థ

కలిగించుచున్నది. నాభార్య ప్రసవము కాస్త్రీయముగా జరుగవలయునని మా దంపతుల మనుకొంటిమి. ఇందులకు డాక్టరుగాని, నర్సుగాని యుండవలయును. కాని డాక్టరుగాని, దాయిగాని సరియగు వేళకు వచ్చుట పడనిచో మా పని యేమి కావలయును? దాయి మనదేశముది కావలయును. చదువుకొనిన మంత్రసాని హిందూదేశముననే దొరకనపుడిక దక్షిణాఫ్రికా మాట చెప్పవలెనా? ఇందులకని నేను సుఖిప్రసవమును గుఱించి చదువుకొంటిని. డాక్టరు త్రిభువన దాసుగారు రచించిన 'మానే శిఖావణి*' అను పుస్తకము పఠించితిని. దీని ననుసరించియు నా కితరత్రక కలిగిన అనుభవము తోడను యిరువురు పిల్లలకు లాలన పాలనములు నేనే చేసితిని. రెండుమాఱులును మంత్రసానుల సాయము పడసితిని గాని యొక్కొకపరి రెండమాసములకన్న నెక్కువ కాదు. వారి సాయమును కేవలము నా భార్యకే. పిల్లలకు తలఁటునుండి సమస్తము నేనే చూచుకొంటిని.

మా చివరవాని పుట్టుక నన్నతికఠినపరీక్షలో పెట్టెను. ప్రసవ వేదన హఠాత్తుగా వచ్చెను. డాక్టరు సమయమునకు దొరకలేదు. మంత్రసానిని పిలువవలెను. మంత్రసాని ఆపుడు దాపున నున్నను ప్రసూతి సౌలభ్యము చేయఁజాలక పోయెడిదే. కావున నేనే పురుడు పోయవలసి వచ్చెను. భాగ్యవశమున త్రిభువన దాస గ్రంథము పఠించితిని గాన నిందులకు భయమంద నయితిని. అది నా కత్యంతముగ నుపయోగించెను.

తమ పిల్లలను చక్కగ సాకుటకు తలదండ్రులకు శిశుపోషణము గుఱించి సామాన్యజ్ఞానమేని ఉండవలయును. ఈ విషయమున నే నెంతెంత గ్రహించితినిో అంతంత లాభము కానిపించెను.

* తల్లులకు ఉపదేశము.

పిల్లలను సాకు విషయమున ఆవశ్యక జ్ఞానమును నేను సంపాదించకయు, దాని నుపయోగింపకయు నున్నయెడల నా పిల్లలు నేటి యారోగ్యము పొందియుండువారు కారు. మొదటి అయిదేండ్ల వఱకు పిల్లలు నేర్చుకొనున దేమియు నుండదని జనులు వెట్టిగా నమ్మెదరు. కాని సత్యమేమనగా బిడ్డ మొదటి అయిదేండ్లలో గ్రహించునది పిమ్మట నెన్నడును గ్రహింపలేదు. శిశువునకు విద్యారంభము తల్లి గర్భముతోనే ఆరంభమగును. గర్భధారణ సమయమున తలిదండ్రుల శారీరక మానసిక ప్రవృత్తుల ప్రభావము శిశువున ప్రసరించును. తల్లి గర్భము మోయుతటి నుండుప్రకృతియు, ఆహారవిహారములును, గుణదోషములును, స్వీకరించి శిశువు జనించును. జనించిన పిదప తలిదండ్రుల ననుకరింపఁ దొడఁగును. పదఁపడి కొన్ని యేండ్లవఱకు తనవికాసమునకు సంపూర్ణముగా తలిదండ్రుల నపేక్షించును.

ఈసంగతుల నెఱిగిన దంపతులు కేవలము కామస్మృతి నొనర్పరు. సంతానము కైయే వారు గృహమేధులగుదురు. సంయోగము నిద్రవలె, ఆహారమువలె ఆవశ్యకమైన యొక పని యని యనుకొను టొక ఘోర మగు అజ్ఞానముగా నాకు కానిపించెడిది. లోకాస్తిత్వము జనన క్రియను అవలంబించి యున్నది. లోక మిశ్వరునకు లీలాభూమి; అతని మహిమకు ప్రతిబింబము. స్త్రీపుంస సంయోగము ప్రజాతంతువుయొక్క సక్రమాభివృద్ధి కొఱకు నిర్మితమని యెవఁ డెఱుఁగునో అతఁడు భగీరథప్రయత్నము చేసియైనను తన లాలసతన పొంగొట్టుకొనుఁగాక! మఱియు సంయోగ ఫలస్వరూపముగ నేసంతతిని పడయఁగలఁడో ఆ సంతతియొక్క శారీరక మానసికాధ్యాత్మిక రక్షణము చేయుట కావశ్యకమగు జ్ఞానము పొందుఁగాక! మఱియు దానివలన దన సంతతిని లాభాన్వితముఁ జేయుఁగాక!

బ్రహ్మచర్యము—౧

ఇది నా బ్రహ్మచర్యవ్రతమునుగూర్చి వక్కాణింపదగినతటి; పెండ్లి నాడే ఏకపత్నీవ్రత మనునది నా హృదయమున తావుకొనెను. అది నా సత్యవ్రతమునకొక యంగము. గార్హస్థ్యమునందును బ్రహ్మచర్యముయొక్క అవశ్యకత నాకు దక్షిణ-అశ్రికాలో కానిపించెను. ఏ ప్రసంగప్రభావమున, మఱియేపుస్తక ప్రభావమున ఈ బ్రహ్మచర్యవశ్యకత కానిపించెనో అది నేడు పరిగా గుర్తు చాలదు. రాయచందుభాయి ప్రధానకారణ మయియుండునని మాత్రము గుర్తు.

మా యిళవుర సంభాషణ మొకటి యింకనుగుర్తు కలదు. ఒక తూరి నేను గ్లాడ్ స్ట్రెగారియొడ వారి భార్యకుఁ గల ప్రేమను ప్రస్తావించుచుంటిని. హాన్ ఆఫ్ కామన్సులో నుండునపుడుకూడ నామెభర్తకు లేనీరు కాచి యిచ్చుచుండెడిదని యెచటనో చదివియుంటిని. నియమనిష్ఠులయిన ఆ దంపతుల జీవితమున కిది నియమమైపోయెను. ఈ విషయమును ఆ కవికిఁ జెప్పి ప్రసక్తి ననుసరించి దంపతిప్రేమను స్తుతించితిని. రాయచందు భాయి యిటు లనెను—“గ్లాడ్ స్ట్రెగారి భార్య గ్లాడ్ స్ట్రెగారికి పరిచర్య చేసె నను విషయము దొడ్డనని కదా మీరనుచున్నారు. ఆమె గ్లాడ్ స్ట్రెగారి సోదరి యగు ననుకొనుఁడు. లేక విశ్వాసముకల ఒక బంటుకొనుఁడు! వీరిరువురును అట్టి ప్రేమతోడనే లేనీరు కాచి యిత్తు రనుకొనుఁడు! ఈ విషయమున భార్య పరిచర్య దొడ్డదా? లేక సోదరియొక్కగాని, బంటుయొక్కగాని పరి

2 బ్రహ్మచర్యము ౧

చర్య దొడ్డదా? ఇట్టి సోదరియొక్కగాని, బంటుయొక్కగాని ఉదాహరణములు మనకు లేవా? ఈ ప్రేమ స్త్రీజాతిలోఁ గాక పురుషజాతిలో కానిపించినచో అప్పుడు మీ కానందాశ్చర్యములు కలుగునా? ఈ విషయము కొంచె మలోచించి చూడుడు.”

రాయచందుభాయి పెండ్లి అయినవాడే. ఆ సమయమున వీరి మాటలు నాకు కళోరముగా నుండెను. కాని యీ మాటలు నూదంటు రాతివలె న న్నొకర్నించెను. భార్యకుఁగల స్వామిభక్తియొక్క విలువకంటె పరిచారకుని స్వామి భక్తియొక్క విలువ వేయిమడుగులెక్కుడు కాదా? భార్య భర్తలకు ప్రేమ యుండుటలో ఆశ్చర్యమే మున్నది? స్వామి నేవలకులకు ఇట్టి ప్రేమ అభిప్రేయము. రాయచందుగారి వచనబలము క్రమముగా నన్ను విశేషతీచికొనజొచ్చెను.

‘నేను నా భార్యతో ఎట్టి సంబంధ ముంచుకొనవలయును’? అని నాలో నాకు తోఁపఁదొడఁగెను. భార్యను భోగసాధనముగా జేసికొనుట ఏకపత్నీవ్రత మనఁజెల్లువా? ఎంతవఱకు నేను లంపటతకు అధీనుఁడనయి యుందునో అంతవఱకు ఏకపత్నీవ్రతమునకు విలువ లేదు. ఈ విషయము చెప్పఁదగియున్నది. నా భార్య నన్నెన్నఁడును మోహనకుని జేసి గోఁగొనలేదు. ఈ దృష్టితో నే నీదినములలో బ్రహ్మచర్యమును సులభముగా పాలింపఁగల ననుకొంటిని. అత్యంత రేక కామాసక్తియే సకు అడ్డు.

జాగ్రత్తగా నున్నపిదపఁగూడ రెండుతూరులు పారపడితిని. ప్రయత్నము చేయుచుంటినిగాని పడుచుంటిని. ఈ ప్రయత్నమునకు ముఖ్యులుగు హేతువు దొడ్డదికాదు. కేవలము సంతానము కలుగకుండుటకు, సంతానము కలుగకుండఁ జేసికొనుటకు బాహ్యోపకరణములను

ఆ త్మ క థ

గుఱించి కొలది గొప్ప సీమలో చదివెరిని. ఆహారప్రకరణమందు డాక్టరు అలిస్సను గారి ఈ యుపాయములగుఱించి తెలిపియుంటిని. కొంత కాల మది మంచి దనుకొంటిని. కాని డాక్టరు హిల్సుగారు దీనిని ఖండించి సంయమమే యుక్తమనిరి. ఆ విషయము నా మనస్సులో పడి అనుభవముచే నిలిచిపోయెను. దీనిచే ఇంక నాకు సంతు వలదనుకొంటిని. దానితో ఈ యింద్రియ నిగ్రహోద్యమ మారంభమాయెను.

ఇందులకు నా పడిన పాటులకు హద్దు లేదు. మా శిష్యులు దూరమాయెను. లెస్సగా అలసిన తరువాత నిదిరింపఁ బూనితిని. ఇంత ప్రయత్నమునకును విశేషఫల మీసమయమున కానరాలేదు. కాని భూతకాలముదెస నొకసారి లేటిపాఱఁ జూచినచో ఇన్ని విఫలప్రయత్నములే కడసారి బల మొసఁగెనని నాకు తెలియుచున్నది.

చివరనిశ్చయము సరిగా ౧౯౦౬ వ సంవత్సరమునఁగాని చేయఁబోసఁగలేదు. ఈ సమయమున నింకను సత్యగ్రహమునకు గణేశేపూజ కాలేదు. ఇంతవట్టు దానిని కలలోనైన ననుకొనలేదు. బోయరుయొద్ద మయిన పిదప నేటాలులో జాలూ తిరుగుబాటాయెను. అపుడు నేను జోహన్నబర్గ్లో వకాలతు చేయుచుంటిని. ఆ తిరుగుబాటున నేటాలు సర్కారువారికి నేవ చేయవలెనని నాకు తోచెను. నే నటులు విన్నవించుకొనఁగా వారంగీకరించిరి. ఆవిషయము ముందు రాఁగలదు. అయితే ఈ నేవకు ఫలముగా నా మనస్సులో తీవ్రాలోచన కలిగెను. నా స్వభావముననుసరించి నా నెయ్యూరతో ఆలోచించితిని. బిడ్డలను గనుట, వారిని పోషించుకొనుట ఈరెంటికిని, లోక నేవకును పాత్తు లేదని నా తలఁపు. ఈ తిరుగుబాటులో పని చేయుటకు జోహన్న బర్గ్ నుండి మకాము ఎత్తి వేయవలసినచ్యెను. అలంకరించికొనిన యింటిని, అమర్చుకొనిన వివిధసామగ్రిని ఒకనెల కాకమునుపే విడిచివేయవలసి వచ్చెను.

2 బ్రహ్మచర్యము-౧

అలుబిడ్డలను ఫీనిక్సులో నుంచితిని. పిదప నేను దెబ్బలు తిననవారికి శుశ్రూష చేయు నైవ్యమును నడపింపఁ గడఁగితిని. ఆ యాద్యమునందు అసిధారా సంచారములు చేయుచున్న తఱి లోక నేవాపరాయణుడనే యగుదునేని పుత్రైవగతును, ధనైవగతును ఒక నమస్కారము చేసి వానప్రస్థశ్రమము తీసికొనవలయు ననుకొంటిని.

తిరుగుబాటులో రెండుమాసములకంటె నెక్కువ పని పట్ట లేదు. ఆయాఱు వారములు నాజీవితమున అమూల్యకాలము. అది వఱకుకంటె నపుడు శపథముయొక్క గొప్పదనము నాకు గోచరించెను. శపథము తీసికొనుట స్వాతంత్ర్యమునకు ద్వారము కాదనుకొంటిని. ఇంతవఱకు నా చేసిన ప్రయత్నములకు కలుగవలసిన ఫలము కలుగలేదు. ఏలన నాకు నిశ్చలత కుదురలేదు. ఇందులకు నిలువఁబడఁగలనను విశ్వాసము లేదు. ఈశ్వరుఁడు కరుణించునను విశ్వాసము లేదు. కావున నా మనస్సు అనేకతరంగములకు, అనేకవికారములకు లోనగుచుండెను. శపథముచే తనను బంధించుకొనక విడిగా నుండు మనుష్యుఁడు మోహమునఁ బగునని నే నెఱిఁగితిని. శపథముచే దనను బంధించుకొనినవో నది వ్యభిచారమునుండి తొలఁగించి ఏకపత్నీవ్రతమున నిలిపియుంచును. ప్రయత్నమునందు నాకు విశ్వాసము; కాని శపథబంధనము మంచిది కాదు' అను నభిప్రాయము దౌర్బల్యస్థావకము. ఇందు కొలఁది కొలఁదిగా భోగేచ్ఛ కలదు. ఏపని చేయరానిదో దానిని విడనాడుచో నేమి చేటు పొనఁగును? పాము కాటందుకొను నని తెలియుచో నిశ్చయపూర్వకముగా పరుగెత్తుదుము; పరుగెత్తుకొను యత్నముమాత్రమే చేయదు. ఏలనఁగా శేవలము యత్నమే చేయుచు కూరుచుంటిమేని చావు సిద్ధమని మన మెఱుఁగుదుము. శేవలము ప్రయత్నముచేయుచు కూరుచుండుట యనఁగా సర్పమువలన మృత్యువు కలుగునని స్పష్ట

ఆ త్మ క థ

ముగా తెలియదన్నమాట. కాఁగా దేనిని మనము విడనాడుటకు ప్రయత్నముమాత్రము చేయుదుమో దాని విడనాడు నావశ్యకతను విస్పష్టముగా మనము గ్రహింపలేదని తేలుచున్నది. ‘ముందీయూ హాలు మాటిపోవునో?’ అను శంకచే పలుమాఱులు మనము శపథము తీసికొనుటకు భయపడుదుము. ఇది యంతయు స్పష్టదృష్టి లేకుండుట నలన కలుగును. దీనిగుఱించి నిఘ్నలానందుఁ డిటు లనెను: “త్యాగ పటకే రే వై రాగవిన్నా*”

ఎపుడు దేనియెడల పూర్ణముగా వై రాగ్యము కలుగునో అపుడే శపథము పూనుట తనంతఁ దా ననివార్య మయిపోవును.

జహ్నవర్యము—౨

మిగుల చచ్చించి కడు నాలోచించి ౧౯౧౬ వ సంవత్సరమున నేను బ్రహ్మచర్య వ్రత ధారణ మొనరించితిని. వ్రతము పూను వఱకు ఈ విషయమున నాభార్య యుద్దేశము కై కొనలేదు. వ్రత సమయమున ననుమతిఁ గైకొంటిని. ఇందులకు ఆమె యెట్టి ఆతంకమును పెట్టలేదు.

ఈ వ్రతము తీసికొనుటకు నాకు కడు కష్టమయిపోయెను. నాకు శక్తి కొలది. వికారముల నడఁప నెటులు? భార్యయెడఁ గూడ వికారముల కంటక యుండుట అర్థములేని మాటగా కానిపించెను. అయినను అది నా కవశ్యక త్రవ్య మని తెలియుచుంటిని. నా లక్ష్యము శుద్ధము. కరుణించి ఈశ్వరుడు నాకు శక్తిని, సాయమును ప్రసాదించు గాక యని ఇందు దుమికితిని.

నేడు ఇరువదియేండ్ల పిదప ఈ వ్రతమును తలపోయుచుండఁగా నాకు ఆనందాశ్చర్యములు కలుగుచున్నవి. నిగ్రహమును గుఱించిన తలఁపును, తత్పరిపాలనమును ౧౯౧౧ వ సంవత్సరము వఱకును ప్రబలముగా ఉండెను. కాని యిప్పుడు నాకుఁ గల స్వతంత్రతయు, ఆనందమును ౧౯౧౬ వ సంవత్సరమునకు విసుక మన్నటులు గుర్తులేదు. వీలన, ఆ సమయమున వాసన లింకను నా కింకలేదు. వీసమయముననైనను చ్యుతి కలుగునని భయముండెను. ఇప్పుడు ఆ వాసన నామీద సవారు ఘేయఁ జాలదు.

ఆత్మకథ

మఱియు బ్రహ్మచర్యమహిమ ఒకనాటికన్న మఱియొకనాఁ డెక్కువగా అనుభవము కాఁదొడఁగెను. ఖీనిక్సనను బ్రహ్మచర్యము క్షాకొంటిని. నేననుండి నెలవుగొని ఖీనిక్స వెల్లితిని అటనుండి వెల టనే జొహన్నుబర్గు వెళ్ల వలసియుండెను. అటకు వెల్లితిని. పిదప నెల లోపుగా సత్యాగ్రహ సంగ్రామమునకు ప్రతిష్ఠ జరిగెను ఈ బ్రహ్మ చర్యపారణము నన్నా సత్యాగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు సిద్ధపఱచెను గాఁబోలు. ముందు ఆలోచించుకొని నేను సత్యాగ్రహమును కల్పింపలేదు. అది అనాఁగూసముగ కోరకుండు తనంతట ప్రభవించెను. కాని దీనిముందు నే నేయే పనులు చేసియుంటినో అనఁగా ఖీనిక్సవెళ్లుట, జొహన్ను బర్గుగో గృహస్థాయమును తగ్గించియుండుట, తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రత మును పూనుట యివన్నియు దీనికి సూచకములవలె నుండెను.

బ్రహ్మచర్యమును సరిగా పాలించుట యనఁగా బ్రహ్మచర్యన మొనరించుట. ఈ జ్ఞానము నాకు శాస్త్రములవలనఁ గలుగలేదు. నాకీయర్థము మెల్ల మెల్లగా అనుభవసిద్ధ మగుచువచ్చెను. శాస్త్రవచన ములు పిదపఁ జదివితిని. బ్రహ్మచర్యమునలన శరీరరక్షణము, బుద్ధిరక్ష ణము, ఆశ్మగిత్తము సమస్తము కలుగునను సంగతి బ్రహ్మచర్యము తాల్చిన పిదప దినదిన మధికాధికముగా అనుభవము కాఁదొడఁగెను. వీలయనఁగా బ్రహ్మచర్య మనిన ఘోరమగు తపశ్చర్య యనిపించుటకు బహులు నాకిపుడు రసమయ మనిపించుచున్నది; దీని బలమువలననే పనులు జరుగుచున్నవి. దీని సౌందర్యము దైనందిన మెక్కువగా కాని పించుచున్నది.

అయితే నేనిటు లీరస నివ్యందములను క్రోలుచున్నను దీని కాఁకగూడ నాకు దగులుట లేదని యెవ్వరును అనుకొనకుండురుగాక!

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

నేటితో నా కేబదియాయేండ్లు నిండినవి; అయిననుదీని కాశివ్యము నాకు గోచర మగుచునేయుండెను. ఇది యసిధారావ్రత మని నానాటి కెక్కువగా తోచుచున్నది. ఎల్లపుడును దీనియొడ మెలకువగా నుండు టావశ్యకమని గ్రహించుచున్నాను.

బ్రహ్మచర్య వ్రతపాలనమునకు నాలుకను కట్టుకొనవలయునని నా తలఁపు. నాలుకను జయించుచో బ్రహ్మచర్యము మిగుల తేలికయయిపోవునని నేను కేవల మనుభవమువలన కనిపట్టితిని. ఈ కారణమున నిటుపిమ్మట నాభోజన ప్రయోగము కాకాహారదృష్టితోఁగాక బ్రహ్మచర్యదృష్టితో కాదొడఁగెను. మితమును, కేవలమును కారము, పోవులు లేనిదియు వీలయినంతవట్టు పండకయున్నదియు, అనఁగా స్వాభావిక మగు నాహారము మంచిదని అనుభవమువలన కనుగొంటిని. బ్రహ్మచారికి జనపక్వములగు పండ్లు సరియగు నాహారమని ఆతేండ్లు తఱచి తఱచి కనిపట్టితిని. కేవలము పండ్లు తిని యుండునపుడే సుఖమును ఏ నిర్వికారతయు నాకు కలదో అసుఖమును, ఆ నిర్వికారతయు పండ్లను మార్చి మఱియొక యాహారమును కైకొనునపుడు లేకపోయెను. పండ్ల దిను దినములలో బ్రహ్మచర్యము సులభమాయెను. పాలు పుచ్చుకొను దినములలో కష్టసాధ్యమాయెను. పండ్లు విడిచి పాలేల పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెనో యది యథాసమయమున తెలుపఁగలను. బ్రహ్మచారికి పాలు విఘ్న కారకములనుటలో నాకు తిలమాత్రమును సందియము లేదని మాత్రము చెప్పినచో నిటఁ జాలును. కాని బ్రహ్మచారికి పాలు నిషేధ మని యెవరును అర్థముచేసికొన కుందురుగాక! బ్రహ్మచర్యమున కాహార ప్రాముఖ్యమెట్టిది? ఎంత? అను విషయ మింకను తఱచి తఱచి చూడవలసియున్నది. పాలంత స్నాయువర్ధకమును, జీర్ణకరమును నగు ఫలాహారము నాకింతవఱకును తెలియలేదు. ఏ వైద్యుఁడును, ఏ హాకిమును

ఆ త్మ క థ

ఏ డాక్టరును తెలుపఁజాలకపోయిరి. పాలు వికారము కలిగించునని తెలిసినను ఈ పయికారణమున పాలు త్యాజ్యమని చెప్పఁజాలను.

ఆహారప్రకారము ఆహారనియమములవలె నుపవాసముగూడ నొక బాహ్యచారము. ఇంద్రియగ్రామమునకు రాక్షసబలము కలదు. నలు ప్రక్కలు పదిదిక్కులు క్రిందు మీఁదులు కాఁపలా యుంతువుగాక! అది దూసికొని పోవును. కడుపు మాడ్చినయెడల నింద్రియములు దుర్బలము లగునని అంఘటకుఁ దెలియును. ఇచ్చాపూర్వకముగా చేయఁబడు నుపవాసము ఇంద్రియదమమునకు తప్పక తోడుపడఁ గలదనుటలో వాకించుకయు సందియములేదు. అయితే ఉపవసించువారిలో పలు వురు సఫలరగుట లేదు. కేవల ముపవాసమువలననే సమస్తమును సిద్ధించునని వారనుకొందురు. బాహ్యోపవాసము మాత్రము చేయుదురు కాని మనస్సులో భోగముల నన్నిటిని భోగించుచునే యుండురు. ఉపవాసానంతర మేమేమి తిందము? అని అలోచించుచు ఆ తినఁబోవువాని రుచు లుపవాసదినములలోనే మనస్సునం దాస్వాదించుచుందురు. మరల రసనేంద్రియసంయమము లేకపోయెను. జననేంద్రియసంయమము లేకపోయెనని నిరసించుచుందురు. మనస్సుకూడ నెపుడు ఇంద్రియనిగ్రహమునకు బాసట యగునో అపుడే ఉపవాసమునకు ఫలము కలుగును. అనఁగా మనస్సునందు విషయభోగముల యెడల నైరాగ్యము పుట్టవలయును. విషయములకు మూలము మనస్సు. మనస్సు విశమగునెడల నుపవాసాది సాధనములు ఎక్కువ ఉపకరించును. కానివాఁడు అంతగా శుపకరింపవు. అయితే ఉపవసించినను మనుష్యుఁడు విషయాసక్తుఁడు కాకపోఁడనవచ్చును గాని ఉపవాసము వినా విషయాసక్తి సమూలము నశింప దనవచ్చును. కావున ఉపవాసము బ్రహ్మచర్యమున కనివార్యమగు నుపకరణము.

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

బ్రహ్మచర్యము చరించువా రనేకవిధముల విఫలత్వము పొందుచున్నారు. ఏలనఁగా వా రాహార విహారములందు అబ్రహ్మచారులవలె వర్తించుచున్నారు. ఇటులు వర్తించియు బ్రహ్మచర్యమును రక్షించుకొనఁ దలంచుచున్నారు. ఇది గ్రీష్మమున హేమంతమును గోరుట. స్వచ్ఛందవర్తనని జీవనముకంటె సంయమము కలవాని జీవనమునందు భేద ముండవలయును. భోగిజీవనముకంటె త్యాగిజీవనమునందు భేద ముండవలయును. ఇరువురికిని పైపైని సామ్యమే కాని లోలోపల భేదమే. ఇరువురును చూచుచుందురు గాని బ్రహ్మచారి పరమేశ్వరుని జూచును. భోగి నాటకములను, సినిమాలను జూచును. ఇరువురును విందురు. బ్రహ్మచారి యాశ్వరభజన వినును. భోగి విలాస గీతములు వినును. ఇరువురును జాగరణము చేయుదురు. ఒకఁడు హృదయ మందిరమున రాముని ఆరాధించును. మఱియొకఁడు నాట్యరంగము లలో మైచుటనును. ఇరువురును భుజింతురు. ఒకఁడు శరీరరూపము యిన తీర్థక్షేత్రముల రహస్యప్రమునకు ఆరగించును. మఱియొకఁడు రుచులకు అనేకపదార్థములతో పొట్టనింపి దుర్గంధము చేసివైచెను. ఇటు లిరువురును ఆచారవిచారములలో భేద ముంచుకొనుచునే యుండురు. ఇది ప్రతిదిన మెఘునే కాని తగ్గదు.

బ్రహ్మచర్య మనఁగా మనోవాక్కాయములచే సర్వేంద్రియములను నిగ్రహించుట. ఇందులకు పూర్వోక్తముల నన్నిటిని విసర్జింపవలయునని దైనందినము నాకు విశదమగుచున్నది. నేటికిని అటులే విశదమగుచున్నది. త్యాగక్షేత్రమున కల్ల లేనటులే బ్రహ్మచర్య మహిమకును ఎల్ల లేదు. ఇట్టి బ్రహ్మచర్య మల్పప్రయత్న సాధ్యము కాదు. పలువురి కిది యెల్ల పుడును ప్రాప్త్యుగనే యుండును. దానఁ జేసి ప్రయత్నశీలుడగు బ్రహ్మచారి యెల్ల పుడును తన లోటులను కని

ఆ త్మ క థ

పట్టుకొను చుండవలయును. తన హృదయకుహరమున గూఢముగా దాగియున్న వికారములను పోగొట్టుకొనుచుండవలయును. ఎంత వఱకు స్వేచ్ఛలను నిరోధింపలేడో అంతవఱకును అది సంపూర్ణబ్రహ్మ చర్యము కాదు. వృత్తు లెన్నివిధములేని యగుఁగాక అవన్నియు వికారమే. వీనిని వశపఱచికొనవలయు ననినచో మనస్సును వశపఱచికొనవలయును. ఇక మనోనిగ్రహము వాయునిగ్రహమువలె సుదమ్రరము. ఇటు లయినను మనస్సునం దీశ్వరుఁ డున్నచో నదియు సులభము కాఁగలదు. దారిలో కడుఁ జిక్కులు కలుగును కావున నది యసాధ్యమని యెవ్వరు ననుకొన కుందురు గాక! అది పరమార్థము. అట్టి పరమార్థమునకు పరమప్రయత్న మవశ్యే మగుటలో ఆశ్చర్యమేమి?

అయితే ఇట్టి బ్రహ్మచర్యము కేవలప్రయత్న సాధ్యము కాదని దేశమునకు తిరిగివచ్చిన తరువాత తెలిసికొంటిని. అంతవఱకు ఫలాహారమువలన వికారములు సమూలము నశించిపోవు ననియు తావన్మాత్రమున మఱియేమియు చేయఁబనిలేదను మోహమునఁ బడియుంటి ననియు చెప్పనగును.

అయితే ఇందులకు నా చేసిన ప్రయత్నములను దెలుపుటకు విలంబము వలయును. ఈ నడుమ ఈ విషయము తెలుపు టావశ్యకము. ఈశ్వరసాక్షాత్కారముకొఱకు నేను చెప్పియున్న బ్రహ్మచర్యమును చరింపఁగోరు వారు తమ ప్రయత్నముతో పాటు ఈశ్వరునిపై శ్రద్ధ వహింపఁగలవా రగుదురేని యీ విషయమున నిరాశు లగుట కిసుమం తెయు కారణము లేదు.

౮ బ్రహ్మచర్యము-౨

* విషయా వినివర్తనే నిరాహారస్య దేహీనః, రసవర్జం రసోఽ
 ప్యస్య పరం దృష్ట్యా నివర్తతే. గీత-౨ అధ్యాయ-౧౯.

కావున ఆత్మదగ్ధనము కావలసినవానికి రామనామము, రామ
 కృపయు అంతిమసాధనములు. నేను భారతదేశమునకు వచ్చిన తరు
 వాతనే యీ విషయ మనుభవము చేసికొంటిని.

* ఆహారము మూచికేసినవానికి విషయములు కాంతించును, కాని రసము కాంతింతుడు
 ఈశ్వరదర్శనమువలన రసమును శబిదించును.

మితవ్యయము

నేను భోగముల ననుభవింపసాగితిని గాని అది యెంతో కాలము సాగలేదు. గృహాలంకారమునకు విలయు సాధనసామగ్రిని నింపితిని. కాని యీ వ్యామోహము నిలువలేదు. కావున వ్యయము తగ్గించుకొనిరా మొదలిడితిని. చాకలిఖర్చుకూడ ఎక్కువనిపించెను. ఇంతియ కాక వాడు బట్టలు సరిగా తీసికొనిరాఁడు. ఇందువలన రెండు మూఁడు డజనుల కమీజులును అన్నికాలర్లును ఉన్నను చాలెడివి కావు. ఒక్కొక్క కాలకు ఒక్కొక్కనాటితో సరి. రోజూ కాకపోయినను కమీజు మూణ్ణాళ్ల కొకతూరి మార్పవలసి యుండెడిది. ఈ రీతిగా వ్యయ మమిత మాయెను. ఇది వ్యర్థమని తోచెను. ఇందువలన నేనే ఇంట ఉతుకుకొనఁ దలచితిని. బట్టలుతుకుటను గూర్చి వ్రాయఁబడిన పుస్తకములు చదివి ఆ విద్య గ్రహించితిని. నాభార్యకును నేర్పితిని. ఇందువలన పని బరువాయెను గాని యిది యొక క్రొత్తపని యగుట వలన మనోవినోదముగాను ఉండెను.

నేను ముమ్మొదట బాగుచేసిన కాల రెన్నటికిని మఱపువచ్చుటకు వీలులేదు. పిండి యొక్క డాయెను. ఇస్త్రీపెట్టె సరియగు వేడికి రాలేదు. మఱియు కాలరు కాలిపోవునను భయమున ఇస్త్రీపెట్టెను అడిచి తోమలేదు. ఇందువల్ల కాలరు గట్టిపడెనుగాని దీనినుండి పిండి వర్షించుచుండెను.

ఇట్టి కాలరుతో కోర్టుకు పోయి తోడి బారిష్టరుల హాస్యము నకు సాధనమును కల్పించితిని. అయితే ఈ హాస్యమును సహింపఁగల పాండిత్యము నా కాసమయమున గూడ కొఱుతకాదు.

‘కాలరు నాయంత నే నిస్త్రీచేసికొనుట కిది ప్రప్రథమము. కావున దీనినుండి పిండి రాలుచున్నది. రాలిన రాలుగాక, మఱియు మీయందఱకు నిది వినోదకారణమగుట చాల గొప్పమాట’ అని నా సంగతి యంతయు స్పష్టముగా చెప్పితిని. ‘ఇచట చాకళ్లకు కఱవు కాదుగదా?’ అని యొక మిత్రుఁ డడిగెను.

‘చాకలిఖర్చు రెట్టికి రెట్టిగా నున్నది. కాలరు వెల యెంతో దాని నుతుకు ఖర్చును అంత. ఇంతియకాక, చాకలవానికొఱకు పడ గాఁపులు కాయవలయును. ఈ కష్టములచే నాయంత నేనే యుతుకు కొనుట మంచిదనుకొంటిని.’

ఎవరిపని వారు చేసికొనుటలోఁగల యందము వారికి నచ్చఁ జూపజాలక పోతిని.

తుదకు చెప్పవలసినది—నా పని నాకు వెళ్లఁబాటిపోవు నటు లీవిద్యలో కాళియము గడించితిని. మఱియు నాయిత్రీ చాకలి యిత్రీ కెంతమాత్రమును తీసిపోలేదు. చాకలి యిత్రీచేసిన కాలరు కంటె నా చేసిన కాలరులో జగితనమును, నిగనిగయు ఇనుమంతయు కొఱలేదు. స్వర్గీయులగు మహాదేవ గోవింద రానడే గారు గోఖలే గారి కొక నేలువను ప్రసాదించిరి. గోఖలేగారు దానిని ప్రాణపణ ముగా చూచుకొనుచు సమయవిశేషములందే దానిని చాల్చుచుండిరి. జోహన్నుబర్గలో గోఖలేగారికి చేసిన విందు చాల దొడ్డది. ఆ సమయము మిగుల గొప్పది. అప్పుడు వా రిచ్చిన యపన్యాసము దక్షిణ-

ఆ త్మ క థ

అఫ్రికాలో వారిచ్చిన ఉపన్యాసము లన్నింటికంటే గొప్పది. కాబట్టి వారి కాసమయమున ఆ నేలువ తాల్చి మనసాయెను. ఆ నేలువ ముడతలు పడియుండెను. దాని నిస్త్రీ చేయింపవలయును. అంతలో దానిని చాకలికి వేసి యుతికించి తెప్పించు టసంభవము. 'నా విద్య నుగూడ కొంచె మిప్పుడు పరీక్షింపు' డంటిని.

'నీలాయరు విద్యను విశ్వసింపజెల్లును గాని మఱి చాకల విద్యనా? నీవు దీనిమీఁద మఱకలు పడవైచుచో? దీనివెల యెంతయో నీకు తెలియునా?' ఇట్లులని గోఖలేగారు అది తమ కంటులు ప్రసన్న మైనదో ఆ సంగతి అతిసంతోషముతో తెలిపిరి.

మఱకలు పడవేయకుండుటకు పూచీపడెదనని గోఖలేగారిని ప్రార్థించితిని. దీనికి ఫలముగా ఇస్త్రీచేయు గౌరవము నాకు దక్కినది. వారు నాకు 'మంచి చాకలి' యని బిరుదు నిచ్చిరి. చాలు. ఇంక లోక మంతయు నీయకున్న నేమి?

చాకలి దాస్యమునుండి విడిపించికొనిన చందముగనే మంగలి దాస్యము కూడ విడిపించుకొనవలసిన అక్కఱ కలిగెను. నీమకు వెళ్లువా రందఱును తుదకు గడ్డము మాత్రమైనను టైరము చేసికొన నేర్తురు కాని తలవెంట్రుకలు కత్తిరించుకొనుట యెవరును నేర్చికొని యుండ రనుకొందును. ప్రిటోరియాలో నే నొకతూరి మంగలిదుకాణమున కేగితిని. అచట నా మంగలి 'నీకు టైరము చేయను పా'మ్మ నెను. ఇంతియకాక తిరస్కారము చేయు టొకటి అధికము. నాకు చాల కష్టము కలిగెను. నేను మాటిగా బజారుకు పోతిని. కత్తెర యొకటి కొంటిని. అద్దము నెదుట నిలువబడి కత్తిరించుకొంటిని. ముందటి వెంట్రుక రెట్లో ఒకట్లు కత్తెరపడినవి. కాని వెనుక వెంట్రుకలు కత్తి

రించుకొనుట చాల కష్టమాయెను. మఱియు నా కోరినరీతి కత్తెర పడలేదు. కోర్టులో దీనినిగుఱించి కోలాహల మాయెను.

‘నీ తలమీద ఎలుక లే మేని తిరుగుచున్నవా?’

‘లేదు. నా నల్లతలను తెల్ల మంగలి యెటు లంటుకొనుచు? అందులకని నేనే యెట్లో ఒకట్లు కత్తిరించుకొంటిని. ఇదియు నా కధిక ప్రియము.’

ఈ ప్రత్యుత్తరమువలన వారి కాశ్చర్యము కలుగలేదు. సత్యమునకు ఇందు మంగలి యపరాధ మేమియు లేదు. నల్ల వారికి ట్టెర ముచేయుచో వీని కూడు పడిపోవును. మనము మాత్రము మన మంగ శృచే మాలలకు ట్టెరము చేయనిత్తుమా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో దీనికి ప్రతిఫల మొకమాటు కాదు పలుమాటులు నాకు కానిపించెను. ఇది మన పాపఫలమే యను సుద్దేశము ధ్రువ మాయెను. దానివలన నెన్నడును నాకు రోషము కలుగలేదు.

నా పను లన్నియు నేనే చేసికొనుట, వ్యయము తగ్గించుట, అను నీ కోరికలు జనించి యెటులు తీవ్రరూపములు ధరించెనో దానిని యథాప్రసంగమున వక్కాణింతును; కాని దీనికి మూలము బహు పురాతనమైనది. ఇది పూచుటకును కాచుటకును, నీరు చల్లుటయే యావశ్యకము. మఱియు ఆ కాలము అనాయాసముగా సంభవించెను.

బోయరు యుద్ధము

౧౮౬౭ మొదలు ౯౯ వఱకు నా జీవితమునందలి యితరానుభవముల వదిలివైచి బోయరు యుద్ధమును గూర్చి చెప్పెదను. యుద్ధము పొసఁగినపుడు నా మనోభావములు సంపూర్ణముగా బోయరులపక్షమున నుండెను. ఇటువంటి విషయములలో వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయముల ననుసరించి పనిచేయుట కధికార మింకను నాకు కలుగలేదని అపుడు నే ననుకొంటిని. దీనిగుఱించి నా హృదయమున నెంత మథన జరిగెనో దాని నూత్మునిచారణము 'దక్షిణ-ఆఫ్రికా' సత్యాగ్రహేతిహాసముందు వివరించితినిగాన దాని నిటఁ దడవను. వలయువారట నరయుదురుగా! ఇచట నీవిషయము వ్రాసినఁ జాలును—తెల్లదొరతనమునలి విశ్వాసము ఈ యుద్ధమున సాయపడునుని నన్ను ముందులకు గ్రోసెను. మేము తెల్లదొరతనమువారి ప్రజల మను యోగ్యతచే మన కుండవలసిన హక్కులను మనము నిర్బంధించి పుచ్చుకొనుచో తెల్లదొరతనమువారి ప్రజల మను యోగ్యతచేతనే బ్రిటిష్ రాజ్యమును రక్షింప సాయపడుట మనకు ధర్మమయి యున్నదని నేనెంచితిని. భారతీయుల కన్నివిధముల నున్నతి రావలయుచో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమువలననే రావలయునని నాఁడు నే ననుకొనుచుండెడివాఁడను.

ఈ కారణమున చేరినంతమంది మిత్రులను కూడఁదీసికొని యుద్ధమున దెబ్బలు తినినవారి రక్షణకు మిగుల కష్టించి ఒకదళమును పోగు

చేసితిని. అప్పటికి అంగ్లయులు నల్ల వారనఁగా పిటికి వారనియు, అపాయముల నెదురుకొనఁజాలనివారనియు, వారికిఁ గావలసిన పని వారు చూచుకొనుట తక్కు నితర మక్కఱలేని స్వార్థపరులనియు, ననుకొనుచుండువారు. ఇందువలన నా అంగ్ల మిత్రులు పలువురు నాప్రయత్నమును చప్పరించిరి. ఒక్క డాక్టరు బూత్ గారు లెస్సగా ప్రోత్సహించిరి. రణాభిహతులకు ఏమేమి చేయవలయునో దాని నంతయు నేర్పిరి. మే మీపనికి తగినవారమని డాక్టరుకడనుండి సర్టిఫికెట్టులు పుట్టెను. లాటనుగారును, స్వ. మి. ఎస్కాంబిగారును ఈ మాయుద్దేశమును మెచ్చుకొనిరి. యుద్ధమున మానేవ ననుమతింపవలసినదని తుదకు సరకారును వేడితిమి. సరకారువారు మమ్మభినందించిరి. కాని ఇప్పుడు మీ పనితో జరూరు లేదనిరి.

అయితే నే నీ 'జరూరులేదు'తో నూరకుండలేదు. డాక్టరు బూత్ గారి మద్దతుతో నేటాలు బిషప్ పుగారిని దర్శించితిని. మా దళమున చాలమంది భారతీయక్రైస్తవులు కలరు. బిషప్ పునకు మాయుద్దమ మానందము కలిగించెను. 'నేను మీకు సాయము చేయఁగల ననెను.

ఇంతలో ఘటనాచక్రము తన పని చేసికొనుచుఁ బోవుచుండెను. బోయరుల సన్నాహము దార్ధ్యము పరాక్రమము మొదలగు నవి అనుకొనినంతకంటె చాల నెక్కువగా కానిపింపదొడఁగెను. సరకారువారికి ఊటువయ్యుకను (రిఘ్ ఊటు) పోగుచేసికొనవలసివచ్చెను. తుదకు మా ప్రార్థనయు సంగీకరింపఁబడెను.

మా దళమున సుమారు ౧౧౦౦ మంది కలరు. ఇందు నాయకులు సుమారు నలుబండ్రు. సుమారు మున్నూఱుగురు స్వతంత్రులుగు భార

ఆ త్మ క థ

తీయులు, మిగిలినవారు గిరిమిటియాలు. డాక్టరు బూత్ గారును మాతో నుండిరి. దళము చక్కగా పనిచేసెను. దీని పని నేన కీవల. మఱియు దీనికి రెడ్ క్రాస్* గుర్తు రక్షణమునకుఁగాను అంటింపఁబడెను. మఱియు నొక సమయమున యుద్ధక్షేత్రములోనికిఁగూడ నీ దళము పోవలసివచ్చెను. లోగడ సర్కారువారు వారి యిష్టము చొప్పుననే అపాయస్థలము లోనికి మమ్ము ప్రవేశింపఁ జెప్పలేదు. కాని స్పియాంకోపు జాటిపో యినపిదప సితిగతులు మాతెను. అపుడు జనరల్ బులరుగారు— 'సాక్షాదుద్ధక్షేత్రమునందు పనిచేయవలయునను నిర్బంధము మీకు లేదు. అయినను అపాయమునకు సిద్ధపడి పడిపోయిన సిపాయీలను గాని, ఆఫీసర్లనుగాని ఈక్షేత్రమునుండి ఎత్తి డోలీలలో తీసికొని వచ్చుటకు ఇయ్యకొందురేని సర్కారువారు మీ యుపకారమును మన్నింతు'రని వాస్తనంపిరి. మే మందుఱుగుటకు సిద్ధముగ నుంటిమంటిమి. కావుననే స్పియాంకోప్ యుద్ధ మయినపిమ్మట మేము ఫిరంగి గుండ్లు, తుపాకిగుండ్లు పడుచోట్ల పనిచేయఁ గడంగితిమి.

ఈదినములలో అందఱును నొకొక్కమాటు ౨౦, ౨౫ మైళ్ల వఱకు తిరిగి పనిచేయవలసి యుండెడిది. ఒకొక్కతూరి దెబ్బలు తిని పడిపోయినవారిని డోలీలలో నింతదూరమును మోసికొని రావలసి యుండెడిది. ఇట్టివారలలో జనరల్ వుడ్ గేటువంటి యోధులను కేరవైచు భాగ్యమును మాకు కలిగెను.

* రెడ్ క్రాస్ అనగా లోహితస్వస్తికము. యుద్ధమున పడిపోయినవారి కుపకారము చేయువారు ఎడమచేతిమీద పెట్టుకొను ఎర్రగుర్తు. ఈగుర్తు కలవారిని శత్రువులు కొట్టరు. అధికము తెలియఁగోరువారు ద - అఫ్రికా-నత్యో-గి-ఁ, ఆరయుమరుగ!.

అటువారముల పిదప మాదళమునకు విడుదల యాయెను. స్పియాంకోపును, వాల్క్రాంజును చేతులనుండి బాటిపోయినపిమ్మట లేడీస్మిత్ మొదలగు తావులను బోయరుల ముట్టడినుండి వడిగా విడిపించు నుద్దేశమును మానుకొని బ్రిటిషు సేనాపతి ఇంగ్లండునుండియు ఇండియానుండియు సేనలను రావించుటకును అంతెట్టు మెల్ల మెల్లగా పనిచేయుచుండుటకును నిశ్చయించుకొనెను.

మా యొనర్చిన యీస్వల్పకార్యమున కాసమయమున చాల మెచ్చొదవెను. దీనివలన భారతీయుల సత్తిష్ఠి పెరిగెను. 'ఉ.... ఇంతకు భారతీయులన నెవ్వరు? రాజ్యపువారసుల్ గదా!' అను మకుటముతో పద్యములను పత్రికలు ప్రకటించెను. జనగల్ బులరు మా సేవను ప్రశంసించెను. మాదళపు నాయకులకు మెడబుగూడ లభించెను.

దీనివలన భారతీయులలో ఐక్య మెక్కువాయెను. నాకు గిరి మిటియాలతో సంపర్కము వృద్ధియాయెను. వీరిలో మిగుల వివేకముదయించెను. హిందువు, తురక, క్రైస్తవుడు, మదరాసి, గుజరాతి, సింధీ అందఱును హైందవులే యను భావన మిగుల దృఢపడెను. ఇంక భారతీయుల కష్టములు గట్టెక్కు నని అందఱునుకొనిరి. ఇటుపిమ్మట తెల్లవారి నడతయందును విస్పష్టముగా భేదము కానరచ్చెను.

యుద్ధసమయమున తెల్లవారికిని మాకును కలిగిన సంబంధము మధురమైనది. వేలకొలది తెల్లసోల్దరుల సొత్తు మాకు కలిగెను. వారు మాతో మైత్రి పాటించిరి. తమకు మే మొనరించిన సేవకు వారు కృతజ్ఞతాబద్ధులైరి.

దుఃఖిసమయములందు మనుష్యస్వభావ మెటులు ద్రవించునో యిందులకు అపుడు జరిగిన యొకసంగతిని చెప్పక తప్పదు. మేము

ఆ త్మ క థ

చీవలీలిగప్రాంతమున సంచరించుచుంటిమి. రాబర్టుస్ ప్రభువు
 పుత్రుడు లెఫ్టినెంటు రాబర్టుగారికి మర్నావిధమగు గుండు
 తగిలెను. వారు ప్రాణములఁ బాసిరి. వారిని మోచికొనిపోవు భాగ్యము
 మా దళమున కబ్బెను. మరలీ వచ్చునపుడు ఎండ ఉడికిపోవుచుండెను.
 అందఱును నాలుకలు పెడ లాగుచుండెను. దారిలో నొక చిన్న
 సెలయేఱుండెను. ముం దెవరు త్రొగవలెను? అనుప్రశ్న. 'తెల్ల సోల్లరులు
 త్రావుపయి మేము త్రావెద' మంటిమి. ఆతెల్ల సోల్లర్లు మమ్ముచూచి
 వెంటనే—'మందు మీరందఱును త్రావు'డనిరి. 'కాదు. మందు మీరు
 త్రావు'డని మేమంటిమి. ఇటులు చాల స్రాద్ధుఁడగు 'మీరు త్రావు'
 డనిన మీరు త్రావు'డని ప్రేమగారముతో పోటీలు పడితిమి.

నగరసంస్కరణము—తూమనిధి

సంఘశరీరమునం దే యవయవమేని పనికి రాకపోవుట యొప్పు

డును నాకిష్టముకాదు. లోకుల దోషముల కప్పిపుచ్చి వానిని చూచి చూడనట్లు లూరకుండిగాని లేక వానిని పాయఁజేయకుండిగాని మా హక్కులను మా కిడుఁ డని కోరుట నాకరుచికరము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులమీఁద నొక ఆక్షేపముకలదు. అది యేదనఁగా: 'భారతీయులు ఎడ్డెప్పుగములు; వీరి యిండ్లు, వాకిండ్లు చెత్తచెదారములమైలతో నిండియుండును అని. మాటిమాటి కీమాటయే. ఇందు కొంచెము సత్యము లేకపోలేదు. నే నచట నుండఁదొడఁగినదాది దీనిని దూరస్థింపఁ దలపోయుచుంటిని. ఈదోషమును ఆపివేయ సమకట్టి నది మొదలుకొని పేరుపడియున్న పెద్దలయిండ్లన్నియు పరిశుభ్రపడి నవికాని దర్భనులో ప్లేగు ప్రవేశించి ప్రకోపించునను భయము పుట్ట నంతవఱకు ఇల్లిల్లు తిరిగి ప్రచారము చేయ వలనుపడలేదు. ఇందు మునిసిపాలిటీవారి సమ్మతి కావలయును. అదియు నాయెను. మేము పనిచేయఁబూనుటవలన వారికిని లేలికయాయెను. మఱియు భారతీయుల కష్టములను తగ్గెను. ఎటులనఁగా ప్లేగు మొదలగునవి ప్రకోపించి యున్నపుడు అధికారులు లోకులమీఁద విటుచుకొని పడుచుండువారు. ఇందుల కుపాయములు సీమాతిగాము లయ్యెడివి. వీరి కిష్టముకానివారి కోపలేనంత యొత్తిడి కలుగుచుండెడిది. భారతీయులు

ఆ త్మ క థ

శుచిగా నుండుట మొదలిడినపిదప అట్టి కష్టములుగాని, బాధలుగాని లేకపోయెను.

ఈసంబంధమున నేనును కష్టములు చవి చూచితిని. హక్కుల కొఱకు నేటాలుసరకారుతో పోరుటకు వీరివలన నెంత సాయము పడయఁగలిగితినిో వీరి విధిని వీరిచేతఁ జేయించుటలో నెంతసాయము పడయబాలకపోతిని. కొందఱు న న్నవమానించిరి. కొందఱు వినయపూర్వకముగా ఫరవాలేదు ఫరవాలే దని యొసరిల్లిరి. తమ ముఱక తాము తీసివైచుకొనుట వారికి ఒక ఆపదవలె నుండెను. ఇందులకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టుట యనఁగా నింకను కష్టము. దీనివలన నేను ఇదివఱకుకంటె రెస్సగా నేర్చికొనినదేమనఁగా—‘లోకులచే నేపనియేని చేయింపఁబూనును మేని మనకు కాళ్వత్తమైన ఓ ర్నండవలయును.’ సంస్కర్తకు కావలయునది కేవలము సంస్కరణము. వీసంఘమున నతఁడు సంస్కరమును చేయఁగోరునో ఆసంఘమువలన విరోధమును, తిరస్కారమును ప్రాణాపాయము గూడ వచ్చునని కనిపట్టి యుండవలయును. సంస్కర్త దేనిని సంస్కారమని తెలుపునో సంఘము దానిని ‘వికార’ మని యేల అనుకొనగూడదు? మఱియు వికార మనుకొనకున్న మానె; యీ విషయమున నుదాసీనముగా నేల యుండగూడదు?

ఈయాందోళనమునకు ఫల మిది—భారతీయుల సంగఘమునకు ఇండ్లు వాకిండ్లు శుభ్రముగా నుంచుకొనవలసిన గూఢకళకత కొలఁదియో గొప్పయో తెలిసెను. అధికారులలో నాకు కొంచెము గౌరవ మినుమడించెను. నేను ఎల్లపుడు మొఱపెట్టుకొను చుండెడువాఁడను లేక హక్కులను వెతుకుచుండెడువాఁడను అనియేకాక ఈపైవిషయము

లలో నే నెంత దిట్టరినో నా వారిని సంస్కరించుటలోఁగూడ నంత దిట్టరి నని వారికి బోధపడెను.

కాని సంఘపు మనోవికాసమున కింకను ఒకటి బాకీ కలదు. అది భారతవర్ష మునెడ తన ధర్మము నెఱుఁగుట, దానిని పాలించుట. భరతవర్ష ము నిఱుపేద. అచటివారు ధనమునకు విదేశము లేఁగిరి. భారతవర్ష మునకు అపత్సమయములందు వారు తమ సంపాదించిన ధనమున కొంచెము కొంచెమియ లగ్గు. ౧౮౭౭ సంవత్సరమున తామను వచ్చెను. ౧౮౯౯ సంవత్సరమున దానికంటె పెద్దతామము. ఈరెండు సమయములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి పెద్దసాయము చేకూఱెను. మొదటితూరి యెన్నియో మొత్తములు వచ్చెను. రెండవతూరి యింత కంతయో యెక్కువ సామ్మ చేకూఱెను. మేము తెల్ల వారిని గూడ చందా లడిగితిమి. వారును కడు సాయపడిరి. గిరిమిటియాలు కూడ చాల నిచ్చిరి.

ఈరీతిగా ఈరెండు తామములందును వారికి గలిగిన అలవాటు అటులే నిలిచిపోయెను. హిందూదేశమున నిట్టి సంకటములు కల్గినపుడెల్ల వారు ధనము పంపుచుండుట మన మెఱుఁగుదుము.

అటులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకు నేవచేయుచు నొకటితరువాత నొకటిగా అనేకవిషయములను నేర్చికొనుచుంటిని. సత్య మనునది మహావృక్షము. దానిని మన మెంత యధికముగ పోషింతుమో యంత యధికముగ నది ఫలముల నొసగును. దానికి అంతమనుచులేదు. నీవు దీనిగనిలోనికి దిగినకొలది నేవారూపములయిన రత్నములు నీచేతికి దొరకుచుండును.

స్వదేశాగమనము

యుద్ధకార్యము ముగిసినపిదప ఇక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

నాపని తీసినదనియు, మఱి స్వదేశముననే కలదనియు గ్రహించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే యుండుచో ఏదో కొంచెమునేవ కావశ్యకత చిక్కకపోదు కాని అక్కడనే యుండుచో నాకు డబ్బు సంపాదించుటే ముఖ్యకార్యమయిపోవునని శంకించితిని.

దేశమునంబలి మిత్రులు దేశములోనికి రమ్మని బలాత్కరించు చుండిరి. దేశమునకు మరలుచో నా కెప్పుడు ఉపయోగ ముండునని నేనును అనుకొంటిని. నేటాలులో మి. ఖానుగారు, మనసుఖులారు నాజరుగారును ఉండనేయుండిరి.

నా కింక సెల వొసగూ డని నామిత్రుల ననురోధించితిని* అతి కష్టముమీఁద ఒకవరతుపెట్టి నా సెలవు మంజూరుచేసిరి* ఆవర తిడి—ఒకసంవత్సరములోగా ఇక్కడివారికి మీతో పని పట్టు నేని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు మరలి రావలయును. నా కావరతు విషమ-వరతుగా నుండెనుగాని ప్రేమపాశముచే బద్ధుడనయితిని.

కాచేరే తాంతణే మనే హరజీ ఏ బాంధీ
జేమ తాణే లేమ లేమ నీరే
మనే లాగీ కటారీ ప్రేమ నీ. *

* ఆ. నాదు మొదట నాదిశారాయణుడను నన్న ప్రేమతంతు వొందు చేసినాడు
దాని బూని యతడు తొలగాయితిని
నహూ, యతనిదాన నగుచుంటి.

౧౨ స్వదేశాగమనము

మీరాబాయి చెప్పిన యాయుషమ యించుమించుగా నాయెడను సరిపడెను. పడుగురిలో పరమేశ్వరుఁ డున్నాఁడుకదా! మిత్రుల మాటను తీసివేయలేకపోతిని. మాట యిచ్చి సెలవుగొంటిని.

నా కీతటి నెక్కుడు సంబంధము నేటాలుతోనే. నేటాలులోని భారతీయులు నామీఁద ప్రేమామృతము కురిపించిరి. ఊరూర అభి నందన పత్రములు. ఊరూర వెలగల కానుకలు.

నేను ౧౮౯౬ సంవత్సరమున దేశమునకు వచ్చునపుడును కానుకలు దొరకెను. ఈతూరి ఆకానుకలు, ఆసభలు చూచి బెదిరిపోయితిని. బంగారు వెండియుఁగాక వజ్రములుకూడ.

నే నీకానుకల నన్నిటిని స్వీకరింపఁజెల్లునా? నేను వీనిని దీసి కొనుచో డబ్బుతీసికొని లోకసేవచేయలేదని అనుకొనఁదగునా? నాక్లయం టిచ్చినవి కొన్నిమాత్రముకాక కడమవన్నియు లోకసేవ కొఱవీకరించినవే అయినను నాచిత్తమున అవి క్లయంఁటిచ్చిన వనియు, ఇవి యితరు లిచ్చిన వనియు భేదములేదు. పెద్దపెద్ద క్లయం ట్లందఱును ఈసార్వజనికకార్యములకు సాయపడినవారే.

ఈకానుకలలో ఏబదిగిసీల బంగారుహార మొకటి కస్తురి బాయికి ఊద్రేళింపఁబడినది. అయినను అది నాచేసిన సేవకు ప్రతిఫలము గనే యాయఁబడియుండును. దాన దీనిని విడిచెట్టార్దు.

ఒక నాఁడు రెండు గొప్పకానుకలు వచ్చెను. నాటి రేయి నేను పిచ్చివానివలె జాగరము చేసితిని. గదిలో నటునిటు ఊరక తిరుగుచుంటిని. ఏమిచేయను పాలుపోదు. వేలకొలఁది రూపాయలు తీసికొనకుండుటాకష్టముగ నుండెను; పోనీ, తీసికొనుటా అది యంత కన్న కష్టముగనే యుండెను.

ఆ త్మ క థ

ఈకానుకలను నేను జీర్ణముచేసుకొనవచ్చునుగాని నా యాలు బిడ్డలు? వీరు ప్రజాసేవ కలవాటుపడిరి. నేనకు వెలయుండదని వీరికి ఎల్ల పుడును నూటిపోయుచుంటిని. నే నింటిలో వెలగలనగలు మొదలగు వాని నుంచుట మానుకొంటిని. ఇంటిలో మితదేవిక నావాటి కేర్పాటుగుచుండెను. ఇట్టి స్థితిలో బంగారు గడియారములు, బంగారుగొలుసులు పెట్టుకొను టెటులు? వజ్రాలయుంగరములు లెల్లు టెటులు? అప్పటికే నగల వ్యామోహముకూడదని నేను చాటి చెప్పుచుంటిని. కావున ఈనగలు, ఈజవాహిరీ తీసికొని నే నేమిచేయుదును?

ఇంట వీని నుంచుకొనరాదని తుదకు నిశ్చయించితిని. పార్సీ రుస్తుంజీ మొదలగువారిని ధర్మకర్తలగా నేర్పఱచి పత్రమువ్రాసిపెట్టుకొని ప్రాద్దుననే ఆలుబిడ్డలతో సంప్రదించి యాబరువు దింపుకొన నిశ్చయించితిని.

సాభార్య నొప్పించుట కష్టమని తెలియును. మఱి పిల్లల నొప్పించుటలో నేమియు కష్టముకలుగఁబోదని నాకు నమ్మకమే. కావుననే నాపక్షమున వాదింప వీరిని వకీళ్ల గా నేర్పఱచుకొంటిని.

పిల్లలు వెంటనే ఒప్పుకొనిరి. 'మాకీనగలతో నేమియు ఉపయోగములేదు. ఎవరివి వారి కిచ్చివేయవలయునని మాయుద్దేశము. మఱి మనకు కావలసియున్నచో మనము చేయించుకొనలేమా?' అనివారనిరి

నాకు సంతోషము కలిగెను. 'అటు లగుచో మీరుమీ ఆమ్మను ఒప్పింపఁగల రనుకొందు' నంటిని.

తప్పక, తప్పక. అది మాపని. ఈనగల అవసరము ఆమె క్కెందుకు? ఆమెకు కావలయునన్నచో మాకొఱకేకదా! మాకక్కఱలేదని మేమే యన్నచో నిక నామె యెటులు పట్టుపట్టఁగలదు?

౧౨ స్వదేశాగమనము

కాని యీపని మొత్తము మీద మిగుల కష్టమని తెలియ నాయెను.

“ఇవి మీకును అక్కఱలేకపోవచ్చును మీపిల్లలకును అక్కఱలేకపోవచ్చును. పిల్లలూ? ఎటు లాడించిన నటు లాడుదురు. అయితే నాకు పెట్టుకొనవలయునని యున్నదనుకొందుకేమో! లేదు. కాని లేవు నాకోడండ్ర కక్కఱలేదా? మఱియు లేపటిమాట ఎవరి కెఱుక? లోకు లింత ప్రేమతో నిచ్చిన వస్తువులను తిరిగి వారికిచ్చి వేయుట అప్రకృష్టము.” ఈరీతిగా వాగ్ధారారంభమయి దీనితో అక్రూర రయు వచ్చికలిసెను. పిల్ల లే చలింపకుండిరి. ఇక నేనా చలించువాడను?

మెలమెల్లగా నేనిటు లంటించితిని : “మొదట కుఱ్ఱులకు పెండ్లియే తరవాయి. పసిత్తనమున వీరికి పెండ్లిండ్లు చేయముకదా! ఇక పెద్దవారయిన పిదప వారి పెండ్లిండ్లు వారే చేసికొందురు. అయినను నగనుట కావలయునను కోడండ్రను మనము వెతుకవలయునా? ఒకవేళ కావలసి యేవచ్చు నందము! నే నెక్కడికి పాటిపోవును?”

“అ, మీసంగతి తెలియదా? నానగలగూడ ఒలిచి తీసికొన్న వారు కాదా మీరు! నన్నే పెట్టుకొననీయనిచో నిక కోడండ్రకు తప్పక పెట్టెదరు! కుఱ్ఱవాండ్ర నిప్పటినుండియే బైరాగులనుచేసి పెట్టుచున్నారకదా! ఈనగలను నేను మరల నీయను. ఇంతియకాక నాహారమున మీకేమి హక్కు?”

“ఆ హారము నీవు చేసిన పనిజూచి యిచ్చిరా? నాచేసిన పని జూచియిచ్చిరా? ఒకమాట చెప్పు!”

“పోనిండు! అటులే. మీరు చేయుచో నేను చేసినటులుకాదా? మిమ్ము రాత్రిందివములు నేను నేవించుటలేదా? అది నేవకాదోటు?

ఆత్మకథ

ఇంటికి తీసికొనివచ్చిన అడ్డమైనవారికిని ఎముకలు విఱుగపనిచేయుట...
ఏమి యిది? ఇది యేమియు కాదా?"

ఆ బాణములన్నియు వాడియైనవి. ఎన్నియో గ్రుచ్చుకొనుచునే
యుండెను. కాని నగలు తిరుగ ఇప్పించుటకు నిశ్చితుడైనైయుంటిని,
తుదకు పెక్కుమాటలు జరిగిన తరువాత నెటులో ఒకటులు సమ్మతి
పడసితిని. ౧౮౯౬ మజీయు ౧౯౦౧ సంవత్సరములందు వచ్చిన కాను
కల నన్నిటిని త్రిప్పి యిచ్చి వయిచితిమి. దీనికి దానపత్రము వ్రాసి
తిని. నా అనుమతితోఁ గాని, ధర్మకర్తల అనుమతితోఁ గాని, ప్రజా
సేవ కిది యుపయోగింపఁబడ వలయునను మరతుతో నీసామ్యంతయు
బాంకులో వేయఁబడెను.

ప్రజాకార్యములకు ధనము వలసినపుడు తఱుచు ఈ ధర్మమునుండి
ధనము తీయవలయు ననుకొంటినిగాని దీనిని ముట్టకయే వలయు ధనమును
సమకూర్పఁ గలిగితిని. నేటికిని అది ఆపత్కీర్తనాపముగా నున్నది.
అది యిటులు క్రమముగా వృద్ధియగుచున్నది.

ఈ చేతకు నాకన్నఁడును పశ్చాత్తాపము కలుగలేదు. కాలము
గడఁచిన కొలఁది కస్తురిబాయియు దీని యాచిత్యము నెఱిగికొనఁ
దొడఁగను. ఈ రీతిగా నేను పలుతెగల ప్రలోభనములనుండి తప్పకొని
పోయితిని.

లోకసేవకున కేట్టి కానుక లేని వచ్చు గాఁక! అని యతని నిజ
వస్తువులు కాఁజాలవని నా నిశ్చితాభిప్రాయము.

మరల భారతదేశములో

 కీర్తిగా నేను దేశమునకు మరలితిని. దారిలో మారిషస్ శేవు

తగిలెను. అచట నోడ చాలకాల మాఁగెను. నే నచట దిగి చుట్టు ప్రక్కలవారి స్థితిగతులు తెలిసికొంటిని. అచట నొకరేయి గవర్నరుగా రయిన చార్లెసు బ్రూసుగారికి అతిథి నయితిని.

దేశమునకు క్రమమీస పిదప కొంచెముకాల మటునిటు తిరిగి గడపితిని. ఇది ౧౮౦౧ సంవత్సరమునాటి ముచ్చట. కలకత్తాలో ఆయేడు కాంగ్రెసు అన్యథులు దిన్న ఎడ్జ్ వాచా గారు. నేనును దానికి పోవలయు ననుకొనుచుంటిని. కాంగ్రెసు చూచుట నాకదే తొలిసారి.

బొంబాయినుండి పర్ ఫిరోజీషా గారెక్కివెడలినరైలులోనే నేనును వెళ్లితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా విషయములు వీరితో ముచ్చటింప వలసియుండెను. వీరి పెట్టెలో ఒక స్టేషనుదాకా అనుగమించుటకు నాకు సెలనాయెను. వారు ఒక పెట్టెను పుచ్చుకొనిరి. వారిరాజ వైధవము ఖర్చు కరామతు నాకు వాకపే. ఏర్పాటయిన స్టేషనులో వీరి పెట్టెలోనికి పోతిని. అపు డా పెట్టెలో దిన్నావాచాగారును, చిమకొ లాల్ సెతల్వాడుగారును ఉండిరి. వీ రందఱు రాజనీతినిగూర్చి ముచ్చటించుకొనుచుండిరి. నన్నుఁజూచి ఫిరోజీషాగారు—“గాంధీ! నీవని అనుకూలముగారేదు. నీతీర్మాన మామోదింపఁబడుననుకొనుము? అయితే మొదట మనకు మనదేశములో నేమి హక్కులున్నవి గనుక !

ఆ త్మ క థ

మనదేశమున మనకు సత్తా లేనంతవఱకు ఉపనివేశములలో మనస్థితి బాగు పడవలె నన్న నెటులు బాగుపడును?"

నేను స్తంభితుడ నయిపోతిని. చిమన్‌లాల్‌గారు గూడ వారితో నేకీభవించిరి. కాని దిన్నాగారు నాకేసి దయాదృష్టి బఱపిరి.

ఫిరోజీషాగారిచే నొప్పింపఁబ్రయత్నించితిని. వారు బొంబాయి కిరీటములేని పాదుషా. అట్టివారిని నాబోటివాఁడా ఒప్పించుట! అంతటితో కాంగ్రెసులో ఈతీర్మాన మామోదింపఁబడును గదా యని సంతసించితిని.

నా కుత్సాహము కలిగించుటకు వాచాగారు 'తీర్మానము తయారుచేసి నాకు చూపుట మంచిది' అనిరి.

నేను ధన్యవాదములు చెప్పితిని. రెండవస్తేమనుకడ బండి యాఁగఁగానే దిగి నాపెట్టెలోనికి వచ్చి కూర్చుంటిని.

కలకత్తా చేరితిమి. నగరవాసులు అధ్యక్షుఁడు మొదలగు నాయకులను మహావైభవముతో తీసికొని పోయిరి. నేనొక స్వచ్ఛంద నేవకుని విలిచి—'బస లెక్కడ?' అని అడిగితిని.

అతఁడు నన్ను రిప్పన్ కాలేజీకి తీసికొనిపోయెను. అచట పలుతెఱుగుల ప్రతినిధులు కలరు. భాగ్యవశమున నేనున్న విభాగము నకే లోకమాన్యులును వేంచేసిరి. వా రొకదిన మాలస్యముగా దయ చేసిరని నాకు గుర్తు. లోకమాన్యులెచట నుందురో అచట నొకచిన్న దర్బారు జరుగుచునేయుండును. నేను చిత్రకారుడ నై తిసేని శయ్యపై కూర్చున్నవారిని కూర్చున్నటులు లోకమాన్యుని చిత్రించియుండును. ఆచోటు, వారి యునికి మొదలగున వన్నియు అంతస్పర్థముగా గుర్తు

౧౩ మరల భారత దేశములో

న్నది. వీరి దర్శనమునకు వచ్చు కోట్లతరబడి జనులలో ఒకరిపేరు గుర్తు కలదు. అమృతబహు పత్రికాధిపతి—మోతీబాబు. వీరి యిరువుర పెద్ద నవ్వును, పరిపాలకుల అన్యాయముల గుఱించి వా రనుకొనిన మాటలును ఎఱపు రాజాలపు.

ఇక నచటి కాంగ్రెసువారి నివాసములలో దృష్టిపాత మొన రింతము.

స్వచ్ఛందసేవకులలో ఒకరి కొకరికి పడదు. ఎవరికేని ఒకపని అప్పగింతుమా అది అతనివలన గాదు. అతఁడు వెంటనే మఱియొక నితో జెప్పును. అల్లఱఁ డింకొకనితోఁ జెప్పును. ఇక అభ్యాసులగు ప్రతినిధుల పని చెంటికిఁ జెడిన రేవడ.

కొంతమంది స్వచ్ఛందసేవకులతో నేను మాటమంతి కలిపితిని. వీరికి కొంచెము విశ్రాంతి కా భోగట్టాచెప్పఁగా విని కొంచెము స్థిరీరి. వీరికి నేను సేవాధర్మము చెలుప యిత్నించితిని. వారికి కొంచెము కొంచెము బోధింపఁడను. కాని సేవాద్రమ ఎక్కడఁ బట్టిన నక్కడ పుట్టుకొక్కులవలె పుట్టుకొని వచ్చునది కాదు. ఇది లోపలనుండి పుట్టు కొని రావలయును. అటుపిమ్మట అభ్యాస ముండవలయును. అమా యికులును, సరకులును అగు ఈస్వచ్ఛందసేవకులకు మనస్సులో ఇచ్చ మాత్రము కావలసినంత; కాని నేరిమి, పిదప అలవాటు ఎటులబ్బును? ఏమందురా? కాంగ్రెసు సంవత్సరమునకు మూణ్ణాళ్ళముచ్చటగదా! అయిన పిమ్మటనే అది నిద్రకుఁ బోవును. ఏడాదికి మూణ్ణాళ్ళసేవ వలన వీరికందు యోగ్యత యెటులు కలుగును ?

మఱియు ప్రతినిధులును స్వచ్ఛందసేవకులవంటివారే. వీరికిని మూణ్ణాళ్ళ అభ్యాసమే. వీరు తమపనిని తాము చేసికొనరు. హుకుము

ఆ త్మ క థ

లిచ్చి పనులు చేయించుకొందురు 'ఓయ్! వలంటీర్! అది లే ఇది లే' అని ఊరక హుక్కుములు జారీచేయుదురు.

అంటరానితన విచట మిక్కుటముగా కానిపించెను. అతివల వంటయిల్లు విడిగా ఏర్పాటు చేయబడెను. భుజించుచుండగా నెవ రును చూడరాదు. అందులనేసి కాలేజీ-ఆవరణమున వారికి విడిగా వంటయిల్లు ఏర్పాటయినది. దృష్టిదోషము తగులకుండ చుట్టును దడులు, దానినిండ ఊపిరి సలుపనంత పొగ. పాకశాల అదే; పానశాల అదే; భోజనశాలయు నదే. అది వంటిల్లుకాదు చందుకాపెట్టె. అన్నివైపు లను మూత!

ఇది వర్ణధర్మమునకు విరుద్ధముగా గానిపించును. కాంగ్రెసు-ప్రతినిధులలోనే యింత అంటరానితన మున్నచో నిక నిట్టివారిని ప్రతినిధులనుగాఁ బంపు లోకులలో ఎంతయుండును? ఇంతకు మూఁడింతలు. ఈప్రత్యుత్తరముతో నాముఖమునుండి ఉహ్వాని నిట్టూరువు వెలువడెను.

ఇక నచటి కంపునకు మితిలేదు. నలుదిక్కుల నీరు నీరు నీరు. మఱి మఱుగు దొడ్లు తక్కువ. ఆ కంపు తలచుకొన్నచో దోఁకు వచ్చుచున్నది. ఒక స్వచ్ఛందసేవకుని దృష్టి దాని కెవ మరల్చితిని. 'అది పాకీవాని పని' యని అతఁడు నిర్భయముగా ననెను. 'నా కొక చీఁపురుకట్ట తెచ్చి పెట్టు' మంటిని. అతఁడు తెల్లబోయి నామోము చూడ మొదలిడెను. తుదకు వెతికి చీఁపురుకట్ట నేనే తెచ్చికొంటిని. మఱుగు దొడ్డి బాగుచేసితిని. కాని అది నా యుపయోగమునకే. ఎక్కడి లోకము? ఎక్కడి మఱుగు దొడ్లు? ఎన్ని మాఱులు బాగుచేసినను చాలదు. కాని అంత పని నాకు మించినది. కావున నా

౧౩ మరల భారత దేశములో

పనినే నేను చేసికొని సంతోషపడ నాయెను. నలుగురికిని ఈ కంఠు కొట్టి నటులు లేదు.

ఇవి యింతటితో నాగలేదు. కొందఱు రాత్రిపూట తమగది పసారాదిలోనే మలవిసర్జనము, మూత్రవిసర్జనము చేయఁగడఁగిరి. స్వచ్ఛంద సేవకులకు ప్రాధుననే చూపితిని. ఎవరును బాగుచేయు నొల్ల రైరి. తుదకా గౌరవము నాకే దక్కినను.

ఈకాలమున వెనుకటికంటె కొంచెము మాత్రము గాని నేటి కిని ఈమాట మనసునకు పట్టని ప్రతినిధులు నివాసములలోనే మలవిసర్జనమునకు వెనుదీయరును; స్వచ్ఛంద సేవకులు బాగు చేతకు సిద్ధ పడరును.

కాంగ్రెసు మఱికొన్ని దినములు జరుగుచో అంటు కోగములును బసచేయు ననుకొంటిని.

గుమాస్తా-బేరా *

కాంగ్రెసు-ప్రారంభమున కింకను రెణ్ణాళ్లు వ్యవధి యున్నది.

కాంగ్రెసు-ఆఫీసులో నా కేమేని పని దొరకుచో కొంచె మను భవము సంపాదించవచ్చునని తోచెను.

కలకత్తాలో దిగిననాడే కాల్యకృత్యములు నిర్వహించుకొని కాంగ్రెసు-ఆఫీసుకు వెళ్లితిని. శ్రీ భూపేంద్రనాథ బసు గారు, శ్రీ ఘోషాలు గారును కార్యదర్శులు. భూపేంద్రబాపు కడకుఁ బోయి యేదేని పనిచెప్పుఁ డంటిని. వారు నన్నుఁజూచి యిటులనిరి.

‘నాకడ సేమియు పని లేదు. కాని బహుశా ఘోషాలు గా రేమేనియు చెప్పఁగలరు. వారిని చూడు!’

ఘోషాల్ బాబుగారికడ కేగితిని. వారు నన్ను క్రిందినుండి మీఁదిదాకఁ జూచిరి. కొంచెము చిటు నవ్వి యిటులనిరి :

‘నాకడ గుమాస్తాపని కలదు. చేయుదువా?’

‘తప్పక చేయుదును. నాకు చేతనయినంతపని చేయుటకే తమ సన్నిధికి వచ్చితిని.’ అని నే నంటిని.

‘కుర్రడా! నిక్కమగు సేవాభావ మిదియే.’

వీరికి దాపున కొందఱు స్వచ్ఛంద సేవకు లుండిరి. వారికేసి తిరిగి వీ రిటు లనిరి.

‘చూచితిరా! ఈకుర్రవాఁ డే మనెనో!’

*‘బేరర్’ అను ఇంగ్లీషుమాట కిది యవ్యుత్పత్తి. ఇంటివనిబాగులవాడని అర్థము. కలకత్తాలో ఇంటినొకరును ‘బేరా’ అనుట రివాజయిపోయినది.

మరల నాకేసి తిరిగి యిటు లనిరి. 'అదిగో! ఆయు త్రరముల గుట్ట! ఒకొక్కటే తీసికో! ఇదిగో! ఈ కురిచీమీఁద కూర్చుండి మొదలు పెట్టు! చూడు! నాకొఱకు వందలకొలఁది వచ్చుచుందురు. వీరితోడనే మాటలాడనా, మఱి యాయు త్రరములకు బదులు వ్రాయుచునే కూరు చుండనా? ఈపని చూచుటకు నాకు గుమాస్తా లేఁడు. ఈయు త్రరము లలో చాలవఱకు పనికిమాలినవి. కాని నీవన్నిటిని చదివి చూడు. ఆవశ్యకములకు వానికి ప్రత్యుత్తరము లిమ్ము. నాతో సంప్రతింపవలసి యున్న సంప్రతింపుము.'

న న్నింతగా నమ్మినందులకు సంతసించితిని.

ఘోషాలుగారు న న్నెఱుఁగరు. పినప నా నామధామము లెఱిఁగెను. నా కొసఁగిన యీపని కడు తేలిక. ఈ పని నంతయు వడిగా ముగించితిని. ఘోషాల్ బాబుగారు సంతసించిరి. ఈయన మాటల ప్రోవు. మాటలతో చాలకాలము గడపఁగలరు. నా సంగతి తెలిసికొన్న తరువాత నా కీగుమాస్తాపని నిచ్చినందులకు నొచ్చుకొనిరి. నేను వారి నిటుల నిశ్చింతులఁ గావించితిని.

'అయ్యో, నే నెక్కడ? మీరెక్కడ? కాంగ్రెసు నేవలో మీ తలవెంట్రుకలు నరసినవి. నాకంటె తాము వృద్ధులు. నే ననుభవ ములేని కుర్రఁడను. మీ రీపని నిచ్చినందులకు కృతజ్ఞుఁడ. ఏలనఁగా ముందు ముందు నాకు కాంగ్రెసులో పని చేయవలయునని యున్నది. ఆపని తెలిసికొనుటకు దుర్లభమైన యవకాశము మీ రొసఁగితిరి.'

నిజముగా నీచందము మంచిది. కాని ఈకాలపు కుఱ్ఱవాండ్లు ఇటు లుండరు. కాంగ్రెసు పుట్టినకడ నుండియు నే నెఱుఁగుదును. దీనిని సాపించుటలో హ్యూముగాకి తోపాటు నాకును పాలు కల'దని ఘోషాలుబాబుగా రనిరి.

ఆత్మకథ

మా కిటులు బాగుగా పరిచయము కలిగెను. మధ్యాహ్నభోజనము మే మిరువురమును కలిసి. ఘోషాల్ బాబు గారి చొక్కాను గుండి 'బేరా' తగిలించెడి వాడు. అది చూచి 'నేనే ఆపని చేయుదు' నంటిని. నా కది మంచి దని లోచెను. పెద్ద లన్న నాకు కడు నాదరము. వారికి నామనస్సు లెన్నగా తెలిసిపోయిన తరువాత తమ నిజ కార్యముల నన్నిటిని నాచే జేయించుకొను చుండెడివారు. గుండీలు పెట్టించుకొనుచు మూతి విగించి నాలో నిటు లనెడివారు—'మాచి తివా? కాంగ్రెసు సెక్రటరీకి బొత్తములు పెట్టుకొనుటకుఁ గూడ తీరిక లేదు. వీలనఁగా అప్పుడును అతనికి చేయవలసిన పనులున్నవి?' ఈ యమాయకతకు నాకు లోలో నవ్వు వచ్చెను గాని వారికి జేయు శుక్రావను గురించి అప్రీతి యిసుమంతయు కలుగ లేదు. దీని వలన నాకుఁ గలిగిన లాభ మమూల్యము.

కొలది నాళ్లలోనే కాంగ్రెసు తంతు అంతయు తెలిసికొంటిని. పెద్దల పరిచయము లభించెను. గోఖలే, సురేంద్రనాథ బెనర్జీ మొదలగు యోధులు వచ్చుచు పోవుచు నుండిరి. వీరి వైఖరి తెలిసికొననారెను. కాంగ్రెసులో కాల మెంత వృథాయగునో తెలిసెను. ఇంగ్లీషు భావయొక్క యధికారము చూచితిని. దానిని చూడఁగా నా కపుడే దుఃఖము వచ్చెను. ఒకని పని పదిమంది చేయుటయు, ఆవశ్యకమైనపని కెవరును రాకుండుటయు చూచితిని.

వీని యన్నింటి యెడలను నామనస్సు పని చేయు చుండెను. కాని చిత్తము ఇటులు ఉత్తర మిచ్చెను. 'ఇంతకన్న సెక్కువ సంస్కరణము జరుగుట అసంభవమేమో!' కావున దేనిని గుఱించియు మనస్సులో దుర్భావము పొడమ లేదు.

కాంగ్రెసులో

మహాసభ మొదలయ్యెను. ఆమంటపముయొక్క భవ్యత ఆస్వ

స్పందనేవకుల పరంపర, మంచాసీనులయిన ఆపెద్దపెద్దల సముదాయము మాచి నివ్వెఱిపోతిని. ఈసభలో నాకు తావెచట నని తికమకపడితిని.

అధ్యక్షుని ఉపన్యాస మొక గ్రంథము! దీని నంతయు చదువుట అసంభవము. కొన్నికొన్ని అంశములే చదువఁబడెను.

పిదప విమయనిర్ణయసభ కెన్నికలు. గోఖలేగారు నన్నటుఁ గొంపోయిరి.

సర్ఫిరోజీమెగారు నా ప్రస్తావము నిదివరకే అంగీకరింతుననిరి. కాని అందలివా రెవరెపుడు దీనిని ప్రతిపాదించుదురో యని (ఈమొదలగు విమయముల) అర్థయ్యచుంటిని. ప్రతి తీర్మానమునకు దీర్ఘ దీర్ఘములగు సుపన్యాసములు జరుగుచుండెను. అవన్నియు ఇంగ్లీషులోనే. తీర్మానమును సమర్థించువారలందఱు అతిసమర్థులే. ఈనగారాఖానాలో నాతూతూ వినువా రెవ్వరు? రాత్రి ప్రాద్దుపోయినకొలఁది నాగుండియలు దడదడలాడఁ దొడఁగెను. చివరచివరకు మిగిలియున్న తీర్మానములు వాయుయానముల పరుగున బోవుచుండెను. అందఱును ఇంటికిఁ బోవ నుఱుకులమీఁద, పరుగులమీఁద నుండిరి. రాత్రి పదోకండు దాఁటెను, నాకు మాటలాడఁగల సాహసము లేదు, గోఖలేగారికి లోఁగడనే తీర్మానము చూపియొంటిని. వారి కుదిరికడకు వెళ్ళి మెల్లగా నిలుచుంటిని.

ఆ త్మ క థ

‘నా మాట మఱవకుండు!’

వారిటు లనిరి—‘నాకు గుర్తులోనే ఉన్నది. వారివేగమును మీరు చూచుచునే యుంటిరిగదా! కాని దానిని తప్పిపోనీయను.

‘ఏమి? అంతయు ముగిసినదికదా!’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారనిరి.

‘ఇంకను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించిన ప్రస్తావము మిగిలిలేదా? గాంధీగారు చాలనేపటినుండి వేచియున్నారు’ అని గోఖలేగారు ఎలుగైతి చెప్పిరి.

‘మీ రా తీర్మానమును జూచియుంటిరా?’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారడిగిరి.

‘చూచితిని.’

‘మీకు బాగుగా నున్నదా?’

‘అ. అంతయు బాగుగా నున్నది.’

‘అయితే గాంధీ! చదువు!’

‘నేను వడకుదు దానిని జదివి వినిపించితిని.

గోఖలేగారు దానిని సమర్థించిరి.

‘ఏకగ్రీవముగా తీర్మానింపబడిన దని అందఱుచిరి.’

‘గాంధీ! నీవయిదు నిమిషములు మాటాడు’మని వాచాగా రనిరి.

‘నా కాలెఱుగేమియు బాగుండలేదు. ఆప్రస్తావము నర్థము చేసికొను కష్ట మెవరును పూనుకొనలేదు. అందఱును ఎఱుఁగు పోవు దమా అని కనిపట్టుకొనియుండిరి. గోఖలేగారు లోంగడ చూచియు న్నందులజేసి మఱియెవరికిని చూడను వినను ఆవశ్యకత లోపలేదు.

ఉదయమయినది.

ఉపన్యాస మెటులో యని ఆలోచింప సాగితిని. అయిదు నిమిషములలో నేమి చెప్పను? నేను లెస్సగనే విషయమును సిద్ధము చేసికొంటిని. కాని ఆవశ్యకములగు శబ్దములు గోచరింపవు. ఏమేని యగుఁగాక! ఇంటికడ వ్రాసికొనిన ఉపన్యాసమును చదువరా దని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపన్యాసము లిచ్చుటలోఁ గల నిస్సంకోచత యిప్పుడు మాయ మయిపోయి నట్లు లుండెను.

నాప్రస్తావనమయము రాఁగనే సర్ దిన్ మెగారు నాపే రెలుఁ గె త్తిరి. నేను నిలువఁబడితిని. తల తిరుగఁ దొడఁగెను. తీర్మానమెట్లో చదివితిని. ఎవరో ఒకకవి తన కవిత్వమును ప్రతినిధు లందఱుకు పంచి పెట్టుచుండెను. అందు విదేశీగమనమును గుఱించి, సముద్రయాత్రను గురించి ప్రశంసకలదు. నేను వాని జదివి వినిపించి దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కష్టములు కొంచె మెఱుకచేసితిని. ఇంతలో దిన్నాగారు గంట బజాయించిరి. అప్పటి కయిదు నిమిషము లయి యుండదని నాకు తెలియును. అయితే ఇంక రెండు నిమిషముల అవకాశమున్నదని నూచింప నాగంట గొట్టుదు రని నాకు తెలియదు. అ నేకు లఱగంటవఱుకు మాట లాడుచుండుట నేను వింటినికాని అప్పు డిటులు గంట మ్రోగలేదు. దానజేసి నాకు కష్ట మునిపించెను. గంట మ్రోగఁగనే మారుచుంటిని. కాని నే జదివిన ఆపద్యములు సర్ ఫీరోజు మెగారికి సరియగు ప్రత్యుత్తరమగు నని బాల్యచాపలముచే అప్పు డనుకొంటిని.

తీర్మాన మామోదింపఁబడెనా లేదా యని అడుగ నక్కఱ లేదు. ఆజోజులలో ప్రతినిధులకును ప్రేక్షకులకును భేదము లేదు. ఏప్రస్తావనమునకును విరోధ మనుమాట లేదు. అందఱు చేతు లెత్తుదురు.

ఆ త్మ క థ

ఏతీర్మానమయినను ఏకగ్రీవముగా నామోదింపబడుచుండెను. నా తీర్మానమునకును అదియే స్థితి. ఇందువలన నాతీర్మానమునెడల నాకు అంతగా ప్రయోజనము కానిపింపలేదు. కాని కాంగ్రెసులో దీని ప్రస్తావము జరిగెను; చాలు, నా కానందము. దీని మీఁద కాంగ్రెసు మొహరు పడెను. ఇదియే సమస్త భారతవర్షము యొక్కయు మొహరు—ఈజానము ఈసంతోషము, ఎవరి కైనను తృప్తికరము కాదా?

లాడ్డు కర్జన్—దర్బారు

కాంగ్రెసు ముగిసెను కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా పనులను గుఱించి చేంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మొదలగువానితో పని యుండుటవలన కలకత్తాలోనే యుంటిని. ఇందుల కొకనెల పట్టెను. ఈతూరి హొటలులో నుండుటకు బదులు పరిచయము సంపాదించి ఇండియన్ క్లబ్బులో నుండు సేర్పాటు చేసికొంటిని. అచట గొప్పగొప్ప భారతీయులు బసచే యుదురు. కావున వారి పరిచయము లభించును. అపుడు దక్షిణ-ఆఫ్రికా విషయములలో వారికి కుతూహలము కలిగింపవచ్చునని నాయాశ. ఎల్లపుడు కాకున్నను అపుడపుడు గోఖలేగారి క్లబ్బునఁ బిలియర్ డ్స్ గు ఆడుటకు వచ్చెడివారు. నేను కలకత్తాలోనే యుండునన్నభోగట్టా ఆయనకు తెలిసి తనకడనే నన్నుండగోరెను. నేనును సాదరముగా ఇయ్యకొంటిని. కాని నాయంతట నేనే యచటి కేగుట యుక్తమని పింపలేదు. ఇటులు రెండుమూఱ్ఱాళ్ళు చూచి గోఖలేగారు స్వయముగా నన్ను తీసికొనిపోయిరి. వారు నా ముఖావమును చూచి యిటులనిరి—

‘గాంధీ! నీ వీదేశముననే యుండవలయును గాన ఈ విడియముచే పనులు సాగవు. నీ వంతమందితో పరిచితి చేసికొన్న నంతమేలు. మఱి నీచేత కాంగ్రెసు పనులు చేయింపవలయును.’

గోఖలేగారికడకు వెళ్ళకముందు ఇండియన్ క్లబ్బులో నే నుండఁగా జరిగిన ముచ్చటలను గొన్ని ద్రిప్పవలయును.

ఆ త్మ క థ

ఈ దినములలో లార్డ్ కర్జను దర్బారు తీర్చెను. అచటికి ఆహూతులయిన రాజులును, మహారాజులును కొందఱు తీచటనే యుండిరి. వారిచట నెపుడును బంగారీదోవతులను గట్టి కురతా తొడిగి ఉత్తరీయములు వేసికొనుచుండువారు. నాఁడు కాసాలకు తగు పంటములు తొడిగిరి, గొనులు వేసిరి. తళతళలాడు బూట్లు తొడిగిరి. నా కెది చింతాజనకమాయెను. ఈ క్రొత్తవేషమునకు కారణ మే మని యడిగితిని.

‘మా దుఃఖములు మా కేతెలియును, మాధనసంపత్తి, మా బిరుదుములు ఖాయముగా నుంచుకొనుటకు నేయే యవమానములు భరింపవలసి వచ్చునో మీ కెటులు తెలియఁ గలదు?’ అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

‘పోనిండు! అయితే ఈ కాసాలలపాగ లేమి? ఈకాసా బూట్లు లేమి?’

‘మాలోను కాసాలలోను మీ కేమి భేదము కానిపించుచున్నది? వాండ్రు మాకాసా లగుచో మేము కర్జనుకు కాసాలము కామా? మేమీ దర్బారుకు గైరుహాజ రగుచో దాని ఫల మనుభవింపవలసివచ్చును. మా సహజవేషముతో దర్బారుకు పోవుదుమా అది యపరాధముగా పరిగణింపఁ బడును. అది యటుండె. అచటికి వెళ్లుదుము! కర్జనుతో మాటలాడఁ దరమా? రామరామ! ఒక్కమాట!’

ఈ శుద్ధహృదయునిపై నాకు జాలి కలిగెను.

ఇటువంటి దర్బారు మఱియొకటి నాకు గుర్తువచ్చుచున్నది. లార్డు హార్డింజి హిందూ విశ్వవిద్యాలయమునకు శంకుస్థాపనము కావించినవాఁడు నొక దర్బా రాయెను. ఇందు రాజులును మహారా

జాను గలరు. భారత భూమణము మాలవ్యాగారు నన్నందులకు రావలసినదని పట్టు పట్టిరి. నే నటు కేగితిని. కేవలము స్త్రీలకే కోధ లేదగిన వారి వస్త్రభూషణములను జూచి మిగుల సంతాపము చెందితిని. పట్టు పాజామాలు, పట్టు అంగరఖాలు, మెడలలో వజ్రములయు ముత్రములయు మాలలు, బాహుల బాజుబందులు, తలపాగలపై వజ్రములు, ముత్రములు పొదిగిన తురాయిలు! వీని యన్నిటితో పాటు నడుములందు బంగారు పిడిగల కరవాలములు! ఇవి రాజ చిహ్నములా, దాస్యచిహ్నములా? ఈ నామదా నగలను తమ యిష్టము చొప్పుననే వీరు ధరించుచుండిరని నే ననుకొంటిని. కాని యిట్టి దర్బారులకు ఇట్టి వస్త్రభూషణ ములతో వచ్చుట వీరికి విధి యని తెలిసెను. కొందఱు రాజుల కిట్టి వస్త్రభూషణము లింపితము కావనియు ఇట్టి దర్బారులందుతక్క మఱియొన్నదను వీనిని తాఁక రనియు తెలిసెను. ఈమాట యెంతవట్టు సత్యమో నే నెఱుంగ. ఇతరావసరముల యందు వారు ధరింతురో ధరింపరో, వై సురాయి దర్బారునం దగుఁగాక, ఇతరస్థలము నందగుఁగాక, ఆడు వారికిఁ దగు నగలను వీరు తాల్చురని తెలియుట మిగుల దుఃఖదాయకము. ధనము, బలము, మానము, ఇవి మనుష్యులచే నెట్టి యెట్టి పాపములను, అనర్థకములను చేయింపవు!

గోఖలేగారితో నొకనెల—౧

మొదటి నాటినే గోఖలేగారు నాక్రొత్త బాపిరి. నన్ను తమ్ముని చందమునఁజూచుకొనిరి. నాయావశ్యకముల నన్నిటి సెటింగి కొని వాని సేర్పాటుచేసిరి. అదృష్టవశమున నాకుఁ గావలసినవి కడుఁ గొలఁది. నాపనులన్నియు సేసే చేసికొనుట నా కలవాటు గాన నాకుఁ జేయఁదగినది కడుఁ గొలఁది యాయెను. నాపనులు సేసే చేసికొనుట, మడివేషము, పూనిక, నియమము—ఇ వన్నియు వీరి మనస్సున ముద్రి తములగుటఁజేసి సేను నివ్వఱపడు నంతగా నన్ను ముతించెడువారు.

వారు నాకడ సేమియు దాచినటులు నాకు గుఱుకు చాలదు. తమను జూడవిచ్చిన గొప్పవారందఱతో నాకు పరిచయము గలిగించెడు వారు. ఈపరిచితులందఱలో డాక్టరు ప్రఫుల్లచంద్రరాయలు ప్రధా నులు. వారు పొరుగుననే ఉండెడువారు. మఱి యెల్లపుడును విచ్చు చుండెడివారు.

‘ఈ ప్రాశ్నెనరు రాయిగారికి నెల కనిమిది వందల రూకలు జీతము. అందు నలుబది రూకలు మాత్రము తమ కుంచుకొని మిగిలిన దంతయు ప్రజాసేవ కిచ్చివేయుదురు. వీరింతనట్లు పెండ్లాడలేదు. ఇకముందు పెండ్లాడను దలఁపలేదు.’ అని చెప్పి గోఖలేగారు నాకు వీరితో పరిచయము కలిగించిరి.

సేటి రాయి గారికిని, నాటి రాయి గారికిని నాకు అట్టే భేదము కానరాదు. ఇపు డెట్టి వ్యస్త్రములు తొల్పుచుండిరో అపుడును ఇంచు

మించట్టివే. ఇప్పుడు ఖాదీ వచ్చిపడెను. అప్పటికింకను అది లేదు. స్వదేశీపు మిల్లుబట్టలుండెడివి. వీరి యిరువురి సంభాషణము వినుచుండగా నాకు విసుకన్నమాట ఉండెడిదికాదు. వీరి సంభాషణమంతయు దేశ హితచర్చ, లేక జ్ఞానచర్చ. వీరుమాటలాడు కొన్ని మాటలవలన కష్టము కూడఁ గలిగెడిది; ఏలనఁగా వీరు కొందఱ నాయకులను గూడ విమర్శించుచుండెడివారు. నేను పర్యతము లనుకొన్న వా రందఱును పరమాణువు లైరి.

గోఖలేగారు పనిచేయు రీతి ఎంతయనందజనకమో అంత జ్ఞానజనకము. వా రొక నిమిషము వితగా పోనిచ్చెడువారు కారు. వీరి ప్రతికార్యమును దేశముకొఱకే; మాటలాడుటయు దేశముకొఱకే; వారి మాటలలో మాతన్యముకాని, దంభముకాని, అసత్యముకాని లేదు. భారత దేశ దార్శన్యము, పాఠశాలత్రయము—ఈరెండును వీరిమనస్సును వేధించుచుండెడివి. పలువురు వీరిని పలువిధములుగా ఆకర్షించుటకు వచ్చుచుండెడువారు. వీ రందఱును ఒకటే జవాబు—‘మీరు మీపని చేయుఁడు, నన్ను నా పని చేసికొననిండు. నాకుఁ గావలసినది దేశ స్వాతంత్ర్యము. అది కలిగిన పిమ్మటనే మఱియొకటి. ఇప్పటికి నాకీ పనితో ఒకత్తణమును తీరిక లేదు’

వీరి ప్రతిమాటలోను రానడేగారి యెడ గౌరవము ముదితమై యుండెడిది. ‘రానడేగా రిటులు చెప్పెడువారు’ అనుమాట వీరికి ‘నూత ఉవాచ’ వంటిది. నే నటనుండఁగా రానడేగారి (జయంతుల్య వమో, వార్షి కోత్సవమో సరిగా నేఁడు గుఱుతు లేదు) వచ్చెను. గోఖలే గారు ప్రతియేడును జరుపుచువచ్చు చున్నటులు తెలిసెను. అప్పుడు నేను గాక వీరిమిత్రులు స్రాఫేసర్ కాధవలేగారు, * మఱియొక సజ్జనుఁడు

* ఇంగ్లీషువ్రతిలో నడజడ్డి యొ కలదు.

ఆ త్మ క థ

నుండిరి. అందులకు వీరిని గూడ నాహ్వానించిరి. అపుడు వీరు మాకు రానడేగారిని గుఱించి తమకు గుఱుకు గల విషయములు కొన్ని వినిపించిరి. రానడే, తైలంగ, మాండలికులను పోల్చిరి. తైలంగుగారు భాషా పండితులు; మాండలికుగారు గొప్ప సంస్కర్తలు. మాండలికుగారికి క్లయంట్లు పని యొడకడు శ్రద్ధ. ఒకతూరి వారికి రైలు తప్పిపోవగా స్పెషల్ రైలు చేయించుకొని వెల్లిరి. ఇక రానడేగారి కక్తి సర్వాంగీణము. నాటికాలమున నున్న గొప్ప వారందఱలో ఆయన గొప్పవారు. ఆయన కేవలము న్యాయమూర్తి కాదు; చరిత్రకారుడు; అర్థశాస్త్రజ్ఞుడు; గొప్ప సంస్కర్త. సరకారువారి జడ్జియయ్యను నిర్భయముగా కాంగ్రెసుకు ప్రేక్షకుడుగా వచ్చెడివాడు. లోకులకు వీరి నిర్ణయము ప్రమాణము. ఇటులు రేనడేగారిని పర్ణించు నెడ వారికిగల ఆనందము నకు మేర లేకుండెడిది.

గోఖలేగా రొక గుర్రపుబండి పెట్టుకొనిరి. నేను దీని గుఱించి ప్రశ్నించితిని దానియావశ్యకము నాకు తెలియరా దాయెను. 'మీరు ట్రాముబండిమీద వెళ్లుచో సరిపోవదా? అది నాయకుల ప్రతిష్ఠకు భంగమా?'

కొంచెము వగచి ఆయన యిటు లనియెను—'ఏమి? నీవును నాసంగతి యెఱుంగజాలక పోయితివా? నాకు కాన్పులులో వచ్చు సొమ్మును నాసొంతమున కుపయోగించుకొనను, మీరందఱు ట్రాము బండ్లలో పోవుట నాకీసుగానుండును. కాని నేనటులు చేయజాలను. ఎంతమంది నాకు పరిచయము కలదో అంతమందితో నీకును పరిచయము కలుగునేని అపుడు ట్రాములో పోవుట అసంభవము కాకున్నను తప్పక దుమ్మర మగును. నాయకులు చేయున దంతయు సౌఖ్యము

కొంతకే యని యనుకొనుట కేమియు కారణము లేదు. నీమిత్రదీవిక నాకు ప్రీతికరము. వీలుకలంతవఱకు నేనును అట్టివాడనీ. కాని నావంటి వారికి కొంచెము వ్యయ మనివార్య మగుట నిశ్చయము.'

నాఅక్షేప మొకటి పూర్తిగా రద్దయిపోయెను. కాని మఱొకటి కలదు. దానికి మాత్రము వారు సంతృప్తి చేయఁగల ప్రత్యుత్తర మీయలేక పోయిరి.

అయితే మీరు షికారుకైన పోవరుకదా! ఇక ఎప్పుడు అన్య స్థులైయుండుట వింత అగునా? దేశకార్యములలో వ్యాయామమున కవకాశము దొరకదా? అని నే నంటిని.

'షికారుపోవుట కవకాశ మెన్నడేని కనిపట్టితివా?' అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

వారియందలి ఆదరమువలన ఇందులకు నేను సమాధాన మొసఁగ లేదు. ఈప్రత్యుత్తరమువలన నాకు సంతోష మొదవలేదు. కాని మాటు పలుక కూరకుంటిని. భోజనమునకు మనకు సమయము దొరుకుట లేదా? ఆరీతిగనే వ్యాయామమునకును దొరకునని నాటికిని నేటికిని నాయాశయము. దీనివలన దేశనేమి తక్కువకాదు? మఱి యొక్కువ అగు నని నా సవినయాభిప్రాయము.

గోఖలేగారితో నొకనెల—౨

గోఖలేగారి గొడుగు నీడలలో గూర్చుండి నేను కాల మతివాహితము చేయలేదు.

హిందూదేశమునందలి దేశ్యక్రైస్తవులపరిచయము బడసి వారి స్థితిగతులఁ దెలిసికొని వత్తునని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని క్రైస్తవ మిత్రులకుఁ జెప్పియుంటిని. కాళిచరణ బెనర్జీగారిపేరు వినియుంటిని. వారు కాంగ్రెసునందు లెస్స పనిచేసియుండిరి. దీన నాకు వారియొడ అదరము కలిగిపోయెను. ఏలనఁగా — సాధారణముగా దేశ్యక్రైస్తవులు కాంగ్రెసుసభలో, హిందువులలో, ముస్లమానులలోను కలియరు. కావున ఈక్రైస్తవులయొడఁ గలిగిన అవిశ్వాసము కాళీచరణ బెనర్జీగారియొడ కలుగలేదు. 'నేను వీరి దర్శన మాసింతు'నని గోఖలేగారితో ననఁగా 'వారినిజూచి నీవేమి చేయఁగలవు? వారు చాల యోగ్యులే; కాని వీరిని దర్శించినందుల నీకు సంతృప్తి కలుగఁబో దని నే ననుకొందును. నేను వారిని బాగుగా నెఱుఁగుదును. నీవు చూడఁదలఁతువేని తప్పక చూడవలసినదే.'

నేను కాళీబాబును దర్శనమున కరించితిని. వారు వెంటనే అనుమతి నిచ్చిరి. దర్శన మొనర్చితిని. ఇంటిలో వారి ధర్మపత్ని మృత్యుశయ్యమీఁద నుండెను. ఇల్లంతయు నిరాడంబరము. కాంగ్రెసునందు వారు కోటు పంటములలోనే యుండిరి గాని యింట బంగారీదోవతి కట్టుకొని కుడితినీ తొడుగుకొని యుండిరి. నే నపుడు పొరసీ

౧౮ గోఖలేగారితో నొకనెల-౨

శోటు పంటమును ధరించియుంటిని గాని వారి యీ నిరాడంబర వేషమునకు ప్రీతుడ నయితిని. వారి సమయము వ్యయ మొనరింపక నాగొడవ నేను చెప్పకొంటిని.

వీరిటు లనిరి—‘పాపములతోపాటు మనకు పునర్జన్మము కలదను సిద్ధాంతమును మీరు విశ్వసించువా, విశ్వసింపరా?’

‘తప్పక విశ్వసించును.’

‘అయితే ఈ మూలపాప నివారణోపాయము హిందూధర్మములో నెచటను లేదు. కాని క్రైస్తవధర్మమందు కలదు.’

అని యీమాట చెప్పి వీరు మరల నిటు లనిరి—‘పాపమునకు ఫలము మృత్యువు. ఈమృత్యువును తప్పించుకొనుటకు ఏసే కరణము.

నేను వీరికి గీతోపదిష్టమగు భక్తియోగమును ఉపసీతికిఁ దెచ్చి తినిగాని నాయీప్రయత్నము వృథాయయ్యెను. నేను వీరి సౌజన్యమునకు ధన్యవాదము లర్పించితిని. ఈసంభాషణమువలన నాకు తృప్తి కలుగలేదు. కాని లాభము కలిగెను.

ఈసమయమున నేను కలకత్తాలో వీధి వీధి వితగా తిరిగితిని. తఱచు నడచి ఇపుడే న్యాయమూర్తి మిత్రగారిని, సర్ గురుదాస్ బెనర్జీగారిని దర్శించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యముల కీసజ్ఞులు సాయ మావశ్యకము. ఇపుడే రాజా సర్ ప్యారి మోహనముకర్జీ గారి దర్శనమును పొందెను.

కాళీచరణ బెనర్జీగారు కాళికాలయమునుగూర్చి నాకుఁ జెప్పిరి. ఒక పుస్తకమున దాని వర్ణన చదివియుంటిని. న్యాయమూర్తి మిత్రగారి గృహ మాప్రాంతముననే. వారి దర్శన మొనరించి యాదారిసే

ఆత్మకథ

కాళికాలయ మేఁగితిని... కాళికి బలిగాఁ బోవుచున్న గొఱియలమందను దారిలో జూచితిని. ఆలయపుసందులో బిచ్చగాండ్ర దండు. బైరా గీబాబులు సరేసరి. సంతలు, బజాబులు మొదలగుచోటుల భిక్షు కుల కేమియు నీయరాదని నాటికే నాకు నియమ ముండెను; పలువురు భిక్షుకులు నావెంటఁ బడిరి.

బాబాజీ యొకఁడు ఎత్తగు నలుచదరపు రాతికట్టడముపై కూర్చుండియుండెను. అతఁడు ననుఁ బిలిచి—‘నాయనా! ఎక్కడికిఁ బోవుచున్నావు?’ అనెను. నేను యథోచితముగ బదులాడితిని. అతఁడు నన్నును, నామిత్రుని గూర్చుండు మనెను. మేము కూర్చుంటిమి.

నే నిటు లడిగితిని—‘అయ్యా! ఇన్ని గొఱియలను బలియిడుట ధర్మమని మీరు తలఁతురా?’

ఆయన ఇటు లనెను—‘దేవహత్య ధర్మమని యెవఁ డనును?’

‘మీ రిచటఁ గూర్చుండి లోకుల కేల యుపదేశింపరు?’

‘అది నాపని గాదు. భగవత్సేవయే నాపని.’

‘తమ కందుల కీచోటే దొరకనా? వేటేచోటులు లేనా?’

‘ఎక్కడఁబట్టిన నక్కడనే కూర్చుందును. నా కన్ని తావులు వొక్కటియే. లోకుల గోల యేల? నా రొక గొఱ్ఱైలమంద. ఎక్కడికి పిలిచిన అక్కడికి పోవుదురు. మాకు వారితో నేమి పని?’

నే నిక సంచాదమును పెరుగనీయలేదు. పిమ్మట నేనాల యములోనికిఁ జనితిని. ఎదురుగా రక్తనది చూచినపిదప నిలువ బుద్ధి పుట్టలేదు. నామదిలో పెద్ద ఊభ కలిగను తలక్రిందు లైపోతిని. అది నేటికిని మఱపురాదు.

౧౮ గోఖలేగారితో నొకనెల-౨

అసమయమున ఒక వంగ సంఘమువారు నన్ను విందునకుఁ బిలిపిరి. అచట నే నొక సజ్జనునితో ఘాతకమగు నీపూజనుగూర్చి ముచ్చటించి తినివారిటులనిరి—‘అచట బలిదానవేళలో చెవులు రింగుమన నవుబతు లుమ్రోగును. ఈగందరగోళములో గొరియలు మృత్యుబాధ నెఱుంగవు.’

ఈమాట నాకు రుచింపలేదు. నేనిటు లంటిని—‘అగొతీయ లకు నోరుండుచో నిటు లనవు. ఈఘోరాచారమును అపవదెను.’ నాకు బుద్ధిదేవుని కథ గుఱుతువచ్చెను. కాని అపని మాత్రము నాకే క్షితి మించిన దని గోచరించెను.

ఈవిషయమున నాకు నాటి కే యభిప్రాయమో నేటికిని అది యే యభిప్రాయము. గొతీయ ప్రాణము వెల మనుష్యప్రాణము వెలకంటె తగ్గదు. మనుష్యకేరీరమును పొషించుటకు గొతీయను కూనీచేయ నే నెన్నఁటికి సంసిద్ధుడఁగాను. జంతు వెంత నిస్సహాయమో మనుష్యహింసనుండి తప్పించుకొన మనుష్యుని సాయము బడయుటకు అది అంత అధికారి. కాని యెంతో యోగ్యత, యెంతో యధికారము లేక మనుజు డిట్టి యాత్రయదానము చేయఁజాలఁడు. గొతీయల నీక్రూరహోమము నుండి తప్పింప ఇంకను నాకు చాల నాత్మశుద్ధియు, త్యాగమును అవిశ్మయము. ఇంకను ఈశుద్ధిని, త్యాగమునుగూర్చి ఘోషించుచు ఘోషించుచునే ఈ దేహమును విడువనయ్యెడి నేమో యని తోచెడిని. మనుష్యుల నీమహాపాతకమునుండి తొలఁగించుటకు, నిర్దోషములగు నీజీవముల రక్షించుటకు, మఱి యాయాలయమును పవిత్రము చేయుట కెన్నఁడు పరమేశ్వరుఁ డేమహాపురుషుని, లేక యేమహాసతిని సృష్టించునో! నేను సదా అందులకు ప్రార్థించుచున్నాను. జ్ఞానవంతులు, బుద్ధిమంతులు, త్యాగులు మఱి భావనాప్రధానులు నగు వంగవాసులు ఎటు లీపథను సహించి యూరకుండుచున్నారు?

గోఖలేగారితో నొకనెల—3

కాళీమాత నుద్దేశించి చేయఁబడుచున్న భయంకర మగు నీరక్ష మును గాంచిన తరువాత నాకు బంగాళీ జీవితమును తెలిసికొను నిచ్చ యినుమడించెను. ఇందులకు బ్రహ్మసమాజ మతగ్రంథములు బాగుగా చదివితిని. ప్రతాపచంద్ర మజుమదారుగారి జీవితమును కొలఁది గొప్ప చదివితిని. వారి యుపన్యాసములు వింటిని, వీరు వ్రాసిన కేశవచంద్ర సేనుగారి చరిత్రమును కడు నాసక్తితోఁ జదివితిని. మఱియు సాధారణ బ్రహ్మసమాజమునకును, ఆదిబ్రహ్మసమాజమునకును భేదము తెలిసి కొంటిని. పండిత శివనాథకాస్త్రిగారిని దర్శించితిని. ప్రొఫెసర్ కాధవలేగారితో, మహర్షి దేవేంద్రనాథ టాగూరుగారిని దర్శింపఁ జనితిని. కాని ఆసమయమున వా రెవరికిని దర్శన మిచ్చుటలేదు. కాన వారి దర్శన మబ్బలేదు. కాని వారి యింట బ్రహ్మసమాజోత్సవమునకు మే మాహూతులమైతిమి. అపు డనట శ్రేష్ఠమగు పంగగానము వింటిని. నాఁటునుండి పంగగాన మనిన చెవులు కోసికొందురు.

బ్రహ్మసమాజమునుగూర్చి యింత తెలిసికొనిన తరువాత శ్రీ వివేకానందస్వామివారి దర్శన మొనరింపకుండ నుండు టెట్టులు? అత్యుత్సాహముతో బేలూరుమతమువఱకు చాలవట్టు నడచియే వెళ్లితిని. ఎంతవట్టు నడిచితినిో నేఁడు సరిగ గుర్తు లేదు! అట్టి యేకాంతస్థలమున ఉండుటవలన ఆమతమును నేను చాలఁ గొండాడితిని. అచటికి వెళ్లగా స్వాములవారు జబ్బుపడి కలకత్తాగృహమునం దుండిరని తెలియ

వచ్చెను. ఈసమాచారము వినఁగా నా కాళ్లు డిగిలెను. పిదప సోదరి నివేదిత నివాస మెఱిగికొంటిని. ఆమె యొక చొరంగీమహిళునందుండెను. అచట నామెను దర్శించితిని. ఆమె వైభవమును జూచి నిలువున నీరయితిని. మాటయందును పలుకునందుగూడ మాయరువురికి పలక కుదురలేదు. 'నేనీవిషయమును గోఖలేగారికిఁ జెప్పితిని. 'ఆమె మిగుల లేజుగలది. మిక్కిలువురికి ఏకవాక్యత కలుగుట కష్టమని గోఖలే గారనిరి.

మఱియొకతూరి పేస్తన్ శీ పాదుషాగారి యింట మాయరువురకు సమావేశము కలిగెను. ఆమె యచట నుండఁగా నే నేగితిని; ఆమె పేస్తన్ శీగారి వృద్ధమాత కుపదేశ మిచ్చుచుండెను. ఇందు నే ననాయాసముగా దుబాసి నయితిని. సోదరి నివేదితకును, నాకును భావైక్యము లేకున్నను నే నామెకుఁగల హిందూమతమునందలి అగాధప్రేమను గమనించితిని. ఈమె రచించిన గ్రంథములను నేను పిదపఁ జదివితిని.

అర్ధదినము దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యములకు కలకత్తాలోని నాయకులను దర్శించుటకును మిగిలిన అర్ధదినము కలకత్తాలోని ధార్మికసంస్థలను, ఇతిరసార్వజనిక సంస్థలను దర్శించుటకును నేను నాదైనిక కార్యక్రమమును ద్విధా విభజించుకొంటిని. నే నొకనాఁడు డాక్టరు మల్లికుగారి అధ్యక్షతక్రింద బోయరు యుద్ధమునందు భారతీయపరిచారకసమాహము చేసిన పనినిగుఱింపి యుపన్యసించితిని. 'ఇంగ్లీష్ మన్' పత్రికాధిపతి పరిచితి యిపుడును నాకుపయుక్తమాయెను. సాండర్సన్ గారి కిన్నాళ్లును సుస్తీగానే యుండెను గాని ౧౮౯౬ సంవత్సరమునందు ఎటులు నాకు సాయము చేసిరో యిపుడును అటులే సాయముచేసిరి. నా యీ యుపన్యాసమునకు గోఖలేగారు సంతసిం

ఆ త్మ క థ

చిరి. మఱియు నది డాక్టరు రాయగారి మెప్పుపడయఁగా మిగుల సంతసించిరి.

నే నిటులు గోఖలేగారి ఛత్రచ్ఛాయమునం దుండుటవలన బంగాళమునందు నాపని చాల తేలికయ్యెను. బంగాళమునందలి గొప్పగొప్ప కుటుంబములతోడి పరిచితి కులభముగా గలిగెను. మఱియు నాకు బంగాళముతో సన్నిహిత సంబంధ మేర్పడెను. చిరస్మరణీయమగు ఈకాలమునందలి విషయములు పెక్కు లున్నవి గాని వానిని విడనాడవలసి వచ్చుచున్నది. ఈసమయముననే బ్రహ్మదేశ (బర్మా) మరిగితిని. అచటి ఖాంగీలఁ (సన్యాసులు) గనుఁగొంటిని. వారి సోమరితనమునకు వగవు కలిగెను. బంగారు పెగోడాలు గోపురములు) చూచితిని. దేవళమునందు లెక్కపెట్టలేనన్ని చిన్నచిన్న క్రొవ్వుత్తులు వెలుగుచుండెను. అవి నా కింపితము కాలేదు. గర్భాలయమున పరువులెత్తు నెలుకలను జూడఁగా మోర్ఫిలో దయానంద స్వామివారి యనుభవము గుఱుతువచ్చెను. బ్రహ్మదేశమునందలి స్త్రీల స్వాతంత్ర్యమును, ఉత్సాహమును జూచి సంతసించితిని గాని పురుషుల మాంద్యమును గాంచి దుఃఖించితిని. బొంబాయి ఎటులు హిందూదేశముకాదో రంగూను కూడ అటులే బ్రహ్మదేశము కాదని చూచి తెలిసికొంటిని. మఱియు హిందూదేశమునందు మనము ఇంగ్లీషువర్తకులకు కమిషన్ ఏజెంట్లు మయినట్లే ఇంగ్లీషువర్తకులతో కలిసి బ్రహ్మదేశము వారిని మనకు కమిషన్ ఏజెంట్లుగాఁ జేసికొంటి మనియు దెలిసికొంటిని.

బ్రహ్మదేశమునుండి మరలివచ్చిన పిదప గోఖలేగారికడ నెలవు గొంటిని. వీరిని విడిచిపెట్టుట దుస్సహ మాయెను. అయితే నాకు వంగదేశముతో లేక కలకత్తాతో పని అయిపోయెను.

౧౯ గోఖలేగారితో నొకనెల-3

అన్ని పనులకంటే ముందు, హిందూదేశమున మూడవ తరగతి రైలుబండ్లలో ప్రయాణము చేసి ఆతరగతిలో పయనించువారి కష్టములను తెలిసికొనవలయు నని తలచితిని. ఇట్లు గోఖలే గారికి విన్నవించితిని. విశేష వినుటతోడనే వీరపహసించిరి. కాని నాయభిప్రాయములను నేను తెలుపుకొనఁగా సంతసించిరి. ముమ్మిదట కాళికి వెళ్లి ఆనిబిసెంటుగారి దర్శన మొనరించుకొనవలయునని స్థిరీకరించితిని. ఆమె యపుడు మంచ మెక్కియుండెను.

మూడవ తరగతి రైలుబండి ప్రయాణమునకు తగిన సరంజామా సిద్ధపఱచివెళ్ళవలసి వచ్చెను. లడ్డువులు, పూరీలు నించిన టిఫిన్ బాక్సు ఒకటి గోఖలేగారు బహుమతి చేసిరి. పండ్రెండు రూపాయల ఒక రైలు సంచి కొంటిని. ఒకచాయ ఉన్ని (పోరు బంగారు ప్రాంతము వారు నేయుదురు) కోటు, ఒకతువ్వాయి, ఒకదోవతి, ఒకకుడితీసీ వీని నందుంచితిని. కప్పుకొన నొక కంబరీ నుంచికొంటిని; ఇవిగాక ఒక లోటా, ఈ సామానును తీసికొని రవాణా అయితిని.

గోఖలేగారును డాక్టరు రాయగారును నను సాగనంప నేమనుకు వచ్చిరి. రావలదని వీరిని నేను కడు వేడుకొంటిని గాని వీరు నామాట విన్నారు కారు—‘నీవు ఒకటవ తరగతి బండిలో పయనించుచో నేనురాను గాని యిప్పుడు రాకతక్కుదు’ అని గోఖలేగారినిరి.

ప్లాటు ఫారమ్ మీడికి వెళ్లుచుండఁగా గోఖలేగారి సెవరును అవశోధింప లేదు. వీరు పట్టుపాగ చుట్టుకొనిరి, ధోవతి కట్టుకొనిరి, కోటు తొడుగుకొనిరి. డాక్టరు రాయగారు బంగారీ వేషములో నుండిరి. ఈకారణమున టికెట్ కలెక్టరుబాబు మొదట వీరినాఁపెను గాని గోఖలేగారు ‘నామిత్రులని చెప్పిన పిదప రానిచ్చెను. ఈరీతిగా వారిరువురును నాకు సెలవొసఁగిరి.

కాశీలో

ఈ ప్రయనము కలకత్తానుండి రాజకోటకు. నడుచు కాశీ, అగ్రా జయపురము, పాలనపురములు చూచుకొని రాజకోట పోవలెచితిని. వీనిని చూచుటకుమాత్ర మవకాశ ముండెను. అన్ని స్థలములందును ఒకొక్కనాడే ఉంటిని. పాలనపురమునఁదక్క మిగిలిన స్థలములందు సత్రములందును, పండాలు యిండ్లయందును ఉంటిని. ఈ పర్యాటకమున కయిన వ్యయ మంతయు రైలు ఖర్చులతో కలిపి ముప్పదియొక్క రూపాయలని గుఱుతు. మూడవ తరగతి బండ్లలో వెళ్లుచున్నను మెయిలులో నెక్కలేదు. వీలన, అందు జనము క్రిక్కిరిసియుండు నని తెలియును. మిగిలిన బండ్లకంటె మెయిలుబండిలో మూడవతరగతి టికెట్టు వున్న వెల యెక్కువ. నా కిది కష్ట మనిపించెను.

మూడవ తరగతి బండ్లలో చెత్తయే, మఱుగుబొడ్ల కంపును నేఁ డెటు లుండెనో నాఁడును అట్లేయుండెను. ఇన్నాళ్ల పుకొంచెము సంస్కరణము జరిగియుండునుగాని మూడవ తరగతికిని మొదటి తర గతికిని గల కిరాయిలోనుండు అంతరముకంటె ఆ రెండు తరగతుల మను గల సౌకర్యములో నుండు అంతర మెక్కువ. మూడవ తరగతి బాటసారులకును, గొఱియలకును భేదములేదు. ఈబండ్లుగూడ గొఱి యలకే తగినవి. యూరపులో మూడవ తరగతిలో పయనించుటయే నా కలవాటు ; ఎటులుండునో చూతమని ఒకసారి మొదటి తరగతి పట్టె యొక్కిరిసి. మూడవ తరగతికిని, మొదటి తరగతికిని అంతర

మంత్రగా నాకుఁ గానరాలేదు. దక్షిణ-అఫ్రికాలో మూడవతరగతి బాటసారులు తఱచుచు నీగ్రోలు. అక్కడ మూడవతరగతి బాటసారులకు సౌకర్యము చక్కగా నుండును. కొన్నికొన్నిచోటుల మూడవ తరగతి బండ్లలో పడుకొనుటకును ఏర్పాటులుండును. కూరుచుండు టకు నిండులుండును. పెట్టెలలో నియతి నతిక్రమించి యొక్కువమంది యొక్కరు. ఈమర్యాదాపాలనము మన దేశములో నెక్కడను గానరాదు.

రైల్వేవారి చెడు ఏర్పాటు లటుండ బాటసారుల అశుచిత్వమును జూచినచో శుచిగానుండువా రం దెక్క సంతోషింతురు. సంతోషించి యేమిఫలము? ఆ పయనము వారికొక శిక్షగ గాన్పించును. పలువురక్కడక్కడనే ఉమియుదురు, ముఱికి చేయుదురు, బీడీల సాగ పెట్టుదురు. తమలపుటాకులు, పోగాకును నమిలి పిచకారి కొట్టుదురు. బిగ్గతగా మాటలాడుదురు. ప్రకృతివారి బాధ నరయక దుర్భాషలాగుదురు. ఇట్టి మూడవతరగతి రైలు పయనపు పాట్లు అంతట ననుభవించితిని.

నేను ౧౯౧౨ సంవత్సరము మూడవతరగతి బండిలో పయనించితిని. ౧౯౧౫ నుండి ౧౯౧౯ సంవత్సరమువఱకును ఎడతెవ్వక మూడవతరగతిలోనే పయనించితిని. అప్పటికిని ఇప్పటిని ఎక్కువ భేద మేమియు కానిపింపలేదు. ఈమహావ్యాధి కొకటే మందు. చదువు కొనినవా రందఱును మూడవ తరగతిలోనే పయనించి బాటసారుల దుర్భాషములను మార్పఁ జూడవలయును. ఇంతియకాక అక్కఱకల వానిగుఱించి అర్జీలు పంపి రైలు-అధికారులను నిదుర పోనీయఁగూడదు. తమతమ సౌఖ్యమునకు లంచమునీయరాదు; మఱి యేయితరములగు నన్యాయమార్గములను బట్టరాదు. మఱియు రైలు నియమముల నతిక్రమింపరాదు. ఇటు లొనరించినచో కొలఁద గొప్ప సంస్కారము

ఆ త్మ క థ

జరుగునని. అనుభవమువలనఁ జెప్పచున్నాను. నేను జబ్బునాఁడనై పోవుటవలన ౧౮౨౦ సంవత్సరమునుండి మూడవతరగతి పయనమునకు స్వస్తి చెప్పవలసివచ్చెను. ఇందులకు నాకు సిగ్గును వగవును గలిగెడిని. మూడవతరగతి బాటసారుల కష్టములను దూరముచేయు ప్రయత్నము కొంచెము దానికి వచ్చుచున్న కాలముననే నాకిట్టి యదృష్టము తప్పిపోయెను. రైలునందును, సాగయోడలందును పయనించు పేదవారల చిక్కులను, అసౌకర్యములను, దురభ్యాసములను తొలగించుటయు విదేశవర్తకులకు సర్కారువారు చేయు అనుచితసౌకర్యములను దొలగించుటయు ఇది అందఱును సంబంధించిన ఒక స్వతంత్రవిషయము. ఇందులకు సమర్థు లొకరిద్దరు పూనుకొనినచో మేలు కలుగును.

ఇళక, నీమాట కట్టిపెట్టి కాశీకథ వినిపింతును. ప్రాతఃకాలమున కాశీలో కాలుపెట్టితిని. పండా యింట దిగఁ దలఁచితిని. పలువురు బాపనయ్యలు నాచుట్టు ముట్టిరి. వీరి అందఱలో శుచిగానున్న పండా యింటికి వెళ్లద మనుకొంటిని నేను వెళ్లి నట్లే అయిల్లు శుచిగా నుండెను. ముంగిలిలో గోవు కట్టఁబడియుండెను. ఇల్లు శుద్ధముగా నుండెను. మేడమీద నాబస. యథావిధిగా గంగాస్నానము చేయఁ దలఁచితిని. అంతవట్టు అన్నము తినకుండ నుండ నెంచితిని. చేయవలసిన ప్రయత్న మంతయు పండా చేసెను. ౧-౪-౦ కంటే నెక్కువ దక్షిణ యాయితజాలనని మొదటనే పండాకుఁ జెప్పితిని. దానికిఁ దగినట్టులే చేయుమంటిని. అతఁ డించుకయు జగడమాడక — శిష్యకీర్తలు కైనను పాదుషాల కైనను పూజ ఒకరీతిగనే చేయింతుము. యాత్రికులు వారి శక్తిని, ఇచ్చును అనుసరించి యిత్తురు, దానికేమి అనెను. పూజాసమయమున మంత్రము లేమియు మ్రొగినటులు తోఁపలేదు. పండ్రెండు గంటలకు పూజాస్నానాదుల నెఱవేర్చికొని కాశీ

విశ్వనాథుని దర్శింపఁ జనితిని. అచట నాచూచిన విషయములు దుఃఖ జనకము లాయెను.

౧౮౯౧ సంవత్సరమున నేను బొంబాయిలో బారిష్టరీ చేయు చుండఁగా ప్రార్థనాసమాజమందిరమునందు కాశీయాత్రనుగూర్చి ఒక యుపన్యాసమును వింటిని. దానఁజేసి నిరాశుఁడనయియే వెల్లి తిని గాని ప్రత్యక్షదర్శనమున అనుకొనినంతకన్న నెక్కువ నిరాశుఁడ నైతిని.

జాటువలగానున్న ఒక యిటుకు సందులోనుండి ఆలయము లోని కేఁగవలయును. అచట కాంతి యను మాటయేని లేదు. నలు దెసల ఈఁగలు ‘మొంయి’ మనుచుండెను. యాత్రికులయు, దుకాణ మునవారలయు గోల పడరాదు.

ధ్యానమునకు, భగవచ్చింతనమునకు తావైన అచట వాని యూరు పేరులు లేవు. కాని తమ చుట్టుప్రక్కల నేమి జరుగుచున్నదో తెలియక ధ్యానమునందు మునిగియున్న స్త్రీలను కొందఱను నేను జూడకపోలేదు. కాని యిందుల కాలయాధికారులను బ్రశంసింపవలసిన పని యేమియు లేదు. ఆలయ ప్రాంతములు శాంతముగ, నిర్మలముగ సుగంధితముగ, వెలుపటి కాంతి లోపల ప్రతిబింబించునటులు చేయుట ఆలయాధికారుల విధి. నే నచట మోసపు వర్తకులు రెండవ రకపు మితాయి అమ్ముచుండుట జూచితిని.

ఆలయము ప్రవేశింపఁగనే గుమ్మముమందు క్రుశ్చిన పూలు కానిపించెను. వీనినుండి దుర్గంధము ప్రసరించుచుండెను. లోపల నేల యంతయు చలువతొలచే పఱపఁబడియుండెను. ఆ చలువతొలమీఁద అంధభక్తుఁ డొకఁడు రూపాయలు తాపటముచేయించెను. దానిలోనికి ముఱికి దూఱి నివాస మేర్పఱచికొనెను.

ఆత్మకథ

‘జ్ఞానవాపి’ కడ కేగితిని. అచట నీక్వరు వశ్యపించితిని గాని వృథా. దాన నామనస్సు బాగుండలేదు. జ్ఞానవాపికడఁ గూడ చెడుగ వులే. దక్షిణ నర్సింప నాకు ఆట్రే బుద్ధిపుట్టలేదు. కావున నొకదమ్మిడి అచట వయిచితిని. పండా ఎగిరిపడి దమ్మిడిని త్రోసివైచి కొన్ని తిట్లుతిట్టి నీవిట్టి యవమానము చేయుదువేని నరకమున కూలఁగలవు’ అనెను.

‘అయ్యా! నా కేకర్మము కానున్నదో యది యగుఁగాక! కాని తమ రీదుర్భాషలను వాకునకుఁ దెచ్చుటుచితము కాదు. ఈదమ్మిడిని తీసికొన్నచో తీసికొనుఁడు లేదా యిదియు మీకు దక్కదు’ అని నేనంటిని. ‘పో! నీదమ్మిడి నాకుఁ గావలయు ననుకొంటివిగాఁ బోలు?’ అని పండా మఱినాలుగు తిట్లు వడ్డించెను. నేను దమ్మిడిని దీసికొని దారిని బడితిని. ‘పండామహాశయనికి దమ్మిడి నష్టము; నాకు దమ్మిడి లాభము’ని నే ననుకొంటిని. కాని ఆయన దమ్మిడి పోనిచ్చువాఁడు కాఁడు. అతఁడు నన్ను వెనుకకు రాఁబిలిచి ‘మంచిది. అక్కడఁజూచు! నేను నీవలె జేయరాదు. నేను తీసికొనకున్నచో నీ కమంగళము కలుగును’ అనెను.

నేను మెదలక ఆదమ్మిడి నట నుంచి ఒక పాదపు నిట్టూర్పు విడిచి నిగ్గమించితిని.

ఇటు పిదప ఒకటి రెండు మాటులు కాశీవిశ్వనాథునికడ కేగితినిగాని నాకప్పటికి మహాత్మ్యభిరుదము లభించియుండెను. కావున ౧౯౦౨ సంవత్సరపు అనుభవము రెట్లులు కలుగును? నేనే దర్శన పాత్రను నయిపోవఁగా నీక నాకు దర్శనభాగ్య మెట్లులు? మహాకృత్య కష్టములు మహాత్ములకే యొలుక. అది యటయండ. ఆలయమున గవులు కంపులు అల్ల రియు మున్నెట్లులుండెనో అపుడును అటు లేయుండెను.

ఎవరికేని పర మేశ్వరుని దయ యెడల శంక యుండునేని వా రిటు వంటి తీర్థక్షేత్రములను జూతురుగాక! ఆమహాయోగి తన పేరిట జరుగు నెంత మోసమును ఎంత అధర్మమును, ఎంత పాపపడతను సహించు చున్నాడోకదా! ఆయన యిటులు చెప్పి యుంచినాడు— ‘*యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్తతైవ భజామ్యహమ్’

కర్మనెవడు మిథ్య చేయఁగలఁడు? మఱియు నిక భగవానుఁడు నడుమ తా నేల చేయి చేసికొనవలయును? ఆయన ధర్మము నిటులు నిర్ణయించి అంతర్హితుఁ డాయెను.

నే నీయనుభవములు వెంటఁబెట్టుకొని మినెన్ బినెంటు దర్శన మున కేగితిని. ఆమె యపుడే జబ్బుపడి రేచెను. నారాకను లోనికి దెలిసినంతటనే యామె ననుఁ జూడవచ్చెను. నేను కేవలము దర్శన కాంక్షినికావున నిటులంటిని.

‘తమకు శరీరమున తిన్న గారే దని వింటిని. అందులకు మిముఁ జూచిపోవుటయే నాకోరిక. తమకు జబ్బుగా నున్నను దర్శనమిచ్చితిరి. చాలును; సంతృప్తుఁడను. ఇక నింతకంటె నెక్కువ కష్టము మీ కీయఁ గోరను.’

ఇటు లామెకడ నెలవు గొంటిని.

*ఎవ రిటులు ననుఁ గొలిచిన వారి కట్టి ఫల మొనఁగుదును’.

బొంబాయిలో

నేను బొంబాయిలో ఉండి బారిష్టరీ చేయుచు దానితోపాటు లోకసేవలో పాలుగొన గోఖలేగారి కోరిక, ఆకాలమున లోక సేవ యనగా కాంగ్రెసుసేవ, అపుడు గోఖలేగారికి సంస్థను స్థాపించియుండిరి. దానిపని కేవలము కాంగ్రెసు పనులను నడపుట.

నాకును అదియే కోరికగాని బారిష్టరీలో ఆత్మవిశ్వాసము తక్కువ. పూర్వానుభవములు మఱపుతగులలేదు, మఱి కేసులకొఱకు వారిని వీరిని కొనియాడుట నాకు విషప్రాయము.

ఈ కారణమున మొదట నేను రాజకొటయందే మకాముపెట్టితిని. అచట నాపురాణహితైషులును, నన్ను నీచు కంపింపజేయును అగు కేవలరాం మావడదవేగారు మూడుకేసులు తెచ్చియిచ్చిరి. అందురెందు అప్పీళ్లు. కాతియావాడు జూడిషల్ అసిస్టంటుకడ వానివిచారణ. మిలినినది అసలుదావా. అది జామనగరమునందు. ఇది పెద్దదావా. ఈదావా గెలిపింప నేను పూచీ యాయలే నంటిని. ఓడిపోవునో మేముమాత్ర మొడిపోమా? కాని నీవు నీకత్తికొలది పనిచేయుము! నేనును నీతో నుండునుగాదా.

ప్రతిపక్షుల వకీలు స్వర్ణీయులగు 'సమర్థుగారు'. నేను కేసు బాగుగా చదివి సంసిద్ధుడనైతిని. నాకు ఇండియన్ లా బాగుగా వచ్చుననికాదు. మఱి కేవలరామ దవేగారు నాకు నూటిపోసిరి. ఎవి డెన్స్-ఆక్టు—సాక్షివిధాన మంతయు ఫిరోజిషాగారికి జిహ్వ

గ్రామమున నుండును. 'అయన గొప్పవాఁ డగుటకు 'హేతు వది' యని నామిత్రులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవకముందు చెప్పుచుండెడి వారు. ఈసంగతి నేను గుర్తుంచుకొని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్లు నపుడు టీకలతోఁగూడ వీని జదివి పెట్టుకొంటిని. ఇంతియకాక నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా యనుభవమును గలదు.

నేనీ దావా గలిచితిని. దీనివలన నావిశ్వాసము దృఢపడెను. అప్పీళ్ల యెడ నాకు భయములేదు. అవియు గలిచెను. ఇక బొంబాయి వెళ్లినను భయములే దని దైర్యము కలిగెను.

ఈవిషయ మెక్కువ చెప్పక ముందు తెల్ల యధికారుల యవి చారమును, అజ్ఞానమును గుఱించి కలిగిన అనుభవము చెప్పుదును. ఈ జూడిషల్ అసెస్ట్లంటు ఎప్పుడును ఒకచోట నుండఁడు. ఈయన త్రిపాదివలె ఎక్కడెక్కడ తిరుగుచుండునో వశిష్టును క్లయింట్లను అక్కడక్కడికి పోవలసియుండురు. తమచోటులు వదలివచ్చు వశిష్టుకు ఫీ జెక్కువ కాఁగా క్లయింట్లకు ఇబ్బడి ఖర్చు తగిలెడిది. ఇదియంతయు విచారించుటకు జడ్జి కేమిపని?

వేరావల్ అను గ్రామమున ఈఅప్పీలు క్రేనాము. అపుడు వేరా వలునందు ప్లేగు ముమ్మరముగా నుండెను. కోజుకు ౫౦ మందికి తాకు చున్నటులు గుర్తు. జనాభా ఇంచుమించు ౫౫౦౦. దాదాపు గ్రా మమంతయుశూన్యము. నే నొకశూన్యసత్రమున విడిసితిని. అదిగ్రామ మునకు కొంచెము దవున్. అయితేపార్టీలకు నివాస మెక్కడ? వీరు దరి ద్రులయినచో వీరి నీళ్ళరుండే కాపాడుకొనవలయునా?

'అనట ప్లే గుండుటవలన విచారణ మతియొకచోటికి మార్పు మని దొరగారిని కోరుము' అని నా కొకవకీలుమిత్రుఁడు తంఱిచిచ్చెను.

ఆ త్మ క థ

నే నటులు కోరగా దొరగా రిటు లనిరి: 'వేగుకు భయపడుచు న్నారా?'

'ఇం దడుగవలయునది మా భయమునుగుఱించి కాదు. నా సంగ త్తుణోపాయము నాకు దెలియును. అటులే క్లయింట్లగతి యేమి కావ లయును?'

'వేగు హిందూదేశమున ఇల్లు కట్టుకొన్నది. దీనికి భయ మెం చుకు? వేరావలుగాలి ఎంతమంచిది! (దొరగారు గ్రామమునకు దూర ముగా రాజభవనమువంటి డేరాలలో నున్నారు) ఈరీతిగా వెలుపరి నుండుట జనులకు నేర్పవలయునని యిటులు చేయుచున్నాను.'

ఈ ఫిలాసఫీ ముందు నామాట యేమి చలామణీ యగును? 'గాంధీగారు చెప్పినది గుర్తుంచుకొని వశీశ్రమను, పార్టీలకును నిక్కముగా కష్టమాయేనేని నాకుఁ జెప్పు'మని దొరగారు శిరస్తాదారుతో ననిరి.

దొరగారొప్పునుకొనినదానినే చేసిరనుట నిష్క్రువము. కాని నల్ల వారి యిక్కట్టులముం దది యేపాటి? ఆయనకు బీదలగు నల్ల వారి యక్కఱలు, అలవాటులు, స్వభావములు, ఆచారములు ఎటులు తెలియఁ గలవు? కాసులవీఁడ నడచువారికి కానులయెఱుక యేటాలు? ఎంత విచారించినను, ఏనుఁగు చీమనుగుఱించి తెలిసికొన నెటు లసమర్థ మగునో ఆరీతిగనే అక్కరలో ఏనుగులరతటి తెల్లవారు అక్కరలో చీమలం తటి నల్ల వారిని గుఱించి తెలిసికొనను, వారికి తీర్పుదీర్దను అసమర్థులు కాఁగలరు.

ప్రకృత మనుషరాముఁ డైన జెప్పిన చందమున నాయందు నాకుఁ గొంత విశ్వాస ముదయించినతరువాత కొంతకాలము రాజకోటయందే ఉండ నిశ్చయించితిని, ఇంతలో నొకనాఁడు కేసలరాముగారు నాకడ

శువచ్చి—‘నిన్ని చట నుండనీయము, నీవిక బొంబాయిలో ఉండవలసి వచ్చును’ అనిరి.

‘అయితే అచట నున్న చో నాకు కేసు లేవి? నా ఖర్చులు మీరు గడపుదురా?’

‘ఆహా! నీ ఖర్చులు గడపుదును. వలసినపుడు పెద్దపెద్ద బారిష్టరులవలె నిన్ను ఇచటికి తీసికొని వత్తును. వ్రాతకొఁతల పనులన్నియు అచటికిఁ బంపుదును. బారిష్టరును గొప్పవానిని జేయుటగాని, కొలఁది వానిని జేయుటగాని స్త్రీ డరుల చేతిలోని పనిగాదా? జాంషగరమందును, వేరానలనందును నీవు నీ పనిని తిన్నగా జేసితివి. దీనివలన మా కిక పికరులేదు. నీవు లోకారాధన చేయవలసినవాఁడవు! నిన్నిటూలా కాయావాదులో ముటుగనీయము. చెప్పు ప్రయాణమెపుడో?’

‘నేటాలునుండి నాకు కొంతపైకము రావలసియున్నది. అది వచ్చుటతోడనే నేను వెళ్లుదును.’

పైకము రెండువారములలో వచ్చెను. నేను బొంబాయి వెళ్లితిని. ‘జేయిన్ గిల్ బర్టు అండ్ కాయనీస్’ ఆఫీసునందు ‘చేంబర్స్’ అద్దెకుఁగొని అచట నిలిచిపోతిని.

ధర్మనంకటము

నాఫీనుతోపాటు గిరిగామునందు ఇల్లును అద్దెకుగొంటిని.

కాని యీశ్వరుడు నన్ను స్థిరముగా నిలువనీయలేదు. ఇల్లుగొని యెన్నోనాళ్లు కాకముందే నారెండవపిల్లవానికి జబ్బు వచ్చిపడెను. టైఫాయిడ్ జ్వరము. జ్వరము బాగుదు. తడఁబాటుమాటలు, రాత్రి సన్నిపాతలక్షణములు. ఈవ్యాధికి ముందితనికి ముమ్మరముగాఁ మశూచి పోసెను.

డాక్టరును బిలిచితిని. 'ఇందులకు మం దుపయోగింపదు, కోడి గ్రుడ్లతనము, కోళ్ళరసమును ఈయవలయు'నని యతఁ డనెను.

మణిలాల వయస్సు పదియేండ్లు. వాని నే మడుగుదును? సంరక్షకుడను నేనే యేదో యొకటి నిర్ణయింపవలసినవాడను. డాక్టరు సజ్జనుడు, పారసీకుడు. 'అయ్యా! మేము మాంసాహారులము కాము. మీరు చెప్పిన ఈరెండువస్తువులలో దేనినీ ముట్టము. ఇందులకు బనులు మఱియొకటి చెప్పఁ' డంటిని.

'మీకుర్రవానికి తీవితాళలేదు. పాలలో నీరుకలిపి యీనగును గాని ఆహారము చాలదు. నేను పలువురు హిందువుల కుటుంబములలో వైద్యము చేయుచు నని మీ రెఱుంగుదురు. వా రెవరును నేనెటులు చెప్పిన నటులు చేయకమానరు. నే నీపైన జెప్పినవి వారు తీసికొనుచునే యున్నారు. నేను చెప్పినటులే మీరును విని మీ కుర్రనియెడ కాత్తివ్యము తాల్పకుందురేని మేలు కలుగును.'

‘మీ రన్నది నిక్కమే కాని తమకిది తెలుప గోరదను, ఇందు నామ్రాచీ చాల నెక్కువ. ఇతఁడు పెద్దవాడై యుండునని వాని యుష్టానుసారము ప్రార్థించియుండును గాని యావిషయమును నామీదనే పడినది. మనుష్యునకు ధర్మసంకట మిట్టి సమయమందేయని నే ననుకొందును. తప్పగునొండె ఒప్పుగునొండె. మనుష్యుఁడు మాంసము తినరా దని నామతము. దీవిససాధనములకును ఒక యెల్ల కలదు. ప్రాణాధారణ మొనరించుటకును ఈవస్తువుల దినరా దని నాయుద్దేశము. నాకుఁ గాని, నావారికిఁగాని ఇట్టి సమయములందును నాధర్మమర్యాద మాంసము మొదలగువానిని నిషేధించుచున్నది. కావున మీ రీ కుర్రవానిజీవిత మపాయగ్రస్తమయి యున్నదని నిశ్చయించినను, అట్టిది తటస్థించినను నేను వీని ముట్టను. కాని నే నొకటి మిమ్ము యాచింతును. మీమందులు నేను వాడను, నాకు నాడీహృదయపరీక్ష తెలియదు. నాకు కొంచెము జలచికిత్స యొఱుక. నే నాచికిత్స చేయఁదలఁతును. కాని తమరు నియమము ననుసరించి మణిలాలును జూడవచ్చి శరీరమునందు జరుగు మార్పులను నాకు దెలుపుచుందురేని నేను తమమేలు మఱవను’ అని అంటిని. సజ్జనుడగు నతనికి నా యిక్కట్టు తెలిసెను. ‘నాయిచ్చానుసారము మణిలాలును జూచిపోవ నంగీకరించెను.

మణిలాలు తనయుద్దేశమును నిర్ధారించి చెప్పఁగలవాఁడు కాక పోయినను నాకును డాక్టరునకును జరిగిన సంభాషణమును తెలియఁ జెప్పి పిదప ‘నీ ఉద్దేశమేమి?’ అని అడిగితిని.

‘నీవు మామూలుగా జలవైద్యము చేయుము. నాకు కోళ్లూ పెద్దు కోడిగుడ్డరసమూ వద్దు.’

‘నేను వీనిని తిను మని చెప్పినచో నితఁడు తిను నని నాకుఁ దెలిసినను ఈమాటలవలన నాకు సంతసము కలిగెను.’

ఆ త్మ క థ

నాకు కూనీవైద్యము కొంచెము తెలియును. లోంగడ నీవైద్యము చేయుచుంటిని. రోగమునకు 'లంఘనం పరమామధమ' అని నాకుఁ దెలియును. కూనీపద్ధతి ననుసరించి మణిలూను కటిస్నానము, మూడు నిమిషములు మాత్రము చేయించుచుంటిని. మూడుదినముల వఱకు నీరుకలిపిన వారింజపండ్లరస మిచ్చుచుంటిని.

వేడి జాతిలేదు. రాత్రులు కొంచెముకొంచె మెగయుచుండెను. వేడి గరిక డిగ్రీలవఱకు పోవుచుండెను. నాకు తొందరపుటైనను. 'పిల్లవాని కెక్కువ చేసిన యెడల నన్ను లోకు లేరునుకొందురు? మాయన్న యేమనును? మఱియొక డాక్టరును పిలిపింపరాక పోయెనా? ఆయుర్వేదవైద్యుని పిలిపింపకపోదుమా? అపక్వపయివ తమబుద్ధిని పిల్లలపై ప్రయోగింప తిలిదండ్రుల కేమి హక్కు?' అని యిట్టిఉహులు కలిగెను.

'శీవుడా! నీవు నీకొఱకు దీనిని జేయుచున్నావో నీపిల్లవాని కేని దానినే చేయుము. దీనికి పరమేశ్వరుడు సంతసించును. నీకు జలచికిత్సమీఁద గుఱి. మందుమీఁద లేదు. డాక్టరు ప్రాణముపోయి లేడు. అతఁ డిచ్చినదెల్ల మందు. ప్రాణతంతువు పరమేశ్వరునిచేత నున్నది. ఈశ్వరనామము గ్రహింపుము. మఱి దీనిని నమ్ముము. నీమార్గమును విడువకుము' అని యీ యాహులును కలిగెను.

మనస్సునం దిటులు మల్లగుల్లములు పడుచుంటిని. చీకటులూ పడెను. రాత్రి మణిలూను దగ్గఱకుఁ దీసికొని పడుకొంటిని. తడి గుడ్డమీఁద గప్పవచ్చునని నిశ్చయించితిని. లేచి బట్ట తెచ్చి చలినీటఁ దడిపి పిడిచి తలవఱకుఁ గప్పితిని. పైని రెండు కంబళ్లు కప్పితిని. తలకు తడితువాలి చుట్టితిని. ఒడలు పెనమువలె కాలి అర్చుకొనిపోయెను. చెమటబొట్టులేదు.

౨౨ ధర్మసంకటము

నాకు అలపు పుట్టెను. మణిలాలను తల్లి కప్పగించితిని. ఒక అటగంటనేపు మంచిగాలిలో తిరిగి శ్రమ తీర్చికొని కాంతి నొండఁ గొరి చొప్పాటీవంకకుఁ బోయితిని. పదికొట్టిరి. మనుజుల రాకపోకలు తగ్గిపోయెను. కాని నా కదేమియు తెలియుటలేదు. నేను విచార సాగరమున మునిగిపోతిని. ఓయీశ్వరా! ఈధర్మసంకటమున నావి నతి సంగీకరింపుము! నానాలుకపైని రామనామ మాడుచునే యుండెను. కొంతనేపటికి ఇంటికి మరలితిని. నాగుండెలు దడదడలాడుచుండెను. ఇంటఁజొరఁగనే మణిలాల 'నాన్నా వచ్చితివా?' యనెను.

‘ఆ నాయనా!’

‘నన్నిందుండి తీసివేయుము! ఇందులో చచ్చిపోవుచున్నాను.’

‘చెమట పోయుచున్నదా?’

‘చెమటతో స్నాన మయిపోనది. వెంటనే తీసివేయుము నాన్నా!’

‘నేను మణిలాల తల చూచితిని, స్వేదబిందుమాల, వేడి దిగజా తెను. నే నీశ్వరునకు చేతు రెత్తితిని.’

‘నాయనా! మణిలాల! భయములేదు. ఇఁక జ్వరము పోవును కాని ఇంకొంచెము చెమట పోయనిమ్ము!’

‘ఇఁక ఆఁగలేను. ఇపుడే నన్ను బయటికి తీయుము, వలయుచో నింకొకతూరి కప్పవచ్చును.’

నాకు ధైర్యము వచ్చెను. మాటలతో కొన్ని నిమిషములు గడపితిని. చెమట తలనుండి ధారగా కాఱఁజొచ్చెను. కప్పినబట్టలన్నియు దీసితిని. ఒడలంతయు తుడిచి అలనిచ్చితిని. పిదప తండ్రి

ఆ త్మ క థ

బిడ్డల మా మంచముమీదనే నిదిరించితిమి. మా యిరువురకును గాఢ నిద్ర పట్టెను.

ప్రొద్దున జూతునుగదా మణిలాలునకు వేడి చాలవట్టు తగ్గి పోయెను. నలుబదినాళ్లు పాలు నీరు పండ్లమీద నుంచితిని. నాకు భయము తీతెను. జ్వరము మొండిదేగాని తుదకు ఇశమాయెను.

నేడు నా బిడ్డ లండనులో మణిలాలు ఆరోగ్యవంతుడు, బలి మ్రోడును.

ఇందులకు కారణము రాములవారి కృపయా? జలచికిత్సయా? అల్పహారమా? లేక యేదేని యుపాయమా? దీనినిర్ణయ మెవరు చేయగలరు? ఎవరి విశ్వాసము చొప్పున వారికి నిర్ణయించుకొనఁజెల్లును. కాని ఆనమయమున ఈశ్వరుడే నావినతి సంగీకరించెనని నేను నమ్మితిని; నేటికిని నమ్ముచున్నాను.

మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికా

మణిలాలునకు పూర్తిగా నిమ్మలించెను. గిరిగాము నందలి

గృహము వాసయోగ్యముగా లేదని తలచితిని. ఇల్లంతయు లేమ. తగిన వెలుగులేదు. కావున నేను రేవాళంకరుగారితో నాలోచించి మంచితావున గాలి వచ్చు నిల్లు తీసికొన నిశ్చయించితి. బాండ్రా, సాంత్రూజ్ వగైరా లన్నియు తిరిగితిమి. బాండ్రాయందు కసాయిదుకాణ ముండుటచే నచట నుండ నాకు బుద్ధిపుట్టలేదు. ఘాట్ కోపరము వగైరాలు సముద్రమునకు దూర మని తోచెను. సాంత్రూజానం దొక అందమైన బంగారా దొరకము. అచటకి కాపురమెత్తితిమి. ఆరోగ్యవృద్ధిలో నిక గురక్షీతుల మనుకొంటిని. చర్చిచిగేటుకు వెళ్లుటకు మొదటితరగతి ప్యాసు తెప్పించుకొంటిని. మొదటి తరగతి బండిలో పలుమాటులు నే నొకడనే యని గుఱుతు. దీనివలన నాకు కొంచెము గర్వముకూడ జనించెను; పలుమాటులు బాండ్రా నుండి చర్చిచిగేటుకు సరాసరి పోవు బండి నందుకొనుటకు సాంత్రూజా నుండి బాండ్రాకు నడిచి పోవుచుండువాడను. నాకు రాబడి మొదలిడెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా క్లయింట్లుకూడ కొంచెము పని యిచ్చుచుండిరి; దీనివలననే నాఖర్చులు వెళ్ళబారిపోయెడివి.

ఇంతవఱకు నాకు మైఖేల్తో పని పట్టలేదు; కాని ఆదినము లలో నచట 'మూట్' (చర్చ) జరుగుచుండెడిది. దానికి వెళ్లుచుంటిని. అందులో పాలుగొన ధైర్యము చాలదు. అందు జమియత్ రామ్

ఆ త్మ క థ

నానాభాయిగారు ప్రధానభాగ మాక్రమించుకొనుచుండే సని గుఱుతు. క్రొత్తబారిష్టరు లండణ చందమున నేనును హైకోర్టునందు కేసులు వినుటకు వెళ్లుచుంటిని; అచట గేదో యొకింత వినుటకు బదులు సముద్రముమీదనుండి మెల్ల మెల్ల గా వచ్చు చల్ల గాలికి కునికిపాట్లు పడి. ఆనంద మనుభవించుట సంభవించెడిది. నావలెనే కునికిపాట్లులు పడు వారిని జూచి స్నిగ్ధ పోగొట్టుకొనుచుంటిని. అటు లచట నిదురించుటయు ఒక ఫావన్ అని తలపొసితిని.

హైకోర్టునందలి పుస్తకాలయము నుపయోగింప దొరకొంటిని. అచట కొందఱతో పరిచయము చేయను మొదలిడితిని. ఇక కొలఁది కాలములోనే హైకోర్టులో పని చేయఁగలుగుదు ననుకొంటిని.

ఈదెస నొకవంక వృత్తినిర్వాహమునెడ కొంచెము కొంచెము చింత లేకుండఁ బోఁ దొడఁగను. మఱియొకవంక గోఖలేగారికన్నులు నామీద, వారమునకు రెండుమూఁడు మాఱులు నాచేంబర్సులోనికి వచ్చి నాసంగతి తెలిసికొని పోవుచుండిరి. మఱియు నపుడపుడు తమ ముఖ్యమిత్రులను దీసికొనియు వచ్చుచుండిరి. వారు తమకార్యము చేయు తెఱఁగు నాకుఁ దెలుపుచుఁ బోవుచుండిరి.

అయితే నాభవిష్యద్విషయములనుగుఱించి యొకటి చెప్పిన బాగుండును. అది యేమనఁగా నేను మొదట నేను చేయవలయునని యేర్పఱచికొంటినో అటువంటిదానిని దేనిని ఈశ్వరుండు సాగనిచ్చినాఁడు కాఁడు—‘తా నొకటి తలఁపఁగా దైవ మొకటి తలఁచె.’

చూడుండు! నేను స్థిరముగా నుండ నిశ్చయించుకొంటిని; మఱియు కొంచెము స్వాస్థ్య మనుభవింపఁ గడఁగితిని. ఇంతలో ఎకాయోగి దక్షిణ-అగ్రకానుండి తఱివచ్చెను—చేంబర్ లేసుగారు ఇచ

౨౩ మరల దక్షిణ-అఫ్రికా

టికి రానున్నాడు. 'నీవు వెంటనే రావలయును. నాచెప్పినమాటలు నాకు గుఱుతున్నవి. నేను మరల తంతి నిచ్చితిని: 'నాఖర్చులు సిద్ధపెట్టాడు! నేను నచ్చుటకు సంసిద్ధుఁడను.' వెంటనే ధనము వచ్చెను. నే నాఫీసు కట్టిపెట్టి అనటికి రవాణా అయితిని.

అచ్చట నా కొక యేడాది పని పట్టు ననుకొంటిని. బంగాళా నాక్రిందనే యుంచుకొని అటుబిడ్డల నందుంచిపోవుట మంచి దనుకొంటిని.

ఈదేశమున పని దొరకని పిన్నవారు విదేశములకుఁ బోవ సాహసించుట లగ్గున నాకపుడు తోచుచుండెను. ఇందువలన నాతోఁగూడ నలువురైదుగురిని తీసికొనిపోయితిని. వీరిలో మగనలాత్ గాంధీయుఁ గలఁడు.

గాంధీ పట్టుబడు పెద్దది. ఇంకను నృద్ధియగుచున్నది. వీరిలో స్వాతంత్ర్యము గోరువారిని స్వతంత్రులజేయుట నాకోరిక. మాతంత్రులైన వీరి నందఱును జమిందారీ నాకరీలతోఁ జెట్టి యెటులో నిర్వహించుచుండెడివారు. వీరినాకరీ మానుకొనిన బాగుండునని నేనెంచుచుండెడివాఁడను. వారికి వేరే నాకరీ చూపింపలేకకాదు. కత్తియున్నను అట్టి యిచ్చలేదు. వారు తమంతట తాము సంపాదించుకొనఁగల స్వతంత్రులు కావలయునని నాకోరిక.

తుదకు నా ఆదర్శములు పోనుపోను ఎటులెటులు అభివృద్ధి చెందినవో (నాటిటులు నన్నొకము) ఈపిన్నవారి ఆదర్శములనుగూడ నటులటులు నాయాదర్శములతో నైక్యము చేయఁ దొడఁగితిని;వీరిలో మగనలాత్ గాంధీని సంసిద్ధుని జేయుటలో మిగుల సాఫల్య మొదవెను; అయితే యీవిషయము ముందుముందు ప్రాయఁ దగినది.

తెలుగు విశ్వవిద్యాల

ఆత్మకథ

అలు బిడ్డల వియోగము; నిలువబడిన పక్షిలపనిని త్రెంపివైచుట; నిశ్చితవస్తువునుండి అనిశ్చితవస్తువునందు ప్రవేశించుట—ఇది యంతయు ఒక నిమిషము బాధాకరమాయెను. కాని నా కనిశ్చితతీవన సులవాటైపోయెను. ఈ ప్రపంచమునందు భగవంతుఁ డొక్కఁడే సత్యము; మిగిలిన దంతయు నిశ్చితముకాదు; అది నిశ్చిత మనుకొనుటయు భ్రమ; మనచుట్టుప్రక్కల కానిపించునదియు, జరుగునదియు ఇది యంతయు అనిశ్చితము; మఱియు తూణికము. దీనియందు నిశ్చితరూపమైన యేపరమత తత్వము నీలీనమయియున్నదో దాని ప్రదర్శన మెల్లప్పుడు జరుగుచుండును. ఈవిషయమున నమ్మక ముంచి యున్నను మన జీవనము సార్థకము కాఁగలను. ఈ యన్వేషణమే పరమపురుషార్థము.

నేను డర్బనుకు ఒకదినము ముందుగనైన వెళ్లజాలకపోతిని. నేను చేయవలసిన పనియంతయు తయారుచేసి పెట్టియుంచిరి. చేబల్లనుగారిని జూచు డెప్యూటీవనుకు తరీఖు నిర్ణయింపబడెను. వారి కీయవలసిన అర్జీ వ్రాసి నేను డెప్యూటీవనుతోఁగూడఁ బోవలసి యుంటిని.

మూడవ భాగము—మొదటి ఖండము సమాప్తము

చదివిన వారికి కృతజ్ఞతలు.

ఆదిత్యమూర్తి.

మొదటి

..... 2/1/33

— 24/2/33

ఆదిత్యమూర్తి గారికి కృతజ్ఞతలు.

మానవ జీవిత పథసంశ్లేషము. 24/4/33

అకారాదిపదాది సూచి

అ

అంటరానితనము ౩౪౪.

అటర్నీ జనరల్ ౨౨౧, ౨౨౩.

అడిషన్ గారి మాదిరి ౯౪.

అద్వకేటు ౨౨౩-౪;—కొఱకు నా అర్జీ ౨౨౧;—గా నల్లవారిని
చేర్చు నగునా? ౨౨౨.

‘అనాలజీ’, బట్లయగారు వ్రాసినది ౧౫౬-౩.

అనుభవము, శాస్త్రజ్ఞానము ౧౦౮.

అన్ చెక్ కమ్ విజిటర్ ౧౬౫.

అన్నమా ౨౭, ౫౭, ౬౨-౪, ౧౩౧-౨, ౧౪౧, ౧౪౪, ౧౪౬,
౧౫౩;—గారి ఆలోచన ౫౮;—గారి ఆట ౧౩౬;—గారి
కోరిక ౧౪౭;—కు నాపై అపారప్రేమ ౧౩౬;—వాగ్దానము,
౬౦;—సాయపడెను ౧౩౮.

అన్నదమ్మలము ౧౧.

అన్న పానసంస్కారణము ౧౩౮.

అన్నాకింగ్సుఫోర్డ్ ౨౦౮.

అఫీడవిట్టు ౨౨౭.

అబుబకర్ ఆఫుద్ నేట్ ౨౩-౩.

అబ్బాస్ తయార్జీ, ౨౬౩;—గారి ప్రాయశ్చిత్తము ౨౬౭.

అకారాదిపదాది సూచి

అబ్దుల్లా నేట్ దాదా ౧౬౦, ౧౬౩, ౧౬౬, ౧౬౭, ౧౬౯, ౧౭౧-౨, ౧౭౩-౫, ౧౮౧, ౧౮౪, ౧౯, ౨౦౭, ౨౧౦-౧౨, ౨౨౧-౩, ౨౨౬, ౨౮౮;—బుద్ధి ౧౬౧;—గారి యువ దేశము ౧౬౪;—కలవలపడుట ౧౬౮;—గారిపక్షిలు ౧౭౯;—గారి వీడుకోలు విందు ౨౧౦;—గారి ఇంట్లో సభ, ౨౧౪;—గారి దావా ౧౯౯;—గారు దావా గెలిచిరి ౨౦౩, ౨౧౦-౧౨;—గారి గృహము, కార్యస్థానము, సత్రము ౨౧౭, ౨౨౦;—గారి తలపాగ ౨౨౪;—గారి చందా ౨౨౭;—‘కుర్ బేండ్’ స్త్రీమరు కొనిరి, ౨౭౭;—‘నాదరీ’ స్త్రీమరు ఏజెంటు ౨౭౭;—గారికి నష్టపరిహారము ౨౮౬;—గారిని బెదిరించుట ౨౮౭.

అబ్దుల్ కరీమ్ జావేరి నేట్ ౧౫౩.

అబ్దుల్ కరీమ్ హాజీ ఆదం కంపెనీవ్యవహారాలు ౨౮౬.

అబ్దుల్ గనీ నేట్ ౧౭౫-౬, ౧౭౮.

అమెరికా ౧౧౪, ౧౧౭;—స్వీగ్ ౧౮౦;—హోటలు యజమాని వసతి ఇచ్చుట ౧౮౦.

అమృతబజారుపత్రికా ఆఫీసు ౨౭౫;—అధిపతి ౩౪౩.

అమ్మ, మా ౨౭, ౩౩, ౪౩, ౫౬౮, ౬౩, ౬౭, ౭౫;—పరమ సాధ్యి ౩;—కు సూర్యదర్శనము తెలియజేయుట ౪;—గారి అనుమతి ౫౯;—గారి ఆజ్ఞ ౬౨;—గారి చెంత కేసధము ౬౩, ౧౦౯;—గారి మీద బెంగ ౭౦;—గారు చనిపోయిరి ౧౩౨.

అయ్యా ‘సర్’—Sir—౬౯.

ఆరబీ ౨౫, ౨౬.

అకారాదిపదాది సూచి

అరబ్బులము ౧౬౨-౩.

అరవవారు ౧౬౩, ౨౫౩, ౩౦౯;—యతడు ౨౩౨;—గుమాస్తా ౨౩౨;—వంటయిల్లు దృష్టిదోషము ౩౪౪.

అరవము ౨౫౨, ౨౫౩, ౩౦౩;—బాగుగనే నేర్పిరిని ౨౫౨;—దక్షిణ ఆఫ్రికా చెరసాలలో నభ్యసించితిని ౨౫౩.

అరేబియా సముద్రము ౧౩౧.

అర్జీలు వ్రాయుట ౧౪౩, ౧౪౬.

అరెగాండరు పోలీసు నూపరింటెండంటు ౨౯౩ ౨౯౫;—మిసెస్ ౨౯౨;—గారికి వందనములు ౨౯౫;—గారి చాతుర్యము ౨౯౬.

అర్పిత్యము, నా—ప్రస్తావన.

అర్లిన్ సన్ ౭౬, ౬౨-౩.

అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటు ౨౧౫.

అస్పృశ్యత ౨౦౭.

అస్సాము స్త్రీమరు ౧౨౮.

అహమ్మదాబాదు ౫౫;—హైస్కూలు ౩౦౪.

అహింస ౩౭;—పాఠము ౪౨;—విమర్శనము ౨౬౧;—సిద్ధాంతము వై ప్రశ్న ౨౮౯.

ఆ

ఆంగ్లము ౨౪.

ఆంగ్ల పదములు ౭౮.

ఆంగ్ల భాషాజ్ఞానము ౨౫౧.

ఆంగ్ల దేశము ౮౦, ౮౨, ౯౩, ౯౪;—న హైందవవిద్యార్థులు ౯౭.

అకారాదిపదాది సూచి

అంగ్లేయ ఉపాధ్యాయుడు 303;—సమాజము 2౮, ౮౪.

అంగ్లేయుడు ౬౭.

అంగ్లేయులు ౯౮.

అంగ్లోఇండియన్ 2౪;—పత్రికాసంపాదకులు ౨౭౬.

అండ్రూస్ ముత్రే ౨౦౪.

అక్స్ ఫర్డ్ ౮3.

అగ్రా 3౬౮.

అత్మ కథ ౧౨;—ప్రస్తావనలో ౧, ౨;—పరీక్ష ౮౧;—జ్ఞానము
రహ;—సాక్షాత్కారము రహ;—హత్య 3౯.

అదంబీ మియాఖాన్ ౧౬౬, ౨౧౪, ౨౧౭, ౨౫౧-౨, 3౦౦, 33౬

అధ్యాత్మిక ప్రయోగములు, ప్రస్తావనలో ౪;—ప్రసంగములు ౨౪౫.

అనందస్వామి-ప్రస్తావనలో ౨.

అవాకింగ్సుఫర్డ్ వ్రాసిన Perfect way in Diet 2౬.

అనిబెసంటు సతి ౧౦౪, ౨౦౬2, 3౬2, 323.

అపదలో ఐక్యము ౨౮3.

అమోదజీవ ౨౧౪, ౨౧౭.

అరెంజి ఫ్రీప్రేటు ౧౯3-౪, ౨౧౦.

అర్థ-మంచి వ్రాయసకాడు ౨౧౬.

అర్మీ ఆండు నేపీ పోర్న్ 2౮.

అలిష్ గారు-డాక్టరు, వారి సంతాననిరోధోపాయములు 3౧౪.

అసియా ఖండవాసులకు తాసనములు ౧౯౪-౫.

అకారాదిపదాది సూచి

అసెటిక్ ఆసిడ్ ౩౧.

అస్తికమలేము ౧౦౩.

అస్తికుడు: నాస్తికుడు ౧౦౮.

అవార పరీక్ష ౭౬;—పరిశోధన ౭౬.

ఇ

ఇంగ్లాండు ౧౯, ౨౩, ౫౬-౮, ౬౦-౧, ౬౭, ౭౦, ౭౫, ౯౯,
 ౨౦౮;—బారిష్టర్ల పూర్వచారము ౧౨౩;—లో మాంస
 భక్షణము ౮౮;—లో కాకావళిపరిశోధనకు దీపములు ౯౦;
 —లోని హైందవ విద్యార్థులు ౯౭;—హైకోర్టులో నామీరు
 రిఫిష్ట రగుట ౧౨౪.

ఇంగ్లీషు ౨౪-౫, ౬౭, ౭౨, ౮౩, ౧౧౨-౪, ౧౪౪, ౧౫౪,
 ౧౬౧-౨, ౨౫౩, ౩౦౩;—ఉద్యోగులు ౨౫౨—నావ్వు
 చదువుకొనిరి ౧౯౨;—భాషాధికారము, కాంగ్రెసులో
 ౩౪౮;—వారి ఉడుపులు ౫౯;—అచారములు ౭౧, ౭౭;
 —నర్తకులకు మనము కమిషన్ ఏకెట్లము ౩౬౬;—వంటక
 ములు ౧౧౫;—సంఘము ౭౮;—సర్టిఫికేట్లు ౨౨౧-౨.

‘ఇంగ్లీషుమన్’ ౨౭౬;—పత్రికాధిపతితో పరిచితి ౩౬౫.

ఇండియా, ౭౦, ౭౪, ౮౦, ౧౧౪, ౧౫౪;—కు దారి పట్టవల
 యునా? ౧౭౦;—వైస్రాయి, ఎర్లీన్ ప్రభువు ౨౩౯;—
 సర్కారు ౨౩౯;—కు బయలుదేరుట ౨౫౨,

ఇండియన్ ఫ్రాంఛైజ్ ౨౧౦-౧౧;—క్లబ్బునకు గోఖలే గారు విలి
 యర్లు ఆడవచ్చుట ౩౫౩;—లా ౩౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

ఇంద్రియములు, రాక్షసబలము కలిగినవి ౩౨౦.

ఇంద్రియ నిగ్రహము ౩౧౭;—నాపడినపాట్లు ౩౧౪.

ఇంద్రియనిగ్రహోద్యమము ౩౧౪.

ఇన్ డెస్ చెర్స్ కులీ ౧౬౩, ౨౩౪;—చట్టము చదువుట ౨౩౩.

‘ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్స్’ పియర్స్ గారి గ్రంథము ౧౮౬.

ఇన్ ఆఫ్ కోర్టు ౮౦.

ఇసా హాజీసుమర్ నేట్ ౧౭౪-౫.

ఇస్త్రి పెట్టె ౩౨౪;—నా ఇస్త్రి: చాకలి ఇస్త్రి ౩౨౫.

ఇస్లాం ౨౬, ౧౬౧;—గ్రంథములు ౨౦౮;—మతమున నాకు సామాన్య
జ్ఞానము ౧౬౨.

ఈ

ఈవినింగ్ నూట్ ౭౯.

ఈశ్వర అనుగ్రహము ౩౫, ౧౫౯;—ఇచ్చా ౪౪;—మహిమ ౧౧౯;
—రక్షితుడు ౨౪౯;—సాక్షాత్కారము ౩౧౮; ప్రస్తావన ౪;
దీనికొకట బ్రహ్మచర్యము ౩౨౨.

ఈశ్వరుడు రక్షించుట ౧౧౦;—పంపినదూత ౨౪౭;—సాగనివ్వలేదు
౩౮౪.

ఈశ్వరుడే వినతి సంగీకరించెను ౩౮౨.

ఈశ్వరునకు చేతు రెల్లీని ౩౮౦.

అకారాదిపదాది సూచి

ఉ

ఉత్తమచందు గాంధీ ౧.

ఉత్తమధర్మము ౧౩.

ఉపనిషత్తులు-దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు ప్రకటించినది ౨౪౨.

ఉపవాసము, ఇచ్ఛాపూర్వకము, మనోనిగ్రహము;—విషయాసక్తి
—బ్రహ్మచర్యమున కనివార్యోపకరణము ౩౨౦;—దీక్ష ౫౦.

ఉపాధ్యాయపదవి ౧౪౪.

ఉపాధ్యాయుడు ౭, ౧౫, ౨౦, ౨౩, ౪౫, ౫౫;—మన్యమాంస
ముల ౨౮-౨౯.

ఉపాసన ౧౧౧.

ఉర్దూ ౨౬;—భాష చదువ దలచుట ౨౫౨;—మున్నీ ౨౫౨;—
యెరవాడచెఱసాలలో నభ్యసించితిని ౨౫౩.

ఎ

ఎడ్వర్డు-పట్టాభిషేకసమయము ౨౬౧, —మెయిట్లండు ౨౦౮.

ఎడ్విక్ ఆర్మస్ట్రాంగ్, సర్ ౯౦;—గారి గీతానువాదము ౧౦౩;—
గారి లైట్ ఆఫ్ ఏషియా ౧౦౪, ౨౪౪.

“ఎలిక్స్ ఆఫ్ డయట్-ది” ౭౬.

ఎఱ్ఱసముద్రము ౬౭.

ఎల్లిక్ ప్రభువు, ఇండియాపై సాయ ౨౩౯;—గిర్మిటియా తలపన్ను,
తెల్లవారికి లాభముకూర్చుట ౨౩౯.

ఎల్లర్ థార్పు, మిష్టరు ౨౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

ఎవిడెన్సు ఆక్టు ౧౮౧-౨; ౩౩౮.

ఎస్కాంబీ హాగ్ ౨౧౧-౨, ౨౧౫, ౨౨౭, ౨౯౭-౮, ౩౨౯;—
అటర్నీజనరలు ౨౨౧;—గారికబురు ౨౯౧;—గారు పిలువ
నంపుట ౨౯౬.

ఏ

ఏకపక్షీవ్రతము ౮, ౬, ౧౬, ౩౧౨-౩, ౩౧౫.

ఏకాదశి ౫౦.

ఏడెక్ ౧౩౧.

ఏఫిల్ టవర్ మానవుని ఆజ్ఞాన చిహ్నము, టాల్ స్టాయిగారి అభిప్రాయము ౧౮౮-౨౦.

ఏయిడాన్సుమిమన్ ౩౦౯.

ఏసు-అన్వితీయ అవతారము, ఈసిద్ధాంతము హృదయంగమము
కాలేదు ౨౮౭;—కుటుంబముతో పరిచితి ౨౮౩, అగి
పోవుట ౨౮౪;—నకును, బుద్ధునకును తారతమ్యము ౨౮౪;
—మతము; నాఅంతరాత్మ ౨౦౪;—మతముపై నాకు ఈగు
౧౮౯;—మతమువారివాదన ౧౮౯;—మతమున కలియనిచో
ముక్తిరాదా? ౨౦౬.

ఏనేగ్రత్తుకుడు ౧౮౮.

బి

బింటె, పై తొలిసారి ప్రయాణము ౫౮.

అకాశాదిపదాది సూచి

ఓ

ఓటుపిండి-జావ ౭౨;—పులుసు ౫౮.

ఓతాగాంధీ ౧.

ఓలు పెప్పి మెంటు ౧౦౫.

ఓలుఫీలుగారు ౯౦-౧.

క

కటిస్నాసము ౩౮౦.

కఠినకాసము ౧౯౮, ౨౧౫.

కడపటిమాట ౨౮౯.

కత్తిమీదిసాము ప్రస్తా-౮.

కన్సర్వేటివులు ౨౨౬.

కబాగాంధీ ౧-౨.

కరంచందుగాంధీ ౧.

కరపత్రములు రెండు ౨౩౧;—దక్షిణఆఫ్రికాను గురించి ౨౬౩.

కర్ణన్ లార్డుదర్బారు ౩౫౪.

కలకత్తా ౨౫౨, ౨౫౫, ౨౭౪, ౨౭౭, ౩౪౧, ౩౫౩, ౩౬౧,
౩౬౬, ౩౬౮.

కలకత్తాలో నాకార్యక్రమము ౩౬౫;—లో ఓడదిగుట ౨౫౪;—
లో సభచేయుట గురించుకాదు ౨౭౫-౬;—కాంగ్రెసు
౩౪౫, ౩౪౬;—అధ్యక్షుడు, డి. ఏ. నాచాగారు ౩౪౧;—

అకారాదిపదాది సూచి

నాదక్షిణప్రకారాన్ని ౩౪౨, ౩౪౦;—అది ఆమోదింప
బడుట ౩౪౧-౨;—నివాసములు ౩౪౩;—ప్రతినిధులు ౩౪౩;
—వారు మాకుములు జారీచేయుదురు ౩౪౪;—వారిలో
అంటరాని తనము ౩౪౪;—వీరికి ప్రేక్షకులకు అభేదము ౩౪౫;
—ప్రతినిధుల మలమూత్రవిసర్జనము ౩౪౫;—దానిని బాగు
చేయుగౌరవము నాకేదక్రాను ౩౪౫;—ఆరంభము ౩౪౬;—
అన్నియు ఇంగ్లీషులోనే ౩౪౬;—నా ఉపన్యాసము ౩౪౬;
—ముగిసెను ౩౪౬.

కలోనియల్-బారన్ ఇండియన్ ఎడ్యుకేషనల్ అసోసియేషన్
౨౩౦.

కస్తూరిబాయి ౧౭, ౩౪౦;—ఆమెకు చదువు గూర్చి;—ఒక బంగారు
రుహారము ౩౩౭.

కాంగ్రెస్ ౩౪౭-౩౪౯;—తంతు అంతయు తెలిసికొంటిని ౩౪౮;
—పనులు నడపుట ౩౪౮;—మూర్ఖత్వమువృత్తి ౩౪౯;—
లో పనిజేయవలెననియున్నది ౩౪౯;—లో కాలము వృథా
౩౪౯;—లో ఇంగ్లీషుభాషాధికారము ౩౪౯;—నేవలో
తలచెంట్రుకలు నరసినవి ౩౪౯, ౩౪౩.

కాతియావాడు ౧౦, ౧౮, ౨౦, ౪౪, ౧౪౭-౮, ౧౪౮, ౨౪౧;
—కోమటులు ౨౮౨;—జాడివల్ అసిస్టెంటు ౩౪౭-౪౮;
—లో నిన్ను ముఱుగనీయము ౩౪౭;—సంస్థానములలో
మామూర్తులు మంత్రులు ౧.

కాథవలే, ప్రాఫెసర్ ౩౪౭, ౩౪౮.

అకారాదిపదాది సూచి

కానుకలు, దేశమునకు మఱిలునపుడు 33౬౭;—వాటిని దీర్ఘము చేసుకొనవచ్చునా? 33౮;—లోక నేపథుని నిజవస్తువులు కావు 3౪౦.

కార్డినల్ మానింగు ౧౧౫-౬;—మహల్ ౧౧౬.

కార్టెల్ వ్రాసిన “హీరోస్ అండ్ హీరో షిప్” ౧౦౬;—గారి మహమ్మద్ స్తుతి ౨౪3.

కాలరు, ఉన్ని 3౨౪;—నేను బాగుచేసినది 3౨౪-౫;—బారిష్టర్ల హాస్యము 3౨౫.

కాలేజీ, ౫౫; క్యామలదాసుకాలేజీ ౫౫-౬.

కాలీ, ఆలయము 3౬౨;—మాతకు భయంకరముజ్ఞము 3౬౪;—చరణబెనర్జీ గారి దర్శనము 3౬౦; వారి నిరాడంబరవేషము 3౬౧; వారితో సంభాషణ 3౬౧.

కాళి 3౬౭-౮;—కథ 3౭౦;—విశ్వనాథ-ఆలయము, భగవద్భింత నకు తావులేదు; అశుచి, దుర్గంధము, రూపాయలతా పటము 3౭౧-౨;—దర్శనము 3౭౧-౩.

కాసా, తలపాగాలు 3౫౪.

కాసిమ్ కమరుద్దీన్ మహమ్మద్ ౩౭౫.

“కిరీటములేని బొంబాయిపాదుషా” ౨౮3.

‘కీటు థియాసఫీ’ ౧౦౪.

‘కుర్ లేండు’ స్త్రీమరు ౨౮౮, ౨౯౨, దాదా అబ్దుల్లాగారు కొనిరి ౨౭౭.

అకారాదిపదాది సూచి

కురాన్, మరీవ్ ౧౬౧;— నేలుగారిది ౨౦౮.

కులము-నుండివెలి ౧౩౬.

కుష్మ-రోగి ౩౦౮;— రామాయణ పతనమున గుడురుట ౪౯.

కునీ-వైద్యము ౩౮౦.

కులీనారు, రిక్రూటు ౨౩౬;— భారతీయులకు పేరు ౧౬౩.

‘కులీబారిష్టరు’ ౧౬౩, ౧౭౭.

కృష్ణశంకరపాండ్యా ౨౫.

క్వెస్ట్ ౧౫౬-౮, ౨౮౮-౯, ౨౯౧;— డిబ్బడించుట ౨౮౩;—
నెలూను, విందు ౨౮౭.

క. మా లెసన్, గారి విప్లవ (Mutiny) చరిత్ర ౧౨౮.

కమిష్ట్రీ ౮౪.

కల్పరుహోటల్ ౨౫౫.

కేంబ్రిడ్జి ౮౩.

కేదారేశ్వరుని మందిరము ౩౯.

కేవల రాం, మావజీ, దవేగారు కేసులు తెచ్చియిచ్చుట ౩౭౪, ౩౭౬.

కేశవచంద్రసేను-గారి జీవితము చదువుట ౩౬౪.

కేశవరావు దేశపాండే ౨౬౬-౭.

కేసులు—౧౪౩, ౧౪౫; నామొదటికేసు ౧౪౨; కే. మా. దవేగారు
కేసులు తెచ్చియిచ్చువారు ౩౭౪.

కొట్టినవారిపైకేసు ౨౯౭.

కొళందవేలుపిల్లయి, ఎ ౨౧౪

కో కో ౮౫;— రొట్టెలు ౮౫.

అకారాదిపదాది సూచి

కోట్సు ౧౮౭-౮, ౧౯౭;—కేవలకలెగవారు ౧౮౫;—హృదయము
౧౮౬;—గారితో పికారు ౧౯౫;—గారు పాపభీరువు ౧౯౬;
—గారిచ్చిన గ్రంథములన్నియు దండుగ ౨౦౮.

కోడిగుడ్లరసము ౩౭౮-౯.

కోర్టు—ఒకత్రాసు ౨౨౧;—లో నన్ను చేర్చుకొనక పోవుట ౨౨౪;
—నియమములు: తలపాగ ౨౨౪-౫;—ఫీజు రెన్యూలేషన్
౨౦౨;—లో నాత్మరమును జూచి కోలాహలము ౩౨౩. .

క్రికెట్—౨౧.

క్రూగర్, ప్రెసిడెంటు ౧౯౬.

క్రైస్తవ-మతము ౫౧-౨, ౧౦౫, ౧౮౪;—మతబోధ ౫౧;
—మతప్రాశస్త్యము ౧౮౨;—మతానుసారము ఆత్మరేదు
౨౦౬;—మిత్రులు నన్నేగుమతమున గలుపుకొన బ్రయత్నిం
చుట ౨౦౭, ౨౦౯;—మిత్రులవలనియనుభవములు ౨౦౪.

క్రైస్తవుడు ౫౨, ౧౦౫.

క్రైస్తవులు ౨౦౫;—పరిచయము ౧౮౬;—హిందువులు ౨౦౭,
౨౧౧;—మంసభోజులు ౧౦౫.

క్రాజ్ గారు, డాక్టరు ౧౯౫-౬.

క్లయింటుకు, ఇబ్బడిఖర్చు ౩౭౫.

క్వారంటీన్ ౨౫౧, ౨౯౯, ౨౮౭—లో మాటడల నుంచుట ౨౮౫,
అందుకు పోతువు ౨౮౬.

ఖి

ఖరనేట్ జీ, సి. యం., స్మార్తకాజుకోర్టు బడ్జెట్ ౨౬౩.

అకారాదిపదాది సూచి

భాత (Book-keeping) ౧౬౭, ౨౦౦.

భాన్ గారు, కేసులలో నాకు సాయపడుచుండు వారు ౩౦౯.

X

గర్వగంధము-ప్రస్తా ౯.

గవర్నరుగారికి అతిథిని ౩౪౧.

**గాంధీ, ఉత్తమచందు ౧;—ఓతా ౧;—కబా ౧, ౨;—కరంచందు ౧;
—కులసీదాస్ ౧;—మణీలాల్ ౩౪౩, ౩౪౪;—మగ్జ
లాల్ ౩౪౫; — కుటుంబము ౩౪౫; — కుటుంబమువారు
వైష్ణవులు ౩౦, ౩౧;—నీ చెలిమి తగదు ౨౪౫.**

గాడ్ ఫ్రే, సుభాన్ ౧౬౬;—జేమ్సు ౧౬౬.

గాడ్ నేవ్ ది కింగ్ ౨౬౦-౨౬౧.

గాబ్ కుమారి ౧౮౫

గార్డు ౧౭౭;—మొదటితరగతినుండి వన్ను వెడలగొట్టుట ౧౭౮.

**గిరిమిటియా ౨౩౨, ౨౩౪, ౨౩౯, ౨౪౦, ౩౦౯, ౩౩౦, ౩౩౫,
౧౬౩;—ఆసుపత్రి ౩౦౮;—కరారునామా ౨౩౭—దొరల
వేషము తొల్పుట ౧౬౪;—పొరు ౨౪౦;—బంధువు ౨౩౪;
—బిల్లు ౨౩౬;—లతో సంబంధము ఎక్కువగుట ౨౩౬;—
లలో అన్నిరకములభారతీయులున్నార ౧౬౪;—లకు పెట్టిన
ఆశలు ౨౩౭;—లపై తలపన్ను ౨౩౮;—లలో వివేకోదయ
ము ౩౩౧;—లశ్మి ౨౩౫;—కాసనవరతులు ౨౩౮;—
హాటు ౧౬౪**

గిర్దామునందు ఇల్లు మకాము ౧౪౫, ౩౭౮, ౩౮౩.

అకారాదిపదాది సూచి

గీతా-అనువాదము ౧౦౩, ౧౦౪;—గిరిప్రవచనము ౧౦౫-౬;—పా
రాయణము ౩;—భక్తియోగము ౩౬౧.

గుజరాత్ ౩౧.

గుజరాతీ ౧౮, ౨౬, ౫౩, ౩౦౪;—అయిదవ తరగతివరకు మాత్రండ్రి
చదివెను ౩;—అనువాదము ౧౦౩, ౧౧౩, ౧౧౪;—పలుకుల
కునాతెర్లుకూ ౧౧౬;—లో బోధన ౩౦౩;—శిక్షకుడు
౩౦౩;—నిఘంటువు పెన్సనీ పాదుషాగారినేవ ౨౬౮.

గుడీవ్స్ పెర్సనల్ ప్రాఫర్టీ ౧౨౪.

‘గుమాస్తాపని’ ౩౪౬.

గురుదాసబెనర్సీ, సర్ ౧౬౩.

గురువుకొఱకు అన్వేషణయు ౧౩౪;—మహాత్మ్యము ౧౩౫.

గుఱ్ఱపుబండి-అధికారి నన్నవమానపరచుట ౧౭౨-౩;—అధికారి వా
గూబలు పగులగొట్టుట ౧౭౩;—వీశెంటు ౧౭౨, ౧౭౪.

గృహ-భారము ౨౪౬;—వ్యయము ఇండియన్ బారిష్టర్లకు తగినట్లు
౨౪౬.

గొటియలను క్రూరహోమమునుండి కాపాడ వా ప్రార్థన ౩౬౩,
ప్రాణమువెల ౩౬౩;—మంద బలికిబోవు ౩౬౨;—మృత్యుభాధ
౩౬౩.

గోఖలేగారు, గోపాలకృష్ణ ప్రొఫెసర్ ౨౪౦, ౨౭౦, ౨౭౨, ౩౨౫
౩౪౯, ౩౬౫, ౩౬౭;—ఇచ్చిన బహుమానము ౩౬౭;—గం
గకు సమానులు ౨౭౧;—గుఱ్ఱపుబండి ౩౫౮;—గొడుగునీడ
౩౬౦;—ట్రాములో పోవుట దుష్కరము ౩౫౮;—నన్ను

అకారాదిపదాది సూచి

తమ బసకుగొనిపోయిరి ౩౫౩;—నమ్మ సాగనంతుట ౩౬౭;—
 నాక్రాత్తను బాపిరి ౩౫౬;—నాహృదయము నాక్రమించిరి
 ౨౭౧;—పనిచేయురీతి ౩౫౭;—చిలియర్దు ఆడఇండియన్ క్ల
 బ్బుకువచ్చుట ౩౫౩;—రానజేగారి యందు వారికి గౌరవము,
 వారివార్షి కోత్సవములను జరుపుట; ౩౫౭—వారికోరిక ౩౭౪;
 —వారికడ సెలవుగొనుట ౩౬౬;—వారి ఛత్రచ్ఛాయన నా
 పని తేలికయైనది ౩౬౬;—వారిసేలువ ౩౨౫; దానికి నాచిత్రీ
 ౩౨౬, ౩౪౮;—వారికి నాతీర్మానము చూపితిని ౩౪౯; దానిని
 కాంగ్రెసులో సమర్థించిరి ౩౫౦;—వీరి మనస్సును వేధించు
 నవి: 'భారతదేశ దారిద్ర్యము, పారతంత్ర్యము' ౩౫౭;—
 సాపించిన సంస్థ ౩౭౪.

గోమాంసము ౫౧;—తినుట ౫౨, ౬౦.

గ్రాండ్ సేవనల్ హోటల్ ౧౭౫.

గ్రాండ్ సైట్ ౧౨౨.

గ్రిండ్లకంపెనీ ౬౮, ౬౯, ౭౦.

గుడ్డు ౮౮, ౮౯.

గ్రేట్ ఈస్టరన్ హోటల్ ౨౭౪.

గ్లాడ్ స్టన్ గారియెడ భార్యకుల ప్రేమ ౩౧౭.

ఘ

ఘట్ కోపరము ౩౮౩.

ఘూర్జరభాష ౫౦.

అకారాదిపదాది సూచి

ఘోష ౧౮.

ఘోషాత్ బాబు, కలకత్తాకాంగ్రెసు కార్యదర్శి ౩౪౬;—సంతసిం
చిరి ౩౪౭;—మాటలప్రోవు ౩౪౭;—గారికి చొక్కానుం
డీలు పెట్టియిచ్చుట ౩౪౮.

చ

చట్టములు-భారతీయుల హక్కును సంఘచించు రెండు ౩౮౦;—మం
జూరాయెను ౩౮౧.

చదరంగము ౧౫౬-౭, ౨౫౨.

చర్చిగేటు ౩౮౩.

చాండాలు-వాటిక ౨౫౮.

చాంద్రాయణము ౩.

చాకలి-ఖర్చు ౩౨౪-౫.

చాతుర్మాస్య ౩.

చార్లెస్-టౌను ౧౭౧-౨, ౨౨౯;—బ్రూసు, మారిషస్ గవర్నరు
౩౪౧.

చిత్రానందము నిచ్చునదియే సేవ ౨౬౪.

చిత్రలేఖనము ౨౩.

చిమన్‌లాల్ సెతల్వాడ్ ౩౪౧-౨.

చివరవానిపుట్టుక ౩౧౦.

చీటి-పై నాతప్పు వ్రాసి తండ్రి కిచ్చితిని ౪౧.

చీపురుకట్ట ౩౪౪.

అకారాదిపదాది సూచి

చీవలీళిర ప్రాంతసంచారము ౩౩౨.

‘చెజనీ’, డాక్టరు, ‘పాయునీర్’ ఉపసంపాదకులు ౨౫౫.

చేంబర్ అఫ్ కామర్సు, కలకత్తాలో ౩౫౩.

చేంబర్లకుగారు ౨౯౬, ౩౦౪;—నేటాలు గవర్నమెంటుకు తంతి
నిచ్చుట ౨౯౬;—వారిని చూచుటకు డెప్యూటీవన్ ౩౦౬.

చాపాటీ ౩౦.

చారంగీమహాలు ౩౬౫.

చార్యము ౪౦-౧.

జ

జమీయత్ రామ్, నానాభాయి ౩౦౪. .

జయపూరు ౩౬౦.

జయరామ్ దాసు-ప్రస్తా ౧.

జన్మనీ ౧౪౪.

జర్మిష్టన్ ప్రేమన్ ౧౩౦.

జలచికిత్స ౩౭౯-౧౦, ౩౮౨.

జాంజిబారు ౧౫౦-౯, ౧౬౭, ౨౬౭.

జాకోబన్-డి-వెల్, ప్రిటోరియా బ్రిటిషు ఏజెంటు ౧౯౩.

జాతి-బహిష్కారము ౧౩౧;—వైమమ్యము ౨౩౦.

జాన్ బరన్ ౧౧౫;—రాబిన్ సన్, సర్ ౨౧౫.

జాన్ స్ట్రెన్ ౧౦౧, ౧౦౩;—హోటల్ ౧౦౦.

జామగరము ౩౭౪-౩౭౭,

జార్జి ముల్లర్ ౨౦౪.

అకారాదిపదాది సూచి

టీసస్ ౭౬;—ఈశ్వరుని ఏకమాత్ర పుత్రుడు ౧౮౨;—ను గుఱించి
నానమ్మకము ౨౧౬-౭; —భగవత్సముడు ౨౧౬.

జానాఘడ్ ౧;—నకీలు ౬౪-౫.

జాలూ-జాతివారు ౨౩౬;—తిరుగుబాటు, నేటాలులో ౩౧౪-౫;
అందు పనిజేయవలయుట ౩౧౪.

జేము గాడ్ ఫ్రే-నక్షితాశ్రికా ప్రతినిధి సంఘసభ్యులు ౧౬౬.

జైన-సాంప్రదాయము ౩౧;—ధర్మాచార్యులు ౫౧.

జైల్స్-పరీక్షకుడు ౬.

జోషీ-మాపుతీ దవే ౫౬-౭, ౬౦-౬౧, ౨౧౫.

జోహాన్స్ బర్గ్ ౩౧౮;—నందు గోఖలేగారికి విందు ౩౨౫;—నుండి
మకాము ఎత్తివేయుట ౩౧౪.

జ్ఞానవాసి, ఇనటి చెడుగవులు, నేనిచ్చిన దమ్మిడీ దక్షిణ, పండాచే
తిట్టుతినుట ౩౭౨.

జ్యేష్ఠ-పుత్రుడు, నా ౩౦౪-౫.

ట

టాంగోటా ౨౨౯.

టాగోరు, మహారాజా ౨౭౪.

టాల్ స్టాయి, ఫిల్ టవర్ ౧౧౯-౨౦;—వ్రాసిన 'వైకుంఠము నీ
హృదయములోనే' ౧౩ ౫, ౨౦౮. The Gospels in Briefs
What to do" ౨౪౩.

టీ-కాఫీలు, మాయింట ప్రవేశించుట ౧౩౮.

అకారాదిపదాది సూచి

టెటమ్ గారు, రేవు నూపరిం టెండెంటు ౨౯౧.

టైఫాయిడ్-జ్వరము రెండవపిల్లవానికి, నా జలచికిత్స ౩౭౮-౯.

టైముస్ ఆఫ్ ఇండియా ౨౧౮.

ట్రాన్సువాలు, ౧౭౬-౭, ౧౯౩-౪, ౨౭౭, ౨౯౮;—నందు అబ్దుల్లా నేటుగారి వ్యవహారము ౧౬౦.

ట్రెయినింగు కళాశాల, రాజకోటలో ౨౬౧.

డ

డబ్బి-పోలీసు ౧౯౭;—భావ ౧౯౭.

డర్బన్—చూడు, దర్బాన్.

డాక్టరు సర్టిఫికేటు, రక్షకదళమునకు ౩౨౯.

డిజరాలీ, మంత్రి ౧౧౫.

డెక్కు—మీద పయనము ౧౧౪, ౧౧౭, ౧౩౧, ౧౫౬, ౧౫౭, ౨౫౨.

డెయిలీ-టెలిగ్రాఫ్ ౬౪;—పత్రికాప్రతినిధితో పరిచితి ౨౭౪;—న్యూస్ ౭౪.

డ్రాయింగురూము-బెంగాలుక్లబ్బులో భారతీయుల ప్రవేశము ౨౭౪.

త

తండ్రిగారు, మా ౧౪, ౪౦, ౪౩, ౪౫, ౫౫, ౩౮౫; దివాను ౧౩, ౨౨౩; వారికి పరిచర్య ౨౨; వారి ఓర్పు ౪౨ వ్యాధి ఎక్కువగుట ౪౪, వేదన ౪౧, మరణప్రయాణము ౪౫, ౪౬; వారి గౌరవము ౧౪౩.

తెయ్యి-బదురుద్దీన్, జడ్జి ౧౨౭, ౧౪౧, ౨౬౨-౩;—పంశీయుని వాగ్దానభంగము ౨౬౭.

అకారాదిపదాది సూచి

తలపన్ను-గిరిమిటియాలపై, ౨౩౮-౪౦.

తలపాగ ౧౬౪-౫;—మేజిస్ట్రేటుతో తగవు ౧౬౨;—కోర్టు నియమములకు విరుద్ధము ౨౨౨;—తీసివేయుమని తెల్ల అధికారి ఆజ్ఞ ౨౨౫.

తలిదండ్రులు ౩౪, ౫౧;—వారిపైభక్తి ౪౬;—వారికి పరమభక్తుడను ౩౧.

తలకు—చూడు, లోకమాన్య.

తుపాను ౬౨, ౧౩౧, ౨౨౩;—తోలగిపోవుట ౨౨౩;—భయము ౨౨౪.

తులసిదండ, మాఅమ్మగారి ప్రసాదము ౧౨౭.

తులనీదాసు-రామాయణము ౫౧;—గాంధీ ౧.

తెలుగు సేవ్య బ్రతుక్కుము ౨౫౩;—వారు ౧౬౩, ౨౫౩, ౩౦౯.

తెల్ల-అధికారులు ౧౪౭, ౧౫౧; వారినడత ౧౪౯; వారిఅజ్ఞానము, అవిచారము ౩౨౫;—ఉద్యోగి ఉర్దూ చదువుటలో నన్నతి క్రమించుట ౨౫౨;—దొరతనమందలి విశ్వాసము ౩౨౫;—ఫాదరీలు ౨౧౧;—బాటసారులు ౧౭౮;—వర్తకులు ౧౬౧;—సోలగ్రహాత్తు ౩౩౧-౨

తెల్ల వారు ౨౨, ౧౫౩; వారిని అనుకరించుట ౨౨౧; వారి ఆధిక్యము ౨౨౨; వారిని జయించుటకు మాంసాహారము అనవరము ౩౦౧; వారివలన చైలులో భారతీయులు పడుపాట్లు ౧౭౧; వారి యోగ్యతాపత్రముల విలువ ౨౨౧-౨; వారు తలలు వంచుకొనిరి ౨౯౯; వారిబడి ౩౦౩; వారికి నల్లవారిపై ఈసు ౨౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

తైయబ్ హజీఖాన్ మహమ్మదు, ప్రతివాది ౧౬౮-౯, ౧౯౦, ౧౯౩,
౨౧౨; రాజీ కంగీకరించుట ౨౦౨-౩.

తైలంగుగారు, భాషా పండితులు ౩౫౮.

“త్యాగనటకే”, నిఘ్నూలానందుని ౧౩, ౩౧౬.

త్యాగిజీవనము, భోగిజీవనము ౩౨౧.

త్రాగుబోతులు ౧౧౯.

త్రిభువనదాసుగారి గ్రంథము ౩౧౦.

త్రివేణి సంగమము ౨౫౬.

ద

దక్షిణ ఆఫ్రికా ౧౯, ౧౨౩, ౧౨౮, ౧౪౩, ౧౫౩-౬, ౧౭౦, ౨౫౧,
౨౫౬, ౨౬౪, ౨౬౭-౯, ౨౭౫, ౨౯౮, ౩౧౧, ౩౦౪-౫, ౩౦౯,
౩౧౨, ౩౩౬, ౩౪౧, ౩౪౩, ౩౫౧, ౩౫౩, ౩౬౧.—
ఆత్మగౌరవముగల భారతీయులకు నివాసయోగ్యము కాదు
౧౯౮;—కేసు ౧౬౭;—క్లయింట్లు ౩౮౩;—కు రెండవ
తూరి సకుటుంబప్రయాణము ౨౭౭;—కుపోవుచుహోత్సవము
౧౫౫;—నాజీవితము ౨౧౩;—నుగూర్చి ప్రధానవ్యాసము
లు ౧౭౬;—నుండి పెద్దసాయము ౩౩౫;—నుండి తంతి
౩౮౪;—రేవులో డాక్టరు పరీక్ష ౨౮౫;—లో విడియము
వదలుట ౯౫;—లో రోనున్ డచ్చి లాలు ౧౨౪;—లో
ప్రఖ్యాతి ౧౬౫, ౨౨౫;—లోని తెల్ల వారిదోషములు ౨౭౬;
—లో మా కిర్రవురు కుమారులు కలిగిరి ౩౦౯;—సత్యాగ్ర
హము ౩౧౨, ౩౦౪;—సత్యాగ్రహేతిహాసము ౧౯౪, ౩౨౮,
ప్రస్తా-౨;—భారతీయసంఘములో శుభ్రత ౩౩౪, కొఱ

అకారాదిపదాది సూచి

తలు 33౫;—భారతీయులు ౨3౧; వారి కష్టములు ౧౭౬,
 ౧౯౮; వారికి కూలీని పేరు ౧౬3; పరస్పర భేదములు
 ౧౯౧, ౨౧౫; వారి జీవితములను సమస్తము తెలుసుకొంటిని
 ౧౯3; వారి విషయము లోతుగ విచారించుట ౧౯౭;—అం
 దోళనవలన వారిలో నూతనప్రాణము ౨౧౬; వారియొడ
 అనూయ ౧3౭; వీరిపై ద్వేషము పెరుగుట ౨౯౯; వారికి
 కష్టములు కలిగించు చట్టములు ౨౯౯; వారి హక్కులు
 3౦౦; వారనిన భయము ౨౯౯; వీరిలో నైశ్యము నృద్ధి
 యగుట 33౧; వీరి ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను ౨౯౯, 33౧; వీరిపై
 నొక ఆక్షేపము 333; వీరికి సేవజేయుట 33౫.

దమ్మిడి-దక్షిణ 3౭౨, 3౭౫.

దయానందస్వామి, మౌర్య యనుభవము 3౬౬.

దర్బాన్ ౧౬౮, ౧౭౧, ౨౧౦, ౨౨౭, ౨౮౬-౭, 3౦3, 3౮౬;
 —కోర్టు ౧౬౭;—తెల్లవారి పాతాళపకోమము ౨౮౫-౬;
 —నుండి బయలుదేరుట ౧౬౯;
 —నుండి తంతి ౨౭౬;—పోర్టు నేటాలనియు పేరు ౧౬౦;
 —భారతీయ క్రైస్తవులతో పరిచయము ౧౬౬;—రేవున
 లంగరు ౨౦౪;—లో తెల్లవారికి నల్లవారికి ద్వంద్వము
 ౨౮౬;—లో పేగు 333.

దలపతరాం శుక్ల ౬౮, ౮౪.

దనే, కే-మా నాకు కేసులు తెచ్చియిచ్చుట 3౭౪, 3౭౬.

దస్తూరి, ఒకవిద్య ౨3.

దాంపత్యము ౧3౭.

అకారాదిపదాది సూచి

దాదా అద్దెల్లా అండ్ కంపెనీ ౧౫౩, ౧౫౫, ౧౬౬, ౨౧౫,
౨౨౧-౨, ౨౨౬.

దాదాభాయి నాగోశీ ౬౮, ౧౨౫-౬.

దాదీ బర్జోరుగారు, ఓడవైద్యులు ౨౯౩.

దారిబత్తెము, ప్రస్తా-౫.

దాశా-కొఱకు తయారీచేయుట ౨౦౦;—పని చూచుటయే నా
ముఖ్యధర్మము ౨౧౦;—లో నా కభిరుచి ౨౦౧.

దావూద్-చుహన్నుద్-నేబ్ ౨౧౪, ౨౧౭.

దినాఎడల్లి వాచా-శలకత్తా కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు ౩౪౧-౨, ౩౫౦;
గంట నాయించుట ౩౫౧.

దివ్యజ్ఞాన-సమాజము, తత్సమాజికులు ౧౦౩, ౧౦౪, ౧౧౭, ౨౪౨.

దిబ్బలు, నాకు తగిలినవి ౨౯౩.

దేవళపు దుర్గంధము ౨౫౯.

దేవేంద్రనాథ తామారు, చుహన్నీ ౧౧౩, ౩౬౪.

దేశపాండే- కేశవరావు ౨౬౬-౭.

దేశభాషల నాసరింపకుండుట ౨౫౪.

దేశకార్యములలో న్యాయాచుము ౩౫౯.

దేశమునకు-చుఱుట ౩౩౬, ౩౪౧; చుఱుచునపుడు కానుకలు ౩౩౭.

దేశ్య క్రైస్తవుల పరిషత్తుము ౩౬౧.

దొంగిలించితిని ౪౧.

దొర ౧౪౮, ౧౫౧, ౩౭౫-౬;—ను చూచుట ౬౧;—ప్రత్యుత్త
రము ౧౪౯;—పై కేసు ౧౪౯;—ఫిలీసఫీ ౩౭౬;—మాట

అకారాదిపదాద్ది సూచి

యే కాసనము ౧౫౩;—గాఁలు, వారితో కలిసి తినుట ౬౩;
వారి వ్యయము ౧౬౦; కిరస్తాదారే వారికి కన్ను ౧౫౨; హిం
దూ అధికారి వారికి తాత ౧౫౨.

దొరాబ్బి ఎడుల్లీ గిమీ, హెడ్ మాస్టరు ౨౧౨.
ద్విపదలు ౫౦.

ఫ

ధర్మజిజ్ఞాస ౨౪౧.

ధర్మవిచారము, నర్మదాశంకరుని గ్రంథము ౨౪౨.

ధర్మసంకటము ౩౭౯, ౩౮౧.

ధూమపానము ౩౮.

ఘోరాజీ ౫౮.

న

‘నంబర్న్స్’-చైనిస్ ఫుస్తకము ౧౦౫.

నగలు, దేశమునకు మఱునపుడు బహుమతిచేసినవి ౩౩౭౨; ఇం
టిలో ఉంచుకొనుటయే మానుకొంటిని; వానిపై వ్యామో
హము; అవి అనవసరములు ౩౩౮; కావలెనను కోడండ్రు
౩౩౯; తిరిగి ఇచ్చివేయుటకు భార్య నొప్పించితిని; అవి
ప్రజానేవకై బాంకులో వేయబడెను ౩౪౦.

నరసీరామ్ ౨౧౫.

నర్మదకవి ౩౧.

నర్మదా శంకర్ రచించిన “ధర్మ విచారము” ౨౪౨.

నర్మపని, మాతండ్రికి పరిచారము ౪౩, ౫౧;—చేయవలెనని ప్రబల
మును నిచ్చ ౩౦౮.

అకారాదిపదాది సూచి

నల్ల-జల, తెల్లమంగలి అంటునా? 322.

నల్లవారు, అడ్వకేటుగా జేర్చుకొన దగుదురా 222; వారినిగుఱించి
అండ్లయల భావన 322; వారివర్తకపు తెలివి 232; వారి
ఇక్కట్లులు 322.

నవజీసన్, ప్రస్తా 2.

నాగరికత 20.

‘నాదరీ’, దక్షిణాఫ్రికాపూవు స్త్రీమయ, ఏజెంటు అబ్దుల్లా నేటుగారు
222, 222, 222, 222.

నారాయణ హేమనంగ్రుడు 222-2.

నాసిక్ 232.

నాస్తికమతము 222-2.

నిద్రించుట, కూడ నొక ఘావన్ 322.

నివేదిత, సోదరి, హిందూమతముపై నామె కగాధ ప్రేమ 322.

నిష్కులానంగుడు 23, 322.

నీగ్రోలు, నల్లవారు నొకటే 222.

నీగ్రో-నాకరులకు చీటి 222;—స్త్రీలు 222.

నీతి, సత్యము 23;—సృష్టి 23.

నృత్యము, ఒక ఘావన్, నేను నేర్చుకొనుట 222-222.

నెక్-టై 22, 22-2, 222.

నేటాలు 222, 222, 222, 222, 222, 222, 222, 222,
222, 222, 222, 222;—‘అడ్వర్టైజర్’ ప్రతినిధితో
నాప్రసంగము 222;—ఇండియన్, కాంగ్రెసు, జన్మ

అకారాదిపదాది సూచి

౨౨౬, ఋణములు ౨౨౮, చందాలు వనూలు చేయుట ౨౨౭,
 అందులో ఒక సంకటము ౨౨౮, కోశము ౨౨౯, లెక్కలు
 ౨౩౦, చేయుపని ౨౩౦-౧, గిరిమిటియాలు చేరుట ౨౩౨;
 కాంగ్రెసులో బిల్లువర్ష ౨౩౬, ఆందోళనసలుపుట ౨౩౯,
 కాంగ్రెసువారి నిశ్చయము ౨౪౦, మూలధనమునకై ఆస్తి
 కొంటిమి ౩౦౦-౧;—కోర్టు ౨౨౫; అందు పాల్ గారు గు
 బాసి ౨౧౪;—క్రైస్తవులు ౨౧౪;—చేరుట, నేను ౧౫౯;
 —తెల్ల వారు ౨౮౮; వారి ఉద్దేశ్యములు ౨౫౬;—తో
 నాప్రథమ పరిచయము ౨౧౮;—తో నా కెక్కుడు సంబం
 ధము ౩౩౭;—బివళ్ళు దర్శనము ౩౨౯;—భారతీయులు
 ౨౨౮; వీరికి వోట్ల హక్కు ౨౩౦; వారు నాపై ప్రేమాన్యు
 తము కురిపించిరి ౩౩౭;—మాఖ్యపట్టణము ౧౬౯;—రాష్ట్ర
 ము ౧౯౦, ౨౨౬;—రేవులో దిగుటకు మాహక్కు ౨౯౦;—
 “లెజిస్లేటివ్ కాన్సిలు”లో రెండుచట్టములు ౨౯౯;—లో
 నందుటకు నిర్బంధము ౨౧౮;—నకీలు సభ ౨౨౧, ౨౨౫;
 సభవారు నాకు నోటిను పంపుట ౨౨౨, వారి అధికారము
 ౨౨౩;—కాసనసభలో భారతీయుల హక్కు ౨౧౧;—సర్కారు
 ౨౩౬; తెల్లవానికి తోడుపడుట ౨౮౭;—హైందవుల
 బాధలు ౨౫౭.

సేరములు, నాపై రెండు ౨౮౭-౮.

“నేషనల్ ఇండియన్ ఎసోసియేషన్” ౧౧౨.

నోటర్ జేము ౧౧౯.

“న్యూ ఇంటర్ ప్రెటేషన్ ఆఫ్ బైబిల్, ది” ౨౦౮.

న్యూ టెస్టు మెంటు ౧౦౫.

ప

పంచీకరణము ౨౦౯.

పండా, ఇంటబస ౩౭౦; అతనిచే తిట్టుతినుట ౩౭౨.

పండ్లు- నిర్వికారత, బ్రహ్మచర్యమున కుపయుక్తములు ౩౮౯.

పచ్చజెండా, ఓడకు ౨౮౫, ౨౯౮.—పుస్తకము ౨౫౬, ౨౭౨.

‘పచ్చయప్పహాలు’ లో నభ ౨౭౩.

పటేలుగారు ౧౪౩.

పత్రికా-సంపాదకుడు, అతని అవస్థ, అతనిమాటలోనిశక్తి ౨౭౫-౬.

పయ్యసీర్-పత్రిక-ఖ్యాతి౨౫౫; పత్రికాధిపతితో సంభాషణ ౨౫౬.

పరకాంత ౧౧౧.

పరమేశ్వరుని-దయను శంకించువారికి తీర్థక్షేత్రదర్శనము ౩౭౩;—

పూజారిని, ప్రస్తా-౭.

పరమేశ్వరన్పేట ౨౭౬.

పరాసు-భావ ౯౯, ౧౧౪, ౧౧౭.

పరిష్కారము, ఒక విషయము ౬.

‘పర్ ఫెక్టుచే ఇన్ డయిన్’, డాక్టరు ఆనాకింగ్సు ఫోర్డు వ్రాసినది ౭౬,

౨౦౮.

పరిచారకునిస్వామిభక్తి, భార్యస్వామిభక్తి కన్న విలువగలది ౩౧౩.

పాండిత్యము: స్వాతంత్ర్యము ౩౦౭.

పాకీదొడ్లు ౨౫౭; వాటిని పరీక్షించుట, సంస్కరణము, ఒకభాగ్య

కాలి పాకీదొడ్డి వర్ణన ౨౫౭-౯.

‘పాణి ఆపనే’ ౫౪.

అకారాదిపదాది సూచి

పాతివ్రత్యము ౧౬.

పారసీకమిత్రుడు, ఒక ౨౬౭.

పారసీకులు ౫౧; అందఱకంటె నాగరికులు ౨౮౨; నేను వారివలె
వేషము వేయుట ౨౮౨.

పారసీ రుస్తుంజీ ౧౬౬, ౨౧౪, ౨౫౧; ఒక మిత్రుని వాగ్దానభంగమునకు
తాను ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొనుట ౨=౭; వారింట భార్య
పిల్లలతో తలనాచుకొనుట ౨౯౧-౩; వీరి ధర్మముచే నేర్పడిన
ఆసుపత్రి ౩౦౮, ౩౩౮.

పారిస్ ౧౧౭;—గో గొప్పసంత ౧౧౮; ఇందలి ప్రాతగుళ్లు ౧౧౯;
పట్టణపు ఫాషన్ ౧౧౯.

పార్టీ కోపు ౧౭౩.

పార్క్, 'సిటీ టెంపిల్' వ్యాఖ్యాత ౧౮౬.

పార్లమెంటు సమావేశము ౨౭౭.

పాలనపూరు ౩౬౮.

పాలు, బ్రహ్మచారికి విఘ్నకారకము ౩౧౯; మనోవికారము కలి
గించును ౩౨౦.

పాల్ మాల్ గెజెట్ ౭౪.

పాల్ గారు, నేటాలు కోర్టు దుబాసి ౨౧౪; కోమన్ కాతలిక్ ౧౬౬.

పాశ్చాత్య, దేశాచారము ౬౯-౭౦;—నాగరికత - నా ముచ్చటింపు
౨౮౭;—సంస్కారము; నా ఉపన్యాసము ౨౮౯;—సాంప్ర
దాయము, ఆత్మకథ వ్రాయుట, ప్రస్తా-౨.

పాశ్చాత్యులు, విందులు ౧౪.

అకారాదిపదాది సూచి

పిటివన్, నే-కాసనసభకు పంపుటకు ౨౧౫.

పిట్టు-గారి ఉపన్యాసము ౮౦.

పితృనేగకు నాసమయము పంచుట ౪౩.

‘పిన్ కట్టు’ గారి మాట ౨౦౧.

పియర్స్ గారి ‘ఇన్ ఫారిబుల్ ప్రూఫ్స్’ ౧౮౬.

పియానా ౭౯.

పిల్లలకు విద్య ౩౦౪, ౩౧౫; పిల్లలను పెంచు సమస్య ౩౦౯.

పుత్తలీబాయి ౨.

పునర్జన్మ సిద్ధాంతము ౩౬౧.

పూనా వెళ్లుట ౨౭౦.

పెండ్లి, నా ౧౦, ౧౨;—కులాసా ౧౩; హిందూ సంస్కారము
లందు పెండ్లి ౧౧, ౧౪.

పెగోడాలు, ఒంగారు ౩౬౬; గర్భాలయమున ఎలుకలు పరువులెత్తు
చుండుట ౩౬౬.

పెస్తన్-పాదుషా ౨౬౯, ౩౬౫; వారితో మైత్రి, లండన్ కాకా
హాగారమున కలుసుకొనుట; వారి ప్రోఫోనోటరీ ఉద్యో
గము; గుజరాతీ నిఘంటుపని ౨౬౮; నాకు దక్షిణాఫ్రికా
వెళ్లవలదని సలహానిచ్చెను ౨౬౮; వారి భాషనేన ౨౬౯.

పేయిన్ గిల్ బ్రద్డు అందు కాయనీను - ఇందు చేంబర్స్, అద్దెకు గొం
టిని ౩౭౭.

పైథాగరస్ ౭౬.

పాగ త్రాగుట ౨౩, ౩౮, ౪౦.

అకారాదిపదాది సూచి

పొలిటికల్ ఏజెంటు; అసిస్టెంటు- మాతండ్రికిగల రాజభక్తికై
అతనిని చంపించుట ౨;—పొరుబంబర్ సంసానముయొక్క—,
నాన్నే హముసు మఱచి, నన్నవమానపరచుట ౧౪౮, ౧౫౩.

పాన్ గోలా, కలకత్తాకు బయలుదేరు స్త్రీ పురు ౨౫౨;—స్త్రీ పురు కెప్పై
నతో ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములు ౨౫౪.

పొరుబంబరు ౧, ౨, ౬, ౧౨-౩, ౪౯, ౫౦, ౬౨, ౧౪౩, ౧౫౨-౩,
౩౬౭;—నందు నాజననము ౪; నాకై శిష్యము ౫;—పొలి
టికల్ ఏజెంటు ౧౪౭-౮;—రాజావారికి కుట్ర సలహాచెప్పె
నని మా అన్నగారిపై నేరము ౧౪౭;—వర్తకులలో వ్రాయని
శాసనము ౨౦౩.

పోర్టునుతో, కాకాహారసభ ౧౧౯-౧౦.

పోలీసు;—చే నెట్టించుట ౧౭౦;—నన్ను తిన్నెను, తిరిగి తుమాపణ
కోరెను ౧౯౭;—వారి 'దయాధర్మ బిచ్చము' ౧౯౫;—వారి
కాపుదలయం దుండుట ౨౯౩;—నూపరిం తెండెంటు ౨౯౩,
౨౯౫;—వారంపిన కబురు, ౨౯౩; వారివలన ప్రాణములు
రక్షింపబడుట ౨౯౩;—వారిభార్య గొడుగునీడ ౨౯౨;—
స్తేషన్ లో తలదాచుకొనుట ౨౯౫, ౨౯౮.

ప్యారీమోహన్ ముఖర్జీ, రాజా, సర్ ౨౭౪, ౩౬౧.

ప్రజాసేవ ౨౨౬, ౨౪౧;—చేయు నదృష్టము ౧౯౯;—అనగా నేమి
౨౨౮;—కు ప్రతిఫలము ౨౨౦, ఫీజు ౨౧౨, ౨౧౯.

ప్రతాపచంద్రమజుందారు, వారి జీవితము చదువుట ౩౬౪.

ప్రథమోపన్యాసము, నే జేసిన ౧౯౦.

ప్రధానము ౧౦-౧౧.

అకారాదిపదాది సూచి

ప్రభుల్లచంద్రరాయి, డాక్టరు, ప్రొఫెసరు ౩౫౬;—నన్ను సాగనంప
నచ్చుట, వారి బంగారీవేషము, టిక్కెట్లకల్పరుచే నడ్డగింప
బడుట, వారిప్రజాసేవ ౩౫౬;—వారిచే నా ఉపన్యాసము
మెప్పువడయుట ౩౬౬.

ప్రమాణములు, తల్లికడ చేసిన, నా ౭౨-౩.

ప్రయోగ ౨౫౫.

ప్రయోగములు ౫౩.

ప్రాచ్యసంస్కారము, అహింసకము ౨౮౯.

ప్రార్థన ౧౧౦, ౧౧౧;—దాని మహిమ ౨౦౪.

ప్రాసిక్యూషన్, నా ౧౧౭.

ప్రిటోరియా ౧౬౧, ౧౬౬-౮, ౧౭౬, ౧౭౮-౯, ౧౯౦, ౧౯౩,
౧౯౬, ౨౦౧, ౨౪౧-౨, ౨౫౪, ౩౨౬.

ప్రెసిడెంటు, కూగర్ ౧౯౬;—పీఠి ౧౯౬.

ప్రేమ, అన్యోన్యప్రేమ ౧౮; ఉన్నతప్రేమ ౧౯; శుద్ధప్రేమ ౧౯;
—పాశబద్ధుడను ౩౩౬.

ప్రైమరీస్కూలు ౬.

ప్రాటెక్టరు ౨౩౩.

ప్రాటెస్టెంటు ౨౦౪.

ప్లీ మత్ బ్రదర్సు, ఒక ఏసుసాంప్రదాయము ౧౮౮-౯, ౨౫౪.

ఫ

ఫలాహారము, వికారనాశనము ౩౨౨.

ఫాదర్-దక్షిణ, రాజకోటలోని ఒక ౧౧౫, ౧౧౭.

అకారాధిపదాది సూచి

పాఠనీ ౨౪-౬.

ఫారింగ్స్ పీథి, కాకాహారాలయము ౩౫.

ఫిరోజ్ మెహతా, సర్ ౧౨౫, ౧౨౬౫, ౧౨౮, ౨౬౨, ౨౬౫,
 ౨౬౭, ౨౭౦, ౨౯౫, ౩౪౧, ౩౪౮-౫౧, ౩౪౪;—'బొం
 బాయి సింగము', 'కిరీటము లేని పాదుషా' ౨౬౩, ౩౪౨; వారి
 ఉపన్యాసము ౨౬౬; హిమాలయ సమాసము ౨౭౦.

ఫీనిక్స్-లో ఆలుబిడ్డల నుంచితిని ౩౧౫; ఇవటనే బ్రహ్మచర్య
 వ్రతము కై కొంటిని ౩౧౫.

ఫుట్ బాత్ ౨౧.

ఫూంగీలు ౩౬౬.

ఫెస్టివల్-కాలేజీ ౨౭౦.

ఫ్రాంచైజ్, ఇండియన్ ౨౧౦-౧౨, ౨౨౬.

ఫ్రాంజీకావన్ జీ-ఇన్ స్టిట్యూటు హాలు ౨౬౬.

ఫ్రాన్సు దేశము ౭౯, ౧౧౪.

ఫ్రెంచి భాష ౭౯, ౮౩-౪, ౧౧౪, ౧౧౭.

ఫ్రెడరిక్-లేలీ ౫౮-౯, ౮౩;—పిన్ కట్ ౧౨౬.

బి

బంగారు పెగోడాలు, బర్మా దేశమున ౩౬౬;—హారము చూడు-
 కనూరి బాయి.

బంగళము ౩౬౬.

బంగారీ-భాష ౨౬, ౧౧౩-౪;—జీవితము ౩౬౪.

అకాశాదిపదాది సూచి

బచ్చలి, స్పినక్ ౮౩.

బట్లర్-గారి ఆవాలజీ ౧౮౬.

బరజోరజీ, పాదుషా, పిచ్చివాడు, చక్రమని పేరు ౨౬౮.

బాండు-బీధి ౩౮.

బాంద్రా ౩౮౩.

బాబాజీ ౩౬౨.

బారిష్టర్ ౫౬౭, ౧౩౪, ౧౪౧, ౧౪౫౭, ౧౫౬, ౧౭౭, ౨౧౨, ౩౦౬;—వట్టా ౮౩;—పరీక్ష ౬౪, ౮౩, ౧౨౧, ౧౨౫; పరీక్ష నియమములు ౧౨౧; విందులు, ఉపన్యాసములు ౧౨౨; ప్రాతవారినండి క్రొత్తవారు నేర్చుకొనునది ౧౯౯;—బల్ల ౧౪౨;—హోదా ౨౧౮;—పృత్తి ౧౪౭.

బారిష్టరీలో నా కార్యవిశ్వాసము తక్కువ ౩౭౪.

బారిష్టర్లు, చూచుటకు మీరు తెల్లవారివలెనే కాన్పింతురు ౫౮౯;—మీరిని గొప్పగాజేయుట స్త్రీదర్శ చేతిపని ౩౭౭.

బాలసుందరము;—ఒక తెల్లవాని ఇండొచర్లుకూలీ, చెబ్బలు తగులుటచే డాక్టరుకడకు పంపబడెను ౨౩౩;—నిర్బంధమునుండి విడిపింపబడుట ౨౩౪;—కేసు కూలీలలో ప్రాకిపోయినది ౨౩౪;—అతని తలపాగ ౨౩౫;—కేసుమూలమున గిరివిటి యాలతో వానంబంధ మెక్కువాయెను ౨౩౬;—కథ మద్రాసునభి వాకటెను ౨౭౨.

బాల్యవివాహము ౧౯, ౨౦౧.

బావ, మా-స్వర్ణముడగుట ౨౬౪.

బిడియము ౯౩, ౯౫౬, ౯౮, ౧౦౦, ౩౫౩.

అకారాదిపదాది సూచి

బిల్లు ఫ్రాంచైజ్ ౨౧౫;—చర్చి ఆపగోరుట ౨౧౫;—కాననసభ
లో ప్యాను ఆయెను ౨౧౬;—గిరిమిటియాలపై పన్ను వేయు
౨౩౬.

బిల్వేశ్వర-నివాసి ౨౯;—దేవాలయము ౨౯.

బినెంటు, అని ౧౦౪, ౧౦౬౩.

బిస్కే-సముద్రము ౬౩-౮.

బుద్ధచరితము ౧౦౪-౬.

బుద్ధుడు-ఇతనికిని ఏనునకును తారతమ్యము, ఇతని సర్వభూతదయ
౨౪౪;—అతనికథ జప్తికివచ్చెను ౩౬౩.

బూత్, డాక్టర్ ౨౬౩, ౩౨౯, ౩౩౦;—ఎయిడాన్సుమిషన్ అధి
కారులు ౩౦౮;—నా రక్షకపంపుప్రయత్నములను లెస్సగా
ప్రోత్సహించిరి ౩౨౯.

బూలర్, జనరల్-పంపినవార్త ౩౩౦; మానేషను ప్రకంపించుట
౩౩౧.

బెంగ, నా ౧౨౪.

బెంగాల్ క్లబ్బు ౨౩౪.

బెంథం-గారి Theory of Unity ౩౩.

బెనర్సీ, సురేంద్రనాథ్ ౨౩౪.

బెల్-అను ఆయన ౮౦.

బేకర్, ఎ. డబ్ల్యు. ౧౮౧, ౨౦౪-౫; క్రైస్తవ ప్రాశస్త్యమును
సాధించు మతబోధకుడు ౧౮౨;—నామతాభిప్రాయములను
కనుగొనెను ౧౮౨-౩;—దక్షిణాఫ్రికా జనరల్ మిషన్
డైరెక్టరు ౧౮౩; వారిమైత్రికి విశారథము ౧౮౪; వారిప్రా

అకారాదిపదాది సూచి

రనా మందిరము, అచట సలుపుప్రాంతములు ౧౮౫; వారికి నా
యొడగల తలంపు ౨౧౪; నావంటి నల్ల వానిని వెంట గొనిపోయి
కష్టములపాలైరి ౨౦౫.

బేచరస్వామి ౬౦-౧.

బేరా ౩౪౬, ౩౪౮.

బేలూరిమఠము ౩౬౪.

బేసువాటర్ పేట ౯౧.

బైబిల్-మతము పరమప్రమాణమా? ౧౮౬; దానిపై నాకుగల తపన
౧౮౯;—మద్యహంసములు తినుమని విధింపదు ౧౦౫.

బొంబాయి ౧౯, ౪౪, ౫౫, ౬౧౨, ౬౫, ౭౦, ౧౨౮, ౧౩౯,
౧౪౧౪, ౧౪౬, ౧౫౫, ౨౫౪-౨౫౬, ౨౬౨, ౨౬౫, ౨౬౮,
౨౭౦, ౨౭౭, ౨౮౫, ౩౬౬, ౩౭౧, ౩౭౫, ౩౭౭;—అల్లర్లు
ప్రస్తా-౧; '—కిరీటములేని పాదుషా' ౨౬౩, ౩౪౨;—దు
స్తులు ౭౮;—రేవులో సముద్రపు ఒడుదుడుకు ౧౩౧;—లో
స్టేగు ౨౫౭;—లో మాబావ ౨౬౪;—లో నాబారిష్టరీ
౩౭౪;—సంసారము, నాగ; ౪౪; ౧—సభ, దక్షిణాఫ్రికా
విషయమై, ౨౬౫;—సింగము' ౨౬౩, ౨౬౬;—నైకోర్టు
౨౨౧.

బోధ, శిశుక్రీడ ౨౫౪-౫;

బోయరు-యద్ధము ౧౬౯, ౩౧౪, ౩౨౮; అందు నానైద్యప్రవేశ
ముపయోగించినది ౩౧౯; బోయర్ల పరాక్రమము ౩౨౯; వారి
ముట్టుడి ౩౩౧; యద్ధహతుల నేలకొలు కేర్పడిన 'భారతీయ
రక్షకదళము' ౩౨౩, ౩౩౦-౨, ౩౬౫.

అకారాదిపదాది సూచి

బ్రహ్మ-చర్యము ౩౭, ౪౩, ౩౧౩;—వ్రతము ౩౧౨; వ్రతధారణ ౩౧౭; —సత్యవ్రతంగము, —వ్రతసమయమున వాభార్య యుద్దేశ్యము కనుగొనలేదు ౩౧౭; వ్రతమహిమ ౩౧౪, ౩౨౧; —గార్హస్థ్యమునందు సహితమాచరించదగును ౩౧౨;—అసగా శేమి? ౩౧౪;—దానికాక ౩౧౪;—అసిధారావ్రతము ౩౧౪; నాలుకను కట్టుకొనుట ౩౧౪; ఈదృష్టితో భోజనప్రయోగములు ౩౧౪; దీనికి ఉపవాసము అనివాద్యోపకరణము ౩౨౧; దీని విఫలత్వము ౩౨౧; సర్వేంద్రియ నిగ్రహము ౩౨౧; —కేవల ప్రయత్నసాధ్యము కాదు ౩౨౨; దీనికి ఈశ్వరశ్రద్ధ అవశ్యకము;—చారి ౯౭;—దేశము నకు పోవుట, అందలి స్త్రీలస్వాతంత్ర్యము;—దేశజాలు మనకు కమిషన్ ఏజెంట్లు, అచటినుండి మరలుట ౩౬౬;—సమాజము, మతగ్రంథములు, ఆదిబ్ర. సమాజము, సమాజోత్సవముల కాహూతుల మెలిమి ౩౬౪.

బ్రాహ్మ-అంత్యక్రియలదర్శనము ౧౦౬-౭.

బ్రిటిష్-ఏజెంట్లు, బాకోబస్ డి వెట్ ౧౯౩; అతనితో మాటలు ౧౯౭;—ఇండియా అసోసియేషన్ ప్రతినిధి ౨౭౪;—పరిపాలనయందు దోషములు ౨౬౧;—చారి సాంప్రదాయము వర్ణదేవము కాదు ౨౬౦;—రాజ్యరక్షణ,ధర్మము ౩౨౪;—సేనాపతి ౩౩౧.

బ్రిష్టల్-నివాసి, బార్జి ముల్లరు ౨౦౪.

బ్రూకుస్ కామెంటి ౧౨౪.

బ్రైటన్ ౯౯, ౧౦౦.

బ్రావట్స్కీ, మదాం ౧౦౪.

అకారాదిపదాది సూచి

భ

భండార్కరు, రామకృష్ణ, ప్రా ఫెసర్ ౨౭౦-౧.

భక్ష్యపదార్థశోధన ౮౭, ౧౪౧.

భగందరము, నాతండ్రికి ౪౧-౩.

భగవంతుడు ౩౪, ౧౦౯;—అద్భుతము ౩౫;—ఒక్కడే సత్యము ౩౮౬.

భగవత్సేవ ౩౬౨.

భరతవర్షము ౨౫;—సముద్రము ౬౨.

భర్తృధికారము ౧౫.

భాగవతము ౫౦;—కాలక్షేపము ౫౦.

భారత-దేశమునుండి వర్తకులు వలసపోయిరి ౨౩౭.

భారతభూమణమాళివ్యా ౩౫౫.

భారతయువకులు, కన్యలు ౯౮.

భారతసేవ ౨౪౧.

భారతీయులు, లాభకరులు ౨౩౭.

భార్య, నా. ౩౦, ౪౫, ౪౭, ౬౦, ౬౨, ౧౩౮, ౩౧౩; గర్భ పతి ౪౩; ఆమె ననుమానించి హింసలు పెట్టుట ౩౬; ఆమె కుపాధ్యాయుడను గూ, ౧౫౫; ఆమెచే లోగుల కుపచార ములు చేయుచుట ౨౬౪; విడిచిపెట్టుట కష్టము ౧౫౫; ఆమె ప్రసవమునకు నా మంత్రసానితనము ౩౧౦; బహుమతి యిచ్చిన నగలను తిరిగి ధర్మమున కిచ్చివేయ నిర్బంధించుట ౩౩౮; ఆమెకు ఆశ్రుధార ౩౩౯.

అకారాదిపదాది సూచి

భార్య-భర్తకు ఘటదాసి కాదు 38; భార్యకుల స్వామిభక్తి,
అమెలో నెట్టిసంబంధ ముండవలె? భార్యభోగపాదనమా? 303.

భావనగరము ౫౫.

భిక్షుకుల కేమియు నీయరాదు 3౬౨.

భూపేంద్రనాథ్ వసు-కలకత్తా కాంగ్రెసు కార్యదర్శి 3౪౬.

భోగవిలాసము, పారిస్ ౧౧౯.

భోగాసక్తి ౧౫.

భోగిజీవనము-త్యాగిజీవనము, పోలిక 3౨౧.

మ

మంగలి, దాస్యము, తిరస్కారము 3౨౬.

‘మంచి చాకలి’, గోఖలే గారిచ్చిన బిరుదు 3౨౫.

మగ్గలాల-గాంధీ 3౮౫.

మజందారు, త్రైంబకరాయి ౬౫-౬, ౬౯-౭౦, ౯3-౪.

మజందారు, ప్రతాపచంద్ర-మాడు-ప్రతాపచంద్ర.

మణిరత్నమాల ౨౦౯.

మణిలాల్ గాంధీ 38౮-౮౧; జలచికిత్సచే వ్యాధి నివారించితిని
3౮౨-3.

మతము, దానివివేచన, వివిధమతపరిచయము ౪౮-౫3.

మదనమోహన మాళవ్యా, భారతభూషణ 3౫౫; వారివద్ద భాగవత
శ్రవణము ౫౦.

మద్యమాంసములు ౨౮, ౬౮.

మద్యములు, మెంపే, పోర్టువై, మెర్రీ ౧౨౨.

అకారాదిపదాది నూచి

మద్రాసు ౨౭౩-ర, ౨౯-ర;—లో బాలసుందరము కేశు ప్రతిధ్వ
నించుట ౨౩ర;—వాస్తవ్యుల పరిచయార్థము అరవ మభ్యసించి
తిని ౨౫౨;—సోదరులకు నేనన్న ప్రాణము ౨౫౩;—కు నా
రాక, అచట శుభి జరుపుట; స్టాండ్డు, హిందూపత్రికా సం
పాదకులతో సంభాషణలు ౨౭౨.

మన్సుఖలాల్ హీరాలాల్ నాజర్ ౨౯౬, ౩౩౬;—మాయింటు
నుండిరి ౩౦౦.

మనుస్మృతి ౫౨;—అహింస ౫౩.

మనోనిగ్రహము ౩౨౨.

మమీబాయి-కేశు ౧౮౨.

మరాఠీ ౨౬, ౧౧౮.

మర్లిక్, డాక్టర్ ౩౬౫.

మహమ్మద్-లా ౧౨౫.

మహమ్మద్-దీవితిము, స్తుతి, కార్లయిలు వ్రాసిన ౧౧౬౨౩;—
ప్రవక్తపై నా కాదరము ౨౮౩.

మహమ్మద్ కాసాంకమరుద్దీన్ ౨౧౮.

మహమ్మదీయులు ౫౧; వారి ఆచారములు ౧౬౨;—నన్ను తమ
మతమున కలుపుకొన బ్రయత్నించుట ౨౦౭.

‘మహాత్మా’-దిరుదము- ప్రస్తా-ర; ౩౬౮; మహాత్ముల కష్టములు
౩౭౨.

మహారాజ్ రణదీర్ సింహ ౬౮.

మహారాజులు, అడువారి ఆభరణములు, నామధ్వానగలు ధరించి దర్శా
యలకు హాజరుచుండు ౩౫౫.

అకారాదిపదాది సూచి

మాంచెప్పరు ౧౦౫.

మాండలికుగారు, సంస్కృత ౩౫౮.

మాంసభోజనము, ౭౩, ౭౮, ౯౦, ౩౭౯; దాని ప్రతాపము ౩౦;

—ఆరంభించుటకు శుభముహూర్తము నెడకుట ౩౦; దాని

నిషేధము, తిరస్కారము ౩౧;—విందులు, వంటకములు ౩౩;

హిందూదేశమున దాని ప్రచారము ౩౪;—నాశ్యాగదీక్ష ౬౭.

మాంసము ౨౯, ౩౧, ౩౪, ౪౦, ౬౬, ౭౨, ౭౫; ఇంగ్లండులో

దాని లక్షణము ౮౮; ఈశ్వరమునకు మా అమ్మగారి అర్థము ౯౦.

మాక్సుముల్లరు-గారి India, What can it teach us ౨౪౨.

మానవుడు ౩౫, ౮౭; అతనితిండి, కరీరనిర్మాణమును బట్టి కాకా

హారము ౮౬; అతని బాహ్యచారము ౨౯౪.

మానింగు-కన్య ౧౧౨;—కార్డినల్ ౧౧౫-౬.

‘మానేళిఖావణి’-త్రిభువనదాసుగారి గ్రంథము ౩౧౦.

మారిట్టుబర్గు ౧౬౯-౭౨.

మారిషస్ రేవు ౩౪౧.

మారువేషముతో పలాయనము చెప్పితిని ౨౯౪.

మూలకు క్షౌరము ౩౨౭.

మూలవాడలకు జనుట ౨౫౮.

మూల్క ౬౯.

మావుజీ దబే, జోషీ, మాకుటుంబపు పురాణమిత్రులు ౫౫;—ఇంగ్లం

డునకు పామ్మని సరిహా నిచ్చుట ౫౬-౭.

మిత్ర, న్యాయమూర్తి ౩౬౧.

మిత్రులు ౨౭-౩౦; ౩౨-౩, ౩౫, ౭౭-౮, ౧౦౯, ౨౪౭-౮.

అకారాదిపదాది సూచి

మీరాబాయి 332.

ముక్తానందుడు ౧33.

ముముక్షుప్రకరణము ౨౦౯.

ముర్రే, ఆంధ్రవ్యా ౨౦౪-౫.

ముల్లరు, జార్జి ౨౦౪.

మూడవతరగతి-రైలుపయనము ౧౧౪; ఇందలికవ్వములను తెలుసు
కొనదలచుట 3౬2;—టిక్కెట్ వెలులు బండ్లు, అందలి సౌక
ర్యములలో మొదటి తరగతికి దీనికిగల అంతరము, యూరపు
లోను, ఓషీజాస్త్రికాలోను మూడవతరగతికిగల సౌకర్య
ములు 3౬౮; రైల్వేవారి చెడునడత, ఏర్పాటులు, బాట
సారులు పడుపాట్లు, వారి ఆశుచిత్వము 3౬౯; దీని సంస్కా
రము, చదువుకొన్నవారు చేయవలసినపని 3౬౯.

మెట్రిక్యులేటు 3౦౫.

మెట్రిక్యులేషన్-పరీక్ష ౫౫, ౮3;—విద్యార్థులు ౧౪౪.

మెయిట్లండ్, ఎడ్వర్డు ౨౦౮.

మెయిక్లన్ హిందూలా ౧౨3, ౧౪౨.

మెహతా, ప్రాణజీవన్, డాక్టరు ౬౮, 8౧;—నాకు పాశ్చాత్య
దేశాచారము తెలుపుట ౬౯;—తమయింటికి తీసికొనివెళ్లుట,
రాయచందు భాయిగారి పరిచితి గలిగించుట 33౧-౨.

మెహతా, ఫిరోజీషా-చూడు-ఫి.

మేజిస్ట్రేటుకోర్టు 3౦౯.

మేమన్, దుకాణము ౧౫3;—మిత్రులు ౧౬౮.

మేరీ, వర్జిన్ ౧౧౯.

అకారాదిపదాది సూచి

మేసన్ ౨౩౮.

మొంబాసా ౧౫౮.

మొజాంబిక్, గవర్నరు జనరలు ౧౫౬, ౧౫౯.

మొదటి-కేసు, నేపనిచేసిన ౧౮౨;—బిడ్డ, పుట్టుక, చావు ౪౩;—

తరగతి పయనమున గర్వము కలిగెను ౩౮౩;—దెబ్బ, నాటివి

తమునకు ౧౮౩, ౧౫౦.

మోడ్స్ వైశ్యులు-బనియాలు ౬౧-౬౨.

మోతీబాబు, అమృతబజారు పత్రికాధిపతి ౩౪౩.

మానము, మితభాషి ౯౫, ౯౮.

య

యరవాడ చెఱసాల ౨౫౩, ప్రస్తా-౧.

యూక్లిడ్ ౨౪.

యోగసాధన-ఆరంభించుట ౨౪౩.

ర

రంగస్వామి పడయాచ్చి ౨౧౪.

రంగుతెగులు ౧౮౩;—పోరు ౧౩౧.

రంగూన్ ౩౬౬.

రంభ, నాదాది ౪౮; అది నాహృదయమున విత్తిన రామనామ

బీజము ౪౮౯, ౩౩.

రక్తనది, కాలికాలయమున ౩౬౨.

‘రక్షకదళము’-చూడు-‘బోయర్ యుద్ధము’.

రవిశంకర్ ౧౩౯-౪౦.

అకారాదిపదాది సూచి

రష్మిన్ 'సర్వోపయము' ౧౩౫.

రాజకోట-సంస్థానము ౧౨-౩, ౧౯, ౪౫, ౪౯-౫౦, ౫౫, ౬౦-౨, ౧౦౫, ౧౩౬, ౧౩౮, ౧౪౪, ౧౪౬, ౧౫౫, ౨౫౯, ౨౬౧-౨, ౨౬౪, ౩౬౮, ౩౭౪, ౩౭౬;—నా తండ్రి దివానుగా నుండుట ౨;—నావిద్యార్థిదశ ౬, ౭; సంస్కరణములు తరంగితము లగుచుండెను ౨౮; భాగవతకాల క్షేపములు జరుగుచుండెను; సర్వమత సమత్వ మేర్పడినది ౫౧;—బారిష్టరీ ఆరంభించితిని ౧౪౬; పాలిటోకల్ ఏజెంటుచే నవమానితుడనగుట ౧౪౭-౯; పచ్చపుస్తకము వ్రాయుట ౨౫౬; ఇచటి వ్యాధిపరిహారములు పాల్గొనుట ౨౫౭-౮;—లో తిరిగి వకాలత్ పని, విజ్ఞోరియా డైమండ్ జాబితీలోకి వెళ్లుట, తిరిగి వకాలత్తు చేయ నారంభించుట ౨౪౬.

రాజనీతి ప్రయోగములు, నా-ప్రస్తా-ర.

రాజభక్తి, ౨౬౧;—లో తెల్లవారినికూడ మించితిని ౨౬౦;—ఒక విధి, దీనిని అమ్మకొనలేదు ౨౬౧.

రాజశ్రేణువులను చంపుము ౨౬౨.

రాజస్థానికకోర్టు, నాతండ్రి ఇం దొకసభ్యుడు ౨.

రాజీ-ద. ఆ. కేసు పరిష్కరించు యత్నము ౧౬౮;—కుదుర్పుట వకీలు ధర్మము ౨౦౨-౩.

రానడే, మహాదేవ గోవింద, జడ్జి, వారిదర్శనము ౨౬౨-౩, ౩౨౫; వీరియొడ గోఖలేగారికి గల గౌరవము-చూడు-గోఖలే, వీరికి సర్వాంగీకారము ౩౫౮;—వీరు కాంగ్రెసుసభకు ప్రేక్షకులుగా హాజరగుచుండువారు ౩౫౮.

అకారాదిపదాది సూచి

రాబర్టుస్, ప్రభువు, రెఫ్రీనెంటు-గుండు తగిలి చచ్చుట 33౨.

రామ-కృపయే సాధనము 3౨3;—కృష్ణభండార్ కరు-మాడు-భం.
—నామము 3౯, ౫౧, 3౨3, 3౮౧;—మందిరము 3౯,
౫౧;—రత్నా ప్రోత్రగు ౪౯.

రామాయణము ౫౧; దానిపకనమున కుష్టు కుదురుట ౪౯.

రాయచండ్ భాయి, కవి ౧3౨-3, ౨౧౭-౮, ౨౪౨; ఆయన
ధారణాపటిమ ౧3౨, వ్యాపారము ౧33, ఉపదేశములు
౧3౪;—యే నాహృదయస్వామి ౧3౫;—తో ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరములు ౨౧౯;—నా బ్రహ్మచర్య వ్రతమునకు కార
కుడు 3౧౨;—వచనబలము నన్ను విశేషముచుకొన్నది 3౧3.

రాయి, ప్ర. చం-మాడు-ప్ర.

రాళ్ల వర్షము, నాపై-౨౯౨.

రిక్రూట్-కూలివారు ౨3౬, 3౨౯.

రిత్నా, ఎక్కుట, నా కిష్టములేదు ౨౬౨;—లో నన్నెక్కించుకొన్న
రిక్నానానిని చంపుదుమని బెదిరించుట ౨౯౨.

రిచ్ మండ్ ౭౪, ౮౭.

రిటెయినర్ ౨౧౯-౨౨౦.

రిప్పన్, కాలనీ సెక్రటరీ ౨౧౬;—కాలేజీ 3౪3.

రూటర్ ౨౫౬, ౨౯౬.

రెడ్ క్రాసు, మా భారతీయ ధక్షకదళమునకు తగిలించితిమి 3౧౦

రేవాళంకర్, జగజీవన్ ౧3౨, 3౮3.

రైలు, నాకై ఒకనిమిష మాషియునుట ౨౫౫.

అకారాదిపదాది సూచి

లోసుల పుపచరించుట ౨౬౨, ౨౬౪.

లోమన్ లా ౧౨౩.

ల

లండన్ ౭౦, ౭౪, ౧౦౦, ౧౧౭, ౨౪౬;—లైమ్స్ ౨౧౮;—
భారతీయులు ౧౦౭;—మెట్రిక్యులేషన్ ౮౩, ౧౨౩;—
విక్టోరియా హోటల్ ౬౮, ౭౧, ౭౭.

లచ్చీరాం, సి. ౨౧౪.

లా, ఇంగ్లీషు ౧౨౩-౪;—హిందూ ఇండియన్ ౧౨౫, ౧౩౯,
౧౪౧-౨, ౩౭౪;—లోమన్ ౮౩, ౨౨౩;—లోమన్ డచ్చి,
దక్షిణాఫ్రికాలో ప్రమాణము ౧౨౩-౪;—లో జాతిభేద
ములు ౨౯౯

లాక్ హార్టు ఫీప్ కోకోరూమ్సు ౮౫.

లాటన్, మిస్టర్, దాదా అబ్దుల్లాకంపెనీ పకీలు ౨౮౬;—దర్బాన్
లో పట్టపగలు ఓడ దిగుడని నాకు సలహా యొసంగెను ౨౯౧;
వారిని నన్ను గుంపు విడదీసెను ౨౯౨;—౨౯౪, ౨౯౬-౭,
౩౨౯.

లాటిన్, భాష ౮౩-౪, ౧౨౩.

లాథానుహారాజు, రామాయణపఠనము ౪౯-౫౦.

లామూ, రేవు ౧౫౬౮.

లాయరు ౨౩, ౬౭;—దివానుగిరీ ౫౬;—పనికి నాయోగ్యత ౨౯౫;
—లాటిన్ భాషాజ్ఞానము ౮౩;—హిందూదేశ చరిత్ర చదువ
సలహాను ౧౨౭.

లాడ్డు కర్జన్ దర్బారు ౩౫౪;—హార్డింజి, హిందూ విశ్వవిద్యాలయ
శంకుస్థాపనోత్సవము ౩౫౪.

ర౬

అకారాదిపదాది సూచి

లావేటర్, ముఖసాముదిక గ్రంథము ౧౨౩-౮.

లియోనార్డు, డ. ఆ. లో గొప్పబారిష్టరు ౨౦౧.

లేడీ స్మిత్ ౩౩౧.

లేలీగారు, ఫ్రెడరిక్ - పోరుబందరులో వ్యవహారాధికారులు ౫౮-౯, ౮౩.

లైట్-ఆఫ్-ఏషియా, ఎడ్వైన్ ఆర్నాల్డుగారి ౧౦౪, ౨౪౪.

లోకమాన్య తిలక్ ౨౭౨, ౩౪౨;—దర్శనము ౨౭౦;—సముద్ర
సమానులు ౨౭౧.

లోకసేవకునకు- కానుకలు నిజవస్తువులు కావు ౩౪౦.

వ

వంగ-గానము వింటిని ౩౬౪;—దేశము ౩౬౬;—‘వాసి’ పత్రిక,
ఖ్యాతి, తత్సంపాదకుని నిర్ణయము ౨౭౫;—వాసులు ౩౬౩;
‘—సంఘము’వారి విందు ౩౬౩.

వకీలు ౫౭, ౧౩౯; వానకీలు తనము ౧౪౦; రాజీ కుదుర్చుట వకీలు
ధర్మము ౨౦౨-౩.

‘వకీలుసభ’-చూడు-సేటాలు.

వర్ణ ద్వేషము ౧౭౧, ౧౮౧, ౨౫౯.

వసిష్ఠ విశ్వామిత్రులకథ, ప్రస్తా-౯.

వాంకనేరు ౨.

వాగ్దానములు, మాతల్లి కిచ్చిన మూడు ౬౧.

వాచా, డి. ఇ. ౩౪౧-౨; ౩౫౦-౧;—మెహతాగారి కుడిభుజము
౨౬౩;—వారిని మాటలాడుమని సభలో కేకలు ౨౬౬;—
చూడు-‘దీన్నా’

వార్షి, ఇంజనీయరు ౨౧౧.

అకారాదిపదాడి సూచి

వాత క్రాంజు 330.

వాసింగ్ట్ ఇర్వింగ్-గారి Life of Mahomet and his
Successors ౨౪౩.

విందులు: స్త్రీలు ౮౨;—: పాశ్చాత్యులు ౯౪.

విక్టోరియా-రాణి డైమండుజూబిల్ ౨౬౧.

విక్టోరియా హోటల్ చూడు 'లండన్'.

విద్య, పిల్లలకు 3౦౪; బాలర విద్యాభ్యాస సంస్కరణము ౧3౮;
నావిద్యాప్రయోగములు 3౦౬; మనవిద్య ౨౫.

విలియం-హంటర్, సర్ ౨33.

విలియము అందు ఎడ్వర్డుస్ 'రియల్ ప్రాపర్టీ' ౧౨౪.

వివాహము: నావివాహనాటకము ౧౧-౪;— నలన విద్యనాశనము
౨౦, ౨3, 3౮.

వివేకానందస్వామి దర్శనము 3౬౪.

విశ్వప్రేమ ౨౪౩.

విశ్వాసపూతకుడు: అతనిని వెడలగొట్టు నూపరింటెండెంటు మద్దతు
౨౪౯.

'విహారము' నకు రమ్మని పిలుచుట ౧౫౮.

వీడుకొలుపు విందు ౨౧3.

వీరచందు గాంధీ ౧౪౧, ౨౬3.

వుడ్ గేటు, జనరల్, గారిని యుద్ధధూమినుండి చేరవైచు భాగ్యము
33౦.

వృత్తినిరోధము, సంపూర్ణ బ్రహ్మచర్య మవగా 3౨౨.

అకారాదిపదాది సూచి

జెజీఁజీరియన్ పత్రిక ౯౦.

జెజీ వేయుట, కులమునుండి ౬౨, ౧౩౬-౭.

జెల్లింగ్ టను పట్టణము, అందు జరిగినసభ ౨౦౪-౬.

జెస్టు కెన్సింగ్టను ౭౪.

‘జెంటనర్’ ౯౩, ౯౮.

జెస్సియన్ చర్చి, ఆచటి మండలి ౨౪౩.

‘జేడి-జెలుగు’ ౮౪.

జేదములు-అపారుషేయములట ౨౦౭.

‘జేరావల్’ ౩౭౭;—గ్రామమున అప్పీలు శ్రేణిము ౩౭౫.

“జైట్ అందు ట్యూటర్సు లీడింగ్ కేసెస్” ౧౨౪.

జైద్యప్రవేశము, నా ౩౦౯.

జైద్యుడు, ఆయుర్వేద,—ఆంగ్లేయ; ౪౪; జైద్యసృష్టి ౫౭.

జైవ్య-సాంప్రదాయము, మా, గాంధులు, తలదండ్రులు ఈసాంప్ర.

దాయికులు ౩౦-౧, ౪౮, ౫౭;—విధులు కమిషనరు ౪౪-౫.

జోకింగు సెమిట్రీ ౧౦౭.

జోట్ల హక్కు ౨౧౫, ౨౧౭, ౨౩౧;—తొలగించబిల్లు ౨౩౮;—

భారతీయులు-మాడు-నేటాలు.

జ్యయము, తగ్గించుట ౩౨౪, ౩౨౭;—నకు సరియైన లెక్కలు ౮౧

వ్యాధిపరీక్షాసంఘము—రాజకోటలో నా సేవ ౨౫౭, ౨౫౯.

శ

శపథముచే బంధించుకొనుట ౩౧౫-౬.

అకారాదిపదాది సూచి

శస్త్రోచిత్య రర.

కాకాహారము ౭౫-౬, ౮౬, ౧౮౪, ౨౫౫;—నా ప్రతిజ్ఞ ౭౦;—
గ్రంథకర్తలు ౮౬; దొరలపద్ధతిన ౧౪౦.

కాకాహార పరిశోధన, ఇంగ్లండులో ఆర్థిక దృష్టితోను, ద. ఆ. లో
ధార్మికదృష్టితోను జరిపితిని ౯౦.

కాకాహారప్రచారకసంఘము, స్థాపన, అందు కార్యనిర్వాహక సభ్యు
డను ౮౬; ఇందలి ఇతర సభ్యులు ౯౧; అందుండి ఒకరిని
తొలగించు విషయమై తగవులు ౯౨.

కాకాహారభోజనశాల, ఫారింగ్ డెన్ వీధిలో ౭౫, ౭౬-౭, ౮౬-౭,
౯౦, ౧౧౮.

కాకాహారమహాసభ, పోర్టుమత్ లో జరుగుట ౧౦౯.

కారీరక నేత ౩౦౮.

కాస్త్రజ్ఞానము, అనుభవము ౧౦౮.

శివాలయము ౧౧౧.

శిశునాథశాస్త్రీ, పండిత ౩౬౪.

శిశుపోషణము ౩౧౦-౧.

శిశువునకు- విద్యారంభము తల్లి గర్భమునుండియే ౩౧౧.

శ్యామలభట్టు వాక్యములు ౧౦౬.

శ్రవణము—శ్రవణ పిశ్యభక్తి, నాటకము ౮, ౪౩.

ష

షడ్వర్ణన సముచ్చయము, హరిభద్రనూరిరచితము ౨౦౯.

షరతు, దేశమునకు మఱియనవుడు దక్షిణాఫ్రికామిత్రులు పెట్టిన ౩౩౬

అకారాదిపదాది సూచి

షికారు—ఇంటియా మెహతారు అతిథులను షికారుకు పిలుచుకొని పోవుట ఒక ఆచారము ౯౮.

షెమ్మెల్ పెన్నిక్—ముఖసాముద్రకము ౧౨౭-౮.

షేస్పియర్—ముఖసాముద్రకము ౧౨౮.

స

సంతానము, నిరోధించుట కుపాయము ౯౨, ౩౧౪;—కై, గృహ మేధులు ౩౧౧

సంస్కృతిము ౨౪, ౨౬, ౧౦౩;—ప్రతి హిందూబాలుడు నేర్చుకొన వలసినది ౨౫; నా సంస్కృతోపాధ్యాయుడు ౨౪.

సంస్థానాధిపతులు, వారి రాజకీయవ్యవహారములు ౧౫౧.

సత్యనిష్ఠ, విదేశములయందు ఎక్కువగ నుండవలయును ౧౯౧.

సత్యపరీక్ష ౮౯.

సత్యప్రయోగములు, నా ప్రస్తా. ౩, ౬.

సత్యము ౩౧;—నకు పూజారిని ౧౦; నాదృష్టిలో సత్యములు ప్రస్తా- ౬;—నీతి, పరస్పర సంబంధము ౫౩; పూర్ణమగు సత్యము ౧౮౭; న్యాయము సత్యము ననుసరించును ౨౦౧; —మహావృక్షము ౩౩౫; భావసత్యము- ప్రస్తా- ౭;— సాక్షుల పరబ్రహ్మము, ప్రస్తా ౭.

సత్యకోధకుడు- ప్రస్తా-౮.

సత్యాగ్రహము ౨౨౫; ద. ఆ. సత్యాగ్రహము ౩౧౪; సంగ్రా మప్రతిష్ఠ, నూచకములు ౩౧౮.

సత్యాన్వేషణమే పురుషార్థము ౩౮౬.

అకారాదిపదాది సూచి

సత్యారాధకుడు ౩౦౭.

సప్తపది ౧౪.

‘ససుర్గుగారు’ ప్రతికర్తుల వకీలు ౩౭౪.

సముద్ర గూనము ౫౯, ౬౨-౩, ౬౬;—కులధర్మనిషిద్ధము = ౩;—
చేసినందున కులమునుండి వెలి ౧౩.

‘సర్’-‘అయ్యా’-సంబోధనలు నాక ర్లుపయోగింతురు ౬౯.

సాండర్సు ౩౬౫;—‘ఇంగ్లీషుమన్’ పత్రికాసంపాదకుడు ౨౭౬;
వారిప్రేమకు హేతువు ౨౭౬

సాంత్రాక్రూజ్ ౩౮౩.

‘సామి’-ద. ఆ. భారతీయులకు మరియొక పేరు ౧౬౩.

సాగా-త్రాగుట ౫౧-౨, ౬౭, ౭౩.

సార్వజనిక సంస్థలు- వీటితో నా అనుభవము ౩౦౦; వీనికి
మూలధనము చేహర్చుట ౩౦౧; వీని లోకప్రియత్వము
౩౦౨; సరియైనదిక్కలే ఇట్టిసంఘములకు ప్రాణము ౨౩౦.

సాలగ్రామదానము ౬౪.

సాల్వగారి పుస్తకములు ౭౫-౬.

సింధు దేశీయమిత్రుడు ౬౯-౭౦.

సిగరెట్లు, బీడీలు ౩౮, ౩౯, ౪౦.

‘సిటీ-టెంపిల్’ గ్రంథముపై పార్కరు వ్యాఖ్యానము ౧౮౬.

సిడెన్ హాము లో విందు ౨౧౦.

సివిల్ సొసైటీజర్ కోడ్డు ౧౪౧.

సీమ, నాసీమప్రయాణము ౬౨;—లో రెండవ ఏడు ౧౦౩, ౧౦౪,
౧౦౯.

అకారాదిపదాది సూచి

సుదామపురి-నాజనవము ౪.

సుశ్రీమహాకోర్టు ౨౨౧, ౨౨౪.

సుబ్రహ్మణ్యాయ్యర్, జి., డాక్టరు, 'హిందూ' సంపాదకులు ౨౭౨-౩.

సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీ, వంగదేశము ౨౭౪-౫, ౩౪౮.

సూర్దాసు-ప్రస్తా-౧౧.

'సెతల్వాడ్', చూడు-చిరున్ లాలు. 'సెర్మన్-ఆన్-ది-మాంట్రీ'-గీతకు సాటి ౧౦౫.

సేటు, మాకుల పెద్దయగు ౬౩; నాసీమప్రయాణమునకై ఆతని ఆ గ్రహము ౬౪.

సేవ, చిత్రానందము నిచ్చు ౨౬౪.

సాలిసిటర్ ౧౪౧.

సోదరి, నా ౨౬౪.

సోరత్, డివిజన్ ౨౧-౧.

సాతాంప్రస్ ౬౮-౯.

స్కూల్లు, స్వతంత్రతాఘాతకములు ౩౦౭.

ప్రాండర్బన్ ౧౭౨, ౧౭౪-౫,

ప్రేంగర్ పట్టణము ౨౨౯.

'ప్రేటుసున్' ౨౭౫

'ప్రేరు' వీధి ౧౧౩.

ప్రతి, ప్రార్థనలు గ్రుడ్డికమ్మకము కాదు ౧౧౧.

'స్నెల్సు' ఈక్విటీ ౧౨౪, ౧౨౮.

అకారాదిపదాది సూచి

స్పియాంకోఫు 300-0.

స్పెస్సర్ వాల్టన్ దర్బాన్లోని ద. ఆ. జనరల్ కమిషన్ అధ్యక్షుడు 200.

స్మృతికర్తలు, బాహ్యభ్యంతర శాసనము 200.

స్లమ్సు (Slums) 200.

స్వచ్ఛందసేవకులు 200, 201, 300, 301-3, 302-1, 303;
వారికి సేను సేవాధర్మము తెలిపితిని 303;—పాకీపని 303.

స్వదేశము నందే సే జేయవలసినపని 303.

స్వధర్మానుష్ఠానము 200.

స్వయంసేవకులు 200, 201.

స్వరాజ్యము 300.

స్త్రీ-క్షమయొక్క అవతారము 303;—సంగమము 303.

స్త్రీపుంస సంయోగము 300.

హ

హకీము- పట్టీలు 303.

హక్కు- కాపాడుకొను ప్రతిజ్ఞ 200.

హరిభద్రనూరి- కృతవద్దర్శన సముచ్చయము 200.

హరిశ్చంద్రుడు, అతనికథ, నాటకము 200.

హవేలీ 3.

హాజీ ఆదాంసేట్ 200.

హాజీ జానబ్ సేట్ 200.

అకారాదిపదాది సూచి

హాశీ మహమ్మద్ నేట్ ౧౯౦, ౨౧౪.

హాటెంటాట్ ౧౭౪,

హారిస్, కుమారి ౧౮౫.

హార్డింజి, లార్డు ౩౫౪.

హాల్ బర్న్ రెస్పూరెంటు ౭౭, ౯౪.

హిందీ ౨౫-౬, ౧౧౪, ౩౦౩.

హిందువులు ౧౫౭, ౧౬౦;— క్రైస్తవులు, వ్యత్యాసము ౨౦౭;
నారి కడగండ్లు ౧౮౪.

హిందుస్తానీ ౨౫౩;—ద్రావిడులు అభ్యసించుట ౨౫౩.

హిందూ ఆచారములు ౧౯;—కుటుంబములు, నడుమరకపు ౨౦,
౨౮౧; వీటిలో భార్యా భర్తల జీవనము ౨౮౧.

‘హిందూ’-మద్రాసుపత్రిక, తత్సంపాదములు ౨౭౨-౩.

హిందూదేశచరిత్ర లాయర్లు అవశ్యము చదువలెను ౧౨౭.

హిందూదేశము ౩౧, ౬౯, ౭౮;—న ఓట్ల హక్కు ౨౧౭;—న
ప్లేగు ఇల్లు కట్టు కొన్నది ౩౭౬.

హిందూధర్మము ఇందు పాపనివారణోపాయము లేదట ౩౬౧.

హిందూ పతి, పత్నీ ౨౮౧.

హిందూమతము ౫౧, ౧౧౮, ౧౮౪;—తద్గ్రంథములు ౧౦౫;—
నాకు ఎక్కుడు తెలియదు ౧౮౨;—అందలి దోషములు
౨౧౭;—సిద్ధాంతముల నూత్నత ౨౦౮; దీనిపై నా కాదర
మెక్కువగుట ౨౪౨.

హిందూ లా ౧౨౫, ౧౩౯, ౧౪౧-౨, ౩౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

హిందూవేదాంతము ౧౩౫.

హిందూస్త్రీలు, విడాకులు ౩౬.

హిల్స్, డాక్టరు-సంతాన నిరోధమునకు సంయుక్తమే తగినది ౩౧౪.

హిల్స్, థేమ్స్ ఐరన్ నర్సు కంపెనీ ఆధ్వర్యము ౯౧-౨.

హీబ్రూ ౨౬.

హుగ్లీ నది-సాందర్యము ౨౫౫.

హ్యూముగారు, కాంగ్రెసు సంస్థాపకులు ౩౪౭.

హృదయము-నాహృదయమును చూరగొనిన మూపురు ౧౩౫.

హెన్రీ లీన్సు ౨౩౮.

హైకోర్టు ౧౩౯, ౧౪౪;—నకు నడచివెళ్లుట ౧౪౫;—హా కుని
పాట్లుపడుట ఫావర్ ౧౪౫, ౩౮౪;—నందు మూట్ ౩౮౩
—నందు పుస్తకాలయము ౩౮౪.

హైస్కూలు ౨౭-౮, ౫౧, ౬౧, ౧౪౪; నాచువు ౬, ౨౦.

హోవర్డు విలియమ్స్ ౭౬, ౯౩.

హాస్-ఆఫ్-కామన్స్ ౯౪.

శుద్ధ పత్రిక

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౨	† ౧౧	* మరి	మఱి
౧౩	౨౩-౨౪	[ఈ టిప్పణి పయి	మూలమునఁ జేరవలయు]
౧౪	౨౨	మరియొక్కరు	మఱియొక్కరు
౧౭	౩	అయినది	అయినది
౧౮	౫	సక్తుడను	సక్తుడను
౨౩	౨౦	వరనడి	ఒరవడి
౨౪	౨౫	పారసీక	పారసీక
	,,	ప్రతిస్పర్ధ	స్పర్ధ
౨౭	౯	విశ్వాసి	విశ్వాస్యుడు
౩౬	౧౩	క్షమించలేదు	క్షమించుకొనలేదు
౩౮	౮	నిన	నని
౪౦	౧౩	మునిగితిని	మునిగితిమి
౪౩	౨	ఇపుడు ఇపుడు	ఇప్పుడు
	౭	కాళ్లు	కాళ్లు
	౧౧	పంచిని	పంచుకొంటిని
౫౪	౫	సత్యరహస్యమరయ	పరమసత్యములు నుము,
౫౫	౧౯	ఆరయుచెండెడి	ఆరయుచుండెడి
౫౭	౨౧	సాధములు	ఆకాశ సాధములు
౬౪	౧౧	బావదగ్గఱ	బావకు
౬౫	౧౬	భవపద	భయపడ
౬౮	౨౨	జీత్	జీత్
౭౯	౨౨	పాచ్చాత్య	పాచ్చాత్య
౮౨	౯	దూఁబఱు ఖర్చు	దూఁబఱుదిండి

* పెక్కిరికతో కలుపుకొని పంజీ సంఖ్య
† బండిరాలు అరసున్నలు దిద్దికొనఁ బ్రార్థితులు.

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౯౩	౨౧	పరస్పర	పరస్పర
౯౪	౬	ఉపన్యాసము	ఉపన్యాసము
౯౭	౫	ఇంకాండు	ఇంకాండు
౯౮	౪	జటుప	జరప
౧౦౩	౧౨	'ధ్యాయతః' అను శ్లోకములకు ఇది తెలుగు పద్యము:—	

చ. నెలకొని సంగమంబున జనించును గామము కామవృద్ధిచేఁ
 నలకొనుఁ గ్రోధ వట్టి బెడిదింబగు క్రోధమునం దనర్చు మో
 హుతిక మోహవృత్తి నుదయం బగు విస్మృతి విస్మృతిం జనున్
 దలపఁగ బుద్ధి బుద్ధి చనినన్ మఱి తాఁ జెడు మానవుం డిలన్.

[కేవ—౧]

౧౦౮	౫	భావము	భావము
౧౧౮	౪	రెండును	రెండును [గున
	౬	వేయిపాదుగుల	వేయి అడుగుల పాదు
౧౨౨	౨౦	అధిక అర్హత	అధిక-అర్హత
౧౨౩	౧౫	౮౫ నుండి ౮౮	౯౫ నుండి ౯౯
౧౨౪	౨	లాటిన్	జస్టీనియన్
౧౨౬	౨౧	Canservative	Conservative
౧౨౬	౨౪	నిరాశ	బెంగ
౧౨౭	౨౨	సంపాదింపుము	సంపాదింపుము అని ఆ రెండు గ్రంథముల పేరులు వ్రాసి యిచ్చెను.
౧౨౮	౭	క్రిందికిని పేర్చియరు	క్రిందికిని తిరిగినను పే క్చియరు
	౮	తిరుగుట గుఱించి	ముఖసాముద్రికను గు
	౨౧	నిరాశలో	బెంగలో [జీవించి

పుట	పంక్తి	తప్ప	ఒప్పు
౧౩౩	౨౧	చితాల	చితాల
౧౩౫	౧౯	This eat last	This last
౧౬౦	౯	వేటుగానా	వేటుగా
౧౬౩	౩	ఇచ్చిన ఇక్కడెక్క	ఇక్కడెక్క
	౪	చేసుకొను	చేసికొను
౧౮౭	౫	అవస్థను	అవస్థలో
౧౯౪	౧౩	అగ్రుడ	౧౮౮౬
౨౦౦	౧౨	దీర్ఘ వాయిదాల	దీర్ఘ-వాయిదాల
౨౦౮	౨౧	శుష్కదండుగ	శుష్క-దండుగ
౨౧౧	౫	అలునే?	అలునే.
	౨౪	ఆచికొని	వాచికొని
౨౧౪	౨	జీహా	హాజీ
	౧౯	కాసాం, సం	కాసాం
౨౧౬	౨౨	సహాయము	సాహాయ్యము
౨౩౨	౧	బాలసుందరము	బాలాసుందరము
౨౩౫	౨	మహా గొప్పది	మహా-గొప్పది
	౧౨	ఇట్టి చేతను	ఇట్టి చేతను
౨౪౪	౨౨	కేలి చేసి	కేలి చేసి
౨౪౮	౧౧	తట్టితిని	తట్టితిని
౨౫౪	౭	జాన	జానమునకు
౨౬౪	౧౮	డంభము	వింభము
౨౭౪	౨౦	గొంచుదు?	గొంచుదు
౨౭౫	౪	ఏదేనా చేయగలిగితే ఏదేని చేయగలుగుచు	
	౮	దేశ దిమ్మరి	దేశ-దిమ్మరి
౨౮౧	౧౧	పరాకాష్ఠ	పరాకాష్ఠ
౨౮౨	౬	నాభార్య	నాభార్యకును
౨౮౮	౨౦	టిగుంచి	గుఱించి
౨౮౯	౫-౧౬	పృచ్ఛకులు	ప్రచ్ఛకులు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
	౩	సాగించేయెడల	సాగించునెడల
	౧౮	యొప్పుడు	ఎప్పుడు
౨౯౨	౨౨	ఆమె	౦
౩౦౧	౧౨	నైతికముగు	నైతికముగా
౩౧౪	౧-	పిల్లలు	పిల్లలు
౩౦౬	౧౬	తత్త్వమున	తత్త్వమున
౩౦౯	౧౦	నేను	నాకు
౩౧౧	౨	నాభార్య ప్రసవము	ప్రసవము
౩౧౨	౧౧	పించు	వించు
	౧౬	గాడ్ ప్రెస్	గాడ్ ప్రెస్
౩౧౩	౨౦	నకు	నాకు
౩౧౪	౪	తఱ	తఱి
౩౨౧	౧౬	వైద్యుని	వైద్యును
౩౨౩	౩	దృష్ట్యా	దృష్ట్యా
౩౩౬	౧౬	కాచేరే	కాచరే
౩౩౮	౮	గూడ	గూడ
౩౩౯	౨	చేసుకొన	చేసికొన
౩౪౧	౧౯	?	!
	౨౦	!	?
౩౪౫	౫	వసారాది	వసారా
౩౫౯	౧౭	?	.
౩౬౯	౧౩	పోగాకు	పొగాకు
	౧౭	గూడ	గూడ
౩౭౧	౩	గూడ	గూడ
౩౮౧	౧౩	పోయినది.	పోయినది.

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయము
గుంటూరు

